

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA ZGODOVINO

C 4797/15

SILVO GRGIČ

ZLOČINI
OKUPATORJEVIH
SODELAVCEV

Društvo piscev zgodovine NOB Slovenije - PKK Ljubljana

Tiskarna Novo mesto - DOLENJSKA ZALOŽBA
Novo mesto 1995

Društvo piscev zgodovine NOB Slovenije
Partizanski knjižni klub Ljubljana
Knjiga št. 15

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

940.540.56 (497.12)

GRGIČ, Silvo

Zločini okupatorjevih sodelavcev : monografija v treh knjigah.
Knj. 1, Izven boja pobiti in na druge načine umorjeni, ranjeni in
ujeti slovenski partizani / Silvo Grgič. - Novo mesto : Društvo
piscev zgodovine NOB Slovenije ; Tiskarna Novo mesto, Dolenjska
založba, 1995. - (Partizanski knjižni klub ; knj. št. 15)
(Knjižnica NOV in POS ; knj. 87)

ISBN 961-6000-39-X (Tiskarna Novo mesto, Dolenjska založba)

49421824

Silvo Grgič

Zločini okupatorjevih sodelavcev

(Monografija v treh knjigah)

1. knjiga:

IZVEN BOJA POBITI IN NA DRUGE NAČINE
UMORJENI, RANJENI IN UJETI SLOVENSKI PARTIZANI

C 4797/15

940.540.56(497.12)

43000031680

COBISS •

V tem delu bodi opisano najbolj žalostno poglavje iz slovenske zgodovine, poskus peščice nekdanjih oblastnikov rešiti za vsako ceno svoje položaje z oboroženo borbo in zločinom zoper naraščajoče novo slovensko in jugoslovansko osvobodilno gibanje ob strani Velike Britanije, Sovjetske Zveze in Zedinjenih Držav Amerike, rešiti z umorom, ropom in požigom, in na vse zadnje z najhujšim, kar si morejo zamisliti človeški možgani, s sramotnim izdajstvom lastnega naroda! Opisano bodi poglavje, ki se lahko postavi ob bok srednjeveški inkviziciji in najmračnejšim zablodam človeštva, ki bi potrebovalo čopiča Goya v "Disas'ros de la Guerra", da bi se samo približalo strahoti, pod katero trepeče slovenski narod. Imenuje se

DOMOBRANSKO FAŠISTIČNI TEROR!

(Iz uvoda h knjigi dr. Maksa Šnuderla Fašistično domobranski teror nad Slovenci, jesen 1944)

UVODNI DEL

1.

Predmet raziskave

Knjiga obravnava samo tiste vojne zločine, ko so pobijali ujete partizane ali jih na druge načine zunaj boja umorili pripadniki Legije smrti in vaških straž (Prostovoljna protikomunistična milica oz. italijansko Milizia volontaria anticomunista - MVAC), Slovenskega domobranstva, Slovenskega narodnovarnostnega zbora in Gorenjskega domobranstva, slovenskih četnikov plavogardistov, Črne roke, partizanskih dezertterjev, ki so se kasneje pridružili domobrancem, protipartizansko (domobransko ali četniško) razpoloženih vaščanov in tistih članov gestapovskih raztrgancev (Gegenbande), ki so stopili v vrste gorenjskih domobrancev.

O storilcih vojnih zločinov nad ujetimi partizani je treba dodati nekaj pojasnil.

Idejno in organizacijsko jedro protipartizanskih sil na Slovenskem so predstavljali člani ilegalnih organizacij Slovenske, Sokolske in Narodne legije. Te so se v skladu s svojimi strankarskimi interesi med seboj nenehno borile za prevlado. V spore so bili vpleteni tudi nekateri aktivni in rezervni oficirji.

Le šest tednov je bil ilegalni Štajerski bataljon, o katerem bo še tekla beseda, edina enota okupatorjevih sodelavcev. Ta bataljon se je preimenoval v Legijo smrti. Legija smrti in vaške straže so od srede leta 1942 do italijanske kapitulacije 8. septembra 1943 na Dolenjskem in Notranjskem izvajale zločine nad ujetimi partizani. Razvoju MVAC po posameznih območjih Ljubljanske pokrajine in postojankam, katerih posadke so zagrešile največ zločinov, je posvečeno posebno poglavje sklepnega dela. Pripadniki MVAC so povzročili skoraj petino vseh pobojev ujetih partizanov.

Slovenski domobranci, ki so jih 24. septembra 1943 ustanovili nemški general SS in general policije Erwin Rösener in nekateri slovenski politiki, so bili glavni mučitelji in morilci ujetih partizanov. Okoli tri četrtine pobojev ujetnikov so izvršili domobranci. Kratek opis zločinov, ki so jih zagrešile domobranske enote in posadke nad ujetimi partizani, lahko najde bralec v posebnem poglavju sklepnega dela, o pobjih posameznikov in skupin partizanov pa v 2. do 5. delu. Manj kot pet odstotkov ostalih pobojev partizanov so zagrešili drugi okupatorjevi sodelavci, zlasti slovenski četniki (partizani smo jih imenovali plavogardiste).

Četniki so prikrivali sodelovanje z italijanskim in nato z nemškim okupatorjem. Z njima so sklepali tajne sporazume. Slovenskim četnikom ni uspelo, da bi postali pomembni okupatorjevi sodelavci. Tudi v Sloveniji naj bi predstavljali jugoslovansko vojsko pod poveljstvom Draže Mihailovića. Njegov zastopnik za Slovenijo je bil major

Pripadniki MVAC pred trupli dveh partizanov ali aktivistov OF

Pripadniki MVAC in italijanski vojaki si ogledujejo trupli dveh neznanih slovenskih partizanov

Karel Novak, ki je občasno sodeloval s klerofašističnim delom MVAC. Ko pa je uvidel, da tudi s prehodom v ilegalno delovanje klerikalci ne mislijo resno, je pretrgal vezi z njimi. V dogovoru z Italijani so dobili slovenski četniki operativno cono v delu Ljubljanske pokrajine. Poraz so doživeli septembra 1943 v Grčaricah. Tam so nekaj dni pred tem ustanovili postojanko in pričakovali pomoč četnikov iz Like, vendar te pomoči ni bilo. Ta tako imenovani Centralni četniški odred, ki ga je uničila Šercerjeva brigada, so sestavljali večinoma aktivni in rezervni oficirji in podoficirji nekdanje kraljeve vojske. Kasneje bi bil lahko kar pomembna vojaška sila proti narodnoosvobodilnemu boju.

Številčno šibki četniški odredi, ki so se zadrževali v Polhograjskem hribovju in na Dolenjskem (npr. četniški odred Janeza Marna Črtomira), so zagrešili nekaj umorov ujetih partizanov. Več umorov so izvršili četniki, ki so se vključili v MVAC in kasneje med slovenske domobrance.

Po precej nepopolnih podatkih bremenijo četnike (plavogardiste) umori najmanj dvanajst ujetih partizanov.

Najbolj zagrizeni sovražniki NOB na Slovenskem iz četniških in domobranskih vrst so menili, da sta okupator in njegova policija preblago ravnala s pripadniki OF. Zato so začeli sami, organizirani v teroristično skupino Črna roka, na najbolj surov način pobijati aktiviste in simpatizerje OF ter tiste partizane, ki so jih zajeli posamično ali v majhnih skupinah. Da bi prestrašili ljudi, ki so sodelovali z OF, so na hišnih pročeljih puščali znak črne roke - črno obarvan odtis dlani.

Organizacija Črna roka se je pojavila na Jesenicah že decembra 1943. O vpletenosti gestapa ni dokazov. Kasneje so pripadniki Črne roke množično izvajali zločine na območju domobranskih postojank v okolici Ljubljane, zlasti pri Sv. Urhu, in v nekaterih delih Dolenjske. Domnevam, da teh zločinov niso izvajali brez vednosti gestapa. Večino umorov so opravili člani Črne roke do sredine 1944, vendar so se njihovih zločinov dogajali še vse do konca narodnoosvobodilne vojne.

Jože Vidic je v svoji knjigi o zločinih Črne roke zapisal tudi tole: "Okrog 95 odstotkov zločinov Črne roke gre pripisati domobranski Črni roki. Vsi umori v Ljubljani in ožji okolici (Sv. Urh, Dravljje, Barje, Škofljica, Lisičje) so izključno njeno delo. Plavogardistična Črna roka ni nikjer zasnovala tako množičnih umorov, kot jih je domobranska pri Sv. Urhu, na Barju, v okolici Velikih Lašč in Turjaka, v Žužemberku in drugod."¹⁾

Glavne žrtve Črne roke so bili aktivisti in simpatizerji OF, kar bom obravnaval v naslednji knjigi. Število partizanov, ki so jih pobili pripadniki Črne roke, je v primerjavi z umori aktivistov in simpatizerjev OF pet do šestkrat manjše.

Veliko večino ujetih partizanov so umorili pripadniki domobranske Črne roke. Od 31 dosedaj ugotovljenih pobitih partizanov so jih pobili njeni pripadniki, vključeni v domobranske enote, 27, štiri parti-

*1) Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 578-585

zane so ubili pripadniki četnikov. Večino zločinov nad ujetimi partizani so pripadniki Črne roke storili od marca 1944 do aprila 1945, od tega največ v drugi polovici leta 1944, največkrat oblečeni v partizanske ali angleške uniforme.

Ujete partizane, aktiviste in simpatizerje OF so razen pripadnikov MVAC in domobrancev morili tudi pripadniki tako imenovanih protiband (Gegenbanden), imenovani tudi raztrganci. Ti so delovali predvsem na Gorenjskem in delno na Štajerskem, zlasti na območju Savinjske doline.

Za enote raztrgancev pravi Ivan Jan, da so se vanje vključevali: "predvsem razni kriminalci, bivši orožniki, posamezni partizanski ubežniki in predvsem taki, ki so jim bile moralne vrline tuje. Nastopali so v ponošenih in raztrganih civilnih oblekah ter se po potrebi izdajali za partizane, da bi tako premotili ljudi. To so bili plačanci, ki so prejeli mesečno po 150 do 180 mark (to ni bilo malo, če so bile delavske plače od 80 do 120 mark). Vadili so se na Brezjah pod vodstvom policijskih oficirjev".

Koliko je bilo raztrgancev? O tem navaja Ivan Jan: "Ti plačanci na Gorenjskem niso bili številni.

Postopoma so policijski organi osnovali pet "protiband", in sicer "Martin" v kamniškem, "Ludwig" v kranjskem, "Philip" v radovljiškem okrožju ter "Stephan" in "Lux" za posebne naloge. Največjo aktivnost so razvili v letu 1942 in 1943, nastopali pa so tudi kasneje."^{*2)}

Po še nepopolnih podatkih je samo ena od band, imenovana "Martin", v kamniškem okrožju sama pobila ali sodelovala v pobjah 115 ujetih in ranjenih partizanov ter aktivistov, zlasti v letu 1944."^{*3)}

Šlandrova brigada je pri osvobajanju Zgornje Savinjske doline prizadela največji poraz eni od teh band raztrgancev. Tako imenovana Revsova banda je bila, poleg ostale posadke v Ljubnem, obkoljena in večina od 40 njenih pripadnikov je bila 31. julija 1944 pobita."^{*4)}

V tej knjigi je opisanih le nekaj zločinov raztrgancev, zlasti tistih, ki so jih izvedli raztrganci, ki so kmalu za tem postali oz. so dejansko že bili sestavni del gorenjskega domobranstva; največ jih je bilo v tako imenovani Udarni četi iz Kranja, kjer so ustanovili domobransko postojanko 12. aprila 1944."^{*4a)}

Zločini, ki so jih zagrešili pripadniki raztrgancev, še niso dovolj raziskani. To bo treba storiti v prihodnosti.

Nekateri dezertarji iz NOV in POS, prikriti sovražniki OF in partizanskega gibanja, so pobegnili iz partizanskih vrst. Z umori partizanov in aktivistov OF so skušali dobiti priporočilo, da bi se vključili med pripadnike gorenjskega domobranstva. Podobno se je dogajalo tudi na

*2) Ivan Jan, Odstrte zavese, opombe na str. 68 in 69.

*3) Gradivo Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov, fascikel 41, (g-1017).

*4) Miroslav Stiplovšek, Bojna pot Šlandrove brigade, str. 82.

*4a) Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 111.

Kranjska raztrganca mučita neznanega ujetega partizana

drugih območjih, vendar so tovrstni prebegi in z njimi povezani zločini znani predvsem na Gorenjskem. Znan je primer partizanskega dezertarja Rada Murnika, kasnejšega domobranca, ki je svoje zločine izvajal po dogovoru s svojim bratom Božem.^{*5)}

Nekateri vaščani, ki so sicer že bili pripadniki belogardističnih vaških straž ali pa so to postali kasneje, so tudi zagrešili nekaj zločinov. V knjigi sem opisal sedem takih zahrbtnih pobojev partizanov. Ti so postali njihove žrtve, saj na nevarnost niso bili opozorjeni oziroma niso nič sumili.

Med skupinami okupatorjevih sodelavcev, ki jih v tej knjigi ne obravnavam, je treba opozoriti tudi na tako imenovani Wehrmannschaft, ki so ga organizirali Nemci na Štajerskem in Gorenjskem, in na glavne okupatorjeve sodelavce v sosednji Neodvisni državi Hrvaški, tj. na ustaše ter četnike, ki so pribežali iz Like in Srbije.

Wehrmannschaft ali vermani (brambovci) so bili nemška polvojaška organizacija po zgledu SA (Sturmabteilung) v Nemčiji in so bili organizirani po teritorialnem načelu. Na področju slovenske Štajerske jih je bilo skoraj 85.000, na Gorenjskem pa 28.000. Te številke so navajali in poročili in niso kazale resničnega stanja.

Prvič so vermane poslali v boj proti partizanom že septembra 1941 na Pohorju, 26. septembra 1941 pa na Čreti proti Štajerskemu partizanskemu bataljonu.^{*6)} Kasneje so vermani sodelovali v bojih s partizani na Dobrovljah novembra 1942 proti Savinjskemu partizanskemu bataljonu. Vermani so se spopadali s Pohorskim bataljonom od avgusta 1942 in sodelovali tudi pri njegovem uničenju 8. januarja 1943. Tedaj je poleg nemških policijskih čet, žandarjev in planinskih lovcev sodeloval cel bataljon vermanov z mariborskega območja.^{*7)} Sodelovali so tudi v drugih bojih proti partizanom na Štajerskem leta 1943 pa tudi 1944, zlasti v bojih s 14. divizijo ter Šlandrovo in Zidanškovo brigado, ki so se borile za osvoboditev in obrambo Zgornje Savinjske doline.

Na Gorenjskem vermani niso nikoli tako organizirano sodelovali v boju proti NOV in POS kot na slovenskem Štajerskem. Po letu 1942 jih ni bilo več. O zločinih vermanšafta nad partizani in njim naklonjenimi slovenskimi ljudmi bo treba pripraviti posebno raziskavo.

Zločinov ustašev nad ujetimi slovenskimi partizani v monografiji nisem mogel upoštevati, čeprav so na območju sedanjih obmejnih slovenskih občin s sosednjo Hrvaško zagrešili številne umore. Med njihovimi žrtvami je bilo manj partizanov, saj so pobili veliko več aktivistov in simpatizerjev OF in drugih prebivalcev Slovenije; mnoge med njimi so umorili v koncentracijskih taboriščih (Jasenovac in Nova Gradiška), kar velja zlasti za izgnane na območje NDII. Po zelo nepopol-

*5) O bratih Murnik več Ivan Jan v *Odstrtih zavesah*, str. 219-228.

*6) Zdravko Klanjšček in sodelavci, *Narodnoosvobodilna vojna na Slovenskem 1941-45*, str. 66 in 186.

*7) France Filipič, *Pohorski bataljon*, 3. izdaja, str. 653-671.

Fašist in četnik ob ubitem partizanu

Ustaši so 14. septembra 1942 uničili bolnišnico Krškega odreda na Prisjeki. Ujeli in ubili so zdravnika dr. Stanka Černeliča in nekaj partizanov. Ko so jih slikali, so bili še živi.

nih podatkih, in to le iz manjšega dela obmejnih občin, so ustaši pobili okoli 180 Slovencev, med katerimi je bila najmanj četrtnina partizanov. Ustaške zločine nad Slovenci bo še treba podrobneje raziskati.

Tudi zločine, ki so jih povzročili polki Liškega četniškega korpusa in tako imenovanega Srbskega prostovoljnega korpusa (nedičevci) - večino teh zločinov so zagrešili predvsem na Primorskem od jeseni 1944 do aprila 1945 - bo treba podrobneje raziskati.

Razen okupatorjevih sodelavcev so ujete partizane mučili in pobijali tudi pripadniki raznih oboroženih enot italijanskega, nemškega in madžarskega okupatorja (česar v tej knjigi ne obravnavam).

Pripadniki okupatorjevih enot so zagrešili precej več zločinov nad ujetniki kot njihovi domači sodelavci. Izjemoma v tej knjigi obravnavam tisti manjši del njihovih zločinov nad ujetimi partizani, ki so jih zagrešili skupaj z domačimi sodelavci. Njihove tovrstne zločine bo treba podrobneje raziskati.

Med žrtve, to je med pobite ujete partizane in ranjence, sem v tej knjigi uvrstil:

- a) ujete partizane, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci,
- b) pripadnike Narodne zaščite,
- c) partizane, ki se okupatorjevim sodelavcem (zlasti pripadnikom MVAC in domobrancem) niso hoteli predati in so si rajši sami vzeli življenje,
- d) partizane, ki so jih zahrbtno napadli, npr. ko so počivali, in pobili okupatorjevi sodelavci, (ponavadi oblečeni v partizanska oblačila),
- e) partizane, ki so jih okupatorjevi sodelavci pobili, ko so poskušali pobegniti iz njihovega ujetništva,
- f) ranjene partizane, ki so kot ujetniki umrli v ujetništvu MVAC oziroma slovenskih domobrancev, in
- g) partizane, ki so v ujetništvu pripadnikov MVAC in slovenskih domobrancev izginili neznano kam in brez sledu.

Glede uvrstitve pobojev ujetih ali ranjenih pripadnikov Narodne zaščite (NZ), ki so jih izvedli pripadniki MVAC, domobranci in drugi okupatorjevi sodelavci, je bilo nekaj pomislekov. Narodna zaščita in njene enote (desetine, vodi, čete in bataljoni) so bili že od jeseni 1941 in zlasti poleti 1942 ter vse do začetka pomladi 1944 v sestavi slovenskih partizanskih enot. Spomladi 1944 so postale enote NZ organi narodnoosvobodilnih odborov, od krajevnih do okrožnih. Kljub temu pa so enote NZ še marca 1945 štelii kot del oboroženih sil ob ugotavljanju skupnega števila oboroženih pripadnikov NOV in POS.^{*8)}

Zaradi tega sem se odločil, da bom poboje pripadnikov NZ prikazal v tej knjigi in jih ne bom ločeval na dva dela. To bi moral storiti, če bi se držal prav togih meril. Del pobitih pripadnikov NZ naj bi bil prikazan v tej knjigi, to naj bi bili torej tisti, ki so jih okupatorjevi sodelavci pobili

---

*8) Zdravko Klanjšček in sodelavci, Narodnoosvobodilna vojna na Slovenskem 1941-1945, 3. izdaja, str. 906.

do marca 1944. V drugo knjigo, v katero bodo uvrščeni poboji aktivistov in simpatizerjev OF, ki so jih zagrešili okupatorjevi sodelavci, pa naj bi bili uvrščeni pripadniki NZ, ki so jih ti pobili od aprila 1944 do konca vojne, to je 15. maja 1945. V mnogih primerih iz virov ni bilo mogoče ugotoviti, ali so imeli pripadniki NZ orožje; najpogosteje so imeli skrito.

Od 115 pripadnikov NZ, ki so jih ujeli okupatorjevi sodelavci, so jih v prvem obdobju pobili 88, v drugem pa še 27, vendar pa ta številka ne zajema vseh žrtev iz vrst pripadnikov NZ, ki so jih usmrtili okupatorjevi sodelavci. Veliko več jih je padlo v raznih bojih in spopadih oziroma so bili v bojih ranjeni in so umrli kasneje. Prav gotovo tudi ne bo nikoli mogoče zanesljivo ugotoviti, koliko so jih ujeli italijanski vojaki ob aktivnem sodelovanju oddelkov MVAC v veliki italijanski ofenzivi od julija do novembra 1942.

Med poboji ujetih zaščitnikov naj navedem le naslednje pričevanje: Na območju Trebelnega so iz I. bataljona NZ italijanski vojaki in pripadniki MVAC "najprej ujeli nekaj omahljivcev ter jih z naprej pripravljeno pretvezo takoj spustili domov. Večina zaščitnikov je nasedla tej potegavščini in se ni poskrila ali pobegnila. V kratkem času so jih polovili in v nekaj dneh pobili skoraj 80, še več pa so jih odgnali v koncentracijska taborišča na Rab, Gonars in Treviso"^{*9)}

Podobno se je dogajalo tudi na drugih območjih Dolenjske, kjer je samo na osvobojenem ozemlju do tedaj delovalo še deset bataljonov Narodne zaščite, pa tudi na Notranjskem.^{*10)}

Prepričevali so me, da torej pobitih ujetih pripadnikov Narodne zaščite ne kaže uvrščati v to knjigo, ampak v predvideno naslednjo, v kateri naj bi obravnaval poboje aretiranih aktivistov OF oziroma da jih v to knjigo uvrstim le, če so imeli orožje, sicer pa ne. Iz mnogih primerov tega ni mogoče ugotoviti niti za partizane enot NOV in POS. Znano je, da je bilo v posameznih obdobjih do četrtnine neoboroženih partizanov. Kot razlog za pomisleke so poleg drugih navajali pomembno razliko med pobitimi partizani in pripadniki NZ. Vsi partizani, ki so jih okupatorjevi sodelavci pobili kasneje sami ali skupaj z okupatorjevimi enotami, so bili namreč ujeti, medtem ko so bili pripadniki NZ aretirani, in to ponavadi na svojih domovih, podobno kot večina drugih aktivistov OF. Tudi sam sem glede tega delno okleval, vendar nisem bil povsem prepričan.

Analitik ne sme verjeti navideznim utemeljitvam glede določitve posameznih razvrstitev. Da bi se o tem prepričal, sem posebej primerjal podatke o tem, kako so zaščitniki padli v roke okupatorjevim sodelavcem. Prišel sem do presenetljivih ugotovitev: od skupaj 115 pobitih

---

*9) Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 336.

*10) Zapisnik konference na Cinku od 5. do 8. 7. 1942, Dokumenti Ljudske revolucije v Sloveniji, knjiga 2, dok. št. 98, str. 285-286, poročilo Lada Ambrožiča-Novljana, člana Okrožnega odbora OF Novo mesto.

pripadnikov NZ, katerih poboje obravnavam v tej knjigi, jih je bilo le sedem aretiranih na domu, ostalih 108 pa je bilo ujetih. Torej ta razlog, da ne bi uvrstil zaščitnikov, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci, že v to knjigo, ne drži.

Zato tudi poboje zaščitnikov obravnavam v njej.

Brez dvoma sodijo kot žrtve nasilja okupatorjevih sodelavcev v to knjigo tudi partizani, ki so si raje sami vzeli življenje, kot da bi postali njihovi ujetniki.

Dejstvo je, da so bili v veliki večini partizani prav zaradi znanega krutega ravnanja domobrancev in nadvse jasne usode večine njihovih ujetnikov pripravljani, da si v brezizhodnih položajih rajši sami vzamejo življenje. Dostikrat so se sami prepričali, kaj se je zgodilo tistim partizanom, ki so se predali sovražniku, še posebej okupatorjevim sodelavcem. Zato so partizani vsako misel na predajo zavračali skoraj prav tako kot misel na dezerterstvo.

Samomori obkoljenih ranjenih partizanov, ki so ostali skoraj brez streliva in se torej niso mogli več braniti, niso bili redki. Navajam 45 primerov, ko so si partizani raje izbrali smrt, kot da bi postali ujetniki okupatorjevih sodelavcev.

Partizanske samomore v takih okoliščinah so kasneje partizani, zlasti pa tisti, ki so tako padle borce poznali, obravnavali kot izredna junaška dejanja, kar so v resnici tudi bila. To v veliki večini niso bili izrazi obupa ali celo panike, ampak so tako smrt izbrali, da ne bi padli v ujetništvo. Izbira tovrstne smrti je bila povezana tudi z bojznijo, da bi v ujetništvu med nečloveškim mučenjem izdali karkoli, kar bi škodovalo osvobodilnemu boju.

Zaradi vsega navedenega so si partizani, ki so si sami vzeli življenje, da ne bi padli v ujetništvo, zaslužili, da jih uvrstimo med partizane, žrtve okupatorjevih sodelavcev, čeprav so si dejansko zaradi brezizhodnega položaja izbrali smrt sami.

Med tako imenovane zahrbtnne načine boja spadajo "presenečenja", to je taktika, ki so jo pripadniki MVAC in domobranci zelo pogosto uporabljali. Sem sodijo zlasti zahrbtni vpadi na položaje oziroma mesta nastanitve partizanskih enot; te so v večini primerov začele predhodnice, preoblečene v partizanske uniforme, s titovkami na glavah. Tako maskirane predhodnice okupatorjevih domačih sodelavcev so se predstavljale kot partizanske enote in takoj začele s poboji. Pogosto so kar s puškinimi kopiti udarjali po glavah presenečene partizanske stražarje oziroma tiste, ki so bili v obhodnih patroljah ali v zasedah; pobijali so jih tudi z bajoneti in noži. Takih je bilo vsaj deset odstotkov primerov, obravnavanih v tej knjigi.

Nikakor ni mogoče tovrstnih pobojev soditi kot dobro izpeljane vojne zvijače. Ne le da bi bile take sodbe v podporo branilcem domobranskih zločincev, temveč spadajo takšna in podobna zahrbtna dejanja tudi v vojni po mednarodnem vojnem pravu med nedovoljena. "Zahrbtnost (perfidnost) pomeni v splošnem kršitev načela dobre volje

in poštenja, ki velja tudi v vojnem pravu in se mora izkazati tudi sovražniku."*11)

Sem lahko uvrstimo tudi primere, ko partizani zaradi presenečenosti niso nudili odpora ali niso mogli uporabiti orožja za obrambo. Dogajalo se je, da so napadli partizane, ko so ti nosili za potrebe svoje enote vodo, večje predmete ali ranjence oziroma so zašli v megli ali gostem gozdu med domobrance, se vozili z vozom ali kolesom, kjer niso pričakovali sovražnika. V vseh takih primerih so jih takoj pobili, čeprav bi jih v veliki večini lahko ujeli žive. Med očitne umore, in ne med padle v boju, lahko štejemo tudi primere, ko so posamezne partizane, največkrat na obisku doma, pobili, ne da bi se utegnili braniti.

Vse tovrstne primere, ki jih je obravnavala Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov, je v celoti uvrstila med umore.

Med vojne zločine nad ujetimi partizani sem moral uvrstiti tudi vse tiste primere, ko posamezni partizani ali njihove skupine v trenutku smrti še niso bili razoroženi in se zaradi presenečenja niso branili. Največkrat gre za partizane, ki so jih presenetili med počitkom ali spanjem, pri čemer so bili brez zavarovanja ali pa so bili preslabo zavarovani. Tako so jih pripadniki MVAC, slovenski domobranci in drugi okupatorjevi sodelavci pobili, še preden so postali njihovi ujetniki. Če je takšne primere obravnavala Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov okupatorja in njegovih pomagačev in jih s svojimi odločbami uvrstila med vojne zločine, jih tudi obravnavam v tej knjigi. Omenjena komisija je presojala po določbah mednarodnega vojnega prava, ki prepoveduje tudi take načine pobijanja ujetnikov.

O tem, kako naj obravnavamo primere ujetih partizanov, ki so poskušali zbežati iz ujetništva, ni nobenih dvomov.

Po določbah mednarodnega vojnega prava je prepovedano streljati na bežeče ujetnike in jih pri tem ubiti. O tem govori 8. člen ženevske konvencije.

Omenjenih določb mednarodnega vojnega prava prav pripadniki MVAC, domobranci ter ostali sodelavci okupatorjev niso upoštevali. Že v poglavju uvodnega dela, v katerem je opisano, kako so domobranci prikivali poboje ujetih partizanov, sem navedel, da so z izrazom ustrelitev partizanov "na begu" v resnici prikivali poboje ujetnikov. V svojih poročilih so zlasti domobranci sami priznavali, da so prikazovali ubijanje ujetih in razoroženih partizanov kot streljanje na "ujetnike na begu". V mnogih primerih, ki so jih navedli (še več jih je ostalo prikritih), so v resnici sami izbrali po njihovem mnenju tisto vrsto vojnih zločinov, za katero so menili, da jih nekoliko manj obremenjuje in delno opravičuje pred javnostjo.

Pri tem je šlo večinoma za navadne poboje oziroma umore ujetnikov. Te so potem, ko so jih ujeli in razorožili, ustrelili ali usmrtili na kak drug način. V svojih poročilih pa so navajali, da so bili "ubiti na

*11) Dr. Ivan Tomšič, *Vojno in nevtralnostno pravo*, Ljubljana 1942, str. 58.

begu", čeprav so obstajale priče nekaterih tovrstnih "begov", ki so zatrjevale, da to ni bilo res.

Le za približno tretjino (ali okoli 20 primerov ujetnikov, ki naj bi bili ubiti "na begu"), ni zanesljivih podatkov o tem, ali so bili poprej že razoroženi ali ne.

Pri tem moramo upoštevati dejstvo, da izhajajo ti podatki iz domobranskih poročil, ki so se v večini izkazala kot nezanesljiva. Precejšen del takšnih primerov je obravnavala tudi Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov pri predsedstvu SNOS-a in poboje ujetih partizanov brez razlike označila kot vojne zločine. Večina teh ujetih partizanov je morda bila tudi razorožena, ali pa se niti ni mogla braniti, ali je spadala med bolnišnično osebje in podobno.

Naslednja skupina ujetih in pobitih partizanov pa sodi med tiste ranjene partizane, ki so postali ujetniki pripadnikov MVAC, domobrancev in drugih sodelavcev okupatorjev, ki so v njihovem ujetništvu umrli. Gre za tiste, sicer bolj redke ujete partizane, ki so izkrvaveli bodisi na poti v domobranske ambulante oz. bolnišnice ali so umrli kot ranjenci ali ujetniki zaradi mučenja v MVAC in domobranskih postojankah, v bolnišnicah ali tudi doma.

Ker sem za te primere dobil največ podatkov iz poročil MVAC ali domobranskih enot, je bilo glede vzrokov za smrt ranjencev popolnoma nemogoče dobiti nepristransko mnenje o resničnem dogajanju. Le za nekaj primerov ranjencev, ki so bili ujetniki pripadnikov MVAC ali domobrancev, sem lahko ugotovil, da so kasneje umrli v partizanskih bolnišnicah. Te so okupatorjevi sodelavci zaklali in pustili na kraju boja v prepričanju, da so jih ubili; žal so ti preživeli ranjenci ponavadi umrli kmalu po zločinu nad njimi v partizanskih bolnišnicah. Nekaj partizanov so ujeli, ranili in zasliševali, a so za posledicami ran in mučenja med zaslišanji umrli.

Prav gotovo se mora šteti med poboje ujetnikov tudi primere, ko so bili partizani ujeti in se potem o njihovi usodi ni zvedelo ničesar ter jih uvrščamo med pogrešane. Vendar jih moramo ločevati od tistih pogrešanih partizanov, o katerih so poročala partizanska poveljstva po večjih sovražnih akcijah oziroma ofenzivah. Velik del teh "pogrešancev" se je kasneje vrnil v svoje ali tudi druge partizanske enote; drugi so se poskrili po domovih ali so se javili v enote, ki so bile v Beli krajini ali na Štajerskem in drugih območjih ali pa so bili ujeti. Tu pa gre za drugačne primere, in sicer za tiste, ki so postali ujetniki pripadnikov MVAC ali domobrancev in so nato brez sledu izginili in se za njih od tedaj ni več vedelo. Gre za ujetnike, katerih grob je neznan in se ne ve, kdo so bili njihovi morilci. Mnogi so bili kot ranjeni pogrešani po napadih MVAC ali domobrancev na partizanske bolnišnice. Vseh težkih ranjencev ob takih napadih sicer niso pobili domobranci, marveč so nekateri v skritih krajih, kamor so se ob napadu sami umaknili, izkrvaveli ali umrli zaradi podhladitve, seveda po krivdi napadalcev.

Nalogo, da čim bolj celovito opišem domobranske poboje ranjenih in ujetih slovenskih partizanov, sem začel obdelovati že nekaj let pred tem, ko sem leta 1990 v Sobotni prilogi Dela pisal, kako so domobranci ob dravskem mostu pri Borovljah 11. maja 1945 pobijali ranjene partizane Bračičeve brigade in Koroškega odreda. Mineval je že tretji dan po uradni kapitulaciji fašistične Nemčije in koncu druge svetovne vojne v Evropi, ko sta dva domobranska udarna bataljona pobijala ranjene partizane omenjenih enot, ki so jih pred tem krvoločno, nenadejano, med pogajanji o predaji, napadli Nemci in domobranci z brzostrelnim, tankovskim in protiletalskim topništvom, minometi in mitraljezi.

Tudi ti zadnji zločini ob številnih podobnih zločinih so vplivali na odnos zaveznikov do slovenskih domobrancev in na njihovo kasnejšo odločitev, da so bežeče vrnili v domovino. Peto točko akta o brezpogojni kapitulaciji Nemčije, ki je bila objavljena že 8. maja 1945, so vsi nemški in domobranski oficirji morali poznati. Ta se glasi: "5. Če se nemško vrhovno poveljstvo ali katerakoli oborožena sila pod njegovim poveljstvom ne bo ravnala v skladu s tem dokumentom, bosta vrhovno poveljstvo Rdeče armade in vrhovno poveljstvo zavezniških ekspedicijskih sil sprejela vse kazenske ukrepe, ki jih bosta imela za potrebno."

Slovenski domobranci so bili dejansko do konca pod poveljstvom nemškega SS generala Erwina Rösenerja, čeprav jim ta sicer formalno od 4. maja 1945 ni več poveljeval in je tudi sicer odstopil 8. maja 1945 kot poveljnik zaledja nemške skupine armad "E", (ki ji je poveljeval generalpolkovnik Löhr); bil pa je z domobranci pred Borovljami.

Tega dejstva ni mogoče zanikati, četudi so nekaj dni prej formalno ustanovili Slovensko narodno vojsko iz domobranskih bataljonov. Dejstvo je, da so vsi skupaj grobo kršili določila o brezpogojni kapitulaciji Nemčije, zaradi česar zaveznikom ni bilo potrebno skrbeti za njihovo usodo.

Iz ciničnega odgovora Tineta Velikonje so kasneje bralci Dela izvedeli, da verjame: "... da so bili tudi v tem spopadu ranjenci, ki so jih dosegli jurišniki, ustreljeni". Navedel je tudi: "Zanje ni bilo milosti na nobeni strani, zlasti ne na partizanski."^{*12)}

Take "trditve" so samo še bolj okrepile mojo iskreno željo, da pospešim delo pri zbiranju in urejanju podatkov o domobranskih pobojih ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov. Zavedal sem se, da lahko z dokumentiranim prikazom domobranskih zločinov storim dosti več, kakor če bi njihove trditve o domnevnih partizanskih zločinih zgolj zavračal.

Kot pripadnik slovenskih partizanskih brigad sem že od jeseni 1942 pa vse do 11. maja 1945 pri Borovljah sodeloval v bojih proti enotam italijanskih in nemških okupatorjev in seveda tudi v bojih proti MVAC

---

*12) Tine Velikonja, Celovška zarota - vetrinjska tragedija, Sobotna priloga Dela, poštni predal 29, 1. september 1990.

in kasneje slovenskim domobrancem. Zaradi tega sem zelo dobro seznanjen s tem, da so trditve nekdanjih domobrancev o domnevnem znašanju slovenskih partizanov nad ujetimi vaškimi stražarji, pripadniki Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC) in slovenskimi domobranci tendenciozne in pogostokrat izmišljene.

Vsak slovenski partizan, ki se je med vojno boril na Dolenjskem, Notranjskem pa tudi na Gorenjskem in Primorskem, ve, da so pripadniki MVAC in slovenski domobranci od poletja 1942 do maja 1945 pobili velik del slovenskih partizanov, ki so jih ujeli ali so jih zajeli kot ranjence, ter da so z njimi zločinsko ravnali. Vojne zločine so izvajali bodisi brez ukazov svojih poveljujočih ali zveznih oficirjev italijanske oziroma nemške vojske, seveda pa tudi po njihovih poveljih ali vsaj z njihovim védenjem. Vse te zločine so zagrešili v korist italijanskega in nemškega okupatorja.

Partizani pa, razen sorazmerno majhnega števila nekontroliranih in neutemeljenih justifikacij ujetih nasprotnikov, svojih sovražnikov niso pobijali kar vse poprek. Precej več ujetih pripadnikov MVAC in domobrancev so partizani likvidirali na podlagi obsodb partizanskih vojaških sodišč. Ti primeri so zapisani v nekaterih monografijah partizanskih brigad in odredov. V zvezi z medvojnimi likvidacijami ujetih belogardistov in domobrancev, ki so jim bili dokazani zločini nad partizani ali pristaši Osvobodilne fronte, pa ne bi smeli prezreti dejstva (ki ga radi zamolčujejo nekdanji domobranci in njihovi zagovorniki), da gre za kolaboracijo pripadnikov MVAC in slovenskih domobrancev z okupatorjem.

Vire za svoje delo sem nabiral v preteklih letih iz dokumentov, shranjenih v arhivskih gradivih, proučil sem spise Komisije za ugotavljanje zločinov okupatorja in njegovih pomagačev v arhivu Inštituta za novejšo zgodovino ter v Arhivu Slovenije, pregledal sem popisnice in prošnje za prekope v arhivu Federalnega odbora za prekop posmrtnih ostankov padlih borcev NOV v Arhivu Slovenije in liste z obvestilom o smrti v kartoteki padlih borcev v arhivu Inštituta za novejšo zgodovino. Skrbno sem prebral zgodovinske monografije slovenskih partizanskih brigad, odredov in divizij, popisnice v arhivih nekaterih občinskih odborov ZZB (podatki o padlih, ubitih ali izginulih prebivalcih z ozemlja FLRJ - popis 1950), nadalje pomnike NOB raznih slovenskih občin in kronike o medvojnih dogajanjih na območjih sedanjih krajevnih skupnosti, dokumente v različnih zbornikih dokumentov in podatkov o narodnoosvobodilni vojni jugoslovanskih narodov, del VI. knjige 4. do 19. (Boji v Sloveniji), pregledal sicer le deloma ohranjeni arhiv vaških straž, MVAC in slovenskega domobranstva ter del arhiva italijanskih in nemških okupatorjev v Inštitutu za novejšo zgodovino. Med upoštevanimi viri so tudi dokumenti VOS, OZNE in drugih organizacij, ki jih hrani v svojem arhivu Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije, odgovori občinskih organizacij ZZB na moja poizvedovanja o smrti posameznih partizanov, ki so jih ujeli

pripadniki MVAC in domobranci, ter drugo gradivo, knjige in brošure. Ob proučevanju tega zajetnega gradiva je nenehno naraščalo število partizanov, za katere sem ugotovil, da so jih kot ujetnike ali ranjence pobili pripadniki MVAC ali slovenski domobranci.

Iz gradiva sem uspel zbrati in prikazati v tej knjigi Zločini okupatorjevih sodelavcev podatke za 2444 slovenskih partizanov, ki so jih pripadniki MVAC in slovenski domobranci od leta 1942 do 15. maja 1945 pobili kot ujetnike ali ranjence.

To so storili v veliki večini v samostojnih akcijah (približno 66 odstotkov od 2444 pobojev) ostale pa v akcijah, v katerih so sodelovali skupaj z italijanskimi ali nemškimi okupacijskimi silami. To število se poveča še za 40 žrtev, torej na 2484; med nje štejem ujete partizane, pokončane v taboriščih.

Čeprav je število 2444 pobitih ujetnikov izredno veliko, na žalost še vedno ni dokončno. Glede na pregledane in tiste vire, ki jih še ni bilo mogoče pregledati ali jih dobiti, sklepam, da je število pobitih ujetih partizanov še višje. To bom poskušal upoštevati v dopolnitvah k 2. delu te knjige. Okoli 45 odstotkov navedenih pobojev ujetih in pobitih slovenskih partizanov s priloženih seznamov, ki so sestavni del knjige Zločini okupatorjevih sodelavcev, doslej še ni bilo evidentiranih in so prvič v taki obliki predstavljeni slovenski javnosti.

Podatki o aktivistih in simpatizerjih Osvobodilne fronte, ki so jih pripadniki MVAC in domobranci pobili po aretaciji oziroma zajetju, bodo predvidoma objavljeni v posebni knjigi Zločini okupatorjevih sodelavcev. Ob zbiranju podatkov o usodah slovenskih partizanov, prikazanih v tej knjigi, sem hkrati zbiral tudi podatke o pobitih aktivistih in simpatizerjih Osvobodilne fronte. Zavedati se moramo, da bi bila raziskava medvojnega belogardistično-domobranskega terorja, vključno s terorjem Črne roke in slovenskih četnikov, na Slovenskem nepopolna, če ne bi posebej obravnavali tudi pobojev aktivistov in simpatizerjev Osvobodilne fronte pa tudi drugih Slovencev. Ob zbiranju in evidentiranju dokumentov o pobojih aktivistov, ki so jih zagrešili okupatorjevi sodelavci, mi je uspelo priti do podatkov o zelo velikem številu teh žrtev.

Pripadniki MVAC in domobranci so že po dosedaj zbranih podatkih pobili 3050 aktivistov in simpatizerjev Osvobodilne fronte, med katerimi je bila skoraj četrtina žensk.

Knjiga o pobojih ranjenih in ujetih ter na druge načine izven boja umorjenih slovenskih partizanov nikakor ni odgovor na medvojno domobransko protipartizansko propagando, niti na Črne bukve, ki so bile napisane in objavljene tedaj pod nemškim nadzorstvom. V svoji knjigi ne odgovarjam na resnice oziroma "resnice" o medvojnih justifikacijah domačih sovražnikov narodnoosvobodilnega gibanja, ki so jih izvajale partizanske enote in pripadniki narodnoosvobodilnega boja. Razlog je v tem, ker to ni namen moje knjige, ne pa v tem, da ne bi znal ali hotel. Številne navedbe v Črnih bukvah bo potrebno strokovno

presoditi, upošteva je zanesljive dokumente in o tem seznaniti slovensko javnost. Pri tem bo treba strogo ločiti skupino justifikacij sovražnikov (po avtorjevi oceni naj bi bila to večina), ki so zagrešili zločine nad člani in simpatizerji OF in pripadniki partizanskih enot, od manjšine justifikacij, ki so bile manj upravičene oziroma celo krivične in nepotrebne. To naj bi bil nujen, že dolgo pričakovan odgovor slovenski javnosti in tudi današnjim zagovornikom vsega protipartizanskega in usmerjenega proti Osvobodilni fronti. Zagovorniki Črnih bukev in podobnega pisanja že desetletja, zlasti pa zadnjih nekaj let, strastno zagovarjajo "trditve" iz domobranske medvojnne propagande. Tako poskušajo celotni partizanski in narodnoosvobodilni boj prikazati, skupaj s še sedaj neznanim številom neutemeljenih pobojev po vojni v Rogu, Teharjah in drugod, kot krvavo komunistično morijo. Resnica je v največji meri povsem drugačna od trditev v Črnih bukvah, pa tudi od trditev v tako imenovani Beli knjigi borcev protikomunističnega odpora. Domači sovražniki narodnoosvobodilnega gibanja, ki so jim bili dokazani zločini nad pripadniki OF in partizanskih enot že v času med narodnoosvobodilnim bojem, so bili obsojeni na smrt in justificirani. Podobno so bili za enake zločine kaznovani po končani vojni tudi mnogi drugi, kar se je dogajalo tedaj tudi v drugih državah velike protihitlerjeve koalicije.

To knjigo o zločinih okupatorjevih sodelavcev v obdobju 1942-1945 sem začel pripravljati šele potem, ko sem ugotovil, da podobnega dela za območje cele Slovenije še nimamo. Partizanski soborci so soglašali, da je to gradivo treba zbrati in ga objaviti. Tako delo bo nedvomno koristno, saj bo po svoje prispevalo k temu, da se državljani Slovenije spomnimo in da ne pozabimo medvojnih dogajanj, ko ne le, da se niso vsi enotno borili proti zavojevalcem domovine, ampak so nekateri sodelovali z njimi pri uresničevanju njihovih nacističnih ciljev in ciljev ozke skupine nekdanjih slovenskih oblastnikov.

Knjiga, ki jo imate pred seboj, je prispevek k zgodovini narodnoosvobodilnega boja na Slovenskem, ki pa se razlikuje od monografij partizanskih enot in organizacij OF.

Kljub temu sem pri oblikovanju tega dela upošteval metodološka načela, ki jih je postavila Komisija za zgodovino NOB pri Republiškem odboru ZZBU Slovenije predvsem za monografije enot NOV in POS.

Menim, da je knjiga oblikovana pregledno in utemeljeno, čeprav bi bile možne tudi druge rešitve.

Tudi podatki, zbrani o partizanih, ki so padli v bojih s pripadniki MVAC in domobranci, so še nepopolni. Ti padli partizani tvorijo največji del žrtev, ki jih je imelo narodnoosvobodilno gibanje na Slovenskem. Po še ne popolnoma urejenih podatkih je padlo v boju z okupatorjevimi sodelavci 4.500 do 5.000 slovenskih partizanov. Njim bo posvečena posebna knjiga, v kateri bodo predvidoma prikazani tudi partizani, ki so bili v bojih s pripadniki MVAC in domobranci ranjeni in so zato umrli.

Glede gradiva, upoštevanega v tej knjigi, je treba dodati, da ostajajo nekateri viri, ki so za javnost še vedno nedostopni. Med take sodi del arhiva nekdanjega Republiškega sekretariata za notranje zadeve in tudi arhiva iz Slovenije iz nekdanje Zvezne uprave državne varnosti v Beogradu. Verjetno bi se z izročitvijo ustreznega dela tega arhiva Arhivu Slovenije dalo razjasniti nekatere primere pobojev ujetih partizanov in aktivistov, za katere je v tej knjigi navedena opomba, da so žrtve "neznane enote MVAC" oziroma "neznane domobranske enote". Hkrati bi bilo mogoče v številnih primerih storilce vojnih zločinov nad ujetimi partizani in neoboroženimi civilisti navesti poimensko, kar sedaj še ni bilo mogoče.

Kljub vsem oviram je pred nami delo, v katerem so obravnavani vojni zločini pripadnikov MVAC in slovenskih domobrancev, ki so jih zagrešili nad ujetimi partizani.

Želim se zahvaliti za pomoč posameznikom in institucijam: sodelavcem arhiva Inštituta za novejšo zgodovino za nasvete pri odbiranju in za uporabo arhivskega gradiva iz partizanskih, domobranskih in deloma okupatorskih zbirk dokumentov, sodelavcem Arhiva Slovenije, arhiva Ministrstva za notranje zadeve Slovenije, arhiva Temeljnega sodišča v Ljubljani in sodelavcem fotosekcije Muzeja za novejšo zgodovino v Ljubljani ter vsem, ki so mi omogočili zbiranje gradiva.

Posebno se zahvaljujem strokovni službi Republiškega odbora Zveze združenj borcev in udeležencev NOB Slovenije, občinskim odborom Zveze združenj borcev in udeležencev NOB ter vsem, ki so mi prav tako pomagali pri zbiranju gradiva.

Profesorju Ivanu Križnarju se iskreno zahvaljujem za tehtne pripombe in dopolnila, nadalje za vso pomoč in za poglobljeno in nadvse izčrpno recenzijo. Zahvala gre tudi Zdravku Klanjščku, predsedniku Komisije za zgodovino pri RO ZZBU Slovenije, ki je kot drugi recenzent dal upoštevanja vredne in tehtne pripombe ter dopolnila.

Ne nazadnje se zahvaljujem tudi nestorju zgodovinopisja NOB Slovenije Ladu Ambrožiču-Novljanu, ki je rokopis v celoti proučil in dal dragocena napotila za delo.

Zahvala gre tudi vsem članom izvršilnega odbora Društva piscev zgodovine NOB Slovenije, ki so me spodbujali, da sem z delom nadaljeval in ga dokončal. To zlasti velja za predsednika društva Franca Črnuglja - Zorka in Milico Strgar, urednico vseh dosedanjih društvenih knjižnih izdaj, katere nasvete za izboljšanje besedil sem upošteval.

V Ljubljani, junija 1994

Silvo Grgič

O pomenu podatkov, objavljenih v tej knjigi

Osebno sem poznal precejšnje število partizanov, ki so jih kot ujetnike ali ranjence pobili pripadniki MVAC in slovenski domobranci.

To so bili predvsem partizani Cankarjeve, Gubčeve in Tomšičeve brigade kakor tudi Bračičeve brigade, ki so imeli to nesrečo, da so prišli živi v roke domačim nasprotnikom osvobodilnega boja slovenskega naroda.

Knjiga je posvečena tudi spominu na te moje zverinsko pobite bojne tovariše, ki so padli kot žrtve pod puškami in noži bratov Slovencev v letih 1942 do 1945.

Velik del žrtev, skoraj polovica od skupnega števila, objavljen v I. knjigi Zločini okupatorjevih sodelavcev, ki obravnava poboje ujetih in ranjenih slovenskih partizanov, je, kot sem že omenil, tukaj prvič javno omenjen, zato z njihovimi zadnjimi trenutki slovenska napredna in svobodoljubna javnost še ni bila seznanjena. O njihovih zadnjih minutah in urah, tik preden so jih, navadno na zverinski način, pobili, je za marsikaterega znano več, za precejšnje število pa skoraj nič. Zato sem iz razpoložljivih virov z nekaj stavki te trenutke opisal, da niso naštetih samo datum in kraj rojstva in smrti oziroma zločinci, ki so jo izvršili, ampak le nekaj več od tega.

Eno od pomembnih vprašanj iz te knjige je prav gotovo tisto, ki se nanaša na žrtve. Odgovora na vprašanje, iz katere enote NOV in PO Slovenije so bili ujeti partizani, ki so jih pokončali pripadniki MVAC in domobranci, zaradi tega ne obravnavam v uvodnem delu, čeprav bi morda to sodilo vanj, ampak v sklepnem pred analizo statističnih podatkov.

Splošna pojasnila o pobojih ujetih slovenskih partizanov

Na podlagi nekajletnega raziskovanja pobojev ujetih slovenskih partizanov, ki so jih pobili zlasti pripadniki MVAC in slovenski domobranci v času od srede 1942 do 11. maja 1945, sem ugotovil večino pobojev ujetih partizanov, ki so jih izvedli ti in drugi okupatorjevi sodelavci. Vsi ti primeri pobojev so zbrani v prvi knjigi monografije o zločinih okupatorjevih sodelavcev. Dobro bi bilo, če bi ta objava podatkov o pobojih spodbudila dodatna raziskovanja. Tako bi mogli ugotoviti kaj več o drugih, dosedaj še neodkritih tovrstnih pobojih partizanov in seveda tudi aktivistov in simpatizerjev Osvobodilne fronte. Menim sicer, da nikoli ne bo mogoče odkriti prav vseh pobojev ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov, ki so jih med NOB zagrešili sodelavci okupatorjev. Za številne primere pobojev partizanov ni ohranjeno dovolj dokumentacije. V mnogih primerih bi bili edine priče storilci zločinov, pripadniki MVAC in domobranci, seveda, če so še živi. Številni storilci pobojev ujetih partizanov ali aktivistov in simpatizerjev OF so bili kaznovani za svoje zločine že med vojno ali pa so bili ubiti v bojih s partizanskimi enotami po storjenih zločinih. Dobršen del storilcev zločinov, ki so povzročili zločine nad ujetimi partizani in aretiranimi aktivisti in simpatizerji OF iz vrst MVAC in zlasti domobrancev pa je bil po končani vojni z ali brez zaslišanja in brez sodbe ali po še neodkritih sodbah naglih partizanskih sodišč pobit na Rogu, Teharjah in tudi drugod. Tak način obračuna obsoja velika večina slovenskih partizanov in aktivistov OF, in to še posebej iz dveh razlogov. Glavni je vsekakor ta, da se po veljavnih zakonih in mednarodnem vojnem pravu ne more domnevne vojne zločince brez zaslišanja in dokazov in brez obsodb pristojnih sodišč spoznati za krive in jih obsoditi, še posebej ne na smrtno kazen. Drugi razlog je v tem, da bi se iz dokumentacije o zasliševanjih in sojenjih odkrili slovenski in svetovni javnosti številni storilci pobojev ujetih in ranjenih partizanov in aktivistov iz vrst slovenskih domobrancev, če je obstajala.

Tako med drugim ni bilo mogoče zanesljivo ugotoviti - in to verjetno tudi ne bo nikoli mogoče - podrobnosti o številnih zločinih nad ujetimi partizani. To velja za pripadnike tako imenovanega "Štajerskega", v resnici belogardističnega bataljona poleti 1942. O tem ni točnih podatkov, koliko so pobili partizanov in aktivistov in simpatizerjev OF v gozdovih okoli Šentjošta in Stopič v juliju in avgustu 1942. Podatki o številu njihovih zločinov se močno razlikujejo. Nekateri govore o nekaj desetinah žrtev, ki so jih pobili lažni "štajerski" partizani, drugi pa o nekaj stotinah. To velja tudi za poboje, ki jih je izvajala posadka pri Sv. Urhu in Žužemberku (1945), Frakljevi "apostoli" v Kozlerjevi gošči, Erpičevi "udarniki" iz Kranja v Zgornji Savinjski dolini pozimi 1944 na

1945 in druge zločine okoli številnih postojank MVAC in domobrancev ali v teh postojankah. Ravno tako ni zanesljivih podatkov o tem, koliko so ujetih partizanov in aktivistov OF pobili v sodelovanju z Nemci v septembru 1943 novonastajajoče domobranske enote samostojno ali skupaj z nemškimi v ofenzivi oktobra in novembra 1943 in še zlasti v decembru 1944 in januarju 1945 v ofenzivi na Štajerskem kakor tudi v ofenzivi na 9. korpus marca 1945. Tu so bili domobranski zločini v številnih primerih pripisani Nemcem. Težko je dokazati, kdo je resnični krivec za te zločine. Pomembno za odkrivanje zločinov slovenskih domobrancev in pripadnikov MVAC je dejstvo, da je ohranjeno le okoli 20 odstotkov italijanske dokumentacije za čas okupacije, to je za leti 1942 in 1943. Že po nepopolnih podatkih le za eno od italijanskih divizij, ki so bile med italijansko okupacijo v Ljubljanski pokrajini (divizija Isonzo), so pripadniki MVAC v času samo 4 do 5 mesecev izvedli poboje nekaj desetih ujetih partizanov. Kolikšno je bilo točno število za druga obdobja okupacije na območju te divizije, na območju drugih divizij in skupin bataljonov jurišne skupine črnih srajc (XXI aprile) ter XI. skupine obmejne straže (GAF), še ni ugotovljeno.

Tudi poročil italijanskih zveznih oficirjev pri enotah MVAC, ki so pisali tudi o njeni tovrstni "dejavnosti", je zelo malo. Verjetno bo pomemben del zločinov MVAC in domobranskih zločinov nad ujetimi in ranjenimi slovenskimi partizani bolj dokumentiran ali tudi na novo odkrit, ko bodo končno odprti za strokovno javnost prav vsi deli italijanskih in nemških vojnih arhivov iz vojnih let v Sloveniji. To velja tudi za tisti del, ki je prišel v roke zahodnim zaveznikom, zlasti oboroženim silam ZDA. Zločini domobranskih enot, še posebej tako imenovanih domobranskih udarnih bataljonov (zlasti 1., 2., 3., 4. in 5.), ki so jih zagrešili nad ujetimi partizani in ranjenci, tudi niso povsem raziskani, znana je le večina njihovih najbolj krutih zločinov nad skupinami ujetih ali ranjenih partizanov. Marsikateri izmed partizanskih kurirjev, obveščevalcev, drugih posameznih partizanov, ki so bili na zdravljenju izven svojih enot ali na okrevanju in so izginili brez sledu, je zato uvrščen med "pogrešane", prav lahko so številni od teh padli v roke domobrancem teh in drugih domobranskih enot in bili pobiti ter naskrivaj pokopani.

V poročilih partizanskih enot in v obvestilih o smrti partizanov, ki so zbrana v kartoteki padlih partizanov v Arhivu Inštituta za novejšo zgodovino, je pogosto navedeno, "da je truplo bilo nemogoče pokopati, ker je prišlo v roke sovražniku in da je opremo in orožje vzel sovražnik". V takih primerih tudi ni bilo mogoče ugotoviti, ali je sovražnik zajel že truplo padlega partizana ali pa je bil partizan ranjen ujet in ubit na razne, tudi zverinske načine. Tudi potem, ko je bil sovražnik občasno pregnan in so soborci - partizani prišli do padlih tovarišev na bojišču, ni bilo mogoče vedno zanesljivo ugotoviti, ali ni bil padli tovariš ali skupina pobita potem, ko je ranjena obležala.

Ujete ali ranjene partizane, ki so jih sodelavci okupatorjev pobili bodisi samostojno ali v sodelovanju z okupatorjevimi enotami, sem razdelil na tri posebne sezname.

Najobsežnejši je prvi poimenski seznam ujetih in ranjenih slovenskih partizanov, ki so jih v samostojnih akcijah pobili pripadniki MVAC, slovenski domobranci in drugi sodelavci ali pomagači okupatorjev. V tem pregledu je večina vseh znanih žrtev (okoli 75 odstotkov poimensko navedenih).

Drugi poimenski seznam ujetih in ranjenih slovenskih partizanov pa vključuje borce, ki so jih zajeli pripadniki MVAC in domobranci v skupnih akcijah z italijanskimi ali nemškimi okupacijskimi enotami in jih nato pobili. Tukaj so vključene tudi tiste žrtve, ki so jih ujeli sicer samostojno pripadniki MVAC in domobranci, vendar so jih izročili italijanskim ali nemškim enotam, ki so jih nato justificirale (okoli 20 odstotkov poimensko navedenih žrtev).

Številčno najmanj obsežen pa je tretji poimenski seznam, ki obsega samo nekaj desetih žrtev; ta je najbolj pomanjkljiv. Nanaša se na ujete partizane, ki so jih zajeli slovenski domobranci (in le nekaj pripadniki MVAC) in jih izročili Nemcem. Ti so jih odvedli v koncentracijska taborišča, kjer so umrli zaradi lakote, bolezni, ali pa so jih tam ustrelili ali umorili na druge načine.

Skupinske poboje in poboje posameznih neznanih ujetih in ranjenih partizanov sem prikazal v dveh ločenih pregledih.

Bolj obsežen je prvi pregled skupinskih pobojev, ki zajema poboje ujetih partizanov (in posamičnih neznanih partizanov), ki so jih izvedli sodelavci okupatorjev samostojno, brez sodelovanja okupatorjevih sil.

V drugem pregledu so prikazani skupinski poboji ujetih partizanov in ranjencev (in posamičnih neznanih), ki so jih izvedli sodelavci okupatorjev v sodelovanju z italijanskimi ali nemškimi okupatorskimi enotami.

Pri pregledih skupinskih pobojev ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov sem vključil, če je bilo le mogoče, tudi imena partizanov, ki so jih pobili v posameznih skupinah.

Iz pregledov se lahko ugotovi, da so večino zločinov, v katerih so sodelovali sodelavci okupatorjev ter italijanske in nemške enote, vendarle prvi izvedli samostojno.

Kolikor bi ubral drugačno pot in vse primere pobojev ujetih partizanov prikazal skupaj, bi delo izgubilo precej tistega, kar je za raziskavo še kako pomembno, to je, da je čimbolj analitično in natančno. Zaradi tega sem poskušal razvrstitev pobojev ujetih partizanov prikazati tako, da se lahko jasno razbere, katere poboje so izvedli sami pripadniki MVAC in domobranci, katere pa skupaj z enotami Italijanov in Nemcev.

Pri obdelavi podatkov o pobojih je seveda mogoče, da so zaradi ne dovolj popolnih in natančnih podatkov v virih o zločinih nekateri storilci napačno razvrščeni. Mogoče je, da nekatere primere pobojev, ki naj bi jih izvedli sodelavci okupatorjev, dejansko niso storili samostoj-

no, ampak skupaj z okupacijskimi enotami ali pa narobe, da so nekatere, za katere je navedeno, da so izvršeni v skupnih akcijah, v resnici izvedli sami. Ocenjujem, da je takšnih primerov relativno malo. Eventualne napake v razvrstitvi po storilcih ne bodo bistveno vplivale na temeljno ugotovitev, da so večino vojnih zločinov nad ujetimi partizani izvedli pripadniki MVAC in domobranci v samostojnih akcijah.

Delitev na najmanj dve ločeni skupini storilcev vojnih zločinov nad ujetimi partizani je nujna tudi zaradi tega, ker je odgovornost pripadnikov MVAC in domobrancev pri zločinih, ki so jih izvedli samostojno, prav gotovo večja kot v primerih, ko so zločine počenjali v skupnih akcijah z italijanskimi in nemškimi enotami. V teh primerih so se seveda vedno lahko izgovarjali. Trdili so, da so bili le v zavarovanju akcij in da niso bili neposredni storilci zločinov, ali da so sicer skupaj izvajali akcijo, vendar so zločine storili Italijani ali Nemci, ali pa, da so sicer ubijali ujete partizane, vendar so to morali storiti, ker bi sicer v nasprotnem primeru Italijani oziroma Nemci kaznovali njih in podobno.

Ne glede na to, ali so izvedli zločine samostojno ali v sodelovanju z okupatorjevimi silami, gre za vojne zločine nad ujetniki in dostikrat nad ranjenci.

Pri delitvi na omenjeni skupini storilcev zločinov je potrebno pripomniti še to, da sem v nekaterih akcijah, ki so jih izvajali domobranci skupaj z Nemci, zavestno pripisal zločine nad ujetimi partizani izključno domobrancem. Ugotovil sem namreč, da so v nekaterih takih primerih nemške enote imele stranske vloge, zavarovanje napada, topniška in tankovska podpora domobranskega pehotnega napada, in da torej nemške enote niso sodelovale v kasnejših pokolih ujetnikov in ranjencev. Tu gre zlasti za primera pobojev ujetih partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade na Javorovici 16. marca 1944, kjer je poleg dveh domobrantskih čet sodeloval tudi nemški SS bataljon, vendar so ujete partizane pobijali izključno domobranci. Podobno je bilo tudi 11. maja 1945 pri Borovljah ob dravskem mostu, ko so težko ranjene partizane pobijali predvsem pripadniki dveh domobrantskih bataljonov.

Druga delitev pregledov pobitih ujetnikov pa je tista, ki se znotraj obeh poprej omenjenih skupin zločinov, storjenih v samostojnih in tistih v skupnih akcijah, nanaša prvič na poimensko in v večini posamične poboje in drugič, na druge neznane in v večini skupinske poboje ujetih partizanov. Vse tiste poboje, ki so bodisi storjeni nad neznanimi posamezniki ali skupinami kakor tudi nad znanimi skupinami, sem razporedil po abecednem vrstnem redu krajev, kjer so bili storjeni zločini nad ujetimi partizani.

V večjem številu skupin pobitih ujetih partizanov sem iz raznih virov prišel le deloma do njihovih imen, za preostale žrtve iz posameznih skupin pa teh podatkov nisem mogel ugotoviti. Ostali so v številnih skupinah, torej znani in neznani pobiti partizani.

Če bi sedaj vse kasneje ugotovljene znane iz vseh skupin uvrstil v poimenski seznam, bi moral navesti osnovne podatke, poleg tega pa ponoviti vsaj kratek opis poboja, tudi če bi bolj podroben opis navedel le pri enem od partizanov iz vsake skupine. Pri vsakem nadaljnjem bi moral opozoriti, da je podrobni opis naveden le pri enem od njih. To bi zahtevalo okoli 40 do 50 dodatnih strani že tako obsežne knjige in kljub temu ne bi pomembneje povečal njeno dokumentarnost. Še važnejše od povečanega prostora pa bi bilo, da bi se tako izgubila preglednost o poboju cele skupine. Pri tem mislim na podatek o tem, kateri partizani iz posamezne skupine žrtev so poimensko znani, kar je sedaj ugotovljeno na enem mestu.

O neodkritih domobranskih zločinih nad ujetimi partizani

V bojih partizanskih enot z MVAC in zlasti z domobranci je bilo mnogo primerov, ko so partizani obležali na bojišču.

Zaradi velike sovražnikove premoči so se morale nekatere partizanske enote včasih hitro umakniti. Ranjenci so ostali na bojišču bodisi zaradi tega, ker jih iz izpostavljenih delov zemljišča ni bilo mogoče izvleči, ali pa nihče ni pravočasno opazil, da so obležali. Tako so ostali na bojišču prepuščeni na milost in nemilost domobranskim in nemškim okupatorskim enotam. To se je dogajalo kljub veliki skrbi za ranjence, saj so mnogi bolničarji, bolničarke in drugi partizani in starešine padli, ko so reševali ranjene tovariše z nevarnih položajev.

Ali so bili ranjeni partizani v trenutkih, ko so obležali na položajih, že mrtvi ali težko ranjeni in zaradi izgube krvi v nezavesti, v številnih primerih že takrat ni bilo mogoče ugotoviti. Vendar pa je bilo v mnogih primerih mogoče ugotoviti brez kakršnihkoli zdravniških izvidov oziroma obdukcij, da so ranjene partizane v resnici pobili domobranci. Zločin nad ujetniki je bilo vendar mogoče ugotoviti po mnogih okoliščinah. Domobranci so jih ponavadi pobili bodisi z dodatnim strelom, udarcem s puškinim kopitom ali pa enostavno tako, da jim niso hoteli nuditi zdravstvene pomoči in so zato izkrvaveli.

Niti približno ni mogoče oceniti, koliko partizanov so pobili domobranci samostojno ali v sodelovanju z Nemci in seveda pripadniki MVAC sami ali skupaj z Italijani iz vrst tistih partizanov, ki so jih partizanska poročila uvrstila med pogrešane. Nekateri med njimi so se "zabili" in celo ostali skriti do konca vojne. Spet druge so domobranci ujeli in predali Nemcem, ki so jih bodisi postrelili ali pa jih poslali v koncentracijska taborišča in so bili tam pokončani ali so morda vojno preživeli. Nekatere so prisilili, zlasti na Gorenjskem, da so vstopili v domobranske vrste ali pa so to storili prostovoljno in so celo pobijali tiste sonarodnjake, ki so bili na partizanski strani.

Tudi na Dolenjskem in Notranjskem so bila posamezna obdobja, ko so posadke MVAC oziroma domobranci del ujetih partizanov zaprli in jih kasneje izročili Nemcem. Ti so jih pošiljali v koncentracijska taborišča. Nekateri so vojno preživeli.

Drugi del ujetih partizanov, zlasti iz tistih družin, ki so že imele svoje člane v posadkah oziroma enotah MVAC in domobranstva, pa so vključili v svoje enote. V nekaterih primerih so sovaščani oziroma znanci, ki so jih poznali, za njih zagotavljali, da so zanesljivi in da se ne bodo vrnili v partizanske enote.

V nekaterih primerih se je zgodilo, da so nemške enote, še posebej enote redne vojske, kadar so bile v skupnih akcijah z domobranskimi enotami, strogo prepovedale streljanje ujetih partizanov. Kršenje take-

ga povelja so včasih obravnavali kot disciplinski prekršek, zaradi katerega so jih tudi kaznovali. V nemalem številu primerov še posebej, kadar so jim partizanske enote prizadele občutne izgube, pa so nemški poveljniki, zlasti pa esesovski in policijski, izgubili človečnost in dali na najbolj surov način pobijati ujete in ranjene partizane. Seveda so bili kar pogosti primeri, ko so nemški vojaki in podčastniki skupaj z domobranci brez vednosti nadrejenih pobijali ujete partizane.

Bili so tudi primeri, da so se posamezniki ali skupine partizanov v večjih ofenzivnih akcijah zaradi tega, ker so se na neznanem terenu izgubili, bili lačni, žejni, bos in slabo oblečeni in še brez streliva, v svoji nemoči predali domobrancem.

Dejansko niso namerno dezertirali, ampak enostavno niso zmogli težavnosti partizanskega življenja. V precejšnjem številu so taki fizični in seveda moralni slabiči doživeli v ujetništvu pri domobranci tisto, česar niso pričakovali: strel v glavo takoj ali kmalu potem, ko so se z dvignjenimi rokami in največkrat brez orožja predali MVAC ali domobrancem. Tako v relaciji štaba 31. slovenske partizanske divizije z dne 26. 11. 1944 beremo naslednje: "Glavni vzrok, da imamo visoko število mrtvih (okoli 50 v šestih dneh) je v tem, da so se Gorenjci vdajali, misleč, da si bodo s tem rešili življenje. Pri 75% padlih smo opazili, da so dobili strel v glavo iz neposredne bližine."¹⁾ Seveda pa je bilo podobnih primerov v hudih stiskah, ki jih zaradi prevelikih naporov (še posebej novinci), niso mogli več prenesti, tudi na Dolenjskem, Notranjskem in Primorskem.

Z vprašanjem dezerterstva se v partizanskih enotah niso ukvarjali samo politični delavci in pripadniki VOS a in OZNE, ampak tudi vsa poveljstva partizanskih enot. Največje število takšnih "prehodov" iz partizanskih v domobranske vrste je bilo ob nemški ofenzivi oktobra 1943. Gre namreč za več kot dva tisoč pripadnikov bataljonov Legije smrti in posadk vaških stražarjev (MVAC), ki so bili ob kapitulaciji Italije v posadkah, ki se niso hotele takoj predati enotam NOV in PO Slovenije. Po razorožitvi so bili mobilizirani bodisi v delavske bataljone ali v enote brigad vseh treh divizij 7. korpusa in tudi odredov. Velik del je, kljub dani prisegi v partizanski vojski, ob prvi priložnosti dezertiral v porajajoče se enote slovenskega domobranstva. S tem so pravzaprav izgubili pravico do amnestije, na katero so se sklicevali ob prestopu iz enot MVAC v partizanske enote; po mednarodnem vojnem pravu jim je pravica do enkratne amnestije pripadala.

Še posebej je bil torej ta pojav pogost med nemško ofenzivo od oktobra in novembra 1943, ko so bile organizirane posamezne in tudi skupinske dezertacije bivših pripadnikov Legije smrti in vaških straž, ki so bili po kapitulaciji Italije uvrščeni v partizanske enote. V tolikšnem številu niso iz partizanskih enot nikoli kasneje dezertirali. Pred kapitu-

*1) Arhiv RMNZ - VOS 1-89/a; Stanko Petelin, Prešernova brigada, str. 298.

lacijo Italije je bilo dezerterstvo iz partizanskih enot v enote MVAC bolj redko in skupinskih dezertacij skoraj ni bilo.^{*1/a)}

Do dezerterstva iz partizanskih enot v domobranske je prihajalo tudi kasneje na Dolenjskem in Notranjskem.

Precej na novo mobiliziranih, ki se še niso navadili na težave partizanskega življenja, so iz partizanskih enot zvbili njihovi sorodniki domobranci ali njihovi pristaši. Izjema je bila Gorenjska, ko je konec leta 1944 in pozimi v prvih mesecih 1945 zapustilo enote kar precej partizanov. V vrstah gorenjske samozaščite naj bi bilo od 400 do 600 nekdanjih partizanov.^{*2)}

Problema dezerterstva iz vrst NOV v vrste MVAC in kasneje v vrste domobranstva na tem mestu ne omenjam brez razlogov. Partizanski dezertjerji v domobranskih vrstah so bili strah in trepet za posameznike ali male skupine partizanov in aktivistov OF in so zagrešili precej pobojev ujetih partizanov in aktivistov. Izdajali so partizanske poti, zavetišča, skladišča, bolnišnice in kmete - partizanske zaupnike, ki so bili kasneje v večini pomorjeni.

Drugi razlog je v tem, da so bili tisti pripadniki MVAC in domobranci, ki so jih kot nekdanje partizane ujele partizanske enote, obsojeni na smrtno kazen. Pri partizanskih vojaških sodiščih, ki so bila v letu 1943 in 1944 ustanovljena v večini enot, je bilo dezerterstvo že samo po sebi dovolj velik zločin.

Če je bil k temu dodan še kaj več kot sum, da je ujeti pripadnik MVAC ali domobranec, ki je bil nekdanj partizan, sodeloval pri kakšnem umoru ujetega partizana ali aktivista OF, je bil to več kot zadosten razlog za smrtno kazen, ki je bila ponavadi takoj izvršena. Za to trditev imamo kar nekaj primerov MVAC po kapitulaciji Italije in to, na primer, velja za večino ustreljenih ujetih pripadnikov čete SNVZ na Črnem Vrhu. Slovenskim partizanom, ki so postali vojni ujetniki, statusa vojnega ujetnika niso priznale niti okupatorjeve oborožene formacije niti njegovi sodelavci, kar bi jim v smislu določil mednarodnega vojnega prava morali priznati. Obravnavali so jih kot razbojnike ali bandite oziroma kakor so partizane imenovali v svojih poročilih Italijani ("ribelli" oziroma "bande comunisti") in Nemci ("kommunistischen Banditen").

Seveda so popolnoma enako in še s hujšimi posledicami za ujetnike obravnavali ujete slovenske partizane pripadniki bataljonov Legije smrti in vaških straž kakor tudi domobranci, četniki in drugi okupatorjevi sodelavci.

Ni potrebno posebej poudariti, da taka obravnava partizanov, ki so jim padli v ujetništvo, niti najmanj ne more opravičevati nečloveškega ravnanja in surovih pobojev ujetih partizanov od strani okupatorjevih enot in njegovih domačih sodelavcev pred mednarodno in seveda tudi vso svobodoljubno slovensko javnostjo. Pripadnike NOV in PO Slove-

---

*1/a) Lado Ambrožič, Petnajsta divizija, str. 142-146.

*2) Ivan Jan: Odstrte zavese, str. 208-215.

nije so zahodni zavezniki in seveda tudi Sovjetska zveza priznali kot svoje vojne zaveznike. To so zavezniki nekajkrat potrdili z mednarodnimi akti že med vojno in preko svojih predstavnikov, ki so jih imeli pri enotah NOV in PO Slovenije. To so izpričali tudi s svojo pomočjo, ki so jo enotam NOV Slovenije spuščali bodisi s padali ali pripeljali z letali, s katerimi so nato v svoje zdravstvene ustanove v južni Italiji odpeljali ranjene partizane. Oboroževali, oblekli in delno izurili so tudi razne prekomorske enote, ki so nato sodelovale tudi v bojih za osvoboditev Slovenije.

NOV in PO Slovenije je bila mednarodno priznana vojska na strani velike protihitlerjevske koalicije in je torej imela pravico, da glede ujetih partizanov okupatorska vojska in njena pomožna policija uporabljata in izvajata določbe mednarodnega vojnega prava.

Deloma je res, kot je že omenjeno, da je po petdesetih letih kar težavno opredeliti, ali je bila žrtev, partizan, ko so ga ubili, v resnici že vojni ujetnik ali ne. To je posledica bodisi premalo natančnih podatkov v virih bodisi nasprotujočih si podatkov v raznih virih, ki se nanašajo na iste primere pobojev. O tem sem opozarjal v opombah pod črto v virih.

Najpogostejši vzroki, da so partizani padli v ujetništvo okupatorjevih sodelavcev

Okoliščine, ki so vplivale na to, da so partizani padli v roke MVAC in domobrancem (pa tudi okupatorjevim enotam), lahko razdelimo na dve glavni skupini.

V prvo skupino uvrščamo zlasti: slab nadzor borbenih zavarovanj v začasnih bivališčih partizanskih enot, predolgo zadrževanje partizanskih enot na istih položajih oziroma v istih krajih, nezadostna ali slaba obveščevalna in protiobveščevalna služba, nezadostna ali le občasna in površna kontrola višjih partizanskih poveljstev nad nižjimi in končno, nezadostna izurjenost. Seveda pa se ne sme pozabiti na enega od glavnih vzrokov za tako precej številne primere padanja v ujetništvo. To je partizanski način bojevanja, zelo pogosto majhnih skupin partizanov na ozemlju, ki z bojno črto ni bilo razmejeno od zasedenega ozemlja. Prav gotovo je med vzroke treba šteti tudi skoraj stalno utrujenost borcev brigad in odredov ter njihovo slabo preskrbljenost s hrano, obleko in obutvijo.

Zlasti od spomladi 1944 in tudi 1945 so namreč domobranski udarni bataljoni ali čete uporabljali proti partizanskim enotam vse mogoče ukane in vojne zvijače, da bi ujeli partizane in njihove starešine ali štabe. Med take zvijače sodijo že kar ustaljene navade, da so bile domobranske predhodnice oblečene v partizanske uniforme, s titovkami z rdečimi zvezdami na glavah. Predstavljali so se kot partizani, kar se jim je včasih hudo maščevalo, saj so se tako spopadli med seboj, da so imeli hude izgube. Tako se je pri nenadnem preboju udarnih domobranskih bataljonov 15. novembra 1944 v Belo krajino na Kočevskem v megli udarilo nekaj domobranskih enot med seboj prav zaradi takega lažnega predstavljanja in so drug drugemu prizadeli hude izgube.

V tem se je "odlikoval" 4. domobranski bataljon, ki se je premikal brez pohodnih zavarovanj. "Ko je prišel v stik s partizani, so se domobranci nenadoma preoblekli v partizane, jih tako preslepili, se jim približali in nato udarili po njih. Dolgo je trajalo, da so partizani spoznali vse te zvijače in se jim postavili po robu."¹⁾

Tako so domobranci, preoblečeni v partizane in včasih tudi v angleške uniforme, lovili posamezne partizane in manjše partizanske patrolje, zlasti aktiviste OF, kar navajam pri nekaterih primerih pobjev ujetnikov in skupin partizanov. V mnogih spopadih s partizanskimi enotami ali patroljami so pripadniki MVAC in kasneje domobranci uporabljali partizansko taktiko. To taktiko so uporabljali zlasti v pravih

*1) Lado Ambrožič, Petnajsta divizija, str. 35.

lovskih pogonih na posamezne partizane ali manjše skupine, v izjemno ugodnih prilikah za njih tudi ob napadih na (izdane) partizanske zasede in moči desetine ali voda in na nastanišča posameznih partizanskih enot ali partizanska poveljstva. Vendar je pri takih primerih domobrantskih vpadov največkrat šlo za napade na neoborožene ali nezadostno vojaško izurjene partizane - novince. Le redko se je domobrancem posrečilo, da so zajeli v borbi že preizkušene partizane.

Partizane, ki so bili že dalj časa v NOV, so, če so jih zajeli pripadniki MVAC in domobranci, prej ali slej likvidirali, pred tem pa so jih mučili po predhodnem "zaslišanju" ali tudi brez tega. Ujeli so jih največkrat iz zasede, jih težko ranili ali pa vsaj onesposobili in zvezali. Še takrat niso nikoli mogli biti prepričani (kar seveda velja tudi za okupatorjeve enote), da jim ujeti stari partizan ob prvi priložnosti ne bo ušel.^{*2)}

V drugo skupino vzrokov, da so partizani padli v roke MVAC in domobrancem, pa bi uvrstil tako imenovane subjektivne okoliščine, ki so bile povezane z osebnostjo vsakega posameznega partizana. Sem je treba šteti nezadostno izurjenost v izvajanju kurirskih, izvidniških, stražarskih, obveščevalnih in drugih nalog.

Pri starejših in bolj usposobljenih partizanih pa je bila kriva za žalostno usodo ujetnika največkrat trenutna nezadostna budnost in morda preveliko zaupanje v samega sebe ali v tistega, ki je patroljo oziroma skupino vodil. Ta je bil običajno najbolj hraber in najbolj izkušen borec, vendar je bil pri tem premalo previden. V petini primerov in še nekoliko več je bil vzrok, da je partizan padel v domobrantsko ujetništvo, v tem, da je bil v spopadu z njimi ranjen. Soborci ga niso uspeli pravočasno izvleči z bojnega polja. Podobno se je zgodilo s težkimi ranjenci, ki jih iz odkritih in napadenih partizanskih bolnišnic člani osebja niso uspeli pravočasno evakuirati. Pri starejših partizanih, ki so bili telesno manj pripravljani, se je dogajalo, da se pred trenutno domobrantsko premočjo niso mogli pravočasno in hitro umakniti, še posebej, če so bili napadeni v manjši skupini ali so bili sami.

Čeprav je večina partizanov vedela, da ujete partizane domobranci najpogosteje ustrelijo, v redkejših primerih zaprejo ali predajo Nemcem, ki so jih navadno poslali v taborišče, so nekateri vendar upali, da jih domobranci ne bodo ubili. Res pa je, kot sem že navedel, da prav vseh ujetih partizanov domobranci niso pobili, zlasti ne na Gorenjskem. To so seveda počenjali le po predhodnem dovoljenju izpostave nemške varnostne policije (gestapa) in zlasti jeseni 1944 in v začetku 1945, ko je Nemcem vse bolj primanjkovalo vojakov.

---

*2 To trdim na podlagi mnogih primerov ujetih izkušenih partizanov in njihovih pobegov iz ujetništva, med kakršne sodi tudi moj primer.

Domobranska prikrivanja pobojev ujetih ali ranjenih partizanov

Prav gotovo so se domobranci, še posebej njihovi poveljniki, zavedali, da bodo po končani vojni, ki se je od sredine 1944 vse bolj in na vseh frontah nagibala v korist zaveznikov, morali odgovarjati za vse številne vojne zločine, ki so jih zagrešili nad slovenskimi partizani, simpatizerji in aktivisti OF in tudi nad drugim prebivalstvom.

Še posebej so se morali spominjati številnih zločinov zoper ujete in ranjene slovenske partizane, ki jih je zagrešila skoraj vsaka domobranska enota ali posadka. Poveljniki in drugi zločinci so ostale domobrance prepričevali, da jih zaradi pobojev ujetih partizanov in aktivistov OF po vojni ne bo nihče preganjal, češ da opravljajo le koristno delo v boju proti komunizmu, v katerem se jim bodo ob koncu vojne pridružili zahodni zavezniki!

Taki propagandi pa vsaj manjši del domobrancev ni verjel. Vedeli so za zločine svojih enot nad ujetniki, ranjenci in neoboroženimi aktivisti in simpatizerji OF, res pa je, da je v take trditve o koncu vojne v Sloveniji verjel velik del domobranstva. Kljub takšni propagandi so zločine vendar poskušali prikriti. Zato so zločine nad ujetimi partizani in aktivisti vse bolj pogosto opravljali na skrivaj ter jih dostikrat zamaskirali, da precej krajev zločinov do dandanes ni bilo mogoče najti. Svojih zločinov skoraj niso omenjali v svojih poročilih ali pa so uporabljali zanje druge besede in vse mogoče izgovore. S tem seveda ne mislim trditi, da višja poveljstva, to je domobranski bataljonski štabi, Organizacijski štab Slovenskega domobranstva in seveda nemški SS-ovski zvezni oficirji niso bili podrobno seznanjeni s skoraj vsemi domobranskimi zločini, podobno kot so italijanski zvezni oficirji do italijanske kapitulacije prav dobro vedeli za vse zločine vaških stražarjev in pripadnikov Legije smrti.

Poboje aktivistov in simpatizerjev OF ter ujetih in ranjenih partizanov so domobranci prikrivali tudi zaradi odklonilnega odnosa prebivalstva. To sicer manj velja za Suho krajino, del okolice Novega mesta (npr. Šentjernejska dolina) in središčni del Polhograjskih Dolomitov. Drugod je bila večina prebivalstva za partizansko vojsko in Osvobodilno fronto, še posebej na Primorskem in večjem delu Gorenjske, na Štajerskem pa domobranstva ni bilo. Na razpolago imamo dosti dokazov o tem, kako so domobranci prikrivali številne posamične in skupinske poboje.

Navedel bom samo nekatere primere. 1. marca 1944 so domobranci v šoli v Ribnici ustrelili sedem ujetih partizanov, za katere so kasneje

lažno trdili, da so padli v borbi. O tem je poročala Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov.^{*)}

8. maja 1944 so domobranci tudi v Ribnici ustrelili devet neznanih partizanov, ki so jih ujeli pri Sv. Gregorju, za katere so prebivalcem trdili, da so bili odpeljani v Nemčijo. O tem je ohranjeno poročilo obveščevalnega oddelka Glavnega štaba NOV in PO Slovenije.

Novembra in decembra 1943 so domobranci grosupeljske posadke pobili osem prebivalcev in triindvajset nekdanjih partizanov, ki so dezertirali iz partizanskih enot. Ni znano, če niso bile med najdenimi trupli, ki so jih začeli odkopavati že med vojno, katere od omenjenih žrtev ali pa gre za čisto nove primere na skrivaj pobitih terenskih aktivistov, kar je moč sicer razbrati iz naslednjega domobranskega poročila. V njem je navedeno: "...Prav tako so sedaj začeli odkopavati terence, ki smo jih skrivaj spravili in delajo iz tega veliko propagando proti domobrancem". O tem je ohranjeno poročilo 15. divizije. O odkopavanju žrtev pa je ohranjeno domobransko poročilo, oboje v Arhivu INZ.

Julija 1945 so kopali na dvorišču sodnih zaporov v Višnji Gori, kjer je bila 1944 in 1945 domobranska postojanka, in odkrili deset trupel, zvezanih z žico. O tem je pisal Jože Vidic v knjigi Po sledovih Črne roke. Nekaj grobov tistih, ki so jih pobili domobranci, so v občini Grosuplje odkrili celo v letih 1992 do 1994!

Še posebej so grozljivi primeri pobojev, ki jih je izvajala domobranska posadka na Sv. Urhu, Dobrunje pri Ljubljani.

Proti koncu maja 1944 je bila večina dotedanje urhovske posadke, sestavljena največ iz prebivalcev iz okolice, ki je zagrešila skoraj vse zločine nad ujetimi partizani in aktivisti OF, pobitimi v tej postojanki, premeščena v 2. domobranski bataljon na Rakek. Njihovi nasledniki, domobranci z Dolenjskega in Notranjskega, pod poveljstvom novega poveljnika Janeza Mlakarja, so po okoliških gozdovih odstranjevali sledove grobov. Štefanija Podbevšek je v svoji knjigi Sv. Urh zapisala o tem naslednje: "Postali so nekakšni vrtnarji in so izravnavali zemljo na gomilah, pod katerimi so ležala trupla številnih žrtev. V izravnavo in zrahljano prst so nasajali smrečice, ki naj bi prekrivale sledove zločinov. Tega dela je bilo sila veliko in videti je bilo, da ga ne bodo zlepa končali."

Pripadniki 4. domobranskega bataljona, katerega del je sestavljal v začetku leta 1945 domobransko posadko v Žužemberku, so tudi skrivoma pobijali svoje žrtve in jih zakopali v šest skrivnih grobišč. Jože Vidic v svoji knjigi Po sledovih Črne roke o tem piše takole: "Za množične umore aktivisti OF in sorodniki žrtev sploh niso vedeli. Vse zločine so morilci opravili skrivaj, ljudem pa so govorili, da so aretirance poslali na delo v Nemčijo. Prišla je svoboda, od svojcev pa ni bilo glasu. Ščasoma so spoznali, da so jih verjetno pobili. Zla slutnja je visela nad

^{*)} Bolj podrobno bodo podatki o virih za nekatere primere prikrivanja zločinov, ki so jih zagrešili sodelavci okupatorja, navedeni v seznamih in pregledih v naslednjih delih knjige.

Žužemberkom in ljudje so iskali grobove. Za zločine so vedele nekatere domobranske družine, a so o tem molčale."

Grobove žužemberških žrtev so odkrili šele junija 1945.

Tudi za številne žrtve z Barja, pobite zlasti novembra in decembra 1943 ter januarja in februarja 1944, katerih posmrtni ostanki so bili odkriti šele maja 1944 v Kozlerjevi gošči, so domobranci najprej trdili, da so bile poslone v Nemčijo. Tudi o tem je pisal Jože Vidic v poprej omenjeni knjigi.

Nemogoče je odgovoriti na vprašanje, kje so še vedno neodkriti grobovi domobranskih žrtev okoli njihovih postojank. To velja zlasti za domobransko postojanko na gradu Lisičje pri Škofljici, okoli katere je zagotovo še več neodkritih grobov. "Živi niso smeli zapustiti gradu", kot je pisal Jože Vidic v knjigi Po sledovih Črne roke, pa "najsij so bili nedolžni ali krivi (po domobranskem merilu)."

Ustanovitev in delovanje tako imenovane Črne roke, ki je imela največ članov ravno iz vrst domobrancev, je tudi posledica domobranskega prikrivanja svojih zločinov. O tem je Ivan Križnar v svojem prispevku Slovensko domobranstvo v 4. knjigi Ljubljana v ilegali zapisal: "Domobranci so se z bali ogorčenja ljudi zaradi množičnih umorov. Začeli so svoje zločine prikrivati in so morili ponoči."

Kot po drugih postojankah so tudi domobranci iz Novega mesta naskrivaj pobijali ujete partizane in aktiviste. Že spomladi 1944 so ljudje postopoma odkrivali neoznačene grobove domobranskih žrtev, ki so jih novembra in decembra 1943 pobijali na Kapiteljskem Marofu, v bližnjem gozdu ali pa pobite metali v Krko. Tako se je zgodilo s štirimi člani Valantičeve družine, Janezom Kovačičem, Francem Lindičem, Francem Lužarjem in še nekaterimi, ki so jih pometali v Krko. O tem so podatki v gradivu o žrtvah v arhivu Dolenjskega muzeja.

V Savo in Ljubljani ali po njunih bregovih so metali ali zakopali nekatere svoje žrtve urhovski, poljski in drugi domobranci iz postojank iz okolice Ljubljane z namenom, da bi svoje zločine prikrili. V Savo so v okolici Ljubljane med drugimi, na hrbtih zvezanih rok in poprej zverinsko pobite, pometali naslednje žrtve: Ivana in Pepco Jurca, Jožeta Kocmana, Pavla Omahna, Jerneja Snoja, Alojza Tavčarja in še nekatere. O tem je pisala Štefanija Ravnikar - Podbevšek v knjigi Sv. Urh.

Poleg ostalih so domobranci z namenom, da bi prikrili vsaj del svojih zločinov, neznanu kje pokončali še naslednje slovenske partizane: bolničarko Pavlo Bojčevo, Silvestra Colariča, Maksa Letnerja, Jordana Lukača, Jožeta Majcna, Antona Modica, Mihaela Papeža, Viktorja Potočarja, Jožeta Šoberja in Stanislava Tomažina. Od večine teh in še nekaterih drugih domobranskih žrtev niso nikoli odkrili njihovih posmrtnih ostankov. O tem so navedeni podatki v naslednjih delih te knjige ob opisu smrti navedenih.

Svoje žrtve so metali tudi v prepade. Tako je izgubil življenje na primer Leopold Nose, ki so ga ribniški domobranci decembra 1944 vrgli

v nek prepad. Nose je bil odposlanec Kočevskega zбора. Pripadnika VOS-a Antona Faturja-Gregorja iz Knežaka so domobranci iz Ilirske Bistrice 28. septembra 1944 ujeli, ubili in truplo vrgli v prepad. To nista bili edini domobranski žrtvi, ki sta izgubili življenje na tak način. Tudi za te žrtve velja opomba glede virov iz prejšnjega odstavka.

Partizani 2. bataljona 15. brigade so 21. junija 1944 na položajih za napad na Kriško vas našli nekaj svežih grobov. Ko so jih odkopali, so našli v njih trupla mladih deklet, domačink iz partizanskih družin. Po zaslišanju in pretepanju v svojem obveščevalnem centru so jih domobranci iz Grosupljega v bližnjem gozdu ustrelili.

V Arhivu Federalnega odbora za organiziranje prenosov posmrtnih ostankov padlih borcev pri Ministrstvu za notranje zadeve narodne vlade Slovenije, ki je shranjen v Arhivu Slovenije, je precej poročil, iz katerih je razvidno, da so bili grobovi pobitih ujetih partizanov in aktivistov OF, ki so jih domobranci umorili na skrivnih mestih, a mnogih niso odkrili ali pa njihovih žrtev ni bilo mogoče prepoznati.

Pripadniki MVAC in slovenski domobranci so se v svojih poročilih, v vsakodnevnih Vesteh svoje tajne obveščevalne službe in v drugih dokumentih, ki so bili povezani s pokoli ujetih partizanov in ranjencev, največkrat sprenevedali. Čeprav je njihovo gradivo dokaj pomanjkljivo ohranjeno v slovenskih arhivih, saj manjka - po približni oceni - več kot 80 odstotkov celotnega fonda, je iz preostalega dela dokumentov vendar mogoče ugotoviti kar velik del prikrivanja in poskusa zmanjšanja krivde za storjene vojne zločine nad ujetimi partizani in ranjenci.

Iz domobranskih dokumentov je mogoče ugotoviti, da so umor partizana neredko poskušali prikriti s frazo "ustreljen na begu". Še hujše sprenevedanje domobranskih zločincev sem opazil v primerih, ko so navajali, da so bili pri "poskusu bega ustreljena" po dva ali celo štirje partizani naenkrat! Tako so na primer iz 1. domobranskega bataljona poročali, da je njihova 71. četa 22. avgusta 1944 na Zaplazu ujela štiri partizane, ki so bili (vsi štirje) pri poskusu bega ustreljeni!

V domobranskih poročilih najdemo primere, v katerih je navedeno, da so bili ustreljeni (že ujeti) partizani, ki se niso "ustavili na poziv stoj". Tako so domobranci iz Kočevja 1. marca 1944 v Malih Laščah ujeli partizana s činom vodnika. Nato je bil, po poročilu, ki je ohranjeno v arhivu INZ "na poskusu bega ustreljen". Podobno se je zgodilo z dvema ujetima intendantom 8. januarja 1945, ki sta bila po poročilu 1. domobranskega bataljona "na poskusu bega ustreljena". Zato, ker se menda nista hotela ustaviti na poziv "Stoj!", so domobranci iz Grosuplja 3. marca 1945 na Plešivici ustrelili partizana Franca Ahlina in Alojza Žitnika. V resnici pa so ju ujeta zaklali.

Nekajkrat sem v poročilih zasledil, da so domobranci zapisali, da jim je bežal (kar štirje primeri) hudo ranjen partizan in da je bil na begu ustreljen. To so zapisali, na primer, za ranjenega komandirja čete Ivana Levičarja iz 4. bataljona Cankarjeve brigade, ki so ga ujeli na

Malih Vodenicah, češ da je hotel pobegniti in ga je "bila patrolja prisiljena ustreliti".

Razloge, s katerimi so poskušali domobranci opravičevati svoje zahrbtne poboje ujetih partizanov, je delno moč razbrati iz naslednjih primerov:

Domobranci iz 51. čete so 2. maja 1944 ujeli partizana Alojza Debevca. Bil je v zaporu, ko so ga peljali na zaslišanje, naj bi po njihovem poročilu poskušal zbežati, zato ga je stražar ustrelil.

Za partizana Kengarja, ki so ga 15. novembra 1944 ujeli domobranci iz Logatca, so poročali: "ker ni hotel dvigniti rok, niti se legitimirati, je bil ustreljen".

Za obveščevalca Kočevske brigade so domobranci iz Ribnice 8. avgusta 1944 zapisali, "da je bil ujet pri Otavicah in je med potjo hotel pobegniti", zato je bil "radi tega na begu ustreljen".

Podobno so poročali domobranci 24. čete za partizana Edvarda Jakiča, ki so ga prve dni marca 1945 ujeli, ki naj bi baje "pri sprevodu na Ig hotel pobegniti in je bil na begu ustreljen".

Domobranci iz Ribnice so 6. marca 1945 priznali, da so v Strugah ujeli tri partizane in zapisali: "Eden je hotel pobegniti in bil na begu ubit in tudi ostala dva".

Za partizana Antona Priteklja, ki so ga ujeli 14. februarja 1945 pri Polhovem Gradcu, pa so zapisali, da je bojda "hotel zbežati v hrib in je bil radi tega na begu ustreljen".

Za partizana Antona Štefančiča, ki so ga domobranci iz Velikih Lašč 7. maja 1944 ujeli pri Črncu, so poročali, da je menda "hotel izkoristiti temno noč in pobegniti med razvalinami sodnega poslopja".

Domobranci iz Velikih Lašč so zapisali, da sta bila nad Gradežem pri Turjaku 4. avgusta 1944 pri spopadu ranjena dva partizana, od katerih eden težko, in je bil "pozneje na begu ustreljen".

15. oktobra 1944 je pri Trebnjem (zlasti na pokopališču) v boju z 2. bataljonom Zidanškove brigade 32. domobranska četa "ujela precej partizanov, a ujetnikov se iz varnostnih razlogov ni delalo". Tako so zapisali v poročilu 4. domobranskega bataljona.

Kot v opravičilo grozovitemu javnemu obešanju dveh ujetih partizanov, Franca Janca in Alojzija Ilacina 30. decembra 1943 v Novem mestu, so domobranci zapisali, da je "nemška komanda justifikacijo potrdila".

Podobne razloge so si v poročilih izmišljali za umore partizanov že pred domobranci pripadniki Legije smrti, pa jim njihovi gospodarji niso verjeli, o čemer so tudi pisni dokazi v poročilih.

Redko so v poročilih domobranci napisali vsaj približno resnico o umorih ujetnikov. Tako je domobranska četa iz Kranja 24. decembra 1944 v poročilu zapisala, da so ustrelili neznanega partizana, ki so ga ujeli prejšnjega dne skupaj s partizanko Štefko (Štefančič).

Da sta bila partizana ustreljena po kratkem zaslišanju, bo razvidno iz dveh primerov ubojev ujetnikov in v štirih primerih posameznih partizanov.

Za partizanko Marijo Pirkovič, ki so jo domobranci iz Grosupljega 17. avgusta 1944 ujeli v Šmarju, so zapisali: "našli smo jo skrito v svinjaku in je pač končala, kot končajo svinje".

Domobranska poveljstva niso mogla zanikati, da so bili pokoli ujetih slovenskih partizanov in ranjencev vojni zločini. Poveljstva so poboje ujetnikov sicer poskušala vsaj delno prikriti, saj jih pred javnostjo niso mogla skriti. Zato ni čudno, da so že pred umikom na Koroško skupaj z Nemci skoraj popolnoma uničili svoj arhiv in v njem tudi mnoge dokaze svojih vojnih zločinov.

Določbe mednarodnega vojnega prava, ki so jih kršili pripadniki MVAC in domobranci pri ravnanju z ujetimi partizani in ranjenci

Pri vseh primerih namernega ubijanja ranjencev in ujetih partizanov, ki jih navajam v nadaljevanju knjige, gre za očitno kršitev določil od 4. do 21. člena Haaškega pravilnika iz leta 1907, ki je priloga k IV. Haaškemu dogovoru (konvenciji) o zakonih in običajih vojne na kopnem. To velja tudi za Ženevsko konvencijo iz leta 1929. S podrobnejšim preučevanjem določil mednarodnega vojnega prava ni težko ugotoviti, da so bili ujeti partizani v večini primerov v popolni oblasti posameznih enot domačih sodelavcev okupatorja in enot okupatorja oziroma njihovih poveljnikov. Torej niso bili, kot bi po mednarodnem vojnem pravu morali biti, za njih neposredno odgovorni italijanska oziroma nemška vlada.

Z ujetimi partizani so postopali skrajno nehumano, jih mučili in tudi pobijali.

Partizani so bili oropani vsega osebnega premoženja, dostikrat so jim pripadniki MVAC in domobranci pokradli tudi obleko in obutev, pogosto so jim izbijali iz ust zlate zobe.

S takimi postopki so pripadniki MVAC in domobranci kršili določila 4. člena poprej omenjenega Haaškega pravilnika.

Ujetih partizanov, ki jih niso likvidirali, niso pošiljali v internacijo. Vsi po vrsti so namreč končali v raznih mučilnicah, ki so jih imenovali zapore, in kasneje v vsem znanih koncentracijskih taboriščih. Zanje pa je bil uporabljen prav poseben, to je najostrejši postopek. Bolj pogosto kot drugi taboriščniki so končali zaradi mučenja, lakote ali v krematorijih.

To je bila očitna kršitev določil 5. člena omenjenega Haaškega pravilnika.

Kakršnokoli plačilo za morebitno prisilno delo ujetih partizanov, kar določa 6. člen Haaškega pravilnika, jim ni bilo dano. Ujeti partizani so bili prisiljeni, da brezplačno, ob popolnoma nezadostni in zelo slabi hrani opravljajo najbolj težka in dostikrat popolnoma nesmiselna dela.

Vse tiste ujete partizane, ki so zbežali iz ujetništva ali poskušali zbežati iz zaporov ali taborišč, so v velikem številu takoj pobili. S tem so pripadniki MVAC in domobranci, podobno kot njihovi gospodarji, kršili tudi 8. člen Haaškega pravilnika, ki take postopke prepoveduje.

Še posebej surovo so pripadniki MVAC in domobranci obračunavali s tistimi ujetimi partizani, ki so imeli kakršnokoli funkcijo v partizanski vojski. Da bi jim oni ali njihovi gospodarji dajali še plačo povrh, jim še na misel ni prihajalo. S tem so kršili določila 1. člena Haaškega pravilnika.

Postopek pripadnikov MVAC in domobrancev z ranjenimi partizani in tistimi, ki so bili bolni in ki so jim padli v roke, ni bil v skladu z določili Ženevskega dogovora z dne 27. julija 1929 o poboljšanju usode ranjencev in bolnikov v vojskah, ki so v vojni.

Enako, če že ne še bolj surovo so ravnali pripadniki MVAC in domobranci s tistimi ujetimi in ranjenimi partizani, ki so jih ujeli v skritih bolnišnicah in zakloniščih, v gozdovih in tudi v premičnih bolnišnicah, čeprav bi jih morali spoštovati in zaščititi v vseh priložnostih, z njimi bi morali postopati človeško in jih negovati. Nasprotno, domobranci in MVAC so ujete ranjence namesto takega ravnanja, predvidenega s 1. členom omenjene Ženevske konvencije, na skrajno surov način pobijali, jih puščali, da umrejo v plamenih bolnišnic, ki so jih poprej zažgali, ali jih na druge načine mučili. Taki zločini okupatorjevih sodelavcev nad ranjenimi partizani so opisani zlasti v 4. in 5. delu, celovito pa v poglavju Napadi MVAC in slovenskega domobranstva na partizanske bolnišnice in zavetišča v sklepnem delu.

Ne samo da niso posebej zaščitili premičnih bolnišnic partizanskih enot, ki so jih zajeli, to bi bilo namreč v skladu s 6. členom Ženevske konvencije, ampak so na te premične bolnišnice, kar je mogoče ugotoviti iz v tej knjigi navedenih primerov, uprizarjali pravcate love. Vse premične bolnišnice, ki so jih zasledili, so uničili in tudi ves material, kolikor ga niso mogli odnesti s seboj. Vse to pa je v popolnem nasprotju z določilom 14. člena poprej omenjene Ženevske konvencije. V nobenem primeru niso MVAC in domobranci, kar bi sicer bilo v skladu z 12. členom Ženevske konvencije, omogočili sanitetnemu osebju partizanskih bolnišnic, ki so ga zajeli, vključno z upravo bolnišnic in nosilci ranjencev, da se vrnejo v svoje enote oziroma da jih izpustijo iz ujetništva. Nasprotno, skoraj vse tako zajete člane sanitetnega osebja so pobili na surov način. MVAC in domobranci so večino najdenih bolniških stavb oziroma objektov porušili oziroma požgali, kar je v nasprotju s 15. členom Ženevske konvencije.

Pred njihovim nasiljem in podivjanostjo ni prav nič pomagalo, da so bolničarji, bolničarke, zdravniki in drugo sanitetno osebje imeli na levi roki trak z znakom Rdečega križa oziroma v večini primerov tak znak tudi na priročnih torbica s sanitetnim materialom, mnogi tudi ustrezna potrdila, da so pripadniki sanitetnega osebja, kar je v skladu z 21. členom Ženevske konvencije. Tak znak, ki bi jih po predpisih te konvencije moral ščititi, je največkrat bil v resnici napotnica za smrt, če so prišli v roke pripadnikom MVAC in domobrancem.

Že iz teh nekaj primerov kršenja določil mednarodnega vojnega prava je mogoče razbrati, da so hkrati z najpomembnejšimi naštetimi kršitvami nekaterih členov obeh konvencij kršena tudi določila točk b, c in d 23. člena Haškega pravilnika o zakonih in običajih vojne na kopnem.

V b točki 23. člena je navedeno, da se posebej prepoveduje zahrbtno ubiti ali raniti osebe, ki pripadajo sovražnemu narodu ali vojski.

Ves postopek pripadnikov MVAC in domobrancev z ujetimi kakor tudi z ranjenimi partizani v vseh primerih, ki so opisani v priloženih seznamih in pregledih, je v nasprotju s prepovedjo takega ravnanja, ki jo predpisuje točka b 23. člena.

Podobna ugotovitev velja tudi za določilo, navedeno v točki c 23. člena, ki posebej prepoveduje ubiti ali raniti sovražnika, ki je, potem ko je položil orožje, ostal brez sredstev za obrambo in se je brezpogojno predal. Za ravnanje pripadnikov MVAC in domobrancev je namreč veljalo ravno nasprotno pravilo. V takšnih primerih so nekatere domobranske enote in skupine ter posamezniki kar podivjali in streljali na nemočne razorožene ujete partizane. Od številnih primerov domobranskega pobijanja razoroženih in ujetih partizanov sta prav gotovo med največjimi brezdušna ustrelitev 34 (štiriintridesetih) partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade na Javorovici 16. marca 1944 in primer 16 razoroženih in deloma ranjenih partizanov 2. bataljona Zidanškove brigade, ki so jih domobranci zaklali 15. oktobra 1944 na trebanjskem pokopališču. Oba primera sta bolj podrobno opisana v četrtem delu knjige.

Nikjer ni bilo mogoče zaslediti kakršnegakoli povelja italijanskih ali nemških generalov, ki so vodili vojaška poveljstva na okupiranem delu Slovenije, ki bi prepovedovala MVAC oziroma domobrancem, da ne smejo streljati ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov, pač pa so italijanske in nemške vojaške okupatorske oblasti izdajale navodila za ubijanje ujetih ali ranjenih partizanov. Ta navodila so v nasprotju s točko d 23. člena Haaškega pravilnika, ki prepoveduje "objavljati, da se nikomur ne bo ohranilo življenje". Nekatera taka navodila oziroma ukaze navajam v nadaljevanju, saj je bilo takih groženj oziroma navodil in ukazov, ki jih je okupatorska vojaška sila uresničevala tudi s pomočjo MVAC in slovenskega domobranstva, veliko.

Poveljstvo italijanskega XI. armadnega korpusa, ki je poveljevalo vsem vojaškim in drugim silam, torej tudi MVAC v Ljubljanski pokrajini, je 2. julija 1942 določilo, kako je treba postopati z uporniki-partizani: "Samo ranjeni, ženske in moški izpod 18 let morajo biti naznanjeni sodiščem. Vsi ostali morajo biti na mestu ustreljeni (Passati per le armi)." Podpisan je bil divizijski general Tadeo Orlandi.^{*1)}

23. marca 1943 je poveljstvo XI. armadnega korpusa poslalo povelje Višjega poveljstva za Slovenijo in Dalmacijo oziroma 2. italijanske armade vsem enotam, ki so mu bile podrejene, in se glasi "S ciljem, da se olajša osvoboditev naših ujetnikov z zamenjavo s partizani, ki jih imamo v svojih rokah, ukazujem, da se ublažijo veljavni predpisi in odobravam, da se partizani, ujeti v borbah NE (pravim NE) ustrelijo, ampak, da jih zadržimo zaradi zamenjave. Tega navodila, ki ima izjemen pomen, se bo to poveljstvo pridrževalo do novega ukaza. Sprejem potrdite."^{*2)}

*1) Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 118.

*2) Povelje poveljstva XI. armadnega korpusa z dne 23. marca 1943 vsem enotam, fasc. 680, aI 6, v A INZ

To povelje je poveljstvo XI. armadnega korpusa preklicalo in že 27. maja 1943 izdalo naslednji ukaz, ki se nanaša na postopanje z uporniki, zajetimi v boju:

"1. Vsi uporniki, zajeti v Sloveniji, katerekoli narodnosti, naj se ustrelje (siano passati per le armi),

2. Uporniki, zajeti na Hrvaškem, če so slovenske narodnosti, naj se usmrte, če so druge narodnosti, naj se usmrte ali drže na razpolago zaradi zamenjave ujetnikov." Podpisan je bil korpusni general Gastone Gambara. Tik pred kapitulacijo Italije, torej že po padcu Mussolinija, pa je poveljnik 2. italijanske armade za Slovenijo in Dalmacijo general Mario Robotti 23. avgusta 1943 izdal naslednje navodilo, kako postopati z uporniki, ki jih ujamejo z orožjem:

"Z brzojavko št. 2553, naslovljeno VI. armadnemu zboru in pozneje dano na znanje V. in XI. armadnemu zboru sem dal pooblastilo, da bi s tem pripomogel reševanju naših ujetnikov iz rok partizanov. S tem vas pooblastim, da se sme ujetnikom, ujetim z orožjem v roki v borbi, ohraniti življenje, da bi se tako ustvarila skupina za eventualno izmenjavo, da pa je te sicer brez nadaljnega pokončati z orožjem.

Ne mislim preklicati tega svojega ukrepa, pač pa želim pojasniti, da od mene dano pooblastilo glede na posebne okoliščine trenutka, ne sme biti tolmačeno v tem smislu, da je treba sploh opustiti streljanje ujetnikov.

Ukaz o streljanju (passagio per le armi) je in ostane pravilo. Možnost ohraniti življenje je izjema, katere uporaba je prepuščena odločanju posameznih poveljstev, ki se lahko tega poslužijo ali ne, kakor pač nanese potreba glede na število naših ujetnikov v partizanskih rokah in možnost zamenjave same.

Vsekakor pa odrejam, da je treba v vsakem primeru, v katerem pade odločitev, da se življenje kakega ujetega oboroženega partizana ohrani, obvestiti poveljstvo Armade hkrati s podatki o ujetniku in navedbo posebnih razlogov, iz katerih je sledila odločitev, da se ujetnika ne bo ustrelilo."³⁾

To je le del podobnih ukazov italijanskega okupatorja. Enako je ravnal nemški okupator na območju, kjer je imel svojo vojaško upravo, vendar še v večjem obsegu. Tudi v času tako imenovanega "prepovedanega lova na partizane" oziroma začasnega preklica streljanja ujetih partizanov, se tega niso držali v celoti. Tako so na primer sedem dni po tem, ko je stopilo v veljavo Robottijevo povelje z dne 21. marca 1943 o tem, da se "partizani, ujeti v borbi NE ustrelijo, ampak da jih zadržimo zaradi zamenjave", v Ribnici, kjer je bilo poveljstvo Jurišne skupine črnih sraje XXI Aprile kot nekakšno maščevanje za strahovit italijanski poraz v Jelenovem žlebu ustrelili deset aktivistov in ujetih partizanov. V kršenju tega povelja je sodelovala seveda tudi MVAC. Tako so na primer 24. marca 1943 njeni pripadniki iz Trebnjega ujeli težko ranjena

*3) Dr. M. Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 119

Srečka Križmana - Pižija in Janeza Žnidaršiča in oba zaklali. Franca Velkavrha so 2. maja. 1943 ranjenega ujeli stražarji iz Žažarja in ga ustrelili. V tem kratkem času so pripadniki Legije smrti in vaških straž ujeli in ubili še najmanj osem drugih ujetih partizanov.

Sicer so bili pripadniki MVAC in kasneje domobranci v vsem sluge, vredni svojih gospodarjev. V priloženih pregledih tistih partizanov, ki so jih kot ujetnike ali kot ranjence pobili, je ta trditev na žalost dokazana in upravičena.

Nemški general Hans Kübler, vojaški poveljnik v operativni coni Jadransko primorje, je 24. februarja 1944 izdal naslednji ukaz: "...v boju je opravičljivo in potrebno prav vse, kar vodi do uspeha. Prevzemam osebno odgovornost za vse, kar bo storjeno v tem smislu.... Z banditi in njihovimi pomagači je dovoljen najstrožji postopek. Ujete bandite je treba ustreliti ali obesiti..."^{*4)}

Po tem povelju so se seveda ravnali vsi domobranski oddelki pod Küblerjevim poveljstvom.

Med drugimi dokumenti, ki pričajo o tem, kako so se domobranci trudili v največji možni meri izpolnjevati take in podobne ukaze nemških vojaških in policijskih oblasti, ki jih je poosebljal SS general Rösener, je tudi naslednji, iz katerega se vidi, da je vodja Slovenskega domobranstva, general Leon Rupnik, zahteval prav tako delovanje domobranstva od vseh domobranskih postojank in enot. V povelju št. 2, dne 1. oktobra 1943 je Rupnik ukazoval:

"...Kjerkoli se na področju samostojnih oddelkov domobranstva, to je oddelkov, ki niso vezani na neposredno sodelovanje z nemško vojsko in policijo, pokažejo banditi, je treba te brez odlašanja napasti in pokončati.

Tam, kjer je mogoče bandite obvladati brez boja, jih je treba prijeti in izročiti najbližji postojanki nemške vojske ali policije."^{*5)}

Iz tega povelja izhaja, da je Rupnik ukazal partizane v boju pokončati, nikjer ni govoril o ujetnikih. Samo tam, kjer gre očitno za neoborožene skupine, se lahko Nemcem prepusti, da odločajo o usodi ujetih partizanov. Iz številnih primerov bo bralec lahko ugotovil, da se domobranci niso držali niti tega Rupnikovega ukaza in da so pobijali tudi neoborožene ujetnike.

Takih primerov ni bilo malo. Ponavadi so partizani, kolikor so imeli nesrečo, da so postali domobranski ujetniki, ostali živi tudi v ujetništvu le tedaj, če so tako zahtevali nemški poveljujoči oficir v posadki ali nemški zvezni oficirji pri domobranskih udarnih bataljonih. V številnih primerih pa take sreče, če se temu lahko reče sreča, niso imeli slovenski partizani, ki so prišli v roke domobranskim patroljam in četam. Kot se vidi iz priloženih seznamov in pregledov, so domobranci v patroljah in četah vprašanje ujetnikov reševali največkrat le

*4) Stanko Petelin, Gradnikova brigada, str. 256

*5) Slovensko domobranstvo z dne 1. oktobra 1943. Fotokopija povelja je priložena.

na en način: z mučenjem in zverinskim pobijanjem ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov.

Precej več kot na Dolenjskem in Notranjskem pa je bilo primerov, da so partizani ostali živi v domobranskem ujetništvu na Gorenjskem. Nekatere gorenjske domobranske posadke so bile tudi do polovice sestavljene iz partizanskih dezertarjev, borcev, ki so se predali ali pa so jih domobranci ujeli. Med njimi jih je bilo kar nekaj, ki so jih domobranske posadke in njihovi drugi domači prepričali ali pa prisilili, da so vstopili v Gorenjsko domobranstvo. To se je dogajalo zlasti proti koncu leta 1944 in v začetku leta 1945, ko so jih Nemci vključevali v pomožne čete svojih enot, kar so gorenjski domobranci v resnici bili. Tedaj jim je seveda že močno primanjkovalo vojakov. Šele takrat so dovolili, da so v posadke Gorenjskega domobranstva vključili poleg dezertarjev iz partizanskih tudi tiste iz nemških enot.

1. D E L

Seznam ujetih in ranjenih partizanov, ki so jih pobili
ali na druge načine izven boja umorili pripadniki
Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC), domobranci
in drugi sodelavci okupatorja

Uvodna pojasnila

V pričujočem seznamu je poimensko navedenih 776 partizanov, ki so jih kot ujetnike pobili pripadniki Legije smrti in vaških straž, domobranci ter nekateri drugi sodelavci okupatorjev. Navedeni so tisti partizani, ki so jih ujete ali ranjene pobili v samostojnih akcijah. Kljub prizadevanjem in pomoči večine občinskih borčevskih organizacij pa poimenski podatki niso popolni. Zlasti so pomanjkljivi podatki o datumu rojstva in enoti, kateri so žrtve pripadale. Pomanjkljivosti glede rojstnih podatkov in točnih datumov smrti bi lahko odpravil, če bi meni oziroma občinskim organizacijam ZZB dovolili vpogled v matične knjige. Tega Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije, ko se je glede tega nanj spomladi 1992 obrnil RO ZZB Slovenije, ni odobrilo. Sklicevalo se je na znane določbe zakona o varstvu osebnih podatkov in hkrati predlagalo, naj naprosimo Skupščino Republike Slovenije, da ustanovi posebno parlamentarno komisijo za raziskovanje medvojnih pobojev. RO ZZB ni proti ustanovitvi takšne komisije, vendar bi bilo za to potrebno doseči soglasje večine parlamentarnih strank. Ker bi mogel priti do prvih rezultatov dela tovrstne komisije najverjetneje po zelo dolgem času, sem poskušal dobiti čim več manjkajočih podatkov prek občinskih in krajevnih borčevskih organizacij. To mi je uspelo le deloma.

Pod črto so v opombah na vsaki strani seznama navedeni viri podatkov o okoliščinah smrti. Ime in priimek žrtve sta pri seznamu virov navedena zato, da se za vsakega hitreje (kot pri označbah z zaporednimi številkami) najdejo viri in onemogoči zamenjava. Viri so pogosto navedeni s kraticami (npr. KUVZ, A INZ, A Sl, A MNZ, ZB in drugi). Razlaga kratic je v prilogi na koncu knjige.

Pod črto so razen virov ponekod tudi druga pojasnila, ki po mnenju pisca niso sodila v osnovno besedilo.

ADLEŠIČ Jože, partizan Zaščitne čete štaba 18. divizije.

Rodil se je 24. februarja 1911 v Adlešičih, občina Črnomelj, podporočnik bivše jugoslovanske kraljeve vojske.

21. junija 1944 so ga na Velikem Črnelu (Grosuplje) ujeli in ubili domobranci.

AHAČIČ Franc, partizan Škofjeloškega odreda. Rodil se je 19. februarja 1924 v Spodnji Besnici 44.

17. marca 1945 so Franca Ahačiča domobranci iz postojanke Žabnica pri cerkvi v Bukovščici iz zasede ranili v nogo in nato s strelom v tilnik umorili. Oropali so ga čevljev, dveh jopičev, dežnega plašča, prstana, brivskega aparata, odeje, usnjene torbice kakor tudi denarnice in nahrbtnika.

AHAČIČ Jožef-Djuro, obveščevalec VOS za okraj Šenčur pri Kranju.

Rodil se je 1. januarja 1912 v Velesovem, Kranj.

18. junija 1944 so domobranci iz postojanke Cerklje v Velesovem ustrelili Ahačiča in še dva partizana domačina. Vsi trije so spali pod Jerekovim kozolcem. Domobranci so streljali še na speče in iz neposredne bližine. Pokopan je bil na pokopališču Trata pri Velesovem.

AHEC Jože, partizan-pripadnik VOS za območje okraja Velike Lašče, rojen 10. junija 1926 na Turjaku, dijak.

1. septembra 1944 je na Malem Osolniku padel v zasedo članom Črne roke I. K. (vsi so bili iz velikolaške domobranske posadke), ki so ga ranili v nogo in ujeli. Eden od domobrancev - črnorokcev ga je kot domačina prepoznal in ga ranjenega ustrelil v glavo.

AHLIN Franc, partizan 1. VDV brigade, rodil se je 21. maja 1911 na Malem Mlačevem, Grosuplje.

Domobranci iz Grosupljega so ga 3. marca 1945 na Plešivici zaklali skupaj s partizanom Alojzom Žitnikom. Nanju so naleteli, ko sta spala, in ju mrtva odvlekli v Boštkov gozd. Po domobrantskih virih pa so ju ubili zato, ker se nista hotela ustaviti na poziv "Stoj!", zato so ju na begu ustrelili.

Adlešič Jože: Kartoteka padlih v A INZ; dokumentacija v OO ZZB Črnomelj.

Ahačič Franc: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 205, in arhiv KUVZ, F-38 6-666 v A Slovenije.

Ahačič Jožef-Djuro: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 178, in poročilo v A KUVZ, F 865/V-29 v A INZ.

Ahec Jože: Vladimir Kavčič, Mladost v boju, str. 154; Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, II. izdaja, str. 462.

Ahlin Franc: Poročilo št. 594 za marec 1945 domobranske policijske stotnije iz Ljubljane z dne 3. aprila 1945, fasc. 72/2 v A INZ; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 116; J. Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 530.

Jože Ahec, partizan, pripadnik VOS za območje Velikih Lašč. 1. septembra 1944 ga je ranila in ujela banda črnorokcev. Eden med njimi ga je spoznal in ga ustrelil v glavo.

Jim je legitimiral. Partizanske enote so v tistem času že bile v nekdanji italijanski postojanki v Ribnici.

ANTONIČ Lojze, partizan, kurir v Cankarjevi brigadi. Rodil se je v Kranju.

Novembra 1943 so ga ujeli domobranci pri Škofljici in ga ubili v gradu Lisičje pri Škofljici. Domobranci so ga pokopali. Ležal je na obrazu z odtrgano spodnjo čeljustjo in imel strto lobanjo.

ANŽIČ Jože-Beli, partizan, kurir v 14. brigadi.

Rodil se je 20. decembra 1908 v Dobrunjah št. 59, Ljubljana Moste-Polje. 6. novembra 1944 so ga domobranci iz Novega mesta na območju Dolenjskih Toplic v Podturnu ranili, ujeli in nato s puškinimi kopiti pobili do smrti.

ALIČ Vinko, partizan neznane enote. Rodil se je 1919 v Sostrem št. 38, delavec, pleskar.

Avgusta 1942 je v enoti zbolel za pljučnico, ujeli so ga Italijani; nato je bil poslan v internacijo (Rab). Po kapitulaciji je padel v roke domobrancem s Sv. Urha, kjer sta ga, zlasti S. K. in I. K. strahovito pretepala. Potem so ga poslali v ljubljanske policijske zapore, nato v bolnico in zopet v "prisilno" delavnico na mučenje. Na koncu so ga poslali umreti domov, kjer je izdihnil 3. junija 1944.

ANTONČIČ Ljubo, partizan, brigadni obveščevalec Tomšičeve brigade. Rodil se je 13. avgusta 1909 v Trstu, stanoval v Ljubljani, za Bežigradom v Podmilščakovi ulici, po poklicu je bil uslužbenec.

10. septembra 1943 so ga plavogardisti iz Grčaric pri Bregu poleg Ribnice ubili s strelom v vrat, ko se

Alič Vinko: Štefanija Podbevšek, Sv. Urh, str. 558-559.

Antončič Ljubo: Franci Strle, Tomšičeva brigada 3. del, str. 202

Antonič Lojze: Slovenke v NOB, I. del, str. 504.

Anžič Jože-Beli: Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 287; fasc. I/339, Federalni odbor za pokop padlih borcev, fasc. 1/339 v A Slovenije.

Franc Arhar, inženirsko-tehnični referent Ljubljanske brigade. Ujeli in ubili so ga domobranci 30. maja 1944 pri Tržišču.

26. marca 1943 so ga v rojstni hiši aretirali pripadniki MVAC in ga odpeljali v postojanko Savlje, kjer so ga pretepali in mučili. Po devetih dneh je zaradi mučenja umrl 3. junija v ljubljanski bolnišnici. V svojih Vesteh z dne 8. junija 1943 so opisali njegovo smrt tudi stražarji. "Sestra je po smrti izjavila, da so ga aretirali belogardisti in odpeljali v vojašnico. Tam so ga mučili, rezali z nožem po obrazu, pretepali ga z vrečami, napolnjenimi s peskom tako dolgo, da so mu poškodovali vse notranje organe, zaradi česar je umrl."

ARKO Adolf, komandir baterije v 1. artilerijski brigadi. Rodil se je 25. avgusta 1923 v Sodražici.

4. januarja 1945 je bil v Ajdovcu ranjen v nogo. Ujeli so ga domobranci, ga odpeljali v Ljubljano in ga po daljšem mučenju 15. februarja 1945 ubili.

ARH Jože, kurir pri skupini VOS v Bohinju. Rodil se je 3. marca 1924 v Bohinjski Češnjici, kmečki sin.

4. novembra 1944 je pri Kropi padel v domobransko zasedo in bil ranjen. Obležal je. Nato so ga domobranci na zverinski način pobili do smrti. Pokopan je na pokopališču v Srednji vasi.

ARIAR Franc, inženirsko-tehnični referent Ljubljanske brigade, kapetan. Rodil se je 3. decembra 1906 v Ljubljani.

Po končanem boju za domobransko postojanko Tržišče so ga 30. maja 1944 domobranci ujeli in ubili, o čemer so poročali tudi v dnevniku Slovenski dom.

ARIAR Vinko, član Narodne zaščite in aktivist OF na terenu Šentvid. Rodil se je 3. aprila 1913 na Trati pri Šentvidu.

Arh Jože: A MNZ Slovenije, fasc. 302 2.

Arhar Franc: Kartoteka padlih v A INZ; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 215.

Arhar Vinko: Vesti TOS MVAC za 8. 6. 1943 v fasc. 110/B v A INZ in Miha Čerin, Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji, str. 246; Dokumentacija OO ZB Ljubljana Šiška.

Arko Adolf: Dokumentacija OO ZB Ribnica.

AVSEC Anton, partizan Slivniškega bataljona oziroma 4. bat. Notranjskega odreda. Rodil se je 10. januarja 1907, doma z Vrhnike v Loški dolini.

19. decembra 1942 so v tabor vdrli pripadniki MVAC iz postojanke Pudob. Pri tem so ga hudo bolnega ujeli in ga ustrelili, ženo Frančiško, hčerki Vando in Marijo in dojenčka Nika so odpeljali, taborišče pa razdejali in zažgali.

AVSEC Filip-Mitja, partizan 2. bataljona 10. ljubljanske brigade. Rodil se je bil 4. maja 1914 v Pudobu v Loški dolini.

V bojih 10. brigade na Kačjih Ridah so ga domobranci 20. maja 1944 ujeli in z nožem zaklali.

AVSEC Franc, ml., partizan, pred tem aktivist OF. Rodil se je 7. avgusta 1920 v Bistrici, občina Trebnje.

Domobranci so ga prve dni maja 1944 ujeli pri opekarni v Prelesju in ga 7. maja 1944 ustrelili na pokopališču v Tržišču.

AVSENAK Lojze, partizan, kurir kurirske postaje G-16 pod Dobrčo.

10. novembra 1944 so domobranci iz zasede ubili kurirja Jožeta Avsenaka - Srečka. Njegov brat Lojze Avsenak pa je tedaj ušel. Toda že 24. decembra 1944 se je Lojze skupaj s še tremi kurirji predal domobranecem, ki so ga 10. januarja 1945 pred postojanko v Kovorju ustrelili.

AVŽLAHAR Franc, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 13. decembra 1912 na Hudem Vrhu št. 8, Cerknica.

9. januarja 1945 so ga domobranci v Metuljah na Bloški planoti ujeli in ubili. Zvedeli so namreč, da je prišel domov raziskat, kdo je ubil sestro. Pokopali so ga na pokopališču Fara v Novi vasi.

Avsec Anton: F. Strle, Pregled razvoja... Notranjskih odredov v Notr. listih III/1985, str. 360; zapis Vande Avsec, Ubili so mi očeta, Borec 1958 (82), in pismo OO ZB Cerknica št. 26/92 dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Avsec Filip-Mitja: Kartoteka padlih borcev v A INZ; B. Lah: Ljubljanska brigada, seznam borcev.

Avsec Franc, ml.: Dokumentacija v OO ZB Trebnje

Avsenak Lojze: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 646

Avžlahar Franc: Pismo OO ZB Cerknica št. 26/92 z dne 4. 3. 1992 RO ZZB Slovenije in pismo istega odbora št. 6/93 z dne 18. 2. 1993.

AŽMAN Ivan, partizan, kurir in intendant bolnišnice Stol na Selški Jelovici. Rodil se je 6. novembra 1914 v vasi Brdo št. 5 pri Radovljici. 7. marca 1945 so ga nad vasjo Vošče obstrelili domobranci iz Kamne Gorice. Bil je ranjen in nato umorjen. Umora je sokriv domobranski poročnik J. Z. Kasneje so ugotovili, da ni šlo za kurirsko postojanko, ampak za bivališče terenskih aktivistov v Kobovtu nad Brezovico pri Voščah. Aktivisti so vedeli, da je njihovo bivališče izdano, zato so se pravočasno umaknili. Ažman tega ni vedel in je padel v domobransko zasedo. Po nekih podatkih so ga še živega vrgli v gorečo barako.

B

BABIČ Ladislav - Lado Dolenc, partizan, namestnik političnega komisarja Tomšičeve brigade. Rodil se je 29. septembra 1922 v Studencih pri Mariboru.

4. novembra 1942 je bil v spopadu z Italijani ranjen v trebuh. Na Vrheh pri Polževem so njega in skupino partizanov Tomšičeve brigade prestregli pripadniki MVAC. Ranjen se je pred njimi zavlekel v Cesarjev stelnjak, kjer so ga odkrili in ga takoj ustrelili.

BAJC (ime ni znano), kurir enote za zvezo v 9. korpusu. Rodil se je v Podkrajju pri Črnem Vrhu nad Idrijo.

46. domobranska četa navaja v poročilu, da je 30. julija 1944 pri Črnem Vrhu ubila dva partizanska kurirja. Oba sta bila še živa, ko so ju dobili v roke, saj so od njiju izvedeli, iz katere enote sta bila, kakšne naloge sta opravljala in od kod sta bila doma. Eden od njiju je bil kurir Bajc, drugi pa Ivan Sajovic.

BALANTIČ Franc, partizan 3. bataljona Vzhodnokoroškega odreda. Rodil se je 12. marca 1926 v Kamniški Bistrici, živel v Železni Kapli.

21. novembra 1944 je bil pri Sv. Jakobu v Koprivni ranjen v levo ramo. Operirala ga je kirurška ekipa 4. operativne cone, nato se je zdravil v bolnišnici Nova Štifta v Podvolovjeku. Ob napadu domobrancev na bolnišnico v začetku januarja 1945 je bil pogrešan.

BANDA Dušan - Banjo, namestnik politkomisarja 3. čete 1. bataljona Ljubljanske brigade.

Rodil se je leta 1923 v Slunju, Hrvaška, stanoval v Ljubljani.

8. maja 1944 se je v Velikem Lipovcu skupaj z Alojzom Šavorjem, namestnikom komisarja 2. čete 1. bataljona, prostovoljno priglasiel v patroljo. Naletela sta na domobransko zasedo. Bila sta ranjena in ujeta. Ranjenega Dušana so ubili tako, da so mu prestrelili glavo.

Babič Ladislav: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 316.

Bajc: Poročilo obveščevalnega oddelka Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 30. 7. 1944, št. 14526, fasc. 26/I v A INZ.

Balantič Franc: A. Ikoč in M. Linasi, Koroško partizansko zdravstvo, str. 288 in 289.

Banda Dušan: Ladislav Kiauta, Na bojni črti osemnajste, str. 404; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 205 in 404.

BANIČ Alojz, partizan 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je leta 1920 v Škocjanu.

24. marca 1943 so ga pripadniki vaške straže iz Sv. Gregorja v bližini vasi Mala Slevica pri Velikih Laščah ubili, ko je spal. Pet borcev patrolje 1. bataljona Cankarjeve brigade so iz Zadolja poslali po zakopano strelivo. Bili so izdani. Tri borce - med njimi Alojza - so ubili. Druga sta bila tedaj težko ranjena in ujeta, vendar je eden vojno preživel.

BARBO Ivan, partizan Gorenjskega odreda. Rodil se je 1. januarja 1914 v Smledniku.

30. marca 1944 so ga domobranci na Osojniku ujeli in takoj ustrelili. Grob je bil pod kmetijo Osoje pod Osojnikom.

BARTOLJ Alojzij, načelnik Narodne zaščite za Travniki. Rodil se je 20. junija 1908 v Travniku, tam stanoval, bil je posestnik in mesar.

6. marca 1945 ga je blizu Loškega Potoka ubila skupina Črne roke (domobranci iz Ribnice). Tam je bil tudi pokopan.

BAVDEK Anton, partizan Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 29. decembra 1902 v Lazah pri Robu.

1. avgusta 1944 ga je skupina Črne roke, najbrž iz domobranske posadke Velike Lašče pod vodstvom I. K. z zvijačo ujela nad Osredkom in kmalu potem tudi ubila skupaj s partizanom iz iste enote Francem Cimermanom. Pokopali so ju na pokopališču v Robu.

BAVDEK Stanko, vodnik v Cankarjevi brigadi. Rodil se je 7. aprila 1918 v Jurki vasi pri Novem mestu.

10. oktobra 1944 je pri Sv. Križu nad Žužemberkom v boju dobil rafal v koleno. Zavlekel se je na neki kozolec, kjer so ga našli domobranci in ga ustrelili. Pokopan je bil v Žužemberku skupaj s sedmimi tovariši, ki so padli tisti dan.

BEDENK Rudolf, tožilec v 3. brigadi Ivana Gradnika. Rodil se je 6. julija 1920 v Ljubljani, stanoval je v Slapničarjevi ulici 3.

22. marca 1945 so ga pri Dobračevi (Žiri) ujeli domobranci in ga ustrelili.

Banič Alojz: Zbornik VI/5, dok. št. 192; in fasc. 694/II in 9/III v A INZ; Silvo Grgič, Dogodek izpred bitke, TV-15 z dne 10. 3. 1988.

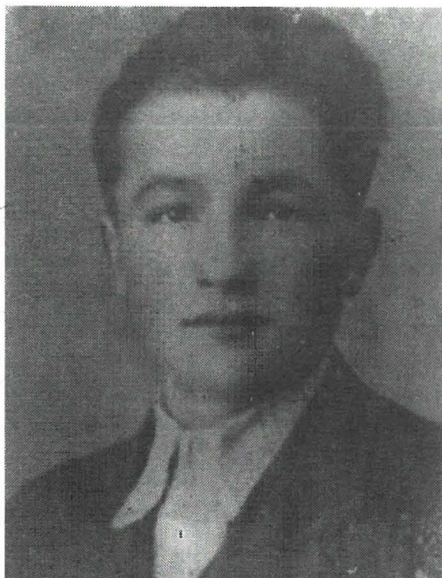
Barbo Ivan: Kartoteka padlih v A INZ; Spomin je moč (ZZB Ljubljana Šiška), str. 10.

Bartolj Alojzij: Seznam padlih borcev občine Ribnica, ki ga je pripravilo Načelstvo Narodne milice za okraj Ribnica z dne 8. 7. 1945 št. 2330/45, A MNZ Slovenije; poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva z dne 19. 3. 1945, fasc. 26/I v A INZ.

Bavdek Anton: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 486; pismo Krajevne organizacije Turjak z dne 4. 3. 1993 RO ZZB Slovenije.

Bavdek Stanko: A Dolenjskega muzeja, F-7 (žrtve).

Bedenk Rudolf: Federalni odbor za prekope padlih borcev, fasc. 3/1357 v A Slovenije.

Franc Berčon-Andrejčkov, partizan Tomšičeve brigade. Po umiku bataljonske zaščitnice je bil 6. junija 1943 v Sobračah hudo ranjen. Pripadniki MVAC iz Temenice so ga ujeli in mučili. Privezali so ga za voz in ga vlekli, dokler ni izdihnil.

BERCE Ivan, partizan. Rodil se je 28. decembra 1905 na Igu št. 126, delavec.

Marca 1944 so ga zaradi bolezni začasno odpustili iz partizanske enote. Domobranci so ga ujeli in ubili v vasi Golo v prvi polovici leta 1944.

BERČON Franc - Andrejčkov, partizan 1. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je v Osredku pri Litiji.

Ko se je bataljonska zaščitnica 6. junija 1943 v Sobračah umikala, je bil hudo ranjen. Zavlekel se je na njivo s pšenico. Tu so ga zasledili pripadniki MVAC iz Temenice, ga ujeli, privezali za voz in ga do mrtvega vlekli na plaz.

BENEDIK Zdravko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. oktobra 1920 v Stražišču št. 206 pri Kranju.

3. novembra 1944 je bil v bližini Tržiča ranjen. Iz zasede so ga zadeli domobranci iz postojank Kovor in Kranj, ki sta jih vodila A. P., domobranski poročnik udarne čete v Kranju, in J. Ž., namestnik poveljnika te čete. Nato so ga s strelom v glavo umorili, truplo pa pustili ležati na mestu umora.

BENDA Miha, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 25. septembra 1905 v Šinkovem Turnu št. 20. Domobranci iz Vodice, ki jih je vodil M. J. s Sel pri Vodica, so ga 15. marca 1945 ujeli in odvedli v postojanko. Prisilili so ga, da je vso pot do tja tekkel, ker so ga domobranci spremljali na kolesih. Po zaslišanju so ga 17. marca 1945 odpeljali na gnojišče za pokopališčem, kjer so ga umorili.

Benedik Zdravko: KUVZ, fasc. 37, G-517 in fasc. 42, G-2109 v A Slovenije; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 206.

Benda Miha: KUVZ, fasc.41, G-1124 v A Slovenije; Spomin je moč (Šiška), str. 115.

Berce Ivan: Dr. Ferdo Gestrin, Svet pod Krimom, str. 144.

Berčon Franc: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 770.

BERDAJS Rudolf, vodnik 2. čete Šišenskega bataljona Narodne zaščite. Rodil se je 6. aprila 1906 v Ljubljani.

Po vrnitvi iz italijanske internacije je spet deloval v NZ. 6. marca 1944 so ga domobranski pripadniki Črne roke aretirali in ga na Ljubljanskem barju ubili.

BERGANT Jože-Maks, obveščevalec VOS v Medvodah. Rodil se je 31. avgusta 1924 v Preski.

11. decembra 1944 so ga domobranci blizu Medvod ujeli in ubili.

BERGANT Vinko, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 16. aprila 1928 v Vižmarjah, Ljubljana Šiška, po poklicu ključavničar.

Julija 1944 je bil v patrolji na Jelovici. Padli so v domobransko zasedo. Vinka so ujeli in ga strahotno mučili. Zbadali so ga z noži in ranjenega povili z žico, da je čez nekaj ur v mukah umrl.

BERMEŽ Marjan, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 31. julija 1924 na Vrhniki.

Vrhniški pripadniki MVAC so ga ujeli v začetku oktobra 1942 skupaj z Janezom Gabrovškom in Janezom Gostišo. Vse tri so 9. oktobra 1942 ustrelili na pokopališču na Vrhniki.

BERNARD Stanko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 29. aprila 1902 na Godešiču, Škofja Loka. Bil je delavec. Stanoval je v Sori pri Medvodah.

25. marca 1945 so ga ujeli škofjeloški domobranci v Hotavljah v Poljanski dolini in ga umorili skupaj z Andrejem Javorškom.

BERNIK Franci, partizan neznane enote. Rojen v Nožicah pri Kamniku. Konec oktobra 1944 je bil ranjen. Partizani so ga prenesli na Rudnik, od tam pa domov v Nožice. Tu so ga čez mesec in pol, sredi februarja 1945, v zastrešnem bunkerju našli domobranci in ga ubili.

Berdajs Rudolf: Pismo OO ZB Ljubljana Šiška, št. 04 86/91 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Bergant Jože-Maks: A MNZ, fasc. 302 2.

Bergant Vinko: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška; pismo istega odbora, št. 04-86/91 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije.

Bermež Marjan: Vodnik po partizanskih poteh, str. 329; poročilo OO ZB Vrhnika, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije. Po verziji tega odbora naj bi jih po izdaji ujeli in ustrelili Italijani.

Bernard Stanko: A KUVZ, F-39, G-754 A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 149.

Bernik Franci: Ob bregovih Bistrice (Stane Stražar), str. 907.

BETON Franc, partizan neugotovljene enote, drugih podatkov ni.

6. maja 1945 se je pridružil partizanom v gozdu pri Tenetišah. Domobranci iz udarne čete Kranj so to partizansko skupino napadli. Ujel ga je domobranec J. B. s Kokrice in ga po zaslišanju in mučenju ustrelil.

BIČEK Tomo, partizan podoficirske šole 7. korpusa. Rodil se je 20. februarja 1903 v ZDA, stanoval v Gabrju pri Brusnicah, občina Novo mesto, čevljar.

26. julija 1944 je nabavljal material za potrebe podoficirske šole. Spotoma se je oglasil na svojem domu v Gabrju. Ujeli so ga domobranci iz Novega mesta in ga zaklali. Priča tega zločina je M. K. iz Podgore.

BINDER Rado - Stojan, partizan 3. čete 2. bataljona Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 20. maja 1924 v Ljubljani, dijak.

3. decembra 1942 so ga na Pancah pri Podlipoglavu našli ranjenega pripadniki MVAC in ga ubili s streljo v glavo. Enako so storili še z dvema hudo ranjenima partizanoma, Stojanovima soborcema.

BITENC Franc-Bogdan, partizan, partizanska krojaška delavnica Kamniško zasavskega odreda. Rojen v Domžalah, krojač.

13. marca 1945 so domobranci iznenada napadli zavetišče, v katerem so bili trije člani partizanske krojaške delavnice, ki so taborili v Jamškovi in Mokotovi Lazah nad Kokošnjim v Moravški dolini. Domobranci so ga neoboroženega na begu podrli z rafali in ga nato ubili.

BITENC Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 23. maja 1923 v Kranju.

30. oktobra 1944 so domobranci iz Kranja prišli na Ovsišje pri Podnartu. S ponarejenim pismom, kot da je od domačih, so ga zvabili k sebi in ga na Češnjici ujeli in ustrelili.

BIZJAK Franc-Viktor Lesjak, partizan, vodja VOS za Kostanjevico. Rodil se je 23. julija 1907 na Raki. Bil je krojaški mojster, nato hišnik. Predvojni član KPS.

Februarja 1945 je bil v Stoparjevi hiši, kjer so ga obkolili domobranci in ga skupaj s še enim soborcem ubili.

Beton Franc: KUVZ, fasc. 42, G-2106 v A Slovenije.

Biček Tomo: Kartoteka padlih v A INZ.

Binder Rado: Pavle Lešnjak in Djuro Šmicberger, Uporni Bežigrad, str. 320; pismo OO ZB Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Bitenc Franc: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 40.

Bitenc Jože: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 206; KUVZ, fasc. 855/VI-21 v A IZD.

Bizjak Franc: V ognju revolucije, založil OO ZB Krško, str. 128; KUVZ in fasc. 866/V v A INZ.

BLATNIK Jožef, partizan neugotovljene enote.

26. septembra 1944 so ga na Stari gori blizu Gradišča umorili domobranci iz Kronovega. Njihov komandir ga je ubil z brzostrelko. Oropali so ga. Njegove škornje je kasneje nosil na rami komandir domobranske posadke iz Kronovega A. K., doma z Malega Vrha pri Mirni Peči. Z umorom se je celo hvalil in razkazoval škornje ter opisoval, kako ga je ubil.

BLAŽETIČ Jože-Vinetou, partizan Dolomitskega odreda.

Rodil se je 21. marca 1921 na Kamnem Potoku pri Trebelnem, stanoval je v Šiški.

V hajki italijanskih enot in MVAC v Belški grapi marca 1943 so ga ujeli. Legionarji 1. bataljona Legije smrti so ga odpeljali v zapor v Polhov Gradec, kjer so ga kmalu zatem ustrelili.

BLAŽIČ Leopold, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 19. aprila 1920 na Griču pri Klevevžu na Dolenjskem.

Sredi oktobra 1942 so ga stražarji MVAC iz Škocjana ujeli v gostilni Pri Pavletu v Zburah skupaj s partizanom Rifletom. Blažiča so stražarji takoj ubili.

BOBNAR Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 17. aprila 1913 v Cerkljah, kjer je tudi stanoval.

Domobranci iz Cerkelj in gestapovci iz Kamnika so 28. junija 1944 sodelovali pri obkolitvi Cerkljanske Dobrave. Preden so ga ujeli, se je skrival v hlevu pri Francu Zupanu. Ko so ga naslednjega dne s sedeža gestapa v Kamniku vodili na morišče, so domobranci iz Cerkelj zahtevali od Nemcev, da jim ga izroče, češ da bodo z njim preblago ravnali. Potem so ga umorili. Med njimi je bil tudi domobranec I. L. s Spodnjega Brnika.

Blatnik Jožef: KUVZ, fasc. 30, (Z-6015) v A Slovenije.

Blažetič Jože: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška; pismo istega odbora, št. 04-86/91 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Blažič Leopold: Vlado Jurančič, Šmarjeta v NOV, str. 60; F. Saje, Belogardizem, str. 466, kjer je zapisano, da se je to zgodilo v Stopičah 22. septembra 1942. To je moč najti tudi v sodnem spisu F. P., ki ga hrani Okrožno sodišče Novo mesto, NM k 251/47.

Bobnar Janez: KUVZ, fasc. 42, G-20366 v A Slovenije; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 206.

BOIINC Anton, partizan, pripadnik VDV za kranjsko območje. Rodil se je 4. junija 1922 v Trbojah pri Kranju.

28. septembra 1944 so domobranci iz zasede napadli tri partizane VDV, ko so šli iz Trboj proti Vogljam. Sedeli so pri kozolcu ob poti in počivali. Ubili so vse tri, čeprav bi jih lahko ujeli. Med njimi je bil tudi Anton Bohinc. Domačini so vse tri pokopali pri kozolcu. Kasneje so vsa tri trupla Bohinčevi sorodniki prepeljali v Trboje na vaško pokopališče.

BOIITE Jože, partizan 2. bataljona Tomšičeve brigade.

14. aprila 1943 so pripadniki MVAC iz Podpeči presenetili pri Planici nad Podpečjo tri partizane 2. bataljona Tomšičeve brigade, ki so nosili vodo za potrebe bataljona. Ubili so vodnika Vinka Smoliča in Jožeta Bohmeta, ki je zaradi ran umrl čez nekaj ur.

BOJC Pavla, partizanka, bolničarka v bolnišnici, ki je bila evakuirana iz Ribnice. Rodila se je 29. februarja 1924 v Ribnici.

V začetku novembra 1943 so jo na Travni gori ujeli Nemci in jo spustili. Ubili so jo domobranci 3. novembra 1943 na neznanem kraju. Njeno truplo so našli v Ljubljani na Golovcu 28. decembra 1943. Morilci so znani.

BOJEC Nino, partizan 10. Ljubljanske brigade. Rodil se je 1927 v Celju, stanoval je v Ljubljani v Šiški.

5. decembra 1943 so ga ujeli domobranci, ga zverinsko mučili in nato ubili v Škofljici pri Ljubljani.

BOLTA Jože-Filip, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 18. marca 1923 v Sneberjah, Ljubljana Moste.

6. oktobra 1942 so ga pripadniki MVAC pri preboju skupine partizanov v Malem Logu ranili v hrbet in trebuh. Nanj sta streljala vaška stražarja A. A. in F. D. iz vasi Škrilje. Filip se je skrnil. Da jim ne bi živ padel v roke, se je ustrelil.

BOLTE Jožef, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 24. septembra 1924, Pavičiči, Črnomelj.

9. marca 1943 so ga legionarji 3. bataljona MVAC iz Semiča ujeli na Brezovi Rebri in ga ubili.

Bohinc Anton: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 187 in 206.

Bohte Jože: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 660.

Bojc Pavla: Dokumentacija OO ZZB Ribnica; pismo istega odbora, št.3/92 z dne 10. 1.1992 RO ZZB Slovenije; Dr. Pavla Jerina, Napadi na bolnišnice, TV-15, št.52/1973; Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, št. 6.

Bojec Nino: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška.

Bolta Jože-Filip: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 264 265.

Bolte Jožef: Prijava smrti KO Pavičiči z dne 28. 10. 1944 z navedbo prič, kartoteka padlih v A INZ.

Jože Bolta-Filip, partizan Tomšičeve brigade. 6. oktobra sta ga dva pripadnika MVAC težko ranila v hrbet in trebuh. Ustrelil se je, da ga ne bi ujeli živega.

Kranju. Tako so ga ujeli domobranci in ga 15. aprila 1945 ubili. Soborcem se je posrečilo zbežati. Pokopali so ga, kjer je bil ubit, kasneje so ga domači prekopali v Škofjo Loko.

BOŽNAR Leopold, politkomisar čete v Prešernovi brigadi. Rodil se je 10. novembra 1925 v Škofji Loki, kjer je stanoval. Bil je mesarski pomočnik. 9. februarja 1944 so ga ujeli domobranci iz Horjula. V svojih poročilih so zapisali, da je bil Božnar "eden od treh, ki so bili ta dan ustreljeni na begu". To sta bila še Vinko Fortuna in Franc Lutar.

BREGAR Franc, partizan Gorjanskega bataljona, kasneje v neugotovljeni enoti. Rodil se je 16. avgusta 1899 v Cerovcu pri Orehoviči. 21. oktobra 1944 je bil doma na obisku. Domobranci iz Novega mesta so ga ujeli in ustrelili pred domom.

Borin Vinko: Poročilo Odbora skupnosti borcev 15. brigade, št. 2/93 RO ZZB Slovenije z dne 24. 2. 1993.

Božič Albert: Padli v ognju revolucije, izdal OO ZB Krško, str. 108; Ivan Korošec, Štajerski bataljon - Prva nacionalna ilegala, str. 143.

Božnar Janko: Biografije padlih borcev NOV občine Škofja Loka, F 429/1 - arhiv RO ZZB Slovenije v A Slovenije.

Božnar Leopold: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 320.

Bregar Franc: Dokumentacija v OO ZZB Novo mesto.

BORIN Vinko, partizan 3. bataljona 15. brigade. Rodil se je 16. maja 1914 v Šmarci pri Kamniku.

25. junija 1944 je bila pri razvalinah gradu Orlake zaseda iz 3. bataljona 15. brigade. Kot kurir je bil poslan v poveljstvo bataljona. Pod gradom na Košenicah so ga domobranci ujeli in zaklali.

BOŽIČ Albert, partizan 3. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 17. marca 1921 v Kostanjevici na Krki, pekovski pomočnik.

12. decembra 1942 ga je ujela MVAC z Dolenje Brezovice. Mučili so ga in ga 18. decembra 1942 ubili nad Apnenikom.

BOŽNAR Janko - Maček, partizan neugotovljene enote. Rojen je bil 1. avgusta 1922 pri Sv. Andreju nad Zmincem.

Zaspal je v gozdu nad Besnico pri

Branko Brelih, politični komisar Komande mesta Cerčno. Ujeli so ga Nemci in predali domobranecem, ki so ga 30. junija 1944 ustrelili v Podljubinjju.

BRELIH Branko, politkomisar Komande mesta Cerčno. Rodil se je 14. oktobra 1925 v Ljubljani, dijak. Junija 1944, ko je bil hudo ranjen, so ga Nemci ujeli na Šentviški gori. 30. junija 1944 so ga predali četi SNVZ. Ustrelili so ga v Poljubinjju pri Tolminu, ker ni hotel izdati partizanov.

BREZEC Lojze, partizan 4. bataljona 1. VDV brigade. Rodil se je 9. aprila 1923 v Begunjah št. 37, Cerknica.

3. junija 1944 ga je patrolja ribniške domobranske posadke pod vodstvom A. G. iz Dolenje vasi v vasi Vince pri Ribnici ranjenega zajela. Pretepali so ga s puškinimi kopiti in nato ustrelili. Iz razbite glave so mu vzeli možgane in jih razmetali po dvorišču in stranišču. Z zločinom so se hvalili po Ribnici. Pokopan je bil v družinskem grobu v Begunjah.

BRINOVČAR Janez, partizan minerske čete 14. divizije. Rodil se je 3. avgusta 1906 na Velikem Kamnu, Krško. Bil je rudar v rudniku Senovo. Ko je miniral železniško progo pozimi 1944/45, so ga ujeli domobranci in nato ubili.

BRINOVEC Franc, partizan, slušatelj oficirske šole Glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Rodil se je 2. julija 1929 v vasi Kamenče, Braslovče. 14. novembra 1944 so tudi slušatelji oficirske šole sodelovali v boju proti domobranskim bataljonom, ki so preko Kočevske vdrlji v Belo krajino. Pri Koprivniku so ga domobranci ujeli in na zverinski način ubili.

Brelih Branko: Mile Pavlin, *V ognju in snegu*, str. 246; Pavle Lešnjak, Djuro Šmicberger, *Uporni Bežigrad*, str. 121; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Brezec Lojze: *Objava KUVZ*, št. 23 z dne 26. 7. 1944, v fasc. 922/I v A INZ; Dr. Makso Šnuderl, *Fašistično domobranski teror*, *Objava KUVZ*, št. 23, str. 69; pismo OO ZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Brinovčar Janez: *Padli v ognju revolucije (ZB Krško)*, str. 163.

Brinovec Franc: *Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec*, str. 81; pismo OO ZB Žalec z dne 10. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Ivan Brljavec, partizan Dolenjskega odreda. Marca 1945 (dan ni znan) so ga ranjenega ujeli domobranci in ga ustrelili.

BRIŠAR Ignacij, partizan 2. bataljona Vojkove brigade.

Rodil se je 9. januarja 1914 na Korški Beli, Jesenice. Stanoval je na Jesenicah, Sončna pot.

12. decembra 1944 so ga ujeli in ubili domobranci iz 15. čete SNVZ na postojanki Mravljische pri Veharšah, KNO Dole pri Idriji. Tam je bil tudi pokopan.

BRLJAVEC Ivan, partizan Dolenjskega odreda. Rojen je bil 10. decembra 1910 v Krabinjeku v Istri. Marca 1945 so ga v bojih v Suhi krajini v začasni bolnišnici domobranci ranjenega ujeli in ustrelili.

BRODAR Ivan, partizan 2. čete Gorjanskega bataljona. Rodil se je 14. junija 1913 na Potovem Vrhu pri Novem mestu.

29. avgusta 1942 so ga pripadniki 2. bataljona Legije smrti s prevaro ujeli in ubili.

BUČAR Anton (Tone), partizan Levstikove brigade.

Novembra 1943 so ga pri Zalogu poleg Škofljice ujeli domobranci. Prepoznali so ga, da je sekretar rajonskega odbora OF Škofljica. Do neprepoznavnosti so ga pretepli in ustrelili v Klancu pri Škofljici.

BUČAR Franc, partizan 12. brigade. Rodil se je 26. februarja 1912 v Zagorju ob Savi.

Na Babni gori je bil 27. julija 1944 ranjen v boju z domobranci. Onemoglega so domobranci ujeli in mu vzeli orožje. Ubili so ga in potem še oropali. Pokopan je bil v vasi Sela pri Dobrniču.

Brišar Ignacij: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 9/60, A Slovenije.

Brljavec Ivan: Padli v ognju revolucije (Krško), str. 164.

Brodar Ivan: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Bučar Anton (Tone): Pismo KO ZZB Škofljica z dne 3. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Bučar Franc: Kartoteka padlih v A INZ.

BULAND Paul, partizan VOS za Koroško. Rodil se je 6. februarja 1914 v Franciji.

Ranjen je bil 4. junija 1944 pri Železni Kapli. 10. septembra 1944 je bil premeščen v bolnišnico Nova Štifta v Podvolovjeku, kjer je bil do 7. januarja 1945, ko so domobranci udarne čete Kranj to bolnišnico napadli. Od takrat so ga pogrešali.

C

CANKAR Leopold, partizan, kurir v obveščevalnem centru Dolomitskega odreda. Rodil se je 10. julija 1927 v Kajndolu št. 26, Škofja Loka.

12. avgusta 1944 so ga v vasi Gorenje, občina Postojna, domobranci ranili, ujeli in ubili. V bližini je bil tudi pokopan.

CENGLJE Ivan-Polanček (Kroparček), kurir na postaji D v Vrčici nad Kamno Gorico. Rodil se je 22. novembra 1921 v Kamni Gorici, Radovljica, žebljarski delavec.

22. novembra 1944 so ga pri Lipnici prestregli trije domobranci in ga obstrelili. Smrtno ranjen se je zavlekel na ravnico pod Brezovico, kjer so ga našli mrtvega.

CERAR Gvido-Polh, partizan, čevljarski mojster v delavnici 4. operativne cone. Rodil se je 7. septembra 1914 v Zgornjem Tustanju, stanoval v Podkraju pri Lukovici (Domžale).

21. aprila 1945 so v spopadu z domobranci iz postojanke Šentvid pri Lukovici za Krulčevo hišo v Češnjicah pri Moravčah padli štirje partizani, med njimi Polh. Ujeli so jih, mučili in ustrelili, kot piše na spominski plošči.

CESTNIK Leon, partizan 8. brigade Frana Levstika. Rodil se je 21. oktobra 1905 v Trbovljah, mizar.

29. oktobra 1944 so ga pri Muljavi ujeli domobranci in ga ubili.

CIMERMAN Janko, partizan neznane enote. Rodil se je 14. marca 1913 v Črnomlju, kmet.

14. novembra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC iz Črnomlja. Po zaslišanju so ga naslednji dan skupaj s še dvema ujetima partizanoma ustrelili v Črnomlju. Pri ustrelitvi so bili italijanski oficirji. Pokopan je v Črnomlju.

Cankar Leopold: Kartoteka padlih v A INZ.

Cengle Ivan: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 314; Po poti spominov (ZB Radovljica), str. 144.

Cerar Gvido-Polh: Pomniki NOB v domžalski občini, str. 78

Cestnik Leon: Poročilo Občinskega odbora ZZB Trbovlje, št.19/2- 92/MG RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Cimerman Janko: Poročilo št. 42 poveljstva 23. pehotnega polka Como z dne 15. novembra 1942, ki je v resnici zapisnik o smrti, fasc. 496/V v A INZ.

CIMPERMAN Franc, partizan Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 28. decembra 1923 v Iški, Ljubljana Vič-Rudnik.

17. avgusta 1944 so ga črnorokci iz Velikih Lašč pod vodstvom I. K. nad Osredkom ubili skupaj z Antonom Bavdkom, obveščevalcem iste enote.

CIMPERMAN Jožica Pepca, partizanka, bolničarka v Komandi mesta Trebnje. Rodila se je 19. marca 1920 v Starem trgu v Loški dolini.

28. junija 1944 so jo na Repčah pri Trebnjem med bojem ujeli domobranci, ko je bila ranjena v nogo. Od daleč so soborci slišali njene krike. Ko so domobrance pregnali, je partizanska patrolja našla Pepco vso razrezano, da so jo komaj spoznali po obleki. Pokopana je na Repčah, občina Trebnje.

Janko Cimerman, partizan Belokranjskega odreda. 14. novembra 1942 so ga ujeli in naslednji dan ustrelili pripadniki MVAC iz Črnomlja, skupaj s partizanom Ivanom Pezdircem in Alojzom Šetino. Italijanski vojaki si ogledujejo "delo" MVAC.

Cimperman Franc: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, II. izdaja, str. 486 in F 865/II; KUVZ v A INZ.

Cimperman Jožica: Kartoteka padlih v A INZ; objava KUVZ, št. 19 v fasc. 922/I v A INZ; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 331.

CIMPERMAN Konrad, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 20. februarja 1912 na Rašici pri Velikih Laščah.

11. novembra 1943 so ga ujeli domobranci in ga pri Kožljeku ubili.

CINK Vladislav, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 27. julija 1918 na Javorniku, delavec jeseniške železarne.

18. januarja 1945 so ga na Čepuljah pri Kranju ujeli domobranci. V zgodnjih jutranjih urah 26. januarja 1945 so ga skupaj s še dvema ujetima partizanoma pripeljali na Suho in tam ustrelili. Pokopan je na Javorniku.

CIRIL, namestnik poveljnika 1. bataljona 12. brigade.

13. januarja 1944 so domobranci pregledovali teren. Medse so ga poklicali tako, da je mislil, da so partizani. Na povelje "Štajerci, roke v vis!" so ga ujeli. Ranili so ga v trebuh in mu z nožem prerezali vrat in obraz.

CIZEJ Alojz, partizan, puškomitraljezec 1. čete 2. bataljona Zidanškove brigade. Rodil se je 1922. leta v Trnovem, občina Laško.

15. oktobra 1944 so ga v Nemški vasi pri Trebnjem ujeli domobranci iz 32. domobranske čete. Mučili so ga do smrti. Pokopan je bil na pokopališču v Trebnjem.

COLARIČ Silvester, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 14. septembra 1928 v Dolu pri Podbočju. Delal je na domači kmetiji.

Jeseni 1943 so ga mobilizirali domobranci. Sredi 1944 mu je uspelo pobegniti v NOV. Pozneje je šel na Notranjsko, kjer so ga domobranci ujeli in ubili. Dan in kraj smrti nista znana.

COTMAN Mimi, partizanka, politična delegatka voda v 9. brigadi. Doma iz Celja.

Po domobranskih podatkih so jo domobranci med 22. in 24. decembrom 1944 v Novih selih pri Banjaloki na Kočevskem ujeli in ubili.

Cimperman Konrad: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 468; v brošuri Rab in okolica v NOB 1941-1942, str. 20, pa Iva Škulj Albreht navaja, da je padel kot namestnik četnega političnega komisarja septembra 1943 pri Begunjah na Notranjskem.

Cink Vladislav: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 302. Na Suhi je tudi spomenik z njegovim imenom in opis zločina domobrancev. KUVZ, fasc. 39 (G-748) v A Slovenije.

Ciril: Poročilo štaba 15. divizije z dne 16. 1. 1944 o bojih pri Velikem Kalu, Zbornik VI/10, dok. št. 91, str. 188.

Cizej Alojz: Kartoteka padlih v A INZ.

Colarič Silvester: V ognju revolucije, Padli v NOB iz občine Krško, str. 145.

Cotman Mimi: Poročilo domobranske posadke iz Kočevja z dne 29. decembra 1944 v A INZ, F-26; Velimir Kraševac, Kočevska brigada, str. 320.

CVAR Feliks, partizan Proletarskega bataljona Toneta Tomšiča. Rojen 1. junija 1920 v Žimaricah pri Ortneku, Velike Lašče, tekstilni tehnik. Po italijanski ofenzivi je 9. septembra (po drugih podatkih pa 22.) 1942 odšel s Slemen proti Robu, kjer je padel v zasedo MVAC. Ujeli so ga in ubili.

CVIKEL Ivica, partizanka, administratorica v operativnem odseku štaba 18. divizije. Rodila se je 18. januarja 1925 v Trbovljah.

31. oktobra 1944 je bila v bojih 18. divizije na Selih pri Šumberku ranjena v obe nogi. Ujeli so jo domobranci in eden od njih jo je mučil do smrti. Zabodel jo je v obe strani prsi. Na koncu je dobila milostni strel v čelo. Potem so jo oropali. Pokopana je bila na pokopališču na Selih pri Šumberku.

Cvar Feliks: Dokumentacija OO ZZB Ribnica; poročilo istega odbora, št. 2/92 z dne 10. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Cvikel Ivica: Kartoteka padlih v A iNZ; Sporočilo štaba 18. divizije o smrti z dne 27. novembra 1944; Spominsko gradivo OO ZZB Trbovlje.

ČAMPA Anton, pripadnik Narodne zaščite, rojen 22. decembra 1897 v Cegelnici pri Novem mestu.

Ko se je 24. februarja 1944 vračal s celodnevnege terenskega dela, so ga na Kalu ujeli domobranci. Odpeljali so ga proti Prečni in ga kmalu zatem ob cesti ustrelili.

ČERNE Rihard, partizan neugotovljene enote.

8. februarja 1944 so ga domobranci iz Velikih Lašč ujeli in ga 13. februarja 1944 ustrelili. V svojem poročilu so zapisali, da je bil ubit "na begu".

ČERNEC Dolfe-Piko, partizan, kurir TV-5/a pri Radečah. Rodil se je 9. oktobra 1928 v Trnju nad Radečami.

13. februarja 1944 so se na kurirski poti v logarski koči pod vasjo Svinjsko ustavili kurirji Dolfe Černec, Emil Strnad in Janez Tovornik. Zaspali so brez straže. Našli so jih domobranci in jih strahotno mučili. Pulili so jim nohte z rok in nog ter šele potem dva ubili. Tovornik jim je ranjen ušel.

ČERNIGOJ Aldo-Tonček, partizan 4. čete 5. bataljona 1. VDV brigade. Rodil se je 17. januarja 1928 v Hraščah, Postojna, dijak.

6. ali 7. januarja 1945 so ga pri Hinjah v Suhi krajini ujeli domobranci in ga ubili.

ČERVENKA Ignac (ali Alojz), partizan artilerije 15. divizije. Rodil se je 15. aprila 1915 v Gorici, živel v Škrljevem pri Šentrupertu.

V začetku junija 1944 je bil na bolezenskem dopustu v Kamni Gori pri Trebnjem. Tam so ga ujeli domobranci, ki so kaplanu Oblaku obljubili, da mu ne bodo storili žalega. 10. junija 1944 pa so ljudje pri vasi Brezje pri Trebnjem našli njegovo truplo. Videlo se je, da je bil zverinsko umorjen.

Čampa Anton: Dokumentacija v OO ZZB Novo mesto; Dr. Makso Šnuderl; Fašistično domobranski teror, str. 36.

Černe Rihard: Dnevno poročilo obveščevalne službe domobranske posadke Velike Lašče za obdobje od 7-24. 2. 1944 za 9. in 13. februar 1944, fasc. 300/II v A INZ.

Černec Dolfe: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 57; Poročilo OO ZZB Sevnica z dne 16. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Černigoj Aldo: Fasc. 302-27 v A MNZ Slovenije.

Červenka Ignac: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 70; Dokumentacija OO ZZB Trebnje; Objava št. 17 KUVZ z dne 30. 6. 1944 v fasc. 922/I v A INZ; pismo OO ZZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB, kopija pri avtorju.

ČESEN Milan, partizan zaščitne enote Glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Rodil se je 16. novembra 1926 v Ljubljani, stanoval v Šišenski 61. 17. marca 1943 so ga ujeli pripadniki 1. bataljona MVAC v Belški grapi. Odpeljali so ga v Polhov Gradec, kjer so ga 17. marca 1943 po mučenju ustrelili.

ČEŠAREK Vladimir, partizan enote VOS pri Komandi mesta Kočevje. Rodil se je 27. julija 1926 v Ribnici, dijak. Novembra 1944 so ga zaradi izdaje ujeli domobranci. Odpeljali so ga v Ljubljano in neznano kje umorili.

ČEŠKA Franc-Nande, partizan, kurir na G-9. Doma iz Prevoj pri Domžalah. Rodil se je 16. avgusta 1912. 23. decembra 1944 se je na poti z javke oglasil na svojem domu "pri Miheliču" v Prevojah. Tam so ga ujeli domžalski domobranci in ga v Dobu ustrelili.

ČIMŽAR Franc-Gustl, partizan, kurir na G-21. Rodil se je 17. marca 1920 na Štefanji Gori.

3. oktobra 1944 so šli kurirji kurirske postaje G-21 v akcijo v Sidraž pri Stahovici. Med potjo so se ustavili na Šenturški Gori, na domu Franca Dobovška-Avžlakarja. Obkolili so jih domobranci iz Kamnika. Pri tem je bil težko ranjen kurir Gustl. Odnegli so ga v bolnišnico, a je med potjo umrl. Več o tem pri opisu zločina nad Francem Šolarjem-Tršem, komandirjem G-21.

ČOŽ Franc, partizan 1. čete 2. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 3. januarja 1923 v Stari Gori pri Trebnjem.

Novembra 1943 je bil v boju ranjen. Domobranci so ga ujeli in v začetku leta 1944 na Urhu pri Ljubljani ubili.

ČUFAR Jože, partizan v štabu 18. divizije. Rodil se je 21. januarja 1913 v Ljubljani, živel v Trebnjem.

14. avgusta 1944 je bil v Šentjurju pri Grosupljem v boju ranjen. Ujeli so ga domobranci in ga istega dne v Šentjurju pri Grosupljem ustrelili.

Česen Milan: Dokumentacija OO ZZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven); Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1113 v A Slovenije.

Česarek Vladimir: Dokumentacija OO ZZZB Ribnica; poročilo istega odbora z dne 20. 1. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Češka Franc: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 642; pismo OO ZZZB Domžale, št. 7/92 z dne 7. 2. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Čimžar Franc: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 658/659; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 207.

Čož Franc: Dokumentacija OO ZZZB Trebnje; pismo odbora, št. 54/91 z dne 10. 1. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Čufar Jože: Dokumentacija OO ZZZB Trebnje.

ČUK Janez, partizan Vzhodnodolenjskega odreda.

31. maja 1943 so ga pripadniki MVAC z Dolenje Brezovice ujeli, ko je bil ranjen. Ustrelili so ga pri cerkvi v Šmarju pri Dolenji Brezovici. Tu so poleg njega pokopali še štiri partizane Vzhodnodolenjskega odreda, med njimi tudi poveljnika odreda Antona Kambiča-Dušana.

ČUKAJNE Anton, partizan v Gorjanskem bataljonu, kasneje v neugotovljeni enoti. Rodil se je leta 1918 v Mihovem, bil je kovaški pomočnik. V Velikem Banu so ga 1. marca 1943 ujeli pripadniki MVAC in ga 6. marca 1943 ustrelili v Šmarju pri Dolenji Brezovici.

Čuk Janez: Mile Pavlin, Petnajsta brigada, str. 24, opomba.

Čukajne Anton: A Dolenjskega muzeja, fasc. 6, Vrhpolje - žrtve.

D

DAMJANOVIĆ Milan, partizan, šofer Avtokomande vojne oblasti 7. korpusa. Rodil se je 5. januarja 1922 v Opovem, Vojvodina.

5. januarja 1945 je s pomočnikom Slavkom Grintalom peljal z avtom še dva ranjena partizana. Vse štiri so na Jami pri Žužemberku ubili domobranci.

DANIJEL Maks, partizan, sekretar SKOJ Dolenjskega odreda. Rodil se je 1921. leta v Črni.

5. avgusta 1944 je bil težko ranjen, ko so domobranci 31. in 39. domobranske čete 4. domobranskega bataljona nenadoma napadli enote Dolenjskega odreda v vasi Klanec pri Gabrovki. Ni se mogel premikati. Aktiviral je bombo in si jo podstavil pod glavo. Prepričan je bil, da bi ga domobranci ranjenega lahko ujeli in ga mučili, saj je videl, kako so ubijali dvanajst neoboroženih novincev.

DEBELJAK Anton-Debelko, partizan 2. bataljona Tomšičeve brigade. Rojen je bil 30. maja 1920 v Kočariji pri Kostanjevici, mizarski pomočnik.

16. marca 1943 je bil v bojih pri Ambrusu težko ranjen. Ujeli so ga pripadniki MVAC, ki so ga strahotno mučili in potem umorili.

DEBEVC Alojz, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 6. maja 1903 na Klenoviku pri Škocjanu.

Po boju pri Kočevju se je samovoljno oddaljil in se skrival v vasi Lepi Stan pri Škocjanu. Domobranci 51. domobranske čete so ga 2. maja 1944 ujeli in ga isti dan v bližini doma ustrelili. Domobranci so poročali, da je bil zaprt in da je poskušal zbežati, zato ga je stražar ustrelil.

DEBEVC Franc, partizan, desetar v 12. brigadi. Rodil se je 20. septembra 1926 v Škocjanu.

V boju na Babni gori 2. julija 1944 je bil ranjen. Domobranci iz 4. bataljona so ga ujeli in ubili. Pokopan je bil v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

Damjanović Milan: Kartoteka padlih v A INZ, obvestilo iz januarja 1945; Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 715.

Danijel Maks Oskar: Peskar Jože, Dolenjski odred, str. 300; Kartoteka padlih v A INZ.

Debeljak Anton: Padli v ognju revolucije, Krško, str. 109; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 530, viri op.22 na str.607.

Debec Alojz: Poročilo 3. bojne skupine domobranstva za okraj Novo mesto za 2. 5. 1944, v fasc. 26/III v A INZ; Dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Debec Franc: Kartoteka padlih v A INZ.

Anton Debeljak-Debelko, partizan Tomšičeve brigade. 14. marca 1943 je bil pri Ambrusu ranjen. Pripadniki MVAC so ga ujeli, strahotno mučili in ubili.

DEČMAN Franc, po domače Bavantov, partizan Kamniško-zasavskega odreda. Rodil se je 1912 v Podgorici, Ljubljana Bežigrad, delavec.

Januarja 1945 so ga pri Senožetih (Sv. Križ) ujeli domobranci in ustrelili.

DEJAK Ignac, partizan Krimskega odreda. Rodil se je 30. januarja 1922 v Blatah pri Ribnici, mesar.

2. septembra 1942 so ga Italijani v vasi Zadolje pri Ribnici ujeli in ga izročili enoti vaške straže, ki ga je tam ustrelila.

DEŽMAN Ciril, partizan, kurir v 3. bataljonu 8. brigade Frana Levstika. Rodil se je 1928 v Sostrem, Ljubljana-Moste.

V noči s 17. na 18. oktober 1943 ga je v Zadvoru ujel in ustrelil domobranec iz postojanke na Sv. Urhu.

DOBOVŠEK Franc, kurir kurirske postaje G-21 na Šenturski gori. Rodil se je 16. februarja 1916 v Sidražu. Domobranci iz Cerkelj so ranjenega ubili 3. oktobra 1944 v Avžlakarjevi hiši v Sidražu. Takrat so ustrelili tudi očeta Mihaela, aktivista OF, komandirja postaje Trša in še dva kurirja.

DOBOVŠEK Franc, kurir kurirske

DOLES Andrej, partizan delavske čete komande Vipavskega vojnega področja. Rodil se je 29. novembra 1907 v Postojni.

5. junija 1944 je partizanski dezertar pripeljal v vas Veliko Brdo dvajset domobrancev, ki so aretirali pet oseb, med njimi Andreja Dolesa. Pozno ponoči so jih odpeljali v Postojno. Od takrat je pogrešan. Kasneje se je ugotovilo, da so ga domobranci ustrelili. Točen dan smrti ni znan.

Dečman Franc: Pismo OO ZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Dejak Ignac: Dokumentacija OO ZB Ribnica in poročilo št. 3/92 z dne 10. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Dežman Ciril: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 320.

Dobovšek Franc: KUVZ, F-42 G-2047 v A Slovenije; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 165/166; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 658.

Doles Andrej: Sodba Vipavskega vojnega področja, v fasc. 899/V v A INZ; sodba v A Okrožnega sodišča Ljubljana, Ko 837/46.

DOLES Anton, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 16. decembra 1909 v Mahnetih pri Cerknici.

Pripadniki 2. domobranskega bataljona z Rakeka so 23. maja 1944 pod Slivnico ujeli partizana Antona Dolesa in ga tam ustrelili.

DOLHAR Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1915 na Reki, živel v Ljubljani, v Šiški.

Domobranci iz postojanke v Litiji pod vodstvom M. R. so 8. januarja 1945 naleteli na partizansko zaklonišče treh partizanov. Dva, med njima je bil Jože Dolhar, so na poti proti Vačam ustrelili. Oba je ustrelil domobranski poveljnik postojanke iz Litije.

DOLINAR Jože-Riko, partizan 1. VDV brigade. Rodil se je 19. marca 1925 v Zgornji Šiški, Ljubljana.

Ko so 14. novembra 1944 domobranci bataljoni za nekaj ur prodrli na osvobojeno ozemlje Bele krajine, je na položaju Naklo-Otavec v megli zašel. Ujeli so ga domobranci, ki so ga takoj ustrelili.

DOLINŠEK Zdravko, partizan 14. (zaščitne) brigade. Rodil se je 10. junija 1922 v Trbovljah, delavec.

23. januarja 1945 so ga domobranci v Straži ujeli in ustrelili. Pokopan je v Poljanah.

DOLŠEK Alojz, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je v Želimljah, Ljubljana, Vič-Rudnik.

Januarja 1943 so ga pripadniki MVAC na pobočju Mokrca ranjenega ujeli in ubili.

DOLTAR Alojz, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 30. januarja 1921 v Semiču, krojač.

5. novembra 1942 so ga pripadniki MVAC iz Semiča ujeli skupaj s še dvema partizanoma. Po ohranjenih italijanskih dokumentih so jih nato ustrelili na pokopališču vasi Sela pri Semiču.

Doles Anton: Kartoteka padlih v A INZ.

Dolhar Jože: KUVZ, fasc. 41 G-1178 v A Slovenije; pismo OO ZZZB Ljubljana Šiška z dne 18. 2. 1993, kopija pri avtorju.

Dolinar Jože: Dokumentacija OO ZZZB Ljubljana Šiška.

Dolinšek Zdravko: Pismo OO ZZZB Trbovlje z dne 19. 2. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Dolšek Alojz: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 519.

Doltar Alojz: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranci teror, str. 138; dokument št. 40 poveljstva garnizije Semič, ki je zapisnik o smrti št. 4 z dne 5. novembra 1942, v F 496/V v A INZ.

DORNIK Ivan, partizan Zidanškove brigade. Rodil se je 12. decembra 1925 v Trbovljah.

V boju na Krušnem Vrhu so ga 8. decembra 1944 ujeli domobranci, ga mučili in ubili.

DOVČ Ivan-Hasan, partizan, pomočnik intendanta 2. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 23. junija 1911 v Spodnjem Kašlju pri Ljubljani.

21. januarja 1943 je brigada prečkala progo pri Tlakah v bližini Šmarja. Muli, ki je nosila tovor z živili, se je udrlo v blatu. Italijani so streljali na skupino partizanov 2. bataljona, ki je z mulo zaostala. Za hrbet so jim prišli pripadniki MVAC in Dovča ujeli, saj so ga Italijani ranili v nogo. Ujeli so še dva soborca, Ivana Vadnjala in Ivana Strojana. Partizana Dovča so 22. januarja 1943 ustrelili v Grosupljem, druga dva pa 12. februarja 1943 v Veliki Ligojni.

DOVGAN Franc, partizan inženirskega bataljona 18. divizije. Rodil se je 11. aprila 1909 v Merečah pri Ilirski Bistrici.

30. decembra 1944 je v vasi Lese ob Krki padel v domobransko zasedo. Domobranci so ga ustrelili.

DOVŽAN Mihael, partizan Komande mesta Grosuplje. Rodil se je 28. septembra 1896 v Begunjah.

1. decembra 1943 so ga v Zalogu pri Škofljici ujeli domobranci in ga ustrelili.

DRAGAN Alojz, partizan Krškega odreda, kasneje kurir. Rodil se je 5. junija 1916 v Čužnji vasi pri Trebelnem.

29. marca 1943 so ga doma v Čužnji vasi ujeli stražarji MVAC in ga takoj ubili. Po njihovih Vesteh naj bi ga ustrelili "na begu".

DRAGAR Franc, partizan 1. štajerskega bataljona, kasneje neznane enote. Rodil se je 3. oktobra 1925 v Trbovljah, dimnikarski pomočnik.

25. maja 1944 so ga ujeli domobranci in ga v Loki pri Kamniku ustrelili.

Dornik Ivan: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2 z dne 22. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Dovč Ivan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 454-455.

Dovgan Franc: Kartoteka padlih v A INZ.

Dovžan Mihael: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 51.

Dragan Alojz: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/92 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Dragar Franc: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/92 z dne 22.3.1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

DRČAR Justina, partizanka Dolenjskega odreda. Rodila se je 25. marca 1923 v Brezovici pri Stopičah.

V začetku marca 1943 je bila v izvidnici pri Šentrupertu. V spopadu s tamkajšnjo MVAC so jo ranili v trebuh. Odpeljali so jo v Trebnje, kjer so jo kmalu ubili.

DRENŠEK Mima, partizanka 2. bataljona Dolenjskega odreda, prej članica rajonskega odbora OF Žužemberk. Rodila se je 14. aprila 1924 v Budganji vasi pri Žužemberku.

Po boju pri Velikem Lipjem 20. januarja 1945 so prišli domobranci 4. bataljona v Budganjo vas. Zaradi izdajstva sosedov so jo zajeli in jo naslednjega dne skupaj z materjo ubili.

DRNEKOVIČ Karel, partizan 5. prekomorske brigade. Rodil se je 4. februarja 1925 v Trbovljah, delavec.

Aprila 1945 so ga domobranci pri Hinjah v Suhi krajini ujeli in ubili.

DRNOVŠEK Vinko, kurir v neugotovljeni enoti. Rodil se je 22. januarja 1926 v Retečah pri Škofji Loki, dijak.

Domobranci iz Črnega Vrha so 6. maja 1944 napadli zaklonišče kurirjev in Drnovška ranili. Zasliševali so ga in pretepali. Izdal ni ničesar, zato so ga pri Puštalu ustrelili.

DROBNIČ Alojz, podporočnik, vodja obveščevalne točke 7 Barje OC 7. korpusa. Rodil se je 10. aprila 1919 na Rogatcu pri Velikih Laščah.

18. junuarja 1945 so domobranci v Zapotoku našli skrivališče treh partizanov. Drobniča so takoj ubili, druga dva sta ušla.

DUČEK Nada, partizanka, bolničarka 1. čete 3. bataljona Gubčeve brigade. Rodila se je 13. marca 1926 v Mali vasi, Ljubljana Bežigrad, dijakinja.

27. julija 1943 je bila med boji za Žužemberk težko ranjena. Legionarji MVAC so jo ujeli in v Žužemberku mučili do smrti.

Drčar Justina: Dokumentacija OO ZB Trebnje.

Drenšek Mima: Dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Drnekovič Karel: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Drnovšek Vinko: KUVZ, fasc. 39 6 731; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 309.

Drobnič Alojz: Poročilo obveščevalnega odseka Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za obdobje od 15.-20. jaurja 1945, fasc. 26/I v A INZ; seznam obveščevalcev 7. korpusa v A MNZ Slovenije, fasc. 301-131/21.

Duček Nada: Slovenke v NOB, I. del, str. 628.

DUH Stanko, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 4. septembra 1922 v vasi Grmovlje pri Škocjanu. Jeseni 1943 so ga pri Dobruški vasi ujeli domobranci in odpeljali v Šentjernej, kjer so ga ustrelili.

E

ENIKO Pavel, partizan, zaščitna četa komande Gorenjskega vojnega področja. Rodil se je 28. decembra 1906 v Jarčji Dolini pri Žireh, kmet. 8. aprila 1945 so v gozdlič pred vasjo Pevno domobranci iz Škofje Loke pripeljali osem ujetih partizanov in jih tam ustrelili. Bili so zadnji, ki so bili kot skupina ustreljeni na Škofjeloškem. Med njimi so sprva prepoznali le tri. Eden je bil Pavel Eniko, druga dva pa Stanislav Semen in Alojz Trampuž. Domobranci, njihovi morilci, so znani.

ERJAVEC Janez, partizan, intendant v 10. brigadi - Ljubljanski. Rojen je bil 8. avgusta 1911 v Kriški vasi pri Višnji Gori, mesarski pomočnik. 27. septembra 1944 so ga pri Sv. Vidu na Notranjskem ujeli domobranci in zaklali.

ERMAN Robert, partizan, kurir na kurirski postaji TV-5 nad Hmeljnikom pri Novem mestu. Rodil se je 31. marca 1921 v Franciji. Ob napadu na kurirsko patroljo konec marca 1945 je bil ranjen s še dvema tovarišema. Ermana so domobranci iz Kronovega in Novega mesta ujeli, ga do golega slekli, zelo mučili in mrtvemu dali še 50 strelcev. Na koncu so mu glavo razmrcvarili s težko skalo. Za njegovo smrt so krivi domobranci N. H. iz Semiča, I. H. iz Sv. Križa in N. M.

ERPE Janez, kurir v 9. (Kočevski) brigadi. Rodil se je 24. julija 1924 na Uršnih selih, kmečki sin. Oktobra 1944 so ga v Hinjah ujeli domobranci, ga zverinsko mučili in ustrelili. Pokopan je na Uršnih selih. Iz Hinj so njegovo truplo po treh tednih pripeljali domov.

ERŽEK Miha, partizan Komande mesta Trebnje, kasneje član Rajonskega odbora OF Trebnje. Rodil se je 16. septembra 1909 v Medvedjem selu, Trebnje. 26. junija 1944 so ga v Lipniku pri Trebnjem ubili pripadniki Črne roke (preoblečeni domobranci).

Eniko Pavel: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 211. Imena drugih petih borcev so ugotovili kasneje.

Erjavec Janez: Dokumentacija v Terenskem odboru Poljane ZB Ljubljana Center; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 267; Borivoj Lah: Ljubljanska brigada, seznam borcev brigade; Federalni odbor za prekop borcev, fasc. 4/1134 v A Slovenije.

Erman Robert: Odločba KUVZ, fasc. 27, Z-4032 v A Slovenije.

Erpe Janez: A Dolenjskega muzeja, fasc. 6 (žrtve).

Eržek Miha: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo odbora, št. 14/92 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

ERŽEN Franc, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 2. avgusta 1915 v Stražišču pri Kranju.

27. avgusta 1944 je bil ujet v stražiških gozdovih. Domobranci iz Žabnice, ki so ga ujeli, so ga odpeljali v svojo postojanko, kjer je bil štiri dni. 1. septembra 1944 je moral oditi z njimi na hajko v vas Pševo na Sv. Joštu. Na poti tja so ga domobranci ustrelili.

F

FABJANČIČ Vladimir, partizan Notranjskega odreda.

23. maja 1944 so ga v enem od napadov 2. domobranskega bataljona ujeli na območju Slivnice in ga ustrelili.

FAGANEL Ciril, kurir v Krimskem bataljonu.

Na pustni torek 1943 so ga ujeli pripadniki MVAC in ga v Kozlerjevi gošči ubili. S tem so presekali kurirsko pot, ki je vodila s Krima.

FAJDIGA Andrej, partizan delovne čete Komande mesta Senožeče oziroma Postojne. Rojen je bil 18. septembra 1922 v Malem Otoku pri Postojni.

13. junija 1944 so ga pri kmetijskem posestvu Skule pri Stranah ujeli domobranci iz Postojne in ga na cesti med Hruševjem in Orehkom zverinsko ubili.

FAJFAR Tomaž, poročnik v 1. bataljonu Gorenjskega odreda. Rodil se je 19. marca 1922 v Lanišah pri Selcah, Škofja Loka.

14. aprila 1944 so ga domobranci v Osojniku ujeli in ustrelili. Pokopali so ga med Kokrico in Predosljami.

FATUR Anton-Gregor, pripadnik izpostave OZNE v Brkinih. Rodil se je 17. januarja 1910 v Knežaku, Ilirska Bistrica, mesar.

28. septembra 1944 so ga na poti proti javki v kraju Čepon med Knežakom in Ratečevim Brdom ujeli domobranci, ga zverinsko ubili in vrgli v prepad.

FATUR Viktor, partizan, namestnik komandirja čete v Vojkovi brigadi. Rodil se je 4. aprila 1924 v Podlipi nad Vrhniko.

7. januarja 1944 so ga domobranci v bližini Horjula ujeli skupaj s še dvema partizanoma, eden od njiju je bil Franc Lutar. Po domobranskih virih so Viktorja Faturja (lažno se je predstavil kot Vinko Fortuna) "ustrelili na begu" oziroma je bil "ustreljen, ko je hotel pobegniti na poti od Šentjošta proti Vrhniki".

Fabjančič Vladimir: Franci Strle, Notranjski listi, letnik III, str. 371-372.

Faganel Ciril: Vodnik po partizanskih poteh, str. 64.

Fajdiga Andrej: Pismo OO ZZB Postojna, št. 2-6/92 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije; poročilo KUVZ, fasc. 899/I-1/c v A INZ.

Fajfar Tomaž: Kartoteka padlih v AINZ. Priči smrti sta bila Milan Jenko in Ciril Rjavšek.

Fatur Anton: Arhiv MNZ Slovenije, fasc. 302/2, seznam padlih pripadnikov VDV (A-J).

Fatur Viktor: Vesti TOS slovenskega domobranstva, št. 62035 in 62048, fasc. 111/A v A INZ; pismi OO ZZB Postojna, kot je navedeno ob Andreju Fajdigi.

FERBEŽAR Franc-Jovo, partizan, komandir čete v Ljubljanski brigadi. Rodil se je 9. februarja 1919 na Malem Vrhu pri Šmarju Sapu. V začetku novembra 1943 je bila njegova enota v nemško-domobranski ofenzivi razbita. Predal se je neki domobranski enoti v Iški vasi, ki ga je takoj ustrelila.

FERJAN Rudolf, partizan, politični komisar čete. Rodil se je 14. aprila 1924 v vasi Bodešče pri Radovljici, trgovski pomočnik. 29. januarja 1945 so ga v bojih pri Žužemberku ujeli domobranci 4. bataljona. Isti dan so ga pred pokopališčem v Žužemberku ustrelili. Pokopali so ga 1. februarja 1945 prav tam. Po vojni so njegove posmrtno ostanke prepeljali na pokopališče v Ribnem.

FERJAN Vinko-Cena, partizan 4. čete 2. brigade VDV. Rodil se je 17. julija 1911 v Ribnem, živel v Lescah, višji dentist. 1. aprila 1945 je bil v boju na Colu huje ranjen. Domobranci so ga ujeli in odpeljali s seboj. Pripadniki 2. domobranskega bataljona so ga 8. aprila 1945 ustrelili v vasi Unec pri Rakeku, kjer so ga z drugimi žrtvami pokopali. Po vojni prekopan na pokopališče v Ribnem.

FERLEŽ Jože, politični komisar delavskega bataljona 5. grupe odredov. Rodil se je 20. decembra 1895 na Topolah pri Rogaški Slatini, stanoval v Zalogu, Ljubljana Moste-Polje, železničar. 26. novembra 1942 so ga pri Semiču ujeli belogardisti in ga v Semiču ustrelili. Pokopan je bil pri Sv. Duhu, občina Semič.

FILČIČ Jože, partizan Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 24. oktobra 1920 v Jelšanah pri Ilirski Bistrici. 8. maja 1944 so ga ujeli domobranci iz Velikih Lašč, ko so nenadoma napadli Komando mesta Velike Lašče, ki je bila v vasi Mački. Takoj so ga ustrelili. Pokopan je bil na pokopališču v vasi Rob.

Ferbežar Franc: Franci Strle: Tomšičeva brigada, 2. del, str. 310; izjava Antona Dremlja-Anteja z dne 20. 10. 1977; pismo OO ZZB Grosuplje, št. 96/92 z dne 2. 1. 1992, kopija pri avtorju.

Ferjan Rudolf: S poti spominov (ZB Radovljica), str. 243.

Ferjan Vinko: S poti spominov (ZB Radovljica), str. 243; pismo OO ZZB Radovljica, št. 16/4 z dne 17. 5. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Ferlež Jože: Zapisnik posadke Semič z dne 10. novembra 1942, št. 38-139 o smrti; dr. Makso Šnuderl: Fašistično domobranski teror, str. 138; Federalni odbor za prekop padlih borcev, F-3/1143 v A Slovenije.

Filčič Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Ignac Florjančič, kurir na kurirski postaji G-19 pod Storžičem. 30. novembra 1944 so ga pod Bašljem ranili domobranci in ga nato našli skritega v staji. S strelji iz brzostrelke so ga ubili.

FLORJANČIČ Franc, partizan, načelnik Narodne zaščite v Mokronogu. Rodil se je 29. novembra 1908 na Vrhu nad Mokronogom. 9. avgusta 1944 so domobranci nje-ga in še nekaj partizanov pri Vrhu ujeli in ubili "na begu", kot so na-vedli v svojem poročilu.

FLORJANČIČ Ignac, partizan, ku-rir na postaji G-19 pod Storžičem. Rodil se je 31. julija 1906 na Viso-kem.

Nad Bašljem pod Storžičem so ga domobranci 30. novembra 1944 ranili. Ignac se je ranjen zavlekel v bližnjo stajo, kjer so ga ujeli. Odne-sli so ga ven in ga celo obvezali, takoj zatem pa so ga ustrelili. Poko-pan je bil na vzpetini nad počit-niškim domom Rade Končar nad Bašljem, po vojni pa na pokopa-lišču Visoko.

FLORJANČIČ Matevž, vodja kurir-jev poverjeništvu OZNE na Škofjeloškem. Rodil se je 8. septembra 1926 na Zalem Logu, Škofja Loka.

30. maja 1944 ga je pod Blegošem v Martinj Vrhu ubil partizanski dezertjer R. M., ki je kasneje postal gestapovec in domobranec.

FRANCIŠKOVIČ Anton, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je v Kvasici pri Bakru.

1. marca 1944 so ga domobranci posadke Kočevje v vasi Srobotnik ujeli in ga "pri poskusu bega" ustrelili.

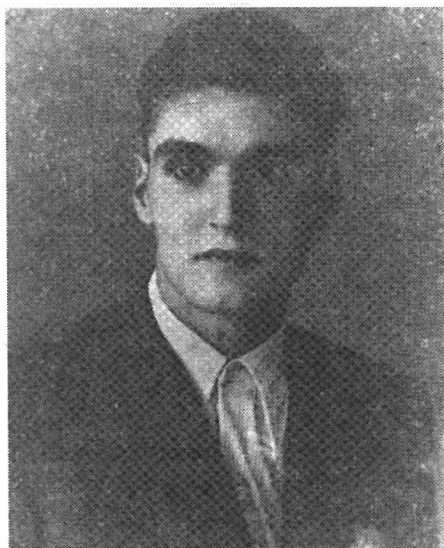

Florjančič Franc: Mirenska kronika, fasc. 707 v A INZ; Dokumentacija Občinskega odbora ZZB Trebnje, št. 54/9 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije; Pismo istega odbora, št. 257-6/93 z dne 5. 4. 1993, kopija pri avtorju.

Florjančič Ignac: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 255; Pomniki NOB občine Kranj, str. 59; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 655; Pismo Občinskega odbora ZZB v Škofji Loki, št. 257-6/93 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Florjančič Matevž: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 224.

Franciškovič Anton: Poročilo domobranske posadke Kočevje za 1. marec 1944, št. 14749 v INZ, fasc. 26/IV v A INZ; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 413.

Viktor Frece-Djuro, partizan Tomšičeve brigade. 10. novembra 1942 so ga po mučenju ustrelili pripadniki MVAC iz dobrepoljske doline.

Krki pri Žužemberku ujeli domobranci, ga mučili in ubili.

FRECE Viktor-Djuro, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 28. julija 1915 v Celju.

9. novembra 1942 so ga vaški stražarji iz dobrepoljske doline ujeli in ga 10. novembra 1942 po hudem mučenju ustrelili.

FRELIH Franc, kurir komisije VOS na Škofjeloškem. Rodil se je 4. aprila 1924 na Zalem Logu pri Škofji Loki.

Skupaj z Matevžem Florjančičem je bil stražar pri komisiji VOS v Škofji Loki. Po podatkih iz gradiva sta bila prvi žrtvi partizanskega dezerjetja R. M., ki ju je 30. maja 1944 v Martinj Vrhu presenetil in ubil. Bila sta premalo pazljiva. Ubil ju je z njunim orožjem.

FRANČEK, priimek neznan, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je na Ptuju.

4. novembra 1942 je bil v spopadu z vaškimi stražarji na Velikih Vrheh pri Polževem ranjen. Uspešno mu je, da se je privlekel do vasi, kjer so ga pričakali. Pred njimi je nad Štefanovo dolino izkrvavel.

FRANČIČ Ignacij, partizan Gubčeve brigade. Rojen je bil 10. avgusta 1887 v Šentjerneju, stanoval v Mariboru.

28. februarja 1943 so ga pripadniki MVAC pri Beli Cerkvi zahrbtno napadli in ubili. Tam je bil pokopan.

FRANKO Viktor, bataljonski bolničar v Gubčevi brigadi. Rodil se je 18. aprila 1927 v Hrastju pri Šentjerneju, dijak.

28. junija 1944 so ga v Selcah ob

Franček: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 316.

Frančič Ignacij: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2/831, v A Slovenije.

Franko Viktor: A Dolenjskega muzeja, F-7, popis žrtev.

Frece Viktor: Franci Strle, Tomšičeva brigada 1. del, str. 205 in 540; prav tam, 2. del, str. 310; pismo OO Celje, št. 21/92 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju. Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 5/2431 v A Slovenije.

Frelih Franc: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 224, opomba; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 375; pismo OO ZZB Škofja Loka, št. 257-6/93 z dne 5. 4. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

FURAR Martin, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1925 na Javorovici, kmetijski delavec.

V začetku februarja 1945 so ga domobranci ujeli in ga po petnajstdnevnem mučenju 25. februarja 1945 v Tržišču ubili.

G

GABRIJEL Ludvik, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 10. maja 1910 na Vrhu pri Trebnjem.

6. junija 1944 so domobranci nenadoma vdrli v Stično. Ujeli so ga doma in ga po strašnem mučenju ustrelili v Ivančni Gorici.

GABROVŠEK Janez, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 14. maja 1922 na Vrhniki.

MVAC ga je oktobra 1942 skupaj s partizanoma Marjanom Bermežem in Janezom Gostišo na Stari Vrhniki ujela in jih 9. oktobra 1942 za vrhniškimi pokopališčem ustrelila. Po nekaterih podatkih naj bi vse tri predali Italijanom, ki so jih ustrelili.

GANTAR Jože, partizan Levstikove brigade. Rodil se je 19. marca 1912 v Samotorici pri Horjulu.

15. julija 1944 je bil v obveščevalni patrolji. Domobranci so ga v Velikih Dolih pri Radohovi vasi ujeli in ustrelili.

GAŠPER Franc, komandir čete Narodne zaščite v Velikem Podljubnu. Rodil se je 2. oktobra 1920 v Velikem Podljubnu št. 12, kmetijski delavec. 10. avgusta 1943 so ga pripadniki MVAC odpeljali od doma in ga na Ušivcu pri Birčni vasi ubili.

GERGOLET Bruno, partizan neugotovljene enote. Rodil se je v Trziču v Slovenskem primorju.

23. aprila 1945 ga je domobranska patrolja pod vodstvom P. P. iz posadke v Novem mestu ujela. Pretepali so ga, rezali po obrazu in mu staknili oči. Ustrelili so ga v bližini Težke Vode ter mu vzeli obleko. S P. P. je bilo še osemnajst domobrancev, med njimi tudi B. A.

GERM Miroslav, partizan neugotovljene enote.

21. decembra 1944 so domobranci iz Šentvida pri Lukovici napadli skupino partizanov v Prikrnici pri Moravčah. Bil je težko ranjen, imel pa je še toliko moči, da se je zavlekel kakih 50 metrov od mesta, kjer je bil ranjen. Domobranci so ga dohiteli in ga, kljub prošnji, naj ga puste živeti, pobili na tla. Domobranec F. K. ga je z brzostrelko ustrelil v tilnik. Mrtvega so še obrcali in oropali.

Gabrijel Ludvik: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 74 in 187; Kartoteka padlih v A INZ.

Gabrovšek Janez: Vodnik po partizanskih poteh, str. 329; pismo OO ZZB Vrhnika, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Gantar Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Gašper Franc: A Dolenjskega muzeja, F-1, popis žrtev.

Gergolet Bruno: KUVZ, fasc. 30, Z-6359, v A Slovenije.

Germ Miroslav: KUVZ, fasc. 40, G-958, v A Slovenije.

GLIHA Jože, partizan Rakovške čete. Rodil se je 19. februarja 1922 v Žužemberku, stanoval je na Rakeku.

3. avgusta 1942 so ga pri Bezuljaku zasledili vaški stražarji. Obstrelili so ga v nogo, da je obležal, potem so ga ubili z ročno bombo.

GLOBOČNIK Anton-Kamnikar, partizan kurirske postaje G-12. Rodil se je 28. decembra 1883 v Mošnjah pri Radovljici, kmet in kovač. Določili so ga v nemško taborišče, odpeljali pa so ga v Begunje. Med potjo je stražarju ušel in uspel priti do partizanov. Zaradi starosti so ga poslali v zaledje in dodelili kurirski postaji G-12 na Kolombart pri Jamniku. Neoboroženega je 20. marca 1945 med Jamnikom in Kropo na Malem vrhu ubila zaseda domobrancev.

GODEC Jože, partizan Proletarskega bataljona Toneta Tomšiča. Rodil se je 1919 v Lazah nad Krko, občina Grosuplje.

16. oktobra 1942 je v Lazah obiskal mater. Pripadniki korinjske MVAC so ga obkolili, zajeli in ga naslednjega dne ustrelili v Vidmu-Dobrepolje. Kako cinični so bili njegovi ubijalci iz MVAC, razberemo iz njihovega poročila: "Naslednjega dne zjutraj (to je 17. oktobra 1942) je bil pri spovedi, obhajan, nato pa ustreljen. Cerkveno pokopan na dobrepoljskem pokopališču."

GOLOB Jože, mitraljezec v neznani enoti. Rodil se je 18. maja 1918 v Leskovcu pri Brusnicah, občina Novo mesto, kmetijski delavec.

Ko je 18. maja 1944 prišel domov na obisk, je bil izdan. Domobranci so ga v Gorenjem Suhadolu, občina Novo mesto, ujeli in ubili.

GOLOBIČ Martin, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1913. leta na Vrheh pri Dolžu, občina Novo mesto.

6. marca 1943 so ga ujeli pripadniki postojanke MVAC v Semiču. Ustrelili so ga pri cerkvi Sv. Duha na Selih pri Semiču.

GOLUBOVIĆ Dušan, partizan Komande mesta Grosuplje. Rodil se je 1919 v Starem selu pri Beogradu.

2. aprila 1944 so ga s še dvema tovarišema iz Komande mesta Grosuplje pri Metnaju, občina Grosuplje, ujeli domobranci in ga ustrelili. Drugi ustreljeni je bil Anton Strmole, tretji ni bil znan. Vsi so bili pokopani v Višnji Gori.

Gliha Jože: Dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Globočnik Anton: Po poti spominov, izdala ZZB Radovljica, str. 16 in 245.

Godec Jože: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 1. del, str. 471; Vesti TOS MVAC z dne 9. novembra 1942, dok. št. 59590, fasc. 110/A v A INZ; pismo OO ZZB Grosuplje, št. 96/92 z dne 2. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Golob Jože: A Dolenjskega muzeja, fasc. 7 (Leskovec in Brusnice).

Golobič Martin: Gradivo za topografijo, snopič 1, Bela krajina, Muzej novejšje zgodovine v Ljubljani, str. 134; Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 161 in 1018.

Golubović Dušan: Kartoteka padlih v A INZ.

GORJANC Alojz, partizan Gorjanskega bataljona Vzhodnodolenjskega odreda. Rodil se je 22. maja 1904 v Gorenjem Suhadolu, občina Novo mesto.

Legionarji 2. bataljona MVAC z Dolenje Brezovice pri Šentjerneju so ga novembra 1942 blizu Gorenjega Suhadola ujeli. Odpeljali so ga v svojo postojanko in ga mučili. 3. novembra 1942 so ga ustrelili v Matkovem vinogradu na Golobinjku pri Mirni Peči.

GORJANC Franc, partizan Komande mesta Novo mesto. Rodil se je 1903 v Gorenjem Suhadolu, delavec.

15. junija 1944 so ga domobranci ujeli in ubili.

GORNIK Franc, ekonom 2. čete 3. bataljona 15. brigade. Rodil se je 21. januarja 1926 na Grabrovcu pri Metliki, kmetijski delavec.

19. marca 1945 je 25. domobranska četa iz Velikih Lašč pri Prevolah naletela na patroljo 15. brigade, ki je imela nalogo, da opravi rekvizicijo. Takrat so ga domobranci ujeli in ubili.

GORŠE Jože, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 21. marca 1916 v vasi Blate pri Ribnici na Dolenjskem, zasebni prevoznik lesa.

Nemci so ga ujeli in ga izročili velikolaškim domobrancem. Ti so ga pri Velikih Laščah ustrelili. Točen datum ni znan, bilo je leta 1944.

GOSTIŠA Janez, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 2. februarja 1914 na Stari Vrhniki.

MVAC je oktobra 1942 na Stari Vrhniki ujela partizane Janeza Gostišo, Janeza Gabrovška ter Marjana Bermeža in jih 9. oktobra 1942 ustrelila za vrhniškimi pokopališčem.

GOSTIŠA Stanislav, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 30. marca 1926 na Kalcah.

10. avgusta 1944 so ga Nemci v Grčarevcu ujeli. Predali so ga domobrancem, ki so ga ubili.

Gorjanc Alojz: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto; dokumentacija v Dolenjskem muzeju v Novem mestu.

Gorjanc Franc: A Dolenjskega muzeja, fasc. 2 (Gabrje žrtve).

Gornik Franc: Poročilo 25. domobranske čete z dne 19. 3. 1945, fasc. 281/IV v A INZ.

Gorše Jože: Dokumentacija OO ZZB Ribnica.

Gostiša Janez: Vodnik po partizanskih poteh, str. 329; pismo OO ZZB Vrhnika, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije. Po podatkih iz pisma OO ZZB je vse tri izdala MVAC, potem naj bi jih ujeli Italijani in ustrelili.

Gostiša Stanislav: Kartoteka padlih v A INZ.

GRABEC Franc, partizan, obveščevalec VDV na terenu Smlednik. Rodil se je 21. januarja 1909 v Smledniku.

26. septembra 1944 so ga domobranci iz Cerkelj pri Kranju obkolili v neki hiši na Štefanji Gori. Poskusil jim je pobegniti, vendar so ga obstrelili v nogo in ujeli. Eden od domobrancev ga je nato ustrelil.

GRABNAR Aleksander-Sever, partizan 2. bataljona Krškega odreda. Rodil se je v Čužnji vasi pri Trebelnem.

2. julija 1942 je izginil vod 2. bataljona Krškega odreda. V resnici ga je s prevaro zajel tako imenovani "Štajerski bataljon". Uspeli so jih razorožiti ter jih zastražene uporabljali za težaška dela. Po desetih dneh ujetništva je enajstim partizanom tega voda ob prvem spopadu uspelo pobegniti. Aleksandra Grabnarja, sedem tovarišev in vodnika Srečka Povšeta so pripadniki "Štajerskega bataljona" zaklali.

GRABNAR Janez, partizan, pripadnik Narodne zaščite. Rodil se je 23. aprila 1893 na Jelševcu pri Trebelnem.

16. maja 1944 so ga domobranci iz Novega mesta aretirali. Po njihovem poročilu je bil "ustreljen na begu".

GRADIŠNIK Zorka, partizanka, članica politodelka 18. divizije. Rodila se je 4. marca 1918 v Gradcu, stanovala v Ljubljani, Podlimbarskega št. 39, Šiška.

18. avgusta 1944 so jo pri Šentjurju (Podtabor) pri Grosupljem ujeli domobranci, jo mučili in ubili. Tam je bila pokopana.

GREGORIČ Franc, partizan, pripadnik Narodne zaščite. Rodil se je 1. maja 1893 na Velikem Kalu, čevljar.

20. aprila 1943 ga je vaška straža MVAC iz Mirne Peči, ki je bila na pohodu od Velikega Kala proti Selom, Hmeljčiču in Mirni Peči, ubila "na begu". V resnici so ga ubili z motiko v gozdu pri Dolenji vasi, potem ko so ga imeli en dan zaprtega.

Grabec Franc: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška; Spomin je moč (ZB Šiška), str. 107.
Grabnar Aleksander: Franček Saje, Belogardizem, str. 374 375 (Kočevski proces, izjava partizana Sladeka-Fička 29. 9. 1943 in po lastnih spominih F. Sajeta); Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 102.

Grabnar Janez: Poročilo 3. bojne domobranske skupine Novo mesto za 16-17. maja 1944, v fasc. 26/III (št. 14633) v A INZ; pismo OO ZB Trebnje, št. 54/91 z dne 23. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Gradišnik Zorka: Federalni odbor za prekop borcev, fasc. 3/1365 v A Slovenije.

Gregorič Franc: Vesti TOS MVAC z dne 5. maja 1943 iz postojanke VS Mirna Peč, fasc. 110/B v A INZ; A Dolenjskega muzeja, fasc. 3 (žrtve, Mirna Peč).

GREGORIČ Janez, partizan, kurir kurirske postaje P-1 na Jesenovcu pri Mašunu. Rodil se je 20. maja 1924 v Vrhniki, Loška dolina.

10. septembra 1944 so ga doma v Vrhniki ustrelili pripadniki 2. domobranskega bataljona, čeprav je bil partizanski invalid. Domobranci so podobne pokole tega dne izvajali po pripravljenih seznamih.

GREGORIČ Ludvik, partizan 14. divizije. Rodil se je 10. avgusta 1909 v Podcerkvi v Loški dolini.

30. decembra 1944 so ga domobranci 2. bataljona z Rakeka v domači hiši v Podcerkvi ubili. Takrat so ubili še tri soborce iz iste hiše.

GREGORIN Ignac, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 26. novembra 1929 na Brezovici.

Iz brigade so ga poslali na bolezenski dopust domov na Brezovico. Ujeli so ga pripadniki Črne roke z 29. na 30. april 1944. Po dogovoru s sekretarjem rajonskega komiteja KPS Dobrova si je namreč uredil tajno delavnico in popravljaj orožje. Po aretaciji so ga domobranci - črnorokci odpeljali na Dobrovo in ga mučili. 30. aprila 1944 so ga privezali k jaslim v Majdetovem hlevu na Brezovici. Tam so ga tolkli, dokler ni izdihnil. Skrivaj so ga pokopali v Tomažinovi grapi na Brezoviškem hribu.

GRIČAR Anton, partizan, obveščevalec 12. brigade. Rodil se je 1. januarja 1927 na Trsteniku, Trebnje.

9. marca 1945 je bil v bojih pri Zagradcu ranjen. Zatekel se je na neki skedenj. Domačini so ga izdali domobrancem, ki so ga ranjenega ustrelili 11. marca 1945.

GRIČAR Franc, pripadnik Narodne zaščite na Dolenjem Podborštu pri Trebnjem. Rodil se je 1907 v Šmarjeti, mlinar.

Domobranci iz Stične so ga ujeli na Dolenjem Podborštu 21. maja 1944. Odvedli so ga proti Novemu mestu ter ga med potjo ubili.

GRILJ Slavko-Brdar, partizan neznane enote. Rodil se je v Krašnji pri Domžalah.

14. marca 1945 je dvajset domobrancev iz Šentvida pri Lukovici obkolo majhno skupino partizanov. Partizana Slavko Grilj in Ivan Stražar sta se sama ustrelila, da ju ne bi ujeli domobranci, vendar nista bila takoj mrtva.

Gregorič Janez: Knjiga umrlih iz leta 1944, Stari trg, zap. št. 70; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 199.

Gregorič Ludvik: Jože Janež, gradivo za monografijo o Notranjskem odredu.

Gregorin Ignac: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, II. izdaja, str. 616; Pismo KO ZB Vnanje Gorice z dne 9. 1. 1992.

Gričar Anton: Dokumentacija OO ZB Trebnje; pismo št. 54/92 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Gričar Franc: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 682.

Grilj Slavko: Stane Stražar, Črni graben, str. 886.

GRINTAL Slavko, partizan Avtokomande vojne oblasti 7. korpusa. Rodil se je 19. februarja 1920 v Črnučah, Ljubljana Bežigrad.

5. januarja 1945 so na cesti Žužemberk-Jama domobranci zajeli avto, ki je vozil ranjence iz Žužemberka proti Jami. Voznika M. Damjanovića in Slavka Grintala ter dva ranjenca so ubili.

GRMEK Franc, partizan obveščevalnega centra Notranjskega vojnega področja. Rodil se je na Visokem pri Turjaku.

Po poročilih domobranske posadke Velike Lašče za obdobje od 1. do 7. januarja 1945 so ga domobranci "na begu ustrelili".

GRMOVŠEK Tone, partizan Zapadnodolenjskega odreda, kasneje aktivist OF. Rodil se je 12. aprila 1920 v Šentlovcu pri Trebnjem.

7. marca 1944 so ga domobranci na Velikem Vidmu pri Trebnjem napadli, ujeli in kasneje s sedmimi streli ubili.

GROG Matija, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je na Logarščah pri Prapetnem Brdu.

Ob napadu na postojanko MVAC Šentjošt nad Vrhniko julija 1942 so ga legionarji ujeli in ga drugi dan na pokopališču v Šentjoštu ustrelili.

GROM Vida, partizanka, artilerija 15. divizije. Rodila se je 15. junija 1924 v Novem mestu.

21. marca 1944 je bila v boju pri Sv. Florjanu pri Cerovcu ranjena. Ujeli so jo domobranci. Znani domobranec J. J. ji je odrezal prsi in ji jih vrgel med noge, nato jo je ustrelil. Pokopana je bila v Jurni vasi.

GROS France, partizan, politični delegat voda v 2. VDV brigadi. Rodil se je 10. januarja 1925 na Viru pri Domžalah.

V začetku junija 1944 je domobranski udarni vod iz domobranske postojanke Hotedršica pri vasi Hrušica presenetil skupino partizanov. Gros in soborec Janez Vrhovnik sta ranjena obležala. Oba so domobranci odveli s seboj. Po domobranskih poročilih sta "ranam podlegla".

Grintal Slavko: Kartoteka padlih v A INZ.

Grmek Franc: Poročilo obveščevalnega centra domobranske posadke Velike Lašče, fasc. 283/1 v A INZ.

Grmovšek Tone: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 38.

Grog Matija: Karel Leskovec, Križpotja, 1. knjiga, str. 109.

Grom Vida: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 40; Kartoteka padlih v A INZ.

Gros France: Vesti TOS Slovenskega domobranstva iz domobranske postojanke v Hotedršici z dne 12. junija 1944, št. 62992 v fasc. 111/B v A INZ; pismo OO ZZB Domžale št. 7/92 z dne 7. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Stanko Grošelj, partizan Zapadnokoroškega odreda. 13. januarja 1945 so ga domobranci z Jezerskega v bolnišnici Krtina težko ranjenega ubili, bolnišnico pa skupaj z njim zažgali.

Takoj so začeli pozvedovati po okolici. Zvečer istega dne so napadli barako, v kateri je bila bolnišnica Krtina za ranjence 2. bataljona Zapadnokoroškega odreda. K sreči je bilo tega dne v njej le nekaj ranjencev in bolnikov. Vsi, razen Stanka Grošlja, so se lahko umaknili. Ujeli so ga in pred bolnico ustrelili, barako pa zažgali.

GROŠELJ Ivan, partizan, intendant II. tečaja oficirske šole Glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Rodil se je 11. junija 1921 v Dupeljnah pri Viru.

29. (ali 28.) julija 1944 so ga domobranci v Ajdovcu zajeli in zverinsko umorili. Pred tem je urejal intendantske zadeve na sedežu rajonskega odbora OF Mirna Peč. Podobno so domobranci ubili več članov rajonskega odbora in partizana Rusjana.

GROŠELJ Stanko, partizan 2. bataljona Zapadnokoroškega odreda. Rodil se je 18. maja 1914 v Hoteležah pri Preddvoru.

Grošelj je bil ranjen 4. januarja 1945 pri Železni Kapli. Borci so ga nosili v globokem snegu. Imel je hudo rano na ledjih.

13. januarja 1945 so domobranci na Spodnjem Jezerskem št. 19 pri Hudem ustanovili svojo postojanko.

Grošelj Ivan: Poročilo Okrožnega odbora OF Novo mesto; KUVZ pri predsedstvu SNOS, fasc. 496/III v A INZ; Kartoteka padlih v A INZ; pismo OO ZZB Domžale, kot pri Francu Grosu.

Grošelj Stanko: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 102 in 210.

KRTINA, obnovljena 1951, bolnišnica 2. bataljona Zapadnokoroškega odreda v soteski Komatevre pri Spodnjem Jezerskem. 13. januarja 1945 so jo zažgali domobranci iz postojanke na Spodnjem Jezerskem in pred njo ustrelili ranjenega partizana Stanka Grošlja.

H

HABIČ Ivan-Švabek, partizan, kurir postaje TV-3. Rodil se je 4. julija 1916 v Spodnji Besnici, Ljubljana Moste-Polje, kmetijski delavec. 25. marca 1945 so ga domobranci ujeli ob Krki pri Meniški vasi. Na begu je poskušal preplavati Krko, pa se mu je zapletla torbica. Slekli so ga do golega in ubili.

HABJAN Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 26. novembra 1908 na Viševci pri Cerkljah. Domobranci iz Cerkelj so ga 4. avgusta 1944 na Šenturški Gori ujeli in ga odpeljali v postojanko. Po nekajdnevem mučenju so ga 17. avgusta 1944 pri Sv. Lenartu (Cerklje) ustrelili.

HACE Frančiška - Točkova teta, partizanka neugotovljene enote. Rodila se je 1. oktobra 1895 v Podcerkvi v Loški dolini. 31. decembra 1944 so jo pripadniki Črne roke iz 2. domobranskega bataljona v Podcerkvi ubili hkrati s sinom, partizanom Vinkom.

HACE Vinko - sin Točkove tete, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 19. januarja 1920 v Podcerkvi. Glej opis pod Hace Frančiška.

HACIN Alojzij, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 25. maja 1919 v Kandiji, Novo mesto, železničar. 30. decembra 1943 so ga domobranci v Novem mestu na Glavnem trgu javno obesili s soborcem. Hacin je moral nositi tablo z napisom "Ustrelil sem tri ranjene nemške vojake". Trupli obešenih partizanov so sicer isti dan sneli, toda vislice so ostale v tem kraju vse do konca januarja 1944. V svojem lističu so novomeški domobranci ob tem svojem zločinu porogljivo zapisali "Dva nesrečna partizana - z novomeškega polja - sta pod gavgge bla peljana - da bi bla obešena." Svoj zločin so utemeljevali s tem, da je tudi nemško poveljstvo soglašalo z obešenjem.

HAFNER Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 7. avgusta 1905, Trnje pri Škofji Loki. 15. januarja 1944 so ga ujeli domobranci, ko je bil doma na obisku. Na vrtu za domačo hišo so ga ustrelili.

Habič Ivan-Švabek: Iskra in plamen, Zbornik prispevkov iz zgodovine delavskega gibanja in NOB v občini Ljubljana Moste-Polje, str. 312 in 596.

Habjan Janez: KUVZ, kronika Šenturške gore, v fasc. 865/V-25 v A INZ; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 210.

Hace Frančiška in Vinko: Gradivo Jožeta Janeža za monografijo o Notranjskem odredu; Franci Strle, Padli na obeh straneh v Loški dolini, članek, Borec št. 3,4 in 5, leto 1991.

Hacin Alojzij: Novo mesto skozi čas; A. Štampohar, Pomniki revolucionarne preteklosti v Novem mestu, str. 118, Novo mesto 1990.

Hafner Franc: Biografija padlih borcev NOV Škofje Loke, A RO ZZB Slovenije v A Slovenije, fasc. 4/2915.

HAFNER Pepi-Toso, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 9. decembra 1902 v Stari Loki pri Škofji Loki.

19. januarja 1943 so ga legionarji 2. bataljona MVAC iz postojanke na Dolenji Brezovici ustrelili za mrliško kapelico v vasi Šmarje pri Šentjerneju. Imeli so ga na Dolenji Brezovici skoraj dva dneva privezanega na snegu. V italijanskem dokumentu ni omenjeno, da ga je ustrelil oddelek 2. bataljona MVAC, ampak le razlog "zaradi ugotovljene pripadnosti k formaciji komunističnih razbojnikov". O njegovi mučeniški smrti priča fotografija, ki jo je posnel udeleženec umora in iz katere se jasno vidi, da so morilci iz Legije smrti.

HAMER Ivan, partizan jurišnega bataljona 15. divizije. Rojen je bil v vasi Dekanovec v Medjimurju na Hrvaškem.

5. januarja 1945 je v boju z domobranci v Polomu v Suhi krajini obležal ranjen. Zajeli so ga domobranci in ubili.

Pripadniki 2. bataljona MVAC iz postojanke na Dolenji Brezovici so za mrliško vežico v vasi Šmarje pri Šentjerneju 19. januarja 1943 ustrelili partizana Vzhodnodolenjskega odreda Pepija Hafnerja-Tosa, potem ko je dva dneva privezan na snegu čakal na usmrnitev.

Hafner Pepi-Toso: Revija Borec, 1955, je na str. 159 objavila fotografijo umora; Pojasnilo o tem na str. 249; dokumentacija v Dolenjskem muzeju Novo mesto; ital. dok. 490/IV v A INZ.

Hamer Ivan: Kartoteka padlih v A INZ.

Bruno Hercog-Jon, partizan neznane enote. 25. decembra 1943 so ga na Brezovici ranili domobranci. Takrat jim je ušel. Drugi dan so ga na poti proti Trebelniku izčrpanega spet ujeli, mučili in ubili.

domobranci ranjen. Umorila sta ga domobranca N. S. iz Mokronoga in I. P. iz Dolenjih Kamenc.

HITI Jože-Boncek, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je v Ravnah pri Žilcah (Sv. Vid), Cerknica.

24. decembra 1942 so ga na Runarskem ranjenega ujeli vaški stražarji. Ko je spoznal, kaj ga čaka, je potegnil iz žepa nož in si sam prerezal vrat.

HOMŠAK Anton, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 20. novembra 1923 v Špitaliču št. 32, Tuhinjska dolina, občina Kamnik.

29. februarja 1944 so ga pri Hinjah domobranci ujeli in ga tam usmrtili in pokopali.

HAUPTMAN Jože, partizan, desetar v Dolenjskem odredu. Rodil se je 19. februarja 1917 v Hrastniku. Aprila 1944 je bil v patrulji s petimi soborci. Domobranci so jih ujeli in ustrelili v bližini Žužemberka.

HERCOG Bruno-Jon, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 15. septembra 1910 v Krškem, priložnostni delavec.

25. decembra 1943 so ga domobranci obkolili v neki kleti na Brezovici. Rešil se je z begom, čeprav je bil ranjen v desno ramo. Zavlekel se je v nek hram. Zjutraj je hotel priti v Trebelnik. Med potjo so ga domobranci izčrpanega ponovno ujeli, ga mučili in ubili.

HERVOLJ Alojz, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 20. avgusta 1924 v Dolenjih Kamencah pri Novem mestu.

Neugotovljenega dne leta 1944 je bil v borbi partizanske enote z do-

mobranci ranjen. Umorila sta ga domobranca N. S. iz Mokronoga in I. P. iz Dolenjih Kamenc.

Hauptman Jože: Pismo OO ZZB Hrastnik, št. 06-1/92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.
Hercog Bruno: Padli v ognju revolucije (ZB KRško), str. 129.

Hervolj Alojz: A KUVZ, fasc. 30 Z-6357 in Z-6358 v A Slovenije.

Hiti Jože: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 86; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2/510 v A Slovenije.

Homšak Anton: Arhiv federalnega odbora za prekop padlih borcev, fasc. 3/1046 v A Slovenije.

HOSTA Metod, partizan 1. bataljona 15. brigade. Rodil se je 24. avgusta 1922 v Dolenji Stari vasi, Šenttjerneji, kolar.

4. oktobra 1944 so ga v Hinjah ujeli domobranci in ubili.

HRASTAR Franc, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1926 v Ravniku pri Šmarjeti.

Domobranci iz Bele Cerkve so ga ujeli 13. junija 1944 v Šmarjeti, ko je bil doma na dopustu. Izdala ga je I. G. Domobranci so ga odpeljali nekaj korakov od hiše in ubili s strelji v čelo in prsi. Nato so se vrnili v njegovo domačo hišo in dejali, da je bil ubit "na begu". Med domobranci so spoznali J. S. iz Zbur.

HRENOVEC Vinko, partizan Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 1. decembra 1908 v Zabičah pri Ilirski Bistrici.

6. maja 1944 so ga ob napadu na Komando mesta Velike Lašče v vasi Mački domobranci ujeli in ubili. Pokopan je na pokopališču v Robu.

HRIBAR Anton, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 17. aprila 1904 v Zabukovju, stanoval v Kamnju.

Nesel je pošto skozi vas Draga pri Šentrupertu v vas Kamnje. 26. julija 1944 so ga na domu v Kamnju ujeli domobranci in ga za hišo kmeta Vrabca v Kamnju pri Šentrupertu ustrelili.

HRIBAR Franc, partizan 12. brigade. Rodil se je 15. maja 1905 v Trbovljah.

4. novembra 1944 so ga pri Uršnih selih nad Novim mestom ujeli domobranci in ga ustrelili.

HRIBAR Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1918 na Setnici št. 5 nad Polhovim Gradcem.

25. marca 1945 so domobranci postojanke Goričane pri Medvodah, med katerimi je bil tudi A. C., v vasi Setnica napadli njega in pet soborcev. V spopadu je bil ranjen in ujet. Domobranci so ga ranjenega ustrelili v glavo ter ga pustili na mestu, kjer so ga umorili.

Hosta Metod: A Dolenjskega muzeja, fasc. 4 (Škocjan, žrtve).

Hrastar Franc: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 68; KUVZ, objava št. 17 z dne 30. junija 1944, fasc. 922/I v A INZ.

Hrenovec Vinko: Kartoteka padlih v A INZ.

Hribar Anton: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; A MNZ Slovenije, fasc. 302/2/21.

Hribar Franc: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije.

Hribar Franc: KUVZ, fasc. 40, G-868 v A Slovenije.

HRIBAR Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1918 v Ljubljani, stanoval je v Dragi pri Trebnjem.

Domobranci so ga junija 1944 na Homu ujeli in ga v vasi Gabrijele ustrelili.

HRIBERNIK Franc-Stane, obveščevalec obveščevalnega centra Škofja Loka Gorenjskega vojnega področja. Rodil se je 24. oktobra 1918 v Puštalu, Škofja Loka, mizar.

1. maja 1945 so škofjeloški domobranci ujeli dva kurirja s kurirske postaje G-13/a. Ko so ju mučili, sta izdala tabor postaje G-15, kjer so bili obveščevalci obveščevalnega centra Škofja Loka. Zavetišče je bilo pri Sv. Andreju pod Blekovo domačijo nad Zmincem. Presenetili so jih med spanjem. Težko so ranili Franca in sestro Francko ter ju odpeljali v Škofjo Loko. Franc je tam umrl, sestra pa je zaradi mučenja postala popoln invalid.

HRIBLJAN Matija, komandir 2. čete 2. bataljona Ljubljanske brigade. Rodil se je 18. januarja 1920 v Tomišlju.

18. avgusta 1944 je bil ranjen v boju 10. brigade na položaju Nova vas - Velike Bloke nad Studenim. Domobranci so ga ujeli in ranjenega mučili. Tepli so ga po glavi s puškinimi kopiti in mu zadali več ran z nožem v prsi, da je izdihnil.

HRIBOVŠEK Bogo, partizan 31. divizije. Rodil se je 29. julija 1920 v Trbovljah.

Na Mrzli Rupi pri Idriji so ga 21. junija 1944 ujeli domobranci in ga ubili.

HROVAT Zvonko, partizan. Rodil se je 6. decembra 1925.

7. septembra 1944 so ga domobranci iz Novega mesta ujeli pri Drganjih selih in ga še isti dan ustrelili skupaj z neznanim partizanom.

Hribar Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Hribernik Franc: Ivan Jan, Odstrte zaves, str. 259; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 208; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 555.

Hribljan Matija-Maček: Izjave prič njegove smrti Humer Franci, administrator 2. bataljona, in Dolžan Rado, politkomisar 2. bataljona v poročilu štaba 10. brigade z dne 28. 8. 1944 o smrti; Kartoteka padlih v A INZ; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2/509. Hribovšek Bogo: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Hrovat Zvonko: KUVZ, fasc. 30, Z-6303 v A Slovenije.

IIUTAR Jože, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 14. julija 1922 v Sadinji vasi pri Semiču, kmetijski delavec.

Po poročilu italijanske posadke v Semiču so ga 6. novembra 1942 tamkajšnji belogardisti ujeli. Na Selih pri Semiču so ga ustrelili hkrati s partizanoma Alojzom Doltarjem in Milanom Kočevarjem. Pokopan je bil na Selih pri Semiču.

Iutar Jože: Dr. Makso Šnuderl; Fašistično domobranski teror, str. 138, dokument št. 40, KUVZ, zapisnik o smrti z dne 5. decembra 1942 komandi garnizije Semič, fasc. 496/V; Kartoteka padlih v A INZ; Pregled borcev občine Semič, KO ZB Semič z dne 6. 7. 1961.

I

IGEL Jože, partizan 18. divizije. Stanoval na Vrhniki, brivski mojster. Po napadu na Štampetov most so ga ujeli domobranci pri Sv. Vidu na Notranjskem in ga 28. ali 29. septembra 1944 ustrelili.

ILNIKAR Jože-Žnidar, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 1909 v Šmavru pri Dobrniču.

Ko se je ranjen zdravil doma v Šmavru, so ga 6. maja 1944 domobranci pod vodstvom L. C. iz Vrbovca ujeli, zverinsko mučili in ubili. Razmesarjenega so našli pod vasjo Svetinje.

ILOVAR Tone, partizan 2. bataljona Dolenjskega odreda. Rodil se je 5. septembra 1920 v Novem mestu, Mestne njive - Ločna.

Šentruperški pripadniki lažnega Štajerskega bataljona so 14. na 15. junija 1942 ponoči v bližini Češče vasi ujeli tri partizane Gašperjeve čete. Poleg Toneta Ilovarja so ujeli še Alojza Novšaka in Mikliča. Vse tri so proti jutru 15. junija 1942 pri Češči vasi zaklali. Našli so jih šele čez deset dni, pokrite z dračjem.

INGLIČ Jože-Jože, pripadnik izpostave OZNA v komandi Gorenjskega vojnega področja. Rodil se je 20. januarja 1901 v Gorenji vasi pri Škofji Loki, tovarniški delavec na Jesenicah.

17. avgusta 1944 je bil na Hotavljah izdan in domobranci so ga ranili v nogo. Vedel je, da se ne bo mogel rešiti, zato se je ustrelil. Domobranci so truplo pustili ležati v bližini pokopališča v Gorenji vasi in ga niso dovolili pokopati.

INTIHAR Janez, pripadnik Narodne zaščite v Dragi. Rodil se je 21. decembra 1900 v Beli Cerkvi.

V boju pri Žalovičah je bil 14. februarja 1943 ujet in ubit.

Igel Jože: Pismo OO ZZB Vrhnika, št. 7/93 z dne 17. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju. Po podatkih KUVZ, fasc. 26-3186, naj bi ujetega domobranci predali Nemcem. Umrl naj bi v nekem koncentracijskem taborišču.

Ilnikar Jože: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 677; članek Franca Špeliča, Rabelj iz Šmavra, TV-15 z dne 5. 6. 1965; dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Ilovar Tone: Franček Saje, Belogardizem, str. 369; sodni spis zoper J. M. pri Okrožnem sodišču Novo mesto, KO 230/46.

Inglič Jože: A MNZ Slovenije, F 302.2/A.J.

Intihar Janez: KUVZ Poročilo načelnika štaba divizije Isonzo z dne 2. 3. 1943 (št. 08/1015); poročilo komande 24. pehotnega polka Como z dne 26. 2. 1943 (746) v fasc. 496/V v A INZ.

INTIHAR Rudi, partizan, načelnik okrajne Narodne zaščite Velike Lašče. Rodil se je v Pukovcu.

Črnorokci I. K. iz domobranske posadke v Velikih Laščah so ga 6. decembra 1944 ujeli in ubili, skupaj s partizanom Tonetom Levstikom.

IVAN Štajerc, partizan zaščitne patrulje Glavnega poveljstva NOV in POS.

21. januarja 1943 je dobil dovoljenje, da je lahko obiskal znance. Ko so vaški stražarji zjutraj začeli obkoljevati Bakrc v Suhi krajini, so ga ustavili in mu z rafalom iz mitraljeza prestrelili nogi. Z verigo so ga priklenili h konju, ki ga je eden od njih zajahal. Vlačili so ga od hiše do hiše. Tepli so ga, dokler ga ni nekdo v Primči vasi s sekiro pokončal.

Intihar Rudi: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str 465; časopis Slovenec z dne 16. decembra 1944; Vesti TOS Slovenskega domobranstva z dne 12. 12. 1944 (št. 33913), fasc.-111/B, v A INZ.

Ivan - Štajerc: Mira Mihevc, Pogumna zvesta četa, str. 140-142.

JAGER Ernest, partizan bataljona Dolenskega odreda. Rodil se je 31. decembra 1907 v Trbovljah, Loke 180.

28. novembra 1944 so ga domobranci - črnorokci na Tujem Grmu pri Jančah ujeli in ubili.

JAGER Ivan, po domače Kruharjev, partizan terenske čete na Barju. Rodil se je 5. oktobra 1913 na Orlah pri Ljubljani, zidar.

Ivan Jager je bil aktivist OF od 1941. Oktobra 1942 so ga pripadniki MVAC izdali okupatorju, zato je odšel v partizane, v 2. bataljon Tomšičeve brigade. Ob napadu na MVAC v Bizoviku 21. oktobra 1942, kjer je bil vodnik v 2. bataljonu, ga je težko ranila ročna bomba. Roko mu je skoraj odtrgalo, dobil je tudi strel skozi pljuča. Zdravil se je v bunkerju na Motniku. Prve dni

Janez Jager, partizan terenske čete na Barju. Prve dni februarja 1943, ko se je ranjen zdravil v bunkerju na Motniku, so ga ubili pripadniki MVAC z Rudnika skupaj z Ladom Majcnom in njegovo sestro Zoro.

februarja 1943 je bil izdan. Ubili so ga pripadniki MVAC, isti kot pri Ladu in Zori Majcen.

JAKIČ Edvard, partizan, obveščevalec, doma na Golem.

Prve dni marca 1945 ga je patrolja 24. domobranske čete pri Kozlovih stenah ujela. Skupaj s poveljnikom Narodne zaščite Antonom Šušteršičem in še z dvema soborcema je prišel iz Kozarišč pri Ložu, da bi na Barju organizirali partizansko obveščevalno službo. Po domobranskem poročilu je ujeti Jakič pri "sprevodu na Ig hotel pobegniti in je bil na begu ustreljen."

Jager Ernest: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1019 v A Slovenije.

Jager Ivan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 27 in 274-277; pismo KO ZZB Rudnik iz maja 1979 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Jakič Edvard: Domobranski arhiv, fasc. 26/I v A INZ: poročilo organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva z dne 13. 3. 1945 (za obdobje od 9. do 12. 3. 1945) za področje Grosupljava.

JAKLIČ Anton-Adam, partizan 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 1924 v Mali Slevici pri Velikih Laščah.

Adam je bil vodnik patrolje petih partizanov 1. bataljona Cankarjeve brigade, ki so jo 24. marca 1943 napadli stražarji od Sv. Gregorja. Spali so na nekem skednju blizu Adamove rojstne vasi, kamor jih je peljal po zakopano strelivo. Ker so spali brez straže, so tri speče partizane - med njimi Adama - ubili, dva pa težko ranili in ujeli.

JAKLIČ Franc, partizan delavskega bataljona Notranjskega vojnega področja. Rodil se je 1932 v Podstrmcu pri Velikih Laščah.

12. oktobra 1944 so ga domobranci 2. udarnega bataljona med prodorom v Loško dolino v vasi Podcerkev ujeli hkrati z dvema neznanima partizanoma in jih ustrelili.

JAKOPIN, ime ni znano, partizan. Rodil se je v Gorenji vasi pri Mirni. V začetku maja 1944 so ga domobranci skupaj s partizanom Stojanom ujeli in ubili, ko nista imela več sredstev za obrambo. Oropali so ju. Vzeli so jima orožje, škornje ter torbici.

JAKOPIN Artur, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 2. avgusta 1913 v Gorenji vasi pri Mirni.

14. septembra 1942 so ga doma v Gorenji vasi pripadniki MVAC ujeli in ustrelili.

JAKOVČIČ Anton, partizan, drugih podatkov ni.

12. avgusta 1943 so ga pripadniki enote Legije smrti iz Metlike ujeli pri Otoku in ga odpeljali v Metliko. 14. avgusta 1943 so ga v Rosalnicah ustrelili.

JAKŠA Anton, partizan 1. VDV brigade. Rodil se je 1923 na Zajčjem Vrhu, Črnomelj.

7. julija 1944 je šel v patroljo, ki je padla v domobransko zasedo. Ranjen je bil v nogo. Domobranci so ga ujeli in ga pretepli. Na njegovo prošnjo so ga ustrelili s strelom v čelo. Pokopan je bil v Starih Žagah.

Jaklič Anton-Adam: Zbornik dokumentov VI/5, dok. št. 195, fasc. 694 in 9/III v A INZ; Silvo Grgič Šimen: Dogodek izpred bitke, TV-15, marec 1988.

Jaklič Franc: Dokumentacija za monografijo o Notranjskem odredu (zbral Jože Janež) v odboru Notranjskega odreda.

Jakopin: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 59.

Jakopin Artur: Pismo OO ZZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije; KUVZ, fasc. 25 (Z-2600) v A Slovenije.

Jakovčič Anton: Italijansko poročilo o umoru v fasc. 747/IV v A INZ.

Jakša Anton: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Franca Janca in Alojza Hacina, partizana neugotovljenih enot, so novomeški domobranci 30. decembra 1943 obesili na Glavnem trgu v Novem mestu.

JAKŠE Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 15. januarja 1912 v Kranju, stanoval v Kranju, Jezerska c. 25, frizer.

14. avgusta 1944 so domobranci iz Kranja, ki jih je vodil V. V., hajkali na sektorju Javornik-Pševo. Ranjenega so v bližini Pševa ustrelili.

JAKŠE Franc, partizan neugotovljene enote VDV. Rodil se je 22. novembra 1922 na Javorju pri Turjaku.

3. junija 1944 je med vasjo Kot in Nova Štifta padla v zasedo domobrancev patrolja petih partizanov. Jakša je bil takrat ranjen. Dvignil je roke in se hotel predati. Domobranci pa so ga ubili in mu vzeli čevlje. Vodja domobranske patrolje je bil A. G. iz Dolenje vasi in J. H., ki je ubil Jakšeta.

JAMŠEK Janez, partizan 18. divizije. Rodil se je 1925 v Ljubljani, občina Moste Polje.

Med partizanskim napadom na šmarski predor so ga domobranci 15. avgusta 1944 ujeli. Kmalu zatem so ga ustrelili. Na kraju zločina so bili tudi nekateri domači domobranci, ki so ubitega poznali, npr. R. H.

Partizana Franc Janc in Alojz Hacin, ki so ju javno obesili 30. decembra 1943 novomeški domobranci. Zločinci so enemu od njiju celo spodvezali noge.

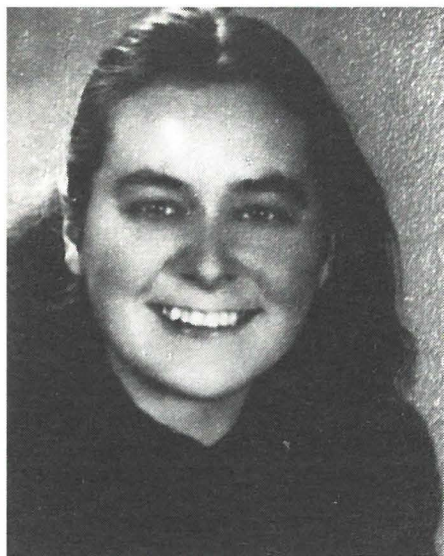

Jakše Anton: A MNZ Slovenije fasc. 301-34.

Jakše Franc: KUVZ, objava št. 23 z dne 20. julija 1944, fasc. 922/I. v A INZ; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 69; pismo ZB Turjak z dne 24. 1. 1992.

Jamšek Janez: Štefanija Podbevšek - Ravnikar, Sv. Urh, str. 574.

Lizika Jančar, partizanka Dolomitskega odreda. 20. marca 1943 so jo ujeli pripadniki 1. bataljona MVAC. Na Belu jo je ustrelil njihov poveljnik. O tem piše tudi Edvard Kocbek v svoji *Tovarišiji*.

Belu pri Dobrovi ujeli pripadniki MVAC. Komandant 1. bataljona MVAC Legije smrti jo je ustrelil.

JANČAR Lojze, partizan, kurir kurirske postaje 3a (Znojile pri Krki). Rodil se je 21. julija 1914 v Lazah pri Litiji.

2. junija 1944 sta blizu vasi Gabrovčec padla kurirja Lojze Jančar in Radivoj Janko. Pri Breznikovem mlinu sta čakala na kurirje iz TV-3, ki zaradi hajke niso mogli priti. Prišli so domobranci 16. domobranske čete, ki so oba ujeli. Odvlekli so ju do gozda in ju tolkli s puškinimi kopiti, dokler nista umrla.

JAMŠEK Stanko, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 8. februarja 1912 v Hrastniku.

Julija 1944 so ga domobranci ujeli in ubili v Šentvidu pri Stični.

JANC Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 28. januarja 1912 na Trški Gori, viničarski delavec.

30. decembra 1943 so ga domobranci med Sevnim in Ždinjo vasjo ujeli in ga v Novem mestu zaprli. Javno so ga obesili na Glavnem trgu skupaj z Alojzom Hacinom. Na hrbtu je moral nositi napis "Bil sem politkomisar in sem ukazal moriti poštene Slovence."

JANČAR Lizika, partizanka Dolomitskega odreda. Rodila se je 17. oktobra 1919 v Mariboru, stanovala v Ljubljani, Za gradom št. 1.

Med ofenzivo proti Dolomitskemu odredu so jo 20. marca 1943 na

---

Jamšek Stanko: Poročilo OO ZB Hrastnik 06/I-92 z dne 20. 1. 1992.

Janc Franc: Novo mesto skozi čas - Pomniki revolucije preteklosti; Vesti TOS Slovenskega domobranstva z dne 4. januarja 1944 v 111/A v A INZ.

Jančar Lizika: Ljubljana v ilegali 2.knjiga, str. 495; Franček Saje, Belogardizem, str. 510-511.

Jančar Lojze: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 43-44; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 92; poročilo 16. domobranske čete, 1. bataljona za 3. junij 1944, fasc. 43/II v A INZ.

JANEŽIČ Jože - Diki, partizan, sanitetni referent Dolenjskega odreda. Rodil se je 12. marca 1919 v Braslovčah, študent medicine. Ko je bil Dolenjski odred na položajih okoli Žužemberka, so ga 24. aprila 1944 ujeli domobranci. Z Gornjega Križa pri Žužemberku se je peljal s kolesom proti Šentvidu pri Stični po opravkih. Domobranci so ga ubili in pustili ležati ob cesti.

JANEŽIČ Milan, pomočnik političnega komisarja Škofjeloškega odreda. Rodil se je 9. septembra 1922 v Moravčah, dijak. 21. decembra 1944 je s skupino članov štaba odreda preverjal položaje odreda na Pasji ravni. Zaradi goste megle so zašli med domobrance. Dvema članoma štaba je uspelo pobegniti, njemu pa ne. Šele po vojni so svoji po naključju odkrili njegov grob. Očitno je bilo, da so ga domobranci ujeli, pripeljali do Črnega Vrha in ga po zaslišanju ubili.

JANEŽIČ Vida, partizanka neugotovljene enote. Rodila se je leta 1922. 30. januarja 1944 so jo pri Kočevju domobranci ujeli in ustrelili.

JANKO Radivoj, partizan, kurir kurirske postaje TV-3/a Znojile pri Krki. Rodil se je 1. aprila 1920 v Loki pri Črnomlju. Opis kot pri Lojzetu Jančarju.

JANŽEVEC Jože, desetar v Dolenjskem odredu. Rodil se je 3. decembra 1913 v Čučji Mlaki. 21. septembra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC in ga 24. septembra 1942 v Gracarjevem turnu ustrelili.

JARKOVIČ Franc, komadir Narodne zaščite v Dobrovi in Čučji Mlaki. Rodil se je 4. februarja 1909 v Čučji Mlaki, opekar. Pripadniki MVAC so ga ujeli v Zloganju, ga odgnali v Škocjan in nato v Gracarjev turn. 3. oktobra 1942 so ga ustrelili v Šentjoštu pri Stopičah.

JAVORNIK Jakob, partizan, kurir kurirske postaje G-19 pod Storžičem. Rodil se je 13. julija 1903 na Trsteniku, Kranj. Domobranska posadka pod poveljstvom L. K. je v Tupaličah 30. novembra 1944 skupaj z nemško policijo iz Malijevega Brda pri Golniku hajkala partizane. Takrat so ga ujeli in v Kališah pri Bašlju umorili.

Janežič Jože: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 217; Kartoteka padlih v A INZ.

Janežič Milan: Jože Vidic, Zločin pri Lenartu, str. 330-338.

Janežič Vida: Knjiga umrlih Kočevje za leto 1944.

Janko Radivoj: viri isti kot pri Lojzetu Jančarju.

Janževc Jože: A Dolenjskega muzeja, fasc. 4, Škocjan, žrtve.

Jarkovič Franc: A Dolenjskega muzeja, fasc. 4, Škocjan, žrtve.

Javornik Jakob: KUVZ, fasc. 42 G 2065 v A Slovenije.

JAVORŠEK Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1920 na Vahtenberku v Moravški dolini.

1. januarja 1945 je šla v akcijo dvajsetčlanska domobranska patrolja posadke iz Mengša pod vodstvom F. K. iz Čemšenika. Vedeli so za hišo v vasi Zalog nad Moravčami, kjer so se zadrževali partizani. Našli so tri, med njimi tudi Antona Javorška, ki je bil ranjen. S partizanko Antonijo Pusteber, ki je tudi bila ranjena, sta se ustrelila, da ju ne bi živa dobili v roke domobranci.

JELEN Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 7. decembra 1919 v Podpeci, stanoval v Žerjavu.

14. novembra 1942 so ga pri Stopičah ujeli in ustrelili pripadniki MVAC. Tam je bil tudi pokopan.

JELENČ Ivan - Kolona, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1923 v Velikih Laščah.

V štiričlanski patrolji je maja 1943 pri Gornjem Križu padel v zasedo MVAC iz Žužemberka. Napadli so jih pred vasjo Zalisec. Kolona je bil hudo ranjen in pripadnik MVAC ga je ustrelil. Dva člana patrolje sta ušla, partizana Tomaža pa so ujeli in predali italijanskim fašistom v Trebnje, kjer so ga 29. maja 1943 ustrelili.

JELENČ Ivan, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 7. septembra 1912 v Dolenji vasi pri Podbrezju.

Domobranci iz Kovorja so ga na križišču cest Loka-Kovor ujeli in odpeljali v svojo postojanko. Nekaj dni so ga mučili, 14. aprila 1945 pa so ga v Kovorju ustrelili.

JELENIČ Borivoj, sanitetni referent pri štabu 18. divizije. Rodil se je 23. septembra 1921 v Topličicah v Hrvatskem Zagorju, stanoval v Ljubljani, Bežigrad, študent medicine.

V bojih v Suhi krajini ga je 30. marca 1945 v Strugah zverinsko ubil domobranski podnarednik V. L. iz velikolaške posadke.

Javoršek Anton: Arhiv Okrožnega sodišča v Ljubljani, KO 383/46.

Jelen Janez: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2 (804) v A Slovenije.

Jelenc Ivan: Ivan Jenko, Mati je iskala sina, Obzornik 1981, št. 11.

Jelenc Ivan: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 123; Kronika Kovorja, fasc. 865/V v A INZ; Ivan Jan, Kokrški odred, 3. del, str. 146.

Jelenič Borivoj: Djuro Šmicberger, Uporni Bežigrad, str. 123; KUVZ, fasc. 25 v A Slovenije (Z-2129).

JELUŠIČ Herman, partizan zaščitne enote 31. divizije. Rodil se je 28. aprila 1922 v vasi Dane pri Sežani. Zahrbtno ga je ustrelil partizanski dezertter, pozneje sodelavec gestapa in domobranec R. M. na svojem begu iz enote NOV. Herman je bil že tretji partizan, ki ga je tedaj ubil R. M. To je bilo 31. maja 1944 pri Mrkutu v Gorenji Žetini.

JEMC Anton, po domače Šimonov, partizan 1. bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je 1911 v Grahovem pri Cerknici.

10. februarja 1945 so ga domobranci 47. domobranske čete pri Sv. Ani pod Križno goro ujeli in umorili skupaj z Jožetom Turšičem. Pri obeh umorih je sodeloval podnarednik M. K. iz iste domobranske čete.

JENČIČ Evstahij, politični delegat v 3. bataljonu Cankarjeve brigade. Rodil se je 2. aprila 1921 v Mengšu.

16. marca 1943 je bil ob napadu na postojanko MVAC v Hočevju težko ranjen. Ležal je na nedostopnem mestu, od koder ga ni bilo mogoče izvleči. Stražarji so ga ujeli in ustrelili. Po podatkih iz Vesti TOS MVAC naj bi imel zlomljeno desno nogo in levo roko in prestreljen tilnik. Po podatkih iz mrliške knjige pa je imel rano na levi roki in v drobovju.

JENKO Dušan, partizan Levstikove brigade. Rodil se je 1923 v Krnici pri Rižani, Koper.

Ko so partizani napadli šmarski most, so ga ujeli domobranci 4. domobranskega bataljona in ga 14. avgusta 1944 v Grosupljem ustrelili.

JERAJ Alojzij, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 8. maja 1912 na Veliki Gobi.

20. junija 1944 so ga domobranci med Medvedjekom in Velikim Gabrom ujeli in ubili.

Jelušič Herman: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 224; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 140.

Jemc Anton: Kartoteka padlih v A INZ; A Okrožnega sodišča Ljubljana, Z 837/46.

Jenčič Evstahij: Vesti TOS MVAC za 18. marec 1943 od vaške straže Hočevje, fasc. 110/B v A INZ; pismo OO ZB Domžale št. 7/92 z dne 7. 2. 1992, kopija pri avtorju.

Jenko Dušan: Slovenska Istra v borbi za svobodo, str. 664-718.

Jeraj Alojzij: Kartoteka padlih v A INZ, priča Anton Čož, obveščevalec Komande mesta Trebnje; poročilo o smrti z dne 16. 8. 1944.

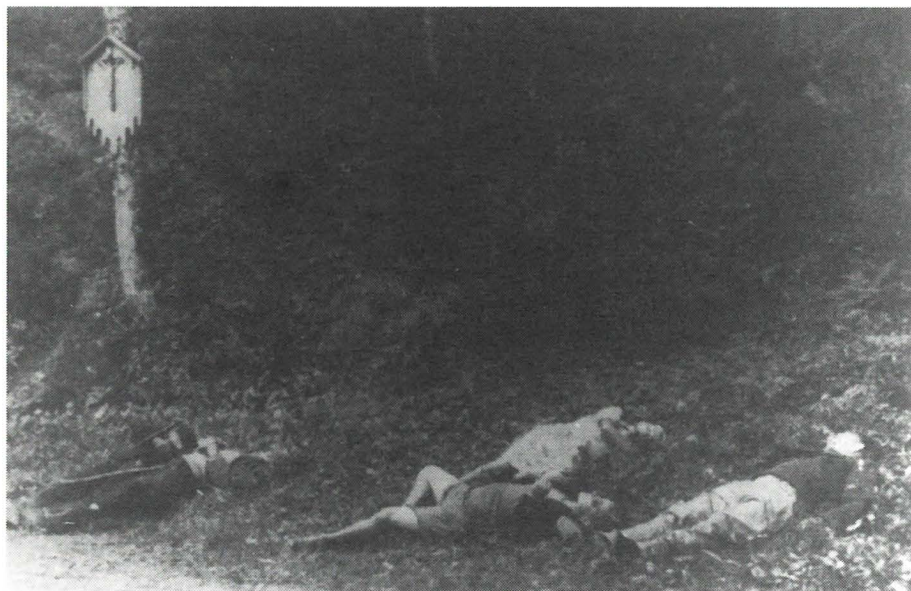

JEREB Jože, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 13. marca 1910 v Lazcu pri Otaležu.

13. septembra 1944 so četniki Notranjskega četniškega odreda podpolkovnika M. B. skupaj z domobranci iz Veharš, Šentjošta, Rovt in Treh kraljev vdrli v Žiri. Med drugimi so ujeli tudi partizana Jožeta Jereba. Na poti proti Goropekam so jih zahrbtno ubili.

JERIČEK Jože, vodnik v Železničarski brigadi. Rodil se je 1. marca 1919 na Brodu pri Novem mestu, mizar.

Po veliki nemški ofenzivi novembra 1943 se je napotil proti domu. Na poti so ga ujeli domobranci in ga imeli en dan zaprtega v Novem mestu. 25. novembra 1943 so ga ubili v gozdu pri Škrjančah.

Jože Jereb, partizan Prešernove brigade. 13. septembra 1944 so ga ujeli domobranci in gorenjski četniki ter ga ustrelili s še enim partizanom, dvema aktivistkama OF ter dr. Demšarjem. To se je zgodilo na poti iz Žirov proti Goropekam.

Jereb Jože: Ivan Jan, Kokrški odred, 3. del, str. 225; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 408; Janko Mrovlje: članek ob obletnici četniško domobranskega zločina v Žireh, v TV-15 sept. 1984. Znana je tudi fotografija vseh petih žrtev na mestu poboja. Ob poti iz Žirov v Goropeke v Mršaku pa je spominsko znamenje.

Jeriček Jože: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

JERMAN Ludvik, komandir kurirske postaje TV-6 na Križni gori pri Ložu, ki je bila v sestavi bataljona Miloša Zidanška. Rodil se je 14. avgusta 1919 na Dolenjem Jezeru, Cerknica.

25. decembra 1942 se je vračal na sedež kurirske postaje TV-6. Pripadniki MVAC iz Grahovega so ga pri "Vrluni" v Žerovnici ujeli in ubili. Med pripadniki MVAC, ki so ga ubili, so bili F. Š. iz Grahovega in brata J. z Laz pri Gorenjem Jezeru.

JEROVŠEK Andrej, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1918 v Ljubljani, stanoval je v Sori pri Medvodah.

25. marca 1945 so ga skupaj s partizanom Stankom Bernardom pri Hotavljah ujeli domobranci iz Škofje Loke. Vodil jih je J. K., ki je soodgovoren za to, da so oba ujetnika domobranci na Hotavljah ustrelili.

JERŠIN Franc, partizan 3. bataljona Cankarjeve brigade.

Rodil se je 10. januarja 1902 v Kriški vasi pri Grosupljem.

23. junija 1944 so ga iz bataljona, ki je bil nedaleč stran na položajih, pustili na obisk k ženi in otrokom. Zahrbtno ga je napadla domobranska patrolja in ubila.

JEŽ Ferdinand, partizan, član okrajnega načelstva Narodne zaščite Tržič. Rodil se je 1916 v Sv. Ani nad Tržičem.

25. januarja 1945 ga je J. P. iz Loma pri Tržiču, poveljnik domobranske posadke v Kovorju, za hišo posestnika Anžiča v Zg. Lomu ustrelil iz zasede, ko je po cesti peljal male ročne sani, naložene z živežem. Ko je Jež ranjen obležal, so domobranci planili k njemu in mu z dum-dum nabojem razstrelili glavo, sezuli škornje in pobrali živež in orožje.

Jerman Ludvik: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 in št. 6/93 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije.

Jerovšek Andrej: KUVZ, fasc. 39 G-754 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem str. 150.

Jeršin Franc: dr. Metod Mikuž, Pregled NOB na Slovenskem, 4. del. str. 74; kartoteka Cankarjeve brigade; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 267.

Jež Ferdinand: KUVZ, fasc. 38 G-629 v A Slovenije.

JORINČIČ Peter, partizan 9. brigade (Kočevske). Rodil se je 1923 v Borštu, Koper.

14. aprila 1944 so ga pri Ribnici ujeli domobranci in ga v Ribnici ustrelili.

JOŽICA, partizanka neugotovljene enote. Rodila se je v Ljubljani.

5. junija 1944 so jo ujeli domobranci in jo v Stični še istega dne zvečer po mučenju ustrelili.

JUH Luka, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 26. septembra 1915 na Dolenji vasi pri Ravnah na Koroškem.

11. junija 1943 je bil ob napadu Italijanov ranjen. Pripadniki MVAC so ga ujeli in ubili v trenutku, ko mu je bolničarka prevezovala ranjeno nogo.

JUHART Franc, obveščevalec Cankarjeve brigade. Rodil se je 15. avgusta 1926 v Štefanu, Trebnje.

1. januarja 1945 je bil v patrolji. V spopadu z domobranci je bil ranjen. Zavlekel se je v neko hišo v Koritah, kjer so ga domobranci našli in 4. januarja 1945 v Dobrniču ustrelili.

JURGLIČ Ignac, pripadnik Narodne zaščite. Rodil se je 1890 v Prelesju, živel na Gorenjih Jesenicah.

Domobranci iz Tržišča so ga 24. aprila 1944 pripeljali v postojanko in ga skupaj s partizanom Nacetom Strmoletom z Jesenic pri Sv. Roku v bližini domobranskega bunkerja ustrelili.

Jorinčič Peter: Slovenska Istra v borbi za svobodo, seznam padlih, str. 664-778.

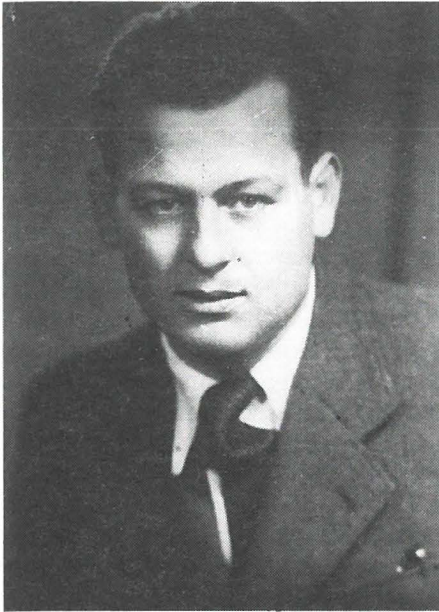
Jožica: Dokumentacija OO ZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven). Izjava Mare Šiška iz Ivančne Gorice, 13. 7. 1946 v A MNZ Slovenije, Rupnikov proces, objavljeno v Slovenke v NOB/II. str. 1034.

Juh Luka: Pismo OO ZB Slovenj Gradec z dne 20. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Juhart Franc: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/92 z dne 19. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Jurglič Ignac: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 652; poročilo domobranske posadke iz Novega mesta za čas od 16. 22. aprila 1944, fasc 26/III v A INZ.

Viktor Kamnikar, obveščevalni oficir Šercerjeve brigade. Bil je v skupini osemindvajsetih žrtev, ki so jih pripadniki specialnega voda domobranske politične policije mučili in 4. maja 1945 ubili v Volčjih jamah na Turjaku.

KAMNIKAR Viktor, obveščevalni oficir Šercerjeve brigade. Rodil se je 25. februarja 1909 v Ljubljani, Moste-Polje.

Bil je v skupini osemindvajsetih žrtev, ki so jih po mučenju ubili pripadniki domobranske politične policije 4. maja 1945 v "Volčjih jamah" pri Turjaku.

KANDOLF Mihael, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 15. julija 1920 pri Sv. Štefanu, Hrastnik.

31. avgusta 1944 so ga domobranci na Trebelnem, ko je bil v patrolji, ujeli in ga ubili.

Kačun Jože Čuček: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 186; poročilo domobranske posadke Novo mesto za obdobje od 18. - 24. 3. 1944, v fasc. 283/I v A INZ; A Dolenjskega muzeja, fasc. 2, žrtve - Kamence.

Kalčič Jože: A Dolenjskega muzeja, fasc. 2 (žrtve).

Kamke Moric: Mile Pavlin, Petnajsta brigada, str. 257; Kartoteka padlih v A INZ.

Kamnikar Viktor: Gradivo za kroniko NOB občine Ljubljana Vič - Rudnik, str. 328; Ljubljana v ilegali 4. del, str. 538.

Kandolf Mihael: Poročilo komande mesta Trebnje z dne 5. 9. 1944, v kartoteki padlih v A INZ.

KAČUN Jože Čuček, intendant 1. bataljona Gubčeve brigade.

20. marca 1944 ga je domobranska patrolja posadke iz Novega mesta v Karteljevem (verjetno so iskali ameriške padalce) ujela. Ker jim je zbežal, ga je "na begu" ustrelila.

KALČIČ Jože, telefonist čete za zvezo 7. korpusa. Rodil se je 1917 v Gotni vasi, mizar.

6. maja 1944 so ga domobranci ujeli v Žužemberku in ga še istega dne pri Zafari ubili.

KAMKE Moric, partizan, namestnik orožarja 15. brigade. Rodil se je 16. decembra 1909 v Sarajevu. Bil je španski žid.

26. septembra 1944 je bil v bojih z domobranci na Trebelnem ranjen. Domobranci so ga ujeli, oropali in zaklali. Pokopan je bil na pokopališču na Trebelnem.

Lojze Kastelic, partizan Šcercerjeve brigade. Pripadniki MVAC iz Bizovika so ga ujeli in mučili in 9. marca 1943 ustrelili.

ga so težko ranjenega pripadniki lažnega Štajerskega bataljona zaklali. Umrl je naslednji dan v partizanski bolnišnici v Novem Logu.

KAVČIČ Jožef, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 12. marca 1915 v Rovtah, stanoval na Dolu pri Borovnici 39.

20. julija 1944 so neoboroženega ubili pripadniki 4. domobranske čete iz Borovnice na Smrekovcu nad Rakitno.

KAVČIČ Leopold-Svarun, poročnik, obveščevalec v 9. korpusu. Rodil se je 14. oktobra 1924 v Stari vasi.

5. aprila 1945 so domobranci iz Škofje Loke ujeli poročnika Leopolda Kavčiča-Svaruna v Žirovski kotlini. Ubili so ga v gozdu Osoje pri Novi vasi. Najprej so mu prestrelili noge. Njegove krike med mučenjem so slišali v Novi vasi.

Kaplan Tine: A Okrožnega sodišča Ljubljana, KO 200/45.

Kastelic Lojze: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv.Urh, str. 252.

Kastelic Lojze: Franček Saje, Belogardizem, str. 389. Na Kočevskem procesu, glej steno-
grafski zapis. str. 58, je priča opisala izpoved Lojza Kastelica, preden je umrl v omenjeni
partizanski bolnišnici.

Kavčič Jožef: Poročilo 4. domobranske čete, št. 894 z dne 22. 7. 1944, v fasc. 899/V-f, KUVZ
v A INZ.

Kavčič Leopold-Svarun: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 404; KUVZ, fasc. 38 G-639 v
A Slovenije.

KAVŠEK Slavko, partizan poverjenišтва OZNE za stiško okrožje. Rojen je bil 24. junija 1919 v Stranski vasi pri Grosupljem.

24. februarja 1945 so njega in spremljevalca na Kamnem Vrhu pri Ambrusu obkolili črnorokci - domobranci, preoblečeni v partizane. Spremljevalcu so s pretvezo vzeli pištolo in ga umorili. Kavšek je začel streljati. Ko je videl, da osmim črnorokcem ne bo ušel, se je sam ustrelil. Na Kamnem Vrhu je bil pokopan.

KELBELJ Vinko, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je v Kozarjah št. 43, Ljubljana Vič.

30. novembra 1943 so ga domobranci iz Polja ujeli doma, kjer se je zdravil zaradi ranjene roke. Obsodili so ga na smrt in ubili.

KENGAR (ime ni znano), partizan neugotovljene enote. Rodil se je v Lazah pri Logatcu.

15. novembra 1944 je šla domobrantska patrolja iz Logatca v Laze. Naleteli so na Kengarja in ga hoteli aretirati. "Ker ni hotel dvigniti rok niti se legitimirati, ga je ustrelila." Po domobrantskih podatkih naj bi bil "Kengar star partizanski grešnik, ki je bil pri OF, pa je pobegnil kasneje v gozd". Kengarja so pokopali naslednji dan.

KERŠE Jože, partizan Kamniško-zasavskega odreda. Rodil se je 17. julija 1926 v Trbovljah, mizarski pomočnik.

3. marca 1945 so ga na Dolenjskem (kraj ni znan) ujeli in ubili domobranci.

KERŠEVAN Avgust, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 8. januarja 1910, stanoval v Ljubljani za Bežigradom, gradbeni tehnik.

24. aprila 1945 so ga pri Crničah na Primorskem domobranci in četniki zverinsko umorili.

KERŽAR Janko, šef obveščevalnega centra Škofjeloškega odreda. Rodil se je 2. julija 1920 v Železnikih, študent.

24. marca 1945 so ga domobranci iz Škofje Loke v Rovtah v Selški dolini ujeli ranjenega, ga mučili in obesili.

Kavšek Slavko: Fasc 302-2(21(k-1) v A MNZ Slovenije.

Kelbelj Vinko: Kronika NOB terenov Tržaška c.-Kozarje, str. 71/72; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 322.

Kengar: Vesti TOS SDMB z dne 21. novembra 1944 - domobrantsko poročilo iz Logatca v fasc. 111/B v A INZ.

Kerše Jože: Pismo OO ZB Trbovlje, št. 19/2 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Kerševan Avgust: Djuro Šmicberger, Uporni Bežigrad, str. 124

Keržar Janko: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 389.

KIRER Rudolf, partizan neznane enote. Rodil se je 1915 v Zaborštu pri Škocjanu.

30. aprila 1944 so ga domobranci zajeli doma v Klenoviku, kjer je ležal bolan, in ga takoj ustrelili.

KLANČIŠAR Jože, partizan 2. bataljona 8. brigade Frana Levstika. Rodil se je 16. aprila 1912 v Trbovljah, čevljar.

31. januarja 1945 so ga domobranci pri Občinah v bližini Trebnjega ujeli in ubili.

KLANŠEK Avgust, vodnik v 2. četi 1. bataljona Ljubljanske brigade. Rodil se je 8. avgusta 1911 v Sv. Katarini 34, Trbovlje.

10. decembra 1944 so ga pri Dobrniču ujeli domobranci in ga ustrelili. Pokopan je bil v Dobrniču.

KLEMENC Joško, partizan 1. slovenske artilerijske brigade. Rodil se je 25. februarja 1926 v Črnomlju.

9. septembra 1944 so ga v bojih za Vinkov Vrh v Suhi krajini ujeli domobranci in ga še istega dne tam ustrelili.

KLEMENC Stanko, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 26. oktobra 1919 v Črnomlju št. 153, mizarski pomočnik.

Januarja 1943 je bil doma na Doblički Gori na bolezenskem dopustu. Ker je bil izdan, so ga 5. januarja 1943 ujeli pripadniki MVAC iz Črnomlja in ga ubili.

KLEMENČIČ Mihael, pripadnik Narodne zaščite na Golobinjku. Rodil se je 1896 na Primskovem, stanoval na Golobinjku št. 12.

28. aprila 1944 so ga na domu ujeli domobranci in ga živega zakopali, da je v mukah umrl.

KLJUČAR Tone, poveljnik Dolomitskega odreda in pozneje terenski aktivist. Rodil se je 20. junija 1920 v Žerovnici pri Cerknici.

14. (ali 15.) maja 1944 so ga domobranci iz Logatca ujeli. Mučili so ga in zaklali. Odrezali so mu nos, prste na rokah in nogah pa so mu polomili. Nato so mu prste položili pod glavo. Umrli je v strašnih mukah. Pokopan je bil na pokopališču v Žerovnici.

Kirer Rudolf: Objava št. 17 KUVZ z dne 30. junija 1944, fasc. 922/I v A INZ; Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 54.

Klančičar Jože: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/92 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Klanšek Avgust: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 5/2410, A Slovenije.

Klemenc Joško: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Klemenc Stanko: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Klemenčič Mihael: Fasc. 3 (Mirna Peč, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Ključar Tone: Rudolf Hribernik, Dolomiti v NOB, str. 313; poročilo obveščevalnega oddelka Glavnega štaba NOV in POS, št. 550 z dne 20. 5. 1944, KUVZ, fasc. 496/III.

KLJUN Jože-Stojan, partizan v poverjeništvu OZNE za Belo krajino. Rodil se je 18. decembra 1921 v Markovščini, Sežana, kmetijski delavec. Oktobra 1944 so ga domobranci v boju na Doblički Gori ranili v trebuh. Bil je obkoljen. Ko je videl, da ga bodo ujeli, se je s pištolo ustrelil v glavo.

KLOBUČAR Alojzij, partizan artilerije 15. divizije. Rodil se je 1922 na Uršnih selih.

Domobranci so ga 22. februarja 1944 pri Novem mestu ujeli in ga nato v Novem mestu ubili.

KLUN Alojz, partizan, telefonist v zaščitnem bataljonu 7. korpusa. Rodil se je 2. aprila 1926 v Zamostecu pri Sodražici.

8. julija 1944 so domobranci iz 31. in 32. čete nenadoma vdrli v Zagradec. Med drugimi so ujeli tudi Alojza Kluna in ga takoj ubili.

KMET Jože, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 18. marca 1923 v Starem trgu pri Trebnjem.

Ko je 1. februarja 1944 šel od doma, je padel v domobransko zasedo. Domobranci so ga ujeli. Tega dne so domobranci nad Hudejami ujeli, mučili ter ustrelili skupaj z njim tudi dve njegovi sestri, Albino in Darinko, ki sta poskušali zbežati v sosednjo vas in v enoto NOV. Nato so jih še oropali.

KNAJTER Anton, šofer avtoblinde v neugotovljeni enoti. Rodil se je 10. septembra 1915 v Šibeniku, frizer v Novem mestu.

20. novembra 1943 so ga domobranci ubili na morišču na Kapiteljskem Marofu v Novem mestu. Ujeli so ga, ko je bil na bolezenskem dopustu.

KNEZ Fani, bolničarka v Dolenjskem odredu. Rodila se je 8. februarja 1916 v Malih Grahovšah, občina Laško.

Ob nenadnem premiku odreda je ostala sama s skupino ranjencev. Domobranci so jih zajeli 11. januarja 1945 v vasi Kompolje pri Cirkniku in njo ter ranjence ubili.

Kljun Jože: Fasc. 302-2 (K-L) v A MNZ Slovenije; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 7/3005, A Slovenije.

Klobučar Alojzij: Fasc. 6 (Sušice, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Klun Alojz: Sporočilo zaščitnega bataljona 7. korpusa, Kartoteka padlih v A INZ.

Kmet Jože: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto; Zoran Hudales, Trebnje v NOB, str. 605.

Knajter Anton: Fasc. 3 (Novo mesto, 4. teren, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Knez Fani: Kartoteka padlih v A INZ; sporočilo Dolenjskega odreda o njeni smrti navaja, da je bila rojena v Sv. Lenartu in da je pokopana na Mirni; Iz trpljenja in krvi (Laško), str. 170; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2 (97) v A Slovenije.

KOBE Alojz, partizan 2. bataljona Belokranjskega odreda. Rodil se je 1912 na Drganjih selih, stanoval pa v Rodinah pri Črnomlju. MVAC semiške postojanke ga je po izdaji iskala doma. Ujeli so ga nedaleč od postaje Otovec in ga tam ubili. Še prej so ga do golega okradli in pustili ležati golega. Pokopan je bil na pokopališču v Tuševem Dolu.

KOCIJAN Franc, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 27. avgusta 1923 na Vinjem Vrhu pri Beli Cerkvi.

29. marca 1943 je pri Klevevžu padla v četniško zasedo petčlanska patrolja 1. čete Zapadnodolenjskega odreda. Kocijan je bil hudo ranjen. Četniki so ga pobrali in ga skupaj s partizanom Ivanom zvlekli od mostiča prek Radulje do Klevevža, kjer so ju ustrelili. Ostali trije partizani patrolje so se rešili.

KOČEVAR Milan, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 12. junija 1917 v Semiču, kmet.

4. novembra 1942 ga je semiška MVAC ujela skupaj s partizanoma Alojzom Doltarjem in Jožetom Hutarjem ter jih naslednji dan, 5. novembra 1942, ob navzočnosti italijanskih oficirjev, ustrelila na pokopališču Sela pri Semiču, kjer je tudi pokopan.

KOČMAN Jože, partizan, intendant 4. bataljona Gubčeve brigade. Rodil se je 27. septembra 1908 v Dolenjih Kamencah.

20. marca 1944 so ga domobranci v Karteljevem ujeli in ga v Kamenju ubili.

KOGOVSŠEK Vinko Radovan, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 25. julija 1922 v Dravljah, občina Ljubljana Šiška.

13. septembra 1943 je šel kot parlamentarec partizanske enote na pogovore k MVAC v Pudob. Hotel jih je prepričati, naj se predajo in položijo orožje, kar je po kapitulaciji Italije storila že velika večina posadk MVAC. Pudobska MVAC pa je takrat zagrešila še en zločin - ubila je partizanskega parlamentarca.

Kobe Alojz: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Kocijan Franc: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 254; podatki Dolenjskega muzeja Novo mesto.

Kočevar Milan: KUVZ, dokument št. 40 poveljstva italijanske garnizije v Semiču z zapisnikom o smrti, št. 4 z dne 5. 11. 1942 v fasc. 496/V v A INZ; Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 138.

Kočman Jože: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Kogovšek Vinko Radovan: Jože Janež, Dokumentacija za monografijo o Notranjskem odredu (rokopis).

KOKALJ Jože-Boris, partizan poverjeništvu OZNE za Cerkljansko in Trebušo. Rodil se je 9. marca 1913 na Volči, Poljane nad Škofjo Loko, kmetijski delavec.

8. aprila 1945 so ga na Cerkljanskem Vrhju ujeli domobranci. Odpeljali so ga v škofjeloške zapore in ga nekaj dni kasneje še z enim partizanom odvedli v Puštal, kjer so ju na hribčku za cerkvijo ustrelili.

KOLENC Alojz, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 16. junija 1902 v Gorenji vasi pri Trebnjem.

MVAC iz Trebnjega ga je novembra 1942 v bližini Trebnjega ujela in odpeljala v Trebnje, kjer so ga čez nekaj dni ustrelili.

KOLENC Jože, partizan 3. čete 2. bataljona Gorenjskega odreda, merilec minometa. Rodil se je 6. maja 1909 v Kamniku (Šmarca 105).

20. aprila 1944 so ga v vasi Povlje ujeli in ustrelili domobranci.

KOLENC Leopold, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 21. septembra 1920 na Golobinju, stanoval je v Kočevskih Poljanah.

9. julija 1943 so ga v Kočevskih Poljanah pri Dolenjskih Toplicah ujeli pripadniki MVAC iz Novega mesta in ga v Dolenjskih Toplicah ustrelili.

KOLER Bogomir, angleški padalec. Rodil se je 1921.

28. avgusta 1943 so četniki ujeli in ustrelili angleškega padalca-radiotelegrafista, ki je bil slovenskega porekla. Bil je mož Albine, roj. Žgavte. Četniki so ga ubili, ker se je hotel prebiti do partizanske enote.

KOLMAN Alojz-Marok, komandant 14. (zaščitne) brigade Glavnega štaba NOV in POS, major, rodil se je 1. julija 1911 v Završah pri Sevnici.

14. novembra 1944 je večja skupina domobrancev vdrla v Koprivnik in delno obkolila bataljon 14. brigade. Pri preboju je bil ranjen v koleno. Da ga ne bi dobili živega, se je ustrelil.

Kokalj Jože: Fasc. 302-2 (K-L) v A MNZ Slovenije.

Kolenc Alojz: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 355.

Kolenc Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Kolenc Leopold: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Koler Bogomir: Jože Janeš, Dokumentacija za monografijo o Notranjskem odredu (v rokopisu).

Kolman Alojz: Vodnik po partizanskih poteh, str. 120.

KORENC Franc, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 6. decembra 1925 v Dolenjem Logatcu, dijak.

Kmalu potem, ko je julija 1944 prišel v Notranjski odred, je padel v domobransko zasedo. Pri tem so ranili njegovega soborca. Skušal ga je rešiti, a so ga domobranci ujeli in ustrelili v tilnik. Šele čez štirinajst dni je neka vaščanka našla njegovo truplo na kolovozu. Domačini so ga pokopali. Neka ženska, ki je bila takrat tam, je vzela fotografijo, ki jo je imel Korenc v žepu, in šla v Logatec poizvedovat o njem. Tako je prišla tudi do njegove matere.

Alojz Kolman-Marok, poveljnik 14. zaščitne brigade Glavnega štaba NOV in POS, major. 14. novembra 1944 je bil pri Koprivniku ranjen v koleno. Sam se je ustrelil, da ga domobranci ne bi živega ujeli.

KOS Anton, partizan, kurir kurirske postaje G-13 na Gabrški Gori na Škofjeloškem. Rodil se je 9. januarja 1918 v Podobenu na Gabrški Gori, kmetijski delavec.

Pripadniki domobranske postojanke v Škofji Loki so 6. aprila 1945 napadli kurirsko postajo. Kurirji so se morali umakniti na prosto na Gabrško Goro pod vasjo Podobeno. Takrat je padlo več kurirjev, kurir Anton Kos-Avgust pa je ranjen obležal. Domobranci so ga ujeli in mučili do smrti.

KOS Milenko, partizan, sanitetni referent Dolenjskega odreda. Rodil se je 14. septembra 1920 v Sarajevu, stanoval v Ljubljani, Gregorčičeva 4/a, študent medicine.

5. septembra 1944 so domobranci iz 31. in 39. čete 4. bataljona v Moravčah pri Sv. Križu (danes Gabrovka) napadli del Dolenjskega odreda. Ujeli so Milenka Kosa in ga takoj ustrelili.

Korenc Franc: Vladimir Kavčič, Mladost v boju (Učiteljski dom v Ljubljani), str. 168.

Kos Anton: KUVZ, fasc. 38, G 629 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 226.

Kos Milenko: Jože Preskar, Dolenjski odred, str. 328; Kartoteka padlih v A INZ.

KOSELJ Rudolf, partizan, pomočnik mitraljezca v Koroškem odredu. Rodil se je 22. aprila 1922 v Zadragi pri Križah. 26. septembra 1944 je bil v boju ranjen v nogo. Umaknil se je na Šenturško Goro. Zalotili so ga domobranci in ga isti dan ustrelili.

KOSIRNIK Franc, partizan iz 1. čete 1. bataljona Gorenjskega odreda. Rodil se je 23. decembra 1914 v Lahovčah pri Komendi. 30. marca 1944 so ga na Osojniku ujeli domobranci in ga ustrelili s tremi streli v prsi. Pokopan je bil pod kmetijo Osoje na Osojniku. Njegovo truplo so našli šele štirinajst dni po smrti.

KOSMAČ Jože, partizan, kurir in obveščevalec 3. Gorjanskega bataljona Krškega odreda. Rodil se je 1923 v Gorenji Stari vasi pri Šentjerneju. 23. septembra 1942 so ga pripadniki MVAC ubili s krampom v gozdu Ilovice blizu gradu Rudež-Gracarjev Turn.

KOSTANJEVEC Vinko, partizan, prej pripadnik Narodne zaščite Mirna Peč. Rodil se je 6. decembra 1909 v Prelesju pri Trebnjem. 28. januarja 1945 so ga domobranci v bližini Mirne v zaselku Bezgovce na Debencu ujeli in zaklali.

KOŠUTA Boris, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 27. januarja 1926 v Sv. Križu pri Trstu. 20. aprila 1944 je bil v bojih za Ribnico ranjen. Domobranci so ga ujeli in ustrelili.

KOTAR Anton, partizan obveščevalnega centra 7. korpusa. Rodil se je 13. decembra 1913 v Bistrici pri Litiji. 20. oktobra 1944 so ga v Vavti vasi novomeški domobranci ujeli in ubili.

KOTAR Anton, desetar v I. bataljonu Cankarjeve brigade. Rodil se je 3. marca 1914 v Brezju, Gabrovka št. 27. 14. oktobra 1944 so ga domobranci na Kitnem Vrhu ujeli in ubili.

Koselj Rudolf: Kartoteka padlih v A INZ; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 214; KUVZ fasc. 42, G-2044 v A Slovenije.

Kosirnik Franc: Kartoteka padlih v A INZ; Podatki o smrti, poslani 9. korpusu dne 28. 6. 1944 pod št. 259/44; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 214.

Kosmač Jože: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto; Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 51; Franček Saje, Belogardizem, str. 353.

Kostanjevec Vinko: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 860; dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/91 z dne 29. januarja 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Košuta Boris: Sporočilo Ljubljanske brigade o smrti z dne 24.4.1944 v A INZ; Kartoteka padlih partizanov.

Kotar Anton: Kartoteka padlih v A INZ.

Kotar Anton: Federalni odbor za pokop padlih borcev, fasc. 4/1984 v A Slovenije; Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 652 in 852.

KOVAČ Julka-Tjaša, namestnica političnega komisarja 2. čete 4. bataljona Tomšičeve brigade. Rodila se je 1921 v Preserju.

Poleti 1943 so jo na Žukovem pri Kopoljah na Mali gori obkolili pripadniki MVAC. V boju je bila večkrat ranjena. Spoznala je, da se ne bo mogla umakniti, zato je uporabila zadnji naboj zase.

KOVAČ Oto, partizan 4. bataljona Cankarjeve brigade. Rojen 3. septembra 1923 v Ljubljani, Cigaletova 15, dijak elektrotehnične srednje šole. 19. septembra 1943, dan po napadu dela 4. bataljona na domobransko postojanko Sv. Urh, so ga urhovci ujeli in ubili.

KOVAČIČ Anton, partizan Gorjanskega bataljona. Rodil se je 1913 v Gorenjem Vrhpolju, čevljarški mojster.

V Vrhpolju so ga ujeli pripadniki MVAC in ga odgnali v Šentjernej. Tam so ga po sedmih dneh 24. decembra 1942 ustrelili.

26. decembra 1942 so pripadniki MVAC za mrliško kapelico v Šentjernej ustrelili partizana Gorjanskega bataljona in aktivista OF Antona Kovačiča iz Gorenjega Vrhpolja.

Kovač Julka: Bratož Hinko-Oki, Dnevnik partizana, 1. del, str. 220; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 859.

Kovač Oto: Iskra in plamen, Ljubljana Moste, str. 591; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 303.

Kovačič Anton: Fasc. 6 (Vrhpolje, žrtve) v Dolenjskem muzeju.

KOVAČIČ Franc, partizan neugotovljene enote.

Na poti proti Vrhniki ga je 26. novembra 1944 patrolja 4. domobranske čete iz Borovnice ustrelila. Ujetnika so peljali iz Borovnice v domobranski Obveščevalni center na Vrhniki. Po domobranskem poročilu je "med potjo nameraval pobegniti. Ker se na klic "Stoj!" ni hotel ustaviti, je vodja patrolje pobeg preprečil s strelom, pri katerem je bil Kovačič ubit".

KOVAČIČ Ivan, partizan 1. čete Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 9. decembra 1909 v Mokronogu.

29. marca 1943 je v zasedo četnikov padla patrolja 1. čete Zapadnodolenjskega odreda. Pri tem sta bila s soborcem Francem Kocijanom hudo ranjena. Četniki so ju gnali do Klevevža in ju tam ustrelili.

KOVIČ Jože, Krim, partizan neugotovljene enote. Rodil se je v Dobu št. 94 pri Domžalah.

14. marca 1945 so v Črnem grabnu domobranci posadke iz Šentvida pri Lukovici napadli skupino partizanov. Koviča so ujeli ranjenega. Odpeljali so ga v Kamnik, kjer ga je 28. marca 1945 ustrelil M. Č., vodja raztrgancev.

KOVIČ Marjan, partizan Rabske brigade. Rodil se je 25. marca 1918 v Ljubljani.

5. novembra 1943 je v ofenzivi izgubil očala. Ujeli so ga domobranci. Prosil jih je, naj ga spustijo, saj vidi, da je slep. Domobranci so ga ustrelili.

KOZINA Stanko-Longin, partizan, član puškarske delavnice "B" Kokrškega odreda. Rodil se je 23. aprila 1908 na Okroglem pri Naklem. 23. aprila 1945, na njegov 37. rojstni dan, so ga ujeli domobranci. Pretepali so ga in mučili, da bi izdal tovariše, toda ni klonil, tudi ko so mu polomili obe roki. Splazil se je do Mehletovega kozolca na Trsteniku, kjer so ga napol mrtvega ustrelili.

Kovačič Franc: Dnevno poročilo organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 26. 11. 1944, fasc. 280/II v A INZ.

Kovačič Ivan: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 254; podatki iz Dolenjskega muzeja v Novem mestu.

Kovič Jože: Stane Stražar, Črni graben, str. 886; KUVZ, fasc. 41 G-1017 v A Slovenije.

Kovič Marjan: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška.

Kozina Stanko: Ivan Jan, Kokrški odred, III. del, str. 163; Pomniki v občini Kranj, str. 214;

KUVZ, fasc. 42 (g-2104) v A Slovenije.

KOZLEVČAR Anton (ali Martin), partizan 3. bataljona Kočevske brigade. Rodil se je 1924 na Gorenjih Jesenicah pri Šentrupertu.

1. junija 1944 so ga na Straži pod Veselo goro ujeli domobranci in ubili skupaj s partizanom Antonom Zamanom-Blažem.

KOZLEVČAR Franc, partizan 1. bataljona VDV.

Rodil se je 18. avgusta 1924 v Šentvidu pri Stični.

2. marca 1944 so ga skupaj s Francem Mucem na Polici pri Grosupljem ujeli domobranci iz postojanke v Grosupljem in ju prav tam ubili.

KOŽMAN Viktor, partizan, kurir enote Narodne obrambe na Škofje-loškem.

Domobranci so ga ujeli 17. avgusta 1944 pod Rovtom v grapi Ošovca in ga ubili 7. maja 1945, dva dneva preden so se umaknili na Koroško.

KOŽUH Iva, partizanka Gubčeve brigade. Rodila se je 17. novembra 1924 v Ljubljani.

7. aprila 1944 so ranjeno ujeli domobranci med Šentjurijem in Mirno Pečjo ter jo ubili. Mrtvi so vrezali v eno dojko srp in kladivo, v drugo pa petokrako zvezdo. Pokopana je bila na pokopališču v Statenbergu.

KÖCHLER Miran, partizan, telefonist zaščitnega bataljona 7. korpusa. Rojen je bil 28. avgusta 1921 v Mariboru, stanoval v Ljubljani, v Ribji ulici 3.

5. aprila 1944 so ga ujeli domobranci in ga po mučenju ubili.

KRAGELJ Viktor, politični komisar minerske čete 9. brigade. Rodil se je 1. oktobra 1926 v Brezini, Brežice.

26. julija 1944 je bil težko ranjen pri Škofljici. Ujeli so ga domobranci, pozneje je umrl v Ljubljani.

Kozlevčar Anton: Velimir Kraševac, Kočevska brigada, str. 224; poročilo 9. SNO brigade za junij 1944, fasc. 16 v A INZ; Kartoteka padlih v A INZ.

Kozlevčar Franc: Babnik Anton, Bili so žrtve izdajalcev, TV-15 št. 13 z dne 24. 3. 1964. Dnevno poročilo obveščevalnega centra Grosuplje, organizacijskemu štabu Slovenskega domobranstva z dne 2. marca 1944, fasc. 281/1 v A INZ.

Kožman Viktor: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 314 in 245.

Kožuh Iva: Kartoteka padlih v A INZ; sporočilo štaba Gubčeve brigade z dne 8. aprila 1944 o smrti, prav tam; Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 486.

Köchler Miran: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Center.

Kragelj Viktor: Federalni odbor za prekop borcev, fasc. 5/2209 v A Slovenije; Kraševac, Kočevska brigada, str. 244.

Dr. Vito Kraigher, glavni javni tožilec pri predsedstvu SNOS. Nemci so ga ujeli na Primorskem 1. aprila 1945 in ga predali domobrancem. Bil je v skupini osemindvajsetih turjaških žrtev v Volčjih jamah na Turjaku, ki so jih domobranci 4. maja 1945 po mučenju umorili.

tična policija v Ljubljani je njega in sedemindvajset ujetih aktivistov strahotno mučila in 4. maja 1945 ubila v Volčjih jamah pri Turjaku.

Po osvoboditvi so turjaške žrtve izkopal, med njimi tudi iznakaženo truplo dr. Vita Kraigherja.

Kragulj Djuro: KUVZ, fasc. 36 G-283; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 214.
Dr. Vito Kraigher: Ljubljana v ilegali, I. del, str. 295.

KRAGULJ Djuro, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. aprila 1915 v Banja Luki, stanoval v Stražišču.

Domobranci iz Kamne Gorice so bili 30. marca 1945, preoblečeni v partizane, v bližini vasi Vošče v zasedi. Vanjo je padel Kragulj. Ranili so ga v noge. Ležečega je eden od domobrancev ustrelil v glavo. Zločin je delo J. V., domobranca na Brezjah in poveljnika domobrantskih postojank v Kamni Gorici in na Bledu.

KRAIGHER dr. Vito, glavni tožilec pri Predsedstvu SNOS. Rodil se je 15. julija 1911 v Lenartu v Slovenskih goricah.

1. aprila 1945 so ga ujeli pri Ogalcah na Vojskem v zadnji nemško-domobrantski ofenzivi proti 9. korpusu. Nemci so ga predali domobrancem. Domobrantska poli-

KRAJNIK Milan, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 25. septembra 1926 v Trbovljah, stanoval je v Ljubljani v Šiški (Koseze).

8. junija 1944 so ga v Podgori pri Ložu ujeli domobranci, ga mučili in še isti dan ubili. Pokopan je bil v Viševku.

KRANJC Franc, partizan, pripadnik Narodne zaščite v Grahovem.

Rodil se je 14. septembra 1915 v Grahovem.

10. septembra 1944 so ga domobranci 2. domobranskega bataljona prijeli doma v Grahovem in ubili. Oropali so ga in mu vzeli čevlje.

KRANJČIČ Franc, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1922 v Karteljevem, kmetijski delavec.

7. novembra 1943 so ga na Vodenicah pri Kostanjevici ujeli domobranci in ga ubili.

KRAŠEVEC Stanko, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 10. oktobra 1926 v Bušinjih vasi pri Metliki.

27. marca 1944 je bil v boju pri Dolenjskih Toplicah ranjen. V strahu, da ga bodo ujeli domobranci, se je sam ustrelil.

KRAŠEVEC Viktor, komandant Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 2. avgusta 1904 v Vrhnikih v Loški dolini.

9. maja 1944 so domobranci 24. domobranske čete napadli Komando mesta Velike Lašče v vasi Mački. Domobranci so težko ranjenega ujeli in ga ubili z rafalom iz brzostrelke v čelo.

KRATKY Anton, kurir neugotovljene enote na Primorskem. Rodil se je 9. maja 1919 v Javorjah, sin gostilničarja Antonina. Stanoval je v Podgori 23 pri Šentvidu, Ljubljana Šiška.

Neznanega dne 1945 ga je zahrbtno umoril domobranec iz Gorenje Žetine.

Krajnik Milan: Pismo OO ZZB Ljubljana-Šiška, št. 04-86/91 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Kartoteka padlih v A INZ.

Kranjc Franc: KUVZ, Kronika Grahovega, fasc. 865/VII v A INZ; Danilo Mlinar, "Mama, nikoli vas ne bom pozabil", TV-15 z dne 3. 11. 1964; pismo OO Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Kranjčič Franc: Fasc. 2 (Karteljevo, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Kraševac Stanko: Sporočilo štaba Belokranjskega odreda z dne 28. marca 1944 štabu 7. korpusa.

Kraševac Viktor: Franci Strle, Partizanski volk samotar (Biografija Viktorja Kraševca), str. 219; Kartoteka padlih v A INZ.

Kratky Anton: KUVZ, fasc. 38, G-554, v A Slovenije.

Franc Križaj-Smrekar, obveščevalec okrožne komisije VOS Kranj. 26. junija 1944 so ga domobranci na Olševku čakali, da bo prišel iz hiše, in ga ustrelili.

KRČMAR Radojka, partizanka Šerčerjeve brigade. Rojena v Hercegovini.

7. decembra 1943 je bila v boju zasede 2. čete 2. bataljona Šerčerjeve brigade z domobranci pri Rakitnici oziroma Ložinah med drugimi ranjena tudi ona. Domobranci iz Ribnice so jo ranjeno ujeli in zaklali skupaj s štirimi partizani te čete.

KRESAL Franc, partizan 12. brigade. Rodil se je 11. marca 1901 na Grmadi nad Trebnjem.

25. avgusta 1944 so ga domobranci pri Grosupljem ujeli in ustrelili.

KREVS Franc, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 27. avgusta 1917 na Cerovcu, Trebnje.

Dne 8. februarja 1945 so ga v Zabrdju ujeli in ubili domobranci iz Tržišča. Po njihovih virih naj bi bil "na begu ubit".

KRIŽAJ Franc-Smrekar, obveščevalec okrožne komisije VOS za Kranj. Rodil se je 11. julija 1917 na Olševku, Kranj, kmečki sin.

26. julija 1944 je pri kmetu Jagodicu obiral češnje. Ko je šel po narhbtnik, so ga na vratih počakali domobranci in ga ustrelili.

KRIŽMAN Srečko-Piži, partizan neugotovljene enote. Rodil se je v Ljubljani.

24. marca 1943 sta bila nad Trebnjem ranjena skupaj s partizanom J. Žnidaršičem. Belogardisti iz Trebnjega so ju ujeli in zaklali. Pokopan je bil na trebanjskem pokopališču.

Krčmar Radojka: Milan Guček, Šerčerjeva brigada, I. del, str. 463; Franc Dobovšek-Zdenko, Dve smrti, Borec 1958, str. 160.

Kresal Franc: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Krevs Franc: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; poročilo domobranske posadke Novo mesto z dne 10. februarja 1945, fasc. 26/III v A INZ.

Križaj Franc: Samo tako živi narod (KO ZB Šenčur), str. 69.

Križman Srečko-Piži: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 470; v italijanskem poročilu zvezni oficir 98. fašistične legije pri MVAC z dne 30. marca 1943 navaja kot datum smrti 22. marec 1945; fasc. 693/7 v A INZ.

KRMAC Jožef, partizan 1. bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je 19. aprila 1924 v Škocjanu (Sv. Mihael) pri Kopru.
4. avgusta 1944 so ga domobranci na Gradišču nad Cerknico ujeli in ustrelili.

KRPAN Matevž, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 12. septembra 1914 na Ulaki, Velike Bloke.
22. avgusta 1942 so ga pripadniki MVAC iz Begunj pri Padežu preseneli med spanjem in ubili.

KRZNARIČ Marko, partizan, vršilec dolžnosti komandirja kurirske postaje TV-17 na Ljubljanskem vrhu. Rodil se je 1919 v Hrvaški Straži, ključavničar.

24. junija 1944 sta šla na pot skupaj s kurirjem Jožetom Debevcem-Žanom. Pri prehodu železniške proge Ljubljana-Postojna v bližini Vrhnik je stopil na mino in bil težko ranjen. Eksplozijo so slišali domobranci, ki so streljali iz bližnjih utrd ob progi. Lažje je bil ranjen tudi kurir Žan. Na mesto, kjer je obležal Marko, so se kurirji pozneje vrnili, da bi ga rešili, vendar so nezavestnega že prej dobili v roke domobranci, ga pretepali in ustrelili. Domobranci je pri zločinu vodil domobranski narednik K. H., s puškinim kopitom ga je pretepal domobranec L. R., ubil pa N. T.

KUČIČ JOŽE, partizan Gorjanskega bataljona Krškega odreda. Rodil se je 12. februarja 1920 v Črneči vasi, občina Krško, priložnostni delavec. Po zlomu Italije so ga ujeli domobranci in ga 14. novembra 1943 pod vasjo Lapte ustrelili. Pokopan je na pokopališču na Oštrecu.

KUMER Jože-Zorko, vodnik v 2. bataljonu Tomšičeve brigade. Rodil se je 16. julija 1915 v Ivanji vasi pri Mirni Peči.
25. julija 1943 je vodil pratruljo, ki so jo na Golobinjku presenetili pripadniki MVAC. Najprej so ga mučili in potem ubili. Ustrelil ga je pripadnik MVAC J. S.

KUMP Martin, partizan poverjeništvu OZNE za Belo krajino. Rodil se je 15. oktobra 1921 v Stranski vasi, Črnomelj, krojač.
25. novembra 1944 je bil poslan na Notranjsko. V Novi vasi na Blokah je bil izdan. Ujeli so ga domobranci in ga ubili na pokopališču Fara pri Novi vasi.

Krmac Jože: Slovenska Istra v borbi za svobodo, str. 676; Kartoteka padlih v A INZ.
Krgan Matevž: Poročilo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.
Krnarič Marko: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 111; KUVZ, fasc. 33 Z-7298.
Kučič Jože: V ognju revolucije (ZB Krško), str. 113/114.
Kumer Jože - Zorko: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del.str. 39; KUVZ fasc. 32 (Z-6953).
Kump Martin: Fasc. 302-2(K-L) v A MNZ Slovenije.

KUNSTEK Alojz, komandir čete v Gubčevi brigadi. Rodil se je 1923 na Trbincu št. 17 nad Mirno.

5. februarja 1944 je šel na položaj svoje enote na Trški gori. Pri tem je bil ranjen in se ni mogel umakniti. Domobranci so ga ujeli in zaklali. Pokopan je bil naslednji dan na pokopališču pri Sv. Heleni.

KUS Franc-Moharjev, partizan, politični komisar čete v Levstikovi brigadi. Rodil se je 17. marca 1923 na Igu.

Jeseni 1944, pred napadom na Velike Lašče, je bil v patrolji, ko so ga ujeli domobranci. Odpeljali so ga v Velike Lašče ter ga po zasliševanju in mučenju ubili. Pokopan je bil v Velikih Laščah.

KUZMA Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 17. februarja 1905 na Belčjem Vrhu št. 16, Črnomelj.

15. marca 1943 so ga pripadniki postojanke MVAC iz Črnomlja ujeli pri Belčjem Vrhu. Po zaslišanju, tako piše v italijanskem dokumentu, je bil 16. marca, torej naslednji dan, ustreljen pri črnomaljskem pokopališču. Tam je tudi pokopan.

Stane Kveder, poročnik v 1. brigadi VDV. 14. novembra 1944 so ga v Dobljčah pri Črnomlju ujeli domobranci, ga mučili in ubili. Razklali so mu lobanjo.

Kunstek Alojz: Oskar Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 618.

Kus Franc: Fasc. 160/V in 165/21 v A MNZ; Šol. kronika Ig in Zgornji Ig; Dr. Gestrin: Svet pod Krimom, str. 158; izjava F. Pristava; pismo KO ZB Ig z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije; izjava Milke Kus, sestre ubitega, kopija pri avtorju.

Kuzma Janez: Poročilo št. 47 z dne 16. 3. 1943 poveljstva italijanske vojaške posadke Črnomelj; KUVZ, zapisnik o smrti, fasc. 496/IV v A INZ.

KVEDER Stane, poročnik v 1. brigadi VDV. Rodil se je 9. oktobra 1917 v Arclinu pri Vojniku.

14. novembra 1944 so domobranci vdrl v Belo krajino. V Dobličah pri Črnomlju so ga ujeli, mučili in nato ubili. Razklali so mu lobanjo in stresli možgane. O tem priča fotografija.

KVEDER Žarko, partizan, obveščevalec v Kočevski brigadi. Rodil se je 1914 v Žalcu, trgovski pomočnik.

13. marca 1944 je na Ilovi gori padel v domobransko zasedo. Ujeli so ga in zverinsko ubili.

Kveder Stane: Mučeniška pot k svobodi, str. 115; pismo OO ZZB Celje, št. 3/21 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije; KUVZ, objava zvezne komisije, št. 49, slika št. 73.

Kveder Žarko: Spomeniki in spominska obeležja v občini Žalec, str. 117; Velimir Kraševac, 9. Kočevska brigada, str. 159.

Puškomitraljezec 1. udarnega bataljona Toneta Tomšiča Anton Lamberger-Luka, ki so ga 21. januarja 1943 ranjenega ujeli pripadniki 2. bataljona MVAC in ga 24. januarja 1943 ubili na Gorenji Brezovici.

LAMBERGAR Anton-Luka, partizan, puškomitraljezec v 1. slovenskem udarnem bataljonu Toneta Tomšiča. Rodil se je 9. julija 1924 v Vevčah 21, tesar.

13. januarja 1943 je bil na Gorenjem Brezovem ranjen. Ujeli so ga pripadniki 2. bataljona MVAC iz Kostanjevice, ko so 16. januarja 1943 napadli bolnišnico Zapadnodolenjskega odreda na Selih pri Škocjanu. 24. januarja 1943 so ga na Gorenji Brezovici ubili.

LAMPE Jernej, partizan neznane enote. Rodil se je 1917 v Črnučah. 18. januarja 1945 so ga v vasi Zalog nad Moravčami v neki hiši našli skritega domobranci iz Mengša, ki jih je vodil F. K. Ta je Lampeta tudi našel. Eden od domobrancev ga je ubil z rafalom iz brzostrelke.

LANIŠAK Valentin, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 14. februarja 1915 v Lanišah-Tunjice, Kamnik.

Ko se je jeseni 1944 mudil doma, so ga aretirali domobranci iz Cerkelj, ki jih je vodil S. O. Da bi se rešil mučenja, se je Lanišak v cerkljanskem zaporu obesil.

LANIŠNIK Albert, partizan, bolničar neugotovljene enote. Rodil se je 9. februarja 1917 v Trbovljah, rudar.

8. oktobra 1944 so ga pri Trebnjem ujeli in ubili domobranci.

Lamberger Anton: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 1. del, str. 524; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1316 v A Slovenije.

Lampe Jernej, Arhiv Okrožnega sodišča v Ljubljani, fasc. Ko 383/47-3.

Lanišak Valentin: Arhiv Okrožnega sodišča v Ljubljani, fasc. Ko 200/45

Lanišnik Albert: Poročilo OO ZB Trbovlje, št. 19/2- 92/MG z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

LAP Pavel, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 3. januarja 1916 na Bistrici pri Šentrupertu.

V bojih Gubčeve brigade za Žužemberk je bil težko ranjen. 5. maja 1944 so ranjenega ujeli domobranci in ga še isti dan ustrelili pri Volčji Jami nad Žužemberkom.

LAVRIČ Ela-Gabrijela, partizanka komande mesta Stična. Rodila se je 1. septembra 1924 v Spodnji Dragi pri Ivančni Gorici.

Pri domobranskem napadu na Komando mesta Stična je bila 8. junija 1944 na Tekavnici pri Stični trikrat ranjena. Domobranci so jo ujeli in jo privezali k drevesu. Pretepali so jo s puškinimi kopiti, da je v mukah umrla naslednjega dne.

LAVRIČ Jože, veterinarski bolničar v Komandi mesta Velike Lašče. Rodil se je 15. marca 1902 v Sodražici.

15. maja 1944 so ga v skupni akciji Nemcev in domobrancev ti ujeli v vasi Gora nad Sodražico. Pobegnil je, a so ga domobranci spet ujeli in ubili. Pokopan je bil na pokopališču v Sodražici.

LAZNIK Emil, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 27. januarja 1926 v Trbovljah, ključavničar.

23. septembra 1944 so ga domobranci ujeli med Sv. Križem (Gabrovka) ter Primskovim in ga ubili.

LEDNIK Viktor, partizan v neugotovljeni enoti. Rodil se je 22. junija 1908 v Brežicah, živel v Mariboru, in njegova žena

LEDNIK Boža, partizanka v neugotovljeni enoti. Rodila se je 29. avgusta 1910 v Sv. Petru na Koroškem, živela v Mariboru.

12. junija 1944 je partizanski dezertar in pozneje domobranec R. M. sodeloval pri uboju Viktorja in Bože Lednik. Nanju je vrgel ročno bombo in ju ubil. To se je zgodilo v Sv. Lenartu pri Železnikih in na tamkajšnjem pokopališču sta bila tudi pokopana.

Lap Pavel: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo tega odbora, št. 54/91 z dne 29.1.1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Lavrič Ela: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 77. Datum uboja v tem viru ni točen. Navedeni datum je iz pisma OO ZZB Grosuplje, št. 96/91 z dne 27. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Lavrič Jože: Kartoteka padlih v A INZ; sporočilo komande Notranjskega vojnega področja z dne 19. maja 1944 o smrti v A INZ.

Laznik Emil: Poročilo OO ZB Trbovlje št. 19/2- 92/M z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Lednik Viktor in Boža: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 227; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1250 in 1249 v A Slovenije.

Tone Levstik, namestnik načelnika Narodne zaščite za okraj Velike Lašče. 6. decembra 1944 ga je skupaj z Rudijem Intiharjem pokosila skupina pripadnikov Črne roke, ne da bi jima dali možnost, da bi se branila.

Rodil se je 15. januarja 1924 na Turjaku. Črnorokci iz domobranske posadke v Velikih Laščah so ga 6. decembra 1944 v Sekirišču ubili skupaj s partizanom Rudijem Intiharjem. Bila sta izdana. Preden sta se pripravila za boj, ju je s strelji pokosila skupina, ki jo je vodil I. K.

LISAC Jože, partizan poverjenišтва OZNE za Kočevsko. Rodil se je 19. septembra 1921 v Slavskem Lazu, Kočevje.

1. novembra 1943 so ga bivši pripadniki MVAC zverinsko ubili. S soborcem je spremljal skupino ujetih pripadnikov MVAC, ki so šli po vodo. Bil je na začetju kolone, ko so ga zgrabili in z bajonetom zaklali.

LETNAR Maks, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 22. septembra 1926 v Ljubljani.

Ob veliki ofenzivi novembra 1943 so ga v Rakitni ujeli Nemci in ga predali domobrancem. Ti so ga zaprli na Vrhniki, od koder je za njim izginila vsaka sled.

LEVIČAR Ivan, komandir čete 4. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 18. novembra 1924 na Križu pri Veliki Loki, Trebnje.

16. marca 1944 je bil ranjen ob napadu 31. in 32. domobranske čete na 4. bataljon Cankarjeve na Javorovici. Ranjen se je prebil do Malih Vodenic, kjer se je skrnil. Izdala ga je neka ženska. Domobranci so ga ujeli, odpeljali iz vasi in ustrelili. V svojem poročilu so zapisali, da je hotel pobegniti in da ga je bila patrolja prisiljena ustreliti.

LEVSTIK Tone, namestnik načelnika Narodne zaščite Velike Lašče.

Letnar Maks: Pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Levičar Ivan: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; poročilo novomeške posadke Slovenskega domobranstva z dne 18. 3. 1944, št. 4615, fasc. 26/III v A INZ.

Levstik Tone: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 465; pismo KO Turjak z dne 24. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Lisac Jože: Fasc. 302-2 (K-I) v A MNZ Slovenije.

LOČNIŠKAR Peter, partizan neugotovljene enote. Rodil se je junija 1924 na Setnici pri Polhovem Gradcu.

22. maja 1943 so ga ujeli pripadniki MVAC in ga pri Ljubljani ustrelili. Pokopan je bil v Ljubljani na Žalah.

LOGOVILEC Maks, partizan neugotovljene enote.

Po poročilih vaše straže Nova vas na Bloški planoti so nekaj dni pred 25. avgustom 1942 njeni pripadniki pri Lužarjih napadli manjšo skupino partizanov, ki je spala pod kozolcem. Ubili so ga skupaj s partizanom Aleksom Pavličem.

LOJZ (priimek ni znan), partizan 5. bataljona 1. brigade VDV.

31. decembra 1944 so domobranci med boji v Suhi krajini ujeli njega in soborca in ju v vasi Hrib pri Hinjah zaklali.

LONČARIČ Ivan, kurir v zaščitni brigadi pri Glavnem štabu NOV in PO Slovenije. Rodil se je 8. avgusta 1926 v Mokronogu.

25. aprila 1945 so Ivana Lončariča in Alojzijo Kovačič ujeli črnorokci. Pretepali so ju in tolkli s krampom, enkrat po eni, drugič po drugi žrtvi, in ju ubili. Morilci so bili Ž. H. z Belega Griča, bratje K. iz Loga, B. iz Ostrožnega, J. iz Rožendola in domobranski oficir Š.

LONČARIČ Stanko, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 25. maja 1921 v Mokronogu.

4. avgusta 1944 se je z bolezenskega dopusta z doma vračal v brigado. Domobranci iz Kronovega, Novega mesta, Šentjanža in Kostanjevice so ga ujeli med Debencem in Staro Goro. Preden so ga umorili, so mu polomili vse ude, ga okradli, mrtvega pa pokopali v plitvo jamo na njivi. Pri zločinu je sodeloval tudi domobranec I. II. s Sv. Križa pri Mokronogu.

LOZAR Jože, partizan 15. brigade. Rodil se je 12. marca 1909 v Semiču.

14. novembra 1944 so ga na njegovem domu pri Semiču domobranci ujeli in ubili. Pokopan je na pokopališču na Selih pri Semiču.

Ločniškar Peter: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1066 v A Slovenije.

Logovilec Maks: Vesti TOS MVAC za 25. 8. 1942, fasc. 110/A v A INZ.

Lojz: Drago Suhi, Peti bataljon, str. 137.

Lončarič Ivan: Jože Vidic: Po sledovih Črne roke, II. izdaja, str. 559; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 5/2235 v A Slovenije; pismo OO ZZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB, kopija pri avtorju.

Lončarič Stanko: KUVZ, fasc. 27 Z-4032, v A Slovenije.

Lozar Jože: Seznam padlih borcev na območju krajevnega združenja ZB Semič z dne 6. 7. 1961 v OO ZB Črnomelj.

LUKAČ Jordan, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 3. avgusta 1924 na Montinjanu pri Bertokih.

13. maja 1944 so ga domobranci ujeli pri Novem mestu. Od takrat je pogrešan. Verjetno so ga na neznanem mestu ubili in truplo neznano kam zakopali.

LUKEC Stane, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 8. novembra 1909 v Spodnjem Kašlju, Ljubljana Moste-Polje, mizar.

10. decembra 1943 so poljski domobranci iz zaporov, ki so bili v Prosvetnem domu v Polju, odpeljali dva ujeta partizana. Eden od njiju je bil Stane Lukec, ki so ga ujeli v bojih pri Cerknem. Takrat, 10. decembra 1943, so ga Nemci predali poljskim domobrancem. Pred smrtjo so mu domobranci na pokopališču v Polju s puškinim kopitom zdrolili glavo in čeljust.

LUKEK Henrik, politični komisar 2. bataljona Gubčeve brigade. Rodil se je 1926 v Mariboru, dijak.

9. aprila 1945 je bil v boju pod Gorjanci nad vasjo Dolenje Sušice težko ranjen. Ostal je na položaju. Ujeli so ga domobranci, ki so mu v čelo vrezali zvezdo, preden so ga ubili.

LUZNAR Rafko-Osvetnik, partizan, pripadnik VOS pod Storžičem. Rodil se je 24. septembra 1925 v Selcih, občina Škofja Loka, električarski pomočnik.

18. aprila 1944 so raztrganci, ki jih je vodil M. P., ki je že bil v udarni četi gorenjskih domobrancev, v vasi Povelje pod Storžičem s prevaro zvalili pred cevi tri pripadnike VOS. Padli so Rafko Luznar, Mihael Sirc in Janko Mežek.

LUŽAN Ivan-Slavko, partizan, kurir enote VDV, ki je bila v grapi Ošovca pod Rovtom. Rodil se je 2. septembra 1925 na Šutni.

17. avgusta 1944 so ga domobranci iz Žabnice ujeli pred kurirsko postajo. Mučili so ga ter mrtvega in iznakaženega pustili pred postajo. Leta 1948 so svojci njega in še dva partizana pokopali v grob na Markovem griču v Crngrobu.

Lukač Jordan: Slovenska Istra v borbi za svobodo, seznam padlih borcev, str. 676.

Lukec Stane: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 394-395; Rdeči Zalog, str. 233; pismo OO ZB Ljubljana Moste, št. 95/92 z dne 27. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Lukec Henrik: Miloš Mikeln, Veliki voz, str. 493; Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 1022.

Luznar Rafko: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 89.

Lužan Ivan: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 66/68.

LUŽAR Martin, partizan 15. brigade. Rodil se je 17. oktobra 1912 na Jugorju.

Na poti domov, kamor so ga poslali na zdravljenje, so ga v Skakačih nad Jugorjem ujeli domobranci in ga 6. junija 1944 ustrelili. Pokopan je bil v Gabrju.

LUŽAR Franc, partizan 1. bataljona Gubčeve brigade. Rodil se je 1915 v Kalu pri Prečni, Novo mesto, kmetijski delavec.

27. julija 1944 so ga v Ajdovcu ujeli in ubili domobranci.

LUŽAR Lojze, partizan, rojen v vasi Jablan pri Mirni Peči.

9. aprila 1944 so ga v vasi Jablan ujeli domobranci in ga skupaj z nekim pripadnikom Narodne zaščite odgnali proti Novemu mestu. Med potjo so ga v bližini Kuzarjevega Kala zaklali.

Luzar Martin: Fasc. 7 (Jugorje, Gabrje, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Lužar Franc: Fasc. 4 (Prečna, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Lužar Lojze: Gradivo za topografijo NOB na Dolenjskem, str. 39, v Muzeju za novejšo zgodovino.

Janez Magister-Žan, politični komisar 9. Kočevske brigade. 20. januarja 1945 je s skupino partizanov padel v domobransko zasedo. Ranjenega so slekli in ubili.

MAGISTER Janez-Žan, politični komisar Kočevske brigade, major. Rodil se je 27. maja 1923 v Ljubljani, študent medicine.

20. januarja 1945 je pri Velikem Lipjem s skupino partizanov padel v domobransko zasedo. Domobranci so ga ranjenega slekli in ubili. Njegovo in trupla vseh takrat pobitih partizanov so prenesli v cerkev v Velikem Lipjem in jih okradli.

MAHOVNE Vinko, poročnik v Komandi mesta Velike Lašče. Rodil se je 16. julija 1917 v Žireh, živel v Virovitici, čevljarški pomočnik.

Ko je bil 15. februarja 1945 v patrulji v Travniku, so ga ujeli in nato umorili domobranci postojanke iz Velikih Lašč.

MAJCEN Lado in Zora, partizana terenske čete Barje.

Lado Majcen se je rodil 11. novembra 1908 v Šempasu pri Gorici. Stanoval je na Rudniku št. 67 v Ljubljani (sedaj Peruzzijeva 7), elektrotehnik in rezervni poročnik BJV.

Zora Majcen se je rodila 9. septembra 1911 v Šempasu. Živel je v Ljubljani. Bila je absolventka trgovske akademije. Nekaj časa je imela v najemu trgovino pri Grobelnem, leta 1939 se je vrnila v Ljubljano.

Prve dni februarja 1943 so Lada, sestro Zoro in Ivana Jagra zahrbtno umorili pripadniki MVAC I. M., F. M. in R. M. iz postojanke na Rudniku. Pri tem trojnem umoru so bili soudeleženi I. Z. iz Babne Gorice, A. O. z Rudnika in B. Š.

Magister Janez: Kartoteka padlih v A INZ; Velimir Kraševac: Kočevska brigada, str. 331. Po nekaterih podatkih naj bi se sam ubil; izjava sestre Erne Magister-Barle 4. 2. 1993 avtorju.

Mahovne Vinko: KUVZ fasc. 25, Z 6018 v A Slovenije.

Majcen Lado in Zora: Popis žrtev z dne 31. 1. 1950 KO ZZB Rudnik; KUVZ, fasc. 32, Z-7171 v A Slovenije, kopija pri avtorju.

Lado Majcen, komandir partizanske terenske čete na Barju. Prve dni februarja 1943 so ga s sestro Zoro in Ivanom Jagrom ubili pripadniki MVAC z Rudnika.

Zora Majcen, partizanka terenske čete na Barju. Prve dni februarja so jo z bratom Ladom zahrbtno ubili pripadniki MVAC z Rudnika.

MAJCEN Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 6. marca 1920 na Homu 22 pri Šentrupertu.

20. marca 1943 so ga ujeli pripadniki MVAC iz postojanke Temenica in ga ubili. Pokopali so ga na robu gozda pri Temenici. Grob so našli šele 13. januarja 1946. Prekopali so ga na pokopališče v Šentrupert.

MALENŠEK Franc-Danilo, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 29. decembra 1923 na Raki pri Krškem.

2. januarja 1944 je bil na Polici pri Grosupljem ranjen. Domobranci so ga ujeli in takoj ustrelili. Pokopan je bil na Muljavi.

Majcen Jože: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 7/3038 v A Slovenije.

Malenšek Franc: kartoteka padlih v INZ; poročilo štaba Dolenjskega odreda z dne 1. 4. 1944.

Adolf Malnarič, partizan Cankarjeve brigade. Iz brigade je bil 1943 poslan na zdravljenje v bolnišnico. Na poti so ga pripadniki MVAC ujeli in ubili.

15. septembra 1944 je šel z obveščevalno nalogo v vas Palčje. Padel je v domobransko zasedo. Ujeli so ga in ga po večurnem mučenju ubili.

MARINCELJ Pepi, rodil se je 1921 v Banjaloki, Kočevje, živel v Hrastju pri Ljubljani.

Bil je politični komisar ene od bolnišnic v Rogu. Novembra 1944 so ga ujeli domobranci. Mučili so ga, mu vrezali peterokrako zvezdo na čelo in ga ubili.

MALNARIČ Adolf, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 1901 v Črnomlju.

Iz brigade so ga zaradi bolezni 1943 poslali v bolnišnico. Na poti ga je ujela in ubila MVAC.

MARC Jože Slavko, partizan, član okrožnega načelstva Narodne zaščite za srednjo Primorsko. Rodil se je 10. oktobra 1910 v Budanjah pri Vipavi, kmetijski delavec.

15. januarja 1945 so ga v Budanjah ujeli domobranci. Dva dni je bil v njihovem ujetništvu. Potem so ga mučili in ga 17. januarja 1945 pri kapeli ustrelili v hrbet z dvema rafaloma iz brzostrelke. Tam je bil pokopan.

MARGON Rudolf, partizan pri poverjeništvu OZNE za Postojno. Rodil se je 18. julija 1915 v Trnju pri Postojni, delavec.

Malnarič Adolf: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Marc Jože: Fasc. 302-2 (M-N) v A MNZ Slovenije; Franc Hvala - Peter, Organizacija in delo Narodne zaščite med NOB na Primorskem, str. 244.

Margon Rudolf: Fasc. 302-2 (M-N) v A MNZ Slovenije.

Marincelj Pepi: Pisna izjava Andreja Cetinskega z dne 1. 2. 1994.

MARINČIČ Franc, obveščevalec v Cankarjevi brigadi. Rodil se je 2. februarja 1925 v Vrbovcu.

4. januarja 1945 je četa domobrancev iz postojanke v Stični vdrla na Reber pri Žužemberku. Partizan Franc Marinčič se je skril v neko hišo. Ko so se domobranci že umaknili, jih je vaščanka R. U. poklicala nazaj in jim povedala, da se v njeni hiši skriva partizan, ki zasluži, da ga ubijejo. Ko so za to zvedeli domobranci, so se res vrnili in Marinčiča ubili.

MARINIČ Mara, partizanka 3. bataljona Cankarjeve brigade. Rodila se je v New Yorku, stanovala na Vrhniki.

Ko je Cankarjeva brigada 12. decembra 1942 napadla bataljon Legije smrti, so jo v vasi Mihovo ujeli. Odpeljali so jo v svojo postojanko v samostanu Pleterje. Po poti so jo zvezali in suvali z nogami. V samostanu so jo mučili in žalili. 17. decembra 1942 so jo ustrelili in zakopali v skupni grob nad samostanom Pleterje in vasjo Apnenik.

MARJEK Karol (Drago), partizan, komandir udarne čete. Rodil se je v Zgornji Šiški, Ljubljana.

Jeseni leta 1942, dan ni znan, ga je pripadnik MVAC z Loga pri Ljubljani iz svoje hiše na Logu št. 10 ustrelil s puško.

MARKOVIČ, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 1902.

27. januarja 1945 so ga domobranci ujeli in ubili na Mirni, v hiši ženske, ki se je imenovala Beta. Mrtvega so posedli na peč. Žensko so zaprli, čeprav je imela moža pri domobrancih. Še pravi čas je skočila s podstrešja in ušla, preden so hišo zajeli plameni.

MARTINČIČ Alojz, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 1. julija 1922 na Otoku pri Starem trgu v Loški dolini.

16. januarja 1945 so ga domobranci pri Bregu v bližini Borovnice ujeli in zaklali.

MARTINČIČ Jožef, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 2. julija 1903 na Otoku pri Cerknici.

16. februarja 1944 so ga ujeli domobranci 2. domobranskega bataljona in ga ubili pred župnijo v Cerknici.

Marinčič Franc: KUVZ, fasc. 33 Z-7406 v A Slovenije.

Marinič Mara: Samoten partizanski grob, str. 48-49, brošura, izdana ob 45. obletnici ustanovitve 15. divizije; Ivan Korošec, Štajerski bataljon-Prva nacionalna ilegala, Ljubljana 1993.

Marjek Karel: KUVZ, fasc. 29, Z-5051 v A Slovenije.

Markovič: Fasc. 707/VI/I v A INZ.

Martinčič Alojz in Jožef: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992, kopija pri avtorju.

MASTNAK Jože, desetar Levstikove brigade. Rodil se je 9. februarja 1910 v Zabukovici pri Grižah, Žalec.

V premični bolnišnici 18. divizije v Gradencu v Suhi krajini so 8. novembra 1944 njega in druge težke ranjence ubili domobranci iz 4. in še drugih dveh domobranskih bataljonov.

MARA, priimek ni znan, partizanka neugotovljene enote.

9. maja 1944 jo je skupina domobrancev v Šmarjeti ujela in umorila.

MATIJA, priimek ni znan, kurir kurirske postaje TV 3/a, Znojile. Doma je bil iz Dragatuša.

23. avgusta 1944 se je pripeljal v Žužemberk s kolesom. Z njim je bil kurir Miroslav Szopko-Tine. Oba so ujeli in ubili domobranci, ki so bili v patrolji.

MATKOVIČ Franc-Silvo, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 17. decembra 1915 na Lokvici pri Metliki, čevljar.

Skupina 2. čete 3. bataljona MVAC iz Semiča je 10. februarja 1943 pri Cerovcu naletela na tri partizane in dva ubila. Eden od ubitih je bil Franc Matkovič, tretji jim je ranjen ušel.

MAVRIN Franc, partizan neznane enote. Rodil se je v Podturnu.

Ko so sredi maja 1944 (dan ni znan) domobranci vdrli v Vavto vas, so ga ujeli. Poveljnik R. se je v Jurki vasi hvalil, da ga je ubil.

MAVSAR Alojz, namestnik komandirja 1. čete 1. bataljona 15. brigade. Rodil se je 20. novembra 1923 v Podrebri pri Želimljah.

Ob napadu na Grosuplje 11. marca 1944 je bil ranjen. Domobranci so ga ujeli in ubili.

MEDEN Dušan, obveščevalec in kurir kurirske postaje TV-18/a na Ostrem vrhu. Rodil se je 1911 v Grahovem.

14. aprila 1945 so ga domobranci iz 2. bataljona, ki so ropali po Loški dolini, ujeli. Odpeljali so ga v Cerknico, kjer so ga umorili.

MEGLEN Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1920.

22. oktobra 1944 so ga domobranci v Tisovcu v Suhi krajini ujeli in ustrelili.

Mastnak Jože: Spomeniki in spominska obeležja v občini Žalec, str. 21; pismo OO ZZB Žalec, št. 1992 8/M z dne 10. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Mara: Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 60.

Matija: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 43.

Matkovič Franc: Poročilo italijanskega oficirja pri MVAC posadki Semič za februar 1943, fasc. 744/II v A INZ.

Mavrin Franc: Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 62.

Mavsar Alojz: Kartoteka padlih v A INZ.

Meden Dušan: KUVZ; Kronika Grahovega, fasc. 865/VII 8 v A INZ.

Meglen Jože: Knjiga umrlih za leto 1944 v Kočevju.

MESERKO Ludvik, partizan in pozneje terenski aktivist OF. Rodil se je 13. oktobra 1898 v Gorenji vasi pri Mirni, živel v Migolici pri Trebnjem. 30. januarja 1945 so ga ujeli domobranci in ga ustrelili na poti proti Račjemu selu.

MESESNEL Alojz, neoboroženi partizan Zgornjevipavske čete. Rodil se je na Erzeltu pri Vipavi.

28. februarja 1943 so v Jelenovem žlebu Italijani napadli skupino 110 neoboroženih Primorcev, novincev, ki so jih spremljali partizani Zgornjevipavske čete. V boju se je takrat izgubil Alojz Mesesnel. Ko je iskal zvezo s partizani, so ga ujeli pripadniki MVAC in ga ustrelili.

MEVEC Jože, partizan transportne čete za prevoz s Primorske na Notranjsko. Rodil se je 30. marca 1913 na Dolenjem Jezeru 46, Cerknica.

12. februarja 1945 so ga domobranci iz 47. čete 2. domobranskega bataljona iz Cerknice ujeli na Dolenjem Jezeru in ga zverinsko umorili. 6. junija 1945 so ga ekshumirali. Zdravnik je ugotovil, da je bil najbrž ubit s krampom ali sekiro. Možno je tudi, da so ga domobranci ustrelili iz neposredne bližine. Pokopan je bil na pokopališču v Cerknici.

MEŽEK Janko, partizan, pripadnik VOS pod Storžičem. Rodil se je 18. novembra 1918 na Jesenicah.

18. aprila 1944 so v vasi Povlje pod Storžičem raztrganci pod vodstvom M.P. s prevaro zvalili pred cevi tri pripadnike VOS, med njimi tudi Janka Mežka, in jih ubili.

MIHELČIČ Anton-Tone, rojen 1922 v Banjaloki, Kočevje.

Konec novembra 1944, dan ni znan, so ga v vasi Zakraj na Blokah ujeli pripadniki Črne roke - domobranci, ko je bil ranjen v noge. Mučili so ga in ga s strelom v glavo ubili.

Meserko Ludvik: Dokumentacija OO ZB Trebnje.

Mesesnel Alojz: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 638; izjava Alberta Stegovca-Milana z dne 7. 5. 1983.

Mevec Jože: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 6/93 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; KUVZ, fasc. 27 /Z.4290) v A Slovenije.

Mežek Janko: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 89.

Mihelčič Anton: Izjavi Zlate Mihelčič in Andreja Cetinskega z dne 1. 2. 1994, kopija pri avtorju.

MIHELČIČ Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. februarja 1914 v Regrči vasi pri Novem mestu.

V drugi polovici junija 1942 so njega in Albina Šmajdka ujeli pripadniki MVAC iz tako imenovanega Štajerskega bataljona. Oba sta bila namreč prepričana, da sta prišla v tabor partizanov. 26. junija 1942 so ju pri Št. Joštu poslali po vodo skupaj s klavci, ki so ju zaklali.

MIHELČIČ Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je na Babni Polici v Loški dolini.

29. julija 1942 so ga pripadniki MVAC, ki so kasneje ustanovili vaško stražo v Loški dolini, ujeli in ga pri Vrhu v Loški dolini ustrelili.

MIKLAVČIČ Marija-Nežka, partizanka neznane enote.

Septembra 1942 (dan ni znan) so jo ujeli in ubili pripadniki MVAC. Pokopana je bila na pokopališču v Strugah v dobrepoljski dolini.

MIKLAVŽ, partizan Gubčeve brigade.

V začetku novembra 1942 je bil v spopadu z belogardisti iz Trebnjega težko ranjen. Ustrelil se je, da jim ne bi živ prišel v roke.

MIKLIČ Ivan, partizan 2. bataljona Dolenjskega odreda. Rodil se je 14. februarja 1921 v vasi Roje pri Trebelnem, sin mlinarja na Radovlji pod Trebelnim.

15. julija 1942 so pripadniki lažnega "Štajerskega" bataljona iz Šentruperta v bližini Češče vasi ujeli in zaklali njega in še dva partizana njegove čete, Toneta Ilovarja in Alojza Novšaka.

MIKUŠ Franc-Marko, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 21. januarja 1924 na Rakeku.

1. januarja 1943 so ga pripadniki MVAC iz Sv. Vida v Pajkovem ujeli skupaj z Antonom Urbančičem-Kvirinom, tudi z Rakeka. Odvedli so ju k cerkvi sv. Urha nad vasjo Zavrh. Bataljon Šercerjeve brigade jih je pri cerkvi sv. Urha obkolil in se pet ur z njimi boril, vendar so jim v megli ušli. Še prej so ujeta partizana ustrelili. Ko so borci Šercerjeve brigade prišli do njiju, je iz njunih trupel še tekla kri.

Mihelčič Franc: Franček Saje, Belogardizem, str. 373-374; dokumentacija OO ZZB Novo mesto. Franček Saje je v Belogardizmu zapisal podatke na podlagi zaslišanja F. M. pred področnim vojaškim sodiščem v Kočevju, 1. 10. 1943.

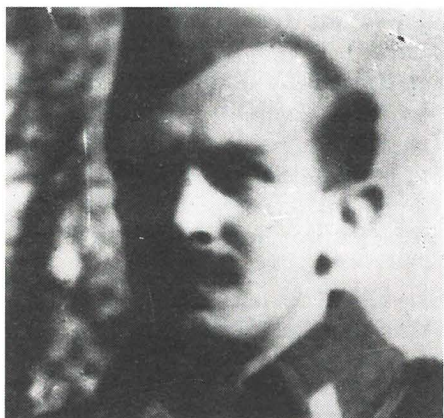
Mihelič Franc: Franci Strle, Partizani, ustreljeni na obeh straneh in belogardisti v Loški dolini do jeseni 1942; Borec 1991, skupna številka 3, 4 in 5.

Miklavčič Marija-Nežka: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 10-98 v seznamu raztresenih neznanih partizanskih grobov na območju okraja Grosuplje.

Miklavž: Vid Jerič, Samo dva sta se prebila, Borec 1962, str. 339.

Miklič Ivan: Franček Saje, Belogardizem, str. 369; sodni spis zoper F.M. v Okrožnem sodišču Novo mesto, Ko 230/46/78; podatki OO ZB Trebnje, št. 54/91 z dne 24. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Mikuš Franc Marko: Milan Guček, Šercerjeva brigada, I. del. str. 95-96 in 519; Franci Strle, Spomini, Notranjski listi III/89, str. 46.

Jože Mirtič-Zidar, načelnik štaba 1. divizije VDV, major. 14. novembra 1944 so ga v bližini Koprivnika težko ranjenega ujeli domobranci, mu v lice vžgali peterokrako zvezdo in ga še drugače mučili, dokler ni v bolečinah umrl.

MIRTIČ Jože-Zidar, načelnik štaba 1. divizije VDV, major. Rodil se je 20. oktobra 1912 v Ljubljani, uslužbenec uprave Dravske banovine v Ljubljani.

14. novembra 1944 so ga domobranci v bližini Koprivnika ujeli težko ranjenega. V lice so mu vžgali peterokrako zvezdo in ga mučili, dokler ni v bolečinah umrl. Morilci so znani.

MIRTIČ Valentin, obveščevalec Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 6. februarja 1917 na Brezovi Rebri.

19. oktobra 1942 so ga pripadniki enote MVAC iz Žužemberka ujeli in ubili.

Jože Mirtič-Zidar. Slika je nastala, potem ko so ga domobranci 14. novembra 1944 ranjenega ujeli in mu v lice vrezali peterokrako zvezdo in ga še drugače mučili, dokler ni v bolečinah umrl.

Mirtič Jože: Ivan Perovšek-Pelko, Naprej! (8. brigada), str. 128-129, kjer je objavljena njegova slika; Ko 25/46/21 v arhivu Okrožnega sodišča v Ljubljani.

Mirtič Valentin: Franček Saje, Belogardizem, str. 609; avtor tam navaja poročilo 105, legija črnih srajc N 612/I z dne 20. 10. 1942.

MISLEJ Danica, bolničarka 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodila se je 19. oktobra 1925 v Tinjah pri Mariboru, stanovala v Ljubljani.

1. aprila 1944 so jo na Zajčjem Vrhu nad Novim mestom težko ranili domobranci iz novomeške posadke. Poveljnik 1. bataljona Cankarjeve brigade jo je hotel rešiti, vendar so ga domobranci ubili. Potem so pokončali še ranjeno Danico.

MISLEJ Ljubo Ivan, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1923 v Dragi. V začetku februarja 1943 so pripadniki MVAC na domu Alojza Makovca ujeli Ljuba in še enega partizana. Ljuba so ustrelili. Takrat so aretirali tudi gospodarja, ki so ga pozneje ustrelili.

MIVŠEK Rudolf, obveščevalec 2. bataljona Dolomitskega odreda. Rodil se je 1911 na Petkovcu št. 26.

28. avgusta 1942 so ga pripadniki MVAC iz Zaplane blizu Petkovca pri Rovtah ujeli in umorili. Pokopali so ga na pokopališču na Zaplani 29. avgusta 1942.

MLAKAR Anton, partizan Slivniškega (4.) bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je 3. septembra 1915 v Viševku v Loški dolini, mizar.

21. februarja 1943 so ga ujeli pripadniki MVAC. Za pokopališkim zidom v Podcerkvi v Loški dolini so ga skupaj s partizanom iz istega bataljona Antonom Lundrom ustrelili. Ustrelil ju je belogardistično-italijanski strelski oddelek. Za Mlakarja se ve, da ga je ustrelil pripadnik MVAC N. K., ki je po poročilu Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov z dne 29. januarja 1944 že dobil plačilo za ta zločin.

MLAKAR Janez, intendant v Cankarjevi brigadi. Rodil se je 2. oktobra 1913 v Gorenjih Dolah pri Škocjanu.

22. aprila 1944 ga je v vasi Gredice pri Tržišču ujela domobranska patrolja posadke v Tržišču in ga ustrelila. Ustrelil ga je domobranec R.. Z njim sta bila v patrolji domobranca F. K. in I. Š. Pozneje so umor opravičevali, češ da je hotel Mlakar pobegniti in da ga sploh ne bi odpeljali, če jim ne bi zatrjeval, da se bo vrnil v partizane.

Mislej Danica: Lado Ambrožič-Novljan, Cankarjeva brigada, str. 507; osebni spomini avtorja.

Mislej Ljubo: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Mivšek Rudolf: KUVZ, fasc. 28 Z 4908 v A Slovenije; kopija pisma OO ZZB Vrhnika z dne od 17. 3. 93 pri avtorju.

Mlakar Anton: Franček Saje, Belogardizem, str. 536.

Mlakar Janez: Dokumentacija OO Novo mesto.

MODIC Anton, partizan Ljubljanske brigade, po domače Malinov. Rodil se je 26. novembra 1913 v Vrbljenah, kmečki sin.

23. decembra 1943 so ga ujeli domobranci iz postojanke v Podpeči, ko je bil na obisku pri sestri v Notranjih Goricah. Kasneje so ga domobranci ustrelili ob Ljubljnici.

MODIC Franc, partizan. Rodil se je 10. januarja 1889 pri Sv. Gregorju. 13. februarja 1944 so ga domobranci pri Velikih Laščah ujeli in ustrelili. Po domobranskih poročilih naj bi bil "ustreljen na begu".

MODRIJAN Ivan, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 7. junija 1910 v Šmartnem v Tuhinjski dolini.

6. februarja 1944 so ga domobranci v bojih za domobransko postojanko na Trški gori ujeli in ubili.

MORAVEC Janko, partizan 2. bataljona Kočevske brigade. Rodil se je 1917.

3. maja 1944 je 3. bataljon 9. brigade poslal proti Grosupljemu patroljo, ki se ni več vrnila. Kmalu so v bataljonu zvedeli, da so domobranci ujeli vse štiri borce in ubili dva - Moravca in puškomitaljezca.

MOŠKRIC Jože, politični komisar zaščitne čete Glavnega poveljstva NOV in POS. Rodil se je 2. marca 1902 v Dobrunjah, Ljubljana Moste-Polje.

V začetku februarja 1943 so ga stražarji postojanke na Polici pod vodstvom D. C. ujeli v Podlipoglavu. Privlekli so ga v svojo postojanko. Tam so ga strahotno mučili in 13. februarja 1943 ubili za pokopališkim zidom.

MOŽINA Jakob, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1916 v Kočah pri Postojni.

14. avgusta 1944 so domobranci iz Kranja hajkali na sektorju Javornik-Pševo. Zajeli so ga skupaj s partizanom Antonom Jakšetom in ju ranjena ustrelili.

Modic Anton: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 363.

Modic Franc: Dnevno poročilo obveščevalne službe domobranske posadke Velike Lašče za čas 7-24. februarja 1944 z dne 13. 2. 1944 v fasc. 300/II v A INZ.

Modrijan Ivan: Kartoteka padlih v A INZ, v njej je sporočilo odseka za kadre 4. SNOUB M. Gubca o smrti z dne 26. marca 1944.

Moravec Janko: Velimir Kraševac, Kočevska brigada, str. 202.

Moškric Jože: Franček Saje, Belogardizem, str. 602: Štefanija Podbevšek, Sv. Urh, str. 243-245; Miloš Rutar, Sodelovati in zmagati, str. 23.

Možina Jakob: A MNZ, fasc. 301-34/71 (inv.361), mapa 3.

MRAK Janez, partizan, kurir enote za zvezo Tomšičeve brigade. Rodil se je na Vrhniki 30. julija 1930.

Le nekaj več kot 13 let je imel, ko so ga 23. decembra 1943 ujeli domobranci v Gorenjem Karteljevem. Mučili so ga in ubili. Po nekaj urah so ga našli partizani. Bil je polomljen in razbit.

MRAMOR Franc, partizan Komande mesta Ribnica Notranjskega vojnega področja.

15. maja 1944 so ga domobranci v bližini Sodražice ujeli in ga kmalu nato ubili. Pokopan je bil v Sodražici.

MRAVLJE Franc-Silvo, obveščevalni oficir Kokrškega odreda. Rodil se je 1921 v Poljanski dolini.

Konec aprila 1945 so ga ujeli domobranci v gozdu nad vasjo Pristava in ga v bližini zavetišča ubili. Mrtvega in oropanega so našli kurirji relejne postaje "A" nad Gozdom, ki so slišali streljanje v bližini obveščevalčevega bunkerja.

MRAVLJE Milan, partizanski kurir. Rodil se je 21. januarja 1927 v Ljubljani, dijak.

V Polhograjskih Dolomitih so ga 24. septembra 1942 ujeli pripadniki MVAC iz Dravelj. Njihov poveljnik J. K. je 28. septembra 1942 njegove mu očetu dejal: "Danes sem v Podutiku ustrelil tvojega sina. Lahko ga pokopljete."

MRHAR Drago, operativni oficir 9. kočevske brigade. Rodil se je 1915 v Prigorici pri Ribnici, dipl. tehnik.

V boju 9. brigade s 4. domobranskim bataljonom v vasi Ratje v Suhi krajini je bil 19. januarja 1945 težko ranjen v trebuh. Soborci ga niso uspeli rešiti, zato so ga domobranci ujeli in ubili.

MRŠE Franc, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 25. maja 1910 v Dolenjih Lazah, Ribnica, delavec.

V bojih za Velike Lašče so borci Šercerjeve brigade ujeli 17 domobrancev. Ujeti domobranci pa so bili slabo zastraženi. Pred poldnevom 3. decembra 1943 so izginili s partizanskim stražarjem Francem Mršetom vred. Mršeta so ubitega našle partizanske patrolje pri Ponikvah.

Mrak Janez: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del; pismo OO ZZB Vrhnika, št. 3/92 z dne 30. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Mramor Franc: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo komande NVP z dne 19. 5. 1944.

Mravlje Franc: Ivan Jan, Kokrški odred, 3. del, str. 163.

Mravlje Milan: Pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji, str. 242.

Mrhar Drago: Fasc. 301-108, v A MNZ Slovenije; poročilo oficirja OZNE 18. divizije z dne 11. 2. 1945.

Mrše Franc: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 570; pismo OO ZZB Ribnica, št. 3/92 z dne 10. 1. 1992 RO ZZB Slovenije. Ta navaja, da je bil ubit 30. 12. 1943 pri Zdenski vasi, kopija pri avtorju.

MRZELJ Alojz, pionirček. Rodil se je 1935 v Velikem Gabru pri Trebnjem.

11. junija 1944 so partizani neznane enote snemali telefonsko žico pri Velikem Gabru. Malega Alojza Mrzelja so poslali neoboroženega na stražo. Domobranci so ga ustrelili.

MUC Franc, politični delegat voda neugotovljene enote. Rodil se je 8. aprila 1913 v Podzemlju, občina Črnomelj.

2. marca 1944 so na Polico poslali patroljo s petimi partizani. Zaustavili so se v zaselku Goričane pri Polici. Domobranci, ki jih je vodil V. M., vodja domobranskega obveščevalnega centra, so hišo obkolili in pozvali partizane, naj se predajo. Partizana sta vrgla bombi in ranjena obležala. Ranjena so domobranci odvedli v Grosuplje, kjer so ju ustrelili. Po domobranskih virih naj bi Muca in drugega partizana predali Nemcem, ki so ju 3. marca 1944 v Grosupljem ustrelili.

MULEC Ana-Ivanka (rojena Muha), partizanka Notranjskega odreda. Rodila se je 1. septembra 1913 v Igi vasi, stanovala v Nadlesku v Loški dolini.

13. marca 1945 so domobranci med svojim nenadnim prodorom v Loško dolino delno uničili četo Notranjskega odreda v Babnem Polju. Ivanko so takrat ujeli, ji z bajonetom razparali trebuh ter ji izvlekli osem mesecev star plod. Obesili so ga na plot, njo pa ubili.

MUREN Miha, po domače Auguštinov, obveščevalec neugotovljene enote. Rodil se je na Gorenjih Sušicah pri Dolenjskih Toplicah. Marca 1944 so ga domobranci iz Novega mesta v gozdu Brezje v Dolenji Straži ujeli in ustrelili.

Mrzelj Alojz: Dokumentacija OO ZB Trebnje.

Muc Franc: Anton Babnik, Bili so žrtve izdajalcev, članek v TV-15 št. 13/1964; domobrantsko poročilo o tem v fasc. 281/I v A INZ.

Mulec Ana: Mrliška knjiga Stari trg za leto 1945, zap. št. 6; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZD Slovenije, kopija pri avtorju; Jože Janež, dokumentacija za monografijo o Notranjskem odredu.

Muren Miha: Topografija NOB Novo mesto, str. 4/1961, v Muzeju za novejšo zgodovino.

N

NABERGOJ Alfonz-Skala, partizan 19. SNOUB Srečka Kosovela, pozneje komandir kurirske postaje P 15. Živel je v Mariboru.

Spomladi 1944 se je zdravil v vasi Velika Brda pri Hruševju. Tu so ga 5. junija 1944 ujeli domobranci in ga odpeljali v Postojno, kjer so ga ubili.

NAGLIČ Francka, partizanka, bolničarka v Gorenjskem vojnem področju, rojena 7. marca 1927 v Preddvoru, živel v Radovljici na Predtrgu 89, dijakinja.

Poleti leta 1944 so jo zaprli v Begunjah. Od decembra 1944 je bila v mladinskem kazenskem taborišču na Koroškem. Od tam je ušla v partizane. Aprila 1945 (po nekaterih podatkih pa 6. januarja 1945) so jo v Podpeči pri Sovodnju ranili domobranci in jo ujeli. Vso so razrezali, ji izkopalili oči in jo ubili.

NAGODE Vinko-Boštjan, partizan Vojkove brigade. Rodil se je 1909 v Zadlogu pri Idriji.

5. novembra 1944 so ga ujeli domobranci med Belo in Zadlogom. Po poti iz Črnega Vrha proti zaselku Lome so ga mučili in ga ustrelili. Ustrelil ga je njegov sorodnik T. R., doma iz Logaških Žibrš, ki je bil domobranski stotnik in je po vojni živel v tujini.

NAROBÉ Lovrenc, partizan.

Rodil se je 9. avgusta 1920 na Podreči 60, sin kovača in posestnika.

V noči s 23. na 24. marec 1945 so ga domobranci iz Rovt pod poveljstvom C. P. med vasjo Rovte in Martinj Vrhom ranjenega ujeli in mu s kopitom razbili glavo.

NATEK Franc-Jože, rodil se je 8. avgusta 1903 v Celju, intendant neugotovljene enote, v službi v Novem mestu.

Septembra 1944 so ga v Moravški Gori ujeli domobranci in ga po mučenju ubili.

Nabergoj Alfonz: Pismo OO ZB Postojna, št. 2/6/92 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju, in KUVZ, fasc. 899/1 v A INZ.

Naglič Francka: Ivo Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 167, in Po poteh spominov, izdala ZZB Radovljica, str. 267.

Nagode Vinko Boštjan: Pismo OO ZZB Idrija, št. I-G/96 z dne 12. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Narobe Lovrenc: KUVZ, fasc. 40 G-817 v A Slovenije.

Natek Franc: Biografije padlih borcev NOB OO ZZB Velenje v fasc. 429/6, A RO ZZB Slovenije v A Slovenije.

NEMANIČ Janez, partizan neznane enote. Rodil se je 14. decembra 1891 v Čurilih, Črnomelj.

Dne 11. januarja 1943 so ga pri Metliki pripadniki metliške postojanke MVAC pod poveljstvom F. Š. ujeli in ubili. Po njihovem poročilu je bil "ustreljen na begu". Še italijanski civilni komisar v Črnomlju ing. Cassenega tega ni verjel. Zato je na akt o tem z zelenim črnilom dopisal "Vzel na znanje, vendar kot izhaja iz sporočene verzije - je kar se tega tiče prav slabo - ni res!"

NEMEC Alojz, partizan udarnega bataljona 18. divizije. Rodil se je 9. julija 1912 v Avstriji.

V bojih pri vasi Lašče v Suhi krajini 30. januarja 1945 je bil Alojz Nemeč ranjen. Domobranci so ga potem zaklali.

NEMGAR Štefan, partizan Dolomitskega odreda, rojen v Lazah pri Logatcu.

Jeseni 1944 so ga črnorokci iz Logatca umorili. Našli so ga doma, ker je bil izdan. V usta so mu porinili brzostrelkino cev ter spustili rafal.

NOSAN Ferdinand, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 25. februarja 1925 v Bukovici pri Ribnici na Dolenjskem.

11. januarja 1945 ga je ujel 2. domobranski bataljon in potem ustrelil. Pokopan je bil na pokopališču v Škriljah pri Danah v Loški dolini.

NOSAN Franc, podporočnik v Notranjskem odredu. Rodil se je 1920 v Goriči vasi pri Ribnici na Dolenjskem.

Ob napadu pri Igu leta 1945, dan ni znan, so ranjenega ujeli domobranci in ga ustrelili malo pred koncem vojne.

NOSE Leopold, partizan Dolenjskega vojnega področja. Rodil se je 1. februarja 1913 na Selih pri Hinjah. Bil tudi odposlanec Kočevskega zbora.

V bojih okoli Ribnice so ga leta 1944, dan ni znan, ujeli domobranci in ga odpeljali v Ribnico. Ubili so ga decembra 1944 in vrgli v prepad.

Nemanič Janez: Zapisnik o smrti, dokument št. 55 iz 4. čete 3. bataljona MVAC v fasc. 496/I-2, KUVZ v A INZ; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 138.

Nemeč Alojz: Kartoteka padlih v arhivu INZ.

Nemgar Štefan: Jože Simčič, Pometajo naj pred svojim pragom, Svobodna misel, str. 20, 24. 6. 1994.

Nosan Ferdinand: Kartoteka padlih, sporočilo Notranjskega odreda z dne 14. 1. 1945 v A INZ o njegovi smrti.

Nosan Franc: Dokumentacija v OO ZB Ribnica.

Nose Leopold: Dokumentacija v OO ZB Novo mesto in A Dolenjskega muzeja, F-2, žrtve Hinje.

NOVAK Bogdan-Stojan, partizan 5. bataljona 1. brigade Narodne obrambe. Rodil se je 3. januarja 1924 v Ospu pri Kopru, kmetijski delavec.

3. januarja 1945 je sodeloval v boju z domobranci v vasi Hinje. Ko mu je zmanjkalo streliva, se je ustrelil, da ga ne bi domobranci dobili živega.

NOVAK Otmar, partizan, pripadnik VOS. Rodil se je 7. novembra 1921 na Jesenicah. Po poklicu ključavničar.

10. decembra 1943 ga je zahrbtno ustrelila pripadnica Črne roke M. P. na Javorniku pri Jesenicah.

NOVŠAK Alojz, partizan Gašperjeve čete 2. bataljona Dolenjskega odreda. Rodil se je 25. avgusta 1920 na Grč Vrh pri Mirni.

14. in 15. junija 1942 so pripadniki lažnega "Štajerskega" bataljona iz Šentruperta v bližini Češče vasi ujeli in zaklali tri partizane iz čete Dolenjskega odreda: poleg Novšaka še Toneta Ilovarja in Ivana Mikliča.

Novak Bogdan: Fasc. 302-2 v A MNZ Slovenije.

Novak Otmar: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 188.

Novšak Alojz: Franček Saje, Belogardizem, str. 369.

OBLAK Franc, vodnik 1. čete Notranjskega odreda. Rodil se je 9. oktobra 1917 v Podslivnici.

13. januarja 1945 so domobranci iz 2. bataljona pri Sv. Ani v Loški dolini presenetili 1. in 3. četo Notranjskega odreda. Ujeli so šestnajst partizanov, med njimi tudi Franca Oblaka, ki so ga skupaj s Francem Wolfingom v Cerknici ustrelili.

OBLAK Franc, partizan Cankarjevega bataljona. Rodil se je 23. novembra 1912 v Bukovem Vrhu, Škofja Loka.

Ko se je zdravil pri kmetu v Kremeniku, so ga Nemci zajeli in zaprli v Begunje. Po treh mesecih so ga spustili. 6. januarja 1945 pa so ga aretirali domobranci iz Črnega Vrha nad Polhovim Gradcem in ga ustrelili.

OGRAJENŠEK Franc, komandir čete v Tomšičevi brigadi. Rodil se je 1921 v Studencah pri Galiciji, Žalec.

V Češnjicah v Tuhinjski dolini je bil ranjen. Zdravil se je v bunkerju, kjer so ga decembra 1944 odkrili domobranci in ga ubili. Pokopan je v Češnjicah v Tuhinjski dolini.

OGRINEC Zdravko, partizan Slivniškega bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je 19. marca 1922 v Grahovem pri Cerknici.

14. februarja 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli na Babni Polici in ga nato v Cerknici ustrelili.

OKOLIŠ Mirko (ali Anton), partizan komande Notranjskega vojnega področja. Rodil se je 30. junija 1912 na Poljanah v Loški dolini.

10. septembra 1944 so ga ob vdoru 2. domobranskega bataljona v Loško dolino njegovi pripadniki na domu ujeli in ustrelili.

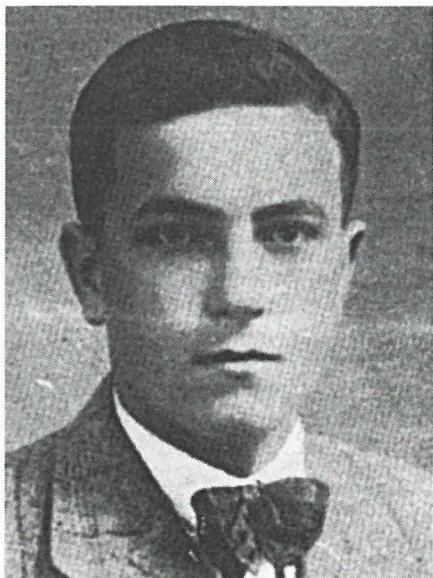
Oblak Franc: Kartoteka padlih v A INZ; Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniške sestave Notranjskih odredov, str. 98/98, brošura, založil odbor Notranjskega odreda 1986.

Oblak Franc: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 228.

Ograjenšek Franc: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 109.

Ogrinec Zdravko: Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniške sestave Notranjskih odredov, brošuro založil odbor Notranjskega odreda, 1986, str. 58; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Okoliš Mirko: Jože Janež, dokumentacija za monografijo o Notranjskih odredih, (Matična knjiga umrlih za 1944, Stari trg (zap. št. 74); kartoteka padlih v A INZ.

Stane Orel, partizan neugotovljene enote. 9. marca 1943 so ga zahrbtno ubili pripadniki MVAC z Rudnika.

ORAŽEN Ignac, partizan 18. divizije. Rodil se je 22. februarja 1917 v Brežah pri Ribnici, kmet in obrtnik.

28. februarja 1944 so ga domobranci med boji ujeli in ga ustrelili na Gorenjem Blatu pri Pijavi Gorici.

OREL Stane, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1916 na Malem Vrhu pri Škofljici, mizar.

9. marca 1943 so ga pripadniki MVAC iz Bizovika, med njimi so bili: S. B., A. S., A. J., F. J. in V. H. in S. E. ter R. M., ujeli hkrati s partizanom Lojzetom Kastelicem, ga mučili in ubili v gozdu nad Bizovikom.

OKOREN Leopold-Lado, kurir kurirske postaje G-13/a v Bodoveljski grapi pri Škofji Loki. Rodil se je 11. novembra 1921 v Puštalu, delavec. Domobranci postojanke v Sopotnici pri Škofji Loki so ponoči ob 1.30 uri 30. aprila 1945 obkolili hišo Jožeta Starmana v Bodoveljski grapi. Tam sta prenočevala kurirja Leopold Okoren-Lado in Franc Krek. Oba so ujeli. Lada so mučili. 3. maja 1945 ga je ubil domobranec P. B.

OMAHEN Pavle, partizan neugotovljene enote na okrevanju doma. Rodil se je 26. marca 1901 na Vnarnjah, stanoval je v Zgornji Zadobrovi, delavec.

Italijani so ga ujeli in obsodili na dosmrtno ječo. V partizane preoblečeni domobranci so ga aprila 1944 pri Polju odpeljali, ga ubili v Plevnikovem mlinu in truplo vrgli v Savo.

Okoren Leopold: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 552-553; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 322.

Omahen Pavle: Maks Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 19; Iskra in plamen (Ljubljana-Moste), str. 518; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 547-548.

Oražen Ignacij: Dokumentacija OO ZB Ribnica; poročilo istega odbora, št. 3/92 z dne 10. januarja 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Orel Stane: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, II, izdaja, str. 251-255.

OSREDKAR Ivan, partizan, kurir kurirske postaje G-13/a. Rodil se je 13. novembra 1927 v Žirovskem Vrhu, kmetijski delavec.

18. novembra 1944 so domobranci iz Škofje Loke napadli zavetišče kurirjev za Logom. Med njimi je bil tudi Ivan, ki je bil ranjen pod desno ramo.

Domobranci, ki jih je vodil J. K., so drugi dan med patroljiranjem v snegu odkrili sled za ranjencem in ga našli že mrtvega, ker je ponoči izkrmavel.

OSTROVRŠNIK Ivan, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 27. aprila 1904, Stara vas, rudar.

Jeseni 1944, ko je bila Šlandrova brigada na Dolenjskem, je bil politični komisar bataljona. Ostal je na Dolenjskem. Spomladi 1945, dan ni znan, so ga domobranci ujeli in ustrelili.

OŠABEN Marjan, partizan Levstikove brigade. Rodil se je 1926 v Kozarjah, Ljubljana Vič.

Po poročilu domobranske posadke iz Kočevja je bil konec marca 1944 ranjen in ujet v vasi Maršiči. Kot navajajo domobranci, naj bi "izdihnil radi izkrmavitve".

Osredkar Ivan: KUVZ, fasc. 39, G-754 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 197.

Ostrovršnik Ivan: Biografija padlih borcev, OO ZZB Velenje, fasc. 429/3, A RO ZZB v A Slovenije.

Ošaben Marjan: Poročilo št. 14758 domobranske posadke Kočevje za 30. marec 1944 v fasc. 26/IV v A INZ; pismo KO ZZB Brezovica z dne 10. februarja 1992 RO ZZB Slovenije (kopija pri avtorju), ki navaja, da so ga ujeli in ubili domobranci iz Velikih Lašč decembra 1943.

PACEK Franc, član inštruktorske skupine Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet. Rodil se je 22. avgusta 1914 v Velikem Podlogu pri Leskovcu.

16. junija 1942 so ga mirnopoški in šentrupertski pripadniki MVAC, ki so se izdajali za partizane, ujeli pri Sv. Roku. Mučili so ga ter zaklali skupaj s partizanom Zvonkom Runkom. Pokopan je bil na pokopališču v Stopičah pri Novem mestu.

PAČNIK Lovrenc-Kostja, partizan Koroškega bataljona. Rodil se je leta 1906 na Lešah, Prevalje.

Iz bolnišnice v Robanovem kotu je bil premeščen v bolnišnico Nova Štifta v Podvolovljeku. Ker je bil težko ranjen, je bil predviden za evakuacijo z letalom iz Zgornje Savinjske doline v Italijo, vendar letal zaradi ofenzive ni bilo.

Franc Pacek, član inštruktorske skupine Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet. 16. julija 1942 so ga s prevaro ujeli pripadniki lažnega Štajerskega bataljona, ki so se izdajali za partizane. Pri Sv. Roku so ga mučili in zaklali skupaj z Zvonkom Runkom.

7. januarja 1945 je bolnišnico napadla udarna četa iz Kranja in ga na begu ustrelila.

PAJER Albin, partizan neznane enote. Rodil se je 1910 v Hrastniku. Partizana Albina Pajerja, ki je bil poslan na Dolenjsko, so 19. julija 1944 na Gombiščah blizu vasi Občine ujeli domobranci in ga pri Trebnjem ustrelili.

PAJER Luka, kurir neznane enote. Rodil se je v Ihanu pri Domžalah. 12. novembra 1944 so ga domobranci iz Domžal pri Sv. Trojici brez predhodnega opozorila umorili, ko je šel po svoji kurirski poti.

Pacek Franc: Franček Saje, Belogardizem, str. 371.

Pačnik Lovrenc: Ikovič in Linasi, Koroško partizansko zdravstvo, str. 309.

Pajer Albin: Kopija pisma OO ZZB Hrastnik št. 1/92 z dne 20. 1. 1992, kopija pri avtorju; Kartoteka padlih v A INZ.

Pajer Luka: KUVZ, fasc. 41, G 1139 v A Slovenije.

PAJK Stanko, vodja Glavnega sanitetnega ekonomata SCVPB na Planini. Rodil se je 12. decembra 1910 na Krki.

14. novembra 1944 so pripadniki domobranskih enot vdrli v Belo krajino. Ujeli in ubili so ga na Sredgori in ga zažgali v baraki.

PAJNIČ Anton, partizan Notranjskega odreda.

Domobranci so ga 12. oktobra 1944 ujeli doma na Hribu, kjer je bil na obisku, in ga ustrelili.

PALČAR Ignac, partizan 1. bataljona Kokrškega odreda. Rodil se je 1905 pod Dobrčo.

4. aprila 1945 so ga domobranci ujeli s še dvema partizanoma. Zaslíševali so jih in jih nagovarjali, naj prestopijo k domobrancem. Oropali so jih in pretepali. Zelo surov z njimi je bil domobranec M. Š. iz Zg. Bitenj, še hujši pa J. J. iz Stražišča. Ko so ga gnali proti Begunjam, so ga pod Dobrčo ustrelili.

PANKO Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 16. junija 1912 v Trbovljah, delavec.

Novembra 1944, dan ni znan, so ga pri Žužemberku ujeli domobranci in ga ubili.

PANTAR Franc, partizan 12. brigade. Rodil se je 1914 v Trbovljah.

27. julija 1944 so ga pripadniki 4. domobranskega bataljona v bojih na Babni Gori ranili, ujeli in ubili. Pokopan je bil v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

PAPEŽ Mihael, vodnik 1. čete 4. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je v Ilinjah.

Po poročilu 3. domobranske bojne skupine iz Novega mesta so ga pripadniki te enote 16. marca 1944 ob napadu na 4. bataljon Cankarjeve brigade pri Javorovici ujeli. Po domobranskem poročilu je bil Papež pred kapitulacijo Italije v njihovi Legiji v Ilinjah in Žvirčah. Na Turjaku je bil ujet in od 2. januarja 1944 dalje v 4. bataljonu Cankarjeve. Ni navedeno, da so ga ubili, je pa takrat izginil brez sledu. Evidentiran je kot padli borec 4. bataljona na Javorovici. Sicer so domobranci ob porazu 4. bataljona Cankarjeve brigade trdili, da "ujetnikov ni bilo".

Pajk Stanko: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 98; Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 193. Pajnič Anton: Jože Janež, Gradivo za monografijo o Notranjskih odredih (v Odboru Notranjskega odreda).

Palčar Ignac: Ivan Jan, Kokrški odred, 3. del., str 125.

Panko Jože: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Pantar Franc: Kartoteka padlih v A INZ.

Papež Mihael: Seznam v kartoteki padlih v A INZ; poročilo 3. domobranske bojne skupine, št. 14614, fasc. 26/III v A INZ.

PAPLER Franc, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 15. septembra 1925 v Dobravici pri Podnartu, krojaški pomočnik.

13. septembra 1944 so četniki Notranjskega četniškega odreda pod vodstvom M. B. skupaj z domobranci okoliških postojank vdrli v Žiri. Domobranci z Veharš so ujeli tudi njega in ga še s tremi aktivisti in enim partizanom na poti v Goropeke zahrbtno ustrelili.

PATE Franc, partizan, komandir Narodne zaščite v vasi. Rodil se je 16. septembra 1907 v Rodinah pri Dolenji Nemški vasi, občina Trebnje.

21. julija 1943 so ga belogardisti v bližini Lukovka ujeli in nato ubili v gozdu pri Gorenji vasi v bližini Mirne.

PATE Jože, partizan neznane enote. Rodil se je v Dolenjem Kamenju, Novo mesto.

8. decembra 1942 je prišel na obisk domov v Dolenje Kamenje. Vaški stražarji so hišo obkolili. Ko je na begu skočil skozi okno na vrt, so ga zadele belogardistične kroglice. Obležal je ob domači hiši. Med vaškimi stražarji so bili J. E., J. M. in L. V. Nanj je streljal F. R.

PAVLIČ Aleksander, partizan Šercerjevega bataljona Krimskega odreda. Rodil se je 28. novembra 1914 na Strmci, občina Cerknica.

Po poročilu tajne obveščevalne službe (TOS) MVAC so 25. avgusta 1942 pri Lužarjih pripadniki vaše straže napadli partizane, ki so spali pod nekim kozolcem. Ubili so ga skupaj s partizanom Logovilčevim Mihom. Pokopan je bil na pokopališču Sv. Ožbolt- Lužarji.

PAVLIČ Tone, partizan neugotovljene enote, iz Podcerkve v Loški dolini.

9. septembra 1943 so ga ujeli in ubili pripadniki MVAC, ki so se umikali iz Novega mesta.

PAVLIN Franc, obveščevalec-podporočnik v Gubčevi brigadi. Rodil se je 19. novembra 1919 v Pristavi pri Orehovici, strojni ključavničar, stanoval pa je v Dolenjem Mokrem polju.

24. septembra 1944 so ga domobranci na Babni Gori ujeli in nato ustrelili.

Papler Franc: Ivo Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 228; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 409; M. Mravlje, Obletnica četniško domobranskega zločina v Žireh, TV-15, sept. 1984.

Pate Franc: Dokumentacija OO ZZB, Trebnje; pismo istega odbora, št. 52/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Pate Jože: Gradivo za topografijo NOB Novo mesto, str. 6/1961; Muzej za novejšo zgodovino; KUVZ, fasc. 32 Z-6954 v A Slovenije.

Pavlič Aleksander: Vesti TOZ MVAC z dne 25. avgusta 1942, fasc. 110/A št. 59343 v A INZ; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Pavlič Tone: Podatki odbora Notranjskega odreda, 11. 2. 1994, zapis izjave tajnika odbora.

Pavlin Franc: Fasc. 4 (Orehovica, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

PAVLIN (ime ni ugotovljeno), partizan neznane enote. Rodil se je v Podbrezjah, Kranj.

Marca 1945 je bil ranjen v peto. Pripadnik postojanke domobrancev v Cerkljah K. S. ga je ujel in ustrelil.

PAVŠIČ Erna-Mina, rojena Jerman, partizanka Cankarjeve brigade. Rodila se je 1926 na Potokih pri Javorniku, dijakinja.

15. februarja 1944 so jo pri Vavti vasi ranjeno ujeli Nemci, jo naložili na nosila in ukazali domobrancem, naj jo odnesejo. Domobranci so jo ubili in vrgli z nosili vred v grmovje na Marofu nad Volavčami pri Novem mestu, kjer so njeno truplo našli ljudje šele marca 1944.

PEČAN Franc, partizan 4. čete Šercerjevega bataljona Krimskega odreda. Rodil se je leta 1925 v Ljubljani, stanoval na Ižanski 120, delavec.

Njegova četa je bila razbita, ker jo je izdal R. M. Zato je bil 16. avgusta 1942 doma. Tu so ga dobili Italijani in ga obsodili na 22 let ječe. Po kapitulaciji Italije so ga 2. decembra 1943 skupaj z očetom prijeli domobranci s Sv. Urha. S še tremi tovariši so ga v Obrijah ob Savi ubili.

PEČAVER Matija, partizan, pripadnik Narodne zaščite na Krvavčjem Vrhu. Rodil se je 11. februarja 1892 na Krvavčjem Vrhu pri Semiču.

7. marca 1943 so ga pripadniki MVAC iz Semiča ujeli in še isti dan ustrelili za Doltarjevo hišo v Semiču.

PEČEK Alojzij, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 16. aprila 1913 na Trbincu pri Mirni.

V boju je bil ranjen, zato ga je poveljstvo njegove enote poslalo domov na okrevanje. Domobranci so ga našli na skednju, kamor se je skrnil. Odpeljali so ga v Šentrupert, kjer so ga 7. februarja 1945 ubili na pokopališču.

PEČEK Lojze, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 1. februarja 1927 v Zapotoku pri Želimljah.

27. aprila 1944 so ga domobranci ujeli pri Sv. Gregorju, mu izbili oko in ga pokončali s puškinimi kopiti.

Pavlin: KUVZ, fasc. 42 G-2047 v A Slovenije.

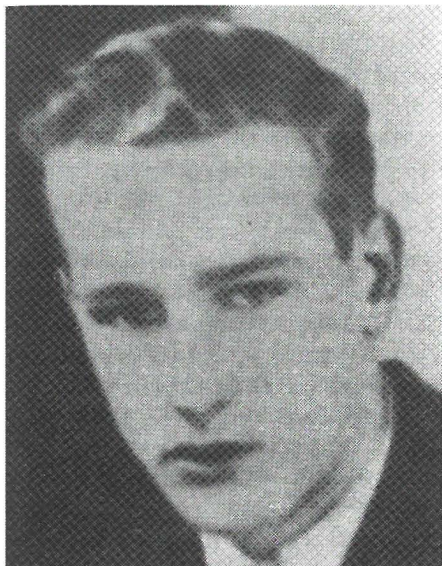
Pavšič Erna: Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 36; pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB, kopija pri avtorju.

Pečan Franc: Štefanija Podbevšek-Ravnikar, Sv. Urh, str. 248-249.

Pečaver Matija: dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Peček Alojzij: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 861; pismo OO ZZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 1023.

Peček Lojze: Kartoteka padlih v A INZ in sporočilo 10. brigade o njegovi smrti z dne 7. junija 1944; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 435.

Cveto Per, obveščevalec v Ljubljanski brigadi. 13. februarja 1944 je bil pri Goriški vasi ranjen. Ujeli so ga domobranci in ga ubili.

telj za partizane v Loški dolini" (tudi citat iz domobranskega poročila). Pokopan je na pokopališču v Ložu.

PENKO Franc, partizan 2. čete 2. bataljona Šercerjeve brigade. Rodil se je 4. decembra 1907 na Čepnem pri Košani, občina Postojna.

7. decembra 1943 so domobranci in Nemci pri Rakitnici oziroma Ložinah ranili in ujeli več partizanov 2. čete 2. bataljona Šercerjeve brigade. Med njimi je bil tudi partizan Franc Penko, ki so ga domobranci, tako kot druge ranjene soborce, zaklali.

PER Cveto, obveščevalec Ljubljanske brigade. Rojen 24. oktobra 1923, stanoval Tovarniška ulica, Zelena jama, Ljubljana Moste, delavec v tovarni kleja.

13. februarja 1944 je bil s skupino obveščevalcev na Goriški vasi pri Mirni Peči. Padel je v domobransko zasedo in bil v boju ranjen. Domobranci so ga ujeli, odpeljali iz vasi in ubili.

PEKOL Viktor, partizan neznane enote. Rodil se je 21. marca 1927 v Novem mestu.

Ob koncu 1943 leta je bil pri Srebrničah pred Novim mestom ranjen. Ujeli so ga domobranci. Zaprt je bil nekaj časa v Novem mestu, potem so ga odpeljali na Sv. Urh pri Ljubljani. V začetku leta 1944 je za njim izginila vsaka sled.

PELAN Franc, partizan, pripadnik OZNE za cerkniško okrožje. Rodil se je 14. decembra 1908 v Ložu.

Sredi novembra 1944 je domobranska patrolja z Rakeka zagledala v Martinjaku pri Cerknici oboroženega moškega, ki je začel bežati. Ker se ni hotel ustaviti na ukaz: "Stoj!", je bil "na mestu ustreljen". (citat iz domobranskega poročila). To je bil Pelan Franc, ki naj bi bil partizanski kurir in "dobavitelj za partizane v Loški dolini" (tudi citat iz domobranskega poročila).

Pekol Viktor: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Pelan Franc: Vesti TOS SDMB za 27. 11. 1944 v fasc. 111/B v A INZ; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 27. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Penko Franc: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 463; pismo OO ZZB Postojna št. 2-6/92 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Per Cveto: Brošura Srečanja 1978, ZB Zelena jama, Ljubljana, str. 26.

PER Franc, partizan, minerec v Notranjskem odredu. Rodil se je 4. junija 1924 v Sinji Gorici št. 15 pri Vrhniku.

Pod vodstvom stotnika L. K. so borovniški domobranci med Borovnico in Kožljekom 28. avgusta 1944 napadli skupino partizanov, med katerimi je bil tudi Franc. Odpeljali so ga na mesto, kjer je bila zbrana večina domobrancev. Tu so ujetnika zmerjali s psovkami, nato pa ga je njihov poveljnik ustrelil z brzostrelko.

PERMOZAR (ali Premozar) Franc, partizan neznane enote. Rodil se je 23. avgusta 1924 v Cerkljah št. 57.

Domobranci iz Cerkelj so ga 19. junija 1944 ujeli v hiši njegove sestre Frančiške v Šmartnem. Odvedli so ga v svojo postojanko v Cerkljah, ga tam pretepali in tako mučili, da je 24. junija umrl. Pokopali so ga na šolskem vrtu v Cerkljah, ljudem pa so lagali, da je napravil samomor.

PERŠE Jože, komandir Narodne zaščite v Žalovičah. Rodil se je 1903 v Žalovičah št. 15, delavec.

Pripadniki MVAC so ga aretirali, ga odpeljali v Novo mesto in ga nato 26. septembra 1942 ustrelili v Starem gradu pri Šentpetru.

PERUZZI Leander, vodnik obveščevalnega voda Dolenjskega odreda. Domobranci 4. bataljona so 3. februarja 1945 poročali, da so ga ujeli in v Šentvidu ustrelili.

PESKAR Ivan, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 2. januarja 1921 v Šmavru pri Dobrniču.

Konec marca 1945 so ga domobranci ujeli in ubili. 23. marca 1945 so ga domači našli ustreljenega v gozdu pri Vrhpeči.

PESTOTNIK Franc-Aljoša, partizan okrožne komisije VOS za kranjsko okrožje. Rodil se je 15. marca 1923 v Šentvidu.

8. decembra 1943 so ga pripadniki Črne roke ujeli in ga na Kokrici ubili.

Per Franc: KUVZ, fasc. 24, Z.658 v A Slovenije.

Permozar Franc: KUVZ, fasc. 42, G.2044 v A Slovenije; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 219.

Perše Jože: Fasc. 6 (Zbure, Šmarjeta, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Peruzzi Leander: Dnevno povelje organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 5. februar 1945, fasc. 280/III v A INZ.

Peskar Ivan: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Pestotnik Franc: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 188; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 219.

PETJE Rudi, partizan 3. čete 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 25. septembra 1925 na Klancu pri Gabrovki.

Za njegovo mučeniško smrt velja opis kot pri Stanetu Petjetu.

PETJE Stane, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 1920 v Moravški Gori pri Gabrovki.

20. januarja 1945 so domobranci ujeli Staneta in Rudija Petjeta, ki sta bila poslana s posebno nalogo v Moravško Goro. Domobranci so ju odvedli proti Mirni in ju za gradom na Fužini ustrelili.

PETKOŠ Alojz, partizan 1. bataljona Jeseniško-bohinjskega odreda. Rodil se je 12. junija 1906 na Bledu, stanoval na Rečici-Bled, kmet in tesar.

20. aprila 1945 je bil v boju z Nemci in domobranci v Kališih nad Selci težko ranjen. S pomočjo soborcev se je zatekel v neki listnjak, da bi tam počakal na pomoč. Po krvni sledi so ga našli domobranci. Oslabel je zaradi izgube krvi, vendar so ga privlekli iz listnjaka. Nato so ga do smrti mučili in mu iznakazili telo. Pokopan je na pokopališču borcev na Bledu.

PETRIČ Franc-Lute, obveščevalec Škofjeloškega odreda. Rodil se je 20. maja 1920 v Žabji vasi št. 7, železničar.

4. maja 1945 so partizana Franca Petriča in Jožefa Platišo ujeli domobranci iz postojanke Suhi Dol pri Škofji Loki. Oba sta bila ranjena, ko sta se skušala prebiti iz domobranskega obroča. Nato so ju ujeli, mučili in ju ustrelili v gozdu Karlovčica pod Malenskim Vrhom.

PEZDIRC Janez, partizan neznane enote. Rodil se je 23. marca 1912 v Jelševniku, Črnomelj.

14. novembra 1942 so pripadniki MVAC iz Črnomlja ujeli na Maverlenu partizana Janeza Pezdirca in Janka Cimermana. Ponoči so ju zasliševali v postojanki. Dopoldne 15. novembra 1942 so ju ob 11,05 uri ustrelili na črnomaljskem pokopališču. Tam je tudi pokopan.

PIKŠ Ivan, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 14. maja 1901 v Trbovljah, rudar.

10. oktobra 1944 so ga domobranci pri Žužemberku ujeli in ubili.

Petje Rudi in Stane: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 859-860; Litijski zbornik I. del, str. 341.

Petkoš Alojz: S poti spominov (ZB Radovljica), str. 71 in 271.

Petrič Franc: KUVZ, fasc. 38, G-650 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 151.

Pezdirc Janez: Poročilo št. 44. poveljstva 23. pehotnega polka Como in zapisnik o smrti z dne 15. 11. 1942; fasc. 496/V, KUVZ v A INZ.

Pikš Ivan: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19-2/92 z dne 19. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

PINTAR Slavica, partizanka 2. čete 2. bataljona Cankarjeve brigade. Rodila se je 10. oktobra 1927 v Novem mestu, stanovala je v Ljubljani, Sv. Petra c. 85.

27. novembra 1943 je bila v boju težko ranjena v pljuča. Domobranci so jo ujeli in z rafalom pokončili.

PIPAN Anton, partizan, delal je v propagandnem oddelku štaba 30. divizije. Rodil se je 16. januarja 1918 v Vižmarjih 27, Ljubljana.

7. novembra 1944 je bil na službeni poti v eno od brigad. Pri Lokavcu so ga ujeli in ustrelili domobranci.

PIPAN Anton, partizan 2. čete 1. bataljona Gorenjskega odreda. Rodil se je 30. januarja 1910 v Smledniku.

30. marca 1944 so ga domobranci ujeli v Osojniku in ga nato ustrelili v tilnik. Njegov grob je bil pod kmetijo Osoje v Osojniku.

PIRKOVIČ Marija, partizanka neznane enote.

Domobranci so jo ujeli, ko se je skrila v svinjak, in jo 17. avgusta 1944 pri Šmarju-Sapu zaklali. Tako so zapisali domobranci v svojem poročilu.

PIRNAT Mihael, partizan. Rodil se je 1. septembra 1904 v Dobu pri Domžalah.

23. novembra 1944 so domobranci iz postojanke Domžale obkolili hišo Jeretine v Straži, kjer je bil takrat partizan Mihael Pirnat. Poskušal je zbežati, a so ga domobranci ustrelili.

PLATIŠA Jožef-Gašper, obveščevalec Škofjeloškega odreda. Rodil se je 19. marca 1911 na Hotavljah pri Škofji Loki.

4. maja 1945 so partizana Jožefa Platišo in Franca Petriča ujeli domobranci iz postojanke Suhi Dol pri Škofji Loki. Ko sta se skušala prebiti iz obroča, sta bila ranjena. Domobranci so oba ujeli, mučili in ju v grapi Karlovčica pod Malenskim Vrhom ustrelili.

PLESKOVIČ Franc, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1920 v Dolenjih Kamencah, bil je delavec.

6. novembra 1943 so ga ujeli domobranci in ga še isti dan ustrelili.

Pintar Slavica: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Center (Kronika XXI terena).

Pipan Anton: Federalni odbor za prekop borcev, fasc. 3/1314 v A Slovenije.

Pipan Anton: Kartoteka padlih v arhivu INZ (priči pokopa Pintar Nikolaj in Lagander Alojz).

Pirkovič Marija: Vesti TOS Slovenskega domobranstva z dne 17. 8. 1944, fasc. 111/b, št. 63391 v A IZD.

Pirnat Mihael: KUVZ, fasc. 41 G-1139 v A Slovenije.

Platiša Jožef: KUVZ, fasc. 38, G-650 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 151.

Pleskovič Franc: Fasc. 2 (Kamence, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

PLUT Anton, partizan 3. čete 3. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 1911 v Suhorju pri Metliki.

Sredi maja 1944 ga je v Višnji Gori obveščevalna patrolja 27. domobranske čete napadla in ranila. Ujeli so ga in zasliševali. "Pri zasliševanju ni hotel nič izpovedati. Kasneje je ranam podlegel." (citat iz domobranskega poročila).

PLUT Ludvik, partizan 15. brigade. Rodil se je 25. februarja 1907 na Krvavčjem Vrhu, Črnomelj.

22. avgusta 1944 so ga domobranci pri Višnji Gori ujeli in takoj ustrelili. Pokopan je bil na pokopališču v Višnji Gori.

PODGORŠEK Franc, načelnik VOS rajona Šenčur. Rodil se je 19. marca 1921 na Skaručni.

27. aprila (ali maja) 1944 so ga domobranci v Vogljah ujeli in ubili z rafalom iz brzostrelke.

PODOREK Jože, partizan Kočevske brigade. Rodil se je 30. decembra 1905 na Jami pri Dvoru.

12. aprila 1945 so ga Nemci v bližine Jame pri Dvoru ujeli in predali domobrancem, ki so ga tako pretepli s puškinimi kopiti, da je v Ljubljani umrl.

POPIT Franc, partizan neznane enote.

17. februarja 1944 so ga domobranci postojanke Hotedršica, ki so bili v patrolji, opazili v Žibršah v hiši Andreja Merlaka, kjer se je zdravil. Ukazali so mu, naj gre z njimi, a se je uprl. Nato ga je eden od domobrancev ustrelil v glavo, da je bil takoj mrtev. V domobranski patrolji so bili tudi F. R. in J. R. in L. M.

POPIT Jože, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je v Žibršah.

Jeseni 1942 so med pohodom pripadniki MVAC iz Hotedršice požgali Popitovo hišo v Žibršah. Pri tem je zgorel najstarejši sin Jože, ki je bil takrat kot partizan skrit v kleti.

Plut Anton: Poročilo št. 14495 organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva o gibanju partizanov z dne 17. maja 1944, fasc. 26/I v A INZ; Kartoteka partizanov Cankarjeve brigade pri Odboru skupnosti borcev Cankarjeve brigade.

Plut Ludvik: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Podgoršek Franc: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven); Pomniki NOB v občini Kranj, str. 220 in 187.

Podorek Jože: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Popit Franc: KUVZ, fasc. 33, Z-7262 v A Slovenije.

Popit Jože: Kronika Hotedršice v A KUVZ, fasc. 865/V v A INZ; KUVZ, fasc. 33, Z-7262 v A Slovenije.

POPRAŠK Mira-Janja, načelnica Narodne zaščite za Revirje. S spremljevalcem Jeričem sta 25. aprila 1945 padla v zasedo slovenskih četnikov na Sršenovi domačiji nad Rečico. Ko je skušala pobegniti, so jo četniki s strelom v glavo ubili.

POTOČAR Viktor-Vladimir, partizan. Rodil se je 12. decembra 1920 v Trški Gori.

Konec novembra 1943 so ga ujeli Nemci in ga izročili novomeškemu domobrancem, ki so ga imeli zaprtega v Novem mestu. 4. decembra 1943 so ga neznanu kje ustrelili.

POTOČNIK Franc, partizan v partizanski delavnici Žirovske čete. Rodil se je 21. marca 1906 na Račevi št. 1, čevljar.

23. novembra 1944 sta ga dva domobranca iz Škofje Loke na Srednjem Brdu v Poljanski dolini ujela in zaklala z mesarskim nožem.

POTOKAR Anton, pripadnik Narodne zaščite v vasi Strelac. Rodil se je 22. aprila 1905.

22. oktobra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC in ga odpeljali v Kronovo, od tam pa v Ljubljano, kjer je bil zaprt devet mesecev. Julija 1943 so ga ustrelili.

POTREBUJEŠ Jurij, partizan Gorenjskega vojnega področja. Rodil se je 22. aprila 1910 v Suši na Škofjeloškem, čevljar.

24. marca 1945 je z Jožetom Križnarjem in Matevžem Dolencem pod šolo v Javorjah padel v domobrantsko zasedo. Ujeli so jih in ubili, čeprav niso bili oboroženi. O tem so se domobranci v gostilni Pri Marjanci v Javorjah še hvalili.

POVŠNAR Janez, po domače Polajnar, partizan 3. (Kranjske) čete 2. bataljona Kokrškega odreda. Rodil se je 29. junija 1927 v Spodnji Kokri št. 4.

Ujeli so ga domobranci in ga 24. marca 1945 ustrelili na dvorišču postojanke Tupaliče pri Preddvoru.

Poprašk Mira: Drago Vresnik, Tretja VDV brigada Vojske državne varnosti - Narodne obrambe, str. 291.

Potočar Viktor: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Potočnik Franc: KUVZ, fasc. 39 in 754 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 151.

Potokar Anton: Fasc. 6 (Zbure, Šmarjeta, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Potrebuješ Jurij: Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 257; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 149.

Povšnar Janez: Pismo OO ZZB Kranj, št. 118/7-91 z dne 24. 4. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 150 in 221.

POZNIČ Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 14. aprila 1903 v Lesičnem, Šmarje pri Jelšah, kmet. S Kozjanskega so ga poslali na Dolenjsko, kjer so ga leta 1944 (dan ni znan) ujeli in ustrelili domobranci.

PRAČEK Alojzij, partizan Levstikove brigade. Rodil se je v Zagorici v Dobropolju.

Od 16. marca 1944, ko so ga ujeli, je bil zaprt v kočevskih domobranskih zaporih. O tem so domobranci pisali: "Pri zaslišanju je izjavil, da ve za zalogo municije pri Ponikvah. Ko ga je domobranska patrolja 21. marca 1944 odpeljala, da pokaže to mesto, je poskušal v gozdu zbežati. Ker se na klice ni ustavil, je bil ustreljen."

V resnici so ga domobranci prepoznali kot partizana, ki so ga videli v Ponikvah, ko je jezdil konja s puškomitraljezom na rami. Umorili so ga pred blokom v Velikih Laščah, kjer je več dni ležal v obcestnem jarku.

PRAPROTNIK Franc, partizan Gorenjskega odreda. Rodil se je 11. marca 1927 v Ljubnem pri Radovljici, mizarski vajenec.

29. maja 1944 so ga domobranci, ki so bili v zasedi pri Sv. Neži nad Tržičem, težko ranili. Skril se je, a so ga odkrili po krvavi sledi. Potem so ga zasliševali ter ga vsega onemoglega ubili.

PRAŠNIKAR Anton, partizan 12. brigade. Rodil se je 14. junija 1908 v Loki, Zagorje ob Savi.

27. julija 1944 je bil na Babni Gori v boju z domobranci ujet. Ustrelili so ga na bojišču na Babni Gori. Pokopan je bil v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

PREŠEREN Alojz, partizan neznane enote. Rodil se je 7. maja 1918 v Ljubljani.

Jeseni 1942 so ga na Malem Slatniku, kamor se je ranjen zatekel k sorodnikom, ujeli pripadniki MVAC. Po hudem mučenju so ga ustrelili.

Poznič Jože: Biografija padlih borcev, OO ZB Šmarje pri Jelšah; fasc. 429/1 v A RO ZZB Slovenije, ki je v A Slovenije.

Praček Alojzij: Poročilo domobranske posadke Kočevje za 23. 3. 1944 št. 14756, fasc. 26/IV v A INZ; poročilo KO ZZB Turjak z dne 4. 3. 1993 RO ZZB Slovenije.

Praprotnik Franc: Jože Vidic, Semenj v Bistrici, str. 258.

Prašnikar Anton: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo 12. brigade o smrti z dne 29. 7. 1944.

Prešeren Alojz: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven).

Dr. Slavko Prevec, specialist-okulist pri štabu 7. korpusa. 28. septembra 1944 so ga pri Sv. Vidu ujeli domobranci in ga ustrelili.

aktivne cone. Rodil se je 18. avgusta 1918 v Nemški vasi pri Trebnjem. Prve dni aprila 1943 so ga pripadniki MVAC postojanke v Semiču ujeli in kmalu zatem ustrelili.

PRIJATELJ Jože, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 12. maja 1924 na Velikih Poljanah pri Ribnici, kmet.

9. septembra 1942 so ga pri Robu ujeli pripadniki MVAC iz Velikih Lašč in ga zaklali.

PRIMOŽIČ Jože, partizan Šlandrove brigade. Rodil se je 1919 v Podgori pri Žalcu.

V bojih Šlandrove brigade oktobra 1944 so ga domobranci ujeli in ubili.

PREŠEREN Franc-Beno, načelnik Narodne zaščite okrožja Radovljica. Rodil se je 15. februarja 1914 v Pilungu pri Vidmu. Stanoval je v Radovljici.

24. novembra 1944 so ga pri Dragi ujeli domobranci in ga ustrelili v svoji postojanki Kovor. Pokopan je v družinskem grobu na pokopališču v Radovljici.

PREVEC dr. Slavko, zdravnik, specialist-okulist pri štabu 7. korpusa. Rodil se je 5. junija 1906 v Veržeju, stanoval v Ljubljani.

23. septembra 1944 je bil ob napadu domobrancev in Nemcev na štab 7. korpusa pri Sv. Vidu (Žilce) ujet. Domobranci so ga takoj ustrelili.

PRIJATELJ Jože-Slobodan, obveščevalni oficir Dolenjske operativne cone.

Prešeren Franc-Beno: S poti spominov (Radovljica), str. 277.

Prevec dr. Slavko: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Vič (kronika Rožne doline).

Prijatelj Jože: Vesti TOS MVAC z dne 8. 4. 1945 iz Semiča, fasc. 110/A v A INZ; Lado Ambrožič-Novljan, Cankarjeva brigada, str. 168.

Prijatelj Jože: Dokumentacija OO ZZB Ribnica.

Primožič Jože: Spomeniki in spominska obeležja v občini Žalec, str. 55.

Ivan Primožič-Vasilij, partizan Tomšičeve brigade. Jeseni 1942, dan ni znan, je bil zaradi ran na zdravljenju. Na Klancah pri Gorenjem Jezeru so ga ujeli vaški stražarji iz Dan in ga ustrelili.

23. januarja 1945 so ga v vasi Metulje na Blokah obkolili domobranci. Zgorel je na seniku, ki so ga domobranci zažgali.

PRIMOŽIČ Tone, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 8. januarja 1924 v Selščku pri Begunjah. Domobranci so ga 1944 na Glini ujeli in pod Slemenom na Blokah ustrelili.

PRIMOŽIČ Ivan-Vasilij, partizan bataljona Miloša Zidanška in nato 1. udarne brigade Toneta Tomšiča. Rodil se je 24. junija 1915 v Združenih državah Amerike, živel je v Grahovem pri Cerknici.

26. julija 1942 je bil ob napadu Italijanov na Taborsko jamo težko ranjen v obe nogi. Jeseni 1942 (dan ni znan) so ga še neozdravljenega ujeli in na Klancah pri Gorenjem Jezeru ustrelili vaški stražarji iz Dan v Loški dolini.

PRIMOŽIČ Marija, partizanka Krimskega odreda. Rodila se je 12. avgusta 1919 v Selščku pri Begunjah, občina Cerknica.

Konec julija 1942 so jo vaški stražarji iz Begunj ujeli v Selščku in jo ustrelili.

PRIMOŽIČ Rado, partizan 5. bataljona 1. VDV brigade. Rodil se je 12. marca 1924 v Loki pri Črnem Kalu, Koper.

Primožič Ivan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 45.

Primožič Marija: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992.

Primožič Rado: Fasc. 302-2(A-J) v A MNZ Slovenije; pismo OO ZB Koper 01/1-17 z dne 12. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Primožič Tone: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

PRISTOV Jakob-Lado, pomočnik intendanta 9. korpusa. Rodil se je 26. avgusta 1906 v Hrašah pri Lescah, pek.

Domobranci iz postojanke Mravljšče pri Veharšah so ga v noči s 6. na 7. april 1945 ujeli v zasedi na križišču cest v Gorah nad Idrijo in pri tem ubili še dva partizana.

8. aprila 1945 okrog osmih so ga skupaj z Ivanom Siličem in Poldetom Kavčičem odpeljali na morišče v gozd Osoje ob potoku Račeva v Novi vasi. Najprej so jim prestrelili noge, tako da so njihove krike slišali vaščani Nove vasi pod Osojami. Ustreljene so pokopali na pokopališču na Dobračevi.

PRITEKELJ Anton, partizan, kurir v 9. korpusu. Rodil se je na Hruševem pri Dobrovi.

14. februarja 1945 ga je domobranska patrolja iz Polhovega Gradca kot ujetnika peljala proti Dobrovi, da bi ga predala 19. domobranski četi, ker je bil doma s Hruševega. Tam so ga nameravali še zasliševati. Pri kraju med Logom in Hrastnicami je po njihovem poročilu "hotel zbežati v hrib in je bil radi tega na begu ustreljen".

PROGAR Alojz, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1924 v Čemšah pri Šentjerneju, delavec.

5. novembra 1943 so ga domobranci na Malih Vodenicah pri Kostanjevici ujeli in ubili.

PUČL Hubert, obveščevalec 15. brigade. Rodil se je 1920 na Prevaljah na Koroškem.

Decembra 1944 so ga domobranci ujeli in ustrelili pri Hočevju nad Krko. Tam je bil pokopan.

PUHAR Leopold, partizan neznane enote. Rodil se je 2. februarja 1883 v Kranju.

8. maja 1945 so v Besnico pridrveli domobranci ravno v času, ko so bili ljudje pri kosilu. Po vseh hišah je bilo polno mobilizirancev in partizanov. Domobranci so prišli iz smeri Sv. Jošta. Žrtev njihove pobesnelosti je bil partizan Leopold Puhar, ki so ga odkrili na Zlatetovem podu v Spodnji Besnici, ga ujeli in ubili.

Pristov Jakob: Pismo OO ZZB Škofja Loka, št. 167-6/92 z dne 2. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pisma pri avtorju.

Pritekelj Anton: Dnevno poročilo organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 14. 2. 1945; Domobranski fond, fasc. 280/II v A INZ.

Progar Alojz: Fasc. 3 (Mirna Peč, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Pučl Hubert: Federalni odbor za prekop padlih borcev; Fasc. 2/749 v A Slovenije.

Puhar Leopold: KUVZ, Kronika Besnice, fasc. 865/V v A INZ; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 221.

PUNGERČAR Franc, partizan Kamniško-zasavskega odreda. Rodil se je 31. julija 1897 v Trbovljah, uslužbenec.
31. decembra 1944 so ga pri Kresnicah ujeli domobranci postojanke v Litiji in ga ubili.

PUNGERČAR Leopold, partizan Krškega odreda. Rodil se je 1924 na Vrhu nad Mokronogom.
22. oktobra 1942 so ga pripadniki MVAC v Stopičah ujeli in ustrelili.

PUSTEBER Antonija, partizanka neznane enote.
Rodila se je 1918 v Krtini v Moravški dolini.
1. januarja 1945 so njeno skupino obkolili domobranci iz Mengša. Raje se je ustrelila, kot da bi jim živa padla v roke. (Več o tem pri Antonu Javoršku, ki je bil takrat ranjen in se je prav tako sam ustrelil.)

PUSTOVRH Gregor, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 17. marca 1906 v Črnem Vrhu, stanoval v Zakobiljku.
27. februarja 1945 so ga nad vasjo Bukovje pri Postojni ujeli in ustrelili domobranci. Pokopan je bil nad Bukovjem.

Pungerčar Franc: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92 RO ZZB Slovenije, kopija pisma pri avtorju.

Pungerčar Leopold: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Pusteber Antonija: Zadeva K 383/47-1 v arhivu Okrožnega sodišča v Ljubljani.

Pustovrh Gregor: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 6/2013 v A Slovenije.

R

RADOVAN Franc, partizan neznane enote. Rodil se je 30. decembra 1914 na Praprečah pri Šentjerneju.

V gozdu Žerjavinska dolina so ga 19. aprila 1944 skupaj s partizanom Francem Zagorcem ujeli domobranci in ju ustrelili.

RAJAVEC Gregor, partizan 2. bataljona Šlandrove brigade. Rodil se je 6. marca 1916 v Miklavžu pri Taboru, Žalec.

Jeseni 1944 so ga v borbi pri Žužemberku domobranci ujeli in zaklali.

RAJK Janez, partizan 15. brigade. Rodil se je 28. decembra 1904 v Gabrju.

25. julija 1944 so ga domobranci iz šentjernejske domobranske posadke, med njimi so bili: J. D., S. M., J. B. iz Gornjega Suhadola ter F. M. in F. R. iz Brusnic, poiskali na domu, ko je bil na dopustu v Zapužah, ter ga ujeli in ubili.

RAK Jože, partizan 1. bataljona Dolenjskega odreda. Rodil se je 17. julija 1920 v Trbovljah, trgovski pomočnik.

22. septembra 1944 so ga domobranci pri Primskovem na Dolenjskem ujeli in ubili.

RAVNIK Franc, partizan 2. čete 2. bataljona Škofjeloškega odreda. Rodil se je 5. oktobra 1912 na Bohinjski Beli, stanoval je v Radovljici, železničar.

31. oktobra 1944 so ga v Gorenji vasi domobranci najprej ranili v nogo. Potem so ga ujeli in takoj ustrelili. Pokopan je bil v Spodnjem Brdu.

RAVNIK Janez, po domače Cjanov, partizan 2. bataljona Prešernove brigade. Rodil se je 27. avgusta 1906 na Ravnah, Bohinj, progovni delavec.

2. junija 1944 so ga domobranci pri Sv. Mohorju ranili in ujeli. Odpeljali so ga v svojo postojanko v Gorenji vasi in ga tam 4. junija 1944 ustrelili. Pokopan je na pokopališču borcev v Radovljici.

Radovan Franc: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Rajavec Gregor: Pismo OO ZZB Žalec, št. 20 z dne 26. 2. 1993 RO ZZB.

Rajk Janez: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 80.

Rak Jože: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2- 92/MG RO ZZB Slovenije.

Ravnik Franc: Kartoteka padlih v A INZ; S poti spominov (Radovljica), str. 281.

Ravnik Janez: S poti spominov (Radovljica), str. 281.

REJA Jože-Andrej, partizan obveščevalnega voda Levstikove brigade. Rodil se je 5. februarja 1927 v Vipolžah pri Novi Gorici. 30. maja 1944 so ga domobranci pri Mali Račni ujeli in ustrelili v glavo, ga sezuli in odnesli čevlje. Pokopan je bil pri cerkvi na Kopanju pri Veliki Račni.

REPEŽ Anton, partizan, pripadnik OZNE v Loški dolini. Rodil se je 1925 v Ložu.

12. marca 1945 so domobranci iz 2. domobranskega bataljona zasledovali dva partizana, ki sta se umikala. Izsledili so ju v Starem trgu za Turnom in ujetega Antona Repeža umorili. Med zločinci sta bila domobranca, brata A. D. in A. D. s Knežje Njive. Pokopan je bil na pokopališču v Ložu.

RIFELJ Franc, partizan neznane enote. Rodil se je 22. marca 1917 v Herinji vasi pri Novem mestu.

Sredi oktobra 1942 so ga vaški stražarji iz Škocjana v gostilni Pri Poldetu v Zburah ujeli. Takoj so ubili njega in partizana Leopolda Blažiča.

RIHAR Franc - Radovan, poveljnik Dolomitskega odreda, rojen v Gabrju.

12. aprila 1943 je MVAC odkrila skrivališče nekaj partizanov Dolomitskega odreda. Ujeli so partizana Franca Riharja, ki so ga 31. maja 1943 ustrelili, in Maksa Bernika-Franca, ki so ga poslali v internacijo.

RIJAVEC Benjamin, partizan neznane enote. Rodil se je v Trnovem pri Novi Gorici.

44. domobranska četa iz Rovt v Polhograjskih Dolomitih je tik ob nemški razmejitveni črti hotela v začetku aprila 1944 ujeti partizana Benjaminu Rijavcu. Po njihovih poročilih je bil politični delegat voda neznane enote. Ko je Rijavec videl, da ga bodo domobranci ujeli, se je, kot navaja domobransko poročilo, ustrelil.

Reja Jože-Andrej: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo Levstikove brigade o njegovi smrti z dne 7. 6. 1944.

Repež Anton: KUVZ, fasc. 28, Z.4919 v A Slovenije.

Rifelj Franc: Vlado Jurančič, Šmarjeta v NOV, str. 60; Podatki Dolenjskega muzeja v Novem mestu.

Rihar Franc: KUVZ, fasc. 28, Z. 4847 v A Slovenije. Nekateri podatki so različni: Rudolf Hribernik, Dolomiti v NOB, str. 34, navaja, da so ga ujeli Italijani in v Ljubljani ustrelili, Vodnik po partizanskih poteh, str. 60, pa, da je bil ujet in ustreljen med italijansko ofenzivo marca in aprila 1943.

Rijavec Benjamin: Poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva, št. 2315 o gibanju partizanov z dne 12. 4. 1944; fasc. 283/I v A INZ.

RODIČ Franc, partizan Dolenskega odreda. Rodil se je 12. maja 1925 v Tomažji vasi pri Šmarjeti, kmetijski delavec.

26. decembra 1942 so ga vaški stražarji ujeli pri Šentjerneju in ga v Mačkovcu obesili.

RODIČAR Peter, vodnik v četi 3. bataljona 2. brigade VDV (Kamniška četa). Rodil se je na Rodici.

Novembra 1944 so ga v Volčjem Potoku ranili domobranci. Da ga ne bi dobili živega, se je ustrelil.

ROGELJ Mirko, partizan v poverjeništvu OZNE za območje Jesenic. Rodil se je 15. aprila 1921 na Jesenicah in tam stanoval.

4. februarja 1945 je padel v domobransko zasedo na Planini pod Golico. Bil je ranjen v trebuh, vendar mu je kljub temu uspelo zbežati. Kmalu pa je nemočen obležal. Ko je videl, da ga domobranci zasledujejo, se je sam ustrelil s pištolo. Takrat sta padla še dva aktivista.

ROJC Ruža, partizanka, obveščevalka 3. bataljona Dolomitskega odreda. Rodila se je 1925 v Mariboru, živela na Rudniku pri Ljubljani.

Bila je na poti v štab Tomšičeve brigade. Skupaj z Antonom Talerjem, obveščevalnim oficirjem Dolomitskega odreda, so ju 6. maja 1943 med spanjem ubili vaški stražarji iz Žažarja.

ROMIH Ciril, partizan 2. bataljona Levstikove brigade. Rodil se je 24. junija 1906 v Trbovljah, rudar.

19. januarja 1944 so ga v Suhi krajini v vasi Ratje pri Žvirčah ujeli in ubili domobranci.

ROT Stane, partizan 1. brigade VDV.

3. julija 1944 so domobranci med Kotom in Novo Štifo napadli petčlansko patroljo enote VDV. Vodjo patrolje Staneta Rota so ujeli in zaklali. Dva člana patrolje VDV sta zbežala, Franca Jakšeta in Lojzeta Brezca pa so domobranci ranjena ubili. V vasi Breže so si domobranci po zločinu umivali roke in okrvavljene čevlje. Hvalili so se ljudem, da so "opravili dobro delo, ko so spravili na oni svet tri komuniste".

Rodič Franc: Poročilo štaba divizije Isonzo, št. 08/604 z dne 19. 2. 1943 štaba v A KUVZ, fasc. 496/V v A INZ.

Rodičar Peter: Fasc. 302-2 v A MNZ Slovenije.

Rogelj Mirko: Fasc. 302-2 v A MNZ Slovenije.

Rojc Ruža: Vesti TOS MVAC z dne 7. maja 1943, fasc. 110/B št. 60569 in 60572 v A INZ; pismo OO ZZB Vrhnika št. 3/92 z dne 30. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Romih Ciril: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92/MG z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Kartoteka padlih v A INZ.

Rot Stane: KUVZ poročilo Okrožnega odbora OF Ribnica z dne 18. 5. 1944; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 69; poročilo OO OF je tudi v fasc. 496/III v A INZ.

ROVAN Ivan, partizan obveščevalnega voda Levstikove brigade. Rodil se je 27. marca 1916 v Glažuti.

15. junija 1944 so ga v Velikem Dolu pri Radohovi vasi domobranci ujeli in ustrelili. Pokopan je bil na pokopališču v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

ROZENBERGER Franc, partizan. Rodil se je 6. novembra 1920 na Boričevem pri Novem mestu, kovaški pomočnik.

28. junija 1942 je pred italijanskim nasiljem zbežal v partizane in se zatekel v tako imenovani "Štajerski bataljon" skupaj z Jožetom Zupančičem. Prepričan je bil, da je v partizanskem bataljonu. Čez nekaj dni so ju zahrbtno zaklali: poslali so ju po vodo skupaj s klavci. To se je zgodilo verjetno 26. junija 1942 v Šentjoštu pri Stopičah.

RUDOLF Anton, orožar Narodne zaščite v vasi Kremenca. Rodil se je 16. februarja 1914 na Kremenci na Blokah.

9. oktobra 1942 so ga pripadniki MVAC iz Sv. Vida ujeli in ranjenega, na nosilih pred šolo na Kremenci, ustrelili.

RUGELJ Franc, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 6. septembra 1899 na Vrhu pri Šentrupertu.

22. januarja 1943 so pripadniki 2. bataljona MVAC iz Novega mesta in Kostanjevice napadli premično bolnišnico Zapadnodolenjskega odreda in preiskovali zidanice na Selih. Našli so težko ranjenega partizana Franca Ruglja. Z ubitim Feliksom Berkom so ga naložili na voz in ga odpeljali v Šentrupert, kjer so ga mučili in ga ubili na razvalinah gradu Dob.

Rovan Ivan: Kartoteka padlih v A INZ.

Rozenberger Franc: Franček Saje, Belogardizem, str. 373-374; Kočevski proces, zaslišanje J. M. v Kočevju 1. 10. 1943.

Rudolf Anton: Jože Janež: dokumentacija za monografijo o Notranjski odredih; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Rugelj Franc: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 409; pismo OO ZZB Trebnje št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Zvonko Runko, spremljevalec F. Packa, člana inštruktorske skupine Glavnega poveljstva slovenskih partizanskih čet. 16. julija 1942 so ga pri Sv. Roku v bližini Novega mesta zaklali skupaj s Packom pripadniki lažnega Štajerskega bataljona.

Domobranci so ga 20. oktobra 1944 doma na Goriški vasi ujeli in ga ustrelili v Novem mestu.

RUS Jože - Darko, partizan 3. čete 3. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 1921 na Gornjih Dobravicah pri Metliki.

14. avgusta 1942 so ga v boju s pripadniki tako imenovanega Štajerskega bataljona v Krški hosti ujeli in takoj ustrelili.

RUNKO Zvone-Pavel, spremljevalec F. Packa, člana inštruktorske skupine GP Slovenskih partizanskih čet. Rodil se je 4. januarja 1920 v Ljubljani.

16. junija 1942 so ga mirnopaški in šentruperski pripadniki lažnega Štajerskega bataljona pri Sv. Roku pri Novem mestu ujeli in zaklali skupaj s Francem Packom.

RUPAR Anton, partizan neugotovljene enote. Rojen 20. januarja 1926 v Bodovljah, Škofja Loka, gozdni delavec.

Konec aprila 1944 se je zatekel v bunker VOS. Ni vedel, da je ta že izdan. Zasledili so ga domobranci, ki so bunker obkolili. Rešiti se ni mogel, ni pa se jim hotel predati. Sam si je vzel življenje 29. aprila 1944. Pokopan je bil v Bodovljah.

RUPAR Tone, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 1925 v Iirastnem pri Šentrupertu.

Runko Zvone-Pavle: Franček Saje, Belogardizem, str. 371; Ljubljana v ilegali, II. del, str. 502.
Rupar Anton: Biografija padlih borcev NOB občine Škofja Loka, fasc. 429/5 Arhiv RO ZZB Slovenije v A Slovenije.

Rupar Tone: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Rus Jože-Darko: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 123.

RUSJAN Alojz, intendant oficirske šole Glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Rodil se je 30. marca 1907 v Trstu, stanoval je v Spodnjem Kašlju, Ljubljana Moste, železničar.

29. julija 1944 so ga domobranci v Ajdovcu pri Žužemberku zajeli in zverinsko umorili. Enako so domobranci umorili še tri člane rajonskega odbora OF.

Rusjan Alojz: KUVZ, fasc. 25, Z-2667, 496/III, v A INZ; Kartoteka padlih v A INZ; Rdeči Zalog, str. 233.

S

SABADIN Alojz, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 1. marca 1907 v Krmcih pri Marezigah, Koper, kmet.

20. aprila 1944 so ga domobranci v boju za Ribnico ranili, ujeli in ubili.

SABADIN Severin, partizan Belokranjske brigade. Rodil se je 26. maja 1922 v Marezigah pri Koprju, delavec.

1. maja 1944 so ga v boju za Šentjernej domobranci pri Stari vasi ujeli in ga na mestu ustrelili.

SABRAIN Franc, partizan Kočevske brigade. Rodil se je 1925 na Gažonu pri Koprju.

21. januarja 1945 so ga domobranci v Zagradcu ob Krki ujeli in ustrelili.

SADAR Anica, partizanka neugotovljene enote.

9. maja 1944 se je ranjena zatekla h kmetu N. Ž. na Drečjem Vrhu. Ta jo je spodil. Domobranska skupina jo je potem ubila.

SAJEVEC Ivan, partizan, kurir neugotovljene enote 9. korpusa. Rodil se je v Vodica, Črni Vrh pri Idriji.

46. domobranska četa ga je 30. julija 1944 v bližini Črnega Vrha ujela in ubila skupaj s kurirjem Bajcem.

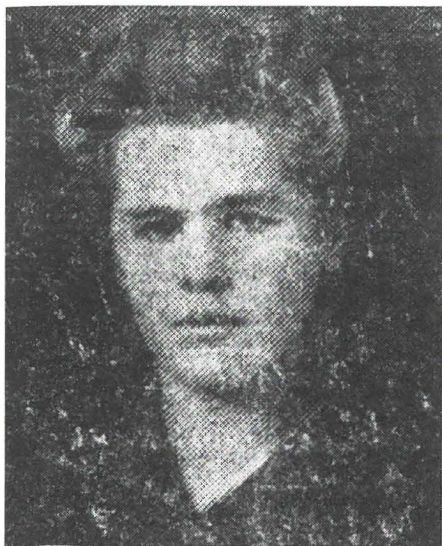
Sabadin Alojz: Kartoteka padlih v A INZ sporočilo 10. brigade - Ljubljanske z dne 24. 4. 1944.

Sabadin Severin: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo 15. brigade - Belokranjske z dne 5. 5. 1944.

Sabrain Franc: Slovenska Istra v borbi za svobodo, seznam žrtev.

Sadar Anica: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 60.

Sajevec Ivan: A INZ; poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 30. 7. 1944, fasc. 26/I (14526) v A INZ.

Tilka Sedej, partizanka Prešernove brigade. 10. marca 1944 so jo ujeli in po dveh dneh mučenja ubili domobranci iz Rovt nad Vrhniko.

19. novembra 1944 so ga domobranci na Visokem pri Kranju ujeli in ga po mučenju utopili v gnojnični jami.

SEMEN Stanislav, partizan neznane enote 9. korpusa. Rodil se je 12. februarja 1920 na Primskovem pri Kranju.

8. aprila 1945 so domobranci pripeljali osem ujetih partizanov pred vas Pevno in jih ustrelili. To je bila zadnja skupina partizanov, ki so jih ubili na Škofjeloškem. Ujeli so jih v zadnji nemško domobranski ofenzivi marca 1945 in jih zaprli v zapore v Škofji Loki. Med njimi je bil Stanislav Semen. Razen njega sta prepoznana le še Pavel Eniko in Alojz Trampuž, drugih pet je bilo takrat še neznanih. Navedeni so v pregledu pobojev skupin partizanov pod "Pevno".

SENČAR Franc, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 18. novembra 1913 v Trbovljah.

V hudih bojih v Suhi krajini so ga konec aprila 1945 na Rdečem Kamnu ujeli domobranci in ga zverinsko ubili.

Sedej Tilka: Pismo OO ZZB Idrija, št. 42/91 z dne 3. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Sedelšek Franc: Kartoteka padlih v A INZ; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 441.

Selan Janez: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 187.

Semen Stanislav: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 211.

Senčar Franc: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 41.

SEDEJ Tilka, partizanka Prešernove brigade. Rodila se je 1922 na Spodnjem Vrsniku pri Idriji, šivilja.

8. marca 1944 je bila doma, kamor je iz brigade prišla po obutev in obleko. Ujel jo je domobranec in jo odpeljal v Rovte. Mučili so jo dva dneva, vendar ni klonila. 10. marca 1944 so jo zverinsko ubili domobranci v Rovtah v Sivčevem gozdu. Odsekali so ji glavo, roke in noge.

SEDELŠEK Franc, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 7. septembra 1910 na Vranskem.

30. avgusta 1944 so ga v borbi pri Radleku na hribu Lisec pri vasi Studeno (Bloke) ujeli in ustrelili domobranci.

SELAN Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 19. julija 1904 na Lužah pri Kranju.

Anton Sever, partizan 1. proletarskega bataljona Toneta Tomšiča. 6. oktobra 1942 so ga na Železnici pri Lužarjih ujeli pripadniki MVAC iz Karlovice. Čeprav je bil invalid, so ga še isti dan ustrelili.

in ga do nerazpoznavnosti razmesarili.

SEVČNIKAR Martin, partizan Levstikove brigade. Rodil se je 14. septembra 1909 v Podkraju pri Velenju, nadzornik v rudniku Zabukovica. 29. oktobra 1944 so ga domobranci pri Lučarjevem Kalu kot vodjo premične ambulante ujeli in ga ubili.

SEVER Anton, partizan 3. čete Proletarskega bataljona Toneta Tomšiča. Rodil se je 1912 v Poljanah, živel je na Bregu pri Borovnici. 6. oktobra 1942 so ga na Železnici pri Lužarjih ujeli pripadniki MVAC s Karlovice. Čeprav je bil partizanski invalid, so ga še isti dan ustrelili v Velikih Laščah.

Senegačnik Emil: Pismo OO ZB Hrastnik, št. 06-1/92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Serek Alojz: Delo z dne 27. 11. 1992,

Sevčnikar Anton: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 23; Kartoteka padlih v A INZ.

Sevčnikar Martin: Pismo OO ZZB Velenje z dne 27. januarja 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Sever Anton: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 202.

SENEGAČNIK Emil, partizan Ljubljanske (10.) brigade.

Rodil se je 25. februarja 1925 v Hrastniku.

V NOV je bil od 15. maja 1944, nato so ga poslali na Dolenjsko v Ljubljansko brigado. Na Kitnem Vrhu so ga domobranci ujeli in ustrelili.

SEREK Alojz, partizan neznane enote.

Ujeli so ga domobranci. 14. marca 1945 ga je v vasi Lipa-Struge pripadnik domobranske posadke iz Velikih Lašč ubil.

SEVČNIKAR Anton, partizan 3. čete 1. bataljona 12. brigade. Rodil se je 20. aprila 1925 v Andražu pri Teharjah, Celje.

5. septembra 1944 je bil v borbi z domobranci na Velikem Cerovcu pod Gorjanci pomočnik mitraljezca. Prepozno je pred seboj opazil domobrance. Smrtno so ga ranili

SEVER Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je leta 1920 v Sraslah, Zabukovje pri Šentrupertu.

V začetku septembra 1942 so ga pripadniki 2. bataljona MVAC ujeli. V večji skupini ujetih iz Mirenske doline so ga 9. septembra 1942 ustrelili v Šentjoštu pri Stopičah.

SIEGEL Stane, partizan 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 14. julija 1923 v Zalogu, Ljubljana Moste.

24. marca 1943 so ga pripadniki MVAC iz postojanke Sv. Gregor ubili, ko je spal na nezastraženem seniku. Skupaj z njim je bilo v patrolji pet partizanov. Takrat so ubili še dva partizana iz patrolje, dva pa z nenadnim mitralješkim ognjem težko ranili in ujeli.

SIMČIČ Mirko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je za Bežigradom v Ljubljani.

Leta 1945, dan ni znan, so ga domobranci pri Stični ujeli in ga takoj ustrelili.

SINTIČ Vladimir, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1927 v Ljubljani, stanoval na Lundrovem nabrežju 1, dijak.

Ob napadu na domobransko postojanko Lavrica so ga domobranci 26. marca 1944 ujeli, mučili in ustrelili.

SIRC Mihael, partizan, član VOS pod Storžičem. Rodil se je 23. septembra 1902 na Trsteniku.

V vasi Povelje pod Storžičem so 18. aprila 1944 raztrganci pod vodstvom M. P., ki je bil takrat že domobranec iz domobranske udarne čete v Kranju, s prevaro zvalili pred cevi tri pripadnike VOS. Padli so Mihael Sirc, Rafko Luznar in Janko Mežek.

SITAR Stanko, sekretar SKOJ in vojni dopisnik 9. brigade. Rodil se je 2. marca 1926 v Bršljinu pri Novem mestu, dijak.

21. oktobra 1944 so ga v vasi Sela pri Hinjah ujeli domobranci in ustrelili. Tam je bil tudi pokopan.

Sever Anton: Dokumentacija v OO ZZB Trebnje; Oskar Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 318.

Siegel Stane: Zbornik dokumentov VI/5, dokument št. 192; fasc. 694/II v A INZ; Silvo Grgič, Dogodek izpred bitke, TV-15, z dne 10. 3. 1988.

Simčič Mirko: Djuro Šmicberger, Uporni Bežigrad, str. 129; pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad, št. 24/93 z dne 26. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Sintič Vladimir: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Center.

Sirc Mihael: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 89.

Sitar Stanko: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 7/3331 v A Slovenije.

SKUBIC Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 3. aprila 1896 v Vnanjih Goricah, mizar.

Po domobranskem poročilu naj bi ga zadnje dni maja 1944 v Mestnem Logu ujeli trije domobranci in ga ubili. Dva sta ga z njegovo puško tolkla po glavi tako močno, da se je puška prelomila.

SLABE Franc-Jure, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 30. januarja 1926 v Ivanjem selu pri Rakeku.

Avgusta 1942 so ga vaški stražarji v Dobcu ujeli in ga predali enoti MVAC v Begunjah. Ti so ga privezali za voz in ga vlekli do Cerknice, od tam pa v Grahovo, kjer so ga ubili.

SLAK Jože, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 29. oktobra 1924 na Vrhtrebnjem, živel na Rožnem Vrhu.

10. junija 1944 so ga domobranci ujeli. Na Odrgi pri Trebnjem so ga zverinsko mučili in ubili.

SLAK Ludvik, partizan 2. čete 2. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 24. marca 1923 v Dečji vasi št. 12.

23. januarja 1944 je bil težko ranjen v prsi. Ni se mogel umakniti pred domobranskimi zasledovalci. V vasi Škrjanče so ga domobranci iz novomeške posadke iz neposredne bližine ranjenega ustrelili v glavo in mrtvem vzeli obutev in denar. Med domobranci, ki so sodelovali pri zločinu, je bil tudi J. S. z Jordankala pri Mirni Peči.

SLAPAR Franc, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 9. maja 1909 v Tuhinju.

10. avgusta 1944 so ga domobranci ujeli na hribu Lisec in ga s strelom v prsi ubili pri vasi Studeno.

SLUGA Štefan, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 15. decembra 1903 v Zgornji Kokri pri Kranju, kmet.

18. januarja 1945 so ga pri Čepuljah ujeli domobranci. Zjutraj 26. januarja 1945 so ga skupaj s partizanoma Vladislavom Cinkom in Edvardom Tomšičem pripeljali iz loških zaporov k mostu čez Soro na Suhu, kjer so jih ustrelili. Pokopan je bil na pokopališču v Zgornji Kokri.

Skubic Jože: Poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva z dne 28. 5. 1944, fasc. 26 v A INZ (št. 1450 1); pismo KO ZZB Vnanje Gorice z dne 9. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Slabe Franc Jure: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Slak Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/91 RO ZZB Slovenije.

Slak Ludvik: KUVZ, fasc. 33, Z-7406 v A Slovenije. V kartoteki Cankarjeve brigade piše, da so ga domobranci ubili na Jordankalu pri Dobrniču.

Slapar Franc: Kartoteka padlih v A INZ; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 442.

Sluga Štefan: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 302; KUVZ, fasc. 29 (6-748).

SMOLE Franc, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 24. januarja 1922 na Mirni.

17. aprila 1944 so ga domobranci ujeli in ubili v Slovenski vasi.

SMOLIČ Vinko-Džim, vodnik v 2. bataljonu Tomšičeve brigade. Rodil se je 1922 v Hrastju.

Sedemnajst pripadnikov MVAC iz Podpeči pod Krimom je 14. aprila 1943 pri Planinci presenetilo in ujelo tri partizane 2. bataljona Tomšičeve brigade. Nosili so vodo in se niso mogli braniti. Ubili so vodnika Vinka Smoliča in partizana Jožeta Bohteta.

SMOLINSKY Milka-Darinka, radiotelegrafistka Glavnega štaba NOV in PO Slovenije. Rodila se je 14. septembra 1918 v Jaršah pri Tomačevem, Ljubljana Bežigrad, delavka.

V marčevski ofenzivi 1943 v Polhograjskih Dolomitih je bila ranjena. V bunkerju, ki so ga izsledili, jo je ustrelil poveljnik MVAC F. S. iz Gabrja. Po drugih virih naj bi jo našli v bunkerju in jo pobili s puškinimi kopiti.

SMRTNIK Oskar, načelnik VOS za Grosuplje. Rodil se je 15. januarja 1916 v Innsbrucku, stanoval v Ljubljani v Šiški.

1. novembra 1943 je hotel pri Grosupljem pred domobranci uničiti preostali arhiv. Pri tem so ga zalotili domobranci in ubili.

SODEC Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1924 na Gornji Lokvici nad Metliko.

12. februarja 1944 so domobranci iz Grosupljega, ki jim je poveljeval J. C., blokirali Višnjo Goro. Pri posestniku Petru Grozniku v Višnji Gori št. 80 je prenočil tudi partizan Anton Sodec. Ko je zaslišal topot in streljanje, je zbežal. Domobranci so ga opazili in brez poziva, naj se vda, ustrelili.

Smole Franc: Dokumentacija OO ZZB Trebnje 45/91, pismo z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Smolič Vinko: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 660.

Smolinsky Milka: Ljubljana v ilegali, III. del, str. 498; Kronika Kozarij in Vrhovcev, str. 38; Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji, str. 287.

Smrtnik Oskar: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven).

Sodec Anton: KUVZ, fasc. 32 Z-7127 v A Slovenije.

SODNIK Rudolf, kurir neznane enote. Rodil se je 7. aprila 1920 na Klancu pri Zalogu na Gorenjskem.

26. februarja 1945 je domačin L. O. izdal domobrancem njegovo skrivališče. Domobranci so ga obkolili v gospodarskem poslopju Janeza Šterna v Zalogu, kjer je utrujen zaspal. Poslopje so zažgali, da je v njem zgorel.

SOMRAK Janez, partizan 1. čete 2. bataljona Tomšičeve brigade.

Rodil se je 26. februarja 1920 v Goriški vasi, Novo mesto.

9. junija 1943 sta partizana 1. čete 2. bataljona Tomšičeve brigade Janez Somrak in Tone Udovč pri Brezovi Rebri zašla v kolono pripadnikov MVAC, ki so ju ujeli in ubili.

Spominska plošča na mestu, kjer so 26. februarja 1945 domobranci v gospodarskem poslopju v Zalogu pri Kranju obkolili kurirja Rudolfa Sodnika. Poslopje so zažgali, da je v njem zgorel.

Sodnik Rudolf: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 234; Pomniki NOV v občini Kranj, str. 223; KUVZ, fasc. 40 6-956. O tem dogodku tudi spominska plošča na pročelju Cibrkove hiše v Zalogu št. 4.

Somrak Janez: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 779.

SORTA Franc-Radovan, član okrožnega načelstva Narodne zaščite za srednjo Primorsko. Rodil se je 3. oktobra 1903 v Mančah pri Vipavi, delavec. 19. aprila 1945 so ga v Mančah aretirali četniki in ga izročili domobrancem. Ti so ga še tisti dan pod vasjo Vrtovče ustrelili.

SOVDAT Slavko, partizan. Rodil se je 21. januarja 1926 v Sužidu pri Kobaridu.

10. januarja 1945 so ga v vasi Jevšček pri Idrskem blizu Kobarida obkolili domobranci. Da ga ne bi ujeli, se je ustrelil.

SREBOT Jože, pomočnik politkomisarja čete v 12. brigadi. Rodil se je 30. avgusta 1914 v Vodicačah.

27. julija 1944 so ga domobranci v boju na Babni Gori ranili in ujeli. Potem so ga ubili in oropali. Pokopan je bil v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

SROBOTNIK Rihard, partizan 3. čete 5. bataljona 2. brigade VDV. Rodil se je 1923 v Gameljnah pod Šmarno goro.

28. septembra 1944, ko je domobranska zaseda iz postojanke v Voklem napadla patroljo treh članov 3. čete 5. bataljona 2. VDV brigade, je obležal ranjen. Domobranci so ga odpeljali do svoje postojanke, kjer je, po domobranskem poročilu, podležel ranam.

STANCAR Josip, partizan. Rodil se je 22. februarja 1919 v Lomu pri Tržiču.

4. avgusta 1944 so domobranci obkolili vas Bukovščico in ga ujeli. Po kratkem zaslišanju so ga ustrelili.

STANIČ Julij, partizan neznane enote. Rodil se je 28. januarja 1907 v Kanalu ob Soči, stanoval v Poljedeljski ulici v Zeleni jami, Ljubljana Moste, aktivni sanitetni oficir bivše jugoslovanske vojske. Pobegnil je z železniškega transporta, ki je bil namenjen za delo v Nemčiji, in šel v partizane na Mežakljo. Bil je težko ranjen, ostal je brez noge. Zdravil se je v bolnišnici v dolini Vam pod Mežakljo, ki so jo 16. oktobra 1944 napadli Nemci in domobranci. Ustrelili so ga in zažgali z bolnišnico vred.

Sorta Franc: Fasc. 302-2(R-S) v A MNZ Slovenije.

Sovdat Slavko: Seznam žrtev iz okraja Tolmin, Okrajni odbor ZZB Tolmin, št. 108/1/51, fasc. 29 v arhivu RO Združene liste socialnih demokratov.

Srebot Jože: Kartoteka padlih v A INZ; sporočilo 12. brigade z dne 29. 7. 1944.

Srebotnik Rihard: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 187; pismo OO ZZB Kranj z dne 24. 4. 1992 RO ZZB Slovenije.

Stancar Josip: KUVZ, fasc. 37 G-506 v A Slovenije.

Stanič Julij: Srečanja 1978, brošura ZB Zelena jama, str. 32.

Alojz Stopar, obveščevalec 7. korpusa. 11. februarja 1945 so ga domobranci ujeli in ubili v domači hiši v Gradinjah.

STOJAN Anton, poročnik, komandir čete v Dolenjskem odredu. Rodil se je 1920 pri Sv. Primožu, delavec v železarni Štore.

11. marca 1944 so ga domobranci iz Novega mesta v bližini Štravberka med Seli in Herinjo vasjo ujeli, mučili in ubili.

STOPAR Alojz, obveščevalec 7. korpusa. Rodil se je 13. decembra 1923 na Gradinju št. 2. Bil je kmečki delavec.

11. februarja 1945 so ga domobranci v domači hiši na Gradinju ujeli in tam ustrelili. Pokopan je na pokopališču v Podbočju.

STAREŠINIČ Jože, partizan 2. bataljona 15. brigade. Rodil se je 1915. na Cerkviščih pri Črnomlju. 18. maja 1944 je bil v patrolji, ki je šla iz Brusnic proti Novemu mestu. Domobranci so ga v Suhadolu ujeli in zverinsko ubili.

STOJAN, partizan Dolenjskega odreda (priimek ni znan).

14. septembra 1942 so v Gorenji vasi pri Mirni pripadniki MVAC ujeli in ubili partizana Stojana in Jakopina. Trupli so oropali.

STOJAN, partizan neugotovljene VDV enote. Rodil se je v Markovščini v Brkinih.

Jeseni 1944 so ga na obrobju Bele krajine obkolili domobranci. Da ga ne bi ujeli, se je ustrelil.

Starešinič Jože: Dokumentacija v OO ZB Črnomelj; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 871.

Stojan: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 59; pismo OO ZZB Trebnje 54/92 z dne 8. 3. 1993 RO Slovenije, kopija pri avtorju.

Stojan: Fasc. 302-2 (R-S) v A MNZ Slovenije.

Stojan Anton: Med Bočem in Bohorjem, Zbornik občin Šmarje pri Jelšah in Šentjur pri Celju, seznam padlih borcev, str. 394.

Stopar Alojz: Padli v ognju revolucije (Krško), str. 151; KUVZ, fasc. 25 Z-2910 v A Slovenije.

STOPAR Engelbert, šef obveščevalnega centra Cankarjeve brigade. Rodil se je 1905 v Črni pri Prevaljah, stanoval je v Novem mestu, geometer. 27. oktobra 1943 so ga domobranci v vasi Osrednek pri Mirni ujeli in nato ustrelili.

STOPAR Jože, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 8. maja 1921 v Temenici.

30. novembra 1943 so ga domobranci ujeli in pri Urhu ustrelili.

STRAŽAR Ivan, partizan neznane enote.

14. marca 1945 je dvajset domobrancev iz Šentvida pri Lukovici obkolilo manjšo skupino partizanov, ki je spala. Partizana Ivan Stražar-Sila z Brezovice in Stanko Gril-Brdar iz Krašnje sta se ustrelila, da ju ne bi ujeli, vendar nista bila takoj mrtva.

STRMOLE Anton, partizan Komande mesta Grosuplje. Rodil se je 12. novembra 1922 na Hudem pri Ivančni Gorici.

2. aprila 1944 so ga domobranci, ki so ga obkolili v hiši v vasi Metnaj, ujeli in ustrelili. Z njim so ustrelili še dva partizana iz iste enote. Vsi trije so bili pokopani v skupni grobnici na pokopališču v Višnji Gori.

STRMOLE Ignac, partizan neugotovljene enote.

24. aprila 1944 so ga domobranci med pohodom ujeli in ga pripeljali v Tržišče. Tam so ga skupaj s pripadnikom Narodne zaščite Nacetom Jurgličem ustrelili.

STRNAD Alojz, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 4. decembra 1922 v Češnjicah, kmetijski delavec.

Bil je doma na bolezenskem dopustu. Domobranci so ga 29. avgusta 1944 doma v Češnjicah obstrelili, ko je bežal, in ga nato zaklali.

STRNAD Emil-Berač, kurir postaje TV 5/a. Rodil se je 6. julija 1924 na Brunku nad Radečami.

Med kurirsko potjo se je 12. februarja 1945 še z dvema kurirjema ustavil v gozdu pri logarski koči pod vasjo Svinjsko blizu Šentjanža. Zaspali so brez straže. Domobranci so jih našli, ujeli in jih strahotno mučili. Trgali so jim nohte z rok in nog in nato dva ubili, tretji pa jim je ranjen ušel.

Stopar Engelbert: Fasc. 3 (Novo mesto, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Stopar Jože: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 220.

Stražar Ivan: Stane Stražar, Črni graben, str. 886.

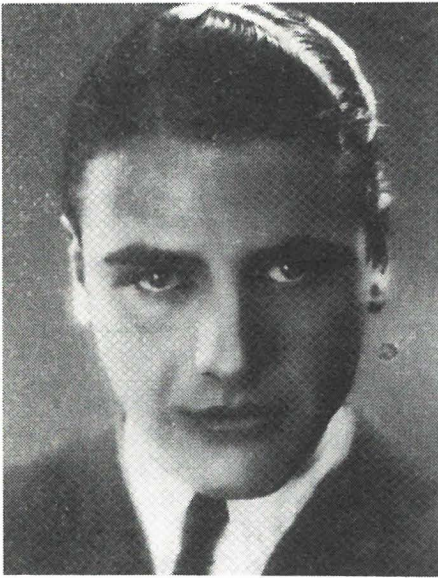
Strmole Anton: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo Komande mesta Grosuplje z dne 5. 5. 1944.

Strmole Ignac: Oskar Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 652.

Strnad Alojz: Fasc. 3 (Novo mesto, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Strnad Emil: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 57; poročilo OO ZZB Sevnica, št. 13/92 z dne 16. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Anton Strniša-Luka, politični komisar čete v Tomšičevi brigadi. 12. maja 1943 so ga pri Dobrničju ujeli pripadniki MVAC s Sel pri Šumberku in ga dva dneva kasneje ustrelili v Grosupljem.

Ivanom Vadnjalom. Dogodek je podrobneje opisan pri uboju partizana Ivana Dovča. Ivana so ustrelili 12. februarja 1943 v Veliki Ligojni.

SVETEK Franc, partizan novinec. Rodil se je 10. septembra 1910 v Sadinji vasi, kmet.

23. septembra 1943 so ga domobranci na poti v enoto NOV ujeli in ga na Orlah z nekaterimi drugimi mobiliziranci ubili.

SZOPKO Miroslav-Tine, kurir postaje TV 3/a Znojile. Rodil se je 8. septembra 1919 v Cerknici.

23. avgusta 1944 sta se s kolesom pripeljala v Žužemberk dva kurirja TV-3/a - Mirko Szopko in Matija iz Dragatuša. Oba so ujeli in ubili domobranci, ki so bili v Žužemberku v patrolji.

Strnad Henrik: Mile Pavlin, Petnajsta brigada, str. 264.

Strniša Anton: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 702; KUVZ, fasc. 33, Z-7312.

Strojan Ivan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 454-455.

Svetek Franc: Štefanija Podbevšek Ravnikar, Sv. Urh, str. 550; Iskra in plamen, Kronika Ljubljana Moste, str. 593.

Szopko Miroslav: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 43; poročilo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 27. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

ŠALI Jože, načelnik Narodne zaščite v Orkljencu. Rodil se je 23. decembra 1912 v Orkljencu pri Mirni Peči.

19. julija 1942 so ga pripadniki lažnega "Štajerskega" bataljona v Orkljencu doma aretirali in ubili.

ŠAVORA Alojz, namestnik politkomisarja 2. čete 1. bataljona Ljubljanske brigade. Rodil se je 1913 v Središču ob Dravi.

8. maja 1944 je bil z Dušanom Bandom, namestnikom komandirja 3. čete 1. bataljona iste brigade v patrolji. Pri Velikem Lipovcu so ju ujeli domobranci in oba ubili. Šavoro so prestrelili skozi desno oko. Pokopan je bil ob poti, ki iz Velikega Lipovca vodi na Brezovo Reber.

ŠENK Janez, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 19. decembra 1911 v Predosljah.

18. januarja 1945 so ga ujeli domobranci iz Kranja in ga ubili v kranjskih zaporih. Njegovo truplo so pripeljali na odcep poti za Brdo, zunaj vasi Bobovek, in ga pokopali. Tam je spominsko obeležje še za dva borca, ki sta na tem mestu padla pred tem.

ŠETINA Alojz, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 19. avgusta 1893 v Črnomlju, občinski tajnik.

14. novembra 1942 so ga pripadniki MVAC na območju Maverlena ujeli. Po celonočnem zaslišanju so ga naslednji dan, 15. novembra 1942, ustrelili na pokopališču v Črnomlju. Pri ustrelitvi so bili tudi Italijani. Takrat je MVAC ustrelila tudi Janka Cimermana in Janeza Pezdirca.

ŠETINA Anton, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1906 v Veliki Bučni vasi, pečar.

Pozno jeseni 1944 so ga domobranci ujeli in ubili v Dolžu, kjer je prenočeval na nekem kozolecu. Pokopan je bil v Dolenjih Kamencah.

Šali Jože: Franček Saje, Belogardizem, str. 391; Kočevski proces, izjava M. C. iz Orkljevca št. 1 z dne 3. 10. 1943. Podobne izjave so na sodišču dali tudi G. T., K. A. in druge priče z Velikega Kala pri Mirni Peči.

Šavora Alojz: Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, str. 404; O njuni smrti tudi v Glasu osemnajste, št. 12 z dne 21. 5. 1944.

Šenk Janez: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 108 in 224.

Šetina Alojz: KUVZ, dokument št. 42 poveljstva 23. pehotnega polka Como in zapisnik o smrti z dne 15. 11. 1942, fasc. 496 v A INZ; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 138.

Šetina Anton: Fasc. 7 (Bučna vas - žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

ŠIFRAR Matevž-Matevžek, bataljonski kurir v Prešernovi brigadi. Rodil se je 11. julija 1926 (ali 1927) na Praprotnem pri Škofji Loki. Delal je na domači kmetiji.

15. septembra 1944 so ga domobranci in četniki iz Rovt ujeli nad Žirmi. Ranili so ga v nogo in obesili za noge. Pretepali so ga, dokler ni izdihnil.

ŠINK Alojz, obveščevalec Škofjeloškega odreda.

Rodil se je 21. junija 1927 v Stari Loki, vajenec v mehanični delavnici. Decembra 1944, dan ni znan, sta z obveščevalcem Andrejem Golarjem pri Mlaki v Zgornji hiši padla v domobransko zasedo. Oborožena sta bila s pištolama. Šinka so ranili in ujeli. Nekdo od domobrancev ga je ustrelil, ko je ležal ranjen ob potoku.

ŠINKOVEC Mateja, partizanka Ljubljanske brigade. Rodila se je 21. septembra 1926 v Ribnici.

27. aprila 1944 so jo domobranci v bojih za Ribnico ujeli in takoj ustrelili.

ŠKLANDER Stanko, partizan 1. čete 2. bataljona 12. brigade. Rodil se je 1928 na Pahi, stanoval je v Grčevju št. 16.

Ob napadu na Grosuplje so ga 16. marca 1944 ujeli domobranci in ga še istega dne ustrelili.

ŠKODA Alojzij, partizan Komande mesta Velike Lašče. Rodil se je 20. marca 1921 v Marinči vasi pri Zagradcu.

15. februarja 1945 ga je v Travniku pri Loškem Potoku umoril črnorek I. K. iz domobranske posadke v Velikih Laščah.

ŠKRBEČ Alojz, partizan, puškomitraljezec in kurir postaje TV-18. Rodil se je 7. novembra 1911 na Dolenjih Poljanah, Loška dolina.

14. marca 1945 je kril drugim kurirjem s kurirske postaje TV-18 umik iz Mehovčeve hiše v Babnem Polju, ko so jih obkolili domobranci iz 2. domobranskega bataljona. Čeprav je bil težko ranjen, je zdržal na položaju, dokler je imel strelivo za puškomitraljez. Nato se je s pištolo ustrelil, da ga domobranci ne bi dobili živega.

Šifrar Matevž-Matevžek: Karel Leskovec, Križpotja, II. del, str. 179; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 247. Po nekaterih drugih podatkih naj bi padel dober mesec kasneje v Črnem Vrhu nad Idrijo.

Šink Alojz: Jože Vidic, Zločin pri Lenartu, str. 95-96; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 321.

Šinkovec Mateja: Poročilo domobranske posadke v Ribnici za čas od 27. 4. do 10. 5. 1944, fasc. 281/I v A INZ; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, seznam borcev; pismo OO ZZZB Ribnica, št. 2/92 z dne 10. 1. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Šklander Stanko: Fasc. 5 (žrtve Otočec) v A Dolenjskega muzeja.

Škoda Alojz: KUVZ, fasc. 25, Z-2137, v A Slovenije.

Škrbec Alojz: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 165-168; pismo OO ZZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 27. 2. 1992 RO ZZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

ŠKRJANC Mihael, partizan. Rodil se je 28. januarja 1915 v Zagradcu pri Grosupljem.

27. novembra 1942 so ga pripadniki iz posadke MVAC v Semiču ujeli in nato ustrelili.

ŠKROBUT Stanislav, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 1926 v Osrečju pri Šmarjeti.

Dne 21. januarja 1943 je v boju Tomšičeve brigade z vaškimi stražarji in Italijani pri Biču in Zagorici obležal težko ranjen. Stražar mu je iz rok izpulil puško in ga z njo ubil.

ŠKUFCA Jakob, partizan, intendant Centralne slovenske vojne partizanske bolnišnice. Rodil se je 31. julija 1922 v Malem Lipjem, Žužemberk.

10. februarja 1945 so ga v Koritah v Suhi krajini domobranci ujeli in ubili.

ŠLAJPAH Jožef, partizan 2. čete 1. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 10. avgusta 1902 v Veliki Loki. Živel v Rečici, Bled, mesar in avtoprevoznik.

26. decembra 1944 so ga v okolici Trebnjega črnorokci - sicer preoblečeni domobranci - ujeli in ubili. Pokopan je na pokopališču borcev na Bledu.

ŠMAJDEK Albin, partizan.

Rodil se je 27. maja 1913 v Regrči vasi.

28. junija 1942 se je zatekel v tako imenovani Štajerski bataljon skupaj s Francem Mihelčičem. Oba sta bila prepričana, da so partizani. Po nekaj dneh so ju poslali skupaj s klavci po vodo. Ti so ju tam zaklali. Med klavci so bili N. G., F. M., P. D. iz Stopič in drugi.

ŠMOLCER Franc, partizan 12. brigade. Rodil se je 22. maja 1927 na Belčjem Vrh, Črnomelj.

27. julija 1944 je bil v boju na Babni Gori ranjen. Domobranci iz 4. bataljona so ga ujeli, ubili in truplo oropali. Pokopan je bil v Dolenjih Selcah pri Dobrniču.

Škrjanc Mihael: Maks Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 137; KUVZ, fasc. 496/V; poročilo poveljstva vojaške posadke Semič, št. 508 z dne 27. 11. 1942 v A INZ.

Škrobot Stanislav: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 442.

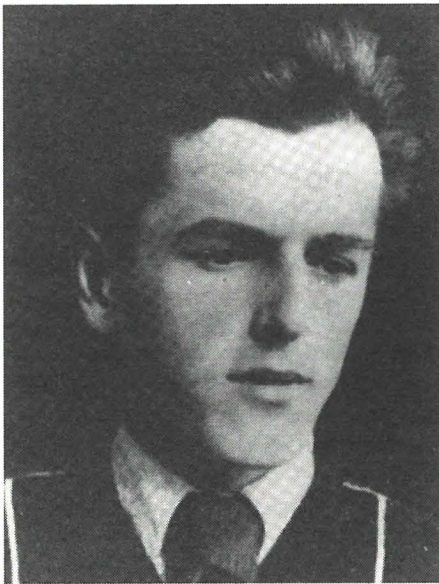
Škufca Jakob: Dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Šlajpah Jožef: S poti spominov (Radovljica), str. 295; dokumentacija OO ZB Trebnje.

Šmajdek Albin: Franček Saje, Belogardizem, str. 373-374, zaslišanje F. M. pred vojaškim sodiščem v Kočevju 1. 10. 1943; dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Šmolcer Franc: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo 12. brigade z dne 29. 7. 1944.

Ferdinand Šorli, partizan Tomšičeve brigade. 14. avgusta so ga v vasi Krka ujeli pripadniki lažnega Štajerskega bataljona. Odvlekli so ga v Novo mesto in ga mučili. Rezali so jermene kože z njega in rane posipali s soljo, da je umrl v mukah.

gade. Rodil se je 1920 na Lokvah pri Otovcu.

14. avgusta 1942 so ga pri vasi Krka pripadniki tako imenovanega Štajerskega bataljona ujeli in ga odvlekli v Novo mesto. Mučili so ga tako, da so rezali jermene z njega in rane posipali s soljo, da je umrl v najhujših mukah.

ŠORLI Frančiška, partizanka Prešernove brigade. Rodila se je 7. marca 1914 v vasi Knape, Bukovščica, Škofja Loka.

1. aprila 1945 so jo domobranci pri Cerknem ujeli in potem ustrelili.

ŠOBER Jože, partizan zaščitnega bataljona 7. korpusa. Rodil se je 18. marca 1923 v Dolenjskih Toplicah. 30. oktobra 1944 je bil v boju pri Dobrničju ranjen. Sam se je ustrelil, da ga ne bi domobranci dobili živega. Ni znano, kje je njegov grob.

ŠOLAR Franc-Trš, komandir kurirske postaje G-21 na Šenturški gori. Rodil se je 2. aprila 1920 v Dražgošah.

3. oktobra 1944 so se kurirji oglasili na domu kurirja Franca Dobovška-Avžlakarja v Stahovici. Hišo so obkolili domobranci iz Kamnika. Kurirji so se branili. Komandir Trš se je težko ranjen privlekel iz hiše. Eden od domobrancev ga je ustrelil v glavo, drugi pa so se spravili nadenj s puškinimi kopiti. Razen Trša je takrat umrl težko ranjeni kurir Franc Čimžar in oče Mihael Dobovšek, gospodar.

ŠORLI Ferdinand-Nande, partizan 3. čete 3. bataljona Tomšičeve bri-

---

Šober Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Šolar Franc-Trš: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 658-659; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 225.

Šorli Ferdinand-Nande: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 123-125.

Šorli Frančiška: Federalni odbor za prekop, fasc. 6/2939 v A Slovenije.

ŠPELIČ Franc, namestnik komandirja TV-4 v Šahovcu. Rodil se je 22. novembra 1922 v Koritah pri Dobrničju.

29. oktobra 1944 so Nemci in domobranci napadli kurirsko postajo TV-4 v Šahovcu. Domobranci iz novomeške posadke so opazili v neki hiši Franca Špeliča. Začeli so streljati za njim in ga "na begu" ustrelili. Med domobranci sta bila A. S in A. J.

ŠRAJ Franc, kurir postaje TV-18 pri Gornjih Poljanah v Loški dolini. Rodil se je 23. decembra 1915 v Metuljah št. 16 pri Novi vasi (Bloke).

14. marca 1945 je do kmetije Malnar v vasi Hrib v Loški dolini prišla skupina moških, oblečena v partizane, nekateri med njimi so bili v angleških uniformah. Ko jim je kurir Franc Šraj, ki jih je tam srečal, zatrdil, da v bližini ni partizanske enote, so zahtevali, naj se preda. Spoznal je prevaro in hotel o tem obvestiti kurirje. Že pri kuhinjskih vratih so ga pokosili rafali domobranskih brzostrelk. Pokopan je bil na pokopališču Fara na Blokah (Nova vas).

ŠTANCAR Ivan, partizan komisije VOS za Goriško. Rodil se je 17. oktobra 1921 na Planini pri Ajdovščini, kmetijski delavec.

26. februarja 1945 je sodeloval v boju s pripadniki SNVZ pri Erzelju. Bil je ranjen in ujet. Ranjenega so odpeljali v Vipavo, kjer so ga strahotno mučili. Izrezali so mu oči, ušesa in jezik, drugi dan pa so ga zaklali in zagrebli v skalovje v bližini Vipave.

ŠTEBLAJ Lado, obveščevalec Notranjskega vojnega področja. Doma z Velikega Osolnika pri Velikih Laščah.

Domobranci so ga prve dni januarja 1945 pri Velikih Laščah ujeli in nato "na begu ustrelili", kot so navedli v svojem poročilu.

ŠTEFANČIČ Anton, kurir neugotovljene enote.

Domobranci iz Velikih Lašč so ga 7. maja 1944 ujeli v Črncu pri Sodražici.

13. maja 1944 zvečer so ga zaslišali. Na poti proti zaporu ga je vodil domobranec. Po njihovih poročilih "je hotel izkoristiti temno noč in pobegniti med razvalinami sodnega poslopja proti Rašici. Bil je na mestu ustreljen".

Špelič Franc: KUVZ, fasc. 27 /-3396 v A Slovenije.

Šraj Franc: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 167-168.

Štancar Ivan: Fasc. 302-2 (R-S) v A MNZ Slovenije.

Šteblaj Lado: Poročilo obveščevalnega centra posadke Slovenskega domobranstva Velike Lašče, domobranski fond, fasc. 283/I v A INZ.

Štefančič Anton: Poročilo domobranske posadke Velike Lašče za obdobje od 11.-15. maja 1944, št. 14772, fasc. 26/V v A INZ.

ŠTEFANIČ Štefanija-Štefka, partizanka neugotovljene enote. Rodila se je 22. decembra 1916 v Višnji Gori. Živel je v Kranju.

24. decembra 1944 so pripadniki domobranske udarne čete iz Kranja, ki je sodelovala z nemškimi enotami v ofenzivi na enote 4. operativne cone v Zgornji Savinjski dolini pri Lučah, ustrelili partizanko Štefko, ki so jo ujeli dan prej. Skupaj z njo so ujeli in ustrelili partizana, ime ni znano. Umora so priznali v svojem poročilu.

ŠTEFANIČ Janez, partizan 2. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 8. avgusta 1908 na Goleku, Vinica, mesar.

28. septembra 1944 je bil z dvema soborcema na Javorskem Pilu pri Sv. Križu (Gabrovka). Domobranci so ga ujeli in zaklali, njegovo kri pa so prestregli v posodo. Enako so pokončili njegova soborca.

ŠTEFANIČ Štefan, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 18. maja 1910 v Podklancu pri Vinici.

15. marca 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli pri Vinici in ga 16. marca 1943 ustrelili.

ŠTERK Jože, intendant partizanske bolnišnice.

Rodil se je 1922 v Dobljčah pri Črnomlju.

S Stanetom Pajkom sta sredi novembra 1944 pospravljala sanitetni material, ko so ju presenetili domobranci iz sestava bataljonov, ki so vdrl v Belo krajino. Šterka so pokosili z rafalom, ko je plezal skozi okno. Pri tem je bil hudo ranjen in ujet. Čez dve uri je umrl.

ŠTIBILJ Albin, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 24. februarja 1923 v Veštru pri Škofji Loki, cestar.

16. maja 1944 so ga domobranci iz Škofje Loke ujeli v hiši Ane Mezek v Strmici šte. 13. Takoj so ga začeli zasliševati ter ga pri tem mučili. Polomili so mu roke, potem pa ga odvedli kakih sto korakov od hiše in ustrelili.

Štefančič Štefanija: Dr. Metod Mikuž, Pregled zgodovine NOB Slovenije, 4. del, str. 542 (tam navedena le kot partizanka Štefka), njen priimek in ime v seznamu žrtev v Pomnikih NOB občine Kranj, str. 225.

Štefančič Janez: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj; Kartoteka padlih v A INZ.

Štefančič Štefan: Italijanski dokument, poročilo divizije Isonzo, št. 08 z dne 28. 3. 1943, fasc. 496/V v A INZ; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 139.

Šterk Jože: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj; Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 193.

Štiblj Albin: KUVZ, fasc. 37, G-506 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 321.

Anton Štukelj, partizan Cankarjeve brigade. 8. marca 1944 so ga pri Mraševu ranili, ujeli in zaklali domobranci iz Novega mesta. Iztaknili so mu tudi oko.

februarja 1924 v Žirovskem Vrh, kmetijski delavec.

11. maja 1944 so ga črnorokci - preoblečeni domobranci zahrbtno ubili v Stari Oselici.

ŠUBIC Peter, partizan Komande mesta Trebnje. Rodil se je 13. februarja 1915 v Budimpešti, stanoval v Brezovici pri Starem trgu.

30. septembra 1944 ga je domobranska patrolja na Trebelnem ujela in ubila. Pokopan je bil na Trebelnem.

ŠTRICELJ Alojz, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. aprila 1927 na Selih pri Semiču.

6. avgusta 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli pri cerkvi Sv. Duha v vasi Sela pri Semiču in ustrelili.

ŠTUKELJ Anton, partizan 3. čete 3. bataljona Cankarjeve brigade.

Rodil se je 11. decembra 1925 v Petrovi vasi pri Črnomlju, delavec. 8. marca 1944 je bil v izvidnici kot puškomitraljezec pri Mraševem nad Dolenjskimi Toplicami ranjen v nogo. Pomagala sta mu soborca, vendar je eden od njiju padel. Štuklja so domobranci ujeli pri Mraševem, ga tam zaklali in mu iztaknili eno oko. Čez dva tedna so njegovo truplo izkopali in pokopali v Petrovi vasi.

ŠUBIC Jože-Bolte, kurir postaje G-9, Žirovski Vrh. Rodil se je 15. feb-

---

Štricelj Alojz: Gradivo za topografijo NOB Bele krajine, str. 134, v Muzeju za novejšo zgodovino v Ljubljani.

Štukelj Anton: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Šubic Jože: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 545; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 130.

Šubic Peter: Kartoteka padlih, sporočilo o smrti Komande mesta Trebnje z dne 5. 10. 1944 v A INZ.

ŠUSTAR Jakob, namestnik političnega komisarja 1. čete 2. bataljona Prešernove brigade, poročnik. Rodil se je 20. oktobra 1914 v Železnikih, delavec.

Dne 21. novembra 1944 je bil v boju z domobranci ranjen in ujet v vasi Knapa pri Bukovščici. Domobranci iz Škofje Loke so ga ranjenega zverinsko umorili. Imel je šest strelav v desno stran glave, odrezali so mu nos in uho. Imel je veliko rano na desnem očesu. Po izpovedi prisotnih prič je ranjenega umoril domobranec K. H. iz Dolenje vasi.

ŠUŠTAR Jože, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 8. januarja 1917 v Železnem pri Dobrniču.

23. marca 1943 so ga pripadniki MVAC na Dolenjih Vrheh pri Dobrniču ujeli in nato ustrelili.

ŠUŠTARŠIČ Anton, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 1909 na Cerkviščih.

26. marca 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli in v Ribnici zverinsko ubili.

ŠUŠTARŠIČ Anton, načelnik NZ za rajon Barje. Rodil se je 29. junija 1902 v Tomišlju.

8. marca 1945 so ga domobranci obkolili v njegovem gozdu nad vasjo Tomišelj in ga iz neposredne bližine ubili. Pokopan je bil na pokopališču v Tomišlju.

ŠUŠTERŠIČ Jože, partizan Levstikove (8.) brigade. Rodil se je 17. avgusta 1926 na Velikih Vrheh pri Muljavi.

Domobranci so ga novembra 1943 ujeli na Mokrcu in 10. novembra na Urhu ustrelili.

Šustar Jakob: KUVZ, fasc. 38, G-545 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 395.

Šuštar Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Šuštaršič Anton: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 604.

Šuštaršič Anton: Pismo KO ZB Tomišelj-Vrbljene z dne 28. januarja 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Šušteršič Jože: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 134.

T

TALER Anton, obveščevalni oficir Dolomitskega odreda. Rodil se je 2. aprila 1911 na Javorniku pri Jesenicah.

Prve dni maja 1943 je spremljal bataljonsko obveščevalko Ružo Rojc v Tomšičevo brigado. Ujeli so ju vaški stražarji iz Žazarja in ju ubili v Žazarju 6. maja 1943.

TANCEK Franc, po domače Ančkin, vodnik mitralješkega voda 3. bataljona Ljubljanske brigade. Rodil se je 4. oktobra 1925 v Tomišlju, kmečki sin.

V bojih 10. avgusta 1944 je bil na Radleku ranjen in ujet. Domobranci so ga zaklali z vbodi v glavo in prsi.

TAŠIČ Julij, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 1923 v Pavičičih pri Črnomlju.

11. novembra 1943 so ga domobranci blizu Kožljeka ujeli in ubili.

TAVČAR Rado, partizan zaščitne čete 30. divizije. Rodil se je 26. februarja 1925 v Novi vasi pri Žireh, klepar.

28. novembra 1944 ga je domobrantska patrulja iz Gorenje vasi na Hotavljah ranila, težko ranjenega ujela, oropala in nato ustrelila. Med storilci tega zločina so bili domobranci I. S., M. Z., L. J., F. Č., R. T. in I. T.

TAVČAR Živko, politkomisar inženirsko-tehnične čete 18. divizije. Rodil se je 21. januarja 1922 v Ljubljani.

V Lesah pri Krki je bil 30. decembra 1944 ranjen v glavo, nakar so ga domobranci ubili. Pokopan je na pokopališču na Dvoru pri Žužemberku.

TEHOVNIK Tine-Grabnar, kurir postaje G 25. Rodil se je 1922 v Sori pri Medvodah.

12. septembra 1944 so ga nad Soro ujeli domobranci in ga zverinsko ubili. Odsekali so mu glavo in jo natakneli na kol za cerkvijo v Sori. Imel je nekaj zlatih zob, ki so mu jih izpulili.

Taler Anton: Pismo OO ZZB Vrhnika, št. 3/92 z dne 30. januarja 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Tanček Franc: Kartoteka padlih v A INZ; dr. Ferdo Gestrin, Svet pod Krimom, str. 165; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 448.

Tašič Franc: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 468.

Tavčar Rado: KUVZ, fasc. 31, Z-6697 in 38 G-650 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 151; pismo OO ZB Škofja Loka, št. 257-6/93 z dne 5. 4. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Tavčar Živko: Kartoteka padlih, sporočilo 18. divizije z dne 18. 2. 1945 v A INZ.

Tehovnik Tine-Grabnar: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 560.

TEKAVEC Franc, pripadnik Narodne zaščite v Tuševem Dolu. Rodil se je 5. maja 1912 v Tuševem Dolu, Talčji Vrh pri Črnomlju.

8. julija 1943 so ga belogardisti ubili v Tuševem Dolu. Tam je bil pokopan.

TEKAVEC Ivan-Lisjak, kurir postaje TV-19, Golo nad Grahovim. Rodil se je 12. januarja 1922 na Ulaki na Blokah.

29. julija 1943 so ga pripadniki MVAC iz Grahovega počakali v taborišču na Golem, ga ujeli, mučili in nato ubili. Med pripadniki MVAC sta bila tudi N. P. iz Laz pri Gorenjem Jezeru in J. M. iz Martinjaka. Lisjak je bil pokopan na pokopališču v Grahovem.

TERŠIČ Olga, partizanka v obveščevalnem voduh Kočevske brigade. Rodila se je 17. julija 1925 v Bakru pri Reki, stanovala v Kočevju, št. 123. Ob nenadnem napadu 4. domobranskega bataljona na štab Kočevske

brigade 22. julija 1944 na Selah pri Šumberku so jo domobranci ujeli. S pištolo so ji prestrelili obe roki nad zapestjem in ji iztahnili levo oko. Z nožem so ji prebodli spolovilo in vrat ter izstrelili rafal v tilnik.

Olga Teršič, partizanka obveščevalnega voda 9. (Kočevske) brigade. 22. julija 1944 so jo na Selah pri Šumberku ujeli pripadniki 4. domobranskega bataljona. Prestrelili so ji obe roki, iztahnili levo oko in jo ubili z rafalom v tilnik.

THUMA Ludvik-Francelj, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 18. avgusta 1910 v Vesci pri VodicaH.

7. decembra 1944 so domobranci napadli skrivni bunker pri Pirničah oziroma Smledniku. Ker se partizan Ludvik Thuma, ki je bil v bunkerju, ni hotel predati, so vanj vrgli bombe. Pri tem je bil Thuma ranjen. Hudo ranjenega so domobranci izvlekli iz bunkerja. Eden je ujetnika s kamnom tolkel po glavi, da ga je ubil.

THUMA Ludvik-Francelj, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 18. avgusta 1910 v Vesci pri VodicaH. 7. decembra 1944 so domobranci napadli skrivni bunker pri Pirničah oziroma Smledniku. Ker se partizan Ludvik Thuma, ki je bil v bunkerju, ni hotel predati, so vanj vrgli bombe. Pri tem je bil Thuma ranjen. Hudo ranjenega so domobranci izvlekli iz bunkerja. Eden je ujetnika s kamnom tolkel po glavi, da ga je ubil.

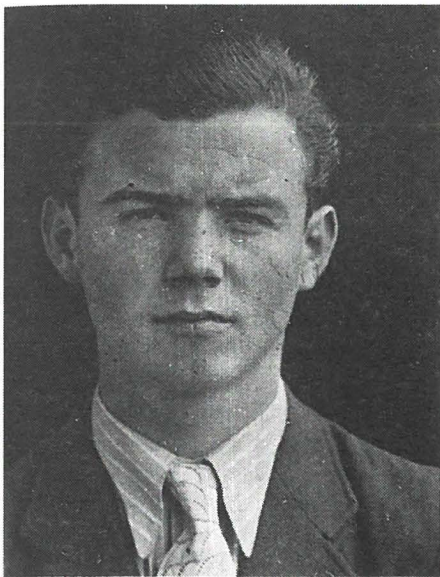

Tekavec Franc: Kartoteka padlih v A INZ (sporočilo KO Tušev Dol z dne 27. oktobra 1944). Tekavec Ivan-Lisjak: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 170; pismo OO ZZB Cerknica, št. 24/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije; pismo istega odbora, št. 6/93 z dne 18. 2. 1993, priloga 3, RO ZZB Slovenije, obe kopiji pri avtorju.

Teršič Olga: KUVZ, poročilo obveščevalnega centra 18. divizije, št. 736/44 z dne 6. 8. 1944 obveščevalnemu oddelku GŠ NOV in POS, fasc. 496/III-2 v A INZ; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 7/3079 v A Slovenije; Velimir Kraševac, Deveta Kočevska brigada, str. 243.

Thuma Ludvik-Francelj: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven).

Janez Tomc, partizan Cankarjeve brigade. Pri napadu na postojanko MVAC v Hočevju je bil 16. marca 1943 ranjen in ujet. Pripadniki MVAC so ga ustrelili.

TOMAZIN Stanislav-Izidor, pomočnik šefa obveščevalnega odseka Kokrškega odreda. Rodil se je 24. januarja 1915 v Podbrdu pri Gorjah. Živel je v Soteski na železniški postaji, prometnik na Bledu. 24. oktobra 1944 so ga v Dragi na Gorenjskem ubili domobranci. Neznano kje je bil pokopan. V sporočilu o smrti piše, da so ga domobranci ujeli in ubili v Begunjah.

TOMC Janez, partizan 3. bataljona Cankarjeve brigade. Rodil se je 15. oktobra 1922 v Jerneji vasi pri Črnomlju.

Pri napadu Cankarjeve brigade na postojanko MVAC v Hočevju 16. marca 1943 je bil ranjen. Ujeli so ga pripadniki Legije smrti, ki so takrat zapisali, da je bil Tomc "pomočnik mitraljezca, devet mesecev partizan in zagrizen komunist. Zato je bil na mestu ustreljen".

TOMC Jože, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 2. septembra 1927 na Krivoglavicah pri Črnomlju.

V boju z domobranci pri Dolenjskih Toplicah je bil 27. marca 1944 ranjen. Ustrelil se je, da ga domobranci ne bi ujeli živega.

TOMŠIČ Albert, partizan 1. brigade VDV. Rodil se je 21. aprila 1922 v Trbovljah; delavec.

Domobranci so ga 7. novembra 1944 v Kočevskih Poljanah pri Dolenjskih Toplicah ujeli in ubili.

TOMŠIČ Albin, partizan pri poveljstvu 7. korpusa. Rodil se je 29. februarja 1908 v Trbovljah, kurjač.

9. oktobra 1944 so ga domobranci pri Sv. Križu (Gabrovka) ujeli in ubili.

Tomazin Stanislav: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo štaba Kokrškega odreda, grob verjetno v kaznilnici Begunje; Po poti spominov, str. 299.

Tomc Janez: Vesti TOC MVAC z dne 18. marca 1943 iz postojanke MVAC Hočevje, št. 60300, fasc. 110/B v A INZ.

Tomc Jože: Kartoteka padlih, sporočilo Belokranjskega odreda v A INZ.

Tomšič Albert: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92/MG z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije.

Tomšič Albin: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92 z dne 22. 3. 1992 RO ZZB Slovenije.

TOMŠIČ Edvard, partizan Prešernove brigade. Rodil se je 11. avgusta 1907 v Trstu, železničar na Jesenicah.

13. oktobra 1944 so ga ujeli v prehranjevalni akciji v Stražišču. Domobranci so ga imeli zaprtega v loških zaporih. 25. januarja 1945 so ga pripeljali s še dvema partizanoma k mostu čez Soro na Suhi in vse tri ustrelili. Pokopan je na grobišču v Štemarjih v Škofji Loki.

TOMŠIČ Karel, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1926 na Apneniku pri Pleterjah, delavec.

Po dveh letih italijanske internacije so ga mobilizirali domobranci. Od tam je po štirinajstih dneh ušel. Kot borca NOV so ga marca 1945 domobranci ujeli doma na Apneniku in 7. maja 1945 tam ustrelili.

TRAMPUŽ Alojz, partizan Gorenjskega vojnega področja. Rodil se je 30. aprila 1900 na Golem Brdu pri Medvodah, kmetijski delavec.

Konec marca 1945 je bil med nemško domobransko ofenzivo na Poreznu ujet. Domobranci so ga 6. aprila 1945 pripeljali s še sedmimi ujetimi partizani v gozdič pred vasjo Pevno in jih ustrelili. To so bili zadnji talci na Škofjeloškem.

TRAMPUŽ Karel, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 25. julija 1921 v Trstu.

18. februarja 1943 so ga med italijansko ofenzivo pri Dobrovi ujeli pripadniki MVAC in ga ubili.

TRATNIK Feliks-Felče, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 1919 v Sori pri Medvodah.

23. avgusta 1943 so pripadniki MVAC napadli v Strahomerju patroljo Tomšičeve brigade. Dva borca sta bila ranjena, Felčeta pa je zagrizeni pristaš MVAC pokončal z gnojnimi vilami. Za ta zločin ga je brigadno sodišče obsodilo na smrt.

TRATNIK Vinko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 17. julija 1923 na Lutškem selu pri Otočcu.

25. septembra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC in ga v Cegelnici ustrelili.

Tomšič Edvard: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 302; KUVZ, fasc. 29 (748).

Tomšič Karel: Fasc. 6 (Vrhpolje, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Trampuž Alojz: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 211.

Trampuž Karel: Kartoteka padlih v A INZ.

Tratnik Feliks: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 134.

Tratnik Vinko: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

TROHA Viktor, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 15. septembra 1920 na Babni Polici v Loški dolini.

30. julija 1942 so ga v Loški dolini ujeli in ustrelili pripadniki MVAC.

TRŠAR Ferdinand, partizan 2. bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je 1. novembra 1926 na Brodu pri Dolenjem Logatcu, dijak.

18. avgusta 1944 je padel v domobransko zasedo nad Grahovim. Domobranci so ga ujeli in zverinsko razmesarili.

TUKOVNIK Rudolf, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je leta 1923 na Malem Cirkniku pri Mokronogu.

26. septembra 1942 so ga pripadniki MVAC v bližini Velikega Cirknika ujeli in ustrelili.

TURŠIČ Jože, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je v Begunjah št. 34.

Pripadniki MVAC so ga leta 1943, dan ni znan, na Bloški planoti ujeli in ubili.

TURŠIČ Jože, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je leta 1921 v Martinjaku pri Cerknici.

10. februarja 1945 so ga domobranci 47. domobranske čete pri Sv. Ani pod Križno goro ujeli in ubili. Pri njegovem umoru in umoru Antona Jemca je sodeloval domobranski podnarednik M. K. Pokopan je bil v Cerknici.

Troha Viktor: Franci Strle, Partizani, ustreljeni na obeh straneh in belogardisti v Loški dolini do jeseni 1942, Borec 1991, št. 3, 4 in 5.

Tršar Ferdinand: Vladimir Kavčič, Mladost v boju, str. 189-191.

Tukovnik Rudolf: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Turšič Jože: Pismo OO ZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Turšič Jože: Arhiv Okrožnega sodišča v Ljubljani KZ-837/46; Kartoteka padlih v A INZ.

U

UČKAR Avgust Mihač, partizan Koroškega odreda. Rodil se je 1921 v Podkraju pri Mežici.

Maja 1944 je bil še v Koroškem odredu, nato pa so ga poslali na Dolenjsko. Tu so ga ujeli in ubili domobranci.

UDOVIČ Anton, po domače Slapjanov Anton, partizan Zapadnodolenjskega odreda. Rodil se je 22. decembra 1914 v Selih, Hrastno pri Šentrupertu.

Partizan Anton Udovč je šel 20. julija 1943 iz Sel proti Šentrupertu in Globokemu. Pripadniki MVAC, ki so se izdajali za partizane, so ga ujeli, privezali k drevesu, živemu trgali jermene kože s telesa in ga naposled usmrtili. Ljudje iz sosednje vasi so slišali njegovo ječanje.

UDOVIČ Tone, partizan 1. čete 2. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 28. novembra 1920 na Vrhovem pri Mirni Peči.

9. junija 1943 sta partizana 1. čete 2. bataljona Tomšičeve brigade Tone Udovč in Janez Somrak iz Goriške vasi pri Brezovi Rebri zašla med pripadnike MVAC, ki so ju ubili.

UDOVIČ Milan, partizan 2. bataljona Belokranjskega odreda. Rodil se je 12. decembra 1927 v Trpčanah pri Ilirski Bistrici.

26. aprila 1944 so ga domobranci iz Kočevja v bližini mesta ujeli in ga takoj ubili.

UJE Edvard, partizan neugotovljene enote.

17. junija 1944 je na Hudem Vrhju na Blokah pripadnik domobranske posadke v Velikih Laščah ubil ujetega ranjenega partizana Edvarda Ujeta.

ULRIH Franc, partizan neugotovljene enote.

Rojen 1. oktobra 1902, Pesje, Velenje, dimnikarski pomočnik.

Ob koncu leta 1943 so ga poslali na Dolenjsko. Decembra 1944, dan ni znan, so ga domobranci v boju ranili, ujeli in ustrelili.

Učkar Avgust: Pismo OO ZZB Slovenj Gradec z dne 10. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Udovč Anton: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 279.

Udovč Tone: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 779.

Udovič Milan: Kartoteka padlih, sporočilo Belokranjskega odreda z dne 16. 11. 1944 v A INZ.

Uje Edvard: Delo, 27. 11. 1992.

Ulrih Franc: Biografija padlih borcev NOV občine Velenje, fasc. 429/3 arhiva RO ZZB Slovenije v A Slovenije.

URANIČ Dušan, partizan jurišnega bataljona 18. divizije. Rodil se je 5. maja 1923 v Črnomlju.

28. oktobra 1944 so pri Zagradcu domobranci ujeli ranjenega partizana Dušana Uraniča in ga ubili.

URBANČIČ Anton-Kvirin, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 31. marca 1913 na Rakeku.

1. januarja 1943 so ga v zaselku Pajkovo na Blokah pripadniki MVAC ujeli skupaj s partizanom Francem Mikušem. Odvedli so ju k cerkvi Sv. Urha nad vasjo Zavrh. Ko jih je bataljon Šercerjeve brigade tam obkolil, so mu po skoraj peturnem boju ušli v megli. Pred tem so ustrelili oba ujeta partizana, ki sta bila odlična pevca.

URBANČIČ Jože, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je februarja 1900 na Velikem Cirkniku.

18. februarja 1944 so ga domobranci ob napadu Gubčeve brigade na Trško goro ujeli in ga tam istega dne ustrelili.

URBIČ Anton-Tomo, kurir postaje TV-19 na Križni Gori nad Ložem. Rodil se je 20. februarja 1902 v Lipsenju.

24. novembra 1944 je obiskal domače v rojstni vasi. Tam se je nenadoma srečal z delom 2. domobranskega bataljona. Poskušal je zbežati, toda pred domačo hišo ga je pokosil domobranski rafal. Ustrelil ga je M. K. iz 47. čete.

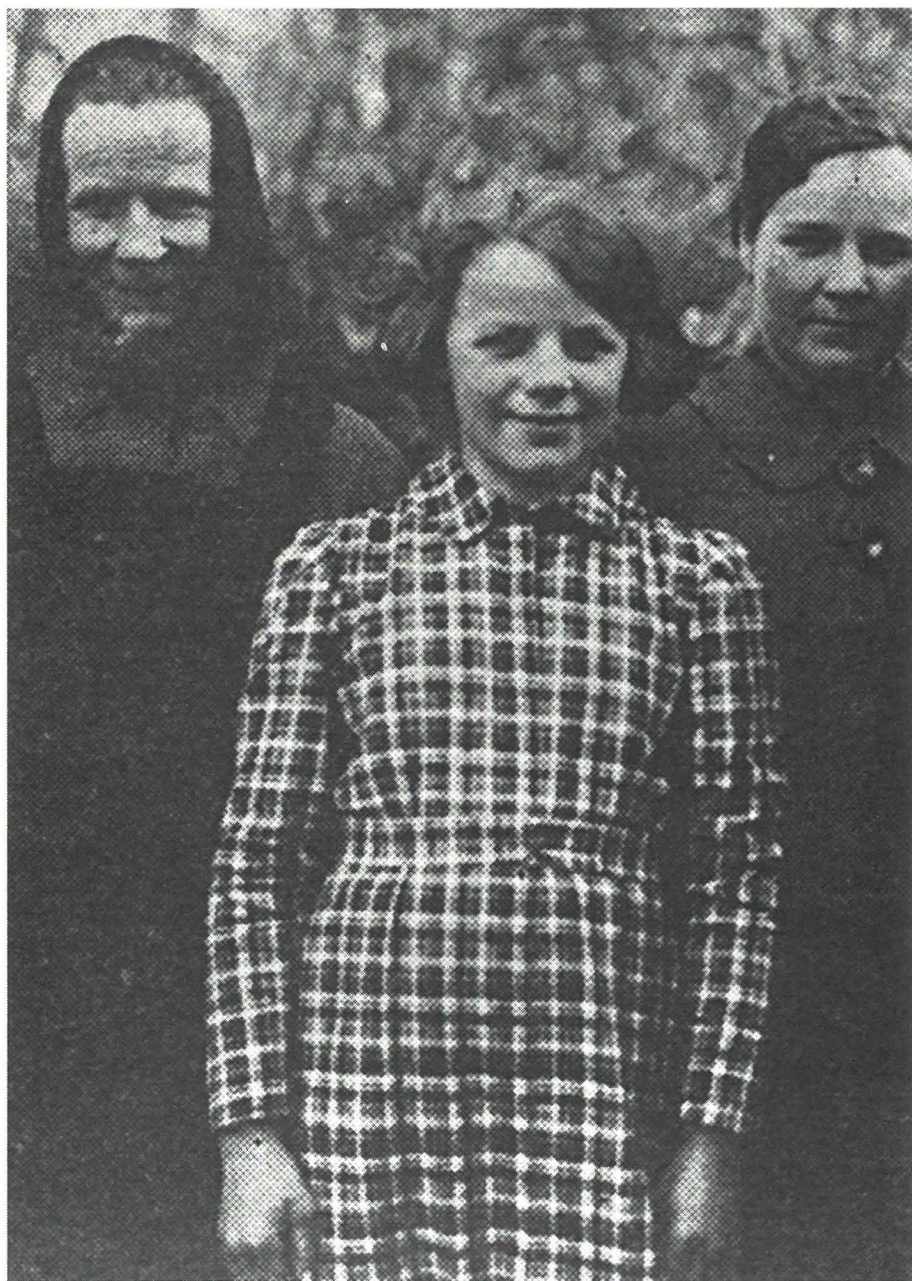
Uranič Dušan: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven).

Urbančič Anton-Kvirin: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 95-96 in 519; Franci Strle-Nino, Spomini, Notr. listi/III, str. 467; pismo OO ZZB Cerknica, št. 24/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Urbančič Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje, št. 54/91.

Urbič Anton-Tomo: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 171, 172; Arhiv Okrožnega sodišča Ljubljana, Z 837/46; pismo OO ZB Cerknica, št. 26/92 z dne 27. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Uršičeva mati in njeni hčerki, partizanke Komande mesta Velike Lašče. Ob napadu na Komando mesta Velike Lašče v Mačkih 9. maja 1944 so domobranci iz Velikih Lašč s puškinimi kopiti pobili mater Frančiško in hčerko Francko, ki je bila ranjena, hčer Marijo pa so zaklali in razrezali.

Francka Uršič

Viktor Uzar-Saško, partizan Kokrškega odreda. 13. julija 1944 so ga domobranci iz Tržiča ujeli na Zgornjem Vetrnem in ga gnali proti Križam, kjer so ga ustrelili.

URŠIČEVE, partizanke Komande mesta Velike Lašče.

Ob napadu domobrancev iz Velikih Lašč na Komando mesta Velike Lašče v vasi Mački dne 9. maja 1944 so domobranci ubili tri Uršičeve, ki so se tja zatekle in bile partizanke pri tej komandi. Mater Frančiško, rojeno 25. septembra 1880, so pobili s puškinimi kopiti, hčer Francko, rojeno 10. septembra 1914, so pobili ranjeno pod svinjakom, kamor se je zatekla, hčer Marijo, rojeno 1. decembra 1925, pa so zaklali in jo razrezali, tudi po spolovilih.

URŠIČ Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1917 na Idrskem, Tolmin.

Jeseni 1944 so ga ujeli domobranci in ga odpeljali v Kobarid v zapor. Po vrnitvi iz zapora so ga na njegovem domu ustrelili skozi okno.

UZAR Viktor-Saško, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 27. julija 1924 v Sebenjah pri Tržiču.

13. julija 1944 so ga tržiški domobranci na Zgornjem Vetrnem skupaj s partizanom Viktorjem Arharjem ujeli. Ko so ju gnali proti Križem, so Viktorja Uzarja ustrelili.

Uršičeve: Franci Strle, Partizanski volk samotar, str. 219; Poročilo domobranskega poveljstva v Velikih Laščah 26/V; KUVZ, fasc. 496/III-6 v A INZ; pismo KO ZZB Ig z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Uršič Anton: Seznam žrtev okraja Tolmin iz NOV, Okrajni odbor ZZB Tolmin, št. 108/1-51 z dne 12. 12. 1951, fasc. 29 v arhivu RO Združene liste socialnih demokratov.

Uzar Viktor-Saško: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 21; Od spomenika do spomenika NOB v občini Tržič, str. 74; pismo OO ZZB Tržič z dne 30. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Skupina partizank in partizanov Komande mesta Velike Lašče. Nekatere med njimi so v spanju ali ranjene pobili domobrancji iz Velikih Lašč, ko so napadli Komando mesta Velike Lašče v vasi Mački 9. maja 1944.

VADNJAL Ivan-Jelen, intendant 2. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 14. decembra 1911 na Bregu pri Borovnici.

21. januarja 1943 so pripadniki MVAC pri Tlakah (Šmarje-Sap) ujeli tri partizane Tomšičeve brigade, med njimi tudi Ivana Vadnjala-Jelena. Prečkali so železniško progo, muli pa se je vdrlo. 12. februarja 1943 so ga ustrelili v Veliki Ligojni.

VALJAVEC Vinko, partizan 2. VDV brigade, četa za kranjsko območje. Rodil se je 10. julija 1920 v Vadičah pri Kovorju.

30. novembra 1944 so ga pripadniki domobranske posadke iz Kovorja v bližini postojanke ranili v trebuh, ga mučili in ustrelili.

VEHOVEC Stane, komandant Komande mesta Stična. Rodil se je 13. aprila 1904 v Žužemberku.

Ujeli so ga Nemci in izročili domobrancem. Ti so ga 7. novembra 1943 ustrelili v gradu Boštanj. Vehovca je ubil D. C., takratni poveljnik domobranske posadke.

VELKAVRH Franc, partizan Dolomitskega odreda. Rodil se je 1920 na Vrzdencu pri Horjulu.

Januarja 1943 je pobegnil iz enote MVAC v partizane. Kot partizana so ga 2. maja 1943 ranili v desno nogo člani enote MVAC iz Žažarja in ga med Bistrom in Vrzdencem ujeli ter ustrelili.

Vadnjal Ivan-Jelen: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 454/455; pismo OO ZB Vrhnika, št. 3/92 z dne 30. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Valjavec Vinko: KUVZ, fasc. 865/V, Kranj-7 v A INZ.

Vehovec Stane: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 372.

Velkavrh Franc: Poročilo italijanskega zveznega oficirja o delovanju belogardistične postojanke v Horjulu za maj 1943, fasc. 747/IV v A INZ.

Rok Veršnik-Gašper, namestnik poveljnika 1. udarnega bataljona Toneta Tomšiča. Pripadniki MVAC iz Hinj so ga 12. septembra 1942 na Krki ujeli in ustrelili.

zajeli četniki. Izročili so jo kočevskim domobrancem. Odpeljali so jo v Ljubljano. Domobranci so jo ubili skupaj z drugimi turjaškimi žrtvami 4. maja 1945 na Turjaku.

VIDIC Franc, partizan 12. brigade, kapetan. Rodil se je 27. januarja 1917 na Otočcu.

23. avgusta 1944 so ga domobranci ujeli v Velikem Lipovcu in ga mučili. V telo so mu vrezali zvezdo in še druge znake ter ga nato ubili.

VIDMAR Ivan, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 18. oktobra 1921 v Kotu pri Semiču.

26. oktobra 1942 so ga pripadniki MVAC v vasi Krka ujeli in ga isti dan tam ustrelili. Pokopan je bil v vasi Krka.

VERŠNIK Rok (Rajko)-Gašper, partizan, namestnik komandanta 1. slovenskega udarnega bataljona Toneta Tomšiča. Rodil se je 6. avgusta 1905 v Kokri, Kranj, stanoval je v Borovnici.

Pripadniki MVAC iz postojanke v Hinjah so ga ujeli in ga 12. septembra 1942 ustrelili na Krki.

VESEL Franc, partizan v ekonomatu neugotovljene bolnišnice na Primorskem. Rodil se je 6. junija 1926 v Travniku, Ribnica.

Jeseni 1944 so ga na Mrzlem Vrhu na Škofjeloškem ujeli in ubili domobranci, pripadniki Črne roke. Tam je bil pokopan.

VIDERVOL Karolina, partizanka, bolničarka. Rodila se je 24. februarja 1926 v Dolenji vasi pri Ribnici.

Aprila 1945 so jo v Črnem Potoku

Veršnik Rok-Gašper: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 1. del, str. 406; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 228.

Vesel Franc: Mapa o partizanskih grobovih, Načelstvo NM Ribnica 1945, A MNZ Slovenije. Vidervol Karolina: Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov, seznam žensk - žrtev fašističnodomobranskega terorja (izvirnik hrani RO ZB Slovenije).

Vidic Franc: Dokumentacija OO ZZB Novo mesto.

Vidmar Ivan: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

VIDMAR Jože, partizan. Rodil se je 14. marca 1925 v Stari Loki, Škofja Loka, ključavničarski pomočnik.

7. avgusta 1944 so ga ujeli Nemci in odpeljali v taborišče v Salzburg. 7. maja 1945 se je vrnil domov v Staro Loko, kjer so ga takoj ustrelili domobranci.

VIDMAR Jože, partizan terenske čete na Barju. Rodil se je 18. marca 1913 v Črni vasi na Barju, električar.

Ujeli so ga Italijani. Bil je v internaciji, od koder se je vrnil hudo bolan in se mesec dni zdravil v ljubljanski bolnišnici. Bal se je vrniti domov, saj je zvedel, da bi ga Frakljevi domobranci takoj likvidirali. 5. januarja 1944 so ga na sestrinem domu v Zgornji Hrušici, kamor se je zatekel, zvečer aretirali domobranci postojanke Sv. Urh. Med njimi so bili M. P., S. K. in še dva. Ubil ga je domobranec A. S. in ga okradel. Pokopali so ga v gozdu nad Tarnovo pri Sv. Urhu.

VINGORC Ivanka, po domače Vingarjeva, partizanka komande Notranjskega vojnega področja. Rodila se je 24. januarja 1921 v Iški vasi.

Ob napadu domobrancev na komando mesta Velike Lašče 8. maja 1944 v vasi Mački so jo domobranci 24. čete ujeli in ubili. Pokopana je bila na pokopališču v vasi Rob.

VIŠČEK Leopold, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 1911 na Volčjih Njivah, stanoval v Zabrdju št. 21 pri Trebnjem.

5. septembra 1944 je bil težko ranjen. V boju pri Sv. Križu (Gabrovka) je dobil strel v prsi. Zaradi rane je zelo trpel. Kmalu po tem so ga ujeli domobranci in ga pobili s puškinimi kopiti.

VODOPIVEC Jože, partizan 12. brigade. Rodil se je 7. februarja 1914 v Trbovljah, rudar.

18. marca 1945 so ga domobranci v bojih v Suhi krajini ujeli in nato ubili.

VOJSK Jože-Marko, partizan 3. čete 1. bataljona Cankarjeve brigade.

Rodil se je 18. septembra 1922 v Sudokovcu pri Virovitici, Slovenec, dijak. Stanoval je v Ljubljani, Milčinskega 64.

Pripadniki MVAC iz Semiča so ga v noči z 28. na 29. december 1942 v vasi Osolnik ujeli in zaklali.

Vidmar Jože: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 321.

Vidmar Jože: Štefanija Ravnikar Podbevšek, Sv. Urh, str. 464-467 in 589.

Vingorc Ivanka: Kartoteka padlih v A INZ; dr. Ferdo Gestrin, Svet pod Krimom, str. 197; KUVZ fasc. 496/III-6 (poročilo raj. odbora Velike Lašče) v A INZ.

Višček Leopold: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 755.

Vodopivec Jože: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2- z dne 23. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Vojsk Jože-Marko: Kartoteka padlih v A INZ; izjava Rudija Derška v arhivu OO ZB Ljubljana Šiška; spomini avtorja, borca iste čete.

VOLK Darko, partizan Delavske čete pri Komandi mesta Sežana.

Rodil se je 1926 v Goričah pri Postojni.

13. junija 1944 so Nemci in domobranci v vasi Šmihelj pri Stranah presenetili komando mesta Sežana. Ujeli so partizana Draga Volka in Andreja Fajdigo ter oba po nekaj urah ujetništva ustrelili.

VOLK Jože, partizan 2. bataljona 12. brigade. Rodil se je 1926 v Velikih Laščah.

2. bataljon 12. brigade se je 26. julija 1944 umikal iz vasi Babna Gora, da jih ne bi obkolili 31. in 32. četa 4. domobranskega bataljona, vendar ni bilo mogoče umakniti vseh ranjencev. Te so domobranci 4. bataljona ujeli in pobili. Med njimi je bil tudi Jože Volk.

VOLK Slavko, partizan 1. bataljona Dolomitskega odreda.

Marca 1943 ga je v Bezenici pri Dobrovi ujetega zaklal belogardist, po domače K. iz Kozarij.

VOVEK, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je na Čepnem pri Košani.

7. decembra 1943 je bil v bojih z domobranci pri Rakitnici oziroma Ložinah ranjen partizan 2. čete 2. bataljona Šercerjeve brigade Vovek. Domobranci so ga ujeli in nato zaklali. Enako so storili še s štirimi prav tako ranjenimi soborci, med njimi je bila Radojka Krčmar.

VRHOVNIK Janez, partizan, pripadnik neugotovljene enote VDV.

V začetku junija 1944 je domobranski udarni vod iz Hotedršice pri vasi Hrušica presenetil skupino partizanov. Ranjena sta obležala Janez Vrhovnik in France Gros. Oba so domobranci odvedli s seboj, vendar sta po njihovih poročilih ranam podleгла.

VRHOVŠEK Anton, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 8. oktobra 1923 na Trebanjskem Vrhu, občina Trebnje.

11. junija 1943 so ga pripadniki MVAC v boju pri Stehanji vasi ujeli in ga še s šestimi partizani ustrelili na Selah pri Šumberku.

Volk Darko: KUVZ, fasc. 899/I-1/c v A INZ; pismo OO ZZB Postojna, št. 2-6/92 z dne 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, ki popravlja datum smrti na 5. junij 1944, kakor tudi, da je bil v komandi mesta Senožeče.

Volk Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Volk Slavko: Podatke zbral Lojze Dolničar, član ZZB Vič-Rudnik.

Vovek: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 463.

Vrhovnik Janez: Vesti TOZ Slovenskega domobranstva z dne 12. junija 1944, iz domobranske posadke Hotedršica, št. 62992 v fasc. 111/B v A INZ.

Vrhovšek Anton: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Oto Vrhunec-Blaž Ostrovrhar, poveljnik Škofjeloškega odreda. V spopadu s škofjeloškimi domobranci je bil težko ranjen v koleno. Takega je ustrelil domobranec.

VRHOVŠEK Anton, vodnik v Kamniško-zasavskem odredu. Rodil se je leta 1906 v Podgradu, Ljubljana Moste-Polje, lesni manipulant.

5. februarja 1945 so ga domobranci ranili in ga kmalu potem ubili za pokopališkim zidom v Moravčah.

VRHUNEC Oto-Blaž Ostrovrhar, poveljnik Škofjeloškega odreda, kapetan. Rodil se je 10. februarja 1915 v Selcah pri Škofji Loki, učitelj.

V spopadu z domobranci iz Škofje Loke je bil 5. aprila 1945 težko ranjen v koleno. Po podatkih iz Pomnikov NOB na Škofjeloškem naj bi se sam ustrelil. Novejši podatki pa pričajo, da ga je v Zabrekvah nad Topoljami ustrelil domobranec V. D.. Sprva je bil pokopan v Železnikih, po osvoboditvi pa so ga prekopali v družinski grob na pokopališče v Selcah.

Vrhovšek Anton: Rdeči Zalog, stran 235.

Vrhunec Oto: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 268 in 350; Ivan Jan, Odstрте zavese, str. 243; Ivan Knific, O tem Vencelj Dolenc molči, Gorenjski glas z dne 23. 3. 1990.

W

WOLFING Franc-Aco, pomočnik političnega komisarja 1. čete Notranjskega odreda. Rodil se je 1924 v Ljubljani-Šiška.

13. januarja 1945 so ga domobranci 2. domobranskega bataljona v boju s 1. in 4. četo Notranjskega odreda pri Sv. Ani ujeli. Peljali so ga še z drugimi pretepenimi ujetniki bosega po snegu do Cerknice in ga tam ustrelili.

Wolfing Franc-Aco: Kartoteka padlih v A INZ; Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniške sestave Notranjskih odredov, str. 99 brošure, izdal odbor Notranjskega odreda 1986.

Vinko Zagorc, partizan neugotovljene enote. 24. julija 1944 so ga ujeli domobranci, ga mučili in naslednji dan v Šentjerneju ustrelili.

ZAGODA Vinko, partizan neugotovljene enote.

5. novembra 1944 so ga Nemci in domobranci iz Idrije na poti iz Zadolga proti Beli (pri Vojskem) ujeli, pretepali in mučili, nato pa ustrelili. Za zločin sta odgovorna V. C. in F. S. iz domobranske posadke v Idriji.

ZAGORC Franci, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. oktobra 1924 na Tolstem Vrhu pri Velikih Brusnicah.

19. aprila 1944 je prišel obiskat svoje starše na Tolsti Vrh skupaj s partizanom Francetom Radovanom iz Prapreč. Ujeli so ju domobranci iz Novega mesta in ju ustrelili v Žerjavinski dolini.

ZAGORC Vinko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 4. februarja 1911 na Javorovici, tesar.

24. julija 1944 so ga domobranci ujeli, mučili in naslednji dan v Šentjerneju ustrelili. Pokopan je v Kostanjevici na Krki.

ZAJC Anton, partizan 3. čete 1. bataljona Ljubljanske brigade. Rodil se je 2. januarja 1911 v Rečici ob Savinji.

15. julija 1944 so ga domobranci v Dolžu nad Novim mestom ujeli in mu s puškinim kopitom razbili glavo. Pokopan je bil na pokopališču v Dolžu.

ZAJC Anton, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 24. novembra 1921 v Trbovljah, rudar.

24. januarja 1945 so ga domobranci pri Dolenjskih Toplicah ujeli in ustrelili.

Zagoda Vinko: KUVZ, fasc. 34, Z 8394/P v A Slovenije.

Zagorc Franc: Dokumentacija OO ZB Novo mesto.

Zagorc Vinko: Padli v ognju revolucije (Krško), str. 118.

Zajc Anton: Kartoteka padlih, poročilo 10. brigade z dne 22. 7. 1944 v A INZ.

Zajc Anton: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2 92 z dne 23. 3. 1992 RO ZZB Slovenij, kopija pri avtorju.

Franc Zajc, partizan 3. čete 1. bataljona Levstikove brigade. V začetku novembra 1943 so ga ujeli domobranci na Krimu. 13. novembra so ga na Urhu ustrelili. Fotografija prikazuje izkopavanja njegovih posmrtnih ostankov po osvoboditvi.

preživela, skrita pod podom hiše. Pokopan je bil v skupnem grobu na pokopališču v Babnem Polju.

ZAKRAJŠEK Jožef, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1896 v Kočevski Reki.

12. novembra 1944 so ga domobranci ujeli in ustrelili v Kočevju.

Zajc Franc: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 53; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 339-340.

Zajc Ivan: Poročilo domobranske posadke Ribnica za 12. 8. 1944, fasc. 111/B v A INZ.

Zakrajšek Franc: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 167 in 168; pismo OO ZZB Cerknica, št. 24/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 4/1739 v A Slovenije.

Zakrajšek Jožef: Jože Janeš, izpis iz matične knjige umrlih Kočevje za 1944. leto v dokumentaciji za monografijo o Notranjskih odredih (gradivo v odboru Notranjskega odreda).

ZAJC Franc, partizan 3. čete 1. bataljona Levstikove brigade. Rodil se je 17. novembra 1908 v Grosupljem, prometnik železniške postaje v Grosupljem.

V začetku novembra 1943 so ga domobranci ujeli na Krimu in ga 13. novembra 1943 ustrelili na Sv. Urhu.

ZAJC Ivan, partizan Levstikove brigade. Rodil se je v Ljubljani.

V začetku avgusta 1944 so ga v Otaivicah ujeli domobranci iz Ribnice. Po domobranskem poročilu naj bi nato "zbežal in bil ustreljen".

ZAKRAJŠEK Franc, kurir postaje TV-18, Zgornje Poljane v Loški dolini. Rodil se je 24. marca 1921 na Škufčem št. 2 na Blokah.

15. marca 1945 je bil ob vdoru 2. domobranskega bataljona v Babno Polje hudo ranjen. Še živega so ujeli domobranci. Domobranski oficir mu je z bajonetom razparal trebuh. To sta slišala kurirja, ki sta

preživela, skrita pod podom hiše. Pokopan je bil v skupnem grobu na pokopališču v Babnem Polju.

ZAKRAJŠEK Jožef, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1896 v Kočevski Reki.

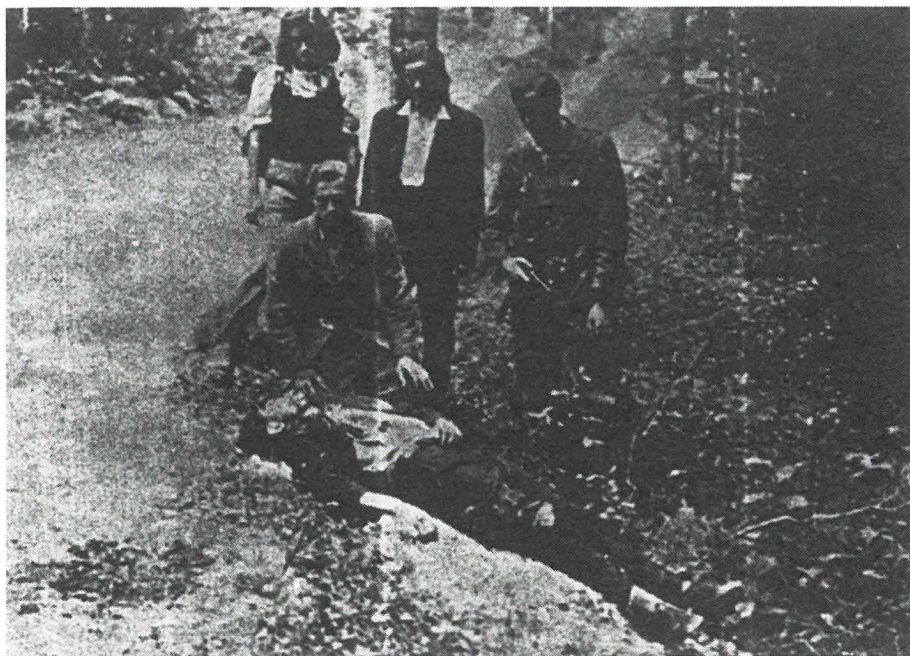
12. novembra 1944 so ga domobranci ujeli in ustrelili v Kočevju.

ZAKŠEK Ivan, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 14. februarja 1913 na Črncu pri Brežicah, čevljar, zaposlen v Tržiču na Gorenjskem.

20. septembra 1944 so ga domobranci iz Tržiča ujeli, ko je bil na poti v odred. Odvlekli so ga proti cerkvi Sv. Neže. Pri Žegnanem studencu so ga mučili, da so se njegovi kriki razlegali daleč okoli, mu prerezali vrat in ga s tremi streli v prsi, glavo in tilnik ustrelili.

ZALAR Drago, partizan, član komisije VOS za okrožje Ribnica. Rodil se je 25. maja 1925 v Ljubljani, dijak, stanoval je v Ribnici.

30. marca 1944 so ga domobranci pri Velikih Laščah ujeli in ustrelili. Zapisali so, da je bil "ustreljen pri poskusu bega". V resnici so ga zverinsko ubili.

Ivan Zakšek, partizan Kokrškega odreda. 20. septembra 1944 so ga domobranci iz Tržiča ujeli na poti v Kokrški odred. Pri Žegnanem studencu so ga mučili, prerezali vrat in ga ustrelili. Po umoru je prišla na mesto zločina skupina partizanov Kokrškega odreda, med njimi tudi Ivanov brat.

Zakšek Ivan: Obvestilo KUVZ z dne 7. 10. 1944, fasc. 922/I v A INZ. O zločinu so tudi fotografije. Morilci so bili njegovi nekdanji prijatelji.

Zalar Drago: Dokumentacija OO ZZB Ribnica; Poročilo domobranske posadke Kočevje za 30. 3. 33, fasc. 26/IV v INZ; pismo OO ZZB Ribnica, št. 3/92 z dne 19. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

ZAMAN Anton-Blaž, partizan 3. bataljona Kočevske brigade. Rodil se je 10. aprila 1924 v Šentrupertu.

1. junija 1944 je iz Tržišča do Mirne prišlo okrog tristo domobrancev. V bližini vasi Straža sta se mudila partizana Kočevske brigade: Anton Zaman-Blaž in vodnik Anton Kozlevčar. Domobranci so ju ujeli in ubili.

ZAPLOTNIK Bogdan, poročnik, poveljnik 2. divizionu topništva 15. divizije. Rodil se je leta 1918 v Ljubljani.

21. februarja 1944 so domobranci in Nemci iz Novega mesta preseneli del 2. divizionu topništva 15. divizije, ki je kot pehotna enota sodeloval pri blokadi Novega mesta. Ujeli so poveljnika Bogdana Zaplotnika. Domobranec J. J. iz Stranske vasi ga je najprej mučil, nato pa ustrelil. Pokopan je bil v Jurni vasi.

6. novembra 1944 so na Riglju pri Dolenjskih Toplicah novomeški domobranci ujeli Urško Zatlér-Velušček, radiotelegrafistko v Glavnem štabu NOV in POS. Mučili so jo in ubili.

ZAPLOTNIK Jernej, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 23. avgusta 1920 v Gozdu nad Golnikom.

18. decembra 1944 ga je ranil domobranski ostrostrelec v Kokri. Ranjenega so domobranci ujeli in pobili s puškinimi kopiti.

ZATLER-VELUŠČEK Urška, radiotelegrafistka v Glavnem štabu NOV in PO Slovenije. Rodila se je 20. oktobra 1904 v Savljah pri Ljubljani, uradnica.

6. novembra 1944 so radijsko postajo pri Sušicah v bližini Dolenjskih Toplic napadli domobranci. S sedeža radijske postaje se je Urška srečno prebila. Ko se je vrnila, da bi rešila tehnične pripomočke, so jo domobranci na Riglju ujeli, mučili in ubili.

Zaman Anton-Blaž: Velimir Kraševc, Deveta Kočevska brigada, str. 224; Brigadno partijsko poročilo iz junija 1944 št. 779, fasc. 16 v A INZ.

Zaplotnik Bogdan: Kartoteka padlih v A INZ; dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 40.

Zaplotnik Jernej: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 145 in 228.

Zatlér-Velušček Urška: Ljubljana v ilegali, 3. del, str. 499; pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

ZBAŠNIK Adolf, politični komisar v Dolenjskem odredu. Rodil se je 24. julija 1921 v Dolenji vasi pri Ribnici, mizar.

5. januarja 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli na Uršnih selih in ga naslednjega dne na železniški postaji prav tam zaklali.

ZDOLŠEK Franc, partizan 18. divizije. Rodil se je 14. februarja 1923 v Trbovljah, trgovski pomočnik.

15. novembra 1944 so ga ob napadu domobranskih bataljonov na Belo krajino pri Črnomlju ujeli in ubili.

ZEBIČ Pavel, partizan Kamniško-zasavskega odreda. Rodil se je 23. januarja 1914 v Kalobju pri Šentjurju pri Celju.

10. septembra 1944 so ga v bližini Kamnika domobranci ujeli in zaklali.

ZERBO Dušan, partizan 3. bataljona Levstikove brigade. Rodil se je 8. junija 1926 na Tinjanu pri Kopru.

Pripadniki 24. domobranske čete so ga 11. aprila 1944 v vasi Strmec pri Velikih Laščah težko ranjenega ujeli. Zaklali so ga s pet centimetrov globokim in centimeter in pol širokim vbodom v levo stran vratu. Pokopan je bil na pokopališču pri Sv. Gregorju.

ZIDAR Matija, vodnik Narodne zaščite. Rodil se je 17. januarja 1915 v Dolgih Njivah pri Šentlovrencu, občina Trebnje.

V internaciji je bil od februarja 1943 do maja 1944. Po vrnitvi se je takoj vključil v NOV. Domobranci so ga ujeli 29. novembra 1944 v domači vasi in ga še istega dne ustrelili.

ZUPAN Antonija, partizanka Komande mesta Kranj. Rodila se je 8. januarja 1922 v Kropi, žebljarska delavka.

21. marca 1945 so jo pri davškem mostu v Selški dolini ujeli domobranci. Posiljevali so jo, nato pa so ji živi odrezali prsi in še na pol živi, sicer že nezavestni, odrezali glavo. Pri tem so se smejali in govorili, da so uničili "nevarno banditinjo".

Zbašnik Adolf: Dokumentacija OO ZZB Ribnica; pismo tega odbora, št. 3/92 z dne 10. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Zdolšek Franc: Pismo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2- 92/MG z dne 23. 3. 1992, RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Zebič Pavel: Seznam Padli in žrtve iz občine Šmarje pri Jelšah, zbornik Med Bočem in Bohorjem. Seznam sestavi Miklavž Liška po podatkih OO ZZB Šmarje pri Jelšah, str. 429.

Zerbo Dušan: Kartoteka padlih v A INZ; KUVZ, objava št. 8, fasc. 922/I

Zidar Matija: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; pismo istega odbora, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Zupan Antonija: Po poti spominov, založil OO ZZB Radovljica, str. 18 in 305.

ZUPAN Jože, partizan Šlandrove brigade. Rodil se je 10. julija 1917 v Trbovljah, varilec.

Dne 8. februarja 1945 so ga v boju pri Čemšeniku ujeli in ubili domobranci.

ZUPANC Slavko, kurir Dolomitskega odreda. Rodil se je na Dobrovi št. 64. Oktobra 1942, dan ni znan, so ga pripadniki MVAC z Loga, med njimi F. U., obkolili v domači hiši, ga ujeli in ustrelili.

ZUPANČIČ Franc-Ivan, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 17. septembra 1921 na Štorovem št. 3, Cerknica.

18. julija 1944 so ga pripadniki Črne roke - preoblečeni domobranci - pri Lužarjih ujeli in ubili. Pokopan je bil na pokopališču Sv. Trojica na Blokah.

ZUPANČIČ Jože, partizan, na poti v enoto NOV. Rodil se je 9. aprila 1918 v Gotni vasi pri Novem mestu.

V drugi polovici junija 1942 je pred italijanskim terorjem zbežal v partizane skupaj s Francem Rozenbergerjem. Zatekla sta se v tako imenovani Štajerski bataljon. Pripadniki tega bataljona so ju zaklali 26. junija 1942, ko so ju poslali po vodo skupaj s klavci.

ZUPANČIČ Jože, brigadni obveščevalec Cankarjeve brigade. Rodil se je 24. septembra 1915 na Gornjih Vrheh pri Dobrniču.

11. januarja 1945 so ga v Koritah, v bližini rojstnega kraja, ujeli in nato ubili pripadniki Črne roke, sicer domobranci.

Zupan Jože: Poročilo OO ZZB Trbovlje, št. 19/2-92 z dne 23. 3. 1992 RO ZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Zupanc Slavko: KUVZ, fasc. 29, Z-5381, v A Slovenije.

Zupančič Franc: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Zupančič Jože: Franček Saje, Belogardizem, zaslišanje F. M. pred področnim vojaškim sodiščem v Kočevju 1. 10. 1943, str. 373-374.

Zupančič Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje; Kartoteka borcev Cankarjeve brigade pri Odboru borcev Cankarjeve brigade.

ŽABKAR Ivanka-Ženi, pripadnica komisije OZNE za šmarješko območje. Rodila se je 4. novembra 1912 v Milwaukee, ZDA. Stanovala na Bučki 41 pri Škocjanu.

Domobranci so jo 16. maja 1944 ujeli v šmarješkem okolišu novomeškega okrožja na Mali Strmici skupaj s še dvema pripadnikoma OZNE in jih ustrelili za gradom Klevevž.

ŽAGAR Franc, partizan 2. bataljona Kokrškega odreda. Rodil se je 6. februarja 1899 na Visokem pri Kranju.

5. marca 1945 so domobranci iz raznih postojank pod vodstvom poveljnika enote v Cerkljah napadli partizansko oporišče pod Storžičem, v katerem je bilo sedem partizanov. Franc Žagar je bil takrat ranjen, nakar so ga domobranci iz neposredne bližine ustrelili.

ŽAGAR Jože, partizan 12. brigade. Rodil se je 15. marca 1920 v Novem mestu.

20. junija 1944 je bil v bojih pri Višnji Gori ranjen. Zaradi hude rane ni mogel uiti domobrancem, zato se je ustrelil, da ga ne bi dobili živega. Domobranci so truplo oropali.

ŽELEZNIK Anton, komandir Narodne zaščite v vasi Maline pri Trebelnem. Rodil se je 1912 v Malinah.

21. oktobra 1944 so ga domobranci A. K. in J. S., oba iz Trebelnega, ter F. S. iz Čužnje vasi, umorili in oropali. V poročilu domobranske posadke v Novem mestu so zapisali, da so "zloglasnega komunističnega terenca ubili domobranci. Dobili so ga pri delu, ko je trosil komunistični propagandni material po vasi".

ŽIBRET Angela, partizanka Šlandrove brigade. Rodila se je 5. maja 1927 v Hrastniku.

V bojih Šlandrove brigade so jo 9. maja 1945 v Radomljah ujeli domobranci in jo ustrelili.

Žabkar Ivanka: Fasc. 5 (Škocjan, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Žagar Franc: KUVZ, fasc. 42, G 2047, v A Slovenije.

Žagar Jože: Kartoteka padlih, Sporočilo o smrti iz 12. brigade v A INZ.

Železnik Anton: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 819.

Žibret Angela: Pismo OO ZB Hrastnik, št. 06-1/92 z dne 20. 1. 1992, kopija pri avtorju.

ŽIDANIK Janez, partizan 2. čete 2. bataljona Dolenjskega odreda. Rodil se je 12. julija 1912 v Trški Gori nad Novim mestom.

16. julija 1942 so ga pripadniki tako imenovanega "Štajerskega bataljona" ranjenega ujeli pri Češči vasi po končanem boju z 2. četo 2. bataljona Krškega odreda in ga zaklali.

ŽITNIK Alojz, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 9. decembra 1920 na Gatini pri Grosupljem.

2. marca 1945 so ga domobranci na Plešivici zalotili, ko sta s partizanom Francem Ahlinom spala, in ju zaklali. Po domobranskem poročilu naj bi bilo drugače: ker nista "hotela stati na poziv, so ju na begu ustrelili".

ŽITOMISEL, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je leta 1902.

4. oktobra 1942 je bil ranjen, ko je Gubčeva brigada napadala postojanko MVAC v Škocjanu. Po akciji je šel na zdravljenje. Pripadniki MVAC so ga v tem času ujeli in ustrelili.

ŽIVEC Mihael, podporočnik v komandi Dolenjskega vojnega področja. Ponoči med 6. in 7. marcem 1944 so ga pri Trebnjem ubili črnorokci iz odreda, ki ga je vodil Janez Marn-Črtomir. 8. marca 1944 so ga pokopali na trebanjskem pokopališču.

ŽLE Franc, po domače Jakubcov, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1921 v Beričevem, občina Ljubljana Bežigrad.

V zimski ofenzivi 1944/1945 so ga domobranci na Menini planini ujeli in ga 27. decembra 1944 obesili.

ŽNIDARŠIČ Janez, partizan, invalid, kurir na postaji TV-18/a. Rodil se je 21. oktobra 1913 v Podcerkvi v Loški dolini.

10. septembra 1944 so domobranci vdrli v Loško dolino. Na domu v Podcerkvi so ga ujeli in ustrelili, čeprav je bil invalid.

ŽNIDARŠIČ Jože, partizan.

24. marca 1943 je bil nad Trebnjem ranjen skupaj s partizanom Srečkom Križmanom. Pripadniki MVAC so ju ujeli in zaklali. Pokopan je bil na trebanjskem pokopališču.

Židanek Janez: Franček Saje, Belogardizem, str. 389-390.

Žitnik Alojz: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 530.

Žitomisel: Lado Ambrožič-Novljan, Gubčeva brigada, str. 61.

Živec Mihael: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOV, str. 649.

Žle Franc: Pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad, št. 1/8-92 z dne 8. 2. 1992 v RO ZZB Slovenije.

Žnidaršič Janez: Jože Janeš, Gradivo za monografijo o Notranjskem odredu; Knjiga umrlih za leto 1944, zap. št. 71, Stari trg.

Žnidaršič Jože: Oskar Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 420.

ŽNIDARŠIČ Lado, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 24. avgusta 1913 v Zburah, stanoval v Radovlji 3.

27. aprila 1944 so ga ujeli domobranci in ga še tisti dan ustrelili v Družinski vasi.

ŽUNTER Stanko-Miran, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 11. julija 1921 v Podpeci pri Črni na Koroškem.

27. oktobra 1944 ga je v Ravnah pri Šoštanju ustrelil domobranski agent, ki se je vtihotapil v partizanske vrste.

ŽUŽEK Karel, vodnik v 1. četi 1. bataljona 8. brigade Frana Levstika. Ranjenega je 7. aprila 1944 v Črni vasi ustrelil pripadnik domobranske posadke z Lavrice pri Ljubljani P. T. iz Male Slevice.

Žnidaršič Lado: Fasc. 6 (Zbure, Šmarjeta, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Žunter Stanko-Miran: Pismo OO ZZB Slovenj Gradec, št. 10/2 z dne 10. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Žužek Karel: KUVZ, fasc. 33, Z-7328, v A Slovenije; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2-554 v A Slovenije.

2. DEL

Seznam ujetih in ranjenih partizanov,
ki so jih pobili ali na druge načine izven boja umorili
pripadniki MVAC, domobranci in drugi sodelavci okupatorjev
v skupnih akcijah z okupatorjevimi enotami

Uvodno pojasnilo

V seznamu je poimensko navedenih 123 partizanov, ki so jih pripadniki MVAC, domobranci in drugi sodelavci okupatorjev ujeli in pobili v skupnih akcijah z italijanskimi oziroma nemškimi enotami.

Prav gotovo je seznam pobitih ujetih partizanov bolj pomanjkljiv kot tisti o pobitih ujetih partizanih v samostojnih akcijah sodelavcev okupatorja. To ni bilo storjeno namerno. Podatki, zlasti za čas večjih sovražnikovih ofenzivnih operacij proti enotam NOV in PO Slovenije, za katere je znano, da so v njih sodelovale tudi enote slovenskih kolaborantov, so skopi. Če že obstajajo informacije za celotno operacijo, pa jih ni za posamezne etape in odseke operacij - npr. ali so ravno takrat in tam bile udeležene MVAC ali domobranske enote.

Pripombe pod črto pri uvodnem pojasnilu k 1. delu v celoti veljajo tudi za pripombe v drugem delu.

A

ALI Aleksej, zdravnik v 2. brigadi VDV. Rodil se je v Bakuju v Azerbejdžanski republiki v tedanji Sovjetski zvezi.

7. novembra 1944 je bil z nekim partizanom na Križadi pri Neblem. Pripadniki SNVZ in Nemci, oblečeni v civilne obleke in oboroženi, so ju presenetili in ubili pri Neblem v Goriških Brdih.

B

BANDELJ Zdravko, partizan 2. bataljona Gradnikove brigade. Rodil se je v Velikih Žabljah pri Ajdovščini.

Tragedija skupine neoboroženih partizanov 2. bataljona Gradnikove brigade se je dogajala 15. novembra 1943 v Ravnah pri Škofji Loki. Skupina dvanajstih partizanov je zamudila umik. Nemci in domobranci so jih ujeli. Postavili so jih v vrsto po dva in dva pred Matečkovo hišo v Ravnah pri Žireh. Postrelili so jih nemški vojaki iz 134. grenadirskega polka in domobranci. Med žrtvami je bil tudi partizan Zdravko Bandelj. Domači Matečkovi, ki so morali gledati streljanje, so morali pobite partizane pokopati na svojem vrtu. Po vojni so njihova trupla prekopali in jih prenesli v skupno grobnico na Selu.

BATINICA Angelca, bolničarka 1. bataljona Kočevske brigade. Rodila se je 1. maja 1926 v Kočevju, kjer je tudi stanovala.

15. maja 1944 so jo pri Suhorju v bližini Novega mesta Nemci in domobranci ujeli in ubili. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču.

BOJC Janez, inženir, partizan, intendant začasne bolnišnice v ribniškem gradu. Rodil se je 21. 2. 1911 v Nemški vasi pri Ribnici.

Začasno bolnišnico so iz ribniškega gradu pred nemškim vdorom novembra 1943 evakuirali v gozdove Ostrega vrha. Domobranci so bili dobri vodniki nemškim enotam, ki so pregledovale te gozdove. Zato so izsledili evakuirano bolnišnico oziroma njen del. Janeza Bojca in partizana Marjana Pakiža je s smrtonosnim strelom 3. novembra 1943 zadel nemški ostrostrelec. Truplo Janeza Bojca so našli šele čez dva meseca.

BERGANT Ivan-Nejko, partizan, kurir na kurirski postaji G-23. Rodil se je 31. avgusta 1926 v Preski pri Medvodah.

11. novembra 1944 je bil na sedežu Gospodarske komisije okraja Škofja Loka nad vasjo Gosteče pri Škofji Loki. Nemci in domobranci so nenedoma napadli sedež komisije in ujeli kurirja Nejka in še štiri partizane ter jih v bližini ustrelili.

Bandelj Zdravko: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 257/258.

Batinica Angelca: Arhiv Federalnega odbora za prekop padlih borcev, fasc. 7/3017 v A Slovenije.

Bojc Janez: Dr. Pavla Jerina-Lah, Napadi na bolnišnice, TV-15, št. 52 z dne 27. 12. 1973.

Bergant Ivan-Nejko: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 143.

BOBNAR Jože - Bolkov, partizan, kurir na kurirski postaji G-24 v Vogljanski gmajni. Rodil se je 21. januarja 1927 v Vogljah. 28. avgusta 1944 so Nemci in domobranci obkolili Rašiško pogorje in ga ujeli. Tam so ga zverinsko ubili, enako so storili še s tremi kurirji te postaje.

Bobnar Jože-Bolkov: Ivan Jan, Kokrški odred, II.del, str. 160; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 6; M. Štefe, Samo tako živi narod, str. 82.

C

CANKAR Ignac, partizan neugotovljene enote. Rodil se je v Ljubljani. 7. septembra 1942 so ga pripadniki MVAC iz vasi Selce in Rožempelj prijeli skupaj s Petrom Zalarjem in ju odpeljali v Trebnje. Tu so ju predali italijanskim fašistom, ki so nato poročali, da so ju "radi odpora ustrelili".

CIGALE Ludvik-Čiro, partizan, kurir na kurirski postaji G-9. Rodil se je 18. avgusta 1922 v Novi vasi pri Žireh.

2. decembra 1943 so domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko pri Jazbecu na Žirovskem Vrhju obkolili in ujeli osem kurirjev in gospodarja. Med njimi je bil tudi Čiro. Ušel je le eden. 9. februarja 1944 so Ludvika Cigaleta v Škofji Loki ustrelili v veliki skupini talcev.

CRNKOVIČ Martin, partizan neugotovljene enote.

30. junija 1942 so ga Italijani ob pomoči ovaduha pri Starem trgu ujeli in 30. junija 1942 ustrelili.

Cankar Ignac: Franček Saje, Belogardizem, str. 606; Djuro Šmicberger, Uporni Bežigrad, str. 222.

Cigale Ludvik-Čiro: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 543-544; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 332.

Crnkovič Martin: Franček Saje, Belogardizem, str. 617.

Č

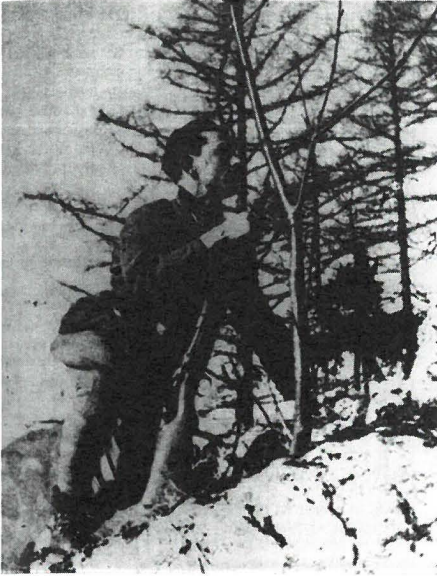
ČERNE Zvonko, partizan, obveščevalec v vrstah domobranstva. Rodil se je 15. avgusta 1927 v Novem mestu, trgovski vajenec, stanoval v Ljubljani, Vodnikova 13.

Zvonko Černe je bil marca 1944 poslan v Slovensko domobranstvo kot obveščevalec. Deloval je v domobranski posadki v Grosupljem za obveščevalni center 7. korpusa.

26. oktobra 1944 so ga po osemmesečnem delovanju v sovražnikovih vrstah za koristi OF aretirali. Nemci in domobranci so ga obsodili na smrt 28. februarja 1945. Ustrelili so ga 1. marca 1945 v Grosupljem.

Černe Zvonko: Dokumentacija v OO ZZB Ljubljana Šiška (uredila Rezka Traven); KUVZ, fasc. 27 (dr. Z. R.) v A Slovenije.

Stanislav Dobre-Karel, poveljnik 2. bataljona Kokrškega odreda. 2. oktobra 1944 je bil v boju z domobranci in Nemci pri vasi Gozd ranjen v stegno. Verjetno se je sam ustrelil, da ga ne bi ujeli živega.

DEBELJAK Frančišek, partizan Kokrškega odreda. Rojen 13. novembra 1916 na Zgoši, živel v Begunjah.

Udarna četa gorenjskega domobranstva iz Kranja ga je zajela v noči na 14. oktober 1944 pri Kozlu (Trstenik). Domobranci so ga predali Nemcem, ki so ga 13. aprila 1945 v Celovcu ustrelili.

DEMŠAR Ciril-Lukec, partizan Vojkove brigade. Rodil se je 20. marca 1928 v Lomu, dijak.

V noči med 1. in 2. februarjem 1945 so Nemci skupaj z domobranci iz Gorenje vasi obkolili Jurčkovo hišo na Fužinah. Padli so štirje partizani Vojkove brigade. Lukec je bil ranjen in ujet. Ustrelili so ga pri isti hiši zjutraj 2. februarja 1945. Pokopan je bil na pokopališču v Poljanah.

DOBRE Stanislav-Karel, poveljnik 2. bataljona Kokrškega odreda. Rojen je bil 30. decembra 1918 v Kovorju št. 27.

7. oktobra 1944 je bil pri obrambi vasi Gozd težko ranjen v stegno. Ko so se mu domobranci in Nemci približali, se je (verjetno) sam ustrelil v glavo. Domobranci in Nemci so ga oropali, ležal je v spodnjem perilu na robu neke njive.

DOLENC Viktor, partizan Kokrškega odreda. Rodil se je 3. decembra 1922 pri Lenartu nad Lušo.

31. marca 1945 so ga v Bodovljah ujeli škofovski domobranci. Gnali so ga s seboj sto metrov in nato ustrelili. Pokopan je bil pri kapeli pri Lenartu nad Lušo.

Debeljak Frančišek: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 260.

Demšar Ciril: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 116.

Dobre Stanislav: Ivan Jan, Kokrški odred, II. del, str. 257; KUVZ, fasc. 38 v A Slovenije.

Dolenc Viktor: KUVZ, fasc. 37, G-507, v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 174.

Vladimir Dolničar-Robida, politični komisar 1. bataljona Dolomitskega odreda. 18. marca 1943 je bil težko ranjen v boju s pripadniki 1. bataljona MVAC in Italijani v Belški grapi. Ustrelil se je, da ga ne bi dobili živega.

v bližini doma, so ga 19. septembra 1942 ujeli pripadniki MVAC. Predali so ga italijanski enoti, ki ga je v Selu pri Radohovi vasi ustrelila.

DOLNIČAR Vladimir, politični komisar 1. bataljona Dolomitskega odreda. Rodil se je 13. marca 1919 na Šujici pri Dobrovi.

18. marca 1943 je bil še z drugimi obkoljen v Belški grapi. Pri prebijanju sovražnikovega obroča je bil težko ranjen. Ustrelil se je sam, da ga ne bi dobili živega. Proglašen je za narodnega heroja.

DRAŠLER Jože, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1902 v Peklu pri Trebnjem.

Bil je sodelavec OF od leta 1942, kasneje v Gubčevi brigadi intendant. Italijani in MVAC so ga 30. decembra 1942 ujeli doma in ga naslednjega dne na trebanjskem pokopališču ustrelili.

DUŠEK Ignacij, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 25. julija 1913 v Moravčah pri Gabrovki, mizarški pomočnik.

Ko je bil na bolezenskem dopustu

Dolničar Vladimir: Ljubljana v ilegali, III. del, str. 495.

Drašler Jože: Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Dušek Ignacij: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 198.

F

FATUR Anton, partizan poverjenišтва OZNE za območje Postojne. Rodil se je 24. aprila 1924 v Kilovčah št. 14, Ilirska Bistrica, kmetijski delavec. Jeseni 1944 so ga v Ribnici pri Postojni aretirali domobranci. Predali so ga Nemcem, ki so ga odpeljali v Ilirsko Bistrico in ga v vojašnici ubili.

FORZNARIČ Venčeslav, obveščevalec v 2. bataljonu Gradnikove brigade. Rodil se je 10. marca 1925 v Šempasu pri Gorici, kmečki sin. 15. novembra 1943 so Nemci in domobranci pri Strojariju v Podklancu pri Ravnah na Škofjeloškem ujeli dva obveščevalca, Venčeslava Forznariča in Franceta Markelja. Tam so ju tudi ustrelili.

FRANCE, partizan, kurir postaje G-18 pod Mokrico (oziroma na Volovjeku pod Malo planino). Rodil se je v Trzinu. Decembra 1944 so se kurirji te postaje v veliki sovražnikovi ofenzivi razdelili. Kurirji Rigo, Dagarin in France so se napotili proti Šenturški Gori. Pridružili so se jim še štirje borci. Zaseda domobrancev iz Kamnika je v dolini ubila štiri partizane. Kurirju Francetu so domobranci prestrelili obe nogi nad kolenom, da je obležal. Ujeli so Riga in Dagarina, ki sta morala nesti Franceta v dolino. V Stranjah ga je neki oficir SS prestrelil od glave do nog. Nemci in domobranci so nato razkazovali oba ranjena ujetnika.

FRIŠKOVEC Jože, kurir na postaji TV-17 na Ljubljanskem vrhu. Rodil se je na Drenovem Griču pri Vrhniki. Zadnje dni oktobra 1943 je šel po vodo k vodnjaku v bližini Tolstega vrha. Naletel je na nemško-domobrantsko patroljo, ki ga je s strelji ranila, da je obležal. Potem so mu domobranci in nemški vojaki (verjetno so bili Čerkezi) razbili glavo s puškinim kopitom. Domobrance je vodil K. M. iz posadke na Verdu.

Fatur Anton: Fasc. 302-2/21 v A MNZ Slovenije.

Forznarič Venčeslav: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256/257.

France: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 651.

Friškovec Jože: KUVZ, fasc. 28, Z-4994 v A Slovenije.

9. aprila 1945 so škofjeloški domobranci in nemški orožniki v Davči ujeli partizana Franca Goljo, kurirja na postaji G-11. Na Pstini stoji spominski kamen v spomin njemu in dvema domačinoma, ki so jih takrat ustrelili.

Stanislav Gregorčič-Pik, partizan Kokrškega odreda. 28. avgusta 1944 so njega in še nekaj partizanov Nemci in domobranci obkolili v Rašiškem pogorju. V brezizhodnem položaju si je z ročno bombo sam vzel življenje.

G

GERJOL, partizan, ime ni znano, iz neugotovljene enote.

V jesenski ofenzivi 1943 se je predal Nemcem in domobrancem na Lavrici skupaj s še tremi partizani. Vse štiri, ki so verjeli nemški in domobranski propagandi, da se jim ne bo nič zgodilo, so ustrelili na Lavrici.

GORTNER Franc Črt, partizan, poverjenik VOS za okraj Smlednik. Rodil se je 3. februarja 1923 na Češnjici pri Železnikih, pekovski pomočnik.

14. julija 1944 so ga Nemci in domobranci, ko so obkolili Šmarno goro, Medvode in Smlednik, našli v bunkerju v Hrašah pri Smledniku. Bunker so zažgali, da je v njem zgorel. Po vojni so njegove posmrtno ostanke pokopali na pokopališču v Železnikih.

Gerjol: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 19.

Gortner Franc Črt: Spomin je moč, Pomniki NOB v občini Ljubljana Šiška, str. 108;

Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 388.

GOLJA Franc, partizan, kurir postaje G-11. Rodil se je 1. januarja 1926 v Davči nad Škofjo Loko, kovaški pomočnik.

Na svojem obhodu 9. aprila 1945 v Podporeznu so ga domobranci in nemški orožniki pri Dolinarju v Dolini v Davči ujeli. Vzeli so še domačega sina Alojza Prezlja in v Dolini Davče še cerkovnika in kovača Franca Freliha. Vse so odpeljali na Pstino v Davči, kjer so jih postrelili. Franc Golja se jim je celo iztrgal, vendar so ga na begu ubili.

GREGORČIČ Stane-Pik, partizan 2. bataljona Kokrškega odreda. Rodil se je 27. marca 1924 v Podborštu pri Vogljah, Kranj.

28. avgusta 1944 so domobranci in Nemci obkolili Rašiško pogorje. Stane Gregorčič-Pik si je v brezupnem položaju z ročno bombo vzel življenje. Ta dan je padlo še osem drugih partizanov.

GROŠELJ Franc, kurir na kurirski postaji G-9 Žirovski Vrh. Rodil se je 12. septembra 1913 na Dobračevi pri Žireh, kmetijski delavec.

2. decembra 1943 so domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko obkolili domačijo pri Jazbecu na Žirovskem Vrh, kjer so bili kurirji s kurirske postaje G-9. Poleg Franca Grošlja so takrat ujeli še njegovega brata Hieronima ter pet kurirjev. Vzeli so tudi gospodarja. Ušel jim je le eden od kurirjev. Vse ujetnike so ustrelili 9. februarja 1945 v Škofji Loki v veliki skupini talcev.

GROŠELJ Hieronim, kurir na kurirski postaji G-9. Rodil se je 12. septembra 1926 na Dobračevi pri Žireh, mizarski pomočnik.

Glej opis smrti brata Franca Grošlja.

Golja Franc: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 71.

Gregorčič Stane-Pik: Ivan Jan, Kokrški odred, II. del, str. 16.

Grošelj Franc: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 543-544.

Grošelj Hieronim: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 543-544.

BEKANNTMACHUNG

Für die in den letzten Tagen geschickten Mord- darunter ein 44-Mann- und Sabotage Akte durch Banditen sind die durch das Feldgericht verurteilten Banditen und Banditenhelfer

RAZGLAS

Za v zadnjih dnevih od banditov storjene umore - med temi tudi 44-vojaki - in sabotažna dejanja, so voljno sodišče obsodilo nekateri bandite in njihove pomagače

1. Cigla Lovko, geb. 18. 8. 1922, w. in Dolnatepec bei Saurech
2. Cigla Lovko, geb. 7. 7. 1922, w. in St. Vojtech
3. Erwinwaldt Johann, geb. 24. 03. 1914, w. in Litzke & Krasburg
4. Erwinwaldt Paul, geb. 13. 8. 1913, w. in Litzke-Zür
5. Franko Anton, geb. 1. 8. 1882, w. in Litzke-Zür
6. Gieser Johann, geb. 5. 1. 1904, w. in Terer bei Litzke-Zür
7. Gumbachow Josef, geb. 11. 10. 1911, w. in Adorowitz
8. Gregor Paulian, geb. 19. 2. 1897, w. in Litzke-Zür
9. Gumbachow Franz, geb. 03. 9. 1912, w. in Dolnatepec bei Saurech
10. Gumbachow Ilsewa, geb. 13. 9. 1926, w. in Dolnatepec bei Saurech
11. Gumbachow Paul, geb. 11. 1. 1928, w. in Litzke-Zür
12. Jurek Franz, geb. 19. 8. 1924, w. in Siedenburg
13. Jurek Johann, geb. 04. 5. 1911, w. in Siedenburg
14. Jurek Anton, geb. 26. 8. 1924, w. in Siedenburg
15. Jurek Rudolf, geb. 12. 1. 1921, w. in Dolnatepec, Gemeinde Krasburg
16. Jurek Viktor, geb. 17. 1. 1912, w. in Siedenburg
17. Jurek Johann, geb. 07. 7. 1926, w. in Siedenburg, Gemeinde Chuditz
18. Jurek Franz, geb. 5. 1. 1917, w. in Siedenburg
19. Jurek Johann, geb. 29. 2. 1926, w. Siedenburg, Gemeinde Krasburg
20. Krasburg Franz, geb. 24. 8. 1922, w. in Litzke-Zür
21. Krasburg Johann, geb. 26. 3. 1916, w. Siedenburg, Gemeinde Krasburg
22. Dr. Krasburg Johann, geb. 1. 11. 1901, w. in Litzke-Zür
23. Krasburg Franz, geb. 02. 1. 1929, w. in Witzel bei Litzke
24. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1918, w. in Litzke-Zür
25. Krasburg Franz, geb. 18. 7. 1925, w. in Witzel-Bezirk
26. Krasburg Johann, geb. 14. 12. 1924, w. in Siedenburg
27. Krasburg Franz, geb. 11. 7. 1924, w. in Siedenburg
28. Krasburg Johann, geb. 12. 8. 1924, w. in Siedenburg
29. Krasburg Johann, geb. 25. 12. 1924, w. in St. Anton & Hrusowitz
30. Krasburg Johann, geb. 22. 10. 1924, w. in Siedenburg
31. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
32. Krasburg Johann, geb. 11. 8. 1924, w. in Siedenburg
33. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
34. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
35. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
36. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
37. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
38. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
39. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg
40. Krasburg Johann, geb. 25. 8. 1924, w. in Siedenburg

am 9. 2. 1944 hingerichtet wurden.

! Mit am 09. 2. 1944 hingerichtet.

Der Stabs- (S- und Feldstabs) im Wehrkreis VIII
gen. RÜSENER
Hauptmann und Kommandant des Feldstabs

Med 50 talci, ki so jih ustrelili Nemci 9. februarja 1944 za Kamnitnikom v Škofji Loki, je bilo tudi šest partizanov in dva aktivista OF, ki so jih ob napadu na kurirsko postajo G-9 na Žirovskem Vrhu ujeli domobranci iz Šentjošta in jih izročili Nemcem.

H

HABIČ Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1918 v Podlipoglavu, Ljubljana Moste-Polje.

23. februarja 1943 so pripadniki MVAC s Police in Italijani iz Grosuplje ga hajkali območje Reke in Pugleda. Takrat so ujeli partizana Franca Habiča. Ustrelili so ga na Polici, skupaj z Jožetom Moškričem-Cirilom.

HAFNER Vinko-Lazar, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1912 v Škofji Loki.

20. junija 1944 so ga v Vižmarjih domobranci skupaj z nemško policijo in gestapovci ujeli in ga kot talca 31. julija 1944 ustrelili v Begunjah. Takrat so pobili še dva partizana, Jožeta Jamo in Cirila Peršina-Gala.

HAFNER, partizan, spremljevalec političnega komisarja 1. relejne kurirske linije. Rodil se je v Škofji Loki.

(Opis smrti kot pri Francu in Hieronimu Grošlju.)

HLEBŠ Emil, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 10. avgusta 1922 v Bizoviku pri Ljubljani, zidar.

V Bizoviku je bil na obisku pri sestri in je tam prenočil. Pripadniki MVAC s Sv. Urha, V. H., I. Z. in B. V., so ga predali Italijanom. Ti so ga 27. septembra 1942 ustrelili pred hlevom Antona Jakoša.

HUDOKLIN Jože, partizan, pripadnik enote VOS. Rodil se je 15. februarja 1912 v Gorenjem Vrhpolju.

18. februarja 1944 je bila pri Vrhpolju pri Šentjerneju presenečena patrolja VOS. Napadli so jo Nemci in domobranci. Padli so partizani Jože Hudoklin, Rudolf Pirkovič ter Srečo. Vsi trije so se sami ustrelili, da ne bi živi prišli v roke domobrancem in Nemcem. Potočar je kasneje umrl v nemškem koncentracijskem taborišču Mauthausen.

Habič Franc: Iskra in plamen, Zbornik Ljubljana Moste-Polje, str. 271; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 244-245.

Hafner Vinko: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 115.

Hafner: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 431-432.

Hlebš Emil: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 157-160.

Hudolin Jože: Erna Muser, Spomeniki naj govore, Zbornik Novo mesto, str. 105.

HVALIČ Marija-Micka, partizanka Dolomitskega odreda. Rodila se je 1918 v Podutiku, Ljubljana Šiška, delavka v tovarni.

V začetku junija 1942 je bila partizanka Marija Hvalič-Micka borka 1. čete 2. bataljona Dolomitskega odreda, kasneje pa je skrbela za ranjence v Podpesku. Avgusta 1942 so bolničarko ujeli pripadniki MVAC in Italijani. Privezali so jo na tovornjak in jo vlekli za seboj. V Logatec so pripeljali že mrtvo.

I

INTIHAR, partizan neugotovljenega imena in enote.

V jesenski nemško-domobranski ofenzivi 1943 se je predal Nemcem oziroma domobrancem. Verjel je njihovi propagandi, da se mu ne bo nič zgodilo. To so obljubljali letaki, ki so jih metali iz letal, ki so veljali za "legitimacijo". Ubili so ga skupaj s partizanom Gerjolom in še z dvema neznanima partizanoma na Lavrici.

IPAVEC Ivan, partizan Gradnikove brigade. Rodil se je 27. decembra 1911 v Levpi pri Gorici.

15. novembra 1943 so Nemci in domobranci pri Matečkovi hiši v Ravnah na Škofjeloškem ujeli skupino štirinajstih neoboroženih borcev 2. bataljona Gradnikove brigade, ki se niso utegnili pravočasno umakniti. Nemci in domobranci so jih po dva in dva postavili pred omenjeno hišo in postrelili, med njimi tudi partizana Ivana Ipavca. Matečkovi so morali trupla pobitih partizanov pokopati na svojem vrtu. Leta 1948 so vse prenesli v skupno grobnico na Selu.

Intihar: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 19.

Ipavec Ivan: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258.

J

Rude Jankovič, partizan Cankarjeve brigade. 7. marca 1944 so ga pri Mraševem ujeli novomeški domobranci in Nemci. Zaklali so ga, njegovo kri pa prestregli v menažko.

ujeli še tri partizane - kurirje. Domobranci so jih hoteli takoj ubiti in le na zahtevo nemškega oficirja so jih odpeljali v novomeške zapore.

JAMA Jože, partizan neugotovljene enote.

20. junija 1944 so ga v Vižmarjah domobranci skupaj z nemško policijo in gestapovci ujeli in ustrelili. Takrat so ubili še partizana Vinka Hafnerja in Cirila Peršina-Gala.

JANEŽIČ Rezika, partizanka, kuharica kurirske postaje TV-4. Rodila se je 31. 12. 1925 na Debencu, Trebnje.

25. 10. 1944 so kurirsko postajo TV-4, ki je imela sedež v Pelezovi hiši v Šahovcu, napadli nemški policisti in domobranci. Kuharico Reziko so ujeli, jo odpeljali na sredo vasi in jo zverinsko ubili. Takrat so

Alojz Petrič, partizan neugotovljene enote. V drugi polovici oktobra 1942 so ga pri Kronovem ujeli pripadniki MVAC in Italijani. Na sliki ga pripadniki MVAC in Italijani peljejo na streljanje.

Jama Jože: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 115.

Janežič Rezika: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 51; pismo OO ZZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije.

Oddelek pripadnikov MVAC in Italijanov se je 22. oktobra 1942 na pokopališču pripravljal, da bo ustrelil partizana Alojza Petriča.

Partizan Alojz Petrič preden so ga 22. oktobra 1942 na pokopališču ustrelili pripadniki MVAC in Italijani.

JANKOVIČ Rude, partizan Cankarjeve brigade. Rodil se je 22. junija 1919 v Jankovičih, Črnomelj.

7. marca 1944 je bil s soborcem v izvidnici pri Mraševem. Napadli so ju Nemci in domobranci. Soborec je padel. Rude se na pozive ni hotel predati, vendar so ga le ujeli. Po izpovedi prič so ga takoj zaklali in kri iz ran prestregli v njegovo menažko. Pokopan je bil na Drganjih selih.

JELENC Marjan, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1. septembra 1919 v Češnjici, Kranj.

J. D., pripadnik raztrgancev in pozneje domobranec, ga je 27. novembra 1943 ujel ranjenega na Polici št. 6 pri Kranju. Nato ga je gestapo v Begunjah v "bunkerju" mučil in obešal. 12. januarja 1944 so ga ustrelili. Po kasnejših podatkih naj bi se to zgodilo v Lescah 15. januarja 1944. Ustreljen naj bi bil v skupini talcev.

JERMAN Justin, partizan 3. čete 3. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 19. aprila 1923 na Rožancu, Črnomelj.

14. avgusta 1942 je bil v boju s pripadniki lažnega Štajerskega bataljona pri vasi Krka ranjen. Zavlekel se je v grmovje. Tam ga je nekdo našel in ga izročil Italijanom. Ti so ga po okrevanju obsodili na smrt in v Ljubljani ustrelili.

JEŽ Filip-Dori, partizan pri poverjeništvu OZNE za območje Domžal. Rodil se je 29. aprila 1906 v Utiku pri Vodicach, tesar.

6. januarja 1945 je bil s skupino partizanov v nekem bunkerju v Rudniku pri Radomljah. Obkolili so jih domobranci iz Vodice in nemška policija. Ker ni mogel uiti, se je ustrelil. Poleg njega so takrat padli še trije partizani.

JURCA Jakob, partizan, kurir na kurirski postaji G-9, Žirovski Vrh. Rodil se je 27. julija 1926 v Kladju, kmetijski delavec.

2. decembra 1943 so ga pri Jazbecu na Žirovskem Vrhju domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko ujeli s še sedmimi kurirji G-9 in aretirali gospodarja hiše. Le eden od kurirjev je ušel. Vse so ustrelili 9. februarja 1944 v Škofji Loki v veliki skupini.

Jankovič Rude: Dokumentacija OO ZB Črnomelj.

Jelenc Marjan: KUVZ, fasc. 37, G-508 v A Slovenije; Po poteh spominov (ZB Radovljica), str. 136.

Jerman Justin: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 123.

Jež Filip: Fasc. 302-2/21 v A MNZ Slovenije.

Jurca Jakob: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 543-544.

K

KALAN Jože, partizan Komande mesta Kočevje.

6. decembra 1943 ob 11. uri so Nemci skupaj z domobranci obkolili vas Koče pri Kočevski Reki in napadli komando mesta Kočevje. V eni od hiš so ubili partizana Jožeta Kalana in Jožeta Kojca. Ujeli so tudi tri partizane in jih odpeljali v Kočevje. O njihovi usodi ni podatkov.

KAVČIČ Tone, kurir na kurirski postaji G-9 Žirovski Vrh. Rodil se je 29. januarja 1926 v Novi vasi pri Žireh, kmetijski delavec.

13. decembra 1943 so domobranci iz postojanke Šentjošt nad Vrhniko na kurirski poti pri Mavrniku ujeli kurirja Toneta Kavčiča in Štefana Zajca, ki je bil ranjen in je kasneje zaradi ran umrl v ljubljanski bolnišnici. Toneta Kavčiča so domobranci zaprli v svojo postojanko. Kasneje so ga izročili Nemcem. Z drugimi kurirji G-9, ki so jih ujeli 3. decembra 1943, so ga ustrelili 9. februarja 1944 za Kamnitnikom v Škofji Loki.

KLEMENC Franci, partizan Levstikove brigade. Rodil se je 1924 v Zadvoru, mehanik.

Po vrnitvi iz internacije so ga domobranci s Sv. Urha prijeli in ga zaprli, a jim je ušel. Dne 9. novembra 1943 je bil na Mokrcu ranjen. Zdravil se je v partizanski bolnišnici na Krimu. Z Nemci so v ofenzivi sodelovali tudi domobranci. Ko so odkrili bolnišnico, so ga spoznali in zaklali. Pobili so tudi druge ranjence. Verjetno je bil ujet v bolnišnici v Sivih dolinah.

KOBOL Albin, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 25. februarja 1917 v Ljubljani, stanoval je v Ljubljani, Tovarniška 8, v Zeleni jami, gradbeni inženir.

Na Verdu je bil 28. junija 1942 rešen iz italijanskega transporta za internacijo. V partizanih je bil ranjen v nogo, zdravil se je pri nekem kmetu. Nato je bil spet doma, kjer so ga aretirali domobranci in zaprli v Belgijsko kasarno. Nato so ga predali Nemcem, ki so ga zaprli v Begunje. Januarja 1944 so ga kot talca ustrelili v Šentvidu pri Ljubljani.

KOJC Jože, partizan komande mesta Kočevje.

(Glej opis zločina pri Jožetu Kalanu.)

Kalan Jože: Poročilo komande Ribniškega vojnega področja z dne 11. decembra 1943 Glavnemu štabu NOV in POS o napadu sovražnika na Komando mesta Kočevje, Zbornik, knjiga VI/9.

Kavčič Tone: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 332 in 432.

Klemenc Franci: Štefanija Podbevšek-Ravnikar, Sv. Urh, str. 311.

Kobol Albin: Srečanja 1978 (ZB Zelena jama), str. 20.

Kojc Jože: (Glej kot pri Kalan Jože.)

KOS Štefan-Aleksej, komandir delavske čete na Podstenicah. Rodil se je 30. decembra 1913 v Savljah, Ljubljana, tapetnik.

1. septembra 1942 je sedem vaških stražarjev z Orlake ujelo tri partizane: Štefana Kosa, Josipa Švajgerja in Vinka Zajca. Pripadniki MVAC so vse tri pripeljali v Veliki Gaber na poveljstvo 51. italijanskega polka, ki jih je dalo takoj ustreliti.

KOSEC Ciril-Cijo, rojen marca 1911 v Mengšu in

KOSEC Metod-Mijo, rojen 1912 v Mengšu, brata.

Bila sta pripadnika 2. čete 2. bataljona 2. brigade VDV (Kranjska četa). 27. in 28. septembra 1944 so ju v zapuščenem hlevu v Dobravi pri Komendi obkolili domobranci iz Lahovč in Domžal ter Nemci iz Kamnika. Pred hlevom so ju ustrelili, trupli pa vrgli v zažgani hlev. Izdal ju je partizanski dezertar J. T.

KOTLIČAR, partizan neugotovljene enote.

12. avgusta 1942 je šel oddelek MVAC s četo Italijanov iz Velikih Lašč na Vintarje. V Mali Slevici so zasledili partizana Kotličarja, ga ujeli in ustrelili.

KOVAČIČ Franc, partizan neugotovljene enote. Rojen 26. februarja 1921 v Gabrju št. 21 pri Novem mestu, poštni uslužbenec v Škofji Loki. Novembra 1943 so ga pri Črnem Vrhu nad Horjulom ujeli domobranci. Prevzeli so ga Nemci in zaprli v škofjeloške zapore. Ustrelili so ga z 49 talci 9. februarja 1944 v Škofji Loki.

KRALJ Franc, po domače Bognarjev, partizan in terenski aktivist na začasnem delu na terenu. Rodil se je leta 1914 v Podgorici, občina Ljubljana Bežigrad, soboslikar.

9. avgusta 1944 je prišlo v Podgorico okoli sto domobrancev iz domobranske posadke, ki so jo ustanovili dan prej v Domžalah. V hiši pri Bognarjevih, Podgorica št. 8, sta se skrivala partizana, domači sin Franc Kralj in Franc Goropečnik. Ko sta prišla v vežo, so jima domobranci prestrelili nogi in ju vrgli v gorečo hišo, v katero so nagnali še pet članov Kraljeve družine, ki so skupaj s partizanoma zgoreli.

Kos Štefan Aleksej: Franček Saje, Belogardizem, str. 591, navajam akt divizije Cacciatori delle Alpi, št. 288 z dne 3. 9. 1942; OO ZB Ljubljana Bežigrad, št. 24/93 z dne 26. 3. 1993 RO ZZZB Slovenije.

Kosec Ciril in Metod: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 364-367.

Kotličar: Franček Saje, Belogardizem, str. 538, Angelo Gorjup zaslišan pred PVS v Ribnici z dne 16. 10. 1943; pismo OO ZB Trebnje, št. 54/91 z dne 29. 1. 1992 RO ZZZB Slovenije.

Kovačič Franc: Biografija padlih borcev NOV, občina Škofja Loka, v fasc. 429/5 Arhiva RO ZZZB Slovenije v Arhivu Slovenije.

Kralj Franc: KUVZ, obvestilo z dne 11. 9. 1944, fasc. 922/I v A INZ; KUVZ, fasc. 41, G-1017 v A Slovenije; pismo OO ZZZB Ljubljana Bežigrad, št. 1/8 z dne 18. 2. 1992 RO ZZZB Slovenije.

KREČA Leopold, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1907 v Pondorju, Tabor, Žalec.

Maja 1944 je odšel v partizane. Poslali so ga na Dolenjsko. V eni od nemško-domobrantskih hajk je zaostal za drugimi borci. Bil je zajet in verjetno ustreljen, kajti od takrat je pogrešan.

KRPAN Albert, partizan Gradnikove brigade. Rodil se je 5. aprila 1924 v Prvačini pri Novi Gorici.

15. novembra 1943 je bil v skupini dvanajstih neoboroženih partizanov 2. bataljona Gradnikove brigade, ki se niso uspeli umakniti iz Raven pri Žireh. Nemci in domobranci so jih ujeli, jih po dva in dva postavili pred Matečkovo hišo ter postrelili. Domači so jih morali pokopati na svojem vrtu. Leta 1948 so trupla prekopali v skupno grobnico na Selih.

KRUŠEC Ivan, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 21. decembra 1913 v Tacnu pod Šmarno goro.

15. aprila 1944 so ga gestapovci v neki hajki ujeli in ga pripeljali na gestapo v Kranj. Prejšnji gestapovec in novopečeni domobranec M. P. in A. Ž. sta ga mučila dva dneva in pretepala. Nato so ga odpeljali in ustrelili pri vasi Trboje in ga 17. aprila 1944 pustili ležati ob cesti.

KRYSKA Jaroslav, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je 13. decembra 1925 v Novem mestu, stanoval je v Ljubljani na Tyrševi cesti, dijak.

6. oktobra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC iz Loškega Potoka. Peljali so ga na Hrib in ga tam izročili Italijanom, ki so ga 7. oktobra 1942 ustrelili. MVAC je za Jaroslava Krysko od Italijanov dobila 500 lir nagrade. Preden so ga ustrelili, so ga mučili.

KRŽIŠNIK Jože, partizan 1. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 7. marca 1925 v Žireh, elektrikerski vajenec.

6. junija 1943 ga je na Primskovem po izdaji ujela MVAC iz Trebnjega skupaj s partizani Feliksom Laznikom, Ivanom Lukančičem in Mirkom Žezlinom. Predali so jih Italijanom, ki so jih obsodili na smrt in jih 11. junija 1943 ustrelili na Selah pri Šumberku.

Kreča Leopold: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 61.

Krpan Albert: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258.

Krušec Ivan: Fasc. 301-34/71 (inv. 361), mapa 3, v A MNZ Slovenije.

Kryška Jaroslav: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 263/264.

Kržišnik Jože: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 770-771; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 404.

L

LAH Jože-Brane, kurir postaje TV-10 na Radleku. Rodil se je 12. septembra 1922, Štorovo 10, občina Cerknica.

14. decembra 1944 so ga ujeli Nemci in domobranci, ko je šel po hrano v vas Radlek. Takoj so ga ubili. Pokopan je bil pri Fari v Novi vasi na Blokah.

LAZNIK Feliks, partizan 1. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je leta 1925 v Kozarjah.

6. junija 1943 so ga pripadniki MVAC iz Trebnjega na Primskovem ujeli s še tremi partizani iz Tomšičeve brigade: Jožetom Kržišnikom, Ivanom Lukančičem in Mirkom Žezlinom. Vse štiri so predali Italijanom, ki so jih obsodili na smrt in jih 11. junija 1943 ustrelili na Selah pri Šumberku.

LOTRIČ Štefan, kurir na postaji G-3 na Martinj Vrhu. Rodil se je 28. novembra 1928 v Železnikih.

Preden je postal kurir, je bil poveljnik pionirskega odreda Rdeča roža v Železnikih. Odred se je odlikoval po številnih drznih akcijah. 4. aprila 1945 ga je med večerjo pri Mšiču zalotila patrolja domobrancev in nemške policije. Ubili so ga pred hišo.

LUKANČIČ Ivan, partizan 1. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 1922 v Kotu pri Vinicah, občina Ribnica.

MVAC iz Trebnjega ga je 6. junija 1943 ujela, predala Italijanom, ki so ga 11. junija 1943 ustrelili na Selah pri Šumberku hkrati s Feliksom Laznikom.

LUKEK Rafael, partizan, pripadnik Narodne zaščite in Dolenjskega odreda. Rodil se je 1916 na Malem Cirkniku pri Šentjanžu.

14. septembra 1942 so na Malem Cirkniku pripadniki Legije smrti aretirali, kot so navedli, "tri glavne partizanske zaščitnike in velike zaupnike partizanov". Vse tri so izročili Italijanom, ki so jih ustrelili. Med ustreljenimi je bil tudi Rafael Lukek.

Lah Jože: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 123; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Laznik Feliks: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 770-771.

Lotrič Ivan: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 192.

Lukančič Ivan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 770-771.

Lukek Rafael: Franček Saje, Belogardizem, str. 430.

LUNDER Anton, partizan Slivniškega bataljona. Rodil se je 17. julija 1923 v Metuljah, živel na Bločicah.
Pozimi 1942/1943 so vaški stražarji iz Pudoba v Loški dolini zajeli štiri partizane in jih izročili Italijanom. Med njimi je bil tudi partizan Anton Lunder. 21. februarja 1943 so ga ustrelili.

Lunder Anton: Franček Saje, Belogardizem, str. 546; Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniškega sestava Notranjskih odredov, str. 58; pismo OO ZB Cerknica, št. 26 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

M

MAJER Ignac, pripadnik Narodne zaščite v Šentjurju pri Grosupljem. Rodil se je 2. julija 1910 v Clevelandu v ZDA, priložnostni delavec.

15. avgusta 1942 so se pripadniki Narodne zaščite iz Šentjurja ponoči vračali z Ločnika. Vaški stražarji iz Škocjana so jih čakali v zasedi. Vrgli so bombo, ki je Ignacu Majerju odtrgala noge. Zaman jih je prosil, naj ga ubijejo, pa tudi pomagali mu niso. Kasneje ga je ustrelil neki italijanski vojak.

MASELJ Ivan-Lado, partizan, politični komisar partizanske tiskarne v Dolnji Brigi.

Ko so konec 1944 selili partizansko tiskarno iz Dolnje Brige v Goteniški Snežnik, je ostal v Dolnji Brigi še njen politkomisar Lado. Domobranci in Nemci so takrat prišli v Dolnjo Brigo in ga preresetali z mitralješkim rafalom. Hoteli so ga prenesti v bolnišnico, a je umrl med potjo.

MATKO MELHIOR, partizan Slivniškega bataljona Notranjskega odreda. Rodil se je leta 1887, pastir.

Ko so belogardisti iz Pudoba 19. 12. 1942 vdrli v taborišče Slivniškega bataljona v Šimnovih dolinah, so ga med potjo na Županovem lazcu ujeli. Predali so ga Italijanom, ki so ga 31. 12. 1942 v Starem trgu ustrelili.

MAVERN Marko, partizan Belokranjskega odreda. Rojen 15. oktobra 1919 v Moverni vasi pri Semiču.

3. novembra 1942 so ga pripadniki MVAC in italijanski vojaki iz Semiča ujeli in ubili skupaj s še dvema moškima.

MERKELJ Franc, partizan, obveščevalec 2. bataljona Gradnikove brigade. Rodil se je 21. januarja 1921 v Šempasu pri Novi Gorici.

15. novembra 1943 so ga Nemci in domobranci pri Strojariju v Podklancu pri Ravnah ujeli skupaj s partizanom Venčeslavom Forznaričem. Takoj so ju ustrelili. Pokopali so ju v Podklancu.

MIKLAVČIČ Alojzij, partizan neznane enote. Rodil se je 1915 v vasi Zalisec pri Žužemberku.

Septembra 1942, dan ni znan, je prišel iz gozda v Gorenje Selce. Simpatizerji MVAC so ga razorožili in odpeljali v Malo vas k poveljniku vaških stražarjev J. L. Italijani so ga odvedli v Trebnje in ga 8. 9. 1942 ustrelili.

Majer Ignac: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 173.

Maselj Ivan-Lado: Gradivo za topografijo NOB na Kočevskem 1957 v Muzeju za novejšo zgodovino v Ljubljani.

Matko Melhior: Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniškega sestava Notranjskih odredov, str. 57.

Mavern Mirko: Rudi Vogrič, Boj Belokranjcev, str. 170.

Merkelj Franc: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258.

Miklavčič Alojz: KUVZ, fasc. 32, Z-6967 v A Slovenije; pismo ZZB Trebnje, št. 54 z dne 8. 3. 1993 RO ZZB Slovenije.

N

NAGLIČ Franc-Dane, komandir kurirske postaje G-24. Rodil se je 26. marca 1919 na Prebačevem.

28. avgusta 1944 so Nemci in domobranci obkolili Rašiško pogorje. Skupaj z drugimi partizani so ga ujeli in ga zverinsko ubili.

Razmesarili so ga tako, da so ga kasneje prepoznali le po kosih obleke. Razen njega so pobili še osem partizanov.

NOVAK Anton, po domače Šeškarjev, partizan Krimskega odreda. Rodil se je 17. septembra 1895 v Iški vasi.

20. decembra 1942 so ga v "Švajngartelnu" ubili italijanski fašisti, potem ko so ga s pripadniki MVAC na Igu ujeli.

NOVAK Jože, partizan Dolenjskega odreda. Rodil se je 1920 na Korinju, stanoval je na Dvoru, kovaški pomočnik.

Poleti 1942 so ga v Dobropolju ujeli in ubili MVAC in Italijani.

NOVŠAK Feliks, partizan Komande mesta Kamnik. Rodil se je 25. maja 1914 na Raki pri Krškem, delavec.

V začetku julija 1944 so ga ujeli domobranci in ga izročili gestapovcem. Ti so ga 24. julija 1944 ustrelili v Predosljah.

Naglič Franc-Dane: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 160; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 663; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 218.

Novak Anton: Dr. Ferdo Gestrin, Svet pod Krimom, str. 162.

Novak Jože: Fasc. 4 (Dvor, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Novšak Feliks: Padli v ognju revolucije (Krško), str. 157.

O

OGRAJŠEK Slavko-Iztok, poveljnik bataljona v Belokranjskem odredu, poročnik. Rodil se je 1919 v Ljubljani.

27. marca 1944 je bil ranjen ob vdoru domobrancev in Nemcev v Dolenjske Toplice. Da ne bi padel v roke sovražnikom, se je ustrelil.

OŠABEN Ivan, partizan Notranjskega odreda, rodil se je leta 1925.

V partizane je odšel iz Kozarij 92, kamor se je njegova družina preselila po bombardiranju Beograda. Z očetom in bratom Marjanom je bil v internaciji v Italiji, nato z očetom aktivist na cerkniškem rajonu, od februarja pa partizan Notranjskega odreda. Maja 1944 so ga ujeli domobranci in ga z Rakeka odpeljali v Trst, kjer so ga ustrelili.

Ograjšek Slavko: Kartoteka padlih v A INZ.

Ošaben Ivan: Pismo KO ZB Brezovica z dne 29. januarja 1992 RO ZZB Slovenije; Kronika terena Kozarje, str. 59.

P

PADERŠIČ Rudolf, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 17. maja 1903 v Trstu.

30. junija 1943 so ga pripadniki MVAC ujeli v Gorenjem Suhadolu. Izročili so ga Italijanom in to tenenci XIV. karabinjerskega bataljona v Novem mestu. Ti so ga v Brusnicah ustrelili, "ker je bil oborožen", kot so navedli v svojem poročilu.

PAKIŽ Marjan, partizan v vojni partizanski bolnišnici. Rodil se je 19. septembra 1919 v Ribnici, študent medicine.

4. novembra 1943 so Nemci, ki so jih vodili vodniki domobranci, prodirali v strelskem postroju in preiskovali teren na Ostrem vrhu. Pri tem so naleteli na del začasne dolinske bolnišnice, ki se je umikala iz ribniškega gradu. Ostrostrelec je s smrtonosnim strelom zadel rekonvalescenta, partizana - medicinca te bolnišnice, Marjana Pakiža. Njegovo truplo so odkrili šele po dveh mesecih.

PELIČ Alfonz, politični komisar 1. relejne kurirske linije na Gorenjskem. Rodil se je v vasi Peluči pri Crikvenici, zidar.

4. decembra 1943 so ga ujeli domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko skupaj z osmimi kurirji postaje G-9 pri Mrlaku na Žirovskem Vrhu. Vse druge, ki so bili tam ujeti, so ustrelili 9. februarja 1944 za Kamnitnikom pri Škofji Loki v veliki skupini talcev, njega pa je že 13. decembra 1943 v gozdu pod Šentjoštom ustrelil domobranec N. B.

PER Cveto, partizan zaščitnega bataljona 1. slovenske artilerijske brigade. Rodil se je 20. oktobra 1924 v Ljubljani.

13. septembra 1944 so ga domobranci v vasi Jablan pri Mirni Peči ujeli in ga, čeprav je bil ranjen, ustrelili.

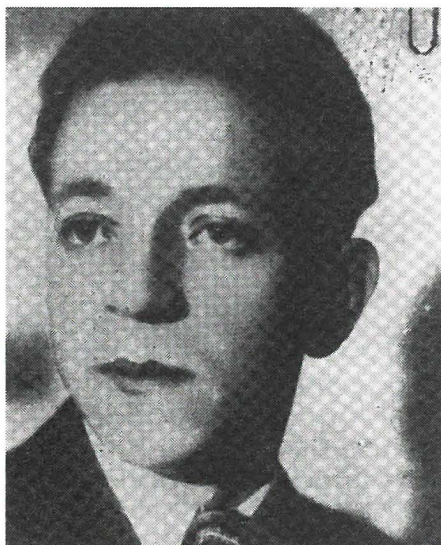
Paderšič Rudolf: Vesti TOZ MVAC z dne 10. 7. 1943, fasc. 110/b v A INZ; poročilo tenence XIV. karabinjerskega bataljona v Novem mestu, št. 50/27, fasc. 496/IV v A INZ.

Pakiž Marjan: Dr. Pavla Jerina, Napadi na bolnišnice, TV-15, št. 52/73.

Pelič Alfonz: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 432; pismo OO ZZB Škofja Loka, št. 167-6/92 z dne 2. 3. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Per Cveto: Kartoteka padlih v A INZ, sporočilo 1. art. brig. z dne 15. 9. 1944; Srečanja 1978, ZB Zelena jama, str. 26.

Ciril Peršin-Gal, pripadnik OZNE za Medvode. 20. julija 1944 so ga gestapovci in domobranci obkoli-
li v Vižmarjih in ga skupaj z dve-
ma partizanoma ubili.

PERŠIN Ciril-Gal, partizan, pri-
padnik poverjenišтва OZNE za
Medvode. Rodil se je 14. julija 1912
v Šentvidu, Ljubljana Šiška, strojni
mehanik.

20. junija 1944 so ga domobranci,
nemški policisti in gestapovci v
Vižmarjah v gospodarskem po-
sloplju Erženovih ujeli in ubili. Ta-
krat so ustrelili še Jožeta Jamo in
Vinka Hafnerja.

PETRIČ Alojz, partizan neugoto-
vljene enote. Rodil se je na Obrhu
pri Novem mestu.

V drugi polovici oktobra 1942 so ga
v Kronovem ujeli pripadniki
MVAC iz Trebnjega. Skupaj z Itali-
jani so ga zasliševali in ga 29. okto-
bra 1942 ustrelili na pokopališču v
Beli Cerkvi. O zločinu pričajo tudi
fotografije, ki so jih posneli Italijani.

PETRIČ Anton, partizan 2. čete 3. bataljona Ljuba Šercerja. Rodil se je
6. oktobra 1918 v Kamniku pri Preserju.

Zadnje dni julija 1942, med veliko italijansko ofenzivo, je prišel parti-
zan Anton Petrič v vas Topol na Blokah k J. P. in I. P. ter ju prosil za
kruh. Nekaj vaščanov je poklicalo italijanske karabinjerje, vaščan T. A.,
pozneje vaški stražar in domobranec, pa je Petriča zvezal in ga zastražil.
Prišli so karabinjerji, ki so ga mučili in 4. avgusta 1942 na Blokah
ustrelili. Topolci so Petriča pomagali pripeljati v Novo vas na karabin-
jersko postajo, kjer so dobili nagrado za izdajo - vino, da so se vrnili v
Topol povsem pijani. Med sokrivci za zločin sta bila še A. T. in J. Ž.

Peršin Ciril-Gal: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 115; Spomin je moč, str. 9; Pismo
OO ZZZB Ljubljana Šiška, št. 04 86/91 z dne 18. 2. 1993 RO ZZZB Slovenije.

Petrič Alojz: Vlado Jurančič, Šmarjeta v NOB, str. 60.

Petrič Anton: KUVZ, fasc. 28, Z-4958, v A Slovenije; pismo KO ZB Podpeč-Preserje z dne
5. 3. 1993 RO ZZZB Slovenije. Kopija pri avtorju.

PEZDIR Franc-Čort, partizan Tomšičeve brigade, kasneje kurir. Rodil se je 15. septembra 1916 v Zalogu pri Ljubljani.

Kot kurir je vzdrževal zvezo čez Savo, ko so ga ujeli pripadniki MVAC, preoblečeni v partizane. Da bi si rešil življenje, je navidez pristal, da bo delal zanje. Ko je 8. januarja 1943 eden od Italijanov stopil na mino, jim je skušal pobegniti, vendar so ga na Razorih pri Lipoglavu ujeli ter ustrelili. O tem priča tudi fotografija.

PIRKOVIČ Rudolf, partizan pri okrožni komisiji VOS za Novo mesto. Rodil se je 17. aprila 1908 v Šentjerneju.

18. februarja 1944 so Nemci in domobranci v bližini Vrhpolja pri Šentjerneju presenetili štiri člane patrolje VOS. Da ne bi ujeli živih, so se trije ustrelili. Razen Rudolfa Pirkoviča sta bila še Jože Hudoklin in Srečo, Karel Potočar pa je umrl v Mauthausenu.

Italijani in pripadniki MVAC so ujeli partizana Tomšičeve brigade Franca Pezdirja-Čorta, ki je bil že določen za kurirja. Vodili so ga s seboj, da bi jim kaj izdal. 8. januarja 1943 jim je v Razorih pri Podlipoglavu skušal pobegniti. Spet so ga ujeli in ustrelili.

Pezdir Franc-Čort: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 375; Rdeči Zalog, str. 230; Štefanija Podbevšek, Sv. Urh, str. 224.

Pirkovič Rudolf: Erna Muser, Spomeniki naj govore (Novo mesto), str. 105; pismo Dolenjskega muzeja z dne 7. 4. 1992 RO ZZB Slovenije.

PLAHUTA Rudolf, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 28. avgusta 1903 v Krmcih pri Marezigah, Koper, kmet.

V bojih pri Ribnici je bil 20. aprila 1944 ranjen. Ujeli so ga domobranci in Nemci in ga ubili.

PODGORNIK Adela, partizanka 2. bataljona Gradnikove brigade. Rodila se je 1927 v Plačah pri Ajdovščini.

15. novembra 1943 so jo z dvanajstimi neoboroženimi partizani ujeli Nemci in domobranci. Nemci so jo uvrstili v skupino, ki so jo še isti dan po dva in dva streljali pred Matečkovo hišo v Ravnah. Domači so jih pokopali na svojem vrtu, leta 1948 pa so posmrtne ostanke prenesli v skupno grobišče na Selu.

PODGORNIK Stanko, partizan 2. bataljona Gradnikove brigade. Rodil se je 3. novembra 1919 na Vojskem pri Idriji.

Nemci in domobranci so ga 15. novembra 1943 ustrelili v skupini z Adelo Podgornikovo. (Opis zločina pri Adeli Podgornik.)

POLAK Mirko, mitraljezec 1. čete 1. bataljona Škofjeloškega odreda. Rodil se je 3. oktobra 1923 v Zgornjih Pirničah 96.

24. marca 1945 so ga ujeli in ustrelili Nemci in domobranci v Sv. Lenartu nad Lušo. Pokopan je bil v skupnem grobu s štiriindvajsetimi partizani.

POLENŠEK Lovro, komandir 2. čete 1. bataljona Dolomitskega odreda. Rodil se je 10. avgusta 1898 v Rožni dolini c. V/13, Ljubljana Vič.

Obkoljen od sovražnikov na Belu pri Osredku (Katarina pri Ljubljani) se je 14. marca 1943 ustrelil, da ne bi živ prišel v roke Italijanom in njihovim sodelavcem.

PRETNAR Mihael, partizan Šercerjeve brigade. Rodil se je 9. septembra 1916 na Slapu pri Tržiču, stanoval v Vižmarjah.

21. avgusta 1943 so ranjenega ubili Italijani in MVAC, ko so napadli bolnišnico v Iškem Vintgarju.

Plahuta Rudolf: Kartoteka padlih v A INZ.

Podgornik Adela: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258.

Podgornik Stanko: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258.

Polak Mirko: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 4/1538 v A Slovenije.

Polenšek Lovro: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Vič, Kronika KS Rožne doline, str. 93.

Pretnar Mihael: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 1/1113-45 v A Slovenije.

Andrej Puševac, kurir na postaji G-24 Voglje. 28. avgusta 1944 so njega in še nekaj partizanov v Rašiškem pogorju obkolili Nemci in domobranci. Ujeli so ga in zverinsko ubili.

PREZELJ Alojzij-Lovrač, partizan neugotovljene enote, rodil se je 26. junija 1910 pri Andreju nad Zmincem.

16. aprila 1944 so ga pri Sv. Barbari ustrelili domobranci iz Črnega Vrha in nemški orožniki. Terezija Omejc je uredila njegov grob in nanj postavila lesen križ. Domobranci so grob pomendrali in odstranili križ. Dejali so, da ni vreden, da ga pokriva zemlja.

PUŠEVEC Andrej, p.d. Umakarjev, partizan kurirske postaje G-24, Voglje. Rodil se je 11. decembra 1903 v Vogljah.

28. avgusta 1944 so Nemci in domobranci obkolili griče nad Rašico. Med drugimi so ujeli tudi Andreja Puševca in ga zverinsko ubili. Poleg njega so pobili še osem partizanov.

Preželj Alojzij: KUVZ, fasc. 39, G-731; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 311.

Puševac Andrej: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 160; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 663.

R

RANGUS Janez, partizan Gorjanskega bataljona. Rodil se je leta 1924 v Gorenjem Vrhpolju, čevljarški pomočnik.

6. novembra 1942 so ga ustrelili Italijani v Kostanjevici. Pred tem so ga ujeli pripadniki MVAC in ga predali Italijanom.

REPŠE Ivan, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1912 v vasi Ogorelke pri Tržišču.

Med boji okoli Trške gore 7. februarja 1944 so ga domobranci in Nemci ujeli skupaj z Leopoldom Štrumbljem in ju ubili.

ROZMAN Jože-Izidor, partizan, politični delegat pri Komandi mesta Škofja Loka. Rodil se je 4. septembra 1924 na Podreči 19, občina Kranj. 7. novembra 1944 so ga ujeli Nemci in domobranci v neki hiši v Stanišah v Poljanski dolini in ga ubili.

RUPNIK Avgust-Cvetko, kurir postaje P-5 na Predmeji. Rodil se je v Zadlogu pri Črnem Vrhju.

Avgusta 1944 so ga v bližini Črnega Vrha ujeli domobranci iz tamkajšnje 15. čete SNVZ. Ker jim ni hotel ničesar izdati, so ga mučili in poniževali. Med drugim so ga privezali za avto in ga vlekli po črnovrških cestah. Zvezanega kot psa so ga odpeljali v Godovič in ga izročili Nemcem, ki so ga ustrelili.

Rangus Janez: Fasc. 6 (Vrhpolje, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Repše Ivan: Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 554.

Rozman Jože: Kartoteka padlih v A INZ.

Rupnik Avgust-Cvetko: Alojz Ravbar, Primorski Turjak, Borec 1961, str. 212, kjer je navedeno, da je bil komandir postaje P-5; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 227.

S

SAŠEK Alojz, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1903 na Zajčjem Vrhu pri Stopičah.

Nemci in domobranci iz Novega mesta so ga ujeli in 21. oktobra 1943 obesili.

SILIČ Ivan, partizan v delavnicah 9. korpusa. Rodil se je 1912 v Mirnu pri Gorici, pred odhodom v partizane je stanoval v Ljubljani, krojač.

8. aprila 1945 so ga na Osojah nad Novo vasjo pri Žireh domobranci, Nemci in četniki ujeli skupaj z Leopoldom Kavčičem ter ju ustrelili.

SKUBIN Jožef, politični delegat kurirske postaje P-25 na pobočju Krna. Rodil se je 14. avgusta 1922 v Jezercah, Drežnica, Tolmin.

V začetku februarja 1945 so ga na Vrsnem ujeli domobranci. Odpeljali so ga v goriške zapore in predali Nemcem, ki so ga 5. aprila 1945 ustrelili v Trnovskem gozdu. Takrat so ustrelili 19 ujetnikov iz goriških zaporov, Slovencev in Italijanov, eden pa jim je ušel.

SREČO, partizan pri okrožni komisiji VOS za Novo mesto.

18. februarja 1944 so Nemci in domobranci v Gorenjem Vrhpolju pri Šentjernejju presenetili štiričlansko skupino enote VOS. V njej so bili še Jože Hudoklin, Rudolf Pirkovič in Karel Potočar. Trije pripadniki VOS so se raje ustrelili, kot pa da bi padli živi v roke sovražniku. Potočar pa je umrl v Mauthausenu.

STIPANIČ Ciril, partizan Cankarjeve brigade, rojen 5. marca 1926 v Kloštru pri Gradcu.

21. aprila 1943 ga je v Moverni vasi razorožil in ustrelil v glavo partizanski dezertler L. M. iz Moverne vasi, ki je pozneje odšel k MVAC v Semič.

Sašek Alojz: Fasc. 5 (Stopiče, Dolž, žrtve) v A Dolenjskega muzeja.

Silič Ivan: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 422.

Skubin Jožef: Seznam žrtev v okraju Tolmin, Okrajni odbor ZZB 108/1/51, fasc. 29 v A RO Združene liste socialnih demokratov.

Srečo: Erna Muser, Spomeniki naj govore, Zbornik spomenikov NOB v občini Novo mesto, str. 105.

Stipanič Ciril: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 484; Kartoteka odbora borcev Cankarjeve brigade.

STRLIČ Ciril, kurir kurirske postaje G-9. Rodil se je 4. julija 1925 na Dobračevi pri Žireh, delavec.

2. decembra 1943 so na domačiji pri Jazbecu na Žirovskem Vrhju domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko obkolili kurirje postaje G-9 in jih ujeli. Med njimi je bil Ciril Strlič. Vse kurirje so 9. februarja 1944 ustrelili na Kamnitniku pri Škofji Loki.

SVOBODA Vinko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 23. oktobra 1913 v Varšavi.

28. avgusta 1944 so domobranci in Nemci hajkali v okolici Smlednika in ga ranjenega ujeli. Ustrelili so ga in pustil ležati ob poti.

2. decembra 1943 so domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko v izdanem bunkerju na domačiji pri Mrlaku ujeli sedem kurirjev kurirske postaje G-9 na Žirovskem Vrhju. Ujete kurirje in gospodarja so predali Nemcem. Nemci so jih 9. februarja 1944 ustrelili v veliki skupini talcev v Škofji Loki. Na sliki so od leve Mihael Leander-Bogdan, ki je edini uspel zbežati, Ludvik Cigale-Čiro, Ciril Strlič in neznani kurir.

Strlič Ciril: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 543-544; Žirovski občasnik, št. 17/XI leto, str. 13.

Svoboda Vinko: Fasc. 301/34/71 (inv. 361), mapa 3, v A MNZ RS.

ŠARAF Dimov, partizan Kočevske brigade. Rodil se je 15. septembra 1907 v Solovodskem rajonu Baškirske avtonomne republike v bivši Sovjetski zvezi, kmetijski delavec.

15. maja 1944 so ga na Brezovi Rebri iz zasede ujeli domobranci in Nemci. Odpeljali so ga v Novo mesto, kjer so ga še istega dne ubili.

ŠTERMAN Matevž, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 16. septembra 1906 v Ljubljani Bežigrad, Svetosavska 14.

Ker je bil ranjen, je bil septembra 1942 na bolezenskem dopustu na Primskovem. Večkrat je bil v družbi S. D., J. G. in A. K., ki jih je imel za pristaše OF. V resnici so bili pristaši MVAC. Zvabili so ga v neko zidanico na Primskovem. Tam so ga zvezali in vrgli na gnojni voz. Odpeljali so ga v Temenico v italijansko postojanko, nato naprej v Šentvid, kjer so ga po petminutnem zasliševanju ustrelili. Med morilci je bil tudi A. K., pozneje vaški stražar in potem domobranec.

ŠTRUMBELJ Leopold, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je leta 1925 v Ljubljani.

Med boji okoli Trške gore, 7. februarja 1944, so ga domobranci in Nemci ujeli skupaj s partizanom Ivanom Repšetom in ju ubili.

ŠUKLJAN Alojz, partizan 1. brigade VDV. Rodil se je 16. junija 1924 v Puteri pri Gračani v Beneški Sloveniji, kmetijski delavec.

3. decembra 1944 je bil v bližini Babnega Polja ranjen v boju z Nemci in domobranci. Da ga ne bi živega prijeli, se je ustrelil. Pokopan je bil v Babnem Polju.

ŠVAJGER Josip-Toso, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1915.

Sedmerica belogardistov z Orlake je 1. septembra 1942 ujela tri partizane, med njimi Josipa Švajgerja. V Velikem Gabru so jih izročili poveljstvu italijanskega 51. pehotnega polka. Vse tri so Italijani ustrelili.

Šaraf Dimov: Kartoteka padlih v A INZ; Sporočilo 9. brigade z dne 23. 5. 1944; Velimir Kraševac, Deveta Kočevska brigada, str. 441.

Šterman Matevž: KUVZ, fasc. 28, Z. 4748 v A Slovenije.

Štrumbelj Leopold: Lado Ambrožič-Novljan, Gubčeva brigada, str. 554.

Šukljan Alojz: Fasc. 302-2/2A v A MNZ R Slovenije.

Švajger Josip: Franček Saje, Belogardizem, str. 591.

ŠVIGELJ Franc, partizan Krimskega odreda. Rodil se je 8. aprila 1917 na Kožljeku.

31. julija 1942 so ga pripadniki posadke MVAC v Begunjah pri Cerknici ujeli in ga izročili Italijanom. Ti so ga en dan mučili in ga 1. avgusta 1942 ustrelili v Cerknici. Pokopan je bil na pokopališču v Begunjah.

Švigelj Franc: Franček Saje, Belogardizem, str. 526-527; poročilo divizije Cacciatori delle Alpi, št. 288 z dne 3. 9. 1942; Pasott, Nastanek in delovanje Borovniške čete 1941, Notranjski listi II, str. 251; pismo OO ZZB Cerknica, št. 24/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije. Kopija pri avtorju.

T

TOMAŽ, priimek ni znan, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je v Ljubljani, dijak.

Bil je v štiričlanski patrolji. Zaradi izdaje domačina J. N. z Gornjega Križa so padli v zasedo posadke MVAC iz Žužemberka pred vasjo Zalisec. Tomaža so ujeli in odpeljali k italijanskim fašistom v Trebnje. Ti so ga 28. maja 1943 v Trebnjem ustrelili.

TOME Jože, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 8. februarja 1922 v Ljubljani, tekstilni tehnik.

Domobranci so ga konec leta 1943 ujeli. Izročili so ga Nemcem, ki so ga odpeljali v begunjske zapore. S štiridesetimi talci so ga v Šenčurju pri Kranju ustrelili 24. januarja 1944. Trupla talcev so pripeljali nazaj v Begunje in jih tam pokopali.

Tomaž: Ivan Jenko, *Mati je iskala sina*, Obzornik 1981, šte. 11.

Tome Jože: Štefe Franc-Miško in Franci Erzin, *Samo tako živi narod* (Pomniki NOB v Šenčurju in okolici), str. 42.

U

UDOVIČ Alojz, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 1924 na Obrhu pri Šmarjeti, kovaški pomočnik.

Ob napadu na skupino partizanov so ga pri Šentjerneju pripadniki MVAC z Dolenje Brezovice ujeli in nato predali Italijanom. Ti so ga 12. februarja 1943 ustrelili skupaj z aktivistom OF Janezom Pelkom.

Udovič Alojz: Vlado Jurančič, Šmarjeta pri Novem mestu v NOV, str. 65.

VANE Vladimir, partizan 2. bataljona Vojkove brigade. Rodil se je 12. junija 1927 v Mariboru.

V noči na 2. februar 1944 so Nemci in domobranci iz Gorenje vasi v Jurčkovi hiši na Fužinah v Poljanski dolini obkolili skupino partizanov Vojkove brigade. Poleg Vaneta so ujeli še dva partizana, štirje so jim ušli, štirje pa so padli. Vladimirja Vaneta so nato ustrelili na poti proti Trebiji pred Fužinami. Pokopan je na skupnem pokopališču v Novi Oselici.

VASLE Ferdo, kurir v Zidanškovi brigadi. Rodil se je 1926. leta v Andražu nad Polzelo.

8. januarja 1945 je bil pri Slevu blizu Stahovice hudo ranjen. Nemci in domobranci iz Kamnika so ranjenega ujeli in ustrelili.

VIDMAJER Tone, partizan neugotovljene enote. Rodil se je leta 1901 v Boštanju.

Decembra 1944 so ga pri Škofljici ujeli domobranci in Nemci ter ga nato ubili.

VOLK Friderik, partizan 3. sekcije telefonistov 9. korpusa. Rodil se je 6. februarja 1912 v Trnovem št. 69.

17. junija 1944 so Nemci z veliko skupino pripadnikov SNVZ pridrveli iz vasi Predmeja proti Trnovemu. Obkolili so vas Rijavci ter ujeli in ubili pet partizanov. Ujetemu Frideriku Volku, ki je bil na položaju izvidnice nad Vitovljami, so živemu vrezali v čelo srp in kladivo, mu iztaknili oči in pulili nohte, mu rezali kožo s telesa in ga zaklali, nato pa s ceste porinili nekaj metrov po pobočju.

Vane Vladimir: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 116.

Vašle Ferdo: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 9; pismo odbora 11. brigade Miloša Zidanška z dne 10. 2. 1993 RO ZZB Slovenije.

Vidmajer Tone: Spomeniki in spominska obeležja v občini Žalec.

Volk Friderik: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 99.

Z

ZAJC Vinko-Ivi, partizan neugotovljene enote. Rodil se je leta 1924.

1. septembra 1942 je sedem belogardistov z Orlake ujelo tri partizane, med njimi tudi Vinka Zajca-Iva. V Velikem Gabru so jih izročili poveljstvu 51. italijanskega pehotnega polka. Vse tri so Italijani takoj ustrelili.

ZAKRAJŠEK Mirko, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 14. februarja 1922 na Pilštajnu, Šmarje pri Jelšah. Stanoval je v Stražišču št. 81.

6. septembra 1944 je domobranec F. S. iz posadke v Kranju ovadil Nemcem, da je v hiši Jožeta Kopača na Mlaki pri Kranju partizan Mirko Zakrajšek. Policija je hišo obkolila in Zakrajška ustrelila na begu, hišo pa zažgala.

ZAKRAJŠEK Stanislav, kurir postaje TV-10 na Radleku. Rodil se je 10. marca 1926 v Škufčem, občina Cerknica.

Kot kurir postaje TV-10 je šel 14. decembra 1944 v vas Radlek po hrano. V gosti megli je naletel na domobrance iz 2. domobranskega bataljona in Nemce. Z rafalom so pokosili njega in Jožeta Laha-Braneta, ko sta nalagala hrano na voz, čeprav bi ju lahko ujeli. Pokopan je bil na pokopališču pri Fari v Novi vasi.

ZATLER Peter-Janez, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 6. julija 1897 v Klečah, preselil se je v Malo vas, mehanik.

7. septembra 1942 so ga pristaši MVAC iz Sela in Roženplja prijeli skupaj s partizanom Ignacem Cankarjem. Odvedli so ju v Trebnje. Fašisti so poročali, da so ju "zaradi odpora ustrelili". Ustreljena sta bila za pokopališčem pri cerkvi v Trebnjem.

Zajc Vinko: Franček Saje, Belogardizem, str. 591.

Zakrajšek Mirko: KUVZ, fasc. F 38, G 633, v A Slovenije; Pomniki NOV v občini Kranj, str. 228.

Zakrajšek Stanislav: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 123; pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Zatler Peter: Franček Saje, Belogardizem, str. 428, navaja napačni priimek Zalar; poročilo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 26. 3. 1993, št. 24/93 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju pa med drugim pojasnjuje to napako.

Ž

ŽEZLIN Mirko, partizan 1. bataljona Tomšičeve brigade. Rodil se je 10. februarja 1909 v Hruševici pri Štanjelu na Krasu.

6. junija 1943 so ga pripadniki MVAC iz Trebnjega na Primskovem ujeli skupaj z Jožetom Kržišnikom, Feliksom Laznikom in Ivanom Lukančičem. Predali so jih Italijanom, ki so jih obsodili na smrt in 11. junija 1943 ustrelili na Selih pri Šumberku.

ŽIVALIČ Franc, partizan Jeseniškobohinjskega odreda. Rodil se je 1911 v Grosupljem. Živel je v Šentvidu, Ljubljana Šiška.

V boju z Nemci je bil 25. marca 1945 ranjen. Odpeljali so ga v bolnico "Pavlo". Aprila je bil v bunkerju s še sedmimi ranjenci. Nemci z domobranci so ta bunker pri Škofji Loki odkrili ter ustrelili Franca Živaliča in štiri ranjence, dvema pa je uspelo pobegniti.

Žezlin Mirko: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 770- 771.

Živalič Franc: Dokumentacija OO ZZB Ljubljana Šiška; Spomin je moč, Ljubljana Šiška, str. 57.

3. D E L

**Seznam ujetih partizanov, ki so jih pripadniki MVAC in domobranci
predali italijanskemu in nemškemu okupatorju in ki so nato umrli
v koncentracijskih taboriščih**

Uvodno pojasnilo

V seznamu je poimensko navedenih štirideset partizanov, ki so jih domobranci ujeli v bojih in predali Nemcem. Ti so jih nato poslali v koncentracijska taborišča v Nemčiji, kjer so umrli zaradi raznih razlogov.

Ta seznam je najbolj pomanjkljiv. Vendar bo morda prav njegova objava spodbuda, da ugotovimo podobne primere nasilnih smrti ujetih partizanov.

Podobnih primerov smrti aktivistov in simpatizerjev OF, ki so jih aretirali in ki so umrli v koncentracijskih taboriščih, zlasti v Nemčiji, pa sem dosedaj evidentiral nekaj sto, kar pa ni dokončno število.

Samo v enem primeru sem ugotovil, da so pripadniki MVAC izročili italijanskim okupatorjem partizana, ki je nato umrl v italijanskem taborišču. Malo verjetno je, da takih primerov ni bilo več. Samo v štirih drugih primerih sem ugotovil, da je ujete partizane MVAC izročila Italijanom, kasneje pa so jih prevzeli Nemci in so umrli v njihovih taboriščih.

B

BABIČ Rudolf, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 5. avgusta 1914 v Burjih pri Marezigah pri Kopru.

Domobranci so ga 14. aprila 1944 ujeli na Trebelnem. Poslali so ga v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 9. novembra 1944 umrl (v podružnici Melk).

BABIČ Viktor, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 26. marca 1906 v Marezigah.

Domobranci in Nemci so ga ujeli 27. julija 1944 v Loški dolini. Poslali so ga v Mauthausen, kjer je 29. decembra 1944 umrl.

Babič Rudolf: Slovenska Istra v boju za svobodo, str. 687; Brošura Marezige 1921-1981, str. 162; Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 664.

Babič Viktor: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu; Slovenska Istra v boju za svobodo, str. 687.

C

CERKVENIČ Ivan, partizan Belokranjskega odreda. Rodil se je 24. aprila 1908 v Pobegih, Koper, kovač.

Domobranci so ga ujeli 1944. Poslali so ga v koncentracijsko taborišče Mauthausen. Umrl je 3. januarja 1945 v Gusenu.

D

DOMJO Jožef, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 3. marca 1911 v Sabadinih pri Kopru, kmet.

14. aprila 1944 so ga pri Trebelnem ujeli domobranci in Nemci. Odpe-
ljali so ga v Mauthausen, kjer je od lakote 3. marca 1945 umrl.

DROBEŽ Karel, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 12. oktobra
1918 v Kapli pri Žalcu, ključavničar.

Na Dolenjskem so ga novembra 1944, dan ni znan, ujeli domobranci.
Poslali so ga v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 6. aprila
1945 izčrpan umrl (Gusen).

Domjo Jožef: Brošura Marezige 1921-1981, str. 162, Slovenska Istra v boju za svobodo,
str. 688.

Drobež Karel: Spomeniki in pomniki NOB v občini Žalec.

F

FLISEK Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 20. januarja 1894 v Hrastniku.

24. novembra 1944 so ga domobranci ujeli. Odpeljali so ga v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je 10. marca 1945 umrl.

G

GALE Janez-Lojze, kurir kurirske postaje G-19 pod Storžičem. Rodil se je 5. maja 1923 v Srakovljah pri Kranju.

V januarju 1945 so ga na javki med Malo in Veliko Poljano ujeli domobranci. Odpeljali so ga v Dachau, kjer je umrl.

GANDE Aleksander-Saša, vezist- radiotelegrafist v Cankarjevi brigadi. Rodil se je 25. decembra 1926 v Semiču, dijak srednje tehnične šole.

Ko je z drugimi konec oktobra 1944 pri Žužemberku napeljeval telefon, so ga domobranci in Nemci obkolili in ranili v nogo. Po zaporu v Ljubljani so ga poslali v podružnico Mauthausna Sant Georgen pri Linzu (Gusen), kjer je 28. aprila 1945 umrl.

GRABNER Anton, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1912 v vasi Selo, Žalec.

Januarja 1945 so ga domobranci ujeli pri Motniku. Predali so ga Nemcem, ki so ga poslali v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je marca 1945 umrl.

GRIL Jože, partizan Šlandrove brigade. Rodil se je 1909 v Grižah pri Celju.

Decembra 1944 so ga na Dolenjskem ujeli domobranci. Odpeljali so ga v Dachau, kjer je umrl za tifusom 23. 3. 1945.

Gale Janez: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 655.

Gande Aleksander: Vladimir Kavčič, Mladost v boju, str. 165/166.

Grabner Anton: Pomniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec.

Gril Jože: Pismo OO ZZB Slovenj Gradec z dne 10. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

H

HOČEVAR Leopold, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 25. septembra 1908 v Hrastniku.

V bojih ob dolenski prometnici so ga decembra 1944, dan ni znan, ujeli domobranci in ga predali Nemcem. Umrli je v Mauthausnu 4. aprila 1945.

J

JANKOVIČ Alojz, partizan Notranjskega odreda. Rodil se je 1923 v Tomišlju.

13. januarja 1945 so ga pri Sv. Ani v Loški dolini v boju ujeli domobranci iz 47. domobranske čete. Poslan je bil v Dachau. Za posledicami terorja in nehumanega ravnanja je 6. maja 1946 umrl.

JAZBINŠEK Viktor, partizan Inženirsko-tehničnega bataljona 18. divizije. Rodil se je 22. novembra 1925 v Hrastniku, trgovski pomočnik. V bojih na Dolenjskem so ga 8. oktobra 1944 pri Hinjah ujeli domobranci in ga pripeljali v ljubljanske zapore. Od tam so ga odpeljali v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer so ga 2. decembra 1944 ustrelili.

Jankovič Alojz: Angela Kumše, Pripoved neke dobe (KS Tomišelj v NOB).

Jazbinšek Viktor: Poročilo OO ZZB Hrastnik št. 06/1 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

K

KAVALIČ Edvard, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 9. februarja 1912 v Pridvoru.

25. marca 1944 so ga pri Ribnici ujeli domobranci in Nemci. Poslan je bil v Mauthausen in 19. januarja 1945 je umrl v Gusenu.

KAVALIČ Mirko, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 18. avgusta 1922 v Pridvoru.

25. marca 1944 so ga pri Ribnici ujeli domobranci in Nemci. Poslan je bil v Mauthausen, kjer je 28. decembra 1944 umrl v Gusenu.

KRAŠEK Konrad, partizan neugotovljene enote 18. divizije. Rodil se je 20. januarja 1901 v Rečici.

7. novembra 1944 je bil v bojih z domobranci v Žvirčah ujet. Poslan je bil v Mauthausen, kjer je 29. januarja 1945 umrl.

KREGAR Dušan, partizan Proletarskega bataljona Toneta Tomšiča. Rodil se je 1921 v Ljubljani. Stanoval je na Zaloški cesti.

Dne 18. septembra 1942 so ga ujeli pripadniki MVAC v Kompoljah. Predali so ga Italijanom, kasneje - 1943 - pa so ga Nemci poslali v Dachau, kjer je umrl. Datum smrti ni znan.

KRIŽMAN Janez, vodnik 3. čete 3. bataljona Kočevske brigade. Rodil se je 6. marca 1911 v Rapljevem, kmetijski delavec.

25. marca 1944 so ga pri Makošah ujeli domobranci. Poslan je bil v Mauthausen. Umrl je 25. aprila 1945 v Gusenu.

Kavalič Edvard in Kavalič Mirko: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu.

Krašek Konrad: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu.

Kregar Dušan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 1. del, str. 514.

Križman Janez: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu.

L

LUKIN Ivan, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 15. septembra 1897 v Pridvoru.

Novembra 1944, dan ni znan, so ga pri Novem mestu ujeli domobranci in Nemci. Poslali so ga v Mauthausen. Umrl je 25. februarja 1944 v Peggau.

M

MAJERLE Anton, partizan Ljubljanske brigade. Rodil se je 1906 v Bistrici pri Črnomlju.

23. marca 1944 so ga pri Velikih Laščah ujeli domobranci. Predali so ga Nemcem, ki so ga poslali v koncentracijsko taborišče Dachau. Tam so ga mučili in ubili ter nato sežgali v krematoriju.

MEDVED Cveto, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 20. marca 1926 na Dolu pri Hrastniku.

V bojih na Dolenjskem so ga leta 1944, dan ni znan, ujeli domobranci. Odpeljali so ga v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 27. januarja 1945 umrl v Gusenu.

MRAK Jože, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 12. septembra 1922 v Velikih Brusnicah.

16. marca 1944 so ga pri Polici ujeli domobranci in Nemci. Poslali so ga v Mauthausen, kjer je 1. marca 1945 umrl.

Majerle Anton: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj.

Medved Cveto: Pismo OO ZZB Hrastnik, št. 06/1/92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Mrak Jože: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu.

N

NANUT Boris, partizan 2. čete 5. bataljona 2. brigade VDV. Rodil se je 18. oktobra 1925 v Sovodnjah pri Gorici, trgovski pomočnik.

28. septembra 1944 so domobranci in nemški policisti po izdaji dezerterja J. T. v bližini Kranja obkolili pet borcev 2. čete 5. bataljona 2. brigade VDV in jih ujeli. Trije so umrli 4. aprila 1945 v Wien-Hintebrucke, med njimi tudi Nanut.

NAPRET Jurij, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1889 v Hrastniku. V bojih na Dolenjskem so ga leta 1944, dan ni znan, ujeli domobranci. Odpeljali so ga v taborišče Augsburg, kjer je v začetku leta 1945 umrl.

Nanut Boris: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 359-360.

Napret Jurij: Pismo OO ZZB Hrastnik št. 06/1/92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

O

OBLAK Anton, pomočnik mitraljezca v Dolenjskem odredu. Rodil se je 10. decembra 1923 v Šmihelu pri Mozirju. 2. novembra 1944 so ga pri Šentvidu ujeli domobranci. Poslali so ga v Mauthausen, kjer je 5. marca 1945 umrl.

P

POTOČAR Karel, partizan neugotvljene enote. Rodil se je 3. marca 1913 v Gorenjem Vrhpolju, delavec.

18. februarja 1944 so ga ujeli domobranci in ga predali Nemcem. Poslan je bil v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 24. oktobra 1944 umrl v Hartheimu.

PRIMOŽIČ Alojz, partizan neugotvljene enote. Rodil se je 5. maja 1896 v Hrastniku.

Septembra 1944 so ga domobranci ujeli in predali nemški policiji. Odpeljali so ga v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer so ga 17. februarja 1945 ustrelili.

Potočar Karel: Fasc. 6 (žrtve - Vrhpolje) v A Dolenjskega muzeja.

Primožič Alojz: Pismo OO ZZB Hrastnik, 06-1/92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

S

SIMONČIČ Egon, intendant 5. bataljona 2. brigade VDV. Rodil se je 10. julija 1924 v Ljubljani, dijak.

28. septembra 1944 so ga s skupino soborcev 2. čete 5. bataljona 2. brigade VDV pri Kranju ujeli domobranci in nemški policisti. Umrl je 31. januarja 1945 v Hartheimu. (Glej opis smrti Borisa Nanuta.)

SOMRAK Jožef, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 24. decembra 1909, Kal pri Novem mestu.

20. marca 1944 so ga na Kuzarjevem Kalu nad Prečno ujeli domobranci in Nemci. Najprej je bil zaprt v Novem mestu in nato v Begunjah. Poslali so ga v Mauthausen, kjer je 20. aprila 1945 umrl.

Simončič Egon: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 359-360.

Somrak Jožef: France Filipič, Dokumentacija za monografijo Mauthausna.

Š

ŠENK Anton, partizan, med organizatorji OF na Igu in borec Šercerjeve brigade. Rodil se je 20. aprila 1912 na Igu.

Domobranci so ga v bojih leta 1944, dan ni znan, ujeli in izročili nemški policiji. Odpeljali so ga v Nemčijo, kjer je 25. februarja 1945 umrl v koncentracijskem taborišču Buchenwald.

ŠIFRAR Ivan, partizan, najprej v minersko-sabotažnem vodu Triglav, kasneje na Primorskem. Rodil se je 16. maja 1917 v Ljubljani, živel v Zgornjih Gorjah, ključavničar, delavec v železarni na Jesenicah.

V bojih na Primorskem so ga 4. julija 1944 ujeli domobranci. Predali so ga Nemcem, ki so ga poslali v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 20. marca 1945 v Linzu III. umrl.

Šenk Anton: Pismo KO ZZB Ig z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.
Šifrar Ivan: Boj pod Triglavom, str. 472.

T

TOMC Tone-Tomčev, partizan 4. čete Notranjskega odreda. Rodil se je v Podložu v Loški dolini (ali pri Sv. Ani).

V borbi v Loški dolini je bil 20. februarja 1943 ranjen. Ujeli so ga pripadniki MVAC. Poslali so ga v internacijo v Italijo, kjer je leta 1943, dan ni znan, umrl.

TOMC Vinko, partizan neugotovljene enote.

Ob napadu na skupino partizanov v gozdu Pogača nad Ložem so ga pripadniki MVAC iz Grahovega ranili in 20. januarja 1943 ujeli. Predali so ga Italijanom. Po kapitulaciji Italije so ga iz internacije v Italiji poslali v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je umrl.

Tomc Tone: Franci Strle, Partizani ustreljeni na obeh straneh in belogardisti v Loški dolini do jeseni 1942, Borec 2-5/91, str. 394.

Tomc Vinko: Jože Janež, dokumentacija za monografijo o Notranjskih odredih v arhivu odbora Notranjskega odreda.

U

UDOVIČ Franc, partizan 8. brigade Frana Levstika. Rodil se je 15. januarja 1915, Gračišče, Koper, kmet. Neugotovljenega dne marca 1944 so ga pri Ribnici ujeli domobranci in Nemci. Poslali so ga v Mauthausen. 9. aprila 1945 je v Gusenu umrl.

Udovič Franc: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu; Slovenska Istra v boju za svobodo, str. 694.

V

VEŠKOVO Alojz, partizan Gubčeve brigade. Rodil se je 22. julija 1913 na Pomjanu.

Maja 1944, dan ni znan, so ga ujeli domobranci in Nemci. Poslali so ga v Mauthausen, kjer je 15. aprila 1945 umrl.

Veškovo Alojz: France Filipič, Dokumentacija za monografijo o Mauthausnu; Slovenska Istra v boju za svobodo, str. 694.

Z

ZATLER Franc, partizan neugotovljene enote. Rodil se je 1910 v Limovcih, rudar v Zagorju.

Julija 1944 so ga pri Žužemberku ujeli domobranci. Predali so ga Nemcem, ki so ga poslali v koncentracijsko taborišče Mauthausen, kjer je 4. maja 1945 umrl.

ZAVRTNIK Franc-Tarzan, partizan 2. čete 5. bataljona 2. brigade VDV. Rodil se je 1920 v Solkanu pri Gorici.

28. septembra 1944 so ga s skupino pri Kranju ujeli domobranci in nemški policisti. Umrl je 24. marca 1945 v Ebenseeju. Več podatkov pri opisu smrti Borisa Nanuta.

ZUPAN Avgust, partizan 15. brigade. Rodil se je leta 1910 v Jeronimu pri Vranskem.

Med boji na Gorjancih novembra 1944 so ga ujeli domobranci. Poslali so ga v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je marca 1945 umrl.

ZUPANČIČ Milan, partizan Tomšičeve brigade. Rodil se je leta 1912 na Dobravi pri Dobrniču.

19. septembra 1942 so šli trije partizani Tomšičeve brigade, med njimi Zupančič, v Rapljevem na Blokah k domačinom, da bi zvedeli novice in dobili hrano. Zvabili so jih v hišo in vse tri ujeli. Pripadniki MVAC so jih predali Italijanom. Zupančiča so kasneje predali Nemcem. Umrl je v taborišču Dachau. Dan ni znan.

Zatler Franc: Spomeniki in spominska obeležja NOV v občini Žalec, str. 73-74.

Zavrtnik Franc: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 356-360.

Zupan Avgust: Spomeniki in spominska obeležja NOV v občini Žalec, str. 73-74.

Zupančič Milan: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 222 in 267.

Ž

ŽEPIČ Janez, partizan v podoficirski šoli 18. divizije. Rodil se je leta 1924 v Obrhu pri Črnomlju.

Domobranci so ga 3. maja 1944 ujeli na Korinju. Zaprt je bil v Ribnici, Kočevju in Ljubljani. Domobranci so zahtevali, da vstopi v njihove vrste. To je odklonil, zato so ga predali Nemcem. Ti so ga poslali v koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je umrl. Točen datum ni znan.

Žepič Janez: Dokumentacija OO ZZB Črnomelj; Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, str. 378.

4. DEL

Pregled skupin in posameznih neznanih ujetih partizanov,
ki so jih pobili ali na druge načine izven boja umorili
pripadniki MVAC, domobranci in drugi sodelavci okupatorjev v
samostojnih akcijah

(po krajih pobojev)

Uvodno pojasnilo

V pregledu je po krajih smrti navedenih enainšestdeset posameznih neznanih partizanov, ki so padli kot ujetniki MVAC, domobrancev in drugih sodelavcev okupatorja. Od teh je znanih le sedem imen, ki so ugotovljena naknadno. Razen tega je navedenih po krajih smrti 125 skupin, v katerih je bilo najmanj 790 partizanov, ki so jih pokončali pripadniki MVAC in domobranci kot svoje ujetnike. Le 278 njihovih imen je znanih oziroma sem jih odkril na podlagi raznih dokumentov.

Skupaj je torej posameznikov in v sestavah skupin v pregledu navedenih 851 partizanov, ki so jih pobili kot ujetnike MVAC, domobranci in drugi sodelavci okupatorja v samostojnih akcijah. Kljub naporom, da bi ugotovil osebne podatke žrtev MVAC in domobranstva, sem o skupinsko pobitih uspel zvedeti le okoli 33 odstotkov podatkov. Malo verjetno je, da se bo z nadaljnjo raziskavo bistveno izpopolnil seznam imen žrtev.

Knjiga seveda ne govori o partizanskih zmagah nad enotami in posadkami okupatorjevih sodelavcev oziroma nad okupatorjevimi enotami. Partizanske zmage so podrobno opisane v monografijah partizanskih brigad, divizij in odredov. V monografijah so opisani tudi manj uspešni boji partizanskih enot, pa tudi vsi pomembnejši porazi. V četrtem in delno tudi v petem delu knjige pa so navedene posledice nekaterih partizanskih porazov v boju z enotami MVAC, domobranstva ter drugih sodelavcev okupatorja in z združenimi enotami okupatorja ter njegovih domačih sodelavcev. Gre predvsem za primere, ko so zaradi spleta okoliščin in zaradi naglega umika partizanskih enot nekatere partizane ali cele skupine ujeli okupatorjevi sodelavci. O tem sem že pisal v petem poglavju uvodnega dela knjige, tukaj pa so nanizane posledice tega, zlasti poboji takrat ujetih ali ranjenih partizanov.

AJDOVEC

8. maja 1944 je v Ajdovcu padlo v roke domobrancev sedem partizanov iz sestava Ljubljanske brigade, najmanj štirje pa iz drugih enot. Ujete partizane so mučili in ubili.

Očividec dogodka Hinko Bratož-Oki je izpovedal, da so takrat dve-sto metrov pod vasjo Lipovec domobranci ujeli in ubili dva partizana iz Ljubljanske brigade. Razbili so jima lobanje.

Zraven njiju je tedaj še živel smrtno ranjeni partizan Čerkez Ilija, ki so mu domobranci že ranjenemu polomili nogi in roki ter ga pustili, da se je mučil.

Na drevesih sta visela dva partizana Ljubljanske brigade, ki ju je brigada zjutraj tistega dne poslala v patroljo. Domobranci so ju obesili z glavo navzdol. Imela sta prerezana vratova in kri jima je še vedno počasi odtekala.

V vasi so na njivi našli politkomisarja 2. čete 2. bataljona Dušana Bando. Ležal je z razbito lobanjo, v katero so mu domobranci zasadili njegovo žlico.

Na nekem skednju so našli še dva partizana, ki sta imela prestreljena trebuha.

Našli so še več partizanov, med njimi tudi tista, ki sta odšla zgodaj tistega dne kopat grob za dva partizana, ki sta že več dni ležala na njivi blizu vasi. Oba, ki naj bi kopala grob, sta ležala razmesarjena komaj dva metra stran od mrtvih soborcev, katerih trupli sta že razpadali. Znani so naslednji partizani Ljubljanske brigade, ki so jih domobranci takrat pobili:

BANDA Dušan-Ganjo, politkomisar 2. čete 2. bataljona, rojen v Slunju 1923, v Ljubljani je stanoval na Karlovški cesti, dijak.

ILIJA, po rodu Čerkez.

KAPŠ Peter, partizan 1. bataljona, rojen 1912 v Hreljinu pri Starem trgu.

ŠAVORA Alojz-Aljoša, partizan 1. bataljona, rojen 1913 v Središču ob Dravi.

ŠTEBLAJ Vid, partizan 3. bataljona, rojen 1926 na Golem pri Ljubljani.

Priimki in imena drugih petih ujetih in umorjenih partizanov niso ugotovljeni.

Ajdovec: Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 205;

Kartoteka padlih v A INZ; Bratož Hinko-Oki, Dnevnik partizana, 2. del, str. 201 (Dušan Banda in Alojz Šavora sta navedena že v poimenskem pregledu žrtev). Po podatkih kartoteke padlih v INZ so bili pobiti partizani 10. brigade pokopani ob cesti, ki pelje iz Velikega Lipovca na Brezovo Reber.

AJDOVEC

27. julija 1944 so domobranci iz Novega mesta obkolili Ajdovec. Takrat so ujeli, prebodli z bajoneti ter s streli umorili:

Alojza RUSJANA-Marjana iz Spodnjega Kašlja pri Ljubljani, intendanta v oficirski šoli Glavnega štaba NOV in PO Slovenije; naveden že v poimenskem seznamu žrtev;

Ivana GROŠLJA iz Dupelj, njegovega pomočnika, ki je tudi naveden v poimenskem seznamu;

dva neznana partizana 12. brigade.

Razen teh so domobranci neznano kam odpeljali Toneta FINCA, kurirja Okrožnega odbora OF Novo mesto, neznanega partizana 12. brigade in aktivista OF Gnidovca, čigar ime ni znano.

Takrat so enako umorili še šest aktivistov, ki so bili člani Okrajnega odbora OF Mirna Peč.

AMBRUS

18. marca 1943 so pripadniki MVAC ob napadu dela Tomšičeve brigade na njihovo postojanko izobesili na neki hiši v Ambrusu belo zastavo. Vaščanka je na položaje Tomšičeve brigade prišla povedat, da se bodo branilci vdali.

Iz 2. čete 1. bataljona Tomšičeve brigade je proti tisti hiši odšla desetina partizanov, toda branilci so nanje začeli streljati. Padlo je ali bilo ranjenih več mladih partizanov, najmanj trije so tam obležali.

AVČE

Konec aprila 1944 je bil v Avčah sestanek OF. Drugi dan so prišli domobranci iz Tolmina in odpeljali vse, ki so bili na sestanku. Samo iz ledinskega območja so odpeljali petintrideset ljudi, češ da so partizani. Ujeli so tudi političnega komisarja, ga slekli, pretepli, da se ni mogel ganiti. Položili so ga na kup opreme, vse skupaj polili z bencinom in zažgali. Žrtev je živa zgorela.

Ajdovec: KUVZ, fasc. 25, Z 2667, v A Slovenije.

Ambrus: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 562-563.

Avče: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 89.

BANJALOKA

Med 22. in 24. decembrom 1944 so domobranci iz Kočevja pri Novih selih ujeli in ubili tri partizane Devete Kočevske brigade. Njihovih priimkov ni bilo mogoče ugotoviti. Takrat so domobranci v Novih selih ujeli tudi politdelegatko Mimo Cotman in jo ubili. (Glej zapis v poimenskem seznamu žrtev pobojev domobrancev nad ujetimi partizani.)

BEGUNJE pri Cerknici

10. novembra 1943 je poveljnik Tomšičeve brigade Stanko Semič-Daki poslal v Begunje k nekemu kmetu dva kurirja, ki se nista vrnila. Kasneje so povedali, da je tisti kmet oba pobil s sekiro.

Očitno je bil oborožen domobranski terenski obveščevalec in likvidator.

BIČ in ZAGORICA

Med celodnevni bojem 1. bataljona Tomšičeve brigade z MVAC in Italijani 21. januarja 1943 pri Biču in Zagorici, zlasti na Špajhribu, je poveljnik bataljona poslal v Zagorico v štab brigade tri kurirje, od katerih se ni nihče vrnil. Vsi so izginili. Ujela jih je lahko le MVAC. Med njimi so bili: Ivan Dolinšek iz Zagorja ob Savi, ki so ga nato Italijani ustrelili v Šentvidu pri Stični, Feliks Dovč in Ivan Roje. Razen navedenih so MVAC in Italijani tega dne ujeli še dva neznana partizana Tomšičeve brigade in ju ustrelili.

BIRČNA VAS

Marca 1945, dan ni znan, so trije domobranci v Birčni vasi ujeli in ubili dva intendanta Gubčeve brigade.

BISTRICA pri Šentrupertu

23. maja 1944 je domobranska patrolja na poti proti Bistrici pri Šentrupertu "na begu" ustrelila neznanega partizana.

BIZOVIK

Leta 1943, dan ni znan, so pripadniki MVAC v Bizoviku ujeli dva neznana partizana, ki so ju na povelje S. B. takoj ustrelili.

Banjaloka: Velimir Kraševac, Deveta Kočevska brigada, str. 320.

Begunje: Franci Strle, Tomšičeva brigada 3. del, str. 468.

Bič in Zagorica: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 444.

Birčna vas: KUVZ, fasc. 31, Z-6844 v A Slovenije.

Bistrica pri Šentrupertu: Poročilo domobranske 3. bojne skupine za obrambo okraja Novo mesto za obdobje od 21.-31. maja 1944, fasc. 26/III, št. 14635 v A INZ.

Bizovik: KUVZ, fasc. 34, Z-686 v A Slovenije (Zadeva S. B., organizator in komandant MVAC v Bizoviku, pozneje komandir 28. čete v Stični).

BLATO pri Trebnjem

19. novembra 1944 je domobranec 4. domobranskega bataljona na Blatu ustrelil partizana, za katerega ni bilo mogoče ugotoviti imena, baje je bil kurir.

BLOKE

19. decembra 1944 so domobranci, med njimi je bil V. L., preoblečeni v angleške uniforme, na Blokah ujeli in ubili Janeza Palčiča-Mišmaša iz Notranjskega odreda, rojenega 1909 v Lipovcu pri Ribnici. Ista skupina velikolaških črnorokcev je takrat ubila tudi 19-letno mladinsko aktivistko Zofko Korošec.

BOROVLJE

Iz Ljubljane, Dolenjske, Notranjske, Gorenjske in severne Primorske se je med 8. in 10. majem 1945 umikala več kot dvajsettisočglava množica vojakov nemške vojske, enot SS, policije, orožništva in slovenskega domobranstva. Tretji dan po uradni razglasitvi kapitulacije nacistične Nemčije, 11. maja 1945 popoldne, je del teh enot pri boroveljskem mostu čez Dravo napadel partizane 1. in 2. bataljona Bračičeve brigade in dela Koroškega odreda. Napad nemškega topništva in tankov ter domobranskih minometov in mitraljezov, ki so podprli neposreden napad dveh domobranskih bataljonov, ni bil pričakovan, saj so potekala pogajanja. Prav takrat je 3. četa 2. bataljona Bračičeve brigade že razoroževala predhodnico velike sovražne kolone. Druge partizanske enote so varovale razoroževanje. To varovanje je pomenilo preprečiti morebitno upiranje pri oddaji orožja. Pri tem so uporabljali le ročno strelno orožje, niso pa imeli obrambe pred tanki in topovi. Zaradi omenjenega izredno koncentričnega tankovskega, topniškega in minometnega ognja, ki je bil priprava kasnejšega pehotnega napada domobranskih enot, je ta ogenj v resnici množično uničeval partizanske enote, ki niso imele kritja. Padlo je več kot sto osemdeset partizanov omenjenih enot, od katerih je večina preprosto izginila. To še posebej velja za tiste partizane, ki so bili pri dravskem mostu. Domobranci, ki so se nekaj dni pred tem preimenovali v tako imenovano Slovensko narodno vojsko, so težko ranjene partizane in trupla padlih partizanov pometali v Dravo. Nikoli ni bilo mogoče natančno ugotoviti, koliko težkih ranjencev so vojni zločinci 11. maja 1945 pometali z mostu pri Borovljah v Dravo. Po oceni so domobranci takrat v kratkem času pobili dosti več kot štirideset težko ranjenih partizanov ali jih pometali v Dravo, kjer so utonili. Nemci so pokol, ki so ga izvajali domobranci nad ranjenimi partizani, le opazovali.

Nemški in domobranski poveljniki, glavni krivci za ta zadnji domobranski zločin nad ranjenimi partizani, so dobro poznali določila brez-

---

Blato: KUVZ, F 32, Z-6963 v A Slovenije.

Bloke: Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 476.

pogojne kapitulacije Nemčije. V 5. točki je bilo tudi določilo, kakšne bodo posledice kršitve akta o kapitulaciji:

"5. Če se nemško vrhovno poveljstvo ali katerakoli oborožena sila pod njegovim poveljstvom ne bo ravnala v skladu s tem dokumentom, bosta vrhovno poveljstvo Rdeče armade in vrhovno poveljstvo zavezniških ekspedicijskih sil sprejela vse kazenske ukrepe, ki jih bosta imela za potrebne."

Treba pa je omeniti, da so poboj slovenskih partizanov, ki so ga domobranci izvajali 11. maja 1945 ob Dravi pri Borovljah, na drugem bregu reke opazovali angleški oficirji. Menda je to, da so bili priče strahotnega domobranskega vojnega zločina tri dni po nemški kapitulaciji, vplivalo, da so Angleži dva tedna kasneje predali Jugoslovanski armadi veliko tistih domobrancev, ki so se jim predajali, potem ko so zlomili partizansko obrambo dravskih mostov 11. in 12. maja 1945. To naj bi bil svojevrsten "kazenski ukrep" v smislu omenjene 5. točke akta o brezpogojni kapitulaciji.

Bračičevo brigado so malo pred tem popolnili s številnimi mobiliziranci. Prav teh je bilo največ med pobitimi. Evidenca o prisotnem moštvu brigade je bila pomanjkljiva, zato do sedaj ni bilo mogoče najti vseh podatkov o žrtvah. Seveda s tem ni rečeno, da ni bilo posamičnih podatkov o žrtvah. V Borovljah so domobranci pri preboju čez Dravo ranili 126 partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda. Ti so bili v veliki večini ranjeni na položajih, ki so bili nekoliko odmaknjeni od mostu. Ranjence, ki so obležali po okoliških vaseh, so kasneje prepeljali v prostore ginekološkega oddelka celovške bolnišnice.

Seveda pa so podatki, da sta imela Bračičeva brigada in Koroški odred "najbrž več kot dva tisoč mrtvih", kar navaja ameriški zgodovinar Thomas M. Barker, močno pretirani.^{*1}

Vseh partizanov je bilo pri Borovljah in ob Dravi namreč manj kot tisoč, torej le polovica števila mrtvih, ki jih Barker navaja kot partizanske izgube.

Tudi o obnašanju esesovcev, med katere šteje Barker tudi slovenske domobrance, bi se dalo natančneje povedati. Barker namreč pravi: "Esesovski gangsterji so spet teptali svoje ranjene nasprotnike do smrti, trupla pa metali v Dravo." To je seveda res, saj so imeli glavno vlogo v teh gnusnih vojnih zločinih njihovi pomagači - domobranski gangsterji, ki so večino zločinov pri Borovljah storili sami.

Uvodni podatki o številu moštva tako imenovane Korpsgruppe Werner von Seeler (imenovala se je po nemškem polkovniku, ki mu je Rösener zaupal poveljstvo), ki je prek Ljubelja prodirala proti Dravi

^{*1}Thomas M. Barker, Socialni revolucionarji in tajni agenti - Koroški slovenski partizani in britanska tajna služba, Ljubljana 1989, str. 95 do 107.

mimo Borovelj, da bi se predala 5. britanskemu korpusu, po novejših Barkerjevih raziskavah niso bili točni. Bilo jih je za 50 odstotkov več. Namesto 20.000, kot navajam v uvodu, jih je bilo kakih 30.000. Od tega kakih 10.000 nacistov in 20.000 kvislingov. Med njimi je bilo okoli 13.000 "Krenerjevih domobrancev", kot jih imenuje Barker.

Partizani (Koroški odred in Bračičeva brigada) so se, po Barkerju, "znašli v spretno usklajenem nepričakovanem napadu, podprtem s topništvom. Sovražniki, med katerimi so bili mnogi zagrizeni morilci in vojni zločinci, so obupno poskušali pobegniti pred slovensko NOV in JA, ki je prihajala na pomoč."

Barker nadaljuje: "Podivjanim Nemcem in njihovim slovanskim lutkam se je tako (z zahrbtno prevaro, opomba S.G.) tega dne in 12. maja posrečilo, kar so hoteli: da se namreč vdajo britanskim četam, ki so čakale pri Humperku kot pasivni opazovalci, kar se tiče partizanov."

Iz navedenega lahko ugotovimo:

- a) da je bila premoč sovražnika 11. maja 1945 pri Borovljah v moštvu tridesetkratna, v oborožitvi pa še mnogo večja,
- b) da je bila navidezna predaja prvih esesovskih enot delu Bračičeve brigade le del "spretno usklajenega nepričakovanega napada, ki je bil podprt s topništvom".

Poboj stoosemdesetih partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda ni bil nikakršna velika zmaga slovenskih domobrancev, ampak le verolomni napad, potem ko je že tri dni veljal akt o kapitulaciji vseh čet pod nemškim poveljstvom. Pod tem poveljstvom so očitno bili domobranci do zadnjega, kljub navidezni samostojnosti. Slovensko domobranstvo Barker uvršča prav tja, kjer mu je v resnici zgodovinsko mesto: med kvislinge, morilce in vojne zločince, o čemer bo še tekla beseda.

CERKNICA

Leta 1945, dan ni znan, ko je 2. domobranski bataljon ustanovil svojo postojanko tudi v Cerknici, je V. B. ustrelil štiri partizane, ki so jih ujeli.

Borovlje (ostali viri):

Franci Strle, Veliki finale na Koroškem, str. 159-169; Silvo Grgič-Šimen, Najbolj krvavi boj Bračičeve brigade, TV-15, leto 1980 (13 nadaljevanj); Dr. Pavla Lah, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 65, poglavje Kronika koroških bolnic; Padlim za svobodo - Pomniki protifašističnega boja na Koroškem, str. 44-46; Sobotne priloge Dela, poštni predal 29: Tine Velikonja, Celovška zarota - vetrinjska tragedija (23. 6. in 1. 9. 1990); Sobotna priloga Dela, poštni predal 29, Silvo Grgič: polemika s T. Velikonjo z dne 16. 6. in 11. 8. 1990.

Cerknica: KUVZ, fasc. 31, Z-6860, v A Slovenije.

CEROVEC

10. februarja 1943 je petinštirideset pripadnikov 2. čete 3. bataljona MVAC iz Semiča naletelo pri Cerovcu na tri partizane in dva od njih ubilo. Eden od ubitih je bil Franc Matkovič (glej poimenski seznam žrtev MVAC - ujetih partizanov), ime drugega pa ni znano.

CIRNIK

11. januarja 1945 je ostala bolničarka Fani Knezova iz Dolenjskega odreda sama z manjšo skupino ranjencev. Dolenjski odred se je ta dan srdito bojeval nedaleč stran na Trebanjskem Vrhu z deli 4. domobranskega bataljona. Odred je imel hude izgube, osem mrtvih, pet ranjenih, enajst ujetih in osemnajst pogrešanih. Bolničarko Fani Knez so takrat skupaj z ranjenimi partizani ujeli. Domobranci so njo in vse ranjence pobili v bližini Cirknika.

Po kartoteki padlih sta bila med njimi dva partizana Dolenjskega odreda: Brilej Justin, rojen 1926 v Gabrjah iz 1. čete 3. bataljona, in Kraupner Jože, rojen 1925 v Vinjah, iz 1. čete 2. bataljona.

V Cirkniku so domobranci naslednji dan ubili enega od dveh članov patrolje 2. čete 2. bataljona odreda Antona Trontlja, rojenega 1907 na Novi Gori.

Vsi pobiti partizani so bili pokopani na pokopališču na Mirni.

ČATEŽ

Marca 1943, dan ni znan, so pripadniki MVAC iz postojanke Temenica na Čatežu ujeli in umorili neznanega partizana. Med pripadniki MVAC, ki so sodelovali pri zločinu, je znan N. H. iz Temenice.

ČEKOVNIK

V Čekovniku, vasi med Vojskim in Idrijo, sta 30. aprila 1945 dva mladoletna domobranca, po nekaterih podatkih sta imela po šestnajst let, pod vasjo na cesti stražila trideset ujetih partizanov in aktivistov, zvezanih z žico. Najprej sta se nad njimi surovo izživiljala, potem sta jih z nemškima brzostrelkama vseh trideset postrelila. Med takrat pobitimi partizani in aktivisti so znani samo trije: inženir Stanko Skok, rojen 1. avgusta 1909 v Domžalah, Ljudmila Kobal, rojena 9. septembra 1924 v Vojskem in Marija Poljanec, rojena 12. julija 1925 v Vojskem.

Drugi so bili iz raznih enot 9. korpusa in aktivisti s Primorske in dela Gorenjske.

Cerovec: Poročilo italijanskega zveznega oficirja pri MVAC Semič za februar 1943, fasc. 744/II, v A INZ.

Cirknik: Iz trpljenja in krvi (ZB Laško), str. 176-178. Kartoteka padlih v A INZ. Za vse navedeno so poročila o smrti, ki so jih podpisali odgovorni v štabu Dolenjskega odreda. Čatež: KUVZ F-30, Z-6275 v A Slovenije.

Čekovnik: Stanko Petelin, Gradnikova brigada, str. 703; Črtomir Šinkovec, Obisk pri mrtvih partizanih, Borec 1957, str. 383; pismo OO ZZB Idrija, št. 42/91 z dne 3. februarja 1992 Republiškemur odboru ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

DEDNI DOL pri Višnji Gori

Trideset četnikov Marnovega Dolenjskega četniškega odreda je 15. maja 1944 v mlinu pod Dednim Dolom presenetilo del patrolje Cankarjeve brigade. Enega partizana so ujeli in ubili.

Verjetno je bil to partizan 2. bataljona Cankarjeve brigade Anton Plut, rojen 1911 v Suhorju pri Metliki.

DOB pri Domžalah

23. decembra 1944 se je oglasil na svojem domu pri Miheliču kurir postaje G-9 Franc Češka. Prijeli so ga domobranci iz Domžal, ki so ga s še nekim drugim partizanom pripeljali v Dob in ga tam ustrelili.

DOBEC v bližini Begunj pri Cerknici

V drugi polovici septembra 1943 sta šla v patroljo proti Dobcu dva partizana kolesarske čete Tomšičeve brigade. Pogrešana partizana so našli ubita in razmesarjena. Bila sta žrtvi MVAC iz Dobca, katere pripadniki so se tiste dni še vedno potikali v bližini svojih domov. Bili so v stikih z nemško posadko na Rakeku.

DOLŽ pri Novem mestu

15. julija 1944 so novomeški domobranci in Nemci ujeli in ustrelili oziroma zaklali partizane 3. čete 4. bataljona Ljubljanske brigade: Luko Apiha, rojenega 17. oktobra 1905 v Ribnici na Pohorju, Viktorja Pušnika, rojenega 13. aprila 1913 v Sv. Antonu na Pohorju, ki je bil ranjen in nato ujet ter zaklan, ter Franca Podlesnika, rojenega 2. novembra 1914 v Lehnah pri Ribnici na Pohorju. Domobranci so bili iz sestava 34. domobranske čete.

DRGANJA SELA

7. septembra 1944 je domobranska patrolja iz Novega mesta na Drganjih selih ustrelila neznanega partizana. Pri umoru sta sodelovala domobranca V. H. iz Toplic in F. B. iz Mraševega. Takrat so ubili tudi partizana Zvonka Hrovata, ki je že v poimenskem seznamu.

DRGANJA SELA

22. julija 1943 je MVAC iz Novega mesta pri Drganjih selih napadla četo 1. bataljona Tomšičeve brigade, ki se je vračala iz Birčne vasi. Pripadniki MVAC so pri tem ujeli težko ranjenega partizana, mu vzeli puško in ga umorili.

Dedni Dol: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 236; Kartoteka padlih v INZ.

Dob: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 642.

Dobec: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 283.

Dolž: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2/772, 773 in 771 v A Slovenije.

Drganja sela: KUVZ, fasc. 30 Z-6363 v A Slovenije.

Drganja sela: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 29.

DUNAJ pri Češnjicah

21. aprila 1945 so domobranci iz postojanke v Šentvidu pri Lukovici ujeli v zemljanki nad Krulcem dva partizana in dva aktivista OF. Ubili so jih v gozdu nad Dunajem pri Češnjicah na Moravškem. To so bili: Gvido Cerar iz Zg. Tuštanja, po domače Motkov, rojen 7. septembra 1914, partizan (že naveden v poimenskem seznamu), in neznani partizan, doma iz Škofje Loke, iz Zidanškove brigade. Ubita aktivista Miha Pirnat in Stane Cerar bosta navedena v seznamu žrtev aktivistov OF.

DVOR pri Žužemberku

21. oktobra 1944 so domobranci pri Dvoru ujeli težko ranjenega partizana iz 18. divizije. Po njihovih navedbah naj bi bil "propagandist", ki je kmalu nato "umrl za ranami".

GLINA na Bloški planoti

4. januarja 1945 so domobranci iz 2. bataljona presenetili 1. in del 4. čete Notranjskega odreda v vasi Glina. Zaradi velike domobranske premoči je bila 4. četa Notranjskega odreda razbita. Ubili so sedem partizanov, med katerimi so nekatere ranjene ustrelili takoj, ko so jih zajeli. Ujeli in odpeljali s seboj so deset partizanov, od katerih so Toneta Primožiča iz Selščka ustrelili na poti proti Cerknici v bližini Studenega, ker jim je prej že dvakrat pobegnil. Ta je naveden že v poimenskem seznamu žrtev.

Žrtve so bili: Alojz Ivančič, telefonist čete za zvezo, rojen 1927 v Koprivnici, Jože Habič, rojen 27. decembra 1921 v Besnici, Ljubljana Moste-Polje, Peter Kovič, kuhar v 1. četi, rojen 1906 v Mirnu, Gorica, Franc Kunc, vodnik v 1. četi, rojen 1923 v Hotedršici, Jože Škrjanc, vodnik v 4. četi, rojen 1912 v Materiji, Ema Zavec, bolničarka 4. čete, rojena 1923 na Gornji Bistrici, Ljutomer in Janez Herblan, politkomisar 4. čete, rojen 21. novembra 1916 v Žerovnici.

Partizani, ubiti na Glini, so bili pokopani na pokopališču Fara v Novi vasi na Blokah.

Dunaj: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 743; Pomniki revolucionarnega delavskega gibanja in NOB v domžalski občini, str. 78.

Dvor: Poročilo organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva o gibanju partizanov za obdobje 16.-23. 10. 1944 (št. 14558), fasc. 26/I v A INZ.

Glina: Franci Strle, Pregled razvoja poveljniškega kadra Notranjskih odredov, Notranjski listi III, str. 377; Zapisnik o ogledu na Glini z dne 9. 5. 1989; Kartoteka padlih, poročilo o smrti iz štaba Notranjskega odreda, v A INZ.

Janez Herblan, politični komisar 4. čete Notranjskega odreda. Bil je z borci svoje čete, ki so jih 4. januarja 1945 na Glini na Blokah pobili kot ujetnike pripadniki 2. domobranskega bataljona.

domobranci so ga pobili na tla in ga zaklali.

GORENJE OTAVE

10. aprila 1943 so pripadniki MVAC iz Begunj pri Cerknici prišli za hrbet 1. bataljonu Tomšičeve brigade in izsledili skupino neoboroženih novincev. Ubili so šest partizanov, šest pa je bilo ranjenih. Od teh so štirje umrli med prenosom v bolnišnico, med njimi bataljonski kurir Adolf Jurejevčič-Rudolf, rojen 1920 v Borštu.

GLINJE na Koroškem

10. maja 1945, dva dni po kapitulaciji nacistične Nemčije, so domobranci v Glinjah ob cesti Borovlje-Šmarjeta v Rožu pobili štirinajst partizanov. Partizani so zmotno mislili, da so se srečali z neznanimi partizani in niso bili pripravljeni na obrambo. Identitete partizanov ni bilo mogoče ugotoviti. Na mestu zločina stoji spominsko obeležje.

GORENJA VAS pri Trebnjem

8. novembra 1942 je poveljnik belogardistov v Trebnjem, I. G., doma iz Gorenje vasi, ustrelil v tej vasi partizanskega komandirja Miklavža.

GORENJE GRADIŠČE pri Dolenjskih Toplicah

19. januarja 1945 je neznan partizan pri Gorenjem Gradišču zašel v domobransko zasedo. Domobranci so ga pobili na tla in ga zaklali.

Glinje: Padlim za svobodo, Pomniki protifašističnega boja na Koroškem, str. 66.

Gorenja vas: KUVZ, fasc. 25, Z-2600 v A Slovenije.

Gorenje Gradišče: Gradivo za topografijo NOB Dolenjske, mapa Novo mesto, kartica v Muzeju za novejšo zgodovino.

Gorenje Otave: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 649.

GRADENC (1)

31. in 32. četa 4. domobranskega bataljona, 16. in 71. četa 1. domobranskega bataljona in deli 3. domobranskega bataljona so 8. novembra 1944 v vasi Gradenc v Suhi krajini napadli premično bolnišnico 18. divizije.

Po partizanskih virih so domobranci takrat pobili devet nemočnih ranjencev, med njimi eno partizanko. Domobranci so ranjence poprej še pretepali. S seboj so neznanu kam odpeljali deset ujetih partizanov. Po izjavah prič so ujetnike kasneje ubili. Med ubitimi ranjenci so bili: Kosara Mihelj, rojena 1924, Črnogorka, žena politikomisarja bolnišnice, Milan Košir, rojen 1920, starejši vodnik iz Levstikove brigade, in Jože Mastnak, naveden v poimenskem seznamu.

Domobranski viri poročajo o precej večjem številu pobitih ranjencev v Gradencu:

1. domobranski bataljon je poročal, da je bilo sedemdeset mrtvih partizanov in da so ujeli sedem partizanov. Večina padlih so bili ranjenci, ki se niso mogli umakniti zaradi nenadnega domobranskega napada in dejstva, da so bili domobranci seznanjeni z zavarovanjem bolnišnice.

3. domobranski bataljon je navajal, da je bila v Gradencu partizanska bolnišnica, v kateri je bilo okoli sto ranjenih partizanov. Ta bataljon naj bi zajel okoli dvajset ranjencev, od katerih so jih enajst pripeljali v svojo bazo, druge pa v Stično.

4. domobranski bataljon je poročal, da je bila v Gradencu partizanska bolnišnica, "ki je bila razbita in uničena. Partizani pobiti, nekaj ujetih".

GRADENC (2)

20. januarja 1945 so domobranci iz 1. in 4. bataljona ustrelili v Gradencu pri Žužemberku devet ujetih partizanov iz Cankarjeve brigade. Zanesljivo je bil med njimi tudi Alojzij Erjavec, rojen 11. oktobra 1923 v Oslici pri Muljavi. Iz ohranjenih podatkov je razvidno, da je bil pokopan v skupnem grobu z devetimi tovariši. Po vojni so njegove posmrtno ostanke prenesli na pokopališče Podbenjek na Muljavi. Med žrtvami je bil tudi Stanko Uljančič, rojen 10. maja 1927 v vasi Topolc pri Ilirski Bistrici, iz 1. čete 2. bataljona Cankarjeve brigade. Padel je ali bil ustreljen še tisti dan v Malem Lipju blizu Gradenca in pokopan v Gradencu.

Gradenc (1): Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, II. izdaja, str. 539; domobranska poročila za 7., 14. in 16. november o napadu domobranskih bataljonov na bolnišnico, fasc. 280/II v A INZ v zborniku dokumentov in podatkov sanitetske službe v narodnoosvobodilni vojni na Slovenskem, knjiga 3, Mesečno poročilo Sanitetnega oddelka GŠ NOV in DOS z dne 30. 12. 1944 Vrhovnemu štabu NOV in POJ za mesec november, str. 386, je glede napada domobrancev na premično bolnišnico 18. divizije v Gradencu navedeno: da je bolnišnica imela 10 mrtvih, 9 ujetih in 18 pogrešanih. "Vse ranjene, ki so jih dobili belogardisti v roke, so pobili. Ujetih je bilo: 1 bolničarka, 2 kurzista in 6 borcev zaščitne čete" (citat iz poročila).

Gradenc (2): KUVZ, fasc.30, Z-6382, v A Slovenije; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 2/575 v A Slovenije.

GRADEŽ pri Turjaku

Po domobranskem poročilu naj bi enota posadke Velike Lašče nad Gradežem 4. avgusta 1944 naletela na partizansko zasedo. V spopadu naj bi bila ranjena dva partizana, od katerih eden težko. Ta je bil "pozneje na begu ustreljen". Glede na to, da je bila takrat na tem sektorju Levstikova brigada, je bil ustreljeni ranjenec verjetno iz te brigade.

GRAHOVO pri Cerknici

6. novembra 1944 so domobranci 2. domobranskega bataljona v hiši Frančiške Levar v Grahovem ob 22. uri ubili brata - partizana Dolomitskega odreda Ludvika Pirmana, rojenega 15. februarja 1915, in Antona, rojenega 19. aprila 1917 v vasi Pusti Les pri Sv. Vidu. Tam sta bila tudi pokopana. V isti hiši so ubili še brata in sestro Levarjeva, Frančiško in Janeza, na cesti proti Cerknici pa še aktivista OF iz Cerknice Janeza Kranjca. Tega so najprej ranili, nato pa ubili z rafalom iz brzostrelke.

GROSUPLJE (1)

Po pričevanju takratnega grosupeljskega župana sta dva domobrankska oficirja konec junija 1944 na mostu pri Boštanjskem gradu zajela več partizanov (najmanj tri) in jih tam pobila.

Po zločinu ju je poklical na zagovor nemški poveljnik v Grosupljem. Najprej so poročali, da je dal oba ustreliti, ker sta ravnala samovoljno, kasneje pa so domobranci poročali, da so ju sicer res poklicali na zagovor, češ da sta ujete partizane "pretrdo" zasliševala. Niso pa napisali, da sta bila oba nekaj časa zaprta. Eden od njiju je bil poročnik V. M.

GROSUPLJE (2)

Poleti (datum ni znan) 1944 so domobranci v hiši Angele Skubic ustrelili neznanega partizana. Za umor je bil kriv poročnik V. M.

GROSUPLJE (3)

16. avgusta 1944 je 23. domobrankska četa iz Grosupljega ujela dva partizana, od katerih je ranjeni, čigar ime ni znano, kmalu umrl, drugega, Albina Jamnika z Vrha nad Pijavo Gorico, pa so odpeljali v Ljubljano.

Gradež: Domobranksko poročilo o dogajanju pri posadki Velike Lašče od 26. 7. do 4. 8. 1944 v fasc. 283/III v A INZ.

Grahovo: KUVZ, Kronika šolskega okoliša Grahovo, v fasc. 865/VII-8 v A INZ; pismo OO ZZB Cerknica, št. 6/93 z dne 18. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Grosuplje (1): Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobrankski teror, str. 74

Grosuplje (2): Arhiv Okrožnega sodišča v Ljubljani, Z-467/46-32.

Grosuplje (3): Dnevno poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 16. avgust 1944, fasc. 280/III v A INZ.

HINJE

31. decembra 1944 so domobranci po hudih bojih prišli v Hinje. Na obrambnih položajih je bil tudi 5. bataljon 1. brigade VDV. Ko so domobranci vdrli v Hinje, so ujeli neznanega partizana tega bataljona in ga zaklali.

HMELJČIČ

Aprila 1944, dan ni znan, je prišla v Hmeljčič neznana partizanka iz Cankarjeve brigade. Ujela jo je domobranska patrulja. Domobranec A. K. z Malega vrha pri Mirni Peči je partizanko strahotno mučil. Petnajstkrat jo je zabodel z nožem in jo s štirimi strelji iz puške ubil. Mrtvi so na prsi vrezali znak OF.

HRIB pri Hinjah

31. decembra 1944 je v boju z domobranci neznanemu puškomi-traljevcu iz 3. čete 5. bataljona 1. brigade VDV strojnica nehala delovati. Zgrabil je za cev in z njo udrihal po domobrancih. Ti so ga ujeli in zaklali.

HROVAČA pri Ribnici

21. marca 1944 so enote 18. divizije napadle nemško in domobransko postojanko v Ribnici.

Po umiku partizanskih enot so vdrli domobranci iz postojanke v vas Hrovačo, jo obkolili in preiskali hiše. Ko so že odhajali, je pritekel za njimi njihov pristaš A. L. iz Hrovače. Poklical jih je, naj se vrnejo, ker je v njegovi hiši skrit partizan. Domobranska patrulja se je res vrnila. Našli so neznanega partizana, ga pretepli in ustrelili. Baje je bil ranjen ob napadu na postojanko.

JAVORJE nad Škofjo Loko

Ponoči s 23. na 24. marec 1945 je P. E. s skupino domobrancev in policistov iz Škofje Loke nad šolo v Javorjah iz zasede pobil tri neoborožene partizane. Ti so že omenjeni v poimenskem seznamu žrtev (Jože Križnar, Matevž Dolenc in Jurij Potrebuješ), ko so v partizansko bolnišnico nesli neznano ranjeno partizanko. Vse štiri so zajeli in jih ustrelili.

Tu je evidentiran torej le umor neznane ranjene partizanke.

Hinje: Drago Suhi, Peti bataljon, str. 137.

Hmeljčič: KUVZ F 30, Z.6043 v A Slovenije.

Hrib: Drago Suhi, Peti bataljon, str. 79.

Hrovača: KUVZ, F 26, Z.4478, v A Slovenije.

Javorje: Ivan Jan, Odstrte zaves, str 257; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 149.

JAVOROVICA

16. marca 1944 so 31. in 32. domobranska četa ter nemški SS bataljon na Javorovici pod Gorjanci skoraj popolnoma uničili 4. bataljon Cankarjeve brigade, ki se je tam zadrževal že nekaj časa. Bataljon se ni mogel ubraniti petkratni premoči domobrancev. V boju je padlo okoli sto partizanov. Nekaj težko ranjenih so pobili domobranci tam, kjer so obležali. Ujeli so triintrideset partizanov, med njimi največ novincev. Spravili so jih v jarek pod cerkvico sv. Ožbolta in jih postavili v vrsto. Morali so se sezuti.

Prvi je začel streljati skupino triintridesetih razoroženih, bosih in tudi ranjenih partizanov komandir 32. domobranske čete, domobranski poročnik D. F.. Potem so se mu pridružili še nekateri drugi domobranci. Pobili so vseh triintrideset ujetnikov. Kasneje je D. F. ubil še enega ujetega partizana, ki so ga našli Nemci. Padle v boju in tiste ujete partizane, ki so jih ustrelili v skupini, so domobranci oropali, mnogo mrtvih oskrunili, slekli in jih drugače onečaščali. V svojem poročilu so domobranci zapisali: "Padlo je 132 partizanov. Ujetnikov ni bilo nič." Nemci so le opazovali njihovo divjanje. Skupaj so domobranci pomorili najmanj štirideset ranjenih ali ujetih partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade. Imena 126 padlih so znana.

Nobeno pričevanje in podatek ne govori o tem, da bi ujeti partizani morda sami izzvali domobrance, da so prav načrtno izpeljali streljanje v razorožene borce. Zagrešili so gnusen zločin. Iz seznama padlih

Še en maščevalni pogled domobrancev in Nemcev na pomorjene ujete partizane 4. bataljona Cankarjeve brigade 16. marca 1944 na Javorovici.

partizanov sem ugotovil, da je na Javorovici padla komisarka bataljona, namestnik politične komisarke bataljona, komisar čete, dva namestnika komisarjev čet in šest političnih delegatov vodov. Skupaj je padlo enajst političnih delavcev bataljona ali ena desetina vseh padlih partizanov in najmanj deset vojaških starešin, od poveljnika bataljona do vodnikov. Streljati v svoje bojne tovariše, kot poskušajo nekateri opravičevati danes, je bilo za vsakega partizana nekaj nepojmljivega, za politične delavce in druge starešine pa še posebej. Storilec bi za tak zločin zaslužil smrtno kazen vojnega sodišča, če bi ostal živ.

Zagovorniki domobranstva trdijo, da je bil skupaj z dvema domobranskima četama (31. in 32.) na Javorovici največ en vod Nemcev, in to do štirideset mož. Seveda so številki 40 "pozabili" dopisati eno ničlo, kajti iz 1. bataljona 14. SS nemškega polka je bilo na Javorovici najmanj 400 mož. To je jasno razvidno iz obrazložitve k predlogu za visoko nemško odlikovanje, ki naj bi ga dobil general Erwin Rösener. Dokument je našel dr. Tone Ferenc v nemškem arhivu.

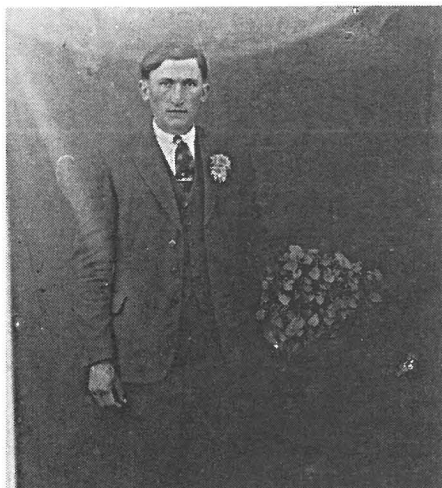
Poboj partizanov, ki so se že vdali, se seveda ne more opravičevati s srditostjo državljanske vojne, ki je dejansko ni bilo. Kako naj se opraviči domobransko divjanje nad padlimi in ranjenimi partizani in partizankami, kot je razbijanje glav s puškinimi kopiti, rezanje spolovil, odpiranje trebuhov partizankam? O tem je še vedno toliko živih prič, da v to sramotno dejanje ni mogoče dvomiti.

Domobranci 31. in 32. domobranske čete so 16. marca 1944 na Javorovici pobili triinštrideset ujetih partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade. Poboj so izvedli v dolinici pod cerkvico sv. Ožbolta. Na sliki si zločinci ogledujejo svoje "junaštvo".

Meda SONC-Sandra, pomočnica političnega komisarja čete v 4. bataljonu Cankarjeve brigade. Domobranci so jo 16. marca 1944 na Javorovici ranjeno pobili.

Janez ŠTEFANIČ, partizan Cankarjeve brigade. 28. septembra 1944 so ga zaklali domobranci iz 4. domobranskega bataljona na Javorskem Pilu.

Pri kapelici sv. Ožbolta na Javorovici so borci dveh čet 1. bataljona Cankarjeve pokopali žrtve 4. bataljona v skupne grobove. Posmrtno ostanke so leta 1949 prenesli v grobnico na Urh pri Ljubljani. Nekaj so jih na željo sorodnikov pokopali v njihovih rojstnih krajih.

JAVORSKI PIL pri Gabrovki

Pri prehodu nemško-italijanske razmejitvene črte po napadu na most pri Litiji in grad Pogonik je Cankarjeva brigada 28. septembra 1944 pri Javorskem Pilu padla v zasedo 4. domobranskega bataljona. Po poročilu njenega štaba brigade je takrat padlo enaindvajset partizanov, štiriindvajset je bilo pogrešanih in devetindvajset ranjenih. Domobranci so poročali, da so pobili sto pet borcev Cankarjeve brigade, kar je močno pretirano. Toliko jih ne bi bilo, če bi pobili vse pogrešane in del ranjencev. Znano pa je, da so ubili skupino partizanov iz prateža 2. in 3. bataljona Cankarjeve brigade. Med najmanj tremi zaklanimi partizani je bil tudi Janez Štefanič, mesar iz prateža 3. bataljona, rojen 1909 na Goleku pri Vinici, ki ga navajam v poimenskem seznamu.

Javorovica: Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 486-502; isti avtor, Petnajsta divizija, str. 226-228; Slavko Dokl, Javorovica, brošura, str. 51-58; Za blagor očetnjave, Glasnik bojne skupine za obrambo okraja Novo mesto z dne 17. marca 1944 v A INZ; Ob zori krvavi, Javorovica, izdal Odbor skupnosti borcev Cankarjeve brigade, brošura; Ivan Kralj in Tine Velikonja, Javorovica, kaj se je tam v resnici zgodilo?, Zaveza št. 9/1993.

Javorski Pil: Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 644; fasc. 280/II v A INZ; Dnevno poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 28. 9. 1944; Kartoteka padlih v A INZ.

JELOVEC

14. maja 1944 so domobranci iz posadke v Ribnici ujeli pri Jelovcu dva člana partizanske patrolje Komande mesta Ribnica in ju pri Jelovcu ustrelili.

JUGORJE (1)

20. junija 1944 so domobranci iz domobranske posadke v Šentjerneju v okolici Jugorja in Gaberja z mitraljezom ubili ujeta partizana. Zločin so zagrešili domobranci: M. F., J. D., T. U. in S. M. iz Velikih Brusnic ter J. S. iz Hrušic. Domobransko patroljo je vodil J. B. iz Gorenjega Suhadola.

JUGORJE (2)

12. julija 1944 so domobranci iz postojanke v Kostanjevici pri Jugorjih in Gaberju ubili dva ujeta partizana.

KALIŠČA

Domobranci iz posadke v Kočevju, Velikih Laščah in Ribnici so 9. septembra 1944 pri Dolenjih Kališčah ujeli partizansko bolničarko, ki je prišla z Gorenjske, in vodnika iz neke druge partizanske enote, ki naj bi bil z Dolenjske. Imeni nista znani.

"Po kratkem zaslišanju sta bila oba ustreljena." Citat je iz domobranskega poročila. Dokumente in orožje so partizanoma vzeli in odnesli domobranci posadke Velike Lašče.

KAMNI VRH PRI AMBRUSU

Osem pripadnikov Črne roke, ki so bili domobranci, preoblečeni v partizane, je 24. februarja 1945 na Kamnem Vrhu ujelo pripadnika OZNE za stiško okrožje Slavka Kavška in njegovega spremljevalca, čigar ime ni znano.

Spremljevalca so črnorokci umorili, Kavšek pa je napravil samomor.

KAMNIŠKA BISTRICA

20. februarja 1945 so kamniški domobranci na desnem bregu Kamniške Bistrice, nasproti nekdanjega Dedkovega kamnoloma, ubili ujetega partizana Janeza Jagodica, rojenega 30. aprila 1918 v Kamniku.

Jelovec: KUVZ, Poročilo okrožnega odbora OF Ribnica, z dne 18. 5. 1944, fasc. 496/III-2/b v A INZ.

Jugorje (1): KUVZ, objava št. 17 z dne 30.6.1944, fasc. 922/I v A INZ.

Jugorje (2): Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 77.

Kališča: Poročilo domobranske posadke v Kočevju za 8.-19. 9. 1944, št. 14697, fasc. 26/IV v A INZ.

Kamni Vrh pri Ambrusu: Fasc. 302-2/21 v A MNZ R Slovenije.

Kamniška Bistrica: Pismo OO ZZB Kamnik z dne 29. 1. in 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Peter Hudobivnik, partizan Dolenjskega odreda. Bil je v skupini osemnajstih partizanov, ki so jih 5. avgusta 1944 na Klancu ubili pripadniki 4. domobranskega bataljona, potem ko so jih ujeli. Med njimi so bili tudi ranjenci.

Štirinajst partizanov, ki so jih ujeli v napadu na štab in četo odreda na Klancu, niso postrelili, temveč zaklali. Prerezali so jim vratove in nekaterim razparali trebuhe. Taka grozodejstva so počenjali tudi z ujetimi ranjenci.

Razen Daniela Maksa-Oskarja, odrednega sekretarja SKOJ-a, ki je naveden v seznamu posameznih žrtev, so po podatkih iz kartoteke padlih na Klancu takrat pobili še naslednje partizane Dolenjskega odreda: Ivana Dernovška, rojenega 12. septembra 1910 v Kotredežu, Zagorje; Valentina Drnovška, rojenega 6. maja 1913 v Doberljevem pri Trojanah; Karla Gombača, rojenega 17. oktobra 1921 v Spodnjem Logu, Litija; Jožeta Grabnarja, rojenega 21. marca 1899 v Kostrevnici, Zagorje; Jožeta Hočevarja, rojenega 18. junija 1926 v Rosalnicah, Metlika; Petra Hudobivnika, rojenega 20. februarja 1905, Hotemaže, Šenčur, konjevodca; Franca Juriča, rojenega 18. junija 1918 v M. Kostrevnici, komandirja 2. čete 2. bataljona; Franca Kavko, rojenega 24. septembra 1926 na Oklem, Ihan, desetarja; Janeza Kmetiča, rojenega 2. avgusta 1912 v

KAPLANOVO 1

Jeseni 1942 so pripadniki MVAC iz Velikih Lašč vdrli v vas Kaplanovo in pri Gorjupu ujeli dva partizana. Odpeljali so ju v Velike Lašče in ju tam ubili.

KAPLANOVO 2

27. julija 1942 so pripadniki MVAC iz postojanke v Karlovinci v vasi Kaplanovo ustrelili partizana, ki je pomagal pokrivati dom pri Bavdkovih.

KLANEC

Domobranci iz Šentvida pri Stični iz 31. in 39. domobranske čete 4. bataljona so 5. avgusta 1944 v vasi Klanec napadli štab Dolenjskega odreda in četo 3. bataljona. Preoblečeni so bili v partizane in imeli tudi titovke. Naleteli so na odredno zasedo, a so stražarja premotili, češ da so partizani 12. brigade. Spustil jih je naprej. Štiri speče partizane iz zasede so pobili s puškinimi kopiti.

Kaplanovo 1: Gradivo za zgodovino NOB občine Ljubljana Vič-Rudnik, str. 446.

Kaplanovo 2: Gradivo za zgodovino NOB občine Ljubljana Vič-Rudnik, str. 443.

Trzinu, Domžale; Vladimirja Kumra, rojenega 29. decembra 1916, Cerčno, političnega komisarja čete; Ivana Lenarčiča, rojenega 11. septembra 1926 v Gabrijelah, Trebnje; Ladislava Pavliča, rojenega v Domžalah; Adolfa Podpečana, partizana; Franca Taborskega, rojenega 29. junija 1903 v Šmihelu, Novo mesto; Toneta Vozla, rojenega 1905 na Mlinšah, Zagorje, kurirja; Vladimirja Vonto, rojenega 1922 v Trbovljah, obveščevalca in Slavka Gradiška, rojenega v Šmartnem pri Litiji.

KOČNO pri Gradinjah

Sredi junija 1944 je dvajsetčlanska domobranska patrolja iz Bele Cerkve med drugim ujela in ubila neznanega partizana. Njegovo truplo so našli ljudje v bližini Spodnjih Dol, v Kočnem pri Gradinjah.

KREMENJEK

V spopadu Dolenjskega odreda na Kremenjku v bližini Tolčan so domobranci iz 5. domobranskega bataljona 7. marca 1945 ujeli dva partizana Dolenjskega odreda in ju takoj ubili.

KREN - STARI BREG

1. decembra 1943 so pri Krenu in Starem Bregu na Kočevskem domobranci iz Kočevja presenetili tri minerce Tomšičeve brigade, ki so hoteli položiti mine na poteg. Prvi minerec je padel, drugi je bil hudo ranjen in so ga domobranci ubili, tretji pa je zbežal in odhitel v brigado po pomoč. Po ranjenca so poslali bolničarja in še dva partizana z nosili, ki se niso vrnili.

Šele konec decembra 1943 so minerci Tomšičeve brigade našli njihova nepokopana trupla med pohodom proti Koprivniku. Bilo je pet moških in ena partizanka - bolničarka.

KRIŽNA GORA v Loški dolini

14. avgusta 1943 so se pripadniki MVAC z Blok na Križni gori lažno predstavili stražarski trojki Gradnikove brigade kot partizani Notranjskega odreda. V "prijateljskem" pogovoru so izvlekli iz partizanov vse, kar jih je zanimalo: kdo so, koliko jih je, kam gredo in podobno. Nato so vse tri partizane Gradnikove brigade postrelili. Ubiti so bili: Vladimir Panger, rojen 24. aprila 1925 na Planini pri Vipavi; Alojz Žarn iz Prvačine pri Vipavi; Kobal-Sokol z Erzelja pri Vipavi.

Klanec: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 298-301; poročilo štaba 7. korpusa Glavnemu štabu NOV in POS, op. št. 333 z dne 7. 8. 1944, Zbornik VI/15, dok. 302; Kartoteka padlih v A INZ; poročila Organizacijskega štaba SDMB o tem v fasc. 281/II in 283/III v A INZ. Pobiti partizani so bili pokopani na pokopališču v Gabrovki (Sv. Križ).

Kočno: KUVZ; poročilo Okraj. odbora OF Šmarjeta z dne 21. 6. 1944, fasc. 496/II v A INZ. Kremenjek: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 470-471.

Kren: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 360.

Križna gora: Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 3/1075 v A Slovenije; Stanko Petelin, Gradnikova brigada, str. 68.

KRKA

3. maja 1944 je 2. bataljon 9. (Kočevske) brigade poslal proti Grosupljemu štiričlansko patroljo. Kot so kasneje ugotovili, so to patroljo domobranci ujeli in dva od teh ustrelili. Eden od njih je bil Janko Moravec, naveden že v poimenskem seznamu žrtev, drugi pa puškomi-traljezec, bivši rdečearmejec, čigar ime ni znano.

LEDINICA

22. marca 1945 so domobranci iz Rovt skupaj z 2. domobranskim bataljonom iz Cerknice obkolili hišo Terezije Jesenko v Ledinici št. 10 in takrat ujeli:

sodnika vojaškega sodišča pri štabu 9. korpusa Rudolfa Bedenka, ki je že naveden v poimenskem seznamu žrtev;

kurirja omenjenega sodnika;

partizana Maksa Majnika (naveden je že v poimenskem seznamu žrtev).

Kurirja in Majnika so odpeljali domobranci v Rovte, kjer sta bila zaprta do 24. marca. Nato so ju v vasi Sopot pri Žireh zverinsko umorili.

Sodnika vojaškega sodišča pa so takoj odvedli proti Jarčji Dolini. Sredi poti med Jarčjo Dolino in Koprivnikom so ga ubili.

LESE pri Krki

V noči z 29. na 30. december 1944 so bili domobranci v zasedi pri kapelici v vasi Lese. Skupina inženirsko-tehničnega bataljona 18. divizije, v kateri je bilo dvajset partizanov, ni vedela za domobrance, in so mimo njih peljali živež. Domobranci so pobili deset partizanov, eden je ranam podlegel kasneje. Večina pobitih je imela poleg drugih ran še strel v glavo. Iz kartoteke padlih je bilo mogoče ugotoviti, da so takrat v Lesah padli - v večini so bili ranjeni in nato pobiti - naslednji partizani: Franc Dovgan, rojen 11. aprila 1909 v Merečah, naveden že v poimenskem seznamu; Franc Kepa, rojen 21. januarja 1913 v Novi Gori; Alojz Lužar, rojen 1927 v Krvavi Peči, ki je ranam podlegel kasneje; Alojz Petančič, rojen 1906; Živko Tavčar, rojen 1922 v Ljubljani, politični komisar čete inženirsko-tehničnega bataljona 18. divizije, umrl zaradi rane na glavi; Maks Aleksič, rojen 1914 v Šabanah; Anton Andolšek, rojen 1926 v Grčaricah.

Za tri pobite niso znani priimki in imena.

Večina pobitih partizanov je bila pokopanih na pokopališču na Dvoru pri Žužemberku.

Krka: Velimir Kraševac, Kočevska (9.) brigada, str. 202.

Ledinica: KUVZ, fasc. 40, G-817 v A Slovenije. Rudolf Bedenk naj bi bil vojni tožilec v Gradnikovi brigadi (po podatkih iz arhiva Federalnega odbora za prekop padlih borcev, fasc. 3/1357). Točna je navedba iz arhiva KUVZ, da je bil sodnik pri štabu 9. korpusa, resnični pa so tudi podatki, da je bil tedaj sodnik vojaškega sodišča Gorenjskega vojnega področja.

Lese: Fasc. 707/IV-4 v A INZ; Kartoteka padlih v A INZ.

LESKOVEC pri Grosupljem

21. maja 1944 so črnorokci, v resnici le maskirani domobranci, odpeljali iz Leskovca dvoje govedi, dva prašiča ter voz in konja. Med potjo so aretirali več ljudi in se hvalili, da so pobili tri ujete partizane.

LESNO BRDO pri Horjulu

14. in 15. septembra 1944 so domobranci iz postojanke Kušljanov grad pripeljali na Lesno Brdo dva partizana in ju tam ustrelili.

LIPJE pri Žužemberku

Januarja 1945 je A. B., pripadnik 18. domobranske čete, ki je bila v sestavi 5. domobranskega bataljona v Velikih Laščah, v Lipju iz neposredne bližine ustrelil neznanega partizana, čeprav bi ga lahko ujel. Partizan je hotel priti v vas, saj je menil, da so v njej partizani.

LOKA pri Šentjerneju

9. septembra 1942 je skupina pripadnikov MVAC, ki jih je vodil kapetan V., na Loka pri Šentjerneju ujela in ubila dva neznana partizana. Po odvzetih dokumentih sodeč naj bi bila doma iz Polja pri Ljubljani.

LOKE v Tuhinjski dolini

14. marca 1945 so domobranci ujeli dva partizana in ju ob robu gozda nad gostilno Ledrar na Lokah mučili ter ubili.

LOM nad Tržičem

20. decembra 1944 je skupina tridesetih domobrancev iz Kovorja pod vodstvom J. P. ob petih zjutraj v Lomu obkolila ilegalno partizansko krojaško delavnico ter tam postrelila: Ilijo Brniča, rojenega 13. aprila 1908 v Tržiču, Franca Šobra-Iztoka iz Tržiča in Terezijo Ševjak-Zinko s Pragerskega.

LOŠKA DOLINA (vas ni znana)

Konec avgusta oziroma v začetku septembra 1942 so pripadniki MVAC tam ubili dva partizanska kurirja.

Pripadnike MVAC sta naivna kurirja imela za partizane. Povabili so ju v hišo na zajtrk, nato pa ubili.

Leskovec: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 64.

Lesno Brdo: Gradivo za zgodovino NOB občine Vič-Rudnik, str. 348.

Lipje: Fasc. 301-11 v A MNZ Slovenije.

Loka : Franček Saje, Belogardizem, str. 440.

Loke: Vodnik po poti spominov NOB Kamnik, str. 40.

Lom: KUVZ, fasc. 38, Gz-629, v A Slovenije.

Loška dolina: Poročilo poveljstva 3. grupe odredov z dne 5. 9. 1942 o situaciji po italijanski ofenzivi na Notranjskem, Zbornik VI/4, dok. št. 10, str. 28.

LOŽINE pri Rakitnici

V bojih z domobranci iz Ribnice sta bila 7. decembra 1943 v Ložinah pri Rakitnici ranjena dva partizana iz 2. čete 2. bataljona Šercerjeve brigade. Četa je bila tam v zasedi. Domobranci so jo presenetili in ujeli vse ranjence. Partizanka Radojka Krčmar in partizana Vovek ter Franc Penko so navedeni v seznamu žrtev. Vse, tudi ranjena partizana, so domobranci zaklali.

LUČE v Zgornji Savinjski dolini

Po poročilu domobranske udarne čete iz Kranja, ki je z Nemci sodelovala v ofenzivi v Zgornji Savinjski dolini, so pripadniki te čete med potjo proti Lučam 24. decembra ustrelili neznanega partizana, ki so ga ujeli prejšnjega dne skupaj s partizanko Štefko Štefančič, navedeno v poimenskem seznamu žrtev.

MAČKIN HRIB nad Žužemberkom

28. avgusta 1944 so domobranci iz 1. in 4. domobranskega bataljona presenetili ter ubili stražarja pred bunkerjem na Mačkinem hribu. Ujeli so šest partizanov 3. bataljona Gubčeve brigade in jih zaklali.

Med žrtvami so bili: Jože Grivec, rojen 30. oktobra 1907 na Poljanah pri Mirni Peči, mitraljezec; Franc Kleva, rojen 3. julija 1923 v vasi Malija, Izola; Ludvik Oblak, rojen 1913 v Petrovčah pri Celju; Marin Serbat, rojen 1911 na Teharjih; Anton Zalokar, rojen 1915 na Dobah, Kostanjevica, in neznan partizan iz tega bataljona. Vsi partizani so imeli prerezane vratove. V štirih ali petih porcijah so kasneje njihovi soborci, ki so ponovno zavzeli usodni bunker, našli njihovo kri. V vsaki je bilo od ene tretjine do polovice krvi.

MALA STRMICA pri gradu Klevevž

16. maja 1944 so domobranci na šmarješkem rajonu novomeškega okrožja ujeli tri pripadnike VOS. Med njimi je bila tudi Ivanka Žabkar-Ženi, ki je navedena v poimenskem seznamu, Marija Koračin, rojena 1921 v Radovljji, ter Alojzij Kovačič.

Vse tri so v Rebri pod Malo Strmico pri gradu Klevevž ustrelili.

Ložine: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 403.

Luče: Dr. Metod Mikuž, Pregled zgodovine NOB Slovenije, 4. del, str. 542.

Mačkin hrib: Lado Ambrožič-Novljan, Gubčeva brigada, str. 755, in tudi v monografiji Petnajsta divizija, str. 407, navaja podatke iz brigadnega poročila, da sta tedaj padla le dva partizana Gubčeve brigade. Gornje podatke navajam na podlagi priče - borca, ki je videl posledice domobranskega zločina, ko so ponovno osvojili bunker. Priimki in imena pobitih so zbrani na podlagi podatkov iz kartoteke padlih v INZ. Priča zločina, Emil Novak, rojen 15. aprila 1927 v Kortah pri Izoli, navaja tudi pismo OO ZZB Izola, št. 02-92/91 z dne 31. 3. 1992 RO ZZB Slovenije.

Mala Strmica: Vlado Jurančič, Šmarjeta... v NOB, str. 101; fasc. 5 (Škočjan, žrtve - Ivanka Žabkar) v A Dolenjskega muzeja.

MALE LAŠČE

Domobranci iz posadke v Kočevju so 1. marca 1944 v Malih Laščah ujeli partizana s činom vodnika. Po njihovem poročilu je bil na "poiskusu bega ustreljen".

MALENSKI VRH

14. aprila 1945 so domobranci iz postojanke v Gorenji vasi selili v svojo postojanko Andrejanovo družino iz Žetine, katere gospodar je bil pri domobrancih v Gorenji vasi. V Žetini so ujeli pet partizanov italijanske brigade Antonio Gramsci. V Jakoponovih Rupah pod Malenskim Vrhom so vseh pet zverinsko ustrelili še isti dan. Med ustreljenimi je znan le Brajda Andrijo-Karando, rojen 1924 v Vidmu (Udine). Vsi so pokopani na partizanskem grobišču v Dobju pri Poljanah.

MALE VODENICE

5. novembra 1943 so prišli na Male Vodenice domobranci iz Šentruperta, ki so tam ujeli dva partizana. Odpeljali so ju neznanu kam. Trupli so ljudje kasneje našli v bližini vasi Kočarija in ju tam pokopali.

Med domobranci je bil tudi J. B., kasneje v 36. četi, ki je bila v Kostanjevici.

MAROF pri zaselku Dobrava pri Novem mestu

Ob napadu Gubčeve brigade na domobransko-nemško postojanko na Trški gori je v noči z 10. na 11. marec 1944 imel njen 1. bataljon previjališče v neki hiši na Dobravi. Ni bilo mogoče ugotoviti, koliko ranjencev je bilo tam. Domobranci so hišo obkolili. Ranjenci in osebje se jim niso hoteli predati. V stavbi, ki so jo domobranci zažgali, so živi zgoreli ali si poprej sami vzeli življenje. Po oceni je junaške smrti padlo najmanj pet ranjencev in osebje previjališča. Zgorela sta Milka Prezelj, rojena 1916 v Novem mestu, in Jože Cesar, rojen 1921 v Goriški vasi iz 2. čete 1. bataljona Gubčeve brigade, drugi pa so še neznani.

Male Lašče: Poročilo domobranske posadke iz Kočevja za 1. 3. 1944, fasc. 26/IV v A INZ. Malenski Vrh: Topografija NOB za Poljansko dolino, Škofja Loka, str. 40, v Muzeju novejši zgodovine; pismo OO ZZB Škofja Loka, št. 257/6 z dne 5. 4. 1993 RO ZZB Slovenije.

Male Vodenice: KUVZ, fasc. 24, Z-724 v A Slovenije.

Marof: Poročilo Obveščevalnega centra domobranske posadke Novo mesto za 10.-14. marec 1944, fasc. 26/III v A INZ; Lado Ambrožič-Novljan, Gubčeva brigada, str. 590; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 6/2551 v A Slovenije; fasc. 3 (žrtve Mirna Peč) v Dolenjskem muzeju.

MAROLČE - ANDOL

Med vasema Marolče in Andol je 5. aprila 1944 domobranska patrolja 24. domobranske čete naletela na tri člane partizanske izvidnice Levstikove brigade in dva ubila, eden pa je obležal težko ranjen. Po domobranskem poročilu naj bi "bil pripeljan v domobransko ambulan- to, a je naslednji dan umrl".

MARTINJAK pri Cerknici.

1. junija 1944 so domobranci 2. bataljona presenetili, ujeli in nato ubili tri obveščevalce Notranjskega odreda: Vinka Anžurja, rojenega 14. januarja 1920 v Gabrju pri Žalcu, Janeza Puntarja-Lojzeta, rojenega 1925 v Ivanjem selu, Rakek, in ranjenega Janeza Surca-Marka, rojenega 1923 na Vrhniki. Pokopani so bili na pokopališču v Grahovem pri Cerknici.

MEDVEDJEK, grapa pod Križno Goro

30. marca 1945 so domobranci iz Škofje Loke odkrili partizansko zemljanko pod Križno Goro in pobili naslednje partizane: ranjenega Toneta Grudna, rojenega 26. oktobra 1896 v Škofji Loki, obrtnika, načelnika Narodne zaščite za okraj Škofja Loka; ranjenega Ivana Plestenjaka-Ljubomirja, rojenega 11. decembra 1920 v Formah, kamnoseka (bil je partizanski invalid in je delal v partizanski strojarni Vojne oblasti 9. korpusa); Petra Porento, rojenega 20. februarja 1904 v Ra-tečah, krojača (ob napadu na zemljanko je bil ranjen in so ga nato z rafalom pobili); Franca Kebra, rojenega 15. septembra 1904 na Go-dešiču, čevljarkega pomočnika in kurirja puškarske delavnice 9. korpusa.

MENGEŠ (1)

Domobranci iz Mengša so 9. oktobra 1944 obkolili v Trzinu tri partizane. Med njimi je bil Mihael Vrhovnik, rojen 1913 v Mengšu, imeni drugih dveh nista znani. Ko so se predali, so vse tri umorili.

MENGEŠ (2)

25. decembra 1944 so domobranci mengeške postojanke pri Mengšu ujeli in ubili neznanega partizana, ki je hotel obiskati domače. To so storili potem, ko so prisostvovali polnočnici in prejeli obhajilo.

Marolče-Andol: Poročilo domobranske posadke Kočevje, dok. št. 14760, fasc. 26/IV v A INZ.
Martinjak: KUVZ, fasc. 865/Rakek VII-8, Grahovo v A INZ.

Medvedjek: Janko Gruden, Grobišče brez križa in zvezde še z druge strani, Gorenjski glas z dne 30. 3. 1990.

Mengeš (1): KUVZ, fasc. 41, G-1132, v A Slovenije.

Mengeš (2): Ivan Jan, Odstrte zavese, str. 237.

METNAJ nad Stično (1)

2. aprila 1944 so domobranci obkolili in ujeli tri partizane Komande mesta Grosuplje. Eden od njih je bil Dušan Golubović, drugi pa Anton Strmole, ki sta navedena v poimenskem seznamu žrtev. Tretji je bil neznani partizan. Vse tri so domobranci ustrelili. Pokopani so bili v skupnem grobu na pokopališču v Višnji Gori.

METNAJ nad Stično (2)

20. avgusta 1944 je 1. domobranski bataljon ujel skupino štajerskih in gorenjskih aktivistov in partizanov, ko so počivali. Vračali so se s pravkar končanega tečaja šole pri CK KPS na Kočevskem Rogu. Težko ranjeni in nato ubiti so bili: Minka Benedik-Francka, rojena 18. junija 1922 v Dolenji vasi pri Škofji Loki, Minka Peternel-Marta, rojena septembra 1923 v Depali vasi, Franc Tominc-Milan, rojen 25. avgusta 1913 na Hrušici, in še neznani aktivist, petim pa se je uspelo prebiti.

MIRNA PEČ (1)

Od 1. aprila 1943, ko je bila ustanovljena postojanka MVAC v Mirni Peči, katere jedro so sestavljali pripadniki tako imenovanega Štajerskega bataljona, do konca avgusta 1943, torej v kratkih petih mesecih, so mirnopeški vaški stražarji pobili najmanj dvajset ujetih in ranjenih partizanov, katerih imena niso znana.

MIRNA PEČ (2)

19. januarja 1944 so pri Mirni Peči ujeli merilca lahkega minometa iz 12. brigade in ga zaklali.

MIRNA PEČ (3)

Domobranci iz ene od 32., 38., 40. in 50 čete so tik pred napadom Gubčeve brigade na Mirno Peč 20. maja 1944 ujeli neko bolničarko. Med mučenjem so ji pulili nohte, jo zbadali z noži in ji odrezali prsi. Edina poimensko znana bolničarka, ki je padla 20. maja 1944, je bila Francka Fatur, bataljonska bolničarka, rojena 13. oktobra 1923 na Viru pri Stični. Nekemu ujetemu partizanu pa so domobranci iztaknili oči, preden so ga ubili.

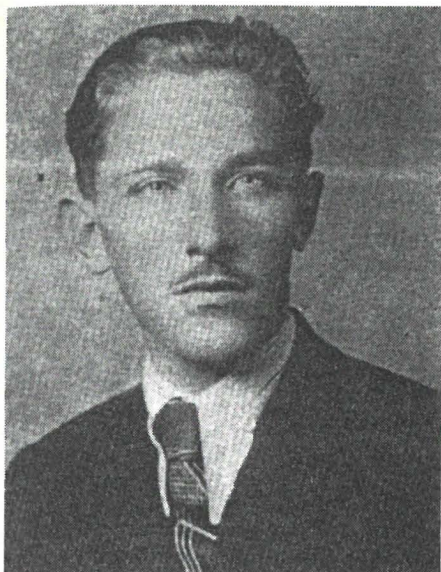
Metnaj (1): Kartoteka padlih (obvestilo o smrti Antona Strmoleta) v A INZ.

Metnaj (2): Domobranski arhiv, fasc. 282/II v A INZ; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 108.

Mirna Peč (1): Franček Saje, Belogardizem, str. 612;

Mirna Peč (2): Lado Ambrožič, Dvanajsta brigada, str. 195.

Mirna Peč (3): Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 209; Kartoteka padlih v A INZ; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 186.

Egidij Sever, partizan neugotovljene enote. On in trije partizani so se v Kašeljskih hribih sami ustrelili, da jih ne bi ujeli pripadniki MVAC.

bili partizani Egidij Sever, rojen 1920 v Vevčah, vrtnar; Hinko Ocvirk, rojen 1922, tudi v Vevčah, delavec; Ivko Bitenc, rojen 1922 v Zgornjem Kašlju, vajenec, in Viktor Močilnikar, rojen 1912 v Zgornjem Kašlju, delavec.

Mrtve partizane so pripadniki MVAC navezali na vrvi in jih privlekli do ceste. V Zalogu so jih italijanski fašisti potegnili z voza in se z njimi slikali. Poljski župnik partizanov ni dovolil položiti v krste.

MOSTE pri Komendi

8. novembra 1944 so domobranci iz Mengša in Lahovč v Mostah pri Komendi ujeli Mirka Bernota - Mentorja, rojenega 8. oktobra 1924 v Zagorici pri Kamniku, in ga po pretepanju ustrelili, ter Staneta Boltežarja-Rudija, rojenega 1921 v Bregu pri Komendi. Boltežar se je ranjen umaknil za hlev, kjer so ga zjutraj našli. Na poti proti Mengšu naj bi si Boltežar prerezal žile na roki in naredil samomor.

MRZLA DOLINA v Kašeljskih hribih

15. aprila 1943 so poljski in dobrunjski pripadniki MVAC, ki jih je vodil L. D., našli partizanski bunker. Pozvali so partizane, naj se predajo. Ti so jim odgovorili s streli. Branili so se do zadnjega naboja, ki so ga prihranili zase. To so

---

Moste pri Komendi: Kamniški zbornik VII/1961, str. 368; Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 372; pismo OO ZZB Kamnik z dne 29. 1. 1992 RO ZZB Slovenije. Mrzla dolina: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 259-260.

OREŠJE pri Sv. Križu (Gabrovka)

4. septembra 1944 je 4. domobranski bataljon iz Šentvida napadel Dolenjski odred na Orešju. Domobranska predhodnica je prišla s titovkami na glavi do stražarja. Pustil jih je naprej, saj so lagali, da so pripeljali novince. Ko so domobranski prišli do stražarja, so ga pobili s hladnim orožjem. Ob napadu na odred je padlo osem partizanov, med njimi sanitetni referent odreda Milenko Kos, ki so ga najprej ujeli in nato ubili (glej seznam posamičnih znanih žrtev domobranskih pobjev). Domobranski so kasneje ujeli in pobili še pet članic mladinskega vodstva terenskih aktivistk, ki so se zatele v odred.

ORLE

23. septembra 1943 sta pripadnika MVAC R. M in S. E. s sodelavci pobila najmanj tri novo mobilizirane partizane ter jih zakopala v gozdovih okoli Orle. Ena njunih tedanjih žrtev, France Svetek, je naveden v poimenskem seznamu žrtev, ki so jih pobili domobranski.

ORTNEK

23. domobranska četa je na poti proti Ortneku 12. oktobra 1944 naletela na partizana. Domobranski navajajo, da je na poziv "Stoj" začel bežati, in so ga ustrelili.

OTAVICE pri Ribnici

8. avgusta 1944 je bila poslana patrolja domobranske posadke iz Ribnice v Otavice, da tam postavi zasedo. Domobranski so naleteli na obveščevalca Kočevske (9.) brigade in ga ujeli. Po domobranskem poročilu naj bi obveščevalec "hotel bežati" in je bil "radi tega na begu ustreljen".

OTONICA in DOBEC

Belogardistični vaški stražarji iz Begunj pri Cerknici so v septembru 1942 poleg Franca Šviglja, ki je naveden v poimenskem seznamu žrtev, ujeli in nato ubili še tri partizane.

Orešje: Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 326.

Orle: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 550.

Ortnek: Dnevno poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 12. oktober 1944 v fasc. 280/II v A INZ.

Otavice: Poročilo domobranske posadke Ribnica za 1. do 9. avgusta 1944, št. 14836, fasc. 26/V v A INZ.

Otonica: Franček Saje, Belogardizem, str. 528.

8. aprila 1945 so domobranci iz Škofje Loke pripeljali v gozdič pred vasjo Pevno osem ujetih partizanov. Obesili so jih z glavami navzdol, tako da so umirali celo noč in da se je njihovo ječanje slišalo v vas. Napis na spominskem kamnu ni točen, saj so žrtve pokončali domobranci in ne Nemci. Partizanov tudi niso ustrelili, ampak so umrli obešeni z glavami navzdol.

PANCE pri Podlipoglavu

V noči s 3. na 4. december 1942 je zašla v zasedo MVAC na Pancah patrolja 3. bataljona Zapadnodolenjskega odreda. Binder Rado-Stojan, ki je naveden v poimenskem seznamu žrtev pobojev MVAC, in še dva partizana so bili težko ranjeni. Belogardisti so vse tri pobili s strelji v glavo. Mrtve partizane so soborci pokopali na hribu pri Selu.

PEVNO pri Škofji Loki

8. aprila 1945 so domobranci škofjeloške posadke pripeljali osem ujetih partizanov v gozdič pred vas Pevno in jih tam ustrelili.

Ustreljeni partizani so bili ujetniki iz zadnje nemškodomobranske ofenzive marca 1945 in so bili do ustrelitve zaprti v loških zaporih. Bili so iz raznih delov Gorenjske. Za pet ustreljenih imena niso znana.

Do 1986 so bila od žrtev znana imena Pavla Enika, Stanislava Semena in Alojza Trampuža, ki so navedeni v poimenskem seznamu.

Pozneje je Občinski odbor ZZB Škofja Loka ugotovil imena preostalih petih žrtev, ujetih partizanov. To so bili: Zrnc Metod, rojen 1906 v Žalcu, kovaški pomočnik; Naglič Albin, rojen 1920 v Delnicah, kmečki delavec; Ovsenik Jože, rojen 1905 v Tržiču; Dolinar Edvard, rojen 1909 v Govejku pri Idriji, kovač, in Popov Jože, rojen v Tržiču, čevljar v delavnici 9. korpusa. Po teh podatkih nihče od osmih ujetnikov ni bil ustreljen, pač pa so jih obesili za noge z glavo navzdol. V mukah so umirali vso noč. Njihovo ječanje se je slišalo v Pevno še v jutranjih urah 9. aprila 1945. Znani sta dve priči teh dogodkov. Na spomeniku, ki stoji na kraju domobranskega zločina, je napačen zapis - da so zločin storili fašistični okupatorji. Resnični storilci so bili domobranci iz Škofje Loke.

PLETERJE

V bojih za belogardistično postojanko Pleterje v času od 15. do 18. februarja 1943 so pripadniki MVAC ujeli neznanega partizana 3. bataljona Cankarjeve brigade. Bil je, kot o tem piše bivši pripadnik MVAC Ivan Korošec, "justificiran."

PODBREZJE oziroma Podtabor pri Podbrezjah

15. aprila 1945 so v Podtaboru v hiši Petra Mandeljca domobranci iz Kovorja in Tržiča obkolili dva partizana: Janeza Finžgarja, rojenega 13. decembra 1923 na Jesenicah, in Avsenaka, ki je sicer uspel zbežati, vendar so ga 200 metrov od hiše ubili. Janez Finžgar se je boril iz hiše in pobil nekaj domobrancev, nato pa se je s poslednjim nabojem ustrelil, da jim ne bi prišel živ v roke.

Pance: Pismo OO ZZB Ljubljana Bežigrad z dne 18. 2. 1992, št. 1/8-92 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Pevno: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 211; pismo OO ZZB Škofja Loka, št. 167/-6/92 z dne 2. 3. 1992 RO ZZB Slovenije.

Pleterje: Ivan Korošec, Prva nacionalna ilegala, Štajerski bataljon, str. 143.

Podbrezje: KUVZ, F 38, Gz-629 v A Slovenije.

PODCERKEV v Loški dolini

12. oktobra 1944 so domobranci iz 2. domobranskega bataljona med svojim prodorom v Loško dolino v vasi Podcerkev ujeli dva partizana iz neugotovljene enote in Franca Jakliča, ki je naveden v poimenskem seznamu. Vse tri ujetnike so ustrelili.

PODSMREKA

23. marca 1945 so v vas Podsmreka prišli črnorokci, torej preoblečeni domobranci, iz bližnjih Velikih Lašč in ubili neznanega partizana, enega pa so ujeli.

PODVOLOVLJEK, partizanska bolnišnica SOH-Rok

8. januarja 1945 je domobranska udarna četa iz Kranja pod vodstvom poročnika F. E. v Podvolovljeku, nad kmetom Petkom, odkrila partizansko bolnišnico. Ta je lahko sprejela dvainsedemdeset ranjencev in je bila takrat nabito polna. V njej naj bi bilo v trenutku napada sto štirinajst ranjencev in osebja. Bolnišnico so odkrili po naključju. Domobranci so šli za zaščitnico kolone Zidanškove brigade, ki tudi ni vedela za bolnišnico in je v njeno smer zavila nehote.

Posledice so bile tragične. Domobranci so pobili najmanj petnajst težkih ranjencev, koliko so jih ujeli in ustrelili kasneje, pa ni bilo mogoče natančno ugotoviti. Največ so jih predali Nemcem, ki so jih postrelili na Ljubnem še istega dne. O tem posebej v seznamu partizanov, ki so jih pobili domobranci skupaj z Nemci. Vsaj šest pa so kasneje obesili kot talce na Frankolovem. Njihova imena so znana.

Udarna četa je v svojem poročilu priznala, da so pri napadu na bolnišnico v Podvolovljeku ubili le dva partizana, devet so jih ujeli (kaj so storili z njimi, ni omenjeno), drugih dvanajst težkih ranjencev v odkriti baraki pa so pustili pri miru. To je seveda velika laž. Prava resnica o domobrantskih zločinih je navedena v prejšnjih dveh odstavkih.

Nekatera partizanska poročila navajajo, da se je iz nabito polne bolnišnice rešil le manjši del. Poleg te bolnice je bila odkrita v Podvolovljeku v Lučki Beli pod Žegnanim studentcem še ena bolniška zemljanka SOLČAVA z dvaintridesetimi ležišči.

Doslej so ugotovljena imena naslednjih ranjencev, ki so jih domobranci pobili v Podvolovljeku: Franc BURJAN, rojen 19. septembra 1902 v Zabukovici, Tomšičeva brigada; Ivan BREJC, rojen 7. avgusta 1900 v Velikih Laščah, Tomšičeva brigada, sanitetni poročnik; Tomaž EDMOND-Slavko, rojen 30. julija 1923 v Prevaljah, kurir v bataljonu 3. VDV brigade; Franc JELAR, rojen 1912 v Letušu, ki je ob napadu na bolnico sicer ušel, kasneje pa so ga ujeli in ustrelili; Slavko KOPRIVA, rojen 22.

Podcerkev: Jože Janež, Dokumentacija za monografijo o Notranjskih odredih v arhivu odbora Notranjskega odreda.

Podsmreka: Gradivo za topografijo NOB Kočevske; pismo Odbora skupnosti borcev Notranjskega odreda z dne 26. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

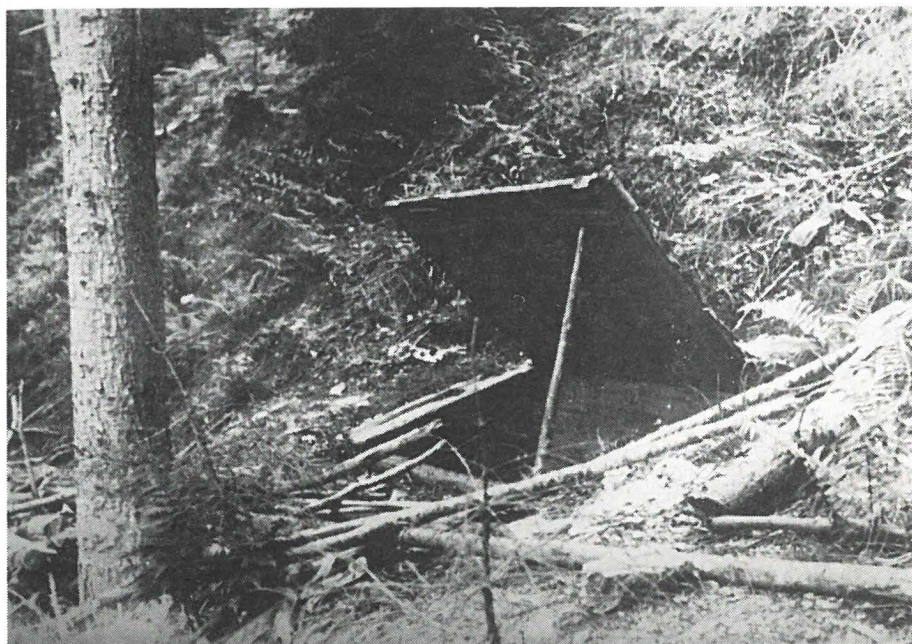

8. januarja 1945 so pripadniki udarne čete Gorenjskega domobranstva iz Kranja na območju Podvolovljeka odkrili dve partizanski bolnišnici in pobili okoli trideset ranjenih partizanov. Nekaj so jih izročili Nemcem, ki so jih pobili na Ljubnem ali kot talce obesili februarja 1945 v Stranicaх pri Frankolovem. Na sliki je ena od bolnišnic v Podvolovljeku.

marca 1917 v Arji vasi, ki je ušel, bil še enkrat ranjen, ujet in ustreljen, komandir čete v Šlandrovi brigadi; Ivan KRALJ, rojen 14. avgusta 1923 v Preserju; Vinko KVEDER, rojen 1913 v Ponikvah, partizan Tomšičeve brigade; Vili MALOVŠEK, rojen 1922 v Hramšah pri Galiciji, partizan Bračičeve brigade; Anton OBU, rojen 1922 v Paški vasi; Lovrenc PAČNIK-Kostja, rojen 6. avgusta 1906 v Lešah pri Prevaljah, minerec v Koroškem bataljonu, že naveden v poimenskem seznamu žrtev; Franc ŠMON, rojen 12. septembra 1901 v Podkrajju, Velenje, Tomšičeva brigada; Anica VIHAR, rojena 23. junija 1927, njo so ranjeno vrgli v gorečo bolnišnico; Stanislav URANIC, rojen 28. junija 1922 v Batujah; Stanislav VRTAČNIK, rojen 18. junija 1927, Podkraj, Velenje, Tomšičeva brigada, in Franci VRANIC, rojen 1926 v Prekopi.

Izhod iz podzemnega zaklonišča ene od bolnišnic v Podvolovljeku, kjer so kranjski domobranci pobili okoli trideset ranjencev. Druge ujete so izročili Nemcem, ki so jih večino pobili.

Podvolovljek: Poročilo domobranske udarne čete Kranj za december 1944 in januar 1945, navaja dr. Metod Mikuž, Pregled zgodovine NOB v Sloveniji, 4. knj., str. 546-547; Anton Ikovič in Marjan Linasi, Koroško partizansko zdravstvo, str. 133-134; dr. Ivan Cestnik, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 18-24; Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, seznam padlih, str. 9-108; Franc Podstudenšek, Partizanske bolnišnice na Štajerskem, Borec 1954, str. 383-386; Dr. Pavla Jerina, Napadi na partizanske bolnišnice, TV 15, št. 52 z dne 27. 12. 1973; Stane Trčak, Frankolovski zločin, str. 55-141; pismo OO ZZB Mozirje, št. 1-71/91 z dne 5.3. 1992 RO ZZB Slovenije; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 1/444; Vera Obu, Razgaljena sramota slovenskega domobranstva, Pisma bralcev, Delo, 21. 1. 1994; Kartoteka Odbora borcev Tomšičeve brigade.

POKOJIŠČE, Kožlješki graben

Deset minercev Notranjskega odreda je 28. avgusta 1944 počivalo v Kožlješkem grabnu. Presenetili so jih domobranci iz Borovnice in jih večinoma pobili, čeprav bi jih lahko žive ujeli, saj so bili presenečeni. Za štirimi, ki so uspeli zbežati, pa so domobranci streljali in enega od njih ubili. Od treh je enemu, čeprav je bil ranjen, uspelo zbežati. Prav tako sta se uspela prebiti tudi druga dva. Od šestih ujetih so tri ubili takoj, tri pa pobili kasneje. Med pobitimi ujetniki so bili naslednji člani skupine: Jože DEBEVC, rojen 27. avgusta 1916 v Bezuljaku, 1. bataljon Notranjskega odreda, ujetega so dolgo mučili; Jakob DEBEVC, rojen 24. avgusta 1922 v Brezovici pri Borovnici, politični delegat voda; Oto DOLENC, rojen 11. decembra 1923 v Oseku pri Vrhniki, komandir; Milan KALČIČ, rojen 1928 na Sušaku, 1. bataljon; Franc PER, rojen 4. junija 1926 v Sinji Gorici, Vrhnika, obveščevalec 1. bataljona, naveden tudi v poimenskem seznamu; Anton URBIČ, doma iz Lipsenja, rojen 1924, in še neznani partizan.

POLJE

10. decembra 1943 so domobranci iz Polja in Urha iz zaporov v prosvetnem domu v Polju odpeljali dva partizana. Eden je bil Stane Lukec, ki je naveden v seznamu posameznih žrtev, ime drugega partizana pa ni znano.

Domobranci so ju odpeljali na pokopališče v Polju in ju ustrelili.

POREZEN

24. marca 1945 so nemške enote skupaj z domobranci iz Škofje Loke, ki jih je vodil H. H., ujeli okrog trideset partizanov na Poreznu. Ujete partizane so Nemci izročili domobrancem.

Domobranci so pod Poreznom svoje ujetnike zvezali in jih postavili pred drevesa ter jih vse postrelili.

Njihova imena niso znana. Bili so iz raznih enot 9. korpusa NOV in PO Slovenije. Znanih pa je večina imen od 145 ujetih in ustreljenih tega dne in naslednjega dne na Zaprviču, Gorjah, Jesenici - Orehku - Ravnah, med katere spada tudi omenjenih trideset, ki so jih pobili domobranci. O tem, da so bili tam domobranci, ni dvoma. Med drugimi je o tem 30. marca 1945 v Jesenici napisala pesem Vika Obid, poročena Jerman. V pesmi je tudi kitica v kateri je navedeno, da še peti dan po poboju domobranci niso dovolili pokopati sedemindvetdeset ustreljenih partizanov.

Pokojišče: Pismo OO ZZB Cerknica, št. 26/92 RO ZZB z dne 4. 2. 1992; KUVZ, fasc. 24, Z 658 v A Slovenije.

Polje: Štefanija Ravnikar-Podbevšek: Sv. Urh, str. 394-395.

Porezen: KUVZ, fasc. 35, G-53, priloga 163 v A Slovenije; Vika Obid, poročena Jerman, Pokop, pesem objavljena v brošuri ob 35-letnici osvoboditve, Porezen 1945-80.

PRAPROČE

Spomladi 1943 je bil na koti 372 pri Prapročah (med Semičem in Metliko) spopad med neznano partizansko enoto in pripadniki MVAC, ki so enega ranjenega partizana ujeli in ga ubili.

PRETRŽ pri Pečah (oziroma pri Vačah) (1)

14. aprila 1945 so domobranci iz postojanke Šentvid pri Lukovici odkrili bunker pri vasi Pretrž. V njem so bili partizanski bolničarji in dva bolnika.

Od teh so v bunkerju ujeli naslednje: Ivana ŠTILCA, doma iz Slovenskih Goric; Marjana JAMARJA, iz Ljubljane, Resljeva 25, in Alojza JAKŠO, trgovskega pomočnika iz Celja.

Domobranec F. K. je vse tri brez zaslišanja takoj ustrelil. Med morilci so znani še A. B., A. J. in F. T.

PRETRŽ pri Vačah (2)

Domobranci z Vač so februarja 1945 prišli na dom Levičnikovih na Pretržu. Vedeli so za bunker. V njem so ustrelili štiri speče partizane, med njimi Petana in tudi domačega sina Antona Levičnika, enega pa so odpeljali s seboj.

PRISTAVA

Vod 22. domobranske čete (50 domobrancev) je 21. junija 1944 pod vodstvom poročnika N. M. poskušal prebiti partizanski obroč okoli Kriške vasi, da prinese v obkoljeno postojanko strelivo. Pri vasi Pristava so domobranci ujeli dva partizana iz 3. bataljona 15. brigade. Po domobranskem poročilu "sta skušala, potem, ko se je vod vračal nazaj, zbežati in sta bila na begu ustreljena". To sta bila Stanko Bartola, rojen 15. maja 1922 na Vranovičih, in Franc Stariha iz Metlike. Po preverjenih podatkih pa nista bila ubita na begu, ampak ujeta in pripeljana v gozd blizu vasi ter tam ustreljena.

Praproče: Gradivo za topografijo NOB Bele Krajine, str. 105 v Muzeju za novejšo zgodovino v Ljubljani.

Pretrž (1): KUVZ, fasc. 40, G-958 v A Slovenije. Po podatkih Staneta Stražarja, priobčenih v njegovi knjigi Moravska dolina, pa so domobranci pobili tedaj šest ranjenecv.

Pretrž (2): KUVZ, fasc. 40, G-958 v A Slovenije.

Pristava: Domobransko poročilo posadke Novo mesto za obdobje od 21. do 30. 6. 1944; fasc. 283/III v A INZ; Odbor skupnosti borcev 15. brigade, št. 2/93 z dne 24. 2. 1993 RO ZZB Slovenije.

PROŠČ

19. domobranska četa je 7. novembra 1944 na pohodu Babna gora-Prošč naletela na partizanski tabor in na dva partizana. Od teh naj bi eden zbežal, drugi pa je bil "na begu ustreljen". Po njihovem poročilu naj bi bil ubiti partizan Franc Zibelnik z Viča, Belica št. 1, Polhov Gradec. Bil naj bi partizan Gradnikove brigade, še prej pa v 41. domobranski četi na Vrhniki, iz katere je 15. septembra 1944 dezertiral.

PŠEVO pri Kranju

Domobranci iz Kranja so 19. junija 1944 na ovadbo J. E., ki je bil njihov pripadnik, v neki hiši v Pševu obkolili dva partizana, ju zjutraj presenetili in ujeli. To sta bila Rudolf Benedičič, rojen 11. aprila 1922 na Javorniku, in Stanislav Triler, rojen 20. junija 1926 v Stražišču.

Oba so odvedli na kranjski gestapo, od tam pa v Begunje, kjer so ju ustrelili. Benedičiča 3. novembra 1944, Trilerja pa 12. februarja 1945.

PUŠTAL pri Škofji Loki

Z Jožetom Kokaljem-Borisom, pripadnikom izpostave OZNE, ki je že naveden v poimenskem seznamu žrtev, so 8. aprila 1945 iz škofje-loških zaporov pripeljali v Puštal in na hribčku za cerkvijo ustrelili enega neznanega partizana.

RADOHOVA VAS

Konec julija 1942 sta bivša pripadnika tako imenovanega Štajerskega bataljona pri Radohovi vasi ubila neznanega kurirja Zapadnodolenjskega odreda. Vzela sta mu pošto in jo odnesla komandirju 2. čete 3. bataljona ZDO Antonu Vrbincu-Nebošmetu iz Bizovika, ki ju ni poznal. Hotela sta si na ta način zagotoviti varno pot do Urha, kar jima je tudi uspelo.

RAKITNA (1)

Pripadnik MVAC iz Rakitne I. S. je na svojem domu maja 1943, dan ni znan, ubil tri partizane.

Prošč: Dnevno poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 7. 11. 1944, fasc. 280/III v A INZ.

Pševo: KUVZ, fasc. 38, Gz-563, v A Slovenije.

Puštal: Fasc. 302-2 (K-L) v A MNZ Slovenije.

Radohova vas: Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 121.

Rakitna (1): Gradivo za zgodovino NOB občine Ljubljana Vič, str. 503.

RAKITNA (2)

10. marca 1944 so domobranci pri Rakitni ubili tri člane patrolje Ljubljanske brigade, ki so jih presenetili v neki hiši. Od ujetnikov so dva zaklali, enega pa ustrelili.

Enega od morilcev teh treh partizanov je nekaj dni po zločinu brigadno sodišče Ljubljanske brigade obsodilo na smrt. Bil je ustreljen skupaj z dvema drugima domobrancema iz patrolje, ki jih je ujela Ljubljanska brigada.

RAKITNA (3)

Septembra 1944, dan ni znan, so domobranci na Rakitni težko ranili neznanega partizana v trebuh in ga ujeli. Domobranski poveljnik M. K. je ranjenega partizana nato ustrelil v glavo. Vaščanki J. U. in J. Š. pa sta ubitemu partizanu vtaknili v glavo korenino repe in se tako norčevali.

RAVNIK na Blokah

Domobranci iz 2. domobranskega bataljona so 27. oktobra 1944 v Ravniku ujeli pet partizanskih novincev, prej aktivistov, ki so se morali umakniti s terena zaradi domobranskega nasilja in so odhajali v partizanske enote. Ujeli so tudi njihovega vodnika. Ujete so najprej mučili. Vrezovali so jim rane v obliki peterokrake zvezde po prsih, čelu ter jih nato vse pobili. Žrtve so bili: Anton Istinič, rojen 3. januarja 1903 na Vrhniki; Ignac Istinič, rojen 25. julija 1908 na Vrhniki; Frančiška Petavs, rojena 1912, ki so ji živi odrezali jezik; Jakob Petavs, rojen 25. julija 1903; inž. Jože Jezernik; Janez Zalar, rojen 30. januarja 1917 na Vrhniki, ki je vodil skupino na Notranjsko. Najhujši mučitelj je bil domobranec F. O. z Verda.

RAZORI pri Polici

Vaški stražarji s Police oziroma "formacija MVAC na Polici" kot je napisano v italijanskem poročilu, so 22. februarja 1943 pri Razorih v spopadu z neznano partizansko enoto ujeli nekega partizana in ga ustrelili.

RIBNICA (1)

17. marca 1944 so domobranci v šoli v Ribnici ustrelili sedem neznanih ujetih partizanov. Kasneje so trdili, da so ujetniki padli v borbi.

Rakitna (2): Hinko Bratož-Ok, Dnevnik partizana, 2. del, str. 153.

Rakitna (3): kot pod Rakitno (1), str. 505.

Ravnik na Blokah: Pismo OO ZZB Vrhnika, št. 3/92 z dne 30. 1. 1992 RO ZZB Slovenije; Tekavec, Dnevi preizkušnje, str. 372; KUVZ, fasc. 25, Z-2085 v A Slovenije KUVZ.

Razori: Poročilo divizije Cacciatori delle Alpi z dne 23. 2. 1943 štabu 11. armadnega korpusa, v Zborniku VI/5, str. 493, dok. 157.

Ribnica (!): Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 40.

RIBNICA (2)

8. maja 1944 so domobranci v Ribnici ustrelili devet neznanih partizanov, ki so jih ujeli pri Sv. Gregorju. Da bi zbrisali sled za zločinom, so raztrosili govorice, da so partizane odpeljali v Nemčijo.

ROB

13. januarja 1945 so črnorokci, sicer domobranci, pri Štefinu v Podhojnem Hribu pri Robu ubili dva neznana partizana - obveščevalca.

SAMOTNIK

23. februarja 1945 so kamniški domobranci odkrili partizanski bunker v Samotniku med vasema Okroglo in Cicelj. V njem je bil ubit Franc Urh, rojen 17. januarja 1917 v Zgornjih Stranjah, komandir enote, ki je na Veliki planini prevzemala orožje in drugo pomoč, ki so jo zavezniki odmetavali s padali, in ujet Jože Martinc-Čikago, rojen 27. februarja 1895 na Okroglem, ki je bil v omenjeni enoti za prevzem pomoči tolmač angleškega jezika.

Domobranci so Jožeta Martinca hudo mučili. Zahtevali so, naj jim pokaže partizanska skrivališča. Tri dni so ga vodili iz zapora v gozd, dokler ga niso 26. februarja 1945 ubili v praproški gmajni v Zakalu.

SELA pri Šentrupertu

16. januarja 1943 so ob napadu MVAC in Italijanov na bolniško četo oziroma premično bolnišnico Zapadnodolenjskega odreda pripadniki 2. bataljona MVAC najmanj tri ujete, po imenih neznane ranjene partizane odpeljali v svojo postojanko na Dolenji Brezovici pri Pleterjah in jih tam ubili.

SELA pri Šumberku (1)

Konec septembra 1942 so v Gorenjih Selcah v bližini Sel pri Šumberku na Jurčkovem podu mlatili. Med mlatici so bili tudi vaški stražarji. Iz smeri Babne Gore sta prišla partizana. Pripadniki MVAC so planili nanju in enega ujeli, drugi, čeprav ranjen, jim je ušel. Ujetega so privezali k slamoreznici, nato so ga peljali v Šentvid, kjer je za njim izginila vsaka sled.

Ribnica (2): Poročilo obveščevalnega oddelka Glavnega štaba NOV in PO Slovenije ob. št. 514 z dne 17. maja 1944; KUVZ, fasc. 496/III v A INZ.

Rob: Kronika Roba, fasc. KUVZ 865/II-14 v A INZ.

Samotnik: Pismo OO ZZB Kamnik z dne 29. januarja in 5. februarja 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Sela pri Šentrupertu: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 216.

Sela pri Šumberku (1): Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 321.

SELA pri Šumberku (2)

V patroljnem spopadu so 11. junija 1943 pripadniki MVAC v Stehanji vasi ujeli sedem partizanov Gubčeve brigade. Med njimi je bil Anton Vrhovšek s Trebanjskega Vrha, ki je že naveden v seznamu posameznih žrtev. Drugih šest ujetnikov, katerih imena niso znana, so prav tako ustrelili na Selih pri Šumberku.

SELO pri Šentjoštu

V noči med 12. in 13. marcem 1943 so belogardisti iz postojanke Šentjošt nad Vrhniko nenadoma vdrli v vas Selo, kjer so prebivali kurirji s kurirske postaje TV-22. Pri vходу v vas so zaklali kurirja, ki je bil na straži.

SELŠKE LAJŠE

3. januarja 1945 ob devetih in trideset minut so v Lajšah nad Selcami z zvonika cerkve domobranci iz postojanke v Žabnici ustrelili tri pripadnike partizanske terenske apoteke "TA Sever". To so bili: Ivan Toporiš-Sine, upravnik in študent farmacije, rojen 2. maja 1923 v Brežicah. Tega so tudi oropali. Najprej so ga ranili v desno stegnenico, kasneje pa ustrelili v glavo, saj je imel tri strele v levih sencih. Drugi je bil Vladislav Pavlina-Maks, rojen 25. 6. 1925 v Grgarju, kurir v TA Sever. Pravo ime tretjega, ki je bil tudi kurir lekarne, ni znano, partizani pa so ga poznali pod imenom Slavko. Zadnja dva sta padla v zasedi in nista všteta v žrtve pobojev ujetnikov.

SLEMENA, na cesti med Muljavo in Malim Črnelom

29. decembra 1944 so domobranci ustrelili štiri ujete partizane. Na znamenju, ki je bilo po vojni že razstreljeno, so navedena imena partizanov: Alojz Bučar, Milan Kavšek in Ivan Alič ter neznani partizan, ki so ga tudi takrat ustrelili.

SODRAŽICA (1)

Patrulja MVAC od Sv. Gregorja je 27. ali 28. junija 1943 v smeri proti Travni Gori našla sveže sledi, ki so jo pripeljale do barake. Padla sta dva partizana, enega pa so ujeli. Tega so pripadniki MVAC nato ustrelili v Sodražici 29. junija 1943.

Sela pri Šumberku (2): Dokumentacija OO ZZB Trebnje.

Selo pri Šentjoštu: Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji, str. 98.

Selške Lajše: KUVZ, fasc. 38, G-675, v A Slovenije.

Slemena: Vodnik po partizanskih poteh, str. 110; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 123, kjer piše, da so padli v zasedo domobrancev.

Sodražica (1): Vesti TOS MVAC, št. 60846 z dne 30. 6. 1943, fasc. 110/b v A INZ.

SODRAŽICA (2)

10. julija 1944 je domobranska patrolja v Sodražici, v njej je bil tudi V. L., zahrbtno napadla tri partizane. Vse so ujeli, enega ubili, dva pa odpeljali s seboj.

STIČNA (1)

15. in 18. decembra 1942 sta patrolji pripadnikov MVAC iz Stične, sestavljeni iz osmih oziroma devetih mož, ki so bili preoblečeni v partizane, ubili štiri partizane. Med njimi je bil tudi Franc Hauptman iz neznane partizanske enote. Za pripadnike MVAC (znana so vsa imena) je komandant italijanske divizije Alpskih lovcev predlagal denarno nagrado.

STIČNA (2)

31. marca 1944 so četniki Janeza Marna-Črtomirja ujeli tri partizane iz Komande mesta Stična. Med kasnejšim bojem 1. bataljona brigade VDV so jih ubili. Med ubitimi je bil Anton Strmole, rojen 12. novembra 1922 na Hudem pri Ivančni Gorici, sicer že naveden v poimenskem seznamu, drugi je bil s Štajerske, tretji pa iz Bele krajine, vendar njihovih imen ni bilo mogoče ugotoviti. Vse tri so pokopali na pokopališču v Stični.

STRANJE pri Kamniku

Domobranci so januarja 1945 v Stranjah ustanovili postojanko. Lovili so partizane, za katere so zvedeli, da so za božič skriti doma po zemljankah. Ujeli so devet partizanov, ki so jih potem pobili.

6. januarja 1945 so šli iz ene od svojih začasnih postojank v Stahovici pri Kamniku, natančneje pri Prodniku v dolini Korošice, v širši dolini Kamniške Bistrice, in v Mekvanovi bajti pobili več aktivistov OF. Med ubitimi je bil tudi Slavko Kunaver-Lado, obveščevalec Tomšičeve brigade, ki je bil takrat na bolezenskem dopustu.

Pri tem poboju sta domobrance vodila domačina iz Nevelj, katerih imeni sta znani. Ko so jih pobili, so domobranci bajto zažgali.

STRUGE

6. marca 1945 je odšlo iz domobranske posadke Ribnica pri Sv. Gregorju sto deset domobrancev proti Ambrusu. Med potjo so ujeli tri partizane. Ko so jih gnali proti Strugam, "je eden hotel pobegniti in bil na begu ubit in tudi ostala dva", kot so zapisali domobranci v svojem poročilu.

Sodražica (2): KUVZ, fasc. 25, Z 2129 v A Slovenije.

Stična (1): Fasc. 120, domob. fond v A UNZ; Božo Repe, Mimo odprtih vrat, str. 83.

Stična (2): Poročilo štaba 1. brigade VDV z dne 2. aprila 1944 komandi VDV o spopadu s plavogardisti pri Metnaju, Zbornik dok. VI/12, 345.

Stranje: Pismo OO ZZB Kamnik z dne 29. 1. in 5. 2. 1992 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Struge: Poročilo domobranske posadke Ribnica za 6. 3. 1945; fasc. 26/V v A INZ.

STUDENEC na Blokah

30. decembra 1944 so domobranci iz Velikih Lašč na Studencu ujeli pet partizanov Notranjskega odreda in Komande mesta Velike Lašče. Vse so v Velikih Laščah ustrelili. Med žrtvami so bili Anton Flis iz Šentrupertu pri Laškem, Jože Salobir s Slivnice in Jože Nedoh iz Škocjana.

SV. ANA (1)

Decembra 1944, dan ni znan, so pripadniki 47. domobranske čete 2. domobranskega bataljona pri Sv. Ani nad Ložem umorili dva obveščevalca Notranjskega odreda. Pri njunem umoru je sodeloval M. K., podnarednik iz 47. čete.

SV. ANA (2)

47. četa 2. domobranskega bataljona z Rakeka je 13. januarja 1945 pri Sv. Ani oziroma Križni gori nad Ložem napadla številčno šibki 1. in 3. četo Notranjskega odreda. Padlo je dvaintrideset partizanov. Med njimi so domobranci pobili že ujete in ranjene. Od šestnajstih, ki so jih odpeljali s seboj, so nato v Cerknici ubili dva partizana, v Borovnici pa enega. Ujetnika, ki so ju domobranci ubili v Cerknici, sta navedena v seznamu posameznih žrtev. To sta bila Franc Wolfing in Franc Oblak, Jožeta Martinčiča, obveščevalca Notranjskega odreda, pa so v Borovnici ločili od drugih in ga tam ubili.

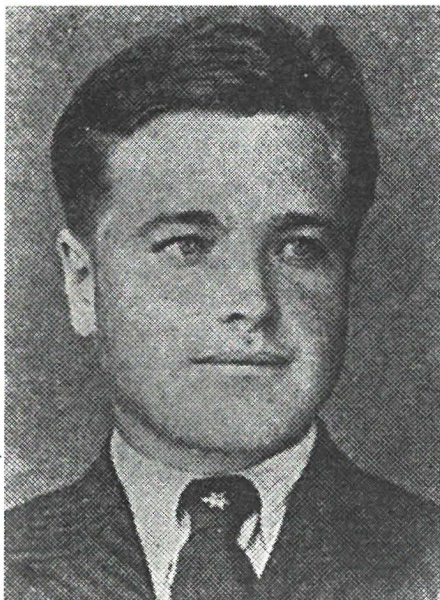
Vsakega partizana, ki je imel na sebi angleško bluzo, so domobranci surovo slekli in ustrelili. Večina tako ubitih je bila med naslednjimi:

Jože Maver, rojen 1907 v Dolini pri Trstu, politkomisar 1. čete; Jože Herblan, rojen 1. septembra 1918 v Žerovnici, komandir 1. čete; Franc Intihar-Lado, rojen 1927, v Stražišču pri Begunjah, komandir 3. čete; Franc Urbas, rojen 1924 v Dolenji vasi pri Ribnici, vodnik; Vinko Ločnikar, rojen 18. decembra 1921 v Ljubljani, desetar; Silvo Bunin, rojen 15. septembra 1927 v Buzetu, Istra, partizan; Matevž Drobnič, rojen 1916 v Žerovnici, partizan; Pavel Frank, rojen 23. decembra 1927 v Desklah, Slovensko primorje, partizan; Miha Hudavernik, rojen 20. februarja 1922 Zasela, Idrija, partizan; Janko Ravnik, rojen 16. avgusta 1923 na Ravnah, Bohinjska Bistrica, partizan; Andrej Malavašič, rojen 1916 na Logu pri Ljubljani, partizan; Milan Malavašič-Miha, puškomintraljezec; Matija Turk, rojen 22. 2. 1907, Volčje, Bloke, partizan; Julka Tomšič, rojena 12. februarja 1921 v Podtrgu, pri Velikih Laščah, partizanka, in Dario Teveggio, rojen 1924, Cuarti di Ponti, Italija, partizan.

Studeneec: KUVZ, fasc. 25, Z-2137 v A Slovenije.

Sv. Ana (1): Fasc. Z 837/46 v A Okrožnega sodišča v Ljubljani.

Jože Herblan, komandir 1. čete Notranjskega odreda. Bil je eden ujetih partizanov, ki so jih domobranci iz 47. čete ustrelili 13. januarja 1945 pri Sv. Ani v Loški dolini.

Matevž Drobnič, partizan Notranjskega odreda. 47. četa 2. domobranskega bataljona je 13. januarja 1945 pri Sv. Ani zaradi velike premoči ujela in pobila najmanj šestnajst partizanov Notranjskega odreda, med njimi tudi Matevža.

Od ujetnikov, ki jih niso pobili, je znana le usoda Alojza Jankoviča, rojenega 1923 v Tomišlju. Poslali so ga v Dachau, od koder se je vrnil tako betežen, da je že maja 1946 umrl.

Vsi pomorjeni in pobiti so bili pokopani na pokopališču v Viševku.

1. in 3. četo Notranjskega odreda je napadla 47. domobranska četa, ki jo je za ta zločin s posebnim ukazom pohvalil general SS Erwin Rössner.

Sv. Ana (2): Franci Strle, Pregled razvoja in poveljniškega sestava Notranjskega odreda, Notranjski listi III za leto 1986, str. 377; Kartoteka padlih v A INZ; pismo OO ZZB Cerknica, št. 24/92 z dne 4. 2. 1992 RO ZZB Slovenije; pismo Odbora skupnosti borcev Notranjskega odreda z dne 26. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, članek Sv. Ana, Mitje in Bojana Tollazzija, TV-15 z dne 30. 3. 1978.

SV. GREGOR

27. aprila 1944 so domobrancji pod Sv. Gregorjem ujeli nekega partizana Ljubljanske brigade. Živemu so odrezali ušesa in mu z nožem vrezali zvezdo na čelo. Odvlekli so ga s seboj in ga po dolgem mučenju ubili.

SV. KRIŽ (Gabrovka) (1)

2. avgusta 1944 so domobrancji med pohodom v Sv. Križ ujeli tri neznane partizane. Pobili so jih blizu vasi Cesta.

SV. KRIŽ (Gabrovka) (2)

27. oktobra 1944 sta bila pri Sv. Križu v akciji 31. domobranske čete dva partizana ubita, eden pa težko ranjen. Po domobranskih poročilih naj bi si sam vzel življenje. Eden med njimi je bil Franc Radmelič, odredni bolničar Dolenjskega odreda.

SV. ROK pri Novem mestu

Razen partizanov Zvoneta Runka in Franca Packa, ki sta že navedena v poimenskem seznamu, so 16. junija 1942 pripadniki lažnega "Štajerskega" bataljona iz Šentruperta, preoblečeni v partizane, pri Sv. Roku zaklali še dva neznana partizana. Prisoten je bil kaplan A. Š.

SV. URH pri Ljubljani

4. četa 4. bataljona Cankarjeve brigade je 18. septembra 1943, potem ko so druge čete zamudile, sama napadla močno utrjeno postojanko pri Svetem Urhu, znano klavnico ujetih partizanov, aktivistov in simpatizerjev Osvobodilne fronte iz Ljubljane in širše okolice. Ker je bil napad slabo varovan, so del čete obkolili. Pri umiku so mu v hrbet skočili še Nemci, ki so se pripeljali iz Ljubljane.

Ko se je 4. četa prebijala čez jaso, je po izjavah preživelih padlo okoli petindvajset partizanov. Najmanj pet, ki so na bojišču obležali ranjeni, so pobili pripadniki MVAC, ki so vse padle tudi oropali. Med njimi je bila petnajstletna partizanka Antonija Plečko, ki je bila težko ranjena. Ubijalec se je z umorom kasneje celo hvalil. Nekega partizana so ranjenega našli pri cerkvenem ključarju in ga kot devetnajsto žrtev zakopali v skupni grob.

Sv. Gregor: Hinko Bratož-Oki, Dnevnik partizana, 2. del, str. 190; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 195.

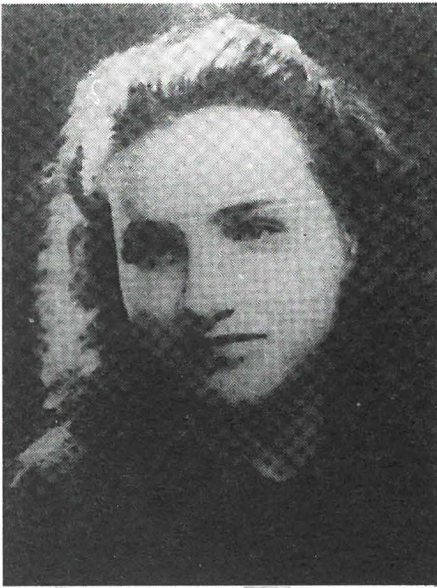
Sv. Križ (1): KUVZ, Kronika Veliki Gaber, fasc. 866/II-21 v A INZ.

Sv. Križ (2): Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 236.

Sv. Rok: Franček Saje, Belogardizem, str. 371.

Sv. Urh: Štefanija Ravnikar - Podbevšek, Sv. Urh, str. 301, in Partizanski napadi na Sv. Urh, Borec 1961; Stane Lenardič, Napad na postojanko belih morilcev, Borec 1961, str. 141.

18. septembra 1943 je 4. četa 4. bataljona Cankarjeve brigade napadla postojanko MVAC na Sv. Urhu. Pri umiku so ji v hrbet skočili Nemci. Padlo je petindvajset partizanov, od katerih so pripadniki MVAC najmanj pet ranjenih ustrelili. Ena izmed ubitih je bila tudi ranjena partizanka Antonija Plečko.

besedami: "Komunisti v Šalki vasi so se kmalu ožalostili, ko so morali pokopati osem padlih partizanov..."

Partizanske enote so se zgodaj zjutraj 20. novembra 1944 umaknile iz Kočevja. V 18. diviziji je bilo do takrat v bojih za Kočevje sedemindvajset pogrešanih. Verjetno je nekatere med njimi sovražnik ujel in ubil. Njihova imena niso znana.

SV. VID (Žilce)

Ko so enote 18. divizije po napadu na Štampetov most prebijale obroč 2. domobranskega bataljona ter čet iz drugih domobranskih bataljonov, so domobranci 28. septembra 1944 ujeli devetnajst partizanov: petnajst iz 10. brigade in štiri iz prištabskih enot 7. korpusa. Poleg dr. Slavka Prevca, ki je naveden v poimenskem seznamu žrtev, so ustrelili še najmanj štiri partizane. Poveljstvo 2. bataljona je po končanem napadu poročalo namreč le o petnajstih ujetih partizanih. Preživeli ujetnik je povedal, da so pokol drugih ujetnikov preprečili Nemci.

ŠALKA VAS pri Kočevju

Domobranska posadka iz Kočevja je poročala, da je 21. novembra 1944 5. udarni domobranski bataljon iz Velikih Lašč zasedel Šalko vas. Ujeli so osem partizanov 15. divizije (verjetno 18. divizije, ki je napadla Kočevje, 15. divizija pa je zavarovala položaj pri Ribnici, opomba S. G.). Poročilo nadaljuje z

Sv. Vid: Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 276-278; članek Staneta Pečarja, enega od ujetih, ki je ostal živ, Ujeli so nas beli, v TV-15 z dne 12. 12. 1973 in 27. 8. 1976.

Šalka vas: Poročilo domobranske posadke Kočevja z dne 30. 11. 1944, fasc. 283/III v A INZ.

ŠENTJOŠT nad Vrhniko

Od 29. novembra 1943 do 7. januarja 1944 so šentjoški domobranci imeli v kleti postojanke zaprtih dvanajst ujetih partizanov. Med njimi tiste, ki so jih ujeli ob napadu na kurirsko postajo G-9 na Žirovskem Vrhu in še nekaj drugih.

J. C. je ujetnike spovedoval, potem pa to, kar je od njih izvedel, uporabljal pri zaslišanju.

Tri ujete partizane so domobranci ustrelili v gozdu pod Šentjoštom, sedem ujetnikov so izročili Nemcem, ki so jih ustrelili 8. februarja 1944 v Kamnitniku pri Škofji Loki. Ti so navedeni v poimenskem seznamu žrtev.

ŠENTJOŠT pri Stopičah

Po poročilih poveljstva tako imenovanega Štajerskega bataljona so izven taborišča justificirali najprej osem partizanov s kočevskega območja (v resnici gre za del ujetega voda Krškega odreda) in nato "še trinajst partizanov, ki so jih naši dobili v patroljah, je justificiranih na licu mesta". (Fotokopija Vesti z dne 9. 7. 1942 je priložena).

ŠENTVID pri Stični (1)

Pripadniki MVAC s Primskovega so januarja 1943 pripeljali v Šentvid dva ujeta partizana. Enega so ustrelili sami.

ŠENTVID pri Stični (2)

Domobranski poročnik iz 4. domobranskega bataljona je dal septembra 1944 na pokopališču v Šentvidu ubiti nekega partizanskega obveščevalca. Sicer pa je bil poročnik navzoč pri vseh umorih v Šentvidu.

ŠKOFLJICA

Spomladi 1944 so domobranci v Škofljici ujeli neznanega partizana, ga mučili in nato ustrelili.

ŠMIHEL pri Novem mestu

16. novembra 1943 ponoči so domobranci iz Novega mesta ujeli in nato pri Pleškovem kozolcu v Šmihelu ubili Antona Tratarja, Jožeta Antončiča, Jožeta Boštjančiča in neznanega partizana. Znani po imenih so bili aktivisti OF in bodo navedeni v seznamih žrtev med aktivisti OF.

Šentjošt nad Vrhniko: Franček Saje, Belogardizem, str. 513-514.

Šentjošt pri Stopičah: Vesti TOS MVAC z dne 9. 7. 1942, št. 59226, fasc. 110/A v A INZ.

Šentvid pri Stični (1): KUVZ, fasc. 865/II-22 v A INZ.

Šentvid pri Stični (2): Fasc. 301-34/71 in 361 v A MNZ Slovenije.

Škofljica: KO ZZB Škofljica, pismo z dne 3. 3. 1993 RO ZZB Slovenije.

Šmihel: Topografija NOV Novo mesto, str. 24, 1961, v Muzeju za novejšo zgodovino.

ŠTEFANJA GORA

9. julija 1944 so domobranci iz Cerkelj pri Kranju imeli akcijo na Štefanji Gori. Ko so umorili Franca Jerčina, ki bo naveden v poimen-skem seznamu ubitih aktivistov OF, so ubili še neznanega partizana, ki je imel italijansko puško. Vanj so streljali od blizu z brzostrelko in niso dovolili ljudem, da bi ga pokopali na pokopališču.

TISOVEC

27. julija 1944 je kolona domobrancev iz Velikih Lašč prišla v Kopolje in Tisovec. Ujeli so nekega partizana iz Kočevske brigade. Odpeljali so ga kakih sto metrov od vasi in mu najprej zlomili roko in nogo, nato pa ustrelili v glavo in prsi. Ujetega partizana so mučili domobranci-domačini F. Z., A. Š. in N. M., vsi iz Tisovca.

TOMIŠELJ (1)

MVAC iz Tomišlja je poleti 1943 za pokopališkim zidom v Tomišlju postrelila najmanj tri neznane partizane.

TOMIŠELJ (2)

Tik pred osvoboditvijo, prve dni maja 1945, sta se skozi Tomišelj na kolesih peljala dva partizana. Domobranska zaseda ju je ujela. Hotela sta pobegniti, vendar so enega, ki je bil nekdanji prijatelj tamkajšnjega domobranskega poveljnika, smrtno zadeli, drugi pa se je peljal do proda in tam padel, zadet v trebuh. Ranjenec je bil Vinko Kovač iz Jevnice, ki je, zahvaljujoč domačinom, ozdravel.

TRBOJE

28. septembra 1944 so domobranci iz neposredne bližine zahrbtno napadli partizane Antona Bohinca, Riharda Srebotnika in še nekoga, ime ni znano, ki je bil doma s Primorske. Ti so na poti iz Trboj proti Vogljam v bližini Vogelj počivali. Vse so pobili, čeprav bi jih lahko ujeli.

Štefanja Gora: KUVZ, fasc. 42, G-2047 v A Slovenije.

Tisovec: Poročilo OC 7. korpusa z dne 30. 7. 1944 Komisiji za ugotavljanje vojnih zločinov pri SNOS, fasc. 496/III-2/a v A INZ.

Tomišelj (1): Angela Kumše, Pripoved neke dobe, KS Tomišelj v NOB, str. 95.

Tomišelj (2): Angela Kumše, Pripoved neke dobe, KS Tomišelj v NOB, str. 118-119.

Trboje: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 170.

TREBELNO

Zadnje dni decembra 1944 so se domobranci predali nekateri aktivisti iz KO Trebelno. Ker so jih ti aktivisti izdali, so domobranci lahko ujeli in ubili partizane: Vinka Kostanjevca iz Prelesja pri Šentrupertu, obveščevalca Narodne zaščite pri okrajnem NOO Mokronog; Jožeta Simončiča z Bistrice pri Šentrupertu, vodjo obveščalcev Narodne zaščite pri občinskem odboru Mokronog; Markoviča (ime ni znano), obveščevalca iz komande Dolenjskega vojnega področja, Rudija Strgarja, obveščevalca Dolenjskega vojnega področja, Lada Ostanka, pripadnika pooblaščenstva OZNE za okraj Trebnje, ki je bil bolan, ter še tri aktiviste OF.

TREBNJE (1)

10. junija 1944 so domobranci iz domobranskega bataljona "O" iz Šentvida pri Stični pri Trebnjem ujeli neznano partizanko in jo pozneje ubili.

TREBNJE (2)

15. oktobra 1944 so domobranci 32. in 39. domobranske čete uspeli razbiti močno oslabljeni 2. bataljon Zidanškove brigade, ki je s Šlandrovo brigado pravkar prišel s Štajerske na Dolenjsko. Brigadi se še nista seznanili z načinom bojevanja domobranskih enot, ki so s partizanskimi oznakami vdirale v partizanske enote.

Na trebanjskem pokopališču je domobranci 32. čete 4. domobranskega bataljona uspelo obkoliti skupino partizanov 2. bataljona Zidanškove brigade. Partizani so ostali brez streliva. Domobranci so jih ujeli ter začeli pretepati. Nato so vseh šestnajst ujetih partizanov zaklali. Rezali so jim ude. Dva sta preživela, ker sta se pritajila, eden pa je uspel zbežati. Obveščevalna služba 4. domobranskega bataljona je pobjo ujetnikov priznala, saj so zapisali o tem: "32. četa je ujela precej partizanov, ujetnikov se iz varnostnih razlogov ni delalo."

Šestnajst ranjenih in ujetih partizanov 2. bataljona Zidanškove brigade, ki so jih na trebanjskem pokopališču zaklali domobranci: Alojz Cizej, rojen 1922, naveden v poimenskem seznamu žrtev; Franc Irner, rojen 1902 v Trnovcu, Rečica ob Savinji; Ivan Čas, rojen 27. maja 1925 Otiški Vrh, Dravograd; Viljem Brec, rojen 1913 na Mejah pri Ptuj; Jožef Brodnik, rojen 1913 v Ljubnici, Vitanje, Slovenske Konjice; Mihael Goričan, rojen 1903 v Selu pri Vranskem; Franc Klajderič, rojen 1910 v Gruškovcu pri Ptuj; Miha Košak, rojen 1923 v Podkraju pri Ravnah na Koroškem; Franc Lavrin, rojen 1911 v Čemšeniku, Zagorje; Ivan Lenič, rojen 1911 na Kolovratu, Zagorje; Vinko Mezgec, rojen 1922 v Mariboru; Jože Volmajer, rojen 1920 na Rdečem Bregu, Lovrenc na Pohorju; Ivan Tetičkovič, rojen 1910 v Gruškovcu pri Ptuj, mitraljezec; Ivan Roje,

---

Trebelno: Poročilo pooblaščenca OZNE za območje 7. korpusa z dne 4. 1. 1945, fasc. 301-11 v A MNZ Slovenije.

Trebnje (1): Lado Ambrožič, Dvanajsta brigada, str. 280.

rojen 1919 v Zagorju ob Savi, poveljnik 2. bataljona; Anton Gregorič, rojen 11. februarja 1906 v Šentrupertu pri Mokronogu in Ivan Zupan, rojen 1907 na Ločici pri Vranskem.

Vsem imenovanim je dan pred tem poveljnik Glavnega štaba NOV in PO Slovenije Franc Rozman-Stane izročil odlikovanja. Domobranci so partizanom odlikovanja zabili v čelo in jim prerezali vratove.

TRNJE pri Šempetru (sedaj Pivka)

14. septembra 1944 so domobranci 7. čete SNVZ ujeli ekonomo Komande mesta Šempeter. Zahtevali so, naj jim pokaže nekaj skrivnih poti, po katerih hodijo partizani v vas Trnje. Na primernem mestu je pobegnil. Pozvali so ga, naj počaka, ker pa se ni ustavil, so ga ustrelili.

TRNOVO pri Novi Gorici

17. junija 1944 so domobranci SNVZ vdrlji v Trnovo. Ujeli so nekega partizana, ki ga je že prej v gozdu zasledil policijski pes. Na mestu so ga razrezali.

TUPALIČE pri Preddvoru

Po 2. novembru 1944 so prišli v Tupaliče domobranci in ujeli nekega partizana. Mučili so ga in nato ubili.

TURJAK (1)

Med 13. in 15. septembrom 1943 so v turjaškem gradu pripadniki MVAC ustrelili več ujetnikov, med njimi partizanko iz Ljubljane in neznanega partizana, verjetno izobraženca.

TURJAK (Volčje jame) (2)

Med turjaškimi žrtvami 4. maja 1945, ki jih je pobil specialni policijski vod domobranske policije, je bil tudi ranjeni gorenjski partizan, ki je imel roko v mavcu. Po podatkih iz gradiva KUVZ je bil to Franc-Radinko Švegelj, rojen 8. januarja 1917 v Guncljah št. 15. Marca 1945 so ga pri Šentvidu ujeli domobranci. Ranjen je bil v roko in nogo, nato je bil zaprt v policijskih zaporih v Ljubljani in potem z drugimi ubit na Turjaku.

Trebnje (2): Mirko Fajdiga, Zidanškova brigada, str. 473; Dr. Metod Mikuž, Pregled zgodovine NOB v Sloveniji, 4. del, str. 308 in 309; poročilo poveljstva 4. bataljona SDMB za 15. 10. 1944, fasc. 26/I, št. 14555 v A INZ; pismo OO ZZB Hrastnik z dne 20. 1. 1992 št. 06-1/92 RO ZZB Slovenije; pismo Odbora skupnosti borcev XI. SNOUB Miloša Zidanška z dne 5. 2. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Trnje: Tedensko poročilo 7. čete SNVZ za 11-17. 9. 1944, št. 04677, fasc. 11, A INZ.

Trnovo: KUVZ, objava št. 22, z dne 19. 7. 1944, fasc. 922/I v A INZ.

Tupaliče: Fasc. 865/V-17, KUVZ v A INZ.

Turjak (1): Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 280.

Turjak (2): Ljubljana v ilegali, 4. knjiga, str. 539; Marica Čepe, Ljubljana v zadnjih mesecih vojne, Ljubljana v ilegali 4. del, str. 537-541; KUVZ, fasc. 40, G-867 v A Slovenije.

VEHARŠE

Domobranci iz postojanke v Veharšah so septembra 1944 ujeli in nato ubili neznanega partizana.

VELIKE LAŠČE (1)

4. septembra 1942 so belogardisti iz Velikih Lašč ustrelili neznanega ujetega partizana.

VELIKE LAŠČE (2)

27. junija 1944 so domobranci iz posadke Velike Lašče v patrolji blizu Purkač ujeli in ubili partizansko kuharico.

VELIKE LAŠČE (3)

10. avgusta 1944 je domobrantska patrolja iz Velikih Lašč, v kateri sta bila T. O. z Grabna in V. L. s Hudega Konca, zahrbtno napadla tri partizane. Enega so ubili, druga dva ujeli. Ta sta morala mrtvega sezuti, da so roparji odnesli čevlje. Nadaljnja usoda ujetnikov ni znana.

VELIKE LAŠČE (4)

V borbah januarja 1945 je domobranec iz 62. domobrantske čete brez ukaza ustrelil neznanega ujetega partizana.

VELIKI CEROVEC pri Podgradu pod Gorjanci

5. septembra 1944 se pri Velikem Cerovcu v spopadu z domobranci iz Novega mesta štirje novinci 2. bataljona 12. brigade niso hoteli umakniti iz varnih zaklonov - bunkerjev, češ da bodo na čistini padli. Domobranci so jih po umiku bataljona ujeli in takoj ubili.

VELIKI KRIŽ

1. domobrantski bataljon je 8. januarja 1945 ujel dva partizana, intendanta v diviziji. Ni znano, ali v 15. ali 18. Domobrantsko poročilo pravi, da sta "pri poizkusu bega bila oba intendanta ubita".

Veharše: Stanko Petelin, Prešernova brigada, str. 411.

Velike Lašče (1): Franček Saje, Belogardizem, str. 539.

Velike Lašče (2): Poročilo OC posadke Velike Lašče, fasc. 26/V št. 14779 za čas od 26.-30. 6. 1944 v A INZ.

Velike Lašče (3): Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobrantski teror, str. 76.

Velike Lašče (4): Poročilo III. sekcije OZNE z dne 2. 2. 1945, fasc. 301-11 v A MNZ Slovenije.

Veliki Cerovec: Lado Ambrožič, Dvanajsta brigada, str. 368; Kartoteka padlih v A INZ.

Veliki Križ: Dodatek k poročilu Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 8. 1. 1945, fasc. 280/III v A INZ.

VINJA VAS pod Gorjanci

V boju ene od čet 1. bataljona 12. brigade se je 11. septembra 1944 pomočnik političnega komisarja 1. bataljona 12. brigade na grebenu nad Vinjo vasjo ustrelil, da ga ne bi živega ujeli domobranci iz Novega mesta. To je bil Janez Tavčar-Janko, rojen 1923 v Ljubljani.

VIŠNJA GORA (1)

Poveljstvo Cankarjeve brigade je konec novembra 1943 sporočilo poveljstvu 15. divizije, da je 27. novembra 1943 prišla v Grosuplje nova posadka domobrancev. Ti so v Višnji Gori ubili osem civilistov in triindvajset nekdanjih partizanov, ki so zapustili partizanske enote. Imena niso znana.

VIŠNJA GORA (2)

12. februarja 1944 je v Višnjo Goro vdrlo okoli dvesto domobrancev, ki so jih vodili Nemci. Ubili so ujetega partizana, ki mu je kmet A. Z. poprej odklonil zavetišče.

VIŠNJA GORA (3)

Obveščevalni odsek 12. brigade je po boju pri Višnji Gori 16. avgusta 1944 zvedel, da so domobranci 3. domobranskega bataljona tega dne pri Sv. Duhu ujeli in ubili dvanajst njenih partizanov, ki jih je brigada pogrešala.

VIŠNJA GORA (4)

Julija 1945 so delavci kopali na dvorišču sodnih zaporov v Višnji Gori, v katerih je bila 1944 in 1945 domobranska postojanka. Odkrili so deset trupel, zvezanih z žico.

Na zidovih stavbe na dvorišču so bili pritrjeni železni kavlji, na katere so domobranci privezovali ujete partizane in aktiviste OF.

VOLČJE NJIVE pri Tržišču

16. januarja 1945 so prišli v Volčje Njive trije partizani z Mirne. Pred domobranci so se skrili v Bajčev dom, vendar so jih ujeli. Prvi jim je ušel, drugega so takoj ubili, tretjega pa so usmrtili v Tržišču.

Vinja vas: Lado Ambrožič, Dvanajsta brigada, str. 373; pismo odbora skupnosti borcev 12. brigade z dne 26. 1. 1993 RO ZZB Slovenije.

Višnja Gora (1): Poročilo 15. divizije Glavnemu štabu NOV in PO Slovenije z dne 29. 11. 1943; Zbornik VI/8 dok. 149, str. 343; poročilo Organizacijskega štaba Slovenskega domobranstva za 29. 5. 1944, fasc. 281/I v A INZ.

Višnja Gora (2): Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, st. 35.

Višnja Gora (3): Poročilo 15. divizije Glavnemu štabu NOV in PO Slovenije z dne 15. 8. 1944; poročilo štaba 7. korpusa, Zbornik VI/15, dok. 92.

Višnja Gora (4): Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 540.

Volčje Njive: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 859.

VRHNIKA

Domobranec B. iz Horjula je ujetega neznanega partizana v gozdu nad Podgoro ustrelil in tam zakopal.

VRHPOLJE

12. decembra 1942 je bil hkrati s partizanom Albertom Božičem, ki je naveden že v poimenskem seznamu žrtev, ubit tudi partizan, star 18 let, iz 3. bataljona Cankarjeve brigade. Po nekaterih virih je bil doma iz Dobrniča, drugi navajajo, da je bil s Hrvaškega. Z Božičem sta bila skupaj v patrolji. Ujeli so ju pripadniki MVAC in ju odpeljali v postojanko v samostan Pleterje. Tam so ju mučili in 18. decembra 1942 ustrelili v gozdu med Pleterjami in Apnenikom.

VRSNIK nad Žirmi

15. septembra 1944 so četniki in domobranci iz Rovt iz zasede ujeli tri partizane Prešernove brigade nad Žirmi na Vrsniku. Odpeljali so jih v domobransko postojanko Rovte. Po nemškem ukazu naj bi jih odpeljali v Godovič, čeprav so že poprej sklenili, da jih bodo usmrtili.

Na poti v Godovič je domobranec P. B vse tri partizane postrelil, potem pa sporočil, da je to storil zato, ker so hoteli pobegniti. Naslednjo noč so trupla našli prešernovci in jih v bližini pokopali.

ZAGRADEC

7. julija 1944 zgodaj zjutraj so domobranci domobranskega bataljona "O" (31. in 32. četa in težki mitralješki vodi bataljona) nenadoma vdrli v Zagradec, kjer so bile nekatere enote komande Dolenjskega vojnega področja in terenski aktivisti.

Poročilo štaba 7. korpusa navaja, da so imeli dvaindvajset mrtvih, osemnajst partizanov pa so ujeli. To so bili povečini novinci, torej neizkušeni. V gradivu Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov okupatorja je navedeno, da so v Zagradcu domobranci takrat ustrelili dvajset neoboroženih ujetih partizanov, med njimi tudi dva domačina.

Iz kartoteke padlih v arhivu Inštituta za novejšo zgodovino in iz drugih virov pa je bilo mogoče ugotoviti, da so domobranci ubili dvaindvajset partizanov, od tega le enega aktivista. To so bili: Janez Butala, rojen 18. februarja 1924 na Griču pri Črnomlju; Jakob Bazec, rojen 1912, Raven pri Piranu; Anton Dolšek, rojen 5. maja 1907 Zgornja Jablanica, Litija, Dolenjsko vojno področje; Danilo Filipič, rojen 1925 v Rižani, Koper, sanitetna četa 18. divizije; Avgust Fortin, rojen 19. avgusta 1922 v Črni, Ravne na Koroškem, Dolenjsko vojno področje; Franc Frank, rojen 10. oktobra 1912, Račice, Podgrad, umrl zaradi ran v premični bolnišnici 18. divizije 8. julija 1944, pokopan v Velikem Lipju;

Vrhnik: KUVZ, Kronika Vrhnike, fasc. 865/I-55 v A INZ.

Vrhpolje: Samoten partizanski grob, Brošura 15. obletnica 15. divizije, str. 48 in 49.

Vrsnik: Karel Leskovec Križpotja III. del, str. 179-190.

Franc Kokalj, rojen 1925 v Trnovcu, Metlika; Jože Leskovec, rojen 1908 na Prevaljah, Ravne na Koroškem; Ivan Lorbek, rojen 27. aprila 1912 v Legnu, Slovenj Gradec, Dolenjsko vojno področje; Franc Lovšin, rojen 4. junija 1900 v Zapotoku, Sodražica, Dolenjsko vojno področje; Franc Marin, rojen 11. julija 1925, Sv. Križ (Gabrovka), Dolenjsko vojno področje; Ivan Matoh, rojen 17. februarja 1916 v Irči vasi, Novo mesto, zaščitni bataljon 7. korpusa; Florjan Muzenič, rojen 1906 v Kavaličih, Dekani, Dolenjsko vojno področje; Ludvik Novak, rojen 1922 v Kalu nad Prečno, zaščitni bataljon 7. korpusa; Štefan Novikov, rojen 24. maja 1916 na Krimu, Dolenjsko vojno področje; Ivan Ramšak, rojen 7. aprila 1927 na Sv. Katarini, Trbovlje, Dolenjsko vojno področje; Franc Rihtar, rojen 31. julija 1901 pri Novi Štifti, inženirsko-tehnična četa 18. divizije; Ivan Škrabar, rojen 7. junija 1926 v Zagorju ob Savi; Ivan Tominšek, rojen 24. julija 1907 na Sv. Urhu pri Zagorju; Alojz Verbič, rojen 1908 v Blagovici, Dolenjsko vojno področje, in Alojz Klun, ki je naveden v poimenskem seznamu. Od aktivistov OF so ta dan domobranci ustrelili Feliksa Lukančiča, rojenega 1. januarja 1906 na Fužini pri Zagradcu.

Pobiti partizani so bili pokopani v skupnem grobu v Zagradcu.

ZAJČJI VRH pri Stopičah (Dolž)

4. avgusta 1944 so domobranci pri napadu na vod 3. bataljona Cankarjeve brigade, ki so ga obkolili na Zajčjem Vrhu, zasedli mitralješki bunker in ubili ranjenega pomočnika merilca težkega mitraljeza. Pred tem so ubili dva člana posadke težkega mitraljeza. Trije partizani v drugem bunkerju so se hoteli predati, a so domobranci vse tri pobili. Skupaj je bilo pobitih deset, rešil se je eden.

Iz ohranjene dokumentacije je bilo ugotovljeno, da je bila 4. avgusta 1944 obkoljena 3. četa 3. bataljona Cankarjeve brigade in da so domobranci iz Šentjerneja deset partizanov zaklali. Žrtve so bili: Miha Bukovec, rojen 10. decembra 1922 v Velikem Podljubnu pri Novem mestu; Alojz Čopar, rojen 1. junija 1914 v Loki pri Zagorju, desetar; Jože Gorenc, rojen 1908 na Rihpovcu pri Trebnjem; Matija Hočevnar, rojen 9. avgusta 1928 v Velikih Laščah; Franc Kralj, rojen 1927 v Zagorju ob Savi; Rado Kurnik, rojen 1928 v Trbovljah; Janez Polc, rojen 1910 v Ržišah pri Zagorju; Angel Racman, rojen 1922 v Gropadi, Dolina pri Trstu; Mirko Razboršek, rojen 1920 v Zagorju ob Savi, in Janez Štefančič-Strelec, rojen 1920 na Kvasici, Črnomelj.

Vsi pobiti so bili pokopani na pokopališču v Dolžu.

Zagradec: KUVZ, Kronika Zagradca, fasc. 865/II-28, v A INZ; poročilo 7. korpusa z dne 28. 7. 1944 Glavnemu štabu NOV in POS o dejavnosti in stanju podrejenih enot, Zbornik VI/15, dok. št. 33, str. 143; Kartoteka padlih v A INZ; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 278.

Zajčji Vrh: Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 619-620; operativno poročilo 15. divizije z dne 4. 8. 1944, fasc. 26/2 v A INZ; Kartoteka padlih, prav tam. Da so omenjene partizane zaklali domobranci, je razvidno tudi iz popisnega lista Mihe Bukovca iz popisa za ozemlje bivše SFRJ iz leta 1950, ki je v Dolenjskem muzeju v Novem mestu.

ZALOG - Češča vas

16. julija 1942 so v dolini Temenice, tik pred izlivom v Krko, pri Zalogu in Češči vasi padli v zasedo tako imenovanega Štajerskega bataljona partizani 2. čete 2. bataljona Krškega partizanskega odreda. Na jasi ob bregu Temenice je obležalo sedemnajst ubitih oziroma ranjenih partizanov, ki so jih kasneje zaklali, dva pa sta utonila v reki. Dva ranjenca, Kastelic in Židanek, ki so jih na bojišču zaklali belogardisti, sta navedena že v poimenskem seznamu žrtev. Poleg njiju je doslej znanih še devet tedaj pobitih partizanov; vsi so bili z novomeškega območja.

To so bili: Silvester Bartolj, rojen 1921 v Dolenji Straži; Anton Grabnar, rojen 1921 v Trški gori; Alojz Handler, rojen 1923 v Novem mestu; Anton Ilovar, rojen 1920 v Novem mestu, naveden v poimenskem seznamu; Jože Medved, rojen 1923 na Gorenjih Kamencah pri Novem mestu; Jože Mesojedec, rojen 1925 v Mali Bučni vasi pri Novem mestu; Marijan Novak, rojen 1928 v Novem mestu; Srnak Alojz, rojen 1923 v Zloganju pri Škocjanu; Franc Štefančič, rojen 1917 pri Otočcu, in Aleks Jurglič, ki je ranjen utonil.

Žrtvi s Trebelnega sta bila poleg Aleksa Jurgliča še Franc Dragan, rojen 1919 v Bitnji vasi, in Jože Starič, rojen 1922 na Cerovcu.

ZALOG pri Škofljici

Prvo nedeljo v maju 1945 so domobranci iz Škofljice ujeli in takoj ustrelili osem neznanih partizanov. Med pobitimi sta bila tudi dva Angleža, verjetno rešena letalca.

ZAPLANA

Okrog velike noči 1944 so pripadniki neugotovljenega odreda tako imenovanih slovenskih četnikov iz postojanke v Zaplani v bližini Rakeka ujeli neznanega partizana. Odvedli so ga iz svoje postojanke na pokopališče, kjer ga je njihov poveljnik ustrelil.

Zalog-Češča vas: Franček Saje, Belogardizem, str. 388-390. Podatki o pobitih so iz listov popisa 1950 v Dolenjskem muzeju, Novo mesto in iz dokumentacije OO ZZB Trebnje.

Zalog pri Škofljici: Pismo KO ZB Škofljica z dne 3. 3. 1993 RO ZZB Slovenije, kopija pri avtorju.

Zaplana: Arhiv KUVZ, fasc. 25, Z-2947 v A Slovenije.

ZAPLAZ - ČATEŽ (1)

15. oktobra 1944 so domobranci iz 15., 28., 71. in 22. domobranske čete zadali hud udarec Šlandrovi brigadi, ki v bojih na Dolenjskem še ni bila izkušena, saj je prišla čez Savo šele dva dneva poprej.

"Največ žrtev je bilo pri cerkvi na Zaplazu. Tu so se domobranci nad mrtvimi in ranjenimi borci nečloveško izživiljali. Vse ranjence so postrelili. Ko so jih Šlandrovci našli, so imeli padli polomljene roke, vsi so bili ustreljeni v glavo, enemu so celo prerezali vrat, pod vreznino pa nastavili njegovo porcijo, da je vanjo tekla kri."^{*1}

Od šestnajstih pobitih ranjencev vemo le za Leopolda Čmaka, ki je bil v Šlandrovi brigadi politkomisar čete. Bil je ranjen, mučen in ubit. Rojen je bil 1917 v Drešinji vasi, Petrovče pri Žalcu.

Borce Šlandrove brigade so pokopali na pokopališču v Trebnjem. Takrat so pokopali tudi partizane Zidanškove brigade, ki so jih ubili isti dan.

ZAPLAZ - ČATEŽ (2)

Skupina pripadnikov MVAC se je, kot piše v poročilu poveljstva 11. italijanskega korpusa, 20. marca 1943 na Zaplazu spopadla s partizansko patroljo. Enega partizana so ranili, ujeli pa še partizana in neko žensko. Po zaslišanju so ju ustrelili.

ZAPLAZ - ČATEŽ (3)

71. četa 1. domobranskega bataljona je 22. avgusta 1944 v akciji proti Zaplazu in Čatežu ujela štiri partizane. Vsi štirje so bili po poročilu poveljstva 1. domobranskega bataljona pri poskusu bega ustreljeni.

ZAPOTOK (1)

Med 12. in 14. septembrom 1943 so v Zapotoku tako imenovani slovenski četniki obsodili na smrt in ustrelili dva neznana ujeta partizana.

^{*1} Citat je iz knjige dr. Miroslava Stiplovška, Šlandrova brigada, str. 553.

Zaplaz-Čatež: Dr. Miroslav Stiplovšek, Šlandrova brigada, str. 552. Domobranci v svojih poročilih o boju na Čatežu - Zaplazu, fasc. 26/I, št. 14556 v A INZ, trdijo, da je ta dan na Zaplazu in Čatežu padlo sto sedemdeset partizanov Šlandrove brigade, molčijo pa o lastnih izgubah in o svojih zločinih nad ranjenimi partizani. Znana so imena trinajstih padlih šlandrovcev, ki so padli tisti dan, ni pa ugotovljeno, ali so bili ravno ti med pobitimi ranjenci. Navedeni so v seznamu padlih borcev NOB, sestavljenem v OO ZZB Kamnik 12. junija 1990 in v seznamu padlih borcev v knjigi Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec.

Zaplaz (1): Poročilo 11. armadnega korpusa z dne 21. 3. 1943 višjemu poveljstvu Slovenija-Dalmacija, Zbornik VI/5, dok. št. 189, str. 568.

Zaplaz (2): Poročilo 1. domobranskega bataljona o dogajanjih in akcijah od 1.-22. 8. 1944, fasc. 283/III v A INZ.

Zapotok (1): Štefanija Podbevšek-Ravnikar, Sv. Urh, str. 280.

ZAPOTOK (2)

18. julija 1944 je šla patrolja dvajsetih domobrancev iz 11. in trinajstih domobrancev iz 29. domobranske čete proti Zapotoku, kjer so okoli desete ure v šoli ujeli kuharja Komande mesta Velike Lašče. Njegovo ime ni znano. Domobranska posadka Velike Lašče je v poročilu zapisala: "Ker je skušal pobegniti, so ga naši fantje na begu ustrelili..."

ZAPOTOK (3)

11. septembra 1944 je po domobranskem poročilu manjša domobranska patrolja iz Velikih Lašč, preoblečena v partizane, v Zapotoku ujela in ubila štiri partizanske kurirje.

ZAPUŽE

21. januarja 1945 so domobranci iz Radovljice gnali tri partizane. To so bili Anton Pevc, rojen 1914 v Škofji Loki, obveščevalec Komande mesta Radovljica, Vinko Vester, rojen 1919 na Spodnjem Otoku, Radovljica, in Jože Ravnikar, rojen 1924 na Križni Gori. Vse so na gestapu v Radovljici pretepali in jih zvezane peljali proti Begunjam. V Zapužah, na križišču Lesce - Begunje, so jih zahrbtno ustrelili z brzostrelkami. Ko so ležali na tleh, je eden od domobrancev vsakega posebej ustrelil v glavo.

ŽUŽEMBERK

3. avgusta 1944 je 4. domobranski bataljon iz Šentvida pri Stični vdrl v Žužemberk. Tam je bil štab 15. divizije s prištavnimi enotami. Hude izgube je povzročil delu 15. brigade, ki je prva hitela na pomoč napadenim v Žužemberku. Samo iz 1. čete 1. bataljona te brigade je padlo najmanj petindvajset partizanov, iz cele brigade pa okoli petdeset, trideset pa je bilo pogrešanih. V Žužemberku so bivali tudi terenski aktivisti, komanda Dolenjskega vojnega področja in drugi. Domobranci so v Žužemberku in na Cvibljub ubili najmanj osemdeset partizanov, vsaj polovico, to je najmanj štirideset partizanov, pa so isti dan v Žužemberku zaklali. Med njimi je bilo precej ranjencev premične divizijske bolnišnice in tri partizanke, ena je bila noseča. Pobiti so bili:

Jože Kratič, rojen 1925 v Trevčah pri Rihemberku, puškomitraljezec v zaščitni četi divizije. Bil je na straži pri mostu čez Krko. Odpovedal mu je puškomitraljez. Ko se je umikal, so ga domobranci iz neposredne bližine s strelom v tilnik ubili.

Zapotok (2): Poročilo domobranske posadke Velike Lašče za čas 17.-24. 7. 1944 za 18. 7. (14784), fasc. 26/V v A INZ.

Zapotok (3): Poročilo domobranske posadke Velike Lašče za čas 5.-14. 9. 1944 (št. 14793), fasc. 26/IV v A INZ.

Zapuže: S. ing. Šinkovec, Begunje, Ljubljana 1985; izjava kmeta Antona Apiha iz Zapuž; prav tam, povzeto v Svobodni misli - TV-15 z dne 11. 12. 1992, članek Nacistična mučilnica na Gorenjskem; v knjigi Po poti spominov (str. 209) pa je navedeno, da so zločin storili gestapovci.

Rudi Podlogar, rojen 1924 v Požarčah pri Šentjanžu, intendat bataljona. Domobranci so ga na desnem bregu Krke ujeli, ga pripeljali na levi breg ter ga v Žužemberku ustrelili. Iz njega so hoteli izvléči nekatere vojaške skrivnosti, on pa jim je odgovoril: "Smrt fašizmu ...", nakar ga je zadela domobranska krogla.

Franc Zaletel, rojen 1927 v Straži pri Prečni. Bil je ranjen v nogo. Domobranci so ga ujeli in ubili skupaj s Kratičem.

Dušan Osvald, rojen 1928 v Mariboru, telefonist v četi za zvezo 15. divizije. Domobranci so ga ujeli živega in ustrelili na levem bregu Krke.

Franc Derganc, rojen 8. avgusta 1924 v Malinah, kurir pri štabu 15. divizije. Bil je ranjen, zato je zaostal in se skrnil. Domobranci so ga našli in ustrelili v tilnik.

Drago Muset, rojen 4. junija 1927 v Dolenjem Logatcu, telefonist čete za zvezo 15. divizije. Domobranci so ga ujeli in ustrelili na desnem bregu Krke.

Anton Jurjevič, rojen 17. januarja 1914 v Krasincu pri Gradcu, konjevodec pri štabu 15. divizije. Kosil je travo ob Krki. Domobranci so ga ujeli in ustrelili.

Člani Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov pri Predsedstvu SNOS so si ogledali zločinsko početje domobrancev v Žužemberku 9. in 10. avgusta 1944. Komisija je svoje ugotovitve z ogleda objavila v Objavi KUVZ, št. 30, z dne 21. avgusta 1944. Ugotovila je, da so domobranci v Žužemberku 3. avgusta 1944 brutalno umorili petnajst ljudi; to so bili:

Valter Černe, rojen 1910 v Ljubljani, poročnik, administrator pri sodišču Dolenjskega vojnega področja, ki so ga domobranci, potem ko so ga ujetega ubili, slekli do spodnjih hlač.

Matilda Kasetnik, rojena 1920. Bila je v šestem mesecu nosečnosti. Malo pred mučeniško smrtjo se je rešila s Štajerske. Domobranci so jo zverinsko ubili, jo oropali, vzeli so ji tudi poročni prstan in jo pustili ležati z dvignjenim krilom.

Marija Čampl, rojena 1924. Čeprav je bila ranjena, so jo domobranci pobili s puškinimi kopiti, ji dvignili krilo in jo zabodli ali ustrelili v spolovilo.

Srečko Koman, partizan, rojen 21. maja 1921 v Ljubljani, ubili so ga na polju.

Lujo Pegam, rojen 15. septembra 1921 v Ljubljani.

V štabu so za ta dan evidentirali skupaj enainpetdeset padlih partizanov in sicer iz štaba divizije in zaščitne čete, čete za zvezo, premične bolnišnice in drugih enot.

Domobranci so ubili še partizana Alojza Peršina, starega trideset let, ki je bil upravnik zaporu pri komandi Dolenjskega vojnega področja, in Ignaca Malesa, ki je bil čuvaj v tem zaporu. Ubili so ju na polju. Glavi sta imela razbiti s puškinimi kopiti.

Na polju so domobranci ubili tudi partizanko Mico Jamnik, rojeno 27. februarja 1929 v Ljubljani, iz Trubarjeve 8, dijakinjo.

Iz poznejših pričevanj je Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov ugotovila, da so imeli domobranci s seboj seznam pristašev OF v Žužemberku. Te so iskali in zbirali. Aretirali so Leopolda Dobravca, Antona Jesenška in Franca Selivška, katerih usoda še nekaj tednov kasneje ni bila znana. Navedeni sicer niso bili na omenjenem seznamu. Aretaciji se je s podkupnino uspel izogniti žužemberški gostilničar.

Med domobranci, ki so te zločine zagrešili, so znani: A. R., tedaj usnjarski vajenec, G. J., star okoli 35 let, za katerega se ve, da je tedaj ubil tri partizane, stavbenik R. R. iz Novega mesta, 38-letni domobranec, kozavega obraza, 26-letni dr. K. in še nekdo, ki je dobro poznal razmere v Žužemberku.

Poročilo poveljstva 4. domobranskega bataljona navaja, da je bilo sto dvajset mrtvih in ujetih partizanov.

Žrtve domobranskega pokola v Žužemberku 3. avgusta 1944 so pokopane v skupnem grobu na pokopališču v Žužemberku.

ŽUŽEMBERK (2)

Konec julija 1944 so domobranci iz 31. in 39. čete 4. domobranskega bataljona med vasjo Reber in Žužemberkom ujeli šest partizanov neznanen enote. Dva so ustrelili.

ŽUŽEMBERK (3)

Konec aprila 1944 so domobranci ujeli patroljo šestih partizanov Dolenjskega odreda. Med njimi je znan le Jože Hauptman, naveden v seznamu posameznih žrtev. Ujeti partizani so bili ustreljeni v bližini Žužemberka.

Od petih pogrešanih, ki jih omenja Dolenjski odred, in enega, ki je padel naslednji dan, torej 25. aprila 1944, so znana imena partizanov, ki jih je Dolenjski odred razglasil za mrtve in zanje poslal izpolnjeno osmrtnico, če tako lahko imenujemo obrazec "za svobodo padli borec": Ivan Jerman, rojen 1917 v Mihelji vasi pri Črnomlju, desetar v 2. bataljonu; Franc Majdič, rojen 1910 v Brezjah pri Zagorju, partizan 2. bataljona, in Marijan Muzovec, rojen 1907 v Bujah.

Vsi navedeni so ostali na položajih in bili nato pogrešani. Verjetno so bili tudi ranjeni in so jih domobranci ubili na Vrhu pri Križu v bližini Žužemberka.

Žužemberk: Mile Pavlin, Petnajsta brigada, str. 250-252; Lado Ambrožič, Petnajsta divizija, str. 340 in 399-400; KUVZ, objava št. 30 z dne 21. 8. 1944 v fasc. 922/I v A INZ; poročilo štaba 15. divizije z dne 8. 8. 1944 Glavnemu štabu NOV in PO Slovenije in štabu 7. korpusa o sovražnikovem napadu na štab divizije v Žužemberku, Zbornik VI/15, dok. št. 68, str. 321-325; Kartoteka padlih v A INZ; poročilo Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov o napadu domobrancev na Žužemberk 3. avgusta 1944 in z njim združenih zločinstvih, fasc. 2 - mapa 21 v A Slovenije.

Žužemberk (2): Fasc. 301-31/71 inv. 361 v A MNZ Slovenije.

Žužemberk (3): Poročilo OO ZZB Ilirastnik, št. 06/1-92 z dne 20. 1. 1992 RO ZZB Slovenije; Jože Peskar, Dolenjski odred, str. 218; Kartoteka padlih v A INZ.

ŽUŽEMBERK (4)

4. januarja 1945 so domobranci iz 1. domobranskega bataljona pri Žužemberku napadli tovorni avto komande Vojne oblasti 7. korpusa, ki je v spremstvu partizanskega tanka peljal ranjence proti Jami pri Dvoru. Oba mitraljeza na tanku sta zaradi hudega mraza zamrznila, zato so ranjenci ostali brez zaščite. Domobranci so uničili kamion ter ubili na njem dva neznana ranjenca.

Padla sta tudi voznik Milan Damjanović in sovoznik Slavko Grintal. Oba sta navedena v poimenskem seznamu ujetih ranjenih in pobitih partizanov.

5. DEL

Pregled skupin in posameznih neznanih ujetih partizanov,
ki so jih pobili ali na druge načine izven boja umorili
pripadniki MVAC in domobranci v skupnih akcijah
z okupatorjevimi enotami

(po krajih pobojev)

Uvodno pojasnilo

V pregledu je po krajih smrti navedenih deset neznanih partizanov in devetinštirideset skupin, v katerih je bilo 694 partizanov, ki so jih pobili MVAC in domobranci v skupnih akcijah z italijanskimi in nemškimi enotami. Znana so imena le za 166 partizanov.

Tudi za ta pregled velja pripomba, ki sem jo zapisal že na začetku, namreč, da vanje nisem uvrstil aktivistov in simpatizerjev, razen v skupinah, kjer so bili pokončani skupaj z ujetimi partizani, ali pa tisti, ki so bili kot novinci na poti v operativne enote; ravno tako v seznamu ni partizanov, ki so padli v zasedah ali v bojih, razen če so bili tedaj ranjeni in potem, ko bi morali v ujetništvo, pokončani.

BEGUNJE pri Cerknici

V prvi polovici avgusta 1942 so pripadniki begunjske MVAC ujeli dvanajst partizanov. Predali so jih Italijanom. Zanje so jim Italijani dali nagrado. Italijani so vse partizane, ujete v ofenzivi, ki je tedaj potekala, postrelili.

BORIČEVO pri Novem mestu

13. februarja 1944 je mešana domobransko-nemška kolona izvedla celodnevno akcijo v smeri Srebrniče-Boričevo-Škrjanče-Sv. Rok.

Na Boričevem so ujeli pripadnika Narodne zaščite in ga v Novem mestu, kamor so ga odpeljali, mučili in ubili.

BOROVLJE

Opis dogajanja v Borovljah 11. maja 1945 je v 4. delu. Posebej je evidentiran domobranski poboj najmanj štiridesetih težko ranjenih partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda, ki so jih domobranci zvečine še žive pometali v Dravo, da so utonili. Preostalih sto štirideset partizanov omenjenih enot pa so pred tem ubile granate in mine nemških tankov, nemških in domobranskih topov, minometov in mitraljeških rafalov.

Za večino ni znano, katere so ubili ranjene, kdo pa je padel v boju. Imena padlih partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda, ki so padli pri Borovljah, ne glede na to, ali so bili pobiti ali so padli, so:

Stanislav Bizjak, rojen 1925, Stari trg 3, Bračičeva brigada; Anton Bohorič iz Tržiča, iz Koroškega odreda; Franc Brejce, rojen 1911, Leskovec, Bračičeva brigada; Franc Cerovšek, rojen 1910, Fram, živel v Mariboru; Jože Cigovc, Borovlje, iz Koroškega odreda; Ivan Drogenik, rojen 1922, Ljubično pri Poljčanah, Bračičeva brigada; Stane Gregor, rojen 1926 v Bistri, iz Koroškega odreda; Franc Heberle-Blaž, rojen 1927 na Bledu, iz Koroškega odreda; Jožef Jeromel, rojen 1910, Brdo, Slovenj Gradec, iz Bračičeve brigade; Franc Kaukler, rojen 1914, Vrhole, Laporje, iz Bračičeve brigade; Jožef Koren, iz Kajzaze pri Bilčovsu, partizan (verjetno) iz Koroškega odreda, star komaj 15 let; Mirko Krajger-Luka, rojen 1924, Mislinja iz Bračičeve brigade; Anton Leeb iz Badgasteina, poveljnik avstrijsko-nemškega bataljona Koroškega odreda; Pavel Mencinger, rojen 1911, Velika Mislinja, iz Bračičeve brigade; Gustl Osenk, Kranj, Koroški odred; Filip Piko, rojen 1922, Črna, Koroški odred; Anton Pongračič, rojen 1920, Tinje, živel na Bezeni pri Rušah, Bračičeva brigada; Bruno Reitmajer, rojen 1912, Stari trg, Pragersko, Bračičeva brigada; Štefan Rus, Borovlje, Koroški odred; Andrej Skočaj, rojen 1909, Sv. Vid, Bračičeva brigada; Anton Solar, rojen 1918, Njivice, Kranj (enota ni znana); Vinko Strel, rojen 1911, Žiri (enota ni znana); Rudolf Toplak, Koroški odred; Štefan Trbovšek-Zdravko, rojen 1919, Ravne, Koroški

---

Begunje: Franček Saje, Belogardizem, str. 405, II. izdaja.

Boričevo: Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 476.

odred; Miloš Vidmar, rojen 1921, Lož, Koroški odred; Ivan Voga, Bračičeva brigada; Štefan Zupanc, rojen 1909, Vrbno, Šentjur, Bračičeva brigada; Štefan Zupanc, rojen 1909 na Repnem, Šentjur, Bračičeva brigada; Alojz Zupanič-Pitja, rojen 1918, Leskovec, komandant 1. bataljona Bračičeve brigade; Franc Zupanič, rojen 1912, Stari trg, Pragersko, Bračičeva brigada; in Andrej Žukovič, rojen 1917, Prepolje, Maribor, Bračičeva brigada.

Za okoli sto petdeset partizanov ni podatkov, saj so v poboju ob Dravi pri Borovljah izginili sezname partizanov, ki so jih vodili v četah. Vemo le za dobro polovico grobov (v Borovljah 2 grobišči in 1 v Glinjah), druge je bodisi odnesla Drava ali so pokopani neznano kje.

BOŠTANJ

11. marca 1943 je četa pripadnikov MVAC z Boštanja predala Lahom tri partizane, ki so jih pred tem ujeli. Med njimi je bil ranjeni Anton Štrubelj. Italijani so jih nato v Grospljem ustrelili.

BUKOVO pri Cerknem

Julija 1944 so bili domobranci in Nemci v zasedi v zgornjem delu vasi Bukovo proti Cerknemu. V zasedo so padli partizani. Tri so takoj ubili, enega so ranili in ujeli, drugi so se umaknili. Ujetega ranjenega partizana so prenesli v hišo, ga za silo obvezali in ga pustili, da je šel proti Penčkovi hiši, last Ivana Hvale, in ga ustrelili.

DAVČA, zaselek Zaprvič

Nemci so skupaj z domobranci 23. marca 1945 v Davči ustrelili skupino devetindvajsetih ujetih partizanov. Ti so bili iz raznih enot 9. korpusa, ki so imele med sovražnikovo ofenzivo, zlasti od 19. do 24. marca 1945, zaradi premoči sovražnika hude izgube.

DOBREPOLJE

Od 5. do 12. septembra 1942 so novoustanovljene posadke MVAC v dobrepoljski občini (Kompolje, Podtabor, Tisovec, Videm, Podgorica, Zdenska vas idr.) ujele štirinajst partizanov. Izročili so jih Italijanom. Znano je, da so Italijani v dneh, ko je na tem področju divjala njihova ofenziva, večino ujetnikov po ukazu višjih poveljstev postrelili.

Borovlje: Franci Strle, Veliki finale na Koroškem, str. 159-169; Silvo Grgič, Najbolj krvavi boj Bračičeve brigade, TV-15, leto 1980 (13 nadaljevanj); rokopis monografije Mirka Fajdige, Bračičeva brigada, 2. del, seznam padlih.

Boštanj: Božo Repe, Mimo odprtih vrat, str. 199.

Bukovo: Franc Hvala, Življenje pod Bevkovo Kojco, str. 299.

Davča: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 76-77, o tem zločinu je tam tudi spominsko obeležje.

Dobrepolje: Franček Saje, Belogardizem, str. 442, 2. izdaja; Vesti TOS MVAC z dne 13. 9. 1942 110/a.

DOBRNIČ

5. septembra 1942 so pripadniki MVAC iz Dobrniča ujeli dva partizana in ju predali Italijanom. Enega so Italijani ustrelili, za usodo drugega se ne ve.

DOLENJSKE TOPLICE

Med 25. in 31. decembrom 1943 so Nemci izvajali obsežne vojaške operacije proti 1. bataljonu Cankarjeve in 2. bataljonu Gubčeve brigade. Med tako imenovanim "čiščenjem" v rajonu Birčna vas-Sušice-Toplice-Vavta vas naj bi padlo sedemdeset partizanov, štirideset pa naj bi jih ujeli. Takrat so v Toplicah obesili devet partizanov. V vsaki nemški četi so bili trije ali štirje domobranci iz novomeške domobranske posadke. Kot so trdili, so "skrbeli, da ne bi preveč trpelo civilno prebivalstvo in padali nedolžni". Nedolžni pa so bili seveda domobranski pristaši. Domobranci so bili tisti, ki so ugotavljali "kdo od ujetih je partizan in kdo nedolžen".

FAROVŠKA LOKA (pod vasjo Krka)

5. septembra 1942 so tam na zahtevo domače MVAC italijanski vojaki ustrelili deset neznanih partizanov in pet aktivistov, katerih imena niso znana.

FRANKOLOVO

Med sto obešenimi v Frankolovem 12. februarja 1945 so bili tudi ranjenci iz bolnišnic v Podvolovljeku, ki so jih odkrili domobranci kranjske udarne čete. Ti so ranjence ujeli in jih predali Nemcem. Znani so podatki za naslednje, zelo verjetno pa je, da jih je bilo med talci še več:

Stanko Babič, rojen 15. oktobra 1927, dijak iz Hrastnika, obveščevallec Narodne obrambe na območju Radeč. V začetku januarja 1945 je bil zadet v zapestje leve roke. V Podvolovljeku so ga ujeli domobranci, odpeljali v gestapo v Trbovlje in nato v bolnišnico Celje. Tam so mu odrezali levo roko, ga poslali v Stranice in ga obesili.

Lovro Polanič-Ubo, rojen 6. avgusta 1923 v Libeličah na Koroškem, sekretar SKOJ-a v Zidanškovi brigadi. V Zgornji Savinjski dolini je bil ranjen v obe nogi. V Podvolovljeku so ga ujeli in ga poslali v Stari pisker kot mnoge druge težke ranjence. Od tam so ga odnesli v Stranice ter kot talca obesili.

Klemen Planinšek, rojen 30. novembra 1902 v Lučah, intendant bolnišnice v Podvolovljeku. Ujeli so ga domobranci, Nemci pa obesili v Stranicah.

Dobrnič: Franček Saje, Belogardizem, 2. izdaja, str. 462.

Dolenjske Toplice: Vesti TOZ Slovenskega domobranstva z dne 1. 1. 1944, fasc. 111/A v A INZ; Lado Ambrožič, Gubčeva brigada, str. 496.

Farovška Loka: Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 87.

Franc Rabuder, rojen 21. maja 1912 na Velikem Tinju na Pohorju, mlinarski pomočnik, kasneje rudar, borec jurišne čete Bračičeve brigade. Ranjenega so poslali v Podvolovljek. Domobranci so ga ujeli, ga poslali v Ljubljano in nato v Celje, od tam pa v Stranice, kjer so ga obesili.

Valte Franc, rojen 1. januarja 1913 na Ljubnem, mesar in gostilničar, je bil pomočnik političnega komisarja v Komandi mesta Ljubno. Ranjen je bil v desno nogo in poslan na zdravljenje v Podvolovljek. V začetku januarja so ga ujeli domobranci. Iz celjske bolnišnice je uspel napisati ženi pismo, ki je zadnje ohranjeno poslovilno pismo talcev, ki so bili pobiti na Štajerskem. Obešen je bil v Stranica.

Konrad Volmajer, rojen 22. avgusta 1926 v Loki pri Mengšu, politični komisar bolnišnice Solčava v Podvolovljeku, ujet in obešen v Stranica.

GLADKI GRIČ pri Šentjoštu nad Vrhniko

Na Gladkem Griču pri Šentjoštu, v gozdu Janeza Kavčiča, so Italijani in MVAC ubili dva neznana partizana. Oba sta bila prej ranjena in sta se zatekla v okolico vasi, kjer so ju ujeli.

GLOBOKA DOLINA na Travni gori

4. novembra 1943 so Nemci, ki so jih vodili domobranci, v bolnišnici pri Ribnici na Travni gori ubili Julijana Vrečka iz Toplic, B. Jančigaja, Janeza ing. Bojca, M. Pakiža (zadnja dva že v poimenskem seznamu) in še štiri ranjene partizane iz Tomšičeve brigade. Od štirih tomšičevcev sta znana le Jože Makšič iz Ločne in Alojzij Žnidaršič z Bločic.

GORENJA VAS pri Mirni

18. novembra 1942 so pripadniki MVAC obkolili Gorenjo vas in v Mavsarjevi zidanici obkolili pripadnika Narodne zaščite Ivana Jakopi na starejšega in Alojza Kolenca s Hudega. Branila sta se in se nista hotela predati. Nato so zidanico zažgali. Morala sta ven, sicer bi živa zgorela. Prijeli so ju in predali Italijanom v Trebnjem, kjer so ju 19. novembra 1942 ustrelili.

Frankolovo: Stane Terčak, Frankolovski zločin, str. 87-141.

Gladki Grič: Gradivo za zgodovino NOB občine Ljubljana Vič Rudnik, str. 512; KUVZ, fasc. 860/I-50 Šent Jošt v A INZ; Federalni odbor za prekop padlih borcev, R-1/444 in fasc. 2/615 v A Slovenije.

Globoka dolina: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 476; Dr. Pavla Jerina, Napadi na partizanske bolnišnice, TV-15 št. 52/1973.

Gorenja vas: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 355; Zbornik VI/4, str. 285.

GOTNA VAS pri Novem mestu

21. februarja 1944 so pri Gotni vasi skupino partizanov 1. čete 3. bataljona Cankarjeve brigade, med njimi sta bila tudi komandir in politkomisar čete, obkolili premočni Nemci in domobranci. Obkoljeni partizani so se, čeprav ranjeni, borili do zadnjega.

Da ne bi živi prišli v roke sovražniku, si je vseh sedem partizanov vzelo življenje. Njihova trupla je sovražnik razmesaril. Nekaterim so odsekali tudi spolne organe. Žrtve so bili: Avgust Bračika, rojen 4. septembra 1922 v Šmarjeti, namestnik komandirja čete; Jože Ciglarič, rojen 25. marca 1911 v Ljubljani, vodnik; Albin Plankar, rojen 28. marca 1928 na Pristavi, desetar; Jože Štefanič, rojen 20. avgusta 1911 v Drašičih, komandir čete; Anton Štrepelj, rojen 1927 v Petrušnji vasi, Grosuplje, desetar, puškomitraljezec; Miha Umberger, rojen 14. aprila 1924 v Mokronogu, politični komisar čete; Franc Vegelj, rojen 5. januarja 1908 na Premagovcah, Kostanjevica, borec.

Pokopali so jih na pokopališču v Stopičah.

HINJE

11. septembra 1942 so kmetje, ki so kasneje postali vaški stražarji MVAC, v Hinjah ujeli partizana. Izročili so ga Italijanom, ki so ga ustrelili.

HOČEVJE

MVAC iz Hočevja je marca 1943 ujela štiri partizane in jih predala Italijanom. Ti so jih še tisti mesec ustrelili na Krki. Za zločin so jih Italijani nagradili: dobili so sto petdeset litrov vina, konzerve in vsak vaški stražar po dvesto lir.

IŠKI VINTGAR

Bercetovo bolnišnico ali bolnišnico "Krvavice" v Iškem Vintgarju, prvo bolnišnico slovenskih partizanov, ki je delovala od maja 1942, je v juliju 1942 obkolilo petsto Italijanov in nekaj pripadnikov MVAC. Ubili so enega ranjenca in partizanko, drugi so jim ušli. 20. junija 1943 so Italijani premeščeno bolnišnico spet odkrili, vendar so partizani uspeli evakuirati vse, razen enega ranjenca, ki so ga ujeli in ubili.

Gotna vas: Poročilo štaba 15. divizije štabu 7. korpusa z dne 23. 2. 1944 o boju pri Novem mestu, Zbornik VI/II, dok. št. 79, str. 215 in 216.

Hinje: Franček Saje, Belogardizem, str. 584.

Hočevje: Franček Saje, Belogardizem, str. 590.

Iški Vintgar: Vodnik po partizanskih poteh, str. 62; Pregled NOB v občini Ljubljana Vič-Rudnik, str. 356; Dr. Metod Mikuž, Oris partizanske sanitete na Slovenskem, str. 45.

JABLAN pri Mirni Peči

21. junija 1944 so domobranci 4. bataljona v vasi Jablan zajeli tri partizane Levstikove brigade. Samo enega so živega pripeljali v postojanko Šentvid pri Stični. Za druga dva so poročali, da sta bila ubita "na begu". Eden od njiju naj bi bil Mongolec Kozlev, drugi pa Kopič (ime ni znano), doma iz Velike Bučne vasi, politični delegat voda.

JAVOROVICA - Ban

19. februarja 1944 so domobranci in Nemci iz Novega mesta napadli 4. bataljon Cankarjeve brigade na Javorovici. Bataljon ni imel izgub (razen enega ranjenega), pač pa so se sovražniku vdali trije neznani borci s puškomitraljezom. Sovražnik jih je ustrelil.

KOKRA

13. aprila 1944 so nemški orožniki in raztrganci, med njimi kasnejša domobranca J. K. in M. P., v Koreninškovi hiši ubili partizane: Franca Žuna, rojenega 9. decembra 1909 v Mačah, Janeza Polajnarja, rojenega 29. decembra 1904 v Spodnji Kokri, in Rudija Brkota (priimek ni znan). Ko so omenjeni partizani šli iz hiše, so jih pobili. Ušel jim je partizan Jernej Zaplotnik, ki so ga 18. decembra 1944 v Kokri, ranjenega ubili domobranci.

KOLOVEC, Tuhinjska dolina

6. maja 1944 so Nemci, raztrganci iz Kamnika in domobranci iz Cerkelj napadli partizansko bolnišnico Triglav pri Kolovcu v Tuhinjski dolini.

Večino težkih ranjencev so Nemci in domobranci postrelili kar v bolnišnici. Okrog devetnajst težkih ranjencev so postrelili s strelom v tilnik. V barako so nametali slamo, polili s petrolejem in zažgali. Od ranjencev in osebja jih je štirinajst ušlo, več kot trideset pa so jih ujeli. Odpeljali so jih v kamniške zapore, kasneje v begunjsko jetnišnico, kjer so jih nekaj postrelili, nekaj pa poslali v taborišča v Nemčijo. Eden je v koncentracijskem taborišču umrl.

Po oceni je izgubilo življenje najmanj petindvajset ranjencev in osebje bolnišnice. Znanih je nekaj imen pobitih ranjenecov: Franc Bolka, rojen 18. avgusta 1924 v Zalogu pri Komendi; Miha Čemas, rojen 10. aprila 1911 v Sviljah 6; Franc Črv, rojen 26. marca 1921 v Bohinjski Bistrici; Lado Dernovšek, rojen 27. junija 1911 v Zagorju; Janez Gobec, rojen 12. oktobra 1926 v Dobljarju 10; Andrej Gregorin, pd. Antončkov, rojen 21. septembra 1926 na Brdu pri Ihanu; Martin Judnič, rojen 11.

Jablan: Vesti TOS Slovenskega domobranstva z dne 4. 7. 1944 (št. 63107), fasc. 111/b v A INZ.

Javorovica: Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada, str. 477-478; poročilo štaba 15. divizije štabu 7. korpusa z dne 20. 2. 1944 o aktivnosti enot, Zbornik VI/11 dok. 70.

Kokra: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 508-510 in Pomniki NOB v občini Kranj, str. 144-145, kjer je kot datum smrti prvih treh partizanov naveden 9. marec 1944.

oktobra 1924; Ludvik Kosmatin, po domače Mežnarjev, rojen 8. februarja 1904 v Trnovčah, Domžale; Jože Medved, rojen 7. marca 1922 v Zagorju; Ludvik Menart, rojen 10. avgusta 1915 v Idršku 45, Idrija; Karel Merjasec, rojen 4. novembra 1910 v Torovem 2, Smlednik; Nestja Renko, rojena 28. avgusta 1916 v Gradcu; Franc Sodec, rojen 3. julija 1922 v Zgornji Bukovici 4; Alojz Turk, rojen 6. novembra 1911, Svilje 6; Franc Štrukelj, rojen 1907 v Gorenji Loki, ujet, odpeljan v KC Mauthausen, kjer je 1945 umrl; Jože Vendek, rojen 14. oktobra 1924 v Sv. Janezu pri Celju; Feliks Vrenjak, rojen 18. maja 1926 v Kolovcu pri Radomljah; Stanislav Vrhovnik, rojen 5. maja 1924 v Mengšu 38; Avgust Župančič, po domače Beterčev iz Zlatega Polja, in Luka Hribar, rojen 14. oktobra 1913 v Kolovcu pri Radomljah.

KOMENDSKA DOBRAVA

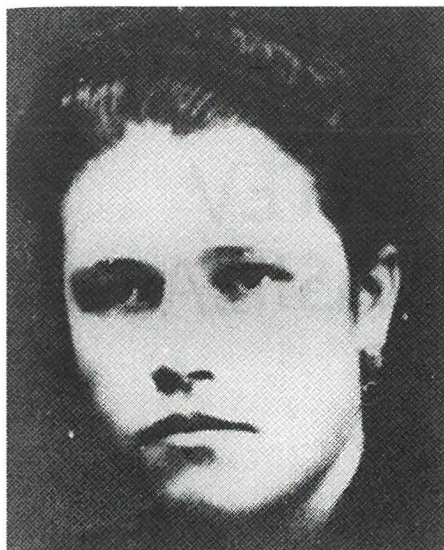
Nemška policija, gestapo in domobranci (iz Kranja ali Cerkelj) so pri Komendski Dobravi 11. junija 1944 ponoči obkolili skrito partizansko bolnišnico, v resnici le ambulanto "J". Zjutraj so jo napadli in pobili vse ranjence ter osebje. Zdravnika dr. Zajca so po dolgem mučenju z žico zvezanega vrgli v goreči bunker. Znana so imena takrat pobitih partizanov: Ivanka Slanovec-Olga, rojena 12. avgusta 1923 na Olševku, Kranj; Alojzij Petek, rojen 19. februarja 1923 v Dolenjih, Črnomelj; Janez Brelih, rojen 19. novembra 1903 v Tunjicah, Kamnik; Marija Marn, rojena 20. avgusta 1929 v Zalogu, Kranj; Jože Hribar, rojen 3. septembra 1904 v Buču, Kamnik; Matevž Butalič, rojen 23. decembra 1915 v Tunjicah; Milan Dolenc, rojen 18. septembra 1920 pri Lenartu nad Lušo, Škofja Loka; dr. Tine Zajc, zdravnik, rojen 1905 v Trzinu; Ulčar, o njem ni podatkov.

Prav tako ni podatkov za tri pobite partizane iz bolnišnice.

Kolovec: Pomniki NOB v domžalski občini, str. 126-127; Kamniški zbornik VII/1961, str. 325/327; Franc Podstudenšek, Partizanska bolnišnica pod Velikim vrhom, Borec 1957; KUVZ, fasc. 31, 2-6735, kjer je navedeno, da so tedaj pripadniki policije, gestapa, orožništva in domobranstva pomorili sedeminpetdeset ranjencev, ki so bili v bolnišnici; KUVZ, fasc. 41, G-1017, v A Slovenije; Stane Stražar, Črni graben, str. 891-895; Stane Stražar, Ob bregovih Bistrice, str. 925; Stane Stražar, Svet pod Taborom, str. 288.

Komendska Dobrava: KUVZ fasc. 31, z 6735 v A Slovenije; Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 416; Pomniki NOB v občini Kranj, str. 207, 215, 217, 220 in 223; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 174; dr. Edvard Pohar, takrat sanitetni referent IX. korpusa, na območju katerega je delovala tudi ta bolnišnica, je povedal: "V ambulanti "J" nad Komendsko Dobravo so zaradi neizkušenosti, nepazljivosti in tudi izdaje domobranci 11. junija 1944 ubili dr. Tineta Zajca, sanitetno osebje in šest ranjencev", zapis Miloša Rutarja ob 80-letnici dr. Poharja v Svobodni misli - TV-15, št. 13/9 z dne 12. 3. 1993, str. 20.

Ivanka Slovenec, partizanska bolničarka. 11. junija 1944 so nemški policisti, gestapovci in domobranci obkolili partizansko bolnišnico na Komendski Dobravi. Ubili so devet ranjenecv in tri člane osebja, med njimi tudi Ivanko.

KOMPOLJE

30. avgusta 1942 so trije kmetje, pripadniki MVAC, v Kompoljah s prevaro ujeli partizana. Pripeljali so ga Italijanom, ki so ga ustrelili.

KOSTANJEVICA

V skupni akciji so 20. februarja 1943 Italijani in pripadniki 2. bataljona MVAC ujeli nekega partizana in ga ustrelili.

KRNICE pri Masorah

5. junija 1944 so esesovci iz Trsta ujeli dva partizana in ju prignali v vas Krnice. Sklicali so vaščane. Med Nemci so bili tudi domobranci. Krvnik je prvemu ujetemu z bodalom iztaknil oči in potem še drugemu. Nato jima je na stolu z mesarsko sekuro odsekal glavi. Obe je položil na mizo. Na eno je posadil titovko in med zobe vtaknil cigareto. Zraven je postavil listek z napisom "Tu imata svobodo!". O zločinu obstajajo fotografije.

Kompolje: Franček Saje, Belogardizem, str. 580 in 581.

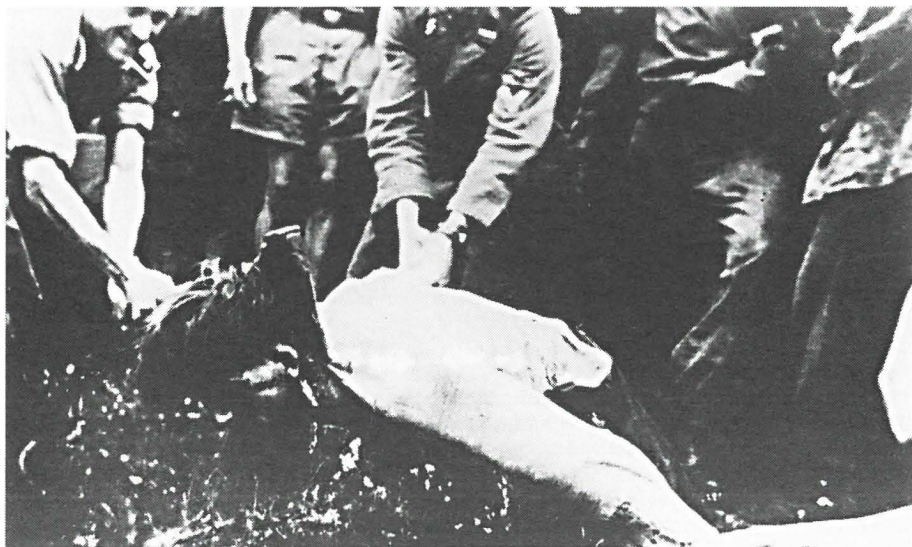
Kostanjevica: Poročilo 11. armadnega korpusa Višjemu poveljstvu za Slovenijo in Dalmacijo; Zbornik VI/5, dok. 155, str. 490.

Krnice: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 100/101; Ferdinand Močnik, "Pozabljeni" krajevni praznik v Idrijskih Krnicah, Svobodna misel, TV-15, z dne 10. 6. 1994, str. 21. Ta navaja pričevanje takratne lastnice kmetije Alojzije Tušar v Kroniki tega kraja: "Pripadniki nemške enote SS, v kateri je bil še posebej aktiven domobranec (verjetno njihov vodnik, op. avtorja), ki je govoril slovensko, so žrtvi drezali z noži v oči, vlekli za lase, z glavami butali v zid, domobranci in nemški vojaki, ki so hodili mimo, pa so ju brcali." Sledi opis umora kot zgoraj.

Krnice pri Masorah. 5. junija 1944 so pripadniki esesovskih oddelkov iz Trsta, med njimi so bili tudi domobranci, ujeli dva partizana in ju obglavili. O zločinu pričajo štiri fotografije.

V Krnicah so 5. junija 1944 esesovci, med katerimi so bili tudi domobranci, obglavili še enega partizana.

Krnice pri Masorah, 5. junij 1944. Esesovci, med katerimi so tudi domobranci, pobijajo ujetega partizana.

Krnice pri Masorah, 5. junij 1944. Glavi mučenih ujetih partizanov, ki so ju obglavili esesovski krvniki, med katerimi so bili tudi domobranci.

LAKOVNICE pri Novem mestu

13. februarja 1944 so iz 2. artilerijskega divizionu 15. divizije, ki je blokiral del okoli Novega mesta, poslali kurirja iz Lakovnic proti Mraševemu, kjer je bil 1. bataljon Cankarjeve brigade. Domobranci in Nemci, ki so prodirali iz Novega mesta, so kurirja ujeli in ga ubili.

LAVRICA

V jesenski nemški ofenzivi novembra 1943 sta se predala Nemcem in domobrancem dva neznana partizana, skupaj z Intiharjem in Gerjolom, ki sta navedena v poimenskem seznamu domobranksko-okupatorskih žrtev. Ubili so ju na Lavrici.

LJUBNO

Od ujetih ranjencev - partizanov, ki so jih ujeli pripadniki domobranske udarne čete iz Kranja v bolnišnicah v Podvolovljeju, so jih Nemci po 8. januarju 1945 na Flundru na Ljubnem postrelili šestnajst. Od njih je znan le Franc Hrasnik iz Tomšičeve brigade, rojen 25. januarja 1920 v Skornu, pošta Šmartno ob Paki.

MAKOŠE pri Ribnici

Domobranci in delno Nemci iz Kočevja in Ribnice so 25. marca 1944 napadli partizane 3. in dela 4. bataljona Kočevske brigade v Makošah pri Ribnici in jih tako presenetili, da se niso upirali. Domobranci in Nemci niso prizanašali niti težkim ranjencem. Najbolj nasilni so bili domobranci. Po poročilu 18. divizije je padlo devet partizanov, ujetih ranjencev je bilo štirinajst in drugih še devetinštirideset. Najmanj šest ujetnikov je bilo ubitih bodisi v Makošah, po poti ali v taborišču. Znano je namreč, da se je iz taborišč vrnilo le pet od triinšestdesetih ujetnikov.

Lakovnice: Poročilo štaba art. 15. divizije z dne 16. februarja 1944 štabu 7. korpusa, Zbornik VI/II, str. 182, dok. št. 63.

Lavrica: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 10.

Ljubno: Pismo OO ZZB Mozirje, št. 1-71 z dne 5. 3. 1992, RO ZZB Slovenije; Sporočilo Odbora skupnosti borcev Tomšičeve brigade z dne 1. 4. 1944.

Makoše: Velimir Kraševac, Kočevska brigada, str. 169-171; Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste divizije, str. 339-341; izredno poročilo štaba 18. divizije z dne 29. 3. 1944 štabu 7. korpusa o nenadnem sovražnikovem napadu na enote 9. brigade v Makošah v Zborniku VI/12 dok. 78.

MALE PECE

Med nemško ofenzivo so nekateri novomobilizirani partizani iz Komande mesta Stična zaupali Rupnikovim letakom. Zapustili so svojo enoto, da bi šli domov. Nemci so jih v Malih Pecah 31. oktobra 1943 zajeli. Najprej so jim dejali, da bodo šli v Nemčijo na prisilno delo, kasneje pa so ukazali, naj jih postrelijo. Ustreljeni so bili:

- Miroslav Zupančič, čevljar iz Velikega Gabra, rojen 7. marca 1913; Anton Medved iz Velikega Gabra, rojen 1914; Franc Čebular iz Velikega Gabra, rojen 1902; Stanislav Slak iz Velikega Gabra (ni podatkov o rojstnem letu); Alojzij Verbič iz vasi Cesta, rojen 24. aprila 1900; Alojzij Kovačič iz Šentjurja, rojen 1904, in še štirje neznani partizani.

Domobranec J. G. iz Biča pri Zagorici je nemške morilce obvestil o ujetih partizanih, kar je povzročilo, da so jih ustrelili.

MALA SELA pri Vačah

29. decembra 1944 so potekali srditi boji med Kamniško-zasavskim odredom in nemškimi ter domobranskimi enotami. Kamniško-zasavskemu odredu se je priključila tudi premična bolnišnica.

29. decembra 1944 so Nemci in domobranci na Malih selih pri Vačah ustrelili devetindvajset ujetih partizanov, največ jih je bilo iz premične bolnišnice Kamniško-zasavskega odreda. Na spominskem obeležju krivdo za pobjo pripisujejo samo Nemcem, kar ni res, saj so pri zločinu sodelovali tudi domobranci.

Večino ranjencev iz bolnišnice ter del borcev odreda so Nemci in domobranci ujeli. Dvaintrideset ranjencev iz odreda in premične bolnišnice so zaprli v Ramzov skedenj v Selišah in jih zvezali z žico. V hiši so jih vso noč mučili. Med ujetimi je bil tudi domači fant Rudolf Dolinar iz Seliš, rojen 1914. leta, ki ni povedal, da je v domači hiši, da ne bi pobili domačih in požgali hiše. V Ramzovi hiši so na smrt obsodili tudi hlapca pri Dajnovčevih Ivana Šuštarja, po domače Lukovega s Katarije, ki prav tako ni izdal, kje se je zdravil, niti, da koga pozna. Šuštar zjutraj ni mogel sam na morišče, zato so ga ustrelili kar pri Grmarjevem kozolcu. Med ujetimi partizani je bilo, poleg ranjencev iz Kamniško-zasavskega odreda, še nekaj ranjencev iz raznih drugih enot 4. operativne cone za Štajersko in Koroško, in nekaj bolnih partizanov. Večina je bila v snegu že nekaj dni, brez tople obleke in primerne obutve ter brez hrane.

Ostalih 30 ranjenih in ujetih partizanov so Nemci in domobranci vodili s seboj. Dopoldne 30. decembra 1944 so jih postrelili na travniku pri Malih selih pri Vačah. Tam je bilo v skupnem grobu pokopanih 29 pobitih partizanov. Po vojni so njihovi posmrtni ostanki preneseni na domača pokopališča.

Znana so nekatera imena partizanov, ki so jih ustrelili na Malih selih: Alojzij Čobela, rojen 1906 v Šmartnem ob Paki, Šercerjeva brigada; Stanislav Hribovšek, rojen 1926 v Brezju, Čemšenik, borec Kamniško-zasavskega odreda; Franc Mirt, rojen 1920 v Zabukovju, Sevnica, borec Kamniško-zasavskega odreda; Jože Pader, rojen 1900 v Velikih Laščah, sanitetni poročnik Tomšičeve brigade; Anton Selič, rojen 1898 v Sevnici, stanoval je v Trbovljah, partizan neznane enote, in Jože Uranič, rojen 1909 v Ljubljani, aktivist OF rajona Litija.

MOKREC

V nemško-domobranski ofenzivi novembra 1943, imenovani Wolkenbruch IV, se je na vrhu Mokreca odigrala ena najpreretnejših epizod ofenzive.

Partizani 2. bataljona Levstikove brigade bi navsezgodaj 10. novembra 1943 morali prenesti v partizansko bolnišnico kar osemtrideset ranjencev. Ko so nosili prvih šestnajst ranjencev, so Nemci in domobranci bataljon obkolili in začeli stiskati obroč. Ranjence so borci pustili le petnajst minut od bolnišnice. Tja naj bi pozneje prišlo osebje iz bolnišnice. Pri njih so ostali štirje stražarji, drugi pa so odšli po naslednjih dvaindvajset ranjencev 8. in 10. brigade, ki jih je sovražnik medtem že ujel. Nemci in domobranci so zajeli tudi prvo skupino s stražarji vred. Pobili so trideset težko ranjenih partizanov, druge ranjence in stražo pa odpeljali s seboj. Znano je, da je bila med ujetimi tudi

---

Mala sela: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 416; Stane Stražar, Moravska dolina, str. 731-732.

politkomisarka čete Ljubljanske brigade Zinka Strle, rojena 1923 v Markovcu pri Ložu, umrla v Ravensbrücku 1943.

Ubili so tudi bataljonskega bolničarja Levstikove brigade Borisa Habermuta.

Med drugimi znanimi žrtvami Ljubljanske brigade so bili na Mokrecu ujeti in ubiti: Janez Rozman, rojen 1920 v Mirni Peči; Slavko Spizer rojen v Ljubljani; Ivan Škrjanc, rojen 1924 v Vrbljenah.

NEBLO v Goriških Brdih

7. novembra 1944 je bil zdravnik 2. brigade VDV Ali Alijev z neznanim partizanom na Križadi. Domobranci in nemški vojaki, preoblečeni v civilne obleke, so ju presenetili in v Neblem ubili.

ORLAKA

Prve dni septembra 1942 so člani MVAC F. T. iz Zagorice, A. G. in F. G. iz Orlake pri Selih Šumberku ujeli partizana Franca Vilfana, rojenega 12. septembra 1926 v Ljubljani, dijaka 4. razreda meščanske šole. Še z dvema ujetima partizanoma so ga predali Italijanom, ki so vse tri mučili in jih 6. septembra 1942 ustrelili.

OTOKI pri Železnikih

13. oziroma 19. januarja 1945 so pripadniki nemške policije iz Selc in gorenjski domobranci v Otokih pri Železnikih umorili ranjene partizane s strelji v glavo. Umorjeni so bili: Srečko Košir, rojen 29. maja 1907 na Češnjicah pri Železnikih, kmetijski delavec; Andrej Rozman, rojen 2. februarja 1899 v Križah pri Tržiču, čevljar; Anton Kemperle, rojen 16. januarja 1913 na Češnjicah pri Železnikih, trgovski pomočnik, in Jože Gril, rojen 21. septembra 1901 v Celju.

Mokrec: Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, str. 136; Janez Perovšek, Naprej (8. SNOB Frana Levstika), str. 58-59; Hinko Bratož-Oki, Dnevnik partizana, 2. del, str. 76-81, kjer je zlasti razvidno sodelovanje domobranskih enot pri tem zločinu; Dr. Marjan Južnič, Sanitetska služba u NOR Jugoslavije 1941-1945, knjiga 3, Sanitetska služba u NOV i POS 1941-1945, str. 65; Borivoj Lah, Ljubljanska brigada, str. 80-84, Seznam borcev 10. brigade, str. 401-454.

Neblo: Fasc. 302-27/71 v A MNZ R Slovenije.

Orlaka: KUVZ, fasc. 34, Z-8603 v A Slovenije.

Otoki: KUVZ, fasc. 31, Z-6778 v A Slovenije; Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 383 in 389.

OZRENJ pri Renčah

24. maja 1944 so esesovci in nekaj domobrancev iz Gorice vdrli v zaselek Ozrenj pri Renčah. Ujeli so šest partizanov, od tega dva italijanska - Maria in Gavina - in ju mučili. Mario ni izdal ničesar, nato so ga obesili. Našli so bunker kurirske postaje P- 12. Ujeli so šest partizanov, od katerih so štiri takoj ustrelili. Trije so bili italijanske narodnosti in en Slovenec. Pobili so tudi vso Mozetičevo družino.

PEČNARICA

Bolnišnica Kamniškozasavskega odreda je imela na Pečnarici nad vasjo Pretrž od jeseni 1944 veliko, dobro maskirano zemljanko. V njej se je zadrževalo okrog dvajset najhuje ranjenih partizanov. Nemci in domobranci z Vač so v drugi polovici decembra 1944 zvečer zemljanko odkrili. Izdal jo je partizanski dezertler, ki se je tam zdravil. Pobili so dvajset ranjenih partizanov. Kasneje so našli enega še živega, ki pa je po enem dnevu umrl. Imen pobitih ranjencev ni bilo mogoče ugotoviti.

POGLED-MOLNIK

8. januarja 1943 so Italijani in člani enote MVAC iz okolice Ljubljane v skupni akciji v Šentpavlu ujeli nekega partizana, ki je bil skrit v senu.

9. januarja 1943 pa so poročali, da so partizana, ki so ga ujeli 8. januarja 1943, ustrelili, "ker je skušal pobegniti".

POLHOV GRADEC

20. marca 1943 so pripadniki divizije Cacciatori delle Alpi, XI. skupine GAF (obmejna straža) in MVAC, kot je razvidno iz italijanskega poročila, ujeli na območju Polhov Gradec - Dobrova dvanajst partizanov, ki so jih nato ustrelili.

Imena niso znana. Verjetno gre za partizane Dolomitskega odreda.

PRESEDLJE nad Vranskim

V nemško-domobranski ofenzivi v začetku decembra 1944 so nemški vojaki in domobranci na Presedljih ustrelili sedem partizanov, ki so jih ujeli v bojih na Črnem Vrhu, pri kmetu Novaku. Imena ustreljenih niso znana, bili so iz raznih enot IV. operativne cone, zlasti kurirji in terenski aktivisti.

Ozrenj: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 95. V pismu št. 15-1/92 z dne 29. 1. 1992 pa OO ZZB Nova Gorica RO ZZB (kopija pri avtorju) zatrjuje, da pri tem domobrancev ni bilo, pač pa nemški vojaki slovenske narodnosti. Pri tem pa opozarja, da so ovaduhi z območja Renč imeli stike z domobranci v Gorici. Vse naj bi se dogajalo 20. maja in ne 24. maja 1944.

Pečnarica: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 728.

Pogled-Molnik: Poročilo divizije Cacciatori delle Alpi z dne 9. in 10. januarja 1943 komandi 11. armadnega korpusa, Zbornik VI/5, dok. št. 113 in 116, str. 375 in 381.

Polhov Gradec: Poročilo štaba italijanskega 11. armadnega korpusa z dne 21. 3. 1943 o boju v Starem Logu, Zbornik VI/5, dok. 189, str. 599. To so bili partizani 1. bataljona Dolomitskega odreda, ki so bili ujeti v Belški grapi.

Presedlje: Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, str. 67.

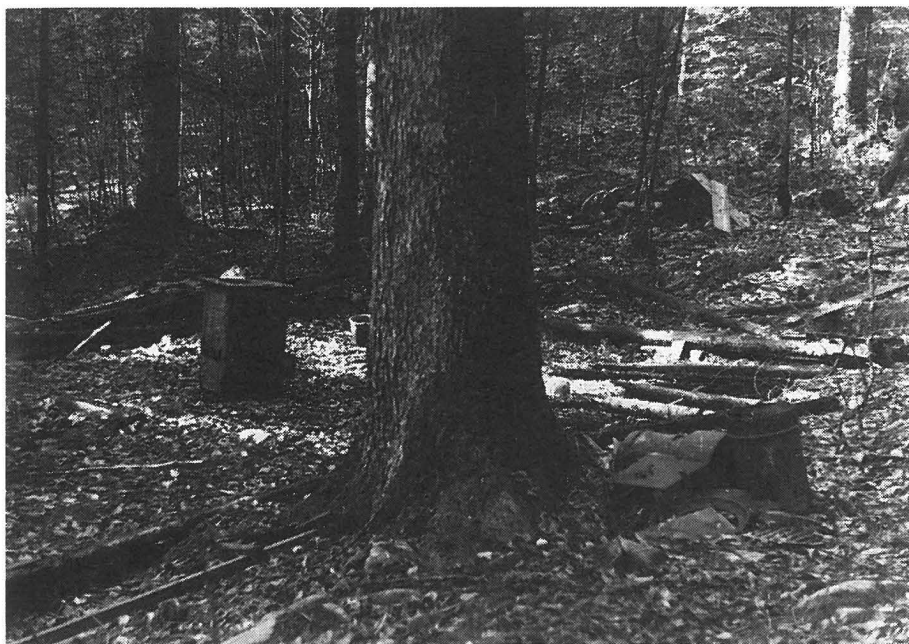
PRI ŠKVARCU (nad Črnim Vrhom)

Pri Škvarcu med Vodiciami in Javornikom (trg. 1249) nad Črnim Vrhom so 23. decembra 1943 Nemci in domobranci napadli 3. bataljon Gradnikove brigade. Padlo je sedeminštirideset (po drugih podatkih pa dvainštirideset) partizanov. Ujetih je bilo sedemnajst (po drugih podatkih pa le enajst). Ujetniki so morali nesti v Godovič zaplenjeno orožje in opremo, tam pa so jih postrelili.

PUGLED

Partizansko bolnišnico, oddaljeno sto metrov od ceste, ki se odcepi od Roške ceste pri žagi Rog proti Travniku, sedem kilometrov zahodno od Črmošnjic, so 27. oktobra 1943 v veliki jesenski nemški ofenzivi izsledili Nemci. Do nje so jih vodili nekdanji pripadniki MVAC, takrat domobranci. Iz bolnišnice je osebju uspelo rešiti le sedemindvajset lažjih ranjencev, enaindvajset težkih ranjencev pa so Nemci zajeli, jih pobili in skupaj z bolnišnico zažgali. Po kasneje zbranih podatkih je mogoče sklepati, da so takrat Nemci in domobranci pobili več ranjencev in to devetindvajset. Njihova imena so znana:

Franc Anžič, rojen v Štepanji vasi, Cankarjeva brigada; Jože Dežman iz Ljubljane, Tomšičeva brigada; Lojze Doltar, rojen 1919 v

27. oktobra 1943 so Nemci, ki so jih do tam vodili domobranci, uničili partizansko bolnišnico Pugled in v njej ubili devetindvajset ranjencev. Na sliki je uničena bolnišnica.

Gradacu, Cankarjeva brigada; Peter Drčar, rojen 1910 na Hribu pri Dolskem, Cankarjeva brigada; Franc Erbežnik, rojen 1917, Prešernova brigada; Anton Gorišek, rojen 1925 na Pristavi, Cankarjeva brigada; Jože Grčman, rojen 1926 na Poljanah pri Stični, Gubčeva brigada; Angel Grlica in Franc Grlica - Drago z Varej pri Vremsem Britofu, Tomšičeva brigada; Franjo Grmek, rojen 1906 v Domžalah, Cankarjeva brigada; Janez Jakovčič iz Črnomlja, Tomšičeva brigada, Jože Judnič, rojen 1925, Tomšičeva brigada; Ivan Kacun - Slavko, rojen 1914, Prešernova brigada; Jože Kamenšek - Tomo, rojen 1923 v Sadinji vasi, Tomšičeva brigada; Jože Kisovec, rojen 1923 na Rakovniku pri Šentrupertu, Gubčeva brigada; Franc Kocijančič, rojen 1913, Kočevska brigada; Franc Kranjc - Vili, rojen 1922, 12. brigada; Jože Kralj, rojen 1921, Prešernova brigada; Vinko Magister, rojen 1928, Cankarjeva brigada; Peter Majcen - Savo iz neznane enote; Franc Mavrin, rojen 1918, Cankarjeva brigada; Jože Novak, rojen 1924 v Trebnjem, Dolenjski odred; Viljem Sivec, rojen 1920, Cankarjeva brigada; Martin Škof z Gornje Lokvice, Tomšičeva brigada; Štefan (priimek in enota nista znana); Jakob Šumrada, rojen 1914, Šercerjeva brigada; Jože Štupar, rojen 1925 v Dobrniču, Cankarjeva brigada; Anton Vendramin, rojen 1905, Gradnikova brigada, in Ivan Zakrajšek, rojen 1909, 12. brigada.

RAKEK

19. septembra 1943 so Nemci napadli Cerknico, v kateri so bile premalo zavarovane enote Tomšičeve brigade. Na železniško postajo Rakek so odpeljali okrog sto moških. Med njimi so jih s sodelovanjem ovaduha iz MVAC izbrali petnajst in jih v bližini Rakeka umorili. Med žrtvami je bilo več ujetih partizanov.

RASTKOVEC, gozd pri Vrhniku

V nemški ofenzivi novembra 1943 so domobranci v gozdu Rastkovec nad Vrhniko ujeli neznanega partizana iz Bračičeve brigade, ki je bil doma na Planini pri Rakeku. Z domobranci so bili tudi Nemci. Ujetnika so privezali k smreki in ga prebadali z bajoneti. Priče navajajo, da so ujetnika mučili domobranci. Partizani so kasneje ugotovili, da so bile rane zadane z italijanskimi bajoneti, ki so jih domobranci tedaj uporabljali.

Pugled: Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 262; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 413; Kartoteka ranjenecv iz SCVPB; Kartoteka Za svobodo padlih borcev v A INZ; Vodnik po partizanskih poteh, str. 150.

Rakek: KUVZ, fasc. 28, Z-4905 v A Slovenije.

Rastkovec: KUVZ, fasc. 25, Z 2085 v A Slovenije.

RAŠICA

28. avgusta 1944 so Nemci in domobranci obkolili Rašiško pogorje in med drugimi ujeli štiri partizane - kurirje in terenske aktiviste. Vse štiri so odpeljali v Šentvid in jih ustrelili kot talce.

RAVNE pri Žireh

15. novembra 1943 je v Ravnah pri Žireh padlo devet neznanih, po večini neoboroženih partizanov 2. bataljona Gradnikove brigade, ki se je moral hitro umakniti. Skupaj je sicer bilo ujetih in ustreljenih šestnajst, vendar so imena sedmih navedena v poimenskem seznamu žrtev. Od devetih padlih do danes za šest ni bilo mogoče ugotoviti imen. Kasneje so bila ugotovljena imena treh partizanov: Alojzij Kravos, rojen 1899 v Žabljah; Adela Starman, rojena 1927 v Plačah, in Karel Štibilj, rojen 1900 v Plačah.

Nemci in domobranci so jih po dva in dva postrojili pred Matečkovo hišo in vseh šestnajst ustrelili.

RIJAVCI pri Trnovem

16. junija 1944 so prišli Nemci z veliko skupino pripadnikov SNVZ s Predmeje proti Trnovemu in obkolili zaselek Rijavci. Ubili so štiri neznane ujete partizane in partizana Friderika Volka, ki je naveden v poimenskem seznamu žrtev.

SELA pri Šumberku

MVAC s Sel pri Šumberku, ki so ji po okoliških vaseh pomagali obveščevalci, oboroženi z bombami, je med veliko italijansko ofenzivo od avgusta 1942 in v prvih dneh po njej "ujela najmanj dvajset tovarišev".

Razen tistih, ki so navedeni že v prejšnjih seznamih (štirje znani, šest neznanih in en posameznik) je bilo še devet neznanih žrtev MVAC s Sel pri Šumberku, ki so jih predali Italijanom ali pa so jih sami skrivoma ubili.

SIVE DOLINE, partizanska bolnišnica

3. januarja 1944 so Nemci in domobranci nenadoma vdrli v bolnišnico v Sivih dolinah med vasema Golo in Zapotok. Dva težka ranjenca so pustili v baraki in jo zažgali, da sta z njo vred zgorela. Lažje ranjenca so nagnali na Ig in jih zaprli v Kregarjevo hišo, kjer je za njimi izgubila vsaka sled.

Rašica: Ivan Jan, Kokrški odred, 2. del, str. 160. Ni bilo mogoče ugotoviti, kdaj so bili ustreljeni.

Ravne pri Žireh: Pomniki NOB na Škofjeloškem, str. 256-258; Federalni odbor za prekop padlih borcev, fasc. 6, št. 2782, 2783, 2801 v A Slovenije.

Rijavci: Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 98; pismo OO ZZB Nova Gorica, št. 13-1/92 z dne 3. 2. 1992 RO ZZB Slovenije.

Sela pri Šumberku: Franček Saje, Belogardizem, str. 593, izjava župnika I. V., ki je s Štajerske pribežal na Sela pri Šumberku; KUVZ, fasc. 34-8603 v Arhivu Slovenije.

Sive doline: Ludvik Golob, Ljudje izpod Mokreca in Kureščka, str. 127.

SLIVNA pri Vačah

29. decembra 1944 so Nemci in domobrancanci v naravni jami pri Slivni ujeli trinajst partizanov in domačinov, ki so se tja zatekli pred hajko. Poleg domačinov so ujeli tudi partizana Jakoba Jereba, po domače Majerjevega s Količevega, in Jožeta Fakina iz Trbovelj. Na Vačah, kamor so jih odpeljali, so jih obsodili na smrt. Potem so jih vlekli na Sela, kjer je bilo morišče. Fakin je z morišča pobegnil, čeprav je bil ranjen. Borcem so prste, na katerih so imeli prstane, posekali, da bi jim hitreje pobrali dragocenosti. Mnogim so porezali tudi druge ude.

Med pobitimi so bili štirje člani Ronkarjeve družine, ki bodo navedeni med žrtvami iz vrst aktivistov OF. Poleg njih so ubili še dva domačina. Pobiti partizani so bili: Drago Cukjati, star 35 let, trgovec iz Šentgotarda; Alojz Gril, star 27 let, doma s Kolovrata; Jože Lebar, star 42 let, rudar iz Izlak; Jože Predovnik, star 35 let, rudar iz Trbovelj; Gašper Sajovic, star 36 let, rudar iz Zabreznika pri Izlakah, in Jože Seražin, star 31 let, doma iz občine Sežana.

STEHANJA VAS

V začetku septembra 1942 so pripadniki MVAC s Sel pri Šumberku Italijanom izdali šest partizanov, ki so bili v Stehanji vasi.

Italijani so jih ujeli in odpeljali na Sela pri Šumberku. Za strelski oddelek so se prostovoljno javili naslednji pripadniki MVAC: J. P., A. S., A. T. in J. G. Domačini so jih prosili, naj tega ne store, vendar jih niso poslušali. Vaščane so pripadniki MVAC zmerjali in jim grozili. Nato so pripadniki MVAC skupaj z nekaj Italijani na pokopališču na Selih ustrelili vseh šest partizanov.

SVETNA VAS

11. maja 1945 je prispela v Svetno vas ob Dravi (med Borovljami in Bistrico v Rožu) oklepna skupina motoriziranega odreda 4. armade JA, ki ji je poveljeval poročnik Dragan Čirović. Skupino je sestavljalo petnajst tankov, šest oklepnih avtomobilov, baterija protitankovskih topov s skupino za oskrbovanje z gorivom in za popravilo. V skupini je bilo okoli dve tretjini Slovencev.

Bračičeva brigada in Koroški odred sta se popoldne tam zadrževala, vendar sta se pred tridesetkratno nemško in domobrantsko premočjo morala umakniti. Oklepna skupina tega ni vedela in je ob devetih zvečer padla v zasedo Nemcev in domobrancev. Prve partizanske tanke so z ostrim topovskim ognjem in protitankovskim orožjem uničili. Oklepna skupina je izgubila štiri tanke in dva oklepna avtomobila, drugi so se uspeli izvleči. Padlo je petnajst pripadnikov oklepne skupine motoriziranega odreda 4. armade JA.

Slivna pri Vačah: Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 442; Stane Stražar, Moravska dolina, str. 735.

Stehanja vas: Franček Saje, Belogardizem, str. 592.

Svetna vas: Franci Strle, Veliki finale na Koroškem, str. 96-111 in zlasti 220-221.

SV. KRIŽ (Gabrovka)

14. oktobra 1942 so Italijani in pripadniki MVAC ujeli patroljo treh neznanih partizanov. Na njivi blizu šolskega vrta so jih takoj ustrelili.

SUHA KRAJINA

Od 16. do 21. marca 1943 so italijanske enote v sodelovanju z enotami MVAC ujele dvaintrideset partizanov prvih štirih brigad, ki so se borile tiste dni z njimi. To so bile Tomšičeva, Šercerjeva, Gubčeva in Cankarjeva brigada.

Zanesljivih podatkov o tem, ali je bilo v resnici vseh dvaintrideset ustreljenih, ni. Imamo le podatek, da je bilo 31. marca 1943 v Ribnici ustreljenih pet partizanov in trije aktivisti OF. O tem priča dokument poveljstva Jurišne skupine črnih srajc XXI Aprile iz Ribnice, ki je v arhivu Republiškega ministrstva za notranje zadeve pod št. 1370. Tam sem našel še dva dokumenta: enega od politične policije istega italijanskega poveljstva, kjer omenjajo, da so osvobodili petindvajset ujetnikov.

V dneh od 16. do 21. marca 1943 je bilo v bojih prvih štirih brigad z italijanskimi enotami in MVAC ujetih dvaintrideset partizanov. Na sliki so poleg padlih tudi težki ranjenci, ki so jih pobili pripadniki MVAC po napadu Cankarjeve brigade 16. in 17. marca 1943 v Hočevju. Skupina italijanskih oficirjev si jih ogleduje, pripadniki MVAC pri drevesu pa so s hrbtom obrnjeni od tistih, ki so jih pobili nekaj ur prej.

Italijanski vojak iz bataljona črnih srajc si 17. marca 1943 ogleduje pobite partizane Cankarjeve brigade po boju za Hočevlje. Tedaj so tamkajšnji pripadniki MVAC pobili nekatere težke ranjence, ki jih soborci niso mogli rešiti. Skupina pripadnikov MVAC pobitim ranjenim partizanom prav neprizadeto obrača hrbet.

Od tistih, ki so jih ujeli ali aretirali Italijani in MVAC, so v Ribnici 31. marca 1943 ustrelili naslednje partizane in aktiviste OF: Antona Dragoša, partizana Tomšičeve brigade, rojenega 1920 v Fučkovcih pri Adlešičih; Alojzija Glačo, partizana Cankarjeve brigade, rojenega 21. novembra 1921 na Grintovcu pri Zagradcu; Franca Koščaka, aktivista OF, rojenega 1913 v Velikih Lesah; Franca Poljanca, člana okrožnega odbora OF Stična, rojenega 1898 v Gabrovčcu; Franca Pušnika, partizana Tomšičeve brigade, rojenega 1926 v Gradcu pri Koprivniku; Antona Šuštaršiča, partizana Tomšičeve brigade, rojenega 1909 na Cerkviščih (že v poimenskem seznamu); Viktorja Zakrajška, partizana Tomšičeve brigade, rojenega 1919 na Megleniku, in Franca Zavirška, aktivista OF, rojenega 1908 v Krški vasi.

SV. PRIMOŽ

S 7. na 8 januar 1945 so pri Sv. Primožu na desnem bregu Kamniške Bistrice Nemci in domobranci obkolili del Zidanškove brigade. V boju je padlo deset partizanov, ki so jih domobranci tudi iznakazili. Ujeli so osemnajst partizanov te brigade.

Eden od domobrancev je prepoznal partizana iz svoje vasi. Ločil ga je od drugih in ga pred vsemi ustrelil v glavo. Verjetno je bil ustreljeni ujeti partizan Viktor Jenkole, ki je pred smrtjo dejal: "Poglejte, sosed me bo ustrelil!"

Osemnajstletnega kurirja iz okolice Rogaške Slatine, ki je imel prestreljene noge, so odpeljali v Kamnik. Pred neko gostilno so ga vrgli z voza, domačim pa prepovedali, da bi mu pomagali. Ranjeni kurir je na ostrem mrazu zmrznil.

Suha krajina: Poročilo štaba 11. armadnega korpusa z dne 21. 3. 1943 višjemu poveljstvu za Slovenijo in Dalmacijo o bojih v Suhi krajini, Zbornik VI/5, dok. 189, str. 570; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 2. del, str. 604; Pomniki NOB v občini Grosuplje, str. 99.

Sv. Primož: Ivan Jenko, Kronika padlih vaščanov v KS Smlednik v NOV 1941-1945, str. 13. V pismu Odbora skupnosti borcev 11. brigade Miloša Zidanška iz februarja 1993 pa piše, da je bil takrat na mestu ubit ranjeni borec Ferdo Vašle, rojen 1926 v Andražu. Iznakaženih je bilo šest mrtvih borcev: Jože Bambič, rojen 1921 v Mali Račni; Ivan Hančič-Janez, rojen 1908 v Trbovljah; Viktor Jankole, rojen 1922 v Hrašah; Janez Klavtičnik, rojen 1911 v Zavodnju; Oto Vrtovšek, rojen 1917 na Pleskem pri Hrastniku, in Franc Zupan, rojen 1903 v Znojilah pri Zagorju.

ŠKOCJAN (1)

22. januarja 1943 so na območju Škocjana in Šmarjete združene sile 2. bataljona 24. italijanskega polka Como in 2. bataljona MVAC ujele sedem partizanov. To so bili: Ivan Rob, slovenski pesnik, rojen v Trstu 17. avgusta 1908, študent slovanske filologije, en mesec je bil partizan Cankarjeve brigade, potem so ga poslali na teren Žalovče, kjer je urejal radijska poročila in drugo propagandno gradivo (slika ujetega Roba); Jurij Jager, kmet, rojen 20. aprila 1897 na Štajerskem, stanoval je v Ljubljani, uslužbenec ljubljanskega tramvaja, partizan Gubčeve brigade; Franc Turk, rojen 10. julija 1883 na Vinjem Vrhu, sedlar, partizan v Dolenjskem odredu; Josip Rodič, rojen 1. julija 1917 na Stranjah pri Beli Cerkvi, mlinar in partizan 2. bataljona Cankarjeve brigade; Lojze Udovič, rojen 29. julija 1924 na Obrhu pri Šmarjeti, kovač, partizan Gubčeve brigade (že v poimenskem seznamu); Alojz Makovec, kmet, partizan neznane enote, in Janez Pelko, mizar, aktivist OF.

Vse navedene so Italijani 9. februarja 1943 ustrelili na Celesnikovi njivi pod vasjo Velika Ligojna.

22. januarja 1943 so Italijani z 2. bataljonom MVAC ujeli sedem partizanov, med njimi je bil slovenski pesnik Ivan Rob, partizan Cankarjeve brigade. Vse, razen ujete partizanke, so ustrelili 9. februarja 1943 pri Veliki Ligojni.

Škocjan (1): Kopija ukaza italijanskega 11. armadnega korpusa št. 760 z dne 9. 2. 1943 o ustrelitvi, Ljubljana v ilegali, 3. del, str. 223.

Resoconto succinto interrogatorio briganti comunisti catturati il 22 gennaio 1943 nella zona di Smarjeta - Škocijan nell'azione effettuata in collaborazione del II/24 e II Btg. M.V.A.C.-

✓ Ivan Roba fu Andrea e di Carolina Misic, nato a Trieste il 17 agosto 1907, ha studiato all'università di Lubiana filologia slava. Si trova in Jugoslavia dal 1921. Sua madre abita a S. Pietro di Gorizia n. 70, ma di lei non ha notizie da due anni circa. Ha due fratelli sotto le armi nell'Esercito Italiano, uno Giuseppe Serg. Magg. di fanteria, ritiene si trovi a Firenze ma non ricorda il reggimento; l'altro Lodovico, crede caporale, in un reggimento di Alessandria; sa che due anni fa si trovava a Bengasi.

Prima di darsi al bosco (8 luglio 1942) era corrispondente per la cronaca letteraria del giornale Jutro.

Apparteneva alla brigata Cankar; da un mese circa era presso la compagnia territoriale dislocata a Zalovce (XP-OS).

Suo compito ascoltare i bollettini radio esteri e trarne argomento di propaganda - era un intellettuale propagandista partigiano.

Catturato personalmente dal S. Ten. Paleis della 5^a compagnia della 24 fanteria, ufficiale di collegamento della 2^a compagnia M.V.A.C.

All'atto della cattura ha dichiarato che avrebbe desiderato vedere i fratelli, ma che poi non gli importava di morire, perché: "chi per la patria muore vissuto è assai". Parla abbastanza l'italiano.

✓ Jagar Giorgio fu Blač e di Maria Sket, nato in Stizia il 20 aprile 1897 - era tranviere a Lubiana - Dal 9 luglio 1942 tra i partigiani.

Appartiene alla brigata Gubec, ma era all'atto della cattura con la compagnia sanitaria e si trovava a Zalovce da circa un mese.

Non sa dove si trova la brigata, ma sa che essa si trova assieme con la Cankar e la Tomšic.

✓ Ruzic Slavco fu Luigi e fu Maria Kacek nato a Lubiana il 5 novembre 1904 - contadino -.

Dal 20 maggio 1942 tra i partigiani della brigata Gubec, ma all'atto della cattura si trovava a Sela (XP-OS) presso la compagnia sanitaria perché ferito alla spalla nel combattimento del 13 corrente a S. Vid pri Stična. È caporale e comandava 10 uomini.

Dice che nell'azione predetta c'erano formazioni delle brigate Gubec e Tomšic.

✓ Turk Franc fu Giuseppe e fu Maria Barbanic nato a Vinj Vrh (XP-OS) il 10 giugno 1883 - sellaio -.

Dall'ottobre 1942 tra i partigiani quale sellaio dell'O.D.O. È stato sempre a Sela (XP-OS) dove lavorava da sellaio un po' per tutti i reparti partigiani.

✓ Rodic Giuseppe di Francesco e di Maria Herman nato a Stranje di Sela Cerkev (non segnata sulla carta) il 8 luglio 1917 - mugnaio -.

Arruolatosi nei partigiani il 2 luglio 1942. Apparteneva al battaglione Gorianski che dopo è divenuto II Btg. della brigata Cankar.

Si trovava all'ospedale (comp. sanitaria) a Gric (castello di Klevci) (XP-OU) perché ferito ad una gamba mentre si dedicava alla esportazione delle mine tedesche nella zona di Škocijan.

✓ Uđovic Luigi di Giuseppe e di Giuseppa Bevz nato a Oberk presso Smarjeta (non segnata sulla carta) il 29 luglio 1924 - fabbro -.

Dal 3 luglio 1942 con i partigiani presso il battaglione Gorianski.

Successivamente passato alla brigata Gubec dove faceva l'infermiere del medico adetto al comando della brigata.

Italijansko poročilo 2. bataljona 24. polka Como o sodelovanju tega bataljona z 2. bataljonom MVAC 22. januarja 1943, ko so v akciji na območju Šmarjeta-Škocijan med drugimi ujeli tudi partizana Cankarjeve brigade Ivana Roba, slovenskega pesnika. Napisane so tudi Robove zadnje besede: "Kdor umre za domovino, je živel dovolj!"

ŠKOCJAN (2)

5. marca 1943 so patrolje garnizij Šentjernej in Kostanjevica, ki so jih sestavljali Italijani in MVAC, ujele pri Škocijanu dva partizana. Italijansko poročilo o tem dodaja "ki bosta ustreljena".

ŠKOFJA LOKA

Aprila 1945 je bilo pri Škofji Loki v bunkerju osem ranjencev. Nemci in domobranci so bunker odkrili in poleg Franca Živaliča, ki je naveden že v poimenskem seznamu žrtev, ustrelili še štiri druge ranjence. Trije so uspeli pobegniti.

ŠTREKLJEVEC

Italijani in MVAC iz Semiča so 5. marca 1943 v spopadu z neugotovljeno partizansko enoto ujeli tri partizane, ki so jih takoj ustrelili.

TEŽKA VODA

10. januarja 1945 je iz Novega mesta odšla patrolja tridesetih domobrancev z nekaj Nemci proti Gornji in Dolnji Težki Vodi. Naleteli so na tri neznane partizane. Po domobranskem poročilu so bili partizani "vsi ustreljeni, ker na poziv niso počakali".

TISOVEC

Zgodaj jeseni 1942 sta prišla v vas Tisovec v Suhi krajini dva partizana. Ne da bi vedela, sta se ustavila pri poveljniku vaše straže. Ta ju je zadržal v pogovoru, otroka pa poslal iskat druge stražarje. Ti so prišli, oba partizana razorožili, ju zvezali in izročili Italijanom.

Nekoč prej sta ravno tako prišla k njemu dva partizana. Skril ju je v neko jamo in jima prinesel jesti. Medtem je obvestil Italijane, ki so prišli in partizana odpeljali. Tako so vaški stražarji v kratkem zakrivili smrt štirih ujetih partizanov. Italijanski fašisti so ujete partizane, ki jim jih je izročala MVAC, neusmiljeno pobijali.

Škocjan (2): Operativno poročilo štaba divizije Isonzo za 5. 3. 1943 štabu 11. armadnega korpusa, Zbornik VI/5, dok. 164, str. 515.

Škofja Loka: Podatki o smrti Franca Živaliča in tovarišev v dokumentaciji OO ZZB Ljubljana Šiška. OO ZZB Škofja Loka (pismo št. 167-6/GZ z dne 2. 3. 1992) pa zanika omenjeni zločin in meni, da gre za pomoto. To pa ni točno, saj gre očitno za zločin, ki pri njih pač ni evidentiran.

Štrekljevec: Operativno poročilo štaba divizije Isonzo z dne 6. 3. 1943, Zbornik VI/5 dok. 166, str. 518.

Težka Voda: Poročilo domobranske posadke Novo mesto za obdobje od 10. do 15. januarja 1945; fasc. 26/III, št. 14667 v A INZ.

Tisovec: Franček Saje, Belogardizem, str. 444-445.

TOPOL na Blokah

Po italijanski ofenzivi je v septembru 1942 prišel v vas Topol partizan, po domače Anžonov, doma iz Petrinecv (Kržeti) pri Sodražici. Hotel je dobiti nekaj hrane za tovariše.

Pripadnik MVAC, ki je patroljiral po vasi, ga je opazil. Poklical je še dva stražarja in J. Š. Vsi trije so partizana razorožili, ga odpeljali v Novo vas, kjer so ga izročili Italijanom. Ti so ga še istega dne umorili v bližnjem gozdu na Blokah.

TRAVNA GORA

28. junija 1943 je patrolja iz postojanke MVAC Sv. Gregor našla na Travni gori sveže sledi. Skupaj z Italijani, vsakih je bilo po štirideset, so prišli do neke barake. V njej so našli partizane. Dva so ubili, enega pa so ujeli in ga nato 29. junija 1943 ustrelili v Sodražici.

TREBELNO

V drugem delu italijanske ofenzive septembra 1942 so italijanski vojaki in pripadniki MVAC ujeli nekaj članov I. bataljona Narodne zaščite na Trebelnem ter jih s pripravljeno pretvezo spustili domov. Večina zaščitnikov je temu nasedla in se ni poskrila ali pobegnila. Nato so jih hitro polovili. V nekaj dneh so pobili skoraj osemdeset ljudi, še več pa so jih odgnali v koncentracijska taborišča na Rab, v Gonars in Treviso.

TRNOVO pri Gorici

17. junija 1944 so domobranci in Nemci v vas Trnovo pripeljali tri ujete partizane, ki so imeli roke zvezane na hrbtu, obraze pa okrvavljene. Od mučenja so ujetniki komaj še stali na nogah. Pod okni neke kuhinje so jim nataknili okoli vratov železno žico ter vse hkrati z neko pripravo potegnili ob zidu navzgor. Potem so na obešene partizane naščuvali policijskega psa, ki je obešene žive pričel gristi.

VELIKI LIPOVEC

18. marca 1943 so Italijani in pripadniki MVAC v Velikem Lipovcu pobili deset partizanov, novincev s Primorske, ki so bili neoboroženi. Bili so iz sestave Jurčetove čete Zapadnodolenjskega odreda. Med njimi je bil tudi sekretar poverjeništv OF za Dolenjsko, Dušan Jereb-Štefan.

Med novinci, ki so jih takrat pobili, sta znana Just Kerševan, rojen 5. maja 1908, in Emil Leban, rojen 11. maja 1920.

Oba sta bila z Gradišča nad Prvačino.

Topol: Franček Saje, Belogardizem, str. 535. KUVZ, fasc. 28, Z-49 v A INZ.

Travna gora: Vesti TOS MVAC, fasc. 110/B, št. 60846 in 60847 v A INZ.

Trebelno: Zoran Hudales, Občina Trebnje v NOB, str. 336.

Trnovo: KUVZ, objava št. 22 z dne 19. julija 1944, fasc. 922/I v A INZ.

Veliki Lipovec: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 229-230; Vodnik po partizanskih poteh, str. 453; Ciril Zupan, Gradišče-Oševljek v NOB, seznam padlih borcev 1941-1945.

VELIKI OSOLNIK

Pripadniki ujetih vaških straž in MVAC, ki jih je zajela Tomšičeva brigada na Velikem Osolniku 15. septembra 1943 in so jih Tomšičevci prizanesljivo pustili žive, izpustili ali vključili v brigado, so imeli na vesti najmanj tri ujete partizane iz Tomšičeve brigade, zlasti pa smrt Staneta Lukca-Nebojse, ki je naveden v poimenskem seznamu njihovih žrtev. To se je zgodilo po porazu dela Tomšičeve brigade, ko so Nemci 19. septembra 1943 nenadoma vdrli v Cerknico.

6. D E L

**Domobranski poboji in sodelovanje pri pobojih ujetih ranjenih in
v boju padlih partizanov po kapitulaciji nemškega rajha**

Nacistična Nemčija je 8. maja 1945 podpisala akt o kapitulaciji. To je veljalo tudi za vse oborožene sile pod njenim poveljstvom.

Skupino nemških armad Jugovzhod pod poveljstvom generalpolkovnika Aleksandra Löhra in njemu podrejene ruske, srbske, hrvaške in slovenske kvislinške enote, je kapitulacija doletela na ozemlju Štajerske in delno Koroške.

Zavezniki so se dogovorili, da bodo ujetniki in oborožitev pripadli tisti zavezniški vojski, na katere ozemlju se bodo nahajali ob kapitulaciji.

V noči z 8. na 9. maj 1945 so bili Löhrovi vojaki s kvislinškimi enotami delno v partizanskih rokah, delno pa še ne, vendar so bile vse na operativnem območju JA. 8. in 9. maja 1945 so enote partizanske 4. operativne cone za Štajersko in Koroško osvobodile celotno koroško narodno ozemlje vzhodno od črte Celovec-Ljubelj.

Enote 3. armade JA so naglo prodirale na severozahodu Štajerske. Predajo svojih enot je Löhr podpisal v poveljstvu 4. operativne cone v Topolšici. Enote, zlasti kvislinške, ki so mu bile podrejene, pa povelja o predaji niso spoštovale. S tem so kršile določilo 5. točke akta o kapitulaciji. Ta točka je navedena v zapisu o zločinskem pokolu partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda, ki so ga 11. maja 1945 zagrešili nemški esesovci in slovenski domobranci (4. del knjige).

Nekateri poboji ujetih ali presenečenih partizanov, v katerih so sodelovali ali jih sami izvajali umikajoči se pripadniki slovenskega domobranstva, so se dogajali tudi po uradni kapitulaciji Nemčije in njej podrejenih sil pod poveljstvom nemškega generalštaba. Zato jih zaradi preglednosti navajam v tem delu skupaj in še enkrat.

Ti poboji se nanašajo na štiri opise, od katerih sem dva uvrstil v 4. del, to je v pregled samostojnih pobojev partizanov, ki so jih zagrešili domobranci, in na dva opisa v 5. delu, ki se nanašata na poboje, ki so jih izvedli skupaj z nemškimi, predvsem esesovskimi enotami.

V 5. delu so v omenjenih dveh opisih navedeni tudi vsi partizani, ki so takrat padli v boju. Pobijanje partizanov, ki so jih hoteli razoroževati po sprejeti kapitulaciji, sem po intenciji mednarodnega vojnege prava obravnaval kot zločinsko dejanje.

Od skupinskih pobojev, ki so jih pripadniki domobranstva samostojno izvedli na Koroškem po uradni kapitulaciji nemškega rajha, sem evidentiral v 4. delu naslednja dva:

1. V GLINJU ob Dravi ob cesti Borovlje-Šmarjeta v Rožu so 10. maja 1945 domobranci pobili štirinajst partizanov. Partizani so bili prepričani, da so srečali neznane soborce. Domobranci so jih presenečene kratkomalo pobili.

2. V BOROVLJAH so 11. maja 1945 popoldne pripadniki dveh domobranskih bataljonov, po zahrbtnem nemško-domobranskem tankovskem, topniškem in minometnem ognju, pobili najmanj štirideset ranjenih partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda, ki se niso mogli premikati. Velik del teh so pometali v Dravo in so utonili.

Od skupinskih pobojev partizanov, pri katerih so sodelovali pripadniki domobranstva z nemškimi enotami po uradni kapitulaciji nemških oboroženih sil, sta evidentirana v 5. delu naslednja dva:

1. V BOROVLJAH so 11. maja 1945 nemški esesovci, ki so se umikali s slovenskega ozemlja, ki je bilo do takrat okupirano, skupaj z domobranci zahrbtno ubili najmanj sto štirideset partizanov Bračičeve brigade in Koroškega odreda. Šele kasneje so preostalih štirideset partizanov, ki so ranjeni obležali pred mostom na Dravi, pobili domobranci, kar sem omenil v 2. točki pobojev iz 4. dela knjige.

2. Dne 11. maja 1945 ob 21. uri so pri SVETNI VASI ob Dravi na Koroškem Nemci in domobranci s topovi in protitankovskim orožjem napadli oklepno skupino motoriziranega odreda 4. armade JA, v kateri je bilo dve tretjini Slovencev. Takrat so pobili petnajst partizanov oklepne skupine.

Skupaj so torej domobranci samostojno oziroma v sodelovanju z nemškimi okupacijskimi enotami po uradni kapitulaciji nacistične Nemčije na Koroškem pobili najmanj dvesto devet partizanov.

Vse omenjene partizanske žrtve sem torej upošteval v 4. oziroma v 5. delu. Tukaj so ponovno navedene le zato, da bi poudaril, kako domobranci in Nemci niso spoštovali določb akta o kapitulaciji Nemčije in so nadaljevali zločinsko delo. Vendar to niso vse žrtve domobrancev, niti niso upoštevani aktivisti in simpatizerji OF, ki so jih zadnje dni pobili domobranci. Nekaj posameznih primerov pobojev partizanov v tistih dneh je navedenih v tej knjigi. Žrtve med aktivisti pa bodo opisane predvidoma v 2. knjigi.

Sklepni del

Uvodno pojasnilo

Besedilo sklepnega dela knjige je razdeljeno v dva med seboj povezana sklopa.

V prvem sklopu obravnavam v treh poglavjih določene pomembne segmente, ki so posamično navedeni v 2. do 5. delu knjige. Zaradi podatkov namreč ni bilo mogoče drugače izluščiti in posebej poudariti tistih vprašanj, ki so za knjigo najpomembnejša in so obdelana v posebnih poglavjih: v 1. poglavju so obravnavane partizanske enote, iz katerih so bili pobiti ujeti slovenski partizani, v 2. poglavju so obravnavane enote MVAC in slovenskega domobranstva, ki so ujete partizane pobijale, v 3. poglavju pa so skupaj navedeni napadi pripadnikov MVAC in domobrancev na partizanske bolnišnice in zavetišča. V 4. in 5. delu knjige so opisani napadi na bolnišnice, vendar tukaj ne ponavljam imen pobitih ranjencev, ampak le tiste podatke, ki so za analitični in skupni pregled napadov na bolnišnice nujni.

V drugem sklopu sklepni del vsebuje: analizo statističnih podatkov o pobjih ujetih partizanov, ki so jih izvedli sodelavci okupatorjev, in sklepno besedo, v kateri obravnavam tudi vprašanja, za katera sem menil, da v druge dele knjige ne sodijo, so pa vendar tako pomembna, da jih je treba na koncu posebej poudariti.

1. Partizanske enote, iz katerih so bili pobiti ujeti ali na druge načine izven boja umorjeni slovenski partizani

Preden navedem podatke o tem, iz katerih enot so bili ujeti in pobiti oziroma izven boja umorjeni partizani, je treba odgovoriti na vprašanje, kako so uspeli pripadniki MVAC in domobranci ujeti in nato pobiti toliko slovenskih partizanov, katerih število še niti ni popolno. Popolno pa ni iz dveh razlogov: prvič zato, ker kljub naporom ni bilo mogoče raziskati in ugotoviti vseh primerov, ko so pripadniki MVAC in domobranci pobili ujete in ranjene ter na druge načine izven boja umorili slovenske partizane. Raziskavo je treba nadaljevati. Drugi razlog je, da niso navedeni vsi ujeti partizani, ki so padli v roke pripadnikom MVAC in domobrancem, in da le-ti niso pobili vseh partizanov, ki so jih ujeli. Za to so imeli svoje razloge: da so jih s prisilo vtaknili v svoje vrste, da so jih Italijani oziroma Nemci poslali v taborišča oziroma so jim partizane kar sami izročili. Ujeti partizani so kasneje končali v koncentracijskih taboriščih ali zaporih ali pa so jih, redkeje sicer, izpustili. Največkrat zato, ker so pričakovali, da bodo umrli zaradi bolezni ali ran.

Glavni razlog, da je toliko ujetih partizanov padlo v roke pripadnikov MVAC in domobrancev, je bil, da so pripadniki MVAC in domobranci prevzeli dobršen del tistih nalog, ki so jih imele okupatorjeve policijske sile. V akcijah na terenu so jih vodili ovaduhi. Ti so jih usmerjali na pogone partizanov in aktivistov ter simpatizerjev OF, a tudi na manjše partizanske patrulje ali skupine partizanov. Lovili so tudi kurirje in nenadoma napadli kurirske postaje in komande mest, torej enote, ki niso imele zaščite oziroma so imele slabotnejšo zaščito. Seveda so bile njihov cilj tudi bolnišnice, ambulate in zavetišča za ranjence in bolnike. Ker so torej poznali razmere v svojih domačih krajih in imeli svojo organizirano obveščevalno službo, so domobranci ujeli več partizanov kot okupatorske enote.

Razen tega so zlasti od poletja 1944 domobranski bataljoni pri napadih na osvobojeno ozemlje uporabljali partizansko taktiko. Takrat je narodnoosvobodilna vojska postajala vse bolj redna. Njen pomemben del so predstavljali mobilizirani partizani. Nekatere partizanske enote tudi niso bile dovolj premične. Mnogi partizanski štabi so se zbirokratizirali, preveč obsežni so bili in preštevilne so postajale zaledne partizanske enote.

Posameznih partizanov manjših enot in partizanskih bolnišnic je bilo po dosedanjih podatkih skoraj dve tretjini vseh ujetih, ki so jih nato pobili pripadniki MVAC in domobranci. Lahko bi dejali, da so bili posamezniki in manjše enote glavni cilj legionarjev, vaških stražarjev in slovenskih domobrancev. Med njimi in med posamezniki ali skupinami aktivistov in simpatizerjev OF je bilo največ ujetnikov, ki so kasneje postali žrtve v posameznih ali skupinskih pobojih.

Le dobra tretjina pobitih (35 odstotkov) so bili partizani, ujetniki in ranjenci iz sestava partizanskih čet, bataljonov, brigad in odredov.

V skupini manjših enot moramo upoštevati še pobite ujetnike iz sestava samostojno delujočih partizanskih čet, ki so šteje od štirideset do sedemdeset partizanov. To pomeni, da niso bile vedno sposobne preprečiti, da v boju ranjenih borcev ali borcev na izpostavljenih položajih četne obrambe, ne bi zajeli bataljoni Legije smrti ali domobranske enote - kadar so bile v premoči. Če torej upoštevamo še pobite ranjene in ujete partizane iz sestava čet, potem je partizanov, ki so se bodisi kot posamezniki ali v enotah oziroma četah znašli v ujetništvu in so jih pobili pripadniki MVAC in domobranci, skoraj 70 odstotkov od skupnega, do sedaj ugotovljenega, števila pobitih ujetih in ranjenih slovenskih partizanov.

Iz prvih štirih slovenskih narodnoosvobodilnih partizanskih brigad so pripadniki MVAC in domobranci pobili naslednje število ujetih partizanov:

Iz 1. SNOUB Toneta Tomšiča (v nadaljevanju Tomšičeva brigada) so po do sedaj zbranih podatkih pobili osemdeset ujetih partizanov. Iz 3. SNOUB brigade Matija Gubca (v nadaljevanju Gubčeva brigada) so pobili sedeminšestdeset ujetih partizanov. Iz 2. SNOUB brigade Ljube Šercerja (v nadaljevanju Šercerjeva brigada) so pobili sedemnajst ujetih partizanov in iz 5. SNOUB Ivana Cankarja (v nadaljevanju Cankarjeva brigada) sto petinštirideset ujetih partizanov.*¹

V Tomšičevi brigadi je verjetno največ raziskanih primerov pobitih partizanov. To prav tako velja tudi za Cankarjevo brigado. Velik delež skupnega števila pobitih partizanov te brigade odpade na štirideset ujetih ali ranjenih partizanov 4. bataljona 16. marca 1944 na Javorovici pri Šentjerneju. Tedaj so se domobranci iz 31. in 32. domobranske čete izživljali nad poraženimi in razoroženimi borci tega bataljona.

Podatke za Gubčevo in tudi za Šercerjevo brigado bo treba še dopolniti. Raziskati bo treba, koliko je partizanov iz teh in drugih enot za sedaj uvrščenih med pobite partizane, ujetnike in ranjence, ki so v knjigi omenjeni kot pripadniki "neznanih" enot.

---

*¹Opazne so velike razlike v številu pobitih partizanov prvih štirih brigad, ki so v resnici še dosti večje, če upoštevamo, da sta imeli zaradi odhoda na Štajersko npr. Tomšičeva brigada le dobrih šestnajst mesecev bojev s pripadniki MVAC in domobranci in Šercerjeva le štirinajst, medtem ko sta imeli Gubčeva nad dvaintrideset in Cankarjeva brigada skoraj dvaintrideset mesecev bojev z MVAC in domobranci. Torej je očitno, da je tudi bolj poglobljeno proučevanje usode ujetih partizanov prispevalo k relativno velikem številu žrtev posameznih brigad. Pokojni Franci Strle je v prvih treh knjigah o Tomšičevi brigadi temeljito raziskal usodo ujetih in od MVAC ter domobrancev pobitih partizanov te brigade.

Pri drugih slovenskih partizanskih brigadah so poboji, ki so jih izvedli domobranci nad ujetimi partizani in ranjenci takole evidentirani:

v 8. SNOB Frana Levstika (v nadaljevanju Levstikova brigada) je bilo pobitih osemnajst, v 13. SNOUB Mirka Bračiča (v nadaljevanju Bračičeva brigada) sto dvainosemdeset, od tega večina na Borovljah 11. maja 1945 (v število so vključeni tudi takrat pobiti partizani Koroškega odreda) tri dni po uradni kapitulaciji nacistične Nemčije; v 10. SNOUB Ljubljanska (v nadaljevanju Ljubljanska brigada) štiriinštirideset, v SNOUB Štajerska (v nadaljevanju 12. brigada) dvainštirideset, iz 9. SNOB Kočevska (v nadaljevanju 9. brigada) šestindvajset, iz 6. SNOUB Slavka Šlandra (v nadaljevanju Šlandrova brigada) enaindvajset, iz 11. SNOB Miloša Zidanška (v nadaljevanju Zidanškova brigada) enaindvajset, iz 7. SNOUB Franceta Prešerna (v nadaljevanju Prešernova brigada) šestnajst, iz 15. SNOB Belokranjska (v nadaljevanju 15. brigada) štrinajst, iz 16. SNOB Janka Premrla-Vojka (v nadaljevanju Vojkova brigada) šestindvajset, iz 3. SNOUB Ivana Gradnika (v nadaljevanju Gradnikova brigada) enaindvajset in iz 1. slovenske artilerijske brigade 7. korpusa (v nadaljevanju Artilerijska brigada) šest ter dvaindvajset primerov pobojev partizanov v drugih brigadah, ki so jih samostojno izvedli predvsem domobranci. Okupatorjevi sodelavci so sami ali skupaj z okupatorjevimi enotami pobili 766 ujetih partizanov iz sestava brigad.

Za nekatere primere pobojev ni bilo mogoče ugotoviti, iz katere brigade so bile žrtve. Zanje vemo le, iz katere divizije ali korpusa oziroma cone je bil usmrčen.

Tako je bilo iz drugih enot 15. divizije pobitih triinštirideset partizanov, od tega večina 3. avgusta 1944 v Žužemberku. Iz 18. divizije je bilo pobitih šestinosemdeset partizanov, od tega najmanj dvajset iz sestava premične bolnišnice te divizije in njenega osebja, ko so jih 8. novembra 1944 pobili domobranci iz 4. in delov drugih domobranskih bataljonov v Gradencu. Iz drugih divizij so domobranci pobili sedem partizanov.

Iz raznih enot 7. korpusa so domobranci pobili še triintrideset ujetih partizanov. Iz raznih enot 9. korpusa pa sto devetindvajset, od teh je bilo trideset ujetnikov pobitih pri Čekovniku 1. aprila 1945 in devetindvajset talcev v Davči 25. marca 1945, kjer so sodelovali domobranci, ter trideset na Poreznu 24. marca 1945.

Iz raznih enot 4. operativne cone so domobranci sami zlasti pa še v sodelovanju z Nemci pobili sto osemindvajset ujetnikov. To so bili tudi ranjenci v bolnišnicah v Podvolovljeju prve dni januarja 1945. Veliko teh so pobili pripadniki tako imenovane udarne čete Gorenjskega domobranstva iz Kranja sami ali skupaj z Nemci.

Iz sestave slovenskih partizanskih odredov so MVAC in domobranci pobili šestdeset partizanov Dolenjskega odreda. Samo 5. avgusta 1944 so na Klancu pri Gabrovki pobili devetnajst pripadnikov odreda in štiri ranjence 11. januarja 1945 pri Cirkniku.

Tudi Notranjski odred je imel kar štiriinšestdeset partizanov, ki so jih kot ujetnike ali ranjence pobili domobranci, največ, petnajst pri Sv. Ani 13. januarja 1945 in na Pokojišču avgusta 1944, ko so pobili sedem minercev tega odreda.

Razen iz navedenih odredov so domobranci pobili deset ujetih partizanov iz Belokranjskega odreda, petnajst Zapadnodolenjskega odreda, petindvajset iz Dolomitskega odreda, devet iz Kamniško-zasavskega in devetnajst iz Krškega odreda.

Ujete partizane so pobijali tudi gorenjski domobranci; Kokrškemu odredu dvanajst, Gorenjskemu sedem in Škofjeloškemu deset. Drugim odredom po vsej Sloveniji so MVAC in domobranci pobili skupaj petindvajset partizanov, raznim samostojnim bataljonom pa še osemindvajset. Razen takih enot so se domobranci, kot sem omenil, lotili predvsem manjših zalednih ustanov, ki so bile brez ustreznega oboroženega varstva. To so bile zlasti komande mest. Tem so pobili skupno dvainštirideset ujetih partizanov. Kar ena tretjina od tega je poboj dela komande mesta Velike Lašče, ki so ga domobranci izvedli 5. maja 1944 v vasi Mački. Tem je treba prišteti še sedemindvajset pobitih ujetih partizanov iz sestava enot vojnih področij.

Precej žrtev so imeli tudi partizanski kurirji. Po nepopolnih podatkih so MVAC in domobranci pobili devetindvajset ujetih ali ranjenih kurirjev. Tudi pripadnike Varnostnoobveščevalne službe (VOS) in OZNE so kot ujetnike pobili domobranci, bilo jih je triinosemdeset, pripadnikov Narodne zaščite pa sto petnajst. Iz enot pri Glavnem štabu so domobranci pobili enajst ujetih partizanov. Iz drugih enot je bilo pobitih še devet ujetih partizanov, štirinajst članov bolnišničnega osebja, ki so jih pobili izven bolnišnic. Pri dobri četrtini oziroma 610 primerih pobojev zlasti na Dolenjskem in Notranjskem zaenkrat še ni bilo mogoče ugotoviti, iz katere enote so bili partizani.

2. Enote MVAC in slovenskega domobranstva, ki so ujele slovenske partizane pobijale in drugače izven boja umorile

Namen knjige ni obravnavati nastanek in razvoj bataljonov Legije smrti in vaških straž, prav tako tudi ne nastanek in razvoj enot in postojank Slovenskega domobranstva. Razvoj omenjenih enot sodelavcev okupatorja, ki so tesno sodelovale z okupatorjem oziroma so bile pod njegovim poveljstvom in jih je okupator oskrboval in plačeval, so delno obravnavali že drugi avtorji.^{*1}

Temu vprašanju se bom posvetil zelo na kratko, predvsem zato, ker so bili njihovi zločini nad ujetimi partizani povezani z ustanovitvijo in delovanjem enot slovenskih sodelavcev okupatorja.

Zbrani podatki o številu ujetih in ranjenih slovenskih partizanov, ki so jih pobili pripadniki MVAC in slovenskih domobrancev po posameznih enotah MVAC in enotah domobranstva in njihovih postojankah, so rezultat raziskovanja posameznih in skupinskih pobojev, ki so navedeni v seznamih in pregledih, ki so glavni del te knjige.

Najstarejša, tako rekoč matična enota protipartizanskega boja na Slovenskem je bil tako imenovani "Štajerski bataljon", ki je imel sedež v Šentjoštu pri Stopičah poleg Novega mesta. Da bi prikrili svojo pravo dejavnost in dejansko povezanost z italijanskim okupatorjem, so se prebivalstvu in aktivistom ter bližnjim partizanskim enotam lažno predstavljali, da so štajerski partizani. "Štajerski bataljon" se je razvil iz nekaj desetnih prostovoljcev iz okolice Ljubljane, Šentruperta in doline Mirne ter Novega mesta. Sredi junija 1942 je štel šele okoli trideset, sredi julija pa nad sto lažnih "štajerskih partizanov".

Tabor bataljona je bila v resnici prava šola zločincov. Tu so se šolali poleti 1942 prihodnji poveljniki postojank Legije smrti in vaških straž. Prav posebej so se urili v mučenju in v raznih načinih ubijanja ujetih partizanov in aktivistov Osvobodilne fronte. Šentjoški gozdovi še danes skrivajo nešteto grobov partizanov, kurirjev, aktivistov in simpatizerjev OF, ki so bili zahrbtno in zverinsko umorjeni. Tod je bilo morišče, ki so ga vodili in sestavljali najhujši krvniki "Štajerskega bataljona". Po nekaterih, po mojem mnenju tudi nekoliko pretiranih, trditvah naj bi bilo v Šentjoštu in v njegovi okolici zverinsko pobitih več kot tristo ljudi, med njimi številni partizani, ki so se ustavljali v zločinskem gnezdu v dobri veri, da so med partizani. "Štajerci" svojih žrtev niso izbirali po tem, ali so bili člani KPS ali SKOJ, temveč so pobijali vse njim in njihovim ovaduhom sumljive ljudi, ne da bi jih prej zaslišali. V gornje

---

*1 Med taka dela sodijo predvsem: Boris Mlakar, Primorsko domobranstvo; Ivan Jan, Odstrte zavese (Gorenjsko domobranstvo in okupator); Ivan Križnar, Slovensko domobranstvo; Franček Saje, Belogardizem; Jože Vidic, Po sledovih Črne roke; Štefanija Podbevšek, Sv. Urh, ter še nekatera druga.

II 023903

42. Naš Tabor: Šteje 9.7.1942 mož, dobro oboroženiu, s mišljajno moralo, dalje 6 konj in 8 krav. Straže v trojkaj ima razstavljene 2 km v polmaru od centra. Akcije so sijajno izpeljali proti Ital. na Rastež, potem ko so odšli od Sv. Roka, kjer so jih hoteli uničiti. Ti Mihajlovičevi nastopajo kot štajerski bataljon otajerskega odreda in je znan med drugin po drznosti, hrabrosti, tako da je k njim dezertiralo 17 partizanov od kočevskega odseka. 8 od teh so justificirali. 13 drugih partizanov, ki so jih naši dobili na patrolah, je justificiranih na liou mesta. Pri njih, zlasti pri trojki nad prečno, so dobili važne podatke. Od dveh partizanskih grup so pobrali popolnoma vse orožje. Pri Sv. Roku se je zgodilo, da je komandant in dva naša pobila tri partizane in poveljnika /Rome/, poveljnik je bil pravi galijski dvakratni udarec s puško po glavi gani podrl, in je še hotel vrči ročno granati, toda naš komandant mu je porinil bajonet v trebuh: Oni je še zarjovel /Rome/: "Tovariš, kaj delaš, jaz sem bil v Španiji, sem pravi komunist". A naš: "Zato te pa bo., hudič!"
- V taboru sta tudi tinkar, ki je predlagan za kurata in bo v soboto, 11.VII. za to službo imenovan in kremenjar, ki ~~se~~ hudi tudi na stražo v potrebi.
43. Mihajlovič - paraficani: Po najnovejših, zanesljivih vesteh je Srbija očiščena partizanov. Tab jugosl. vojske se rahaja na glavni reki. Mihajlovičeve akcije v črni pri so deloma zdiržile, deloma pobila partizansko odreda. Nešto četinj je v naših rokah. Pripravlja se napad na Podgorico. Na Lovčenu se vije jugosl. zastava z napisom: 2 vero v Boga - za kralja i otadžbino i Bosna je po večini razčiščena. Zadnji ostanki partiz. čet so ob zbornem toku rabe dne in v Hrvatskem goraken koturu. Celotna naša armade znaša nad 50.000 mož. Pomniti je a treba, da je vojakov veliko več, toda jih ne drži vseh v taborih, ampak vrše le 3 tedenske orožne vaje in se vračajo na doma, nakar so pozvani drugi. Tako čaka še 20. tisoč izučene armade na poziv: V boj za kralja in domovino.
44. London: Radio je dne 9.VII. sporočil, da se je vrhovno vodstvo jugosl. vojske preselilo iz Kaira v Jugoslavijo.
45. Krka: Italj. ofenziva /gl. št. 24./ preko Kuljave so It. prodrli v trih smerah preko gozda na Krko /8.VII./ Napadajo Geta: Cacciari alpini. Učrtorili so se okrog vasi. ~~Kmit~~ Pred It. so zbežali partizani in krka zaščit. Po so pribežali do vasi Lazo, se je zaščit. uprla partizanom in ni hotela več s njimi. Počakali so It. tako zbegani, da je učiteljica Šone "lingarjeva" se kar v rokah držala zoznan vseh partizanskih zapornikov. Ta seznan so uničili naš predan so jih zajeli It. Vse so prepeljali v Krko, kjer so potlačili vse ljudi in skupnika Jerša. Tudi so rekli: "E otovostjo vemo, tu

Odlomek iz Vesti št. 4 z dne 4. julija 1942, ki v 2. točki (Naš tabor) govori zlasti o justifikacijah ujetih partizanov v lažnem Štajerskem bataljonu.

število so vštete tudi kasnejše žrtve Legije smrti, ki je nekaj tednov "operirala" (pomeni klala) ravno tako v okolici Šentjošta. Tudi številni drugi, ki so se umaknili pred Italijani in so mislili, da so prišli v partizansko enoto, so v tem taboru izginili brez sledu.

Franček Saje je zapisal: "Koliko belogardističnih žrtev leži po gozdovih med Krko in Gorjanci, ne bo možno nikdar točno ugotoviti, ker so morilci in njihovi pomočniki skrbno pazili, da so za umorjenimi zabrisali vsako sled." Zaman bi tudi iskali sledove o pobitih ljudeh, ki so jih pobili pripadniki lažnega "Štajerskega" bataljona, po mrliških knjigah okoliških župnij ali občin.^{*2}

Po svojem zločinskem slovesu ta postojanka zasluži žalosten naziv "Dolenjski Urh".^{*3}

V tej knjigi so zbrani podatki le o petinštiridesetih ujetih in pobitih slovenskih partizanih, žrtvah "Štajerskega" bataljona. Z enaindvajsetimi justificiranimi partizani so se morilci iz Šentjošta sami hvalili v poročilu vodstvu v Ljubljani.^{*4}

Tem je treba prišteti še štirinajst do sedaj odkritih žrtev med aktivisti in simpatizerji OF. To najbrž še ni končno število žrtev, ki so jih pobili pripadniki "Štajerskega" bataljona.

Sredi avgusta 1942 so se lažni partizani "Štajerskega" bataljona iz napol legalne (po njihovem je bila takrat legalna oblast v rokah Italijanov) vojaške organizacije popolnoma legalizirali.^{*5} Preoblikovali so se v tako imenovano Legijo smrti, ki je imela sedež v Stopičah oziroma Šentjoštu. Legionarji so se oblikovali v tri bataljone. Tako je imel 1. bataljon Legije smrti območje v Polhograjskih Dolomitih, 2. bataljon pod Gorjanci in 3. bataljon v Beli krajini. Ti bataljoni so pobili 25 ujetih partizanov sami, 31 pa skupaj z Italijani. To so tiste žrtve, za katere se ve, da so jih pobili pripadniki Legije, ne pa iz katerega od njenih bataljonov.

"Delovanje" teh prvih kvislinških formacij na Slovenskem je bilo predvsem v pobijanju ujetih partizanov in aktivistov ter strahovanje prebivalcev, še posebej tistih, ki jim niso bili naklonjeni. Med glavnimi organizatorji in pobudniki takega "delovanja" MVAC je bil dobršen del katoliške duhovščine, povezan z vodstvom raznih legij (Slovenska, Sokolska in Narodna). Ti so skupaj ustanavljali po vaseh Dolenjske, Notranjske in Suhe krajine številne nove postojanke, sestavljene iz prostovoljcev iz njihovih vrst, še več pa iz prisilno mobiliziranih, zlasti povratnikov iz italijanske internacije. Treba pa je upoštevati, da jim je

^{*2} Franček Saje, Belogardizem, str. 375.

^{*3} Članek Dolenjski Urh, Borec 1958, str. 185.

^{*4} Vesti TOS MVAC, št. 59226 v fasc. 110/A v INZ; Franček Saje, Belogardizem, 2. izdaja, str. 298. Odlomek je objavljen na str. 395.

^{*5} Napol legalni pomeni, da je "Štajerski" bataljon povečini sam skrbel za hrano, orožje in opremo, vendar so za njihov obstoj Italijani vedeli in ga odobraval. S svojimi enotami in topništvo so jih ščitili ter jim dovolili svobodno gibanje v Novem mestu, kjer so skrbeli za njihove ranjence.

šla v prid velika italijanska ofenziva proti partizanskim enotam v Ljubljanski pokrajini in seveda tudi napake vodstva in aktivistov OF na terenu.

Omenil bom zločine nad ujetimi partizani, ki so jih zagrešili pripadniki okoli petinšestdeset postojank MVAC. Skupno je bilo avgusta 1943 na Dolenjskem in Notranjskem sto šest postojank MVAC.

Vaška straža v Begunjah pri Cerknici je bila ena prvih, saj so jo ustanovili že 31. julija 1942. Vaški stražarji iz Begunj so takoj po ustanovitvi začeli "delati", torej loviti posamezne partizane in aktiviste OF. Povečini so jih pobijali sami. Nekatere so izročali Italijanom, ki so jih večidel pobili. S tem se je celo hvalil eden glavnih organizatorjev vaške straže v Begunjah, župnik V. T. Pisal je, "da je italijanska oblast z našo MVAC zelo zadovoljna". Podobno kot v drugih postojankah na Dolenjskem in Notranjskem so tudi tukaj množili svoje vrste tako, da so "reševali" internirance, v resnici pa so jih na silo vključevali med svoje vojščake in tako izrabljali njihovo stisko.^{*6} Vaški stražarji iz Begunj so ujeli in pobili najmanj enaindvajset ujetih partizanov, nekaj so jih izročili Italijanom, ki so jih nato ustrelili.

Skupaj so vaški stražarji iz Begunj, Bezuljaka, Grahovega, Dan, Hriba, Nove vasi, Pudoba, Sv. Vida ter Rakitne in Topola ujeli in ubili najmanj štiriintrideset partizanov, od teh nekatere tudi ranjene, sedem so jih izročili Italijanom, ki so jih ustrelili. Seveda pa to niso dokončni podatki o žrtvah vaških stražarjev iz omenjenih postojank. Žrtvam je treba prišteti še aretirane ali ujete in nato ustreljene aktiviste in simpatizerje OF, kar bom obravnaval posebej. Postojanke vaških stražarjev v teh vaseh so zvečine, ob pomoči ali celo pod neposrednim vodstvom klerikalnih vaških veljakov, ustanovili v avgustu in septembru 1942.

V okolici Velikih Lašč in Ribnice, zlasti v postojankah vaških stražarjev na Karlovinci, pri Sv. Gregorju, Veliki Slevici, Velikih Laščah in Dolenji vasi pri Ribnici, so po do sedaj zbranih podatkih ujeli in ubili osem partizanov, tri pa so predali Italijanom, ki so jih ustrelili. Tudi v Velikih Laščah in na ribniškem območju so, podobno kot v drugih krajih Dolenjske in Notranjske, bili glavni organizatorji vaških straž klerikalni in drugi trški veljaki ter bivši jugoslovanski oficirji in podoficirji, ki so v MVAC oziroma v postojankah vaških straž nemalokrat prevzeli poveljstva. V Velikih Laščah so postojanko MVAC ustanovili z vsestransko pomočjo italijanskega okupatorja v začetku avgusta 1942. Njeni pripadniki so začeli s svojimi zločini, med katerimi niso bili poboji ujetih partizanov prav nobena izjema.^{*7}

Za posadko vaških stražarjev v Dolenji vasi pri Ribnici veljajo podobne ugotovitve kot za velikolaško.

V dobrepoljski dolini in drugih delih Suhe krajine so bile vaške straže v lovu na posamezne partizane in aktiviste posebno aktivne v

^{*6} Franček Saje, Belogardizem, str. 524-526.

^{*7} Franček Saje, Belogardizem, str. 538.

MVAC

Izraba junijskega mesečnega prispevka za pripadnike M.V.A.C. -

Visokemu komisariatu za Ljubljansko pokrajino
- Finančni upravi

Sporoča se, da je bil znesek 15.120 lir dodeljen za prispevek sestavinam M.V.A.C. za junij (julij - pripis s svinčnikom, op. prev.), porabljen takole:

- vojakom posebnih bataljonov ^{4, 1 p 2 p 3} za ~~3896~~ ^{pisarniški} dnevnice 4759	11.688 lir	(14.277)
- ^{o listih} uradnikom M.V.A.C. v posebnih bataljonih	1.400	(843)
vojakom A.C., potrebnim in ^{zaslužniki,} tistim ki ~~im to pripada~~ , za podpore in nagrade	2.032	
Skupaj lir	15.120	15.120) *

Po ukazu
polkovnika - poveljnika S.M.
Bruna Lucinija

* [illegible signature]

Poročilo računovodstva komandanture za ljubljansko okolico o razdelitvi
15.120 lir pripadnikom enot MVAC

Poročilo računovodstva italijanske komandanture za ljubljansko okolico o razdelitvi 15.120 lir pripadnikom enot MVAC - slovenski prevod.

M.V.A.C.

P.M. 46

16 luglio 3

XVI

MVAC.-

Utilizzazione contributo mese di giugno per appartenenti M.V.A.C.-

ALL'ALTO COMMISSARIATO PER LA PROVINCIA di
- Direzione di Ragioneria -

LUBIANA

Si comunica che l'importo di
£ 15.120 - erogato a titolo di contributo per
elementi M.V.A.C. nel mese di giugno è stato
così utilizzato:

- Ai militi del Btg. Spec. 1 - 2 - 3		
3896 giornate di presenze	£ 11.668	14277
- Ad ufficiali della M.V.A.C. dei Battaglioni Speciali	£ 2.400	893
- A militi A.C. bisognosi e meritevoli per sussidi e premi.-	£ 2032	
	<u>totale lire</u>	<u>15120</u>

d'ordine
IL COLONNELLO CAPO DI S.M.
- Bruno Lucini -

Originale per Air

229 x) = 14277

Poročilo računovodstva italijanske komandature za ljubljansko okoličico o razdellitvi 15.120 lir pripadnikom enot MVAC - italijanska verzija.

Ambrusu, Hinjah, Hočevju in Tisovcu. Tu so ubili trinajst partizanov, enaindvajset so jih predali Italijanom, dvaintrideset partizanov in aktivistov (ki so jih šteli za partizane, čeprav so bili povečini neoboroženi) pa so ujeli skupaj z Italijani marca 1943. Italijani so nekatere ustrelili.

V ožji Dolenjski, to je v prostoru med Krko in italijansko-nemško razmejitveno črto, so po postojankah vaških stražarjev v Grosupljem, Polici, Primskovem, Šentvidu pri Stični, Temenici, Šentrupertu, Dobrniču, Selih pri Šumberku, Trebnjem, Ajdovcu in Žužemberku po do sedaj zbranih podatkih ujeli in nato ubili sedemintrideset partizanov. Še najmanj trideset so prav tako ujeli in jih predali Italijanom, da so jih ustrelili. Najbolj krvoločni pripadniki MVAC so bili v postojanki Sela pri Šumberku. Ti imajo na vesti skoraj polovico pobojev ujetih partizanov v ožji Dolenjski. Po nepopolnih podatkih so na Selih sami pobili dvanajst ujetih partizanov in jih dvaindvajset izročili Italijanom, ki so jih ustrelili. S svojimi obveščevalci po vaseh in zaselkih okoli Sel je ta posadka zagrešila več hudih vojnih zločinov. V nekaj dneh po ustanovitvi posadke, delno pa že pred tem, so ujeli najmanj dvajset partizanov in aktivistov OF, od katerih so nekatere streljali sami, nekaj pa so jih izročili okupatorjem, da so to storili oni. Z zločini so nadaljevali vse do kapitulacije Italije septembra 1943.^{*8}

V belokranjskih postojankah MVAC, ki so bile v sestavi 3. bataljona Legije smrti, so pobili triindvajset ujetih partizanov, od tega kar šestnajst v Semiču, ki je bila, če sodimo po tem, še najbolj krvava postojanka MVAC v Beli krajini. Sedemnajst ujetih partizanov so predali Italijanom, ki so jih tudi ustrelili.

V postojankah vaških stražarjev v okolici Ljubljane, v Bizoviku, v Dobrunjah, Dravljah, Savljah, Sv. Urhu, Igu, Klečah in Tomišlju so posadke po nepopolnih podatkih pobile devetindvajset ujetih partizanov, najmanj pet pa skupaj z Italijani. Po nepopolnih podatkih so ubili najmanj dvaindvajset aktivistov. Postojanka MVAC na Urhu je bila ustanovljena prve dni oktobra 1942. Njeno jedro so sestavljali "kadri" iz taborišča "Štajerskega" bataljona iz Šentjošta pri Stopičah. Tudi drugi člani te posadke niso bili nič boljši od tega jedra.^{*9}

V postojankah MVAC okoli Novega mesta, kjer so bile razporejene čete 2. bataljona Legije smrti in seveda posadke vaških stražarjev, zlasti v Beli Cerkvi, Dolenji Brezovici, Pleterjah, Kostanjevici, Šentjerneju, Mirni Peči, Škocjanu in seveda v Novem mestu, so po dosedaj zbranih podatkih ujeli in nato pobili najmanj sedeminštirideset slovenskih partizanov. Vsaj še štiriindevetdeset partizanov in pripadnikov Narodne zaščite, ki so jih ujeli, pa so predali Italijanom. Ti so jih ustrelili.

^{*8} Franček Saje, Belogardizem, str. 592/593.

^{*9} Franček Saje, Belogardizem, str. 626, in Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh.

MVAC je imela zapore v Stopičah v Murnovi kleti, ki je bila nenehno polna ujetih aktivistov OF, partizanov ter drugih ujetnikov. Včasih jih je bilo toliko, da so morali stati. Legionarji so se v Stopičah radi hvalili, kako so streljali ujetnike. Pravili so, kako so nekoč naenkrat streljali kar štiri ujetnike, da je imel vsak svojo žrtev pred seboj, in kako so nekateri svoje žrtve zadeli točno v čelo. Drugi so pravili, da si mnogi, ki so jih streljali, pred smrtjo niso pustili zavezati oči.^{*10}

Legionarji 2. bataljona imajo po nepopolnih podatkih na vesti najmanj sedemindvajset ujetih partizanov, ki so jih ustrelili. Zločini nad ujetimi aktivisti, ki so jih kot partizane pred smrtjo pogosto tudi mučili, pa gredo v desetine. Do sedaj je odkritih nad osemdeset aktivistov, ki so jih pobili, končno ugotovljeno število pa bo nedvomno precej večje.

Kasneje so poveljstvo 2. bataljona Legije premestili na Dolenjo Brezovico. V tej postojanki so legionarji od oktobra 1942 do 8. septembra 1943 zapirali in mučili pripadnike OF in ujete partizane. Od 177 mučenih v tej postojanki so jih 39 pobili in so zvečine že upoštevani pri žrtvah 2. bataljona v postojankah MVAC okoli Novega mesta.^{*11}

Posadka MVAC v Mirni Peči je bila ustanovljena šele 1. aprila 1943. Njeno jedro je sestavljalo devetindvajset članov, med njimi so bili posebno podivjani tisti, ki so prišli iz "Štajerskega" bataljona. V petih mesecih obstoja je posadka pobila nekaj desetih ujetih in ranjenih partizanov ter civilnih oseb.^{*12}

Skoraj ni bilo območja v Sloveniji pod italijansko okupacijo, ki bi bilo tako na gosto posejano s postojankami MVAC, kot so bili Polhograjski Dolomiti. Po še nepopolnih podatkih so tam pobili enajst ujetih partizanov, petnajst pa skupaj z Italijani.

V začetku marca 1943 je general Gambara, poveljnik italijanskega 11. armadnega korpusa, ustanovil pri podrejenih divizijah in Jurišni skupini črnih srajc XXI Aprile v Ribnici tako imenovane posebne bataljone. Vsak od treh posebnih bataljonov je imel v sestavi po eno četo pripadnikov MVAC, ki so bili oblečeni v italijanske uniforme. Kasneje so ustanovili še en poseben bataljon. Italijanska poveljstva so pripadnike MVAC v teh bataljonih posebno rada uporabljala za vodnike, izvidnice, predhodnice, torej povsod, kjer je bil položaj pred njimi nejasen in je bilo nadvse pomembno dobro poznati teren in ljudi, da o jeziku in sorodnikih, znancih in drugih zvezah niti ne govorim. Prav ti posebni bataljoni in njihove čete MVAC imajo na vesti številne poboje ujetih partizanov, aktivistov OF in manjših partizanskih patrolj. Vendar večino tovrstnih zločinov pripisujejo Italijanom, ker ni bilo točnih informacij o storilcih iz posebnih bataljonov. V mnogih primerih so jih zagrešili pripadniki MVAC iz omenjenih posebnih bataljonov, oblečeni

^{*10} Slovenke v NOB, II. del, str. 385.

^{*11} Vodnik po partizanskih poteh, str. 155.

^{*12} Franček Saje, Belogardizem, str. 612.

POVELJSTVO PEHOTNE DIVIZIJE CACCIATORI DELLE ALPI
Urad načelnika Glavnega stana
Oddelek za civilne zadeve

N° 2329/A. C. di prot.

P. M. 100, 14 januar 1943-XXI°

ZADEVA: vojaki enote MVAC iz Stične

Poveljstvu XI. armadnega korpusa
Urad MVAC

P. M. 46

15. in 18. decembra preteklega meseca sta se dve patrolji MVAC iz Stične, sestavljeni iz 8 oz. 9 mož, preoblečenih v k. b.,* hvalevredno-obnesli, ko sta ubili 4 k. b., med njimi znanega vodjo: HAUPTMAN Francesca.

Zato predlagam denarno nagrado v naslednjih zneskih:

- JAKOS Giovanni (četni vodja)	L. 250	(udeležil se je obeh patrolji)
- JAKOS Francesco	200	
- JANCAR Giovanni	200	
- BERCAN Antonio	200	
- GRGMAN Milan	200	
- ZAJEC Giuseppe	150	(udeležil se je druge patrolje)
- MESTNIK Giuseppe	150	
- HAUPTMAN Vincenzo	150	
- SKUFCA Giuseppe	150	
- TRPIN Lodovico (četni vodja)	150	(udeležil se je prve patrolje)
- TRPIN Avgusto	100	
- SEVER Carlo	100	

General komandant int/le
-Luigi Maggiore Perni-

* komunistične bandite

Predlog poveljstva divizije Cacciatori delle Alpi poveljstvu XI. armadnega zbora za denarno nagrado dvanajstim pripadnikom enote MVAC iz Stične, ki so preoblečeni v "komunistične bandite" ubili štiri pripadnike narodnoosvobodilnega gibanja - slovenski prevod.

COMANDO DELLA DIVISIONE DI PANTERIA CACCIATORI DELLE ALPI
 Ufficio del Capo di Stato Maggiore
Sezione Affari Civili

N° 2329/A.C. di prot.

P.M.100, 14 gennaio 1943 - XVI°

OGGETTO: militi della formazione M.V.A.C. di STICNA.-

AL COMANDO XI CORPO D'ARMATA
 Ufficio M.V.A.C.

P.M. 46

Nei giorni 15 e 18 dicembre u.s. due pattuglie della M.V.A.C. di STICNA, composte di 8 e 9 uomini, travestiti da b.c., si sono lodevolmente comportati uccidendo 4 b.c., tra cui il noto capo: HAUPTMAN Francesco.

Propongo pertanto un premio in denaro nella seguente misura:

- JAKOS Giovanni (csg.)	£. 250	(ha preso parte alle due pattuglie)
- JAKOS Francesco	" 200	" " " " " " " "
- JANCAR Giovanni	" 200	" " " " " " " "
- BERGAN Antonio	" 200	" " " " " " " "
- GRČMAN Milan	" 200	" " " " " " " "
- ZAJEC Giuseppe	" 150	(ha preso parte alla seconda pattuglia)
- LESTNIK Giuseppe	" 150	" " " " " " " "
- HAUPTMAN Vincenzo	" 150	" " " " " " " "
- SKUPČA Giuseppe	" 150	" " " " " " " "
- TRPIN Lodovico (csg.)	" 150	(ha preso parte alla prima pattuglia)
- TRPIN Augusto	" 100	" " " " " " " "
- SEVER Carlo	" 100	" " " " " " " "

IL GENERALE COMANDANTE INT/LE
 -Luigi Maggiore Perni-

COMANDO XI CORPO D'ARMATA		
Ufficio M. V. A. C.		
Data di arrivo	15/1/43	
N.	133	
Divisione	AC	
Classe	2	

Predlog poveljstva divizije Cacciatori delle Alpi poveljstvu XI. armadnega zbora za denarno nagrado dvanajstim pripadnikom enote MVAC iz Stične, ki so preoblečeni v "komunistične bandite" ubili štiri pripadnike narodnoosvobodilnega gibanja - italijanska verzija.

v italijanske uniforme. Neznane enote MVAC so razen povedanega zagrešile še šestnajst pobojev ujetih partizanov in še devetnajst pobojev, ki so jih izvedli skupaj z Italijani.

Treba pa je še omeniti, da so tovrstne vojne zločine zagrešili, seveda v znatno manjšem obsegu, ker jih je bilo tudi številčno manj, tako imenovani slovenski četniki oziroma plavogardisti, kot so jih imenovali partizani in njim naklonjeni ljudje. Ti naj bi bili, tako so se predstavljali, nekakšna kraljeva vojska v domovini pod vodstvom Mihailovičevega majorja Karla Novaka. Četniki so po nepopolnih podatkih delno na Notranjskem in delno na Dolenjskem spomladi 1943 pobili samostojno štirinajst ujetih slovenskih partizanov in še najmanj tri skupaj z Italijani. (Glej priložene sezname in pregleda.)

Skupaj so enote MVAC v času od junija 1942 do prvih dni septembra 1943 v samostojnih akcijah pobile 312 ujetih partizanov, v sodelovanju z italijanskimi okupacijskimi enotami pa še 242 oziroma skupaj 554. To pomeni, da so pobili več kot 56 odstotkov od skupnega števila pobitih, v sodelovanju z Italijani pa nekaj manj kot 44 odstotkov od skupnega števila pobitih ujetih partizanov. To velja samo za doslej ugotovljene primere, številka pa še ni dokončna. V številu 554 seveda niso upoštevani pobiti aktivisti in simpatizerji OF.

Kot že rečeno, manjkajo dokumenti oziroma jih skorajda ni o nekaterih obdobjih italijanske okupacije. Še posebej je relativno malo ohranjenih dokumentov MVAC, to je bataljonov Legije smrti in vaških straž. Pri tem so delno izjeme Vesti TOS MVAC, vendar tudi te niso vse ohranjene. Zelo malo je poročil italijanskih zveznih oficirjev pri enotah MVAC, iz katerih bi bilo mogoče odkriti še neraziskane poboje partizanov in aktivistov, ki so jih zagrešili pripadniki MVAC.

Prav tako bi iz arhivov italijanske policije-kvesture, karabinjerskih tenenc in 14. karabinjerskega bataljona, politične policije-OVRE, fašističnih sekcij po večjih krajih in drugih organov italijanskega okupacijskega sistema lahko odkrili še nekatere druge zločine MVAC, ki so se mnogokrat končali ne le z zaporom ali internacijo in pretepanjem ter mučenjem, ampak s smrtjo partizana ali aktivista OF. Vendar so mi bili tudi ti viri le delno dostopni.

Torej sem bil prisiljen omejiti se na dosegljivo gradivo.

Po kapitulaciji fašistične Italije 8. septembra 1943 se je Narodnoosvobodilna vojska Slovenije izredno okreplila in močno oborožila na račun razoroženih sil italijanskih divizij in drugih enot italijanskih okupatorjev. Okrepile so se partizanske enote zlasti na Dolenjskem, Notranjskem in na Primorskem.

Kvislinške enote MVAC in njihove postojanke so se znašle brez zaščite svojih gospodarjev, italijanskih fašistov. Enote MVAC so se takrat, razen izjem, enostavno sesule, razbežale ali pa se predale enotam NOV in PO Slovenije, nekatere pa so poiskale nemško zaščito.

V resnici so bila v prvem času po italijanski kapitulaciji očitna znamenja državljanske vojne. Lado Ambrožič o tem meni: "Tako bi

II 0215 044

07498

~~II 0215 758~~

BEFEHL N° 2 fuer die SLOWENISCHEN LANDESWEHR

POVELJE ŠT. 2. SLOVENSKEMU DOMOBRANSTVU

Um dem passiven Verhalten der Landeswehr, welches zur Zeit der italienischen Besetzung der Provinz von den Badoglianischen Staaten geradezu kultiviert wurde, ein Ende zu machen

Da se konča pasivno zadržanje domobranstva, ki so ga med italijansko zasedbo pokrajine badaljevsk štabi uprav kultivirali

be fe h l e i c h :

u k a z u j e m :

wo immer sich in Bereich selbständiger Abteilungen der Landeswehr, d.h. der Abteilungen welche nicht als das unmittelbare Zusammenarbeiten mit der deutschen Wehrmacht oder deutschen Polizeitruppen gesehen sind, Banditen bewaffnet zeigen, sind dieselben unverzüglich anzugreifen und zu vernichten.

"Kjerkoli se na področju samostojnih oddelkov domobranstva, t. j. oddelkov, ki niso vezani na neposredno sodelovanje z nemško vojsko ali italij. pokrajinsko oboroženo banjo, je treba te brez odlašanja napadati in pokončiti.

Dort wo Banditen kampieren bewältigt werden können sind sie zu verhaften und der nächsten deutschen Wehrmacht oder Polizeistelle zu übergeben.

Tam, kjer je mogoče bandite vladati brez boja, jih je trebajeti in izročiti najbližji postki nemške vojske ali policije.

Über alle mit diesen Befehl erwarteten, möglichen Aktionen ist der nächsten W.M. oder Pol-Stelle Meldung zu erstatten."

o vseh v tem povelju omenjenih mogočih akcijah je treba takoj rožati najbližji postojanki nemške vojske ali policije.

Ergeht an alle aktivierten Landeswehrteile,

Destavljeno vsem aktiviranim postojankam Slov. domobranstva.

Präsident - Predsednik

General

Laibach, den 30. IX. 1943.

RUPNIK l. r.

Ljubljana, 30. IX. 1943

Povelje št. 2 slovenskega domobranstva, ki ga je izdal 30. septembra 1943 general Rupnik o takojšnjem pokončanju banditov, tj. partizanov - nemška in slovenska verzija.

Prisega domobranske vojske

Po škofovi maši so slovenski domobranci dvignili roke in pri Vsemogočnem Bogu prisegli zvestobo domovini

Medtem ko so se pred palačo Pokrajinske uprave vršile slovesnosti ob dviganju zastav, se je plano'a Stadion'a že polnila z oddelki domobrancev. Ljubljanski posadki so se pridružili zastopniki čet iz Novega mesta in ostale Dolenjske ter Notranjske. Dunajska cesta je bila živa kot že dolgo ne. Po njej so brzeli proti Stadionu avtomobili z zastopniki oblasti, gosti in vojaštvom. Ko se je ob osmih začela sveta maša, je nudil Stadion prelep prizor. Na zeleni ravnici, saj je v prejšnjih dneh dež oovežil travo, so sestavljalo domobranske čete v svojih sinjih uniformah podkev, odprto proti tribuni. Ob njej so bili na levi strani ranjenci na klopeh, na desni pa častna četa in godba. Pred tribuno so vibrale slovenske in nemške zastave, slovenski zastavi sta bili tudi ena na desni strani glavnega vhoda v Stadion, ena pa na vrhu tribune. Njima nasproti sta bili nemški. Streha tribune je bila lepo okrašena z belim slovenskim grbom, stoječim na podstavku v narodnih barvah. Pod tribuno je stal

sko domobranstvo. Tedne in mesece je bilo treba delati in uspelo nam je, iz te majhne čredice narediti ugledno vojsko.

S pomočjo Velikonemškega Rajha smo vas izvežbali, oblekli in oborožili. Mi pa smo vam prinesli eno: Vero v vašo domovino, da bi jo branili in ohranili čisto. Sedaj je na vas, da boste v neustrašeni borbenosti pripravljeni opravljati naloge, ki vam jih bo še naložila bodočnost. Vojak pa lahko izpolnjuje svoje vojaške vrline samo tedaj, če iz vse svoje notranjosti izpolnjuje svoje dolžnosti v vroči ljubezni do družine in reda.

Zvestoba je prvo, kar vam dajem na pot. Do nezvestobe lahko privede koga nespamet ali nezadostno prepričanje. Nezvest po srcu pa ne more in ne sme postati nihče. Ljudje, narodi in države, ki prelomijo zvestobo, so izdajalci in so brez časti. Čast pa je najvišje, kar more imeti človek in vojak. Vojak lahko izgubi vse; enega pa

DOMOBRA NSKA PRISEGA

»Prisegam pri Vsemogočnem Bogu, da bom zvest, hraber in svojim nadrejenim pokoren, da bom v skupnem boju z nemško oboroženo silo, stoječo pod poveljstvom vodje velike Nemčije, SS četami in policijo, proti banditom in komunizmu kakor tudi njegovim zaveznikom svoje dolžnosti vestno izpolnjeval za svojo slovensko domovino kot del svobodne Evrope. Za ta boj sem pripravljen žrtvovati tudi svoje življenje. Tako mi Bog pomagaj.«

Domobranska prisega, (objavljena v Slovcu z dne 21. aprila 1944).

General Rösener govori slovenskim domobrancem

„Vojak lahko izgubi vse, enega pa ne sme izgubiti: svoje JUTRO“ 21. aprila 1944. Časti in svoje zvestobe!

V svojem nagovoru na slovenske domobrance pred njihovo zaprisego na Stadionu je SS-Gruppenführer general Rösener dejal:

Dne 24. septembra 1943 sem izdal povelje za ustanovitev Slovenskega domobranstva. V nekaterih predelih pokrajine se ne bi zahtevali, ki so pod vodstvom odličnih mož hoteli svoje vroče ljubljeno domovino ohraniti in rešiti narod pred boljševizmom. Ti možje se sicer niso zakleli na znanj, toda na smotraj so opravili svoje prisego, da se bodo za svojo domovino in svojo družino borili proti grbanju, ki je hotelo pahnuti deželo v propast. Ti možje še do danes niso prelomili zvestobe. Iz obeh majhnih krdel tako imenovanih bolsgardističnih legionarjev je na moj ukaz zrastle Slovensko domobranstvo. Tedne in mesec je bilo treba delati in uspelo nam je, iz te majhne čredice narediti ugledno vojsko.

S pomočjo Velikoneškega Rajha smo vas obvezali, običaji in oborožili. Mi pa smo vam prinesli eno: vero v vaše domovino, da bi jo branili in ohranili čisto. Sedaj je na vas, da boste v neustrašni borbenosti pripravljali opravljati naloge, ki vam jih bo še nalozila bodočnost. Vojak pa lahko izpolnjuje svoje vojaške vrline samo tedaj, če iz vas svoje natanjnosti izpolnjuje svoje dolžnosti v vroči ljubezni do družine in reda.

Zvestoba je prvo, kar vam dajem na pot. Do nezvestobe lahko prideva koga nesmetati ali nezadostna prepričanja. Nezvest po sreči pa ne more in ne sme postati nihče. Ljudje, narodi in države, ki prelomijo zvestobo, so izdajalci in so brez časti. Čast pa je najvišje, kar more imeti človek in vojak. Vojak lahko izgubi vse; enega pa ne sme izgubiti nikdar: svoje časti, svoje zvestobe.

Bitite disciplinirani! Tudi takrat, kadar ne razumete, kaj vaše vodstvo namerava s danim povelji. Disciplina je pokorščina. Kdor ni discipliniran, kdor ni pokoren, tudi ne more biti svest. Zaka! je on! je svest, ki je pokoren in discipliniran.

Bitite hrabri in borbeni! Gre za vaš bitni ali ne biti. Ne gre samo za Nemčijo. Tudi ne gre samo za to ali ono državo. Gre za to, ali po naši borbenosti, pripravljenosti in odličnosti hočemo živeti v urejenih državah, ali pa bomo dopustili, da nam bosta zavisdala boljševizem in banditstvo. Kdor ni hraber, borben in odločen, se nezvest. Nezvest je svojim tovarišem, strahčelnim, družini in domovini. Pomislite, da ste otroci ene matere, ki vas je v zvestobi nosila pod srcem. Pomislite, da vas je mati /rodila in negovala, da vas je hrabro in srčno hranila povsod, kjer je bilo v življenju potrebno.

Zvestoba je največje dobro na zemlji. Mnogi vaši tovariši so v zvestobi darovali svoja življenja. Izgubili so kri — nezvesti niso bili. Častno in zvesto so šli v borbo in so izgubili življenje. Vse svoje življenje se tega spominjajte in to nam vaj bo v vspodbudo!

Danes ste nastopili za prisego, da se boste skupaj s nemško vojsko, s vojaško SS in policijsko garnizo na svobodno tista Evropa. Nastopili ste za prisego, da se boste borili za svoje domovino, za izgubljeno kri, da se bomo tako nekod mogli svobodni ter v miru in tedu lotiti matnega dela za obnovo Evrope.

Ko prisegate, se zavedajte, da ste stopili v novo razdobje svojega življenja. Kdor misli, da svoj prisegi ne bo mogel slediti, mu dajem priložnost, da odide, ne da bi mu to kdo zameril. Vaš škof vas je to jutro pripravil. Čistega srca stojte tu, da bi položili zaobljubo vojaka.

Kdor pa misli, da mu položene prisegi ni treba držati, postane nezvest in je s tem izgubil tudi zvestobe in čast. Ti ljudje nimajo ničesar iskati v družbi častni in zvestih ljudi in bodo kaznovani in sojeni po vojaških določilih. Vaši predniki so bili zvesti in poštenj. Sami premislite, kako se godi in kako se je godilo narodom, ki so postali nezvesti. Pijujemo na te ljudi. V življenju narodov bodo zamolčani. Narodi a častjo ne marajo imeti s temi izdajalci; nobenega opravka.

Danes, na vaš praznik, pozivam vse one ljudi, ki se doslej stali ob strani, naj se čvrstijo med vas in naj se skupaj z vami borijo za svobodo svojega naroda proti banditizmu, proti komunistom in njegovim pomagačem.

So to ljudje, ki se nekoč prisegi na osebni, katerih danes ni več ali pa so svoje domovino v nesreči zapustili in izdali. Kdor hoče prisego tem izdajalcem še naprej držati, izdaja svoj narod, svoje domovino, svojo družino in se sam izdaja iz narodne skupnosti.

Del sem sram ima Slovensko domobranstvo. To ima vaše obvezne, da branite svoje domovino pred banditi in njihovimi pomagači. Vojna bo nekod končana. Tedaj pa bomo ditali v zapiskih zgodovine in tedaj bodo vaših otrok otroci govorili o vas kot o hrabrih vojakih Slovenskega domobranstva, ki so se iz srea, iz srčne zvestobe borili za svojo domovino, svoj narod in svoje družine.

Nastopite sedaj! Prisezite na meč, prisezite na orožje, ki nam je vsem svojo! Vojak izvleče meč, ker mora braniti svojo čast in svojo domovino. Vojak pa odloži meč, oziroma orožje šele takrat, če je častno in sveto izpolnil naloge, braniti in čuvati domovino, narod in družino.

Sprejemam vas tedaj v borbeno skupnost svojih vojakov in vas, tovariši iz Slovenskega domobranstva, priprane pozdravljam. Dokazite tudi v bodoče, da ste vredni boriti se za svojo svobodo in svojo domovino.

Vaša prisega, ki ima oziar na Vodjo Velikoneškega Rajha, bo držala svesoboko, ker, kadarkoli bi bili v stiski in nezavrnosti vt. vedno se lahko sančete nanj in na njegovo moč. Bitite potem pa tudi vi njemu v bodoče svesti!

Val zborovanj češke lige proti boljševizmu

Praga, 18. aprila. Števila protiboljševskega zborovanja češke lige so imela med časkim prebivalstvom v mestu in na deželni močan odmev. V Wittingenu v južni Češki je moralna policija zaradi velikega navala poslušalcev celo zapreti mestno gledališčno dvorano. Na Taboru so bili prisiljeni zborovati zaradi prenapoljenosti hkrati v dveh dvoranah. V Brnu bodo do našljajnega smeli sleherni naslednje takšna zborovanja.

lahko za državljansko vojno označil boj plavogardistične bojne skupine v Grčaricah ali boj belogardistov na Turjaku in odpor belogardističnih postojank na Notranjskem. Toda to so bile le kratke nekajdnevne bojne epizode, ko je oblast v Ljubljanski pokrajini po italijanski kapitulaciji prevzela Osvobodilna fronta. Belogardistične čete so bile kmalu premagane in s tem končani kratki utrinki državljanske vojne na Slovenskem."^{*12a}

Z ustanovitvijo Slovenskega domobranstva pod nemškim poveljstvom je zločinsko delovanje dobilo krila in pošastne razsežnosti, česar ni moč primerjati z obsegom zločinov, ki so jih prej zagrešili pripadniki MVAC.

Enote Slovenskega domobranstva so namreč pod tem imenom ustanovili le na območju Ljubljanske pokrajine. Kasneje so jih ustanovili na Gorenjskem pod vodstvom gestapa in z imenom Gorenjsko domobranstvo ali, kakor so ga uradno imenovali Nemci, Gorenjska samozaščita (Oberkrainerische Selbstschutz). Kasneje so na Primorskem ustanavljali, podobno kot na Gorenjskem, tudi Slovenski narodni varnostni zbor (SNVZ). Pri tem so jim pomagali organizacija domobranstva in kader iz Ljubljanske pokrajine.

Enote domobranstva na Notranjskem, Dolenjskem, Gorenjskem in Primorskem so po še nepopolnih podatkih ujele in pobile in na druge načine izven boja umorile 1269 slovenskih partizanov, s sodelovanjem nemških nacistov pa še 572 ali skupaj 1841. V številnih primerih so pobijale tudi že ujete ranjene partizane.

Skupni podatki in pojasnila o slovenskih partizanih, ki so jih ujeli in pobili domobranci, so navedeni v poglavju Analiza statističnih podatkov. Podrobnosti o posameznih primerih pobojev in pobojev posameznih skupin ujetnikov pa bralec lahko najde v petih seznamih in pregledih.

Najprej je treba na kratko opisati domobranske poboje ujetih partizanov v Ljubljanski pokrajini. Po posameznih območjih se število odkritih pobojev ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov precej razlikuje.

Tako so na območju Polhograjskih Dolomitov domobranske posadke samostojno zagrešile šestindvajset umorov ujetih partizanov, dvanajst pa skupaj z nemškimi enotami, skupaj osemintrideset. Posebej so bili krvoločni domobranci iz Šentjošta nad Vrhniko in Rovt. Šentjoška domobranska posadka je sledila tradiciji zločinskega delovanja postojanke MVAC, ki je delovala že od 1. julija 1942, in je takoj začela s pokoli partizanov in aktivistov. Bila je zarodek cele mreže belogardističnih postojank MVAC v Dolomitih.^{*13} Tudi po kapitulaciji Italije so bili v Šentjoštu domobranci zelo zagrizeni in najbolj aktivni med dolomitskimi domobranskimi posadkami.^{*14} Pobili so najmanj štirinajst ujetih partizanov.

^{*12a} Lado Ambrožič, Pol stoletja pozneje, str. 174.

^{*13} Franček Saje, Belogardizem, str. 487-496.

^{*14} Rudolf Hribernik, Dolomiti v NOB, str. 529.

Podobno je bilo tudi z domobranksko postojanko v Rovtah. Tudi tukaj so pripadniki MVAC ubijali ujetе partizane že prej, saj so postojanko ustanovili že 28. septembra 1942. Mesec dni kasneje je bil v Rovtah sedež 1. bataljona Legije smrti oziroma MVAC, kot so jih imenovali Italijani. 2. četa tega bataljona je z drugimi sodelovala v pokolu ujetnikov 1. bataljona Dolomitskega odreda v Belški grapi 19. marca 1943.^{*15} Rovte so bile edina belogardistična posadka v Polhograjskih Dolomitih, ki ob kapitulaciji Italije ni razpadla.^{*16} V celotnem sestavu so prestopili oziroma postali posadka Slovenskega domobranstva, le gospodarja so menjali. Namesto Italijanov so jim hrano, obleko, orožje, strelivo in plače dajali Nemci. Samostojno so pobili najmanj osem ujetih partizanov in še najmanj enega skupaj z Nemci.

V domobrantskih postojankah v Ljubljani in njeni okolici so pobili najmanj dvainšestdeset ujetih slovenskih partizanov in devet skupaj z Nemci.

Ne samo v okolici Ljubljane, ampak tudi na območju celotnega ozemlja, na katerem so domobranci vpeljali poleg nemške še svojo strahovlado, je prednjačila posadka voda 13. domobrantske čete na Sv. Urhu. Znana je bila že med italijansko okupacijo, vendar se je razvila v pravo zločinsko podjetje šele po kapitulaciji Italije. Pripadniki te posadke so skupaj s pripadniki okoliških domobrantskih posadk v času od ustanovitve do prvih mesecev leta 1944 po nekaterih podatkih na Urhu in okolici pobili nad 500 ljudi.^{*17} Sami ali s pomočjo drugih domobrancev iz sosednjih postojank, zlasti iz Polja, so pobili štirinajst ujetih partizanov, vendar to število nikakor ni popolno. Za marsikatero žrtev se ne ve imena niti kje je pokopana. Zemljišče, na katerem so zakopavali svoje žrtve, po vojni ni bilo dovolj raziskano in tako večidel niso našli posmrtnih ostankov žrtev. V gradivu, pregledanem do zdaj, obstajajo podatki za nekaj manj kot polovico ocenjenih 500 žrtev, ki so jih pobili na Urhu. V večini gre za aktiviste in simpatizerje OF. Največ so jih pokončali v okoliških gozdovih pa tudi ob bregovih Ljubljanice in Save in še kje.

Na območju ožje Dolenjske so domobranci samostojno pobili najmanj sto trideset ujetih partizanov in šestintrideset skupaj z Nemci. Posebno so bili udeleženi pri tem domobranci posadke v Novem mestu, ki so pobili večino omenjenih, to je sto enega ujetega partizana, ki so jih pobili sami, in še najmanj triintrideset skupaj z Nemci.

Novomeška domobrantska posadka je bila mnogo močnejša kot MVAC, pod nemškim poveljstvom pa se je povečala tudi njena pomembnost. Najprej jo je vodil Vuk Rupnik. Število domobrantskih zločinov

^{*15} Franček Saje, Belogardizem, str. 506.

^{*16} Karel Leskovec, Križpotje, 2. del, str. 8.

^{*17} Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 626, to število "500 rodoljubov" je povzela tudi Monografija NOV na Slovenskem 1941-1945, str. 329.

novomeške posadke se je v primerjavi z obsegom zločinov novomeške MVAC izredno povečalo, še zlasti pobijanje ujetih slovenskih partizanov in aktivistov OF. Domobranci so imeli v Novem mestu zapore v Bevčevi hiši. V njej so od jeseni 1943 dalje zapirali aktiviste OF in ujete partizane in med njimi izbirali talce za streljanje. Po do sedaj zbranih podatkih, ki pa še zdaleč niso popolni, so pokončali več kot sto devetdeset aretiranih aktivistov in simpatizerjev OF.

Novomeški domobranci so uvedli tudi javno obešanje ujetih partizanov. Ko so konec decembra 1943 obesili ujeta partizana Alojzija Hacina in Franca Janca, so v svojih Vesteh obrazložili, da je "nemška komanda justifikacijo potrdila, ker je bil predložen zapisnik zaslišanja obeh".^{*18} Potem pa so v poveljstvu domobranske bojne skupine za obrambo Novega mesta napovedali še: "V nekaj dneh bosta zopet dva obešena in vislice stoje na Glavnem trgu pripravljene." To se sicer ni zgodilo, saj so bili ljudje preveč ogorčeni.

Pri pobojih ujetih partizanov ni upoštevanih najmanj štirideset ujetih in ranjenih partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade na Javorovici 16. marca 1943, ki jih imata (od skupnega števila sto petindvajset pobitih partizanov tega bataljona) na vesti predvsem 31. in 32. domobranska četa. Obe sta bili takrat sestavni del domobranske 3. bojne skupine za obrambo Novega mesta.

Pretresljiv pa je (še nepopoln) seštevek pokončanih ujetih partizanov, ki so jih pobile posadke ob železniški progi Ljubljana-Grosuplje-Velike Lašče-Ribnica-Kočevje.

Domobranci iz omenjenih postojank so surovo pokončali sto devetindštirideset ujetih partizanov, kar žal niti ni končna številka, devet partizanov pa so, potem ko so jih ujeli, pobili skupaj z Nemci. Po še nepopolnih podatkih so pobili, potem ko so jih ujeli ali aretirali na domovih (skupaj s črnorokci iz istih postojank), še najmanj dvesto šest aktivistov in simpatizerjev OF. Od navedenih so grosupeljski domobranci pobili sami triinpetdeset ujetih partizanov. Tako imenovani obveščevalni center št. 3 iz Grosupljega pa je v svojem poročilu za 25. maj 1944 zapisal tudi tole: "Prav tako so sedaj začeli odkopavati terence, ki smo jih skrivaj spravili (podčrtal S. G.) in delajo iz tega veliko propagando proti domobrancem..."^{*19}

Podobna, če ne še hujša, kot grosupeljska je bila domobranska posadka v Velikih Laščah. Nadaljevali so z zločini, ki so jih začeli že njihovi predhodniki v MVAC. Mnogi so bili le preoblečeni v nove uniforme, bili so v istih stavbah kot pod italijanskim poveljstvom. Nekateri oddelki posadke so se specializirali za lov na partizanske kurirje, obveščevalce, patrolje in manjše enote. Ujeli in pobili so jih petintrideset. Aktivistov OF je bilo po nepopolnih podatkih vsaj štiri-

^{*18} Vesti TOS Slovenskega domobranstva, št. 61984, fasc. 111/a v A INZ.

^{*19} Poročilo OC-3 Slovenskega domobranstva v Grosupljem za 25. 5. 1944, fasc. 281/I v A INZ.

riinšestdeset. V Velikih Laščah je bil eden izmed sedežev Črne roke. Med znanimi krvoloki te domobranske posadke sta bila tudi I. K. in V. L., ki ju večkrat omenjajo poročila velikolaškega poveljstva domobrancev. Vsak od njiju je imel s svojimi pajdaši na vesti precej ujetih in nato pobitih partizanov in aktivistov OF.

Domobranska posadka iz Ribnice pa je pobila najmanj šestinštirideset ujetih partizanov in še pet skupaj z Nemci ter več kot štirideset aktivistov in simpatizerjev OF.

Domobranska posadka iz Kočevja ima po do sedaj zbranih podatkih na vesti umore štirinajstih partizanov in še treh skupaj z Nemci ter najmanj enajst aktivistov OF.

Pravo ubijalsko slo pa opažamo v tako imenovanih udarnih bataljonih slovenskega domobranstva. Te je nemški okupator dovolil ustanoviti maja 1944. Bile so največje enote nemške pomožne policije v Ljubljanski pokrajini. To je bilo namreč Slovensko domobranstvo po svojem ustroju, delovanju in po svojih pristojnostih.

Domobranski 1. udarni bataljon, ki je imel sedež v Stični in ga je vodil major Ladislav Križ, kasneje pa major Emil Cof, je po do sedaj zbranih podatkih ujel in pobil najmanj dvaindvajset slovenskih partizanov. Pripadniki tega bataljona imajo na vesti zlasti pokončanje ujetih ranjencev Šlandrove brigade 15. oktobra 1944 na Zaplazu in Čatežu pa tudi druge zločine. Po zelo nepopolnih podatkih so razen tega pobili še enaindvajset aktivistov in simpatizerjev OF.

Pripadniki 2. domobranskega bataljona, ki ga je vodil stotnik Vuk Rupnik in je imel sedež na Rakeku in kasneje v Cerknici, so pobili najmanj sedemindvetdeset ujetih partizanov, enainpetdeset aktivistov in simpatizerjev OF in 11. maja 1945 še sto štirideset partizanov, pri čemer so jim pomagali deli drugih domobranskih bataljonov in nemški tanki ter topovi. Eden glavnih ciljev napadov Rupnikovega bataljona je bila Loška dolina. Nekajkrat so uspeli presenetiti skromne sile Notranjskega partizanskega odreda (pri Sv. Ani, Glini na Blokah, v Kožlješkem grabnu in drugod). Samo v dveh omenjenih spopadih so pobili več kot osemindvajset ujetih in ranjenih partizanov. 47. domobranska četa 2. bataljona je za pokol pri Sv. Ani dobila celo pisno pohvalo glavnega krivca za poboje partizanov in aktivistov na Slovenskem, esesovskega policijskega generala Erwina Rösenerja.^{*20}

Zadnji in najhujši zločin so domobranci iz 2. udarnega bataljona pod vodstvom Vuka Rupnika zagrešili v Borovljah 11. maja 1945, ko so sami in z deli drugih domobranskih bataljonov pobili najmanj štirideset ranjenih branilcev dravskega mostu in še sto štirideset poprej omenjenih drugih partizanov. To so bili partizani 13. brigade Mirka Bračiča in Koroškega odreda, ki so jih težko ranjene metali v Dravo, v smrt. To so delali pred očmi zavezniških oficirjev, ki so izza oklepa

^{*20} A INZ, fasc. 284/II.

tankov opazovali domobransko morijo nesrečnih partizanov, tri dni po uradni kapitulaciji fašistične Nemčije.

3. domobranski bataljon iz Višnje Gore, ki ga je vodil stotnik Miroljub Stamenković, je pobil - tako je evidentirano - najmanj dvaindvajset ujetih partizanov. Med njimi je tudi dvanajst ujetih in zvečine ranjenih partizanov 12. brigade. Ta domobranski bataljon je pobil tudi tiste nesrečnike, ki so jih po vojni odkopali na dvorišču sodnih zaporov v Višnji Gori.^{*21}

Pripadniki 4. domobranskega bataljona pod vodstvom stotnika Dušana P. Meničanina iz Šentvida pri Stični so po do sedaj zbranih podatkih pobili sto osemnajst ujetih slovenskih partizanov. Temu je treba prišteti še šestinšestdeset aretiranih in potem mučenih ter pobitih aktivistov in simpatizerjev OF, kar najbrž še vedno ni končno število.

Pripadniki 4. domobranskega bataljona so zagrešili mnogo zločinov. Morili in mučili so partizane Ljubljanske brigade v Ajdovcu, ranjence premične bolnišnice 18. divizije v Gradencu in pobili ujete partizane iz 15. divizije 3. avgusta 1944 v Žužemberku.^{*22}

Kasneje sta bila ustanovljena še dva domobranska bataljona v Velikih Laščah in Novem mestu, ki sta se zlasti "odlikovala" pri pobijanju aktivistov in simpatizerjev OF.

V nekaterih domobranskih četah je poleg navedenih zločinov evidentirano še naslednje število pobojev ujetih slovenskih partizanov: v 4. domobranski četi so pobili 2 ujetnika, v 16. četi 2, v 19. četi 2, v 22. četi 2, v 23. četi 2, v 24. četi 5, v 25. četi 1, v 27. četi 1, v 31. četi 24, v 32. četi 60 (njej so pripisani vsi pobiti ujetniki na Javorovici), v 39. četi 1, v 46. četi 2, v 47. četi 23, v 51. četi 1, v 55. četi 2, v 61. četi 1 in v 71. četi 21. V posameznih četah so torej poleg tistih, ki so jih pobili posamezni domobranski bataljoni, pobili še 152 ujetih ali ranjenih partizanov.

Kljub naporom, da bi natančno raziskal, katera domobranska enota je zagrešila druge poboje ujetih partizanov, ni bilo mogoče identificirati posadke domobranskih postojank oziroma domobranske enote na Dolenjskem in Notranjskem in ob koncu vojne tudi na Koroškem, ki so to storile, za sto enaindevetdeset ujetih oziroma ranjenih partizanov. Zanesljivo je, da so to storili domobranci. Gre za 20 odstotkov od skupnega števila do sedaj ugotovljenih pobojev, ki so jih zagrešili domobranci v Ljubljanski pokrajini. Če pa jim prištejemo še sto štirideset pobojev, ki so jih neugotovljene domobranske enote zagrešile skupaj z Nemci, je poimensko neugotovljenih žrtev skupaj 331 ali 25 odstotkov.

Pripadniki Črne roke, ki so bili iz raznih domobranskih postojank in enot, imajo na Notranjskem in Dolenjskem na vesti -po zelo nepopolnih podatkih - najmanj dvaintrideset ujetih in pobitih slovenskih par-

^{*21} Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, str. 540.

^{*22} KUVZ, fasc. 2/21 v A Slovenije; Mile Pavlin, Petnajsta brigada, str. 250-252.

tizanov. Največkrat so, preoblečeni v partizane, lovili posamezne partizane ali patrolje oziroma jih zvalili v bližino, potem so jih, tudi ranjene, pokončali. Dobršen del jih ima na vesti skupina črnorokcev iz Velikih Lašč in skupina iz 2. domobranskega bataljona, pa tudi tiste iz okolice Ljubljane. Partizani so bili le manjši del številnih žrtev črnorokcev. Zvečine so pobijali aretirane aktiviste in simpatizerje OF. Teh imajo po še nedokončnih podatkih na vesti najmanj sto štirideset. Sicer pa je del zločinov črnorokcev pripisan tudi domobranskim posadkam, ki so jim pripadali.^{*23}

Gorenjsko domobranstvo je začelo ustanavljati svoje postojanke konec leta 1943. V decembru 1943 je bila ustanovljena prva postojanka Gorenjskega domobranstva v Lučinah, januarja 1944 pa še v Črnem Vrhu, Suhem Dolu in Gorenji vasi. V Škofji Loki je bila postojanka Gorenjskega domobranstva ustanovljena 15. marca 1944. Konec leta 1944, ko se je najbolj razbohotilo, je štelo do 2500 pripadnikov. Vodil jih je gestapo. Svojo zločinsko dejavnost pa gorenjski domobranci niso razvijali samo na ozemlju šestih današnjih gorenjskih občin, ampak tudi na območju občin Litije ter severnih delov občin Ljubljana Šiška in Ljubljana Bežigrad. Med zimsko ofenzivo 1944/1945 pa so deli gorenjskega domobranstva, t.j. udarna četa iz Kranja, pobijali ranjence partizanskih bolnišnic na območju občine Mozirje. Usmrtili so jih več kot štirideset, dobršen del sami, druge pa skupaj z Nemci.

Posadke postojank na območju škofjeloške občine Sopotnica, Gorenja vas, Suhi Dol, Žabnica in v Škofji Loki, kjer je bila ustanovljena prva mestna domobranska postojanka na Gorenjskem marca 1944, so pobile najmanj štiriindevetdeset ujetih partizanov, od teh večino domobranci iz Škofje Loke (80), ki so poleg teh skupaj z Nemci pobili še dvanajst ujetih partizanov.

V postojankah na območju Kranja, Radovljice in Tržiča so pobili najmanj sto sedem partizanov, ki so jih ujeli sami in še osemdeset skupaj z Nemci. Skoraj dve tretjini teh umorov je storila udarna četa iz Kranja. Zločine nad ujetimi partizanskimi ranjenci je izvajala na območju kranjske in tržiške občine ter domžalske in kamniške. Največ pobojev je izvedla v Zgornji Savinjski dolini, na območju občine Mozirje v nemški ofenzivi pozimi 1944/45. Takrat so pobili na desetine partizanskih ranjencev po odkritih bolnišnicah. Nekaj desetina pa so jih predali Nemcem, ki so jih nato postrelili ali pa obesili kot talce na Frankolovem. Zločinsko početje kranjske udarne čete v Podvolovljeku od decembra 1944 do marca 1945, kjer so imeli začasno postojanko, verjetno nikoli ne bo dokončno razkrinkano.^{*24}

^{*23} Jože Vidic, Po sledovih Črne roke, in KUVZ v A INZ Slovenije za posamezne primere navedene v 2.5. delu knjige.

^{*24} Glej opombe pri virih pod opisom skupinskega poboja ranjencev pod naslovom Podvolovljek in Frankolovo v 4. delu ter Ljubno v 5. delu knjige.

Domobranci iz postojank v Domžalah, Mengšu, Kamniku, Šentvidu pri Lukovici in Vačah so pobili najmanj osemindvajset ujetih partizanov sami in še osemnajst v sodelovanju z nemškimi enotami.

V trinajstih primerih ujetih in pobitih partizanov, ki so jih domobranci na Gorenjskem pobili sami in še šestindvajset v sodelovanju z Nemci, ni bilo mogoče ugotoviti, iz katerih postojank so bili domobranci. Skupaj so torej po še nedokončenih podatkih gorenjski domobranci pobili najmanj 451 ujetih partizanov, od teh 246 sami, 205 pa v sodelovanju z nemškimi okupacijskimi silami.

V prikrivanju zločinov nad ujetimi partizani in uničevanju vseh dokumentov, ki pričajo o tem, so bili pripadniki tako imenovanega Slovenskega narodnega varnostnega zbora (SNVZ) izredno dosledni. To dejstvo je zelo otežilo ugotavljanje njihovih zločinov iz obdobja od leta 1944 do 1945. V število pobitih torej niso vključeni partizani in aktivisti (24), ki so jih pripadniki postojanke SNVZ v Veharšah pobili do konca vojne, niti aktivisti OF, ki so jih pobile druge enote SNVZ, niti nekaj sto aktivistov in simpatizerjev OF, ki so jih pobili pripadniki SNVZ skupaj z Nemci. Tako je bilo mogoče ugotoviti, da je SNVZ na Primorskem samostojno pobila najmanj petinpetdeset ujetih partizanov in še najmanj enaindvajset skupaj z Nemci. Kar 40 odstotkov pobitih ujetih partizanov in aktivistov te skupine sta pobila dva domobranca 1. aprila 1945 pri Čekovniku nad Idrijo.

Poglavje o enotah MVAC in Slovenskega domobranstva, ki so pobijale ujete slovenske partizane, bom strnil takole:

Enote Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC), ki so jih ob vsestranski pomoči večjega dela slovenskih liberalnih in zlasti klerikalnih prvakov po Ljubljanski pokrajini organizirali, oborožili in oskrbovali, plačevali in jim poveljevali italijanski okupatorji, so bile do kapitulacije Italije 8. septembra 1943 skoraj edine, ki so izvajale vojne zločine nad ujetimi partizani.

Enote MVAC so namreč zagrešile skoraj četrtino vseh v knjigi evidentiranih pobojev nad slovenskimi partizani. Slovensko domobranstvo je nemški okupator, ki so ga goreče podpirali omenjeni izdajalski slovenski politiki in pomemben del katoliške Cerkve, razvil iz preostalih delov MVAC.

Glede vojaške organizacije in borbene usposobljenosti je Nemcem uspelo dvigniti enote novoustanovljenega Slovenskega domobranstva na precej višjo raven, kot so jo imele kadarkoli enote MVAC.

S kasneje ustanovljenim Gorenjskim domobranstvom oziroma tako imenovano Gorenjsko samozaščitno in na Primorskem z ustanovitvijo Primorskega domobranstva ali, kot so se imenovali sami, Slovenskega narodnega varnostnega zbora, so ozemeljsko razširili dejavnost Slovenskega domobranstva.

Čeprav so bile stopnje poveljevanja in vojaške organiziranosti ter taktične sposobnosti domobranskih enot precej različne, se vendar v nečem niso razlikovale. Glavni cilji, zaradi katerih so nemški okupator-

ji Slovensko domobranstvo in njegove drugače organizirane enote na Gorenjskem in Primorskem ustanovili in vzdrževali, so bili enaki: pobiti čimveč partizanov in pristašev narodnoosvobodilnega gibanja in obrniti ljudi od njega. V času, ko so delovale domobranske enote, se je izredno povečal obseg pobojev ujetih partizanov. Takrat so domobranci pobili tri četrtine od do sedaj ugotovljenega skupnega števila ujetih slovenskih partizanov.

3. Napadi pripadnikov MVAC in domobrancev na partizanske bolnišnice in zavetišča

Znano je, da so imeli slovenski partizani že od začetka svojega boja proti okupatorjevim silam dobro organizirano sanitetno službo. Ena glavnih nalog partizanske sanitete je bila skrb za nego in ozdravitev ranjenih in bolnih partizanov. Od spomladi 1942 so začeli po skrivnih krajih slovenskih gozdov zdraviti ranjene partizane v zasilnih barakah, bunkerjih in tudi pod šotori. Iz Ljubljane so prišli številni zdravniki in medicinci ter drugo sanitetno osebje. Tako se je organizacija skrivnih partizanskih bolnišnic še izboljšala. Nadvse pomembna je bila tajnost teh bolnišnic. Okupator sam skoraj ni odkril partizanske bolnišnice. Šele ko so se formirale enote MVAC, zlasti med veliko italijansko ofenzivo poleti in jeseni 1942, so Italijani odkrili posamezne manjše partizanske bolnišnice. Tudi kasneje, po italijanski kapitulaciji, so del tistih bolnišnic, ki so jih našli Nemci, odkrili s pomočjo domobranskih vodnikov oziroma ob sodelovanju domobranskih enot.

Na Štajerskem in Gorenjskem so Nemci odkrivali bolnišnice s pomočjo raztrgancev, od katerih jih je kasneje veliko prešlo v domobranske vrste.

Kljub temu je domobrancem, ki so radi preiskovali skrite kraje, uspelo šele v zimski ofenzivi 1944/45 na Štajerskem odkriti nekaj bolnišnic in jih uničiti ter pobiti ranjence oziroma jih predati Nemcem, da so jih pobili. Vsi drugi odkriti sanitetni objekti so bile le manjše bolnišnice in zavetišča.

Po dosedaj zbranih podatkih so pripadniki MVAC in kasneje domobranci v samostojnih akcijah odkrili in uničili naslednje bolnišnice oziroma zavetišča, kjer so bili žrtve ranjenci oziroma osebje.

1. Domobranci iz Kočevja so 1. decembra 1943 pri Krenu in Starem Bregu na Kočevskem zasledili začasni bivak minercev Tomšičeve brigade in pobili dva ranjena minerca, bolničarko in dva nosilca ranjenecv.^{*1}

2. Bataljonsko previjališče 1. bataljona Gubčeve brigade v Marofu pri Dobravi. Ob napadu na domobransko-nemško postojanko na Trški Gori so 11. marca 1944 domobranci napadli previjališče, ki je bilo v neki hiši. Hišo so nato tudi zažgali. Junaške smrti je umrlo najmanj pet ranjenecv in osebja.^{*2}

Domobranci so poročali o tem: "V Marofu na Dobravi pa je zgorelo previjališče 5. SNOUB (GB) z vsem osebjem, ker se ni hotelo predati".

^{*1} Kren: Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 560

^{*2} Marof: Poročilo obveščevalnega centra domobranske posadke Novo mesto za čas 10. do 14. marca 1944, fasc. 26/III v A INZ; Lado Ambrožič-Novljan, Gubčeva brigada str. 590.

3. Domobranci iz 4. domobranskega bataljona so po naglem umiku 2. bataljona 12. brigade iz vasi Babna Gora pri Trebnjem 27. julija 1944 odkrili zaklonišče ranjencev tega bataljona in pobili pet ranjenih partizanov.^{*3}

4. 4. domobranski bataljon in deli 1. ter 3. domobranskega bataljona so 8. novembra 1944 v vasi Gradenc napadli in uničili premično bolnišnico 18. divizije in pri tem pobili osemnajst ranjencev, deset pa odpeljali neznano kam. Po domobranskih poročilih pa naj bi bile izgube bolnišnice dosti večje (70 pobitih in 27 ujetnikov).^{*4}

5. Postojanka Kremen je bila v sestavi SVPB-B Bobovec, ki je imela v začetku novembra 1944 61 pacientov in 54 članov osebja. Postojanko Kremen so takrat spremenili v rekonvalescentni oddelek. Tega so 14. novembra 1944 ob štirih zjutraj napadli domobranci iz 2. domobranskega bataljona, ko so z drugimi domobranskimi bataljoni in delom nemških sil poskušali vdreti prek Kočevja v Belo krajino. Pri Miklarjih so se deli 2. domobranskega bataljona spopadli s šibko zaščito bolnišnice. Padli so trije partizani iz zaščite in kasneje tudi intendant bolnišnice. Domobranci so uničili pol vagona angleških zdravil ter zaplenili štiri vole in dva konja. Vendar so se morali hitro umakniti, da niso utegnili požgati bolnišnice.^{*5}

6. 4. januarja 1945 sta se Cankarjeva in 12. brigada morali umakniti iz vasi Kozjak. Zasedli so jo deli domobranskega 1. in 4. bataljona ter tam ubili negibnega ranjenca Cankarjeve brigade. Brigadi sta ta dan izgubili še šest ranjencev. Brigadni avtomobil je namreč ob šestih, ko je evakuiral ranjence, naletel v Žužemberku na domobransko zasedo, ki jih je pobila.^{*6}

7. 3. januarja 1945 so ob pol desetih v Lajšah nad Selcami na Škofjeloškem gorenjski domobranci iz postojanke v Žabnici ustrelili tri pripadnike partizanske terenske apoteke Sever, in sicer upravnika in dva kurirja. Apoteka je oskrbovala 31. divizijo 9. korpusa. Zdravila in sanitetni material je dobivala iz lekarn v Kranju, Šentvidu na Glini na Koroškem in celo z Dunaja in Prage. Sanitetni material so zbirali v Kropi in ga spravljali v Davčo. Domobranci so transport odkrili in tedaj so umorili tri pripadnike TA Sever.^{*7}

8. 8. januarja 1945 je domobranska udarna četa iz Kranja pod poveljstvom poročnika F. E. odkrila v Podvolovljeku pri Lučah parti-

^{*3} Poročilo Štaba 7. korpusa dne 15. avgusta 1944 Glavnemu štabu, Zbornik dokumentov-VI/15, dokument št. 82, str. 388; Lado Ambrožič-Novljan, Dvanajsta brigada, str.327-328; kartoteka padlih v arhivu INZ.

^{*4} Gradenc: L. Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, str. 539; Domobranska poročila, fasc. 280/III v A INZ; dr. Marijan Južnič, Sanitetna služba in NOR Jugoslavije 1941-1945, Sanitetna služba v NOV in PO Slovenije, str. 84.

^{*5} Kremen: dr. Metod Mikuž, Pregled NOB v Sloveniji, 4. del, str. 299; isti avtor, Oris partizanske sanitete, str. 168.

^{*6} Kozjak Žužemberk: dr. Metod Mikuž, Oris partizanske sanitete na Slovenskem, str. 147.

^{*7} TA Sever: dr. Metod Mikuž, Oris partizanske sanitete na Slovenskem, str. 25.

zansko bolnišnico SOH-ROK. Bila je nad kmetom Petkom. Imela je prostora le za 72 ranjencev in je bila tedaj nabito polna.

Ob napadu je bilo v njej 114 ranjencev in osebja. Od teh se je rešilo 46 premičnih ranjencev in osebja pod vodstvom Franceta Podstudenška-Roka, vse druge so domobranci pobili ali prej ali kasneje ujeli. Večino ujetnikov so izročili Nemcem, ki so jih šestnajst ustrelili pri Ljubnem (na Flundru) in šest kasneje kot talce na Frankolovem. Domobranci so ob napadu pobili dvanajst težkih ranjencev in še najmanj tri druge, skupaj petnajst.^{*8}

9. Domobranska udarna četa iz Kranja ima na vesti tudi ranjence iz partizanske bolnišnice Sova, ki je bila v dolini Lučke Bele, zahodno od Podvolovljeka. Bila je pod Žegnanim studencem in je imela prostora za 32 ranjencev. V začetku januarja 1945 so jo napadli domobranci iz Kranja in ubili petnajst ranjencev, druge pa so ujeli, nekatere so odpeljali v svojo postojanko na Brdo pri Kranju.^{*9}

10. 11. januarja 1945 je 4. domobranski bataljon odkril pri Cirkniku pri Trebnjem manjšo skupino ranjencev Dolenjskega odreda z bolničarko Fani Knezovo. Skupaj z bolničarko so pobili štiri.^{*10}

11. 15. aprila 1945 so domobranci iz Šentvida pri Lukovici v bližini vasi Pretrž pri Pečah v gozdu Pečnarica obkolili zaklonišče - šotor, v katerem je bilo pet ranjencev. Vse so pobili, osebje pa ujeli.^{*11}

12. 13. januarja 1945 so domobranci pravkar ustanovljene postojanke na Jezerskem napadli partizansko bolnišnico II. bataljona Zapadnokoroškega odreda, imenovano Krtina. Maloštevilnim ranjencem se je ob napadu posrečilo ulti, razen Stanku Grošlju, ki je bil težko ranjen. Domobranci so ga pred bolniško barako ustrelili, nato so jo zažgali.^{*12}

Iz podatkov je razvidno, da so domobranci v samostojnih napadih na partizanske bolnišnice in zavetišča pobili skupaj najmanj 87 ranjencev in osebja.

^{*8} Podvolovljek: dr. Pavla Jerina, Napadi na bolnišnice, TV-15 št. 52 z dne 27. 12. 1973, str. 4; dr. Metod Mikuž: Pregled NOB v Sloveniji 4. del, str. 546-547; France Podstudenšek, Partizanske bolnišnice na Štajerskem, Borec 1954, str. 384-385, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 25.

^{*9} Sova Lučka Bela: Dr. Marjan Južnič, Sanitetna služba v NOR Jugoslavije 1941-45, poglavje o sanitetni službi v NOV in POS, str. 184; France Podstudenšek, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 18.

^{*10} Iz trpljenja in krvi (ZB Laško), str. 176-172; Kartoteka padlih v INZ.

^{*11} Pečnarica: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 742-743.

^{*12} Krtina: Pomniki NOB v občini Kranj, str. 102-103.

Po dosedaj zbranih podatkih so pripadniki MVAC in kasneje slovenski domobranci tudi v skupnih akcijah z italijanskimi oziroma nemškimi enotami uničili nekaj partizanskih bolnišnic.

1. Bolnišnico v Iškem Vintgarju ali Bercetovo (Krvavice) so Italijani skupaj z MVAC obkolili že pred ofenzivo in ubili enega ranjenca in partizanko. 22. junija 1943 so jo spet napadli, vendar so partizani uspeli evakuirati vse ranjence, razen enega, katerega so napadalci ubili.^{*1}

2. Premično bolnišnico Zapadnodolenjskega odreda na Selih so napadli že 8. januarja 1943 v vasi Šentjurij pri Mirni Peči. Napad se je srečno končal za ranjence in osebje. Drugič so slabo zaščiteno bolnišnico napadli deli 24. italijanskega pehotnega polka in 2. bataljon Legije smrti iz Kostanjevice in Novega mesta 22. januarja 1943. Napad bi se lahko končal dosti bolj tragično, če ne bi na srečo dr. Gerbec, ki je bolnišnico vodil, poslal sedemnajst težkih ranjencev dan prej v Rog, kjer so tudi že bile partizanske bolnišnice.

V napadu sta padla borca zaščitne čete in dva civilista, ki sta v taboru čete iskala zaščito. Pogrešanih, to je ujetih, je bilo šest partizanov in dve partizanki. Kasneje se je izvedelo, da so legionarji nekaj ujetih ranjencev iz premične bolnišnice pripeljali v svojo postojanko Dolenja Brezovica in jih tam pobili. Bolnišnica je imela skupaj najmanj deset žrtev, saj moramo k njim prišteti tudi nekatere ranjence, ki so takrat sicer ušli, a so zaradi posledic bega in mraza kasneje umrli. Tak primer je Anton Marincelj-Janko, poveljnik bataljona v Tomšičevi brigadi. Premična bolnišnica je bila predolgo na istem mestu in je bila očitno izdana. Sovražnik se je pri napadu počutil varnega, saj so se brigade takrat že pomikale proti Žumberku.^{*2}

3. Slovenska vojna partizanska bolnišnica (SVPB) Pugled v Kočevskem Rogu je stala sto metrov od poti, ki se odcepi od Roške ceste pri žagi Rog po trasi nekdanje gozdne železnice v smeri proti Travniku. V nemški ofenzivi oktobra 1943 je bila nedvomno izdana. Nemce so do nje vodili bivši pripadniki MVAC. 27. oktobra so bolnišnico napadli in po nekaterih objavljenih podatkih pobili enaindvajset ranjencev. Iz kartoteke padlih pa sem ugotovil, da je takrat padlo več ranjencev, najmanj devetindvajset, saj so njihova imena znana. To so bili partizanski ranjenci iz Tomšičeve, Šercerjeve, Gubčeve, Cankarjeve, Gradnikove, Prešernove, Kočevske in 12. brigade ter Dolenjskega odreda. Vse so pobili in jih z bolnišnico vred zažgali.^{*3}

4. Del dolinske partizanske bolnišnice se je iz Ribnice umaknil na Travno goro. 4. novembra 1943 so jo napadli Nemci, ki so jih vodili

^{*1} Bolnica v Iškem Vintgarju Krvavice: Vodnik po partizanskih poteh, str. 62; Gradivo za zgodovino občine Vič-Rudnik, str. 355-357.

^{*2} Premična bolnica ZDO: Velimir Kraševac-Igor, Zapadnodolenjski odred, str. 212-217

^{*3} Pugled: Vodnik po partizanskih poteh, str. 150; Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 262; Franci Strle, Tomšičeva brigada, 3. del, str. 413; Dr. Marjan Južnič, Sanitetna služba v narodnooslobodilačkom ratu Jugoslavije 1941-1945, Sanitetna služba v NOV in PO Slovenije, str. 41; kartoteka ranjencev iz SCVPB in kartoteka za svobodo padlih v A INZ.

domobranci. V napadu so ubili precej ranjencev, zanesljivo jih je bilo šest, medtem ko so ostale ujeli in odpeljali v zapore.*⁴

5. Brigadna ambulanta Levstikove in Ljubljanske brigade na Mokrecu 10. novembra 1943. Po srditih spopadih z Nemci in domobranci je bilo od obeh brigad v ambulanti osemtrideset ranjencev, ki naj bi jih 2. bataljon Levstikove brigade prenesel v bolnišnice. Pri prenosu so Nemci in domobranci bataljon obkolili, pobili šestnajst ranjencev in štiri stražarje. Borci so jih že prenesli 15 minut do bolnišnice in šli še po drugo skupino. Takrat so pobili skupaj najmanj trideset ranjencev in osebja. Večina so bili težki ranjenci.*⁵

6. Bolnišnica v Sivih dolinah blizu studenca na Mokrecu Pod Gabrovco je imela devet lažjih in dva težje ranjena partizana in štiri člane osebja, ko so jo 3. januarja 1944 napadli Nemci in domobranci z Borovnice in Vrhnike. Te je vodil vodnik - domačin iz okolice Iga. Ubijalce je pripeljal iz smeri Vranjega vrha, od koder prej še nikoli niso prišli. Osebje je ranjence na opozorilo terenskih aktivistov pravočasno poskrilo. Ko so menili, da je nevarnost že minila, so jih spravili iz skrivališča nazaj v barako. Domačin je Nemce in domobrance vodil tako, da so lahko opazovali, kako partizani iz raznih skrivališč vračajo ranjence v barako. Partizani so bili namreč prepričani, da so napadalci že odšli, ti pa so napadli, ko so bili vsi ranjenci in osebje zaščiteno zbrani. Ranjenci so postali ujetniki. Vse lažje ranjence, torej devet, so nagnali iz barake, dva težja pa pustili v baraki in jo zažgali. Lažje ranjence, ki niso bili sposobni za daljši pohod, so onemogle prignali na Ig in jih zaprli v klet Krogarjeve hiše. Sled za temi devetimi ranjenci je izginila. Skupaj je bilo v bolnišnici enajst žrtev.*⁶

7. Bolnišnica Triglav je bila pod Velikim vrhom v vznožju Kolovca pri Dupeljnah. Čeprav Nemci niso zanesljivo vedeli, kje se nahaja, je neki partizanski dezertar, doma iz Radomelj, približno opisal njen položaj. Tako so policija in žandarji ter gestapovci iz Kamnika, zlasti njihova banda raztrgancev pod vodstvom N. in domobranci iz Cerkelj, 6. maja 1944 obkolili in na mestu ubili vseh dvaindvajset težkih ranjencev. Ustrelili so jih v tilnik. Pri triindvajsetem, ki je bil Rus, po imenu Aleksander, je strel zgrešil, zato mu je uspelo, da se je izvlekel iz gorečega in z ročnimi bombami zasutega podzemnega zaklonišča. Bil je prva priča strahotnega zločina. Takrat naj bi pobili vse ujetnike, ki naj bi jih bilo po nekaterih podatkih šestindvajset, po drugih petintrideset, saj je le petnajstim uspelo ubežati. Vendar števila ostalih pobitih

*⁴ Evakuirana bolnišnica iz Ribnice na Travnji gori: Dr. Pavla Jerina, Napadi na partizanske bolnišnice, TV-15, št. 52/73; Matija Malešič, Časovni pregled važnejših dogodkov v NOB v občini Ribnica, str. 140.

*⁵ Ambulanta 8. in 10. brigade na Mokrecu: Ladislav Kiauta, Na bojni črti Osemnajste, str. 136; Hinko Bratož Oki, Dnevnik partizana, II. del, str. 76-81; Janez Perovšek, Naprej (8. SNOB), str. 58-59.

*⁶ Bolnica v Sivih dolinah: Ludvik Golob, Ljudje izpod Mokreca in Kureščka, str. 127-128.

ni bilo mogoče bolj točno določiti. Res je, da je bilo še precej ubitih, nekaj pa jih je umrlo še v taboriščih.^{*7}

8. Bolnišnico Kokrškega odreda na Komendski Dobravi, kjer je bilo poleg zdravnika dvanajst ranjencev, so 11. junija 1944 Nemci iz Kamnika (gestapovci), domobranci in raztrganci, katerih dobršen del so bili kasnejši domobranci, nenadoma obkolili in jo zažgali z ranjenci in osebjem vred. Zdravnika, dr. Tineta Zajca, vodjo bolnišnice, so prej mučili in ga prav tako zažgali.^{*8}

9. Premična bolnišnica Kamniško-zasavskega odreda.

Na Malih selih pri Vačah so se 29. decembra 1944 srdito bojevali deli Kamniško-zasavskega odreda na eni ter nemške in domobranske enote z Vač in Litije na drugi strani. Partizanom je primanjkovalo hrane, tople obleke, obutve ter streliva. Ko se je odred premaknil, se mu je priključila tudi njegova bolnišnica. Večino ranjencev so Nemci in domobranci ujeli. Dvaintrideset so jih zaprli v Ramsov skedenj v Selišah, jih zvezali z žico in jih vso noč mučili. Vse so obsodili na smrt. Drugi dan so jih vodili do Malih sel pri Vačah in jih 30. decembra 1944 postrelili. Na travniku blizu vasi so Nemci in domobranci pobili takrat dvaintrideset ranjencev in drugih ujetih partizanov.^{*9}

10. Premična bolnišnica Kamniško-zasavskega odreda v Pečnarici na Moravškem je bila nad vasjo Pretrž, v veliki zemljanki, v kateri se je zadrževalo okoli dvajset hudo ranjenih partizanov. Bilo je sredi decembra 1944, ko so tri dni pred napadom na bolnišnico iz nje odpustili nekega fanta, kateremu niso zavezali oči. Tako je tistega dne vodil Nemce in domobrance z Vač do bolnišnice. Pobili so vseh dvajset ranjenih partizanov. Šele kasneje so našli preživelega, ki je naslednji dan umrl.^{*10}

11. Kot je povedano, je domobranska udarna četa iz Kranja ujela v napadih na bolnišnico v Podvolovljeku (SOH-Rok in Sova) nekaj desetih ranjencev in osebja. Večino je izročila Nemcem. Eno od skupin ujetih partizanskih ranjencev so Nemci po 8. januarju 1945 postrelili na Flundru na Ljubnem. Takrat so pobili skupaj šestnajst ranjencev iz obeh prej omenjenih bolnišnic.^{*11}

^{*7} Triglav: Odločbi KUVZ, fasc. 31 (Z-6735), fasc. 41 (GZ-1017) v A Slovenije; France Podstudenšek, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 22-24; isti avtor, Partizanska bolnišnica pod Velikim vrhom, Borec 1957, št. 7, str. 298/299; Stane Stražar, Črni Graben, str. 891; Pomniki revolucionarnega delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja v domžalski občini, str. 126-127; Kamniški zbornik, let. VIII/1961, str. 298-299.

^{*8} Bolnica na Komendski Dobravi: Kamniški zbornik VII/1961, str. 330, odločba KUVZ fasc. 31 (Z 6735) v A Slovenije; Dr. Ivan Cestnik, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 12.

^{*9} Premična bolnica Kamniško-zasavskega odreda: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 731-732; Jože Vidic, Sedem krst za Ronkarjevo družino, str. 416.

^{*10} Premična bolnišnica Kamniško-zasavskega odreda na Pečnarici: Stane Stražar, Moravska dolina, str. 728.

^{*11} Ljubno: Pismo OO ZB Mozirje, št. 1/91 z dne 5. 3. 1992 RO ZZB in udeležencev NOB Slovenije.

12. Med sto obešenimi talci na Frankolovem 12. februarja 1945 so bili tudi ranjenci iz bolnišnic v Podvolovljeku, ki so jih ujeli domobranci iz kranjske udarne čete. Bilo jih je najmanj šest.^{*12}

13. V Razboru nad Lukovico je bila 15. septembra 1943 zgrajena bolnišnica Krhlič, ki je imela prostora za dvajset postelj. Nemci in domobranci so jo iskali, vendar je niso mogli odkriti, čeprav so v okolici potekali boji s partizanskimi enotami. Dva dni po uradni kapitulaciji Nemčije, 10. maja 1945, so se po teh krajih umikali Nemci in domobranci kot zaščitnica nemškimi in drugim sovražnim silam in po naključju našli bolnišnico. Skupina je štela nekaj sto mož. Na srečo v bolnišnici ni bilo težjih ranjencev in so se pravočasno umaknili. Padel je le en ranjenec. Domobranci so dva dneva po kapitulaciji Nemčije bolnišnico požgali.^{*13}

14. V zavetišču za rekonvalescente bolnišnice Pavle na Škofjeloškem so okrevali nekateri ranjenci iz Jeseniško-bohinjskega odreda. Med njimi je bil tudi Franc Živalič iz Guncelj, ki je naveden v poimenškem seznamu žrtev. V začetku aprila 1945 je bilo to zavetišče izdano. V njem so Nemci in domobranci ustrelili Živaliča in še štiri ranjence, drugi so uspeli pobegniti.^{*14}

Pripadniki MVAC in domobranci so skupaj z Italijani in predvsem z Nemci v partizanskih bolnišnicah in zakloniščih pobili v letih 1943-1945 203 ranjene slovenske partizane in osebja bolnišnic. Prištejemo še tiste, ki so jih po bolnišnicah pobili slovenski domobranci v samostojnih akcijah, to je sedeminosemdeset in ugotovimo, da je bilo v pobojih, ki so jih izvajali domobranci samostojno ali z okupatorskimi silami, pobitih skupaj 290 ranjencev v slovenskih partizanskih bolnišnicah in zavetiščih.

Če upoštevamo še tiste napade, ki so jih na slovenske partizanske bolnišnice, zavetišča oziroma bunkerje same izvedle italijanske in nemške okupatorske enote in ustaši, je treba številu dodati še najmanj osemdeset ranjencev in bolniškega osebja.

Skupno je bilo pobitih 370 ranjencev in osebja, najmaj še enkrat več, kot so bile dosedanje ocene.^{*15}

V partizanskih bolnišnicah se je po nepopolnih podatkih (saj enotna evidenca o tem obstaja šele od začetka leta 1944, drugo je ocenjeno) zdravilo več kot 12.700 ranjencev in bolnikov, kar pomeni, da je bilo število žrtev nekaj več kot dva odstotka od skupnega števila ranjencev.

^{*12} Frankolovo: Stane Terčak, Frankolovski zločin, str. 87-141.

^{*13} Razbor Krhlič: Kamniški zbornik VI/1961, str. 322; Dr. Marjan Južnič, kot op. 4 na str. 186; Dr. Ivan Cestnik, Partizanska saniteta na Štajerskem, str. 17.

^{*14} Zaklonišče na Škofjeloškem: Dokumentacija v OO ZZB Ljubljana Šiška.

^{*15} Pri tem mislim na podatek dr. Pavle Jerinove v njenem članku Napadi na bolnišnice v TV-15, št. 52/3 z dne 27. 12. 1973, kjer navaja, da je bilo v teh napadih izgubljenih 146 ranjencev in bolniškega osebja, čeprav dodaja: "verjetno pa je to število nekaj večje". Kot vidimo, je bilo kar en in polkrat večje. Dr. Južnič pa v že omenjenem delu navaja kot skupne izgube 185, med katere pa je štel tudi ujete ranjence v bolnišnicah.

Pripadniki MVAC so sodelovali še v nekaterih drugih napadih na partizanske bolnišnice.

1. Ko je partizanski dezertar J. T. prejel od Italijanov v Trebnjem orožje in stopil v MVAC, je kmalu po 10. aprilu 1943 s skupino svojih pajdašev prišel ponoči na Brezovo k članu Narodne zaščite, kmetu L. Ta je edini vedel za bolniško barako v brezovski hosti, ki je bila tik pod italijansko-nemško razmejitveno črto. Z lažjo je J. T. dosegel, da ga je kmet peljal do barake, v kateri so bili trije ranjenci Zapadnodolenjskega odreda in zdravnik. Enemu ranjencu se je posrečilo pobegniti, druge so zajeli in jih odpeljali v Novo mesto, kjer so jih obsodili. Glede na to, da jih niso pobili, kar je bila bolj izjema kot pravilo, niso uvrščeni med žrtve v prejšnje preglednice žrtev.^{*16}

2. Pripadniki MVAC so zasledovali bolnišnico, ki je bila v Iškem Vintgarju. Zaradi njih se je morala kar dvakrat seliti, ker so jo vedno znova izsledili.^{*17}

3. 30. marca 1943 so enote 2. bataljona Legije smrti iskale bolnišnico v okolici Pogorelca na Rogu. Prišli so že v bližino delujoče bolniške postojanke Spodnje Lašče. Vendar niti te niti katere druge bolnišnice, ki jih je bilo tam okoli kar nekaj, ne takrat ne kasneje niso uspeli odkriti. Konspiracija je bila izredno dobra.^{*18}

4. Oddelek slovenske vojnopartizanske bolnišnice Bobovec (SVPB-B), ki je bil pri Jezusovi cerkvi v vasi Staro Brezje pri Mozlju na Kočevskem, so kljub veliki konspiraciji napadli domobranci. Najverjetneje 2. domobranski bataljon. To je bilo 5. septembra 1944, vendar ni poročil o žrtvah.^{*19}

5. 10. septembra 1944 je 2. domobranski bataljon z Rakeka vdrl v Loško dolino. Poleg zločinov, ki so opisani v poimenskem seznamu žrtev, so takrat domobranci v Starem trgu izropali civilno bolnišnico in odnesli zdravila, instrumente, posteljnino, kuhinjski pribor in živila za bolnike.^{*20}

6. Kako je MVAC zasledovala partizanske bolnišnice, je razvidno iz zapisa v Vesteh 5. aprila 1943: "Nova partizanska bolnica v občini Dobrova in sicer pod Osredkom v Hrenovčevem grabnu (Črni potok). V bolnici je bilo 1. aprila 1943 osemnajst ranjencev. Bolnico vodi neki Povh." Vir navaja, da je bilo dano tudi napotilo za akcijo.

Kaj je bila posledica te ovadbe, ni bilo mogoče ugotoviti. Verjetno so jo odkrili, saj je divizija Cacciatori poročala, da so v coni Osredok, tri kilometre od Dobrove, 13. aprila 1943 odkrili partizansko ambulanto s štirimi ranjenci. Kaj je bilo z njimi, niso poročali.^{*21}

^{*16} Bolniška baraka ZDO na Brezovem: Velimir Kraševac, Zapadnodolenjski odred, str. 256

^{*17} Bolnišnica v Iškem Vintgarju: dr. Metod Mikuž, Oris partizanske sanitete, str. 45

^{*18} Bolnišnice na Pogorelcu: Janko Jarc, Partizanski Rog, str. 255

^{*19} SVPB-B: Dr. Marjan Južnič, kot v opombi 3, str. 92.

^{*20} KUVZ, objava št. 39 z dne 22. 9. 1944 v A INZ, fasc. 922/I.

^{*21} Bolnišnica v Hrenovčevem grabnu: Vesti TOS MVAC z dne 5. aprila 1943, št. dok. 60399, fasc. 110/b v A INZ; Zbornik dokumentov VI/5, dok. št. 216, str. 639.

7. Prav na vseh območjih, kjer so sumili, da so partizanske bolnišnice, so domobranci storili vse, da bi uničili in pobili ranjence. Tako je bilo tudi na območju, kjer je deloval Kokrški odred.

Bolnišnica Kokrškega odreda je bila najprej nad kmetom Suhadolnikom v dolini Kokre med Krvavcem in Kamniško Bistrico, nekaj sto metrov niže pa je bila tudi njegova tehnika, ki so jo v drugem polletju 1944 obkolili domobranci in Nemci. Osebe bolnišnice je to pravočasno opazilo in bolnišnico umaknilo pod vzhodni del Kriške planine, kjer je ostala. Sprejela je lahko dvanajst do štirinajst ranjencev. Z mlekom jo je oskrboval pastir, ki je pasel čredo govedi.

Ko je šel pastir s čredo v dolino, se je bolnišnica spet premaknila na prostor nad Suhadolnikom. To so storili še pravi čas, kajti že jutro po njeni evakuaciji je prišlo iz Cerkelj 45 domobrancev in nekaj orožnikov, ki so preiskali izpraznjeni tabor bolnišnice.

Nedvomno je za bolnišnico povedal pastir, ki so ga domobranci v dolini zasliševali. Domobranci iz Cerkelj so jo še večkrat iskali, zato se je morala kar štirikrat seliti.

Ambulanta "A" ali "666" Kokrškega odreda je premogla več ležišč kot omenjena bolnišnica Kokrškega odreda. V začetku je lahko sprejela petnajst ranjencev in bolnikov, kasneje tudi do petindvajset. Domobranci in Nemci iz Tržiča, Preddvora, Cerkelj, Kranja in Tupalič so jo iskali, vendar je niso našli.^{*22}

Pripadniki MVAC in domobranci so skupaj s svojimi gospodarji iskali bolnišnice Narodnoosvobodilne vojske Slovenije še bolj, kot so to počeli v samostojnih akcijah.

Med akcije proti sanitetnim ustanovam partizanske vojske Slovenije sodi napad skupine Italijanov in pripadnikov MVAC, ki so Italijanom kazali pot do ranjencev in bolnikov Šercerjeve brigade 30. januarja 1943 v Štrukljevi vasi na Notranjskem. Na srečo, kot piše Milan Guček, pa se je njihov napad končal brez partizanskih izgub.^{*23}

Pogosti so bili napadi na oddelke Slovenske vojnopartizanske bolnišnice Snežnik (SVPB-S). Napadal je domobranski 2. bataljon, dostiokrat skupaj z Nemci.

V prvem napadu junija 1944 so domobranci in Nemci zažgali rekonvalescentni oddelek, v katerem so bili začasno nastanjeni lažji ranjenci in bolniki. Žrtev ni bilo.

Nemci in domobranci so 13. junija 1944 zažgali prostore ekonomata te bolnišnice, ki je bil v Babnem Polju.

V drugem napadu, ki so ga izvedli domobranci 10. oktobra 1944, so odkrili in zažgali oddelke te bolnišnice v Podgori in Pudobu, vendar ranjencev in bolničark, ki so bili skriti v bunkerjih, niso našli. Tretjič so domobranci in Nemci napadli v začetku aprila 1945, nakar so bolnišnico 12. aprila 1945 evakuirali v Belo krajino.^{*24}

^{*22} Bolnišnica in ambulanta Kokrškega odreda: Ivan Jan, Kokrški odred, 3. del, str. 204-207.

^{*23} Ambulanta Šercerjeve brigade: Milan Guček, Šercerjeva brigada, 1. del, str. 115.

^{*24} SVPB-S: Dr. Marjan Južnič, kot v opombi 3, str. 90.

Že 1. januarja 1945 so deli domobranske udarne čete iz Kranja poskušali priti v Robanov kot, vendar zaradi porušenega mostu pri Igli in narasle Savinje niso uspeli.

Sredi februarja 1945 so policisti in domobranci iz Kranja ponovno prišli v Robanov kot in našli bolnišnico, imenovano Severozapadni center I. (SZC-I). Bila je izdana. Bolnišnico pa so medtem že spraznili partizani. Nemci in domobranci so našli nekaj hrane za bolnišnico pri kmetu Govcu. Marca 1945 so domobranci udarne čete iz Kranja in policisti v Robanovem kotu našli tudi bolnišnico Severozapadni center II (SZC-II), ki je bila tudi že evakuirana, in jo zažgali.

Tudi v Logarskem kotu je bila bolnišnica, in to bolnišnica Koroškega odreda. Morala se je umakniti, ker so Nemci in domobranci iz Kranja, nastanjeni v Lučah, vedno pogosteje stikali za njimi.^{*25}

Kot je znano, so Nemci v decembru 1944 po hudih bojih s štajerskimi partizanskimi brigadami zasedli Zgornjo Savinjsko dolino. V Lučah so spet ustanovili postojanko, v bližnjem Podvolovljeku pa so se pri kmetih Riherju, Cesarju in Hriberniku nastanili domobranci iz udarne čete iz Kranja pod poveljstvom F. E. V njej je bilo precej partizanskih dezertarjev, ki so kraje dobro poznali. Kranjskim domobrancem so se pridružili novi, domačini iz Podvolovljeka in Podveže, ki so se nekaj časa kot nemški dezertarji skrivali ali pa so dezertirali iz NOV Slovenije. Vsi ti so bolj ali manj poznali kraje in ljudi v Robanovem kotu. Svojo obveščevalno mrežo so hitro razpredli. Bili so zelo dejavni pri zasledovanju in odkrivanju partizanskih bolnišnic v Zgornji Savinjski dolini.

*****

Zaradi izrednega sodelovanja partizanskih enot, ki so se nahajale na terenu, na katerem so bile na skrivnih mestih partizanske bolnišnice ali zavetišča z neposredno zaščito bolnišnic in zlasti z obveščevalci iz vrst zaščite in aktivistov ter simpatizerjev OF na tem terenu, je sovražnik izredno redko odkrival bolnišnice, jih uničeval in pobijal ranjence. K temu je pripomogla skrajna konspiracija prihodov in odhodov iz bolnišnic in seveda številni drugi zaščitni ukrepi, med katere prav gotovo sodijo zelo dobro izbrane lokacije za bolnišnice in zavetišča, izvrstna organizacija dela v njih in požrtvovalnost osebja bolnišnic.

Če je bilo kršenih le nekaj pravil, so to izrabili sodelavci okupatorja. S svojimi sodelavci so se požvižgali na vsa določila mednarodnega vojnega prava, ki še posebej ščitijo življenje ranjenih ujetnikov.

^{*25} Bolnišnice v Robanovem kotu in Logarjevem kotu: Dr. Marjan Južnič, kot v op. 3, str. 178; Anton Ikoč in Marjan Linasi, Koroško partizansko zdravstvo, str. 133-145.

Na osnovi seznama izgub ranjencev in osebja partizanskih bolnišnic in števila zdravljenih partizanov po posameznem območju^{*26} sem sestavil preglednico.

Območje	Štev. zdravljenih	Število ubitih ranjencev		Skupaj	Odstotek (4:1)
		V samostoj. akc. sodelavcev okupatorja	V sodelov. z okupatorjem		
1	2	3	4	5	6
Dolenjske in Notranjske (7. korpus)	8893	48	89	137	1,54
Primorske in Gorenjske (9. korpus)	2522	9	60	69	2,74
Štajerske in Koroške (4. operativna cona)	1313	30	54	84	6,39
Skupaj	12.727	87	203	290	2,28

Iz preglednice nedvomno še posebno izstopa relativno visok delež pobitih ranjenih partizanov v bolnišnicah na Štajerskem.

Ta visok delež gre nedvomno na račun tistih zločinov nad ranjenci, ki jih je odkrila in pobila udarna četa iz Kranja v januarju 1945 v Zgornji Savinjski dolini, delno pa na račun tistih bolnišnic, ki so jih uničili domobranci skupaj z nemško policijo in raztrganci na litijskem in zasavskem področju v enakem obdobju. Ta delež bi bil še večji, če bi dodal še tiste, ki so jih pobile nemške enote v samostojnih pokolih.

^{*26} Dr. Marjan Južnič, Sanitetna služba v NOV in PO Slovenije v knjigi Sanitetska služba u NOR Jugoslavije 1941-1945, str. 197, ni upošteval števila zdravljenih v letih 1941-1943, za katere še ni bilo točne evidence kakor tudi ne števila ranjencev in bolnikov po 1. septembru 1944, ko je bila preglednica sestavljena. Tako je namreč "število vseh ranjencev in bolnikov, ki so se zdravili v korpusnih in divizijskih bolnicah, odkar vodimo točno evidenco, znašalo 1. januarja 1945 14.648". To je zapisano v 3. knjigi Zbornika dokumentov in podatkov sanitetne službe NOV na Slovenskem 1941-1945, str. 566, in je izpisano iz mesečnega poročila sanitetnega oddelka Glavnega štaba NOV in PO Slovenije z dne 1. februarja 1945 Sanitetnemu oddelku Vrhovnega štaba NOV in PO Jugoslavije za december 1944; v 4. knjigi istega zbornika pa na str. 144 v mesečnem poročilu istega oddelka Vrhovnemu štabu za februar 1945 preberemo podatek: "Število vseh ranjencev in bolnikov, ki so se zdravili v bolnicah na slovenskem ozemlju, odkar vodimo točne evidence, je znašalo 17.546." Razlika v dveh mesecih 1945 (januar in februar) je torej okoli 2.900 več ranjencev in bolnikov. Ocenjujem, da se število novih ranjencev in bolnikov v zadnjih dveh in pol mesecih vojne ni zmanjšalo. V tem primeru je treba dodati še okoli 3.600 novih ranjencev in bolnikov. Seštevek vseh je več kot 21.000 ranjencev in bolnikov. Temu številu je treba dodati vsaj še tisoč ranjencev in bolnikov v letih 1941-1943, ko še ni bilo točne evidence.

Če upoštevam število več kot 21.000 ranjencev in bolnikov, se skupni delež izgub ranjencev in bolnikov precej zmanjša, in sicer z 2,28 odstotka, kot je navedeno v preglednici, na 1,28 odstotka.

Na Primorskem, razen minimalnih izgub, kot je razvidno iz podrobnega prikaza, takih pobojev ranjencev, v katerih so sodelovali domobranci, ni ugotovljenih.^{*26} Za področje 4. operativne cone se večina nanaša na domobranksko-nemške poboje ranjencev na področju kamniške in domžalske občine.

Iz preglednice je tudi razvidno, da je skoraj polovica vseh pobojev ranjencev izvedenih na področju Dolenjske in Notranjske. Kljub temu pa je tukaj opazen daleč najnižji odstotek žrtev samostojnega nasilja domobrancev oziroma MVAC ali tistega z italijanskimi in nemškimi okupatorskimi enotami skupaj. Število ranjencev je bilo tako veliko, da je delež pobitih v bolnišnicah zaradi tega precej nižji od tistih, ugotovljenih na drugih dveh območjih Slovenije.

Velika večina pobojev, več kot 70 odstotkov vseh pobitih ranjencev v partizanskih bolnišnicah, v katerih so sodelovali sodelavci okupatorja, je bilo storjenih v letih 1944 in 1945, le štiri odstotke do kapitulacije Italije, drugi pa v nemški ofenzivi 1943 na Dolenjskem in Notranjskem (25 odstotkov).

Pri podatku o pobojih ranjencev je razvidno, da so prav domobranci sami ali skupaj z nemškimi enotami zagrešili daleč največ pobojev ujetih in ranjenih slovenskih partizanov.

---

^{*26} Izjema je napad na okrevališče št. 2 bolnišnice "PAVLE" v Peklu, to je v Krnicah na Idrskem. O tem podrobno piše dr. Pavla Jerina v svoji knjigi Partizanska bolnišnica Pavla v Trnovskem gozdu (str. 187-192). Razen stražarja, ki so ga ob napadu ubili Nemci in domobranci, so bili tedaj njihove žrtve aktivisti OF (kar 13), ki so za okrevališče skrbeli. O tem bo več v moji 2. knjigi.

Analiza statističnih podatkov

o ujetih partizanih, ki so jih pobili ali na druge načine izven boja umorili sodelavci okupatorja

Analiza obravnava številna vprašanja in zbirne statistične podatke o vseh tistih pobojih in drugih umorih ujetih partizanov, ki so jih izvajali slovenski sodelavci okupatorjev, ki so navedeni v 2. do 5. delu knjige.

1. Kako so sodelavci okupatorjev pobijali ujete partizane?

Načine, ki so jih uporabljali pripadniki MVAC in slovenski domobranci, da bi uničili ujete in ranjene slovenske partizane, sem razvrstil v naslednje skupine:

- a) umori ujetih partizanov s strelnim orožjem,
- b) umori ranjenih partizanov na druge načine, tudi tako, da so jih pustili izkrvaveti,
- c) umori, ki so sledili mučenju, v mnogih primerih tudi ranjenih ujetnikov,
- d) ujete ali ranjene partizane so zaklali,
- e) ujete ali ranjene partizane so obesili,
- f) ujete ali ranjene partizane so usmrtili na druge načine, največkrat vrgli v goreče bolnišnice in druge stavbe,
- g) odgovorni so za to, da so se partizani sami ustrelili, da jih ne bi živih ujeli pripadniki MVAC ali domobranci.

Umore ujetih slovenskih partizanov, za katere ni bilo ustreznih podatkov o tem, ali so bili takrat, ko so jih ujeli, že ranjeni ali pa so jih kasneje zaklali, mučili, obešali in na druge načine usmrtili, sem uvrstil v prvo skupino.

Glede na to, da so pogosti drugi načini umorov, je zelo verjetno, da so bili v številnih primerih tudi tisti ujeti partizani, ki jih sicer uvrščam med ustreljene, v resnici že prej ranjeni, nato mučeni, ali obešeni, ali zaklani, ali na druge načine pokončani.

Uvrstitev v prvo, najštevilnejšo, skupino umorov ujetih partizanov, umorov z ustrelitvijo, je torej precejkrat posledica pomanjkljivih opisov o njihovi smrti. Vsi primeri, pri katerih ni bilo v virih posebej omenjeno, da so bili pred tem, ko so bili ujeti, že ranjeni ali pa potem mučeni, zaklani, obešeni, zažgani ali na druge načine pokončani, sem uvrstil, kot rečeno, v skupino "ujeti in ustreljeni". Zaradi pomanjkljivih opisov smrti ujetih je takih primerov v samostojnih akcijah MVAC in domobrancev kar 63 odstotkov, v akcijah okupatorjevih sodelavcev skupaj z okupatorskimi enotami pa nekaj nad 50 odstotkov skupnega števila teh pobojev.

Večina tistih primerov, za katere obstajajo podrobnejši podatki o krutem ravnanju z ujetniki, priča, da je bilo v resnici surovih in

divjaških postopkov precej več, kot je mogoče razbrati iz preglednice na koncu poglavja. To pomeni, da so bili kruti načini obračunavanja z ujetimi partizani pogostejši, kot kaže preglednica. V skupino "ujeti in ustreljeni" so uvrščeni tudi tisti primeri pokončanja ujetih partizanov, ki so jih domobranci v svojih poročilih označevali kot "ustreljeni na begu".

Iz preglednice izhaja, da so pripadniki MVAC in domobranci v samostojnih akcijah pokončali več kot tristo ranjenih partizanov, v skupnih akcijah z okupatorjevimi enotami pa še nadaljnjih dvesto deset.

Opozoriti moram, da je bil velik del mučenih, zaklanih in obešenih ter na drug način pokončanih ujetih partizanov pred tem ranjen. V številnih primerih je bil prav to vzrok, da so jih ujeli.

V naslednji skupini so primeri partizanov, ki so jih pred usmrčitvijo mučili. Takih primerov je ugotovljenih več kot dvesto. Namerno nisem podrobno obravnaval načinov mučenja, čeprav bi bilo možno dobiti odgovor tudi na to vprašanje. Pripomniti je treba, da med temi več kot dvestotimi primeri mučenja ujetih partizanov lahko ugotovimo vse mogoče sadistične postopke pokončanja žrtev. Pripadniki MVAC, domobranci in drugi sodelavci okupatorja so posnemali srednjeveške in balkanske "specialnosti" in grozljive metode mučenja gestapa, OVRE in drugih.

Kar 90 odstotkov primerov mučenja je bilo v okviru samostojnih akcij in le 10 odstotkov med akcijami, ki so jih izvajali skupaj z okupatorskimi enotami. To razmerje je morda posledica nepopolnih podatkov, čeprav je res, da so bili primeri mučenja ujetih partizanov, preden so jih pokončali, pogostejši v samostojnih akcijah pripadnikov MVAC in domobrancev kot v tistih, pri katerih so sodelovale okupatorske enote.

Tudi za razmerje med številom zaklanih ujetih partizanov v samostojnih akcijah (97-odstotni delež) in v akcijah z okupatorskimi enotami (le 3-odstotni delež) velja podobno pojasnilo kot za primere mučenja ujetih partizanov pred njihovo likvidacijo, to je: pomanjkanje podatkov o načinih pobojev pri akcijah z okupatorskimi enotami.

Obešenih in na druge načine pokončanih ujetih partizanov je en odstotek od skupnega števila likvidiranih ujetih partizanov.

Med druge načine ubijanja ujetnikov - partizanov so uvrščeni zlasti primeri, ko so pripadniki MVAC in domobranci bodisi sami ali z Italijani in Nemci ujetnike pustili zgoreti v hišah ali so jih vanje zmetali.

Načini pobijanja ujetih partizanov

Pregled ubitih (deli v knjigi)	Ustre- ljeni	Ranjeni ubiti	Mučeni ubiti	Za- klani	Obe- šeni	Drugi načini pobojev	Samo- mori	SKUPAJ
A. v samostojnih akcijah, poimenski								
primeri (1. del)	453	96	143	49	4	7	24	776
skupine (4. del)	542	209	51	35	4	6	4	851
A. SKUPAJ	995	305	194	84	8	13	28	1627
B. v sodelovanju z okupatorjem, poimenski primeri								
(2. del)	77	12	17	2	1	3	11	123
skupine (5. del)	459	201	6	-	19	2	7	694
B. SKUPAJ	536	213	23	2	20	5	18	817
A in B								
SKUPAJ	1531	518	217	86	28	18	46	2444
Struktura %	63	21	9	3	1	1	2	100,00
V taboriščih	-	-	-	-	-	40	-	40
VSE SKUPAJ								2484

Opomba: Pri drugih preglednicah v knjigi ni upoštevanih štirideset partizanov, ujetih in umrlih ali ubitih v koncentracijskih taboriščih.

Zadnjo skupino smrti ujetih partizanov, to je samomore, pa je treba nekoliko podrobneje obravnavati.

2. Samomori partizanov so bili način, s katerim so se izognili ujetništvu, v katero bi sicer padli.

Gre seveda le za tiste primere samomorov partizanov, ki so ta način smrti izbrali zato, da jih ne bi ujeli pripadniki MVAC oziroma domobranci.

V strukturi načinov smrti zavzemajo samomori okrog dva odstotka seštevka pobitih partizanov. Teh šestinštirideset partizanov se je med NOB uvrstilo med tiste junake, ki so do konca spoštovali nikjer zapisa-no, vendar v srcih skrito partizansko zaobljubo: "Če bom ugotovil, da je preboj nemogoč, bom zadnji naboj prihranil zase."

V obsežnih okupatorjevih ofenzivah, v katerih so sodelovali tudi pripadniki MVAC ali domobranci, je bilo za partizane, ki so se znašli v nekajkratnem sovražnem obroču, največ brezupnih situacij. Zato je bilo zanemarljivo malo primerov samomorov. Gre seveda za ugotovlje-ne samomore, saj iz številnih primerov nasilnih smrti partizanov v ofenzivah ni preverjenih podatkov o samomorih, ki jih je bilo, tako domnevamo, takrat precej več, kot je znano. Vsi ti odkriti in neodkriti

primeri partizanskih samomorov lahko samo poudarijo njihovo junštvo, ki so ga potrdili z zadnjim dejanjem svojega življenja. Primere samomorov partizanov v brezupnih situacijah je treba tu evidentirati tudi zato, da bi pojasnili, da so krivci za njihove samomore pripadniki MVAC in zlasti domobranci.

Partizani, ki so si rajši sami vzeli življenje, kot da bi živi prišli v roke okupatorjevim sodelavcem, so namreč povečini poznali njihove zločine nad ujetimi partizani. Kruto pobite ujele partizane, žrtve domobranskih zločincev, so včasih videli ali jih pokopavali.

3. Partizanski starešine, ki so jih sodelavci okupatorjev ubili kot ujetnike

Iz seznamov in pregledov žrtev lahko kaj hitro ugotovimo, da so pripadniki MVAC in domobranci pobili 204 ujele partizanske starešine, ki so imeli položaj od vodnika voda in političnega delegata voda do poveljnikov brigad.

Velika večina pobitih ujetih starešin, 173 ali 85 odstotkov je tistih, ki so jih ujeli v samostojnih akcijah pripadniki MVAC in domobranci. Da je evidentiranih le 15 odstotkov pobitih ujetih partizanskih starešin v skupnih akcijah pripadnikov MVAC in domobrancev z okupatorjevimi enotami, gre pripisati razlogu, da za mnoge od skupin pobitih ujetih partizanov ni podatkov o tem, koliko je bilo v njihovi sestavi partizanskih starešin.

Da bi prišel do bolj resničnega, čeprav približnega števila ujetih in pobitih partizanskih starešin, sem na osnovi podatkov, ki so bili na voljo, napravil primerjavo. Znano je, da je bilo v samostojnih akcijah MVAC in domobrancev ujetih in nato pobitih skoraj 11 odstotkov starešin od skupnega števila ujetnikov. Na podlagi tega je mogoče oceniti, da so okupatorjevi sodelavci dali pobiti 252 ujetih partizanskih starešin.^{*1}

Lahko si mislimo, kakšno je bilo število partizanskih starešin in tudi partizanov, ki so jih ubile, ujele in ustrelile italijanske in nemške enote, če gledamo podatke MVAC in domobranske obveščevalne in vohunske dejavnosti, ki niso upoštevani v gornjem številu 252.^{*2}

^{*1}Če bi namreč namesto 11-odstotnega upoštevali le 10-odstotni delež pobitih starešin pri skupinah pobitih ujetih partizanov v skupnih akcijah z okupatorjem, bi dobili bolj resnične podatke. Od 694 pobitih ujetnikov bi se število pobitih starešin povečalo vsaj še za 48 (69 manj že evidentiranih 21 pobitih ujetih starešin). Tako bi število pobitih starešin narastlo na 252 (to je 204 in 48). Na tako posredno ocenjeno število ujetih in pobitih partizanskih starešin bi dobili skupaj 10,1-odstotni delež od skupnega števila 2484 ujetih in pobitih slovenskih partizanov.

^{*2}Poboji med vojno in po njej prav gotovo nimajo enake teže. Kljub temu pa navajam podatek, ki ga širša slovenska javnost ne pozna. V Beli knjigi slovenskega protikomunističnega upora, ki je izšla v ZDA, so imena 157 domobranskih oficirjev, med katere štejem tudi imena kuratov in bogoslovcev, ki naj bi jih na Rogu in drugod ustrelile enote bivše JA. Vsaj za oficirje naj bi bili domobranski podatki dosti bolj popolni (trdijo, da za navadne domobrance niso). Število 157 pomeni slabi dve tretjini (62 odstotkov) števila partizanskih starešin, ki so jih kot ujetnike med vojno pobili MVAC in domobranci sami oziroma v sodelovanju z okupatorjevimi enotami.

4. Obdobja pobojev ujetih partizanov

Ujete slovenske partizane so pripadniki MVAC in kasneje slovenski domobranci ter drugi sodelavci okupatorja pobijali od junija 1942 do 15. maja 1945.

Pripadniki MVAC, vaške straže in bataljoni Legije smrti so to počeli seveda le do kapitulacije fašistične Italije. Za to obdobje so podatki o pobojih ujetih partizanov in ranjencev nekoliko manj popolni kot za kasnejše obdobje, ko so vojne zločine nadaljevali slovenski domobranci.

Kljub temu pa je popolnoma zanesljivo, da se je število tovrstnih vojnih zločinov močno povečalo s pojavom domobranstva, v katerega vrste so stopili pripadniki MVAC in se podredili nemškemu okupatorju. Število pobojev ujetih partizanov se je zlasti povečalo v letu 1944. Če bi vojna trajala nekaj mesecev dlje, bi število pobitih ujetih partizanov doseglo pošastni vrh v letu 1945, saj so že v treh in pol mesecih leta 1945 domobranci pobili toliko partizanov kot v sedmih v letu 1944. Samo v štirih in pol mesecih leta 1945 so domobranci sami in delno z Nemci pobili več kot 60 odstotkov števila ujetnikov, ki so jih pobili v dvanajstih mesecih leta 1944, ki je bilo natrpano s tovrstnimi vojnimi zločini.

Sicer pa o tem še najbolj zgovorno pričajo številke iz preglednice.

Pregled pobojev ujetih slovenskih partizanov
po letih

Vrste pobojev - sezname (deli v knjigi)	do kapitulacije Italije		po kapitulaciji Italije	1944	1945	SKUPAJ
	1942	1943	1943			
A. v samostojnih akcijah MVAC in domobrancev, poi- menski (1. del)	91	99	46	395	145	776
skupine (4. del)	80	57	46	414	254	851
A Skupaj	171	156	92	809	399	1627
B. v sodelovanju z okupatorjem poimensko, (2. del)	25	13	22	50	13	123
skupine (5. del)	152	46	126	160	210	694
B SKUPAJ	177	59	148	210	223	817
A in B SKUPAJ	348	215	240	1019	622	2444
struktura %	14	9	10	42	25	100
v taboriščih	2	2	-	33	3	40*

* V taboriščih pobiti oziroma od lakote umrli niso všteti v skupno število (to je 2.444).

V letih 1944 in 1945 se je izredno povečalo število pobojev ujetih partizanov. Domobranci so svoje vrste namreč pomnožili, nič manj pa niso na porast domobranskih vojnih zločinov nad ujetimi slovenskimi partizani vplivali nemški inštruktorji iz vrst pripadnikov enot SS in policije, nemški zvezni in poveljujoči oficirji pri domobranskih bojnih skupinah in kasneje pri domobranskih bataljonih. Vsi ti so imeli zločinsko šolo v Rusiji, Franciji in Grčiji ter Srbiji, Bosni ter Hrvaški. Seveda so tudi ustrezna povelja, zlasti ustna, na kontrolnih obiskih in sestankih, ki jih je izdajal oziroma vodil Organizacijski štab Slovenskega domobranstva, prispevala k vedno hujšemu domobranskemu divjanju nad ujetniki in k porastu števila pobitih ujetih partizanov.

Skrajna surovost v ravnanju z ujetimi partizani, ki so jo domobranci lahko opazovali pri nemških enotah, zlasti pa pri enotah SS in policije, s katerimi so sodelovali v bojih proti partizanskim enotam, nikakor ni bila nepomembna spodbuda za podobna ali še bolj surova ravnanja z ujetimi partizani.

Domobranci so povečini verjeli v zamisel, da bodo skupaj z Nemci Slovenijo "očistili" partizanov ali vsaj zmanjšali njihovo število, da ob koncu vojne v Sloveniji ne bodo pomenili pomembne vojaške sile. To je vzrok, da so v štirih in pol mesecih leta 1945 dosegli žalosten vrhunec v pobojih ujetih partizanov.

V skoraj šest mesecev trajajočem lovu, predvsem na posamezne partizane, so pripadniki MVAC v drugem polletju 1942 uspeli pobiti okoli 14 odstotkov skupnega števila ujetih in pobitih slovenskih partizanov. V osmih in pol mesecih leta 1943 se je število nekoliko zmanjšalo, saj je za to obdobje ugotovljeno le devet odstotkov od skupnega števila pobojev ujetnikov. V zadnjih treh in pol mesecih leta 1943 so nato pripadniki novoustanovljenega domobranstva pod vodstvom Rupnika, dejansko pa nemškega SS generala Rösenerja, uspeli pokončati skoraj deset odstotkov od skupnega števila pobitih ujetnikov, evidentiranih v knjigi. V tem obdobju je bil pretežni del od skupnega števila 240 pobitih ujetih partizanov pokončan v skupnih akcijah z nemškimi enotami, kar je posledica ofenzive v novembru 1943.

Kot je že omenjeno, se je ta vrsta vojnega zločinstva zelo povečala pri domobrancih. Če primerjamo namreč leto 1944 z letoma 1943 in 1942, ugotovimo, da je strahotno narastlo število teh zločinov. To je najbolj očitno, če primerjamo delež pobojev ujetih partizanov v letu 1944 s skupnim številom pobitih ujetnikov. Skoraj polovico vseh, to je 42 odstotkov, so domobranci pobili v letu 1944.

Sicer pa naglo naraščanje pobojev ujetih slovenskih partizanov, ki so jih zagrešili domobranci, najbolje ponazorimo, če ugotovimo mesečna poprečja za vsako obravnavano obdobje posebej:

Mesečno poprečje pobojev ujetih partizanov, ki so jih zagrešili pripadniki MVAC in domobranci

	1942 2. polletje	1943 do kapitula- cije	1943 po kapitula- ciji	1944	1945
Mesečno poprečje pobitih ujetih partizanov	58	27	66	85	144
Indeksi rasti (1942 = 100)	100	47	116	149	253

Podatki iz preglednice mesečnih poprečij pobojev ujetnikov so več kot zgovorni: v letu 1944 je bilo mesečno poprečje pobojev približno za 50 odstotkov višje kot leta 1942, v letu 1945 pa že en in polkrat višje.

5. Območja, na katerih so pobijali ujete partizane

Na katerih območjih so pripadniki MVAC in domobranci pobijali ujete partizane, kaže naslednja preglednica:

Območja ali pokrajine, na katerih so okupatorjevi sodelavci izvajali poboje ujetih partizanov

Vrste seznamov in pregledov po- bojev (deli v knj.)	Območje							SKUPAJ
	Do-Notranj- lenj-ska	Gorenj- ska	Primor- ska	Štajer- ska	Koro- ška	Ljublja- na z okolico		
A. v samostojnih akcijah:								
poimensko (1. del)	490	64	92	35	26	54	15	776
skupine (4. del)	516	102	132	21	6	40	34	851
A SKUPAJ	1006	166	224	56	32	94	49	1627
B. v sodelovanju z okupatorjem:								
poimensko (2. del)	51	16	38	6	-	1	11	123
skupine (5. del)	283	51	97	33	74	155	1	694
B SKUPAJ	334	67	135	39	74	156	12	817
A + B SKUPAJ	1340	233	359	95	106	250	61	2444
struktura %	55	9	15	4	4	10	3	100

Iz strukture je razvidno, da je bilo kar 64 odstotkov vseh pobojev, ki so jih nad ujetimi partizani izvajali pripadniki MVAC in domobranci, na območjih Dolenjske in Notranjske; če pa k temu dodamo še območje okolice Ljubljane, je bilo v Ljubljanski pokrajini več kot dve tretjini vseh pobojev. Samo štiri odstotke jih je bilo na Primorskem. Na Gorenjskem

in tudi Štajerskem so vse poboje izvajali gorenjski domobranci. Na teh območjih je bilo skoraj dvajset odstotkov pobojev slovenskih partizanov. Poboje na Koroškem so v veliki večini zagrešili domobranci iz Ljubljanske pokrajine, ko so se skušali prebiti k britanskim silam pri Borovljah 11. maja 1945.

Opazimo lahko, da je le 2-odstotni delež pobojev v okolici Ljubljane, kar je bolj posledica nenatančnega opredeljevanja območij. Precej pobojev, ki bi sicer spadali pod območje okolice Ljubljane, je uvrščenih pod Dolenjsko in Notranjsko, delno pa pod Gorenjsko.

6. Storilci pobojev ujetih partizanov

Podroben pregled enot, iz katerih so bili storilci oziroma ubijalci ujetih slovenskih partizanov, je podan v posebnem poglavju prvega sklopa sklepnega dela, v poglavju Enote MVAC in domobranske enote, ki so pobijale ujetnike.

Tu bom le še na kratko strnil podatke:

Seznam (deli knjige)	Storilci pobojev						SKUPAJ
	domobranci				Črna roka	četniki - plava garda	
	MVAC	Dolenj- ske	Primor- ske	Gorenj- ske			
A. samostojno:							
poimensko (1. del)	177	401	22	141	28	7	776
skupine (4. del)	136	566	33	105	4	7	851
A SKUPAJ	313	967	55	246	32	14	1627
B. z okupatorjem:							
poimensko (2. del)	43	37	4	37	-	2	123
skupine (5. del)	202	309	17	165	-	1	694
B SKUPAJ	245	346	21	202	-	3	817
A+B SKUPAJ	558	1313	76	448	32	17	2444
struktura v %	23	54	3	18	1	1	100

Pripadniki MVAC in domobranci na Dolenjskem so skupaj s četniki storilci 79 odstotkov vseh zločinov nad ujetimi slovenskimi partizani. Gorenjski domobranci so storilci 18 odstotkov, primorski pa 3 odstotkov vseh zločinov.

Samostojne akcije MVAC, domobrancev in drugih sodelavcev okupatorja pomenijo 66-odstotni delež vseh pobojev ujetih partizanov, pobojev skupaj z okupatorskimi enotami pa je bilo 34 odstotkov.

Zanimivo je, da sta SNVZ in Gorenjska samozaščita pobili v skupnih akcijah z okupatorjem 43 odstotkov od skupnega števila ugotovljenih pobojev. To pomeni, da sta bili nekoliko bolj odvisni in podrejeni okupatorju kot domobranci na Dolenjskem. Predvsem gre tako visok delež pripisati okupatorjevi ofenzivi decembra 1944 - januarja 1945 proti enotam 4. operativne cone na Štajerskem in marčevski ofenzivi

1945 proti enotam 9. korpusa na Gorenjskem in Primorskem, v katerih so sodelovale tudi domobranske enote.

7. Katerim enotam so pripadali pobiti ujeti partizani?

Vprašanje podrobneje analiziram v prvem poglavju sklepnega dela, ki ima naslov Ujeti slovenski partizani, ki so jih pobili sodelavci okupatorja. Tukaj bom le statistično strnil tisto, kar sem že navedel in pojasnil v omenjenem poglavju.

Pripadnost posameznim enotam sem označil tako, da so partizani iz posameznih brigad v skupini, ki obravnava brigade. Enako velja tudi za pripadnike posameznih odredov in drugih enot.

Enote, katerim so pripadali pobiti ujeti partizani

Partizanske enote žrtev	Pobiti v samostojnih akcijah okupatorjevih sodelavcev		Pobiti v skupnih akcijah okupatorjevih sodelavcev z okupa- torjevimi enotami		Ujeti in umrli v koncentra- cijskih tab. SKUPAJ			
	Poimen- sko (1. del)	Sku- pine (4. del)	Poimen- sko (2. del)	Sku- pine (5. del)	SKUPAJ			
Brigade	250	226	476	37	236	273	19	768
Divizije	18	84	102	1	30	31	3	136
7. korpus	11	22	33	-	-	-	-	33
9. korpus	5	75	80	2	47	49	-	129
4. operativna cona	1	44	45	-	123	123	-	168
Glavni štab NOV in POS	11	-	11	-	-	-	-	11
Odredi	140	93	233	8	12	20	3	256
Samostojni bataljoni	23	-	23	4	-	4	1	28
Kurirji (TV)	33	6	39	19	-	19	1	59
Komande mest	30	9	39	3	-	3	-	42
Vojna področja	15	2	17	-	10	10	-	27
VOS, VDV in NO	57	9	66	10	-	10	3	79
Narodna zaščita	25	6	31	2	82	84	-	115
Bolnišnice	11	3	14	-	-	-	-	14
Druge enote	1	6	7	-	2	2	-	9
Neznane enote	145	266	411	37	152	189	10	610*
SKUPAJ	776	851	1627	123	694	817	40	2484

*Glej opombo na naslednji strani!

Seveda so to približne ocene, saj je mogoče, da so bile v strukturah morebitne pripadnosti posameznim enotam manjše ali večje razlike.

Pripomniti je treba, da bi zlasti za del žrtev iz 9. korpusa in 4. operativne cone za Štajersko morali storiti podobno prerazdelitev, ker so tukaj v velikem številu ugotovljene žrtve, za katere se je sicer vedelo, da so iz sestava 9. korpusa oziroma 4. operativne cone, ne pa tudi, iz katere enote tega korpusa oziroma cone so.

8. Moč partizanskih enot, v katerih so bili kasneje ujeti in ubiti partizani

V poglavju Ujeti slovenski partizani, ki so jih pobili sodelavci okupatorjev na kratko obravnavam tudi to vprašanje.

---

⁷ Glede na to, da je relativno veliko pobitih partizanov, za katere ni bilo mogoče ugotoviti, iz katerih enot so bili (610 ali skoraj 25 odstotkov od skupaj 2484), sem vsaj približno skušal oceniti, katerim enotam so pobiti slovenski partizani pripadali. Če bi upoštevali delež borcev iz brigad, divizij, odredov in samostojnih bataljonov (1188), posebej tistih iz sestava kurirjev, komand mest in področij, VOS in NZ (321) ter posebej iz korpusov in 4. cone (330), bi dobili seštevke žrtev iz znanih enot (1840). Skupno število žrtev iz neznanih enot (610) bi lahko razdelili na navedene tri skupine takole:

Skupini 1188 žrtev iz brigad, divizij in odredov ter samostojnih bataljonov bi glede na njihov 64-odstotni delež v skupno 1840 žrtvah dodali še 391 žrtev iz skupine neznanih enot. Torej bi bilo 1579 žrtev iz brigad, odredov in divizij.

Kurirjev, partizanov iz komand mest, vojnih področij, VOS in NZ bi bilo, če upoštevamo 18-odstotni delež žrtev (od 1840), sedaj namesto 321 za 110 več ali skupaj 431.

Podobno bi se število žrtev, če upoštevamo 18-odstotni delež žrtev (od 1840), povečalo s 330 (in 110) na 440 žrtev tudi pri obeh korpusih in coni.

Zaradi preglednosti navajam podatke o enotah, v katerih so bili partizani, preden so postali ujetniki

Seznami in pregl. (deli knjige)	Posamezniki	Patrulje skupine	Manjše skupine	Bolnišnice	Čete	Bataljoni	Brigade	Odre-di	SKUPAJ
A. samostojne akcije:									
poimensko (1. del)	221	196	207	14	19	87	26	6	776
skupine (4. del)	41	121	204	47	69	144	180	45	851
A SKUPAJ	262	317	411	61	88	231	206	51	1627
B. akcije z okupatorjem:									
poimensko (2. del)	29	28	42	2	3	15	4		123
skupine (5. del)	2	20	191	205	13	34	217	12	694
B SKUPAJ	31	48	233	207	16	49	221	12	817
A+B SKUPAJ	293	365	644	268	104	280	427	63	2444
struktura v %	12	15	26	11	4	11	18	3	100

Posameznim rubrikam je še treba dodati, da so posamezne partizane ujeli pripadniki MVAC, domobranci in drugi okupatorjevi sodelavci in nato ubili. Največkrat so bili: obveščevalci, kurirji, izvidniki, stražarji, kadar so bili posamezniki na službeni poti, pa tudi na obisku doma ali na bolezenskem dopustu in podobno. Patrulje iz dveh do petih članov, redkokdaj močnejše, patrolje, ki so opravljale podobne naloge, zlasti obveščevalne, patrolje za zvezo, za zaščito enot in posameznih skupin neoboroženih partizanov in podobno. To velja zlasti za manjše skupine, od pet do deset članov, se pravi manjše od voda.

Skupaj s tistimi, ki so bili pobiti kot ranjenci ali osebje v bolnišnicah, je bilo posameznikov, članov patrolj in manjših skupin partizanov skoraj dve tretjini vseh partizanov, ki so jih MVAC in domobranci ter drugi sodelavci okupatorjev pobili kot ujetnike. To pa pomeni, da so se okupatorjevi sodelavci v večini primerov tako izživljali nad tistimi, ki se niso mogli braniti oziroma so jih nekajkrat prekašali tako po oborožitvi kot po številu. Če bi omenjenim posameznikom, patroljam in manjšim skupinam partizanov dodali tudi tiste iz čet, bi ugotovili, da so skoraj 70 odstotkov žrtev, ki so jih kot ujetnike pobili sodelavci okupatorja, našli med manjšimi partizanskimi enotami in med posamezniki.

Do podatkov o tem, katerim enotam so pripadali partizani, preden so postali ujetniki, sem prišel s primerjavo virov različnih podatkov.

9. Okoliščine, v katerih so partizane ujeli in jih kot ujetnike nato pobili ter na druge načine izven boja umorili sodelavci okupatorja

Iz podatkov o posameznih primerih sem zbral najbolj tipične okoliščine, v katerih so bili partizani ujeti.

Mednje prav gotovo sodijo tiste, ki so jih v partizane preoblečeni pripadniki MVAC in še pogosteje domobranci ukanili in jih ujeli ter

nato pobili, in druge, ko so se ob njihovih nenadnih vdorih partizani skrili, a so jih pri preiskovanju hiš ali poslopij našli in ubili.

Partizane so ukanili tudi na razne druge zahrbtne načine, jih nato ujeli in ubili. Neredko so partizani padli v zasedo sodelavcev okupatorja, ujeli so jih neoborožene ali med spanjem, bili so težko ranjeni, na bojišču ali so bili ranjeni ujeti in pobiti v partizanskih bolnišnicah. Pogosto sem v domobranskih poročilih naletel na trditev, da so bili ubiti "na begu" ali pa so jih zaprli, ko so se kot nekdanji partizani vračali iz italijanskih taborišč v Ljubljano ali domov, k sorodnikom in na druga mesta. Bili so ubiti kot partizanski parlamentarci ali pa so se jim predali. V megli, gostem gozdu in podobnih okoliščinah so zašli med domobrance, ki so jih pobili, ali pa so bili ujeti v spopadih z enotami MVAC in domobranskimi enotami. Za nekatere pa seveda niso znane okoliščine, v katerih so prišli v ujetništvo.

Zbrani podatki, ki so vključeni v ustrezno preglednico, pa kažejo okoliščine, v katerih so partizane ujeli in nato pobili:

Partizani, ki so jih ujeli okupatorjevi sodelavci in jih nato pokončali							
Vrsta okoliščin	v samostojnih akcijah			v akcijah z okupatorjem			SKUPAJ
	poimen- sko (1. del)	skupi- ne (4. del)	SKUPAJ	poimen- sko (2. del)	skupine (5. del)	SKUPAJ	
1. domobranci, preoblečeni v partizane	1	-	1	10	26	36	37
2. drugače ukanjeni	35	65	100	10	246	256	356
3. najdeni skriti	10	2	12	-	1	1	13
4. ujeti v zasedah	109	101	210	15	40	55	265
5. neoboroženi	2	6	8	4	9	13	21
6. v spanju ujeti	18	9	27	-	-	-	27
7. ranjeni in ujeti	146	88	234	12	2	14	248
8. ranjeni - ujeti v bolnišnicah	12	49	61	3	203	206	267
9. ujeti in ubiti na "begu"	31	9	40	1	2	3	43
10. ujeti v Ljubljani in drugod	5	-	5	-	-	-	5
11. izdani	81	54	135	21	11	32	167
12. kot parlamentarci ubiti	2	3	5	-	-	-	5
13. predali se	2	23	25	2	13	15	40
14. zašli med domobrance	7	12	19	2	-	2	21
15. ujeti v spopadih z belogardisti in domobranci	118	355	473	42	127	169	642
16. na neznan način ujeti	197	75	272	1	14	15	287
SKUPAJ	776	851	1627	123	694	817	2444

Čeprav ni bilo vedno mogoče natančno ugotoviti okoliščin, v katerih so prišli partizani v ujetništvo sodelavcev okupatorja, ki so jih nato

pobili, pa je v večini primerov to vseeno ugotovljeno. Le za 287 primerov niso znane okoliščine, v katerih so bili ujeti in pobiti partizani. Zelo verjetno je, da je relativno majhen delež tistih, ki so se predali in so jih nato pripadniki MVAC in domobranci ustrelili (40 ugotovljenih primerov, kar je komaj dva odstotka od skupnega števila pobitih ujetnikov), morda le nekaj večji pri tisti skupini partizanov, za katere ni znano, kako so padli v ujetništvo. Iz preglednice pa izhaja, da so pripadniki MVAC in domobranci ujeli večino partizanov v okoliščinah, ki potrjujejo sklepne ugotovitve.

Okupatorjevi sodelavci so uporabljali zahrbtno in razbojniške ter zato malo cenjene oblike bojevanja: pobijanje nemočnih ranjencev, ujetnikov, ki so jih ujeli z ukanami, med spanjem, neoborožene, tudi parlamentarce so pobijali a le dobro četrtno so ujeli med spopadi med enotami NOV in MVAC oziroma domobranci.

10. Poprečna starost in starostne skupine pobitih ujetih partizanov

O žrtvah - pobitih ujetih partizanih v veliko primerih manjkajo rojstni podatki. Uspelo mi je zbrati podatke o starosti za manj kot polovico ujetih partizanov, ki so jih pobili MVAC in domobranci, to je za 1142 oseb ali za 46 odstotkov od skupnega števila 2484. Pri tem so všteti tudi ujetniki, umrli v koncentracijskih taboriščih.

Kljub temu pa to število zadostuje za statistično raziskavo. Na podlagi podatkov o rojstnih letnicah 1142 žrtev je bilo mogoče približno oceniti starostne skupine tudi za druge.

Iz podatkov o 1142 žrtvah je izračunana njihova poprečna starost. Ta je bila 27 let.

Starostne skupine žrtev - pobitih ujetih partizanov

rojeni	skupaj	v letih do 1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930
	1142	50	231	390	471
struktura v % 1*	100	5	20	34	41

Podatki so nadvse zgovorni: le 5 odstotkov žrtev - partizanov, ki so jih ujeli MVAC in domobranci, je bilo rojenih do leta 1900. Med starejše žrtve lahko štejemo še rojene v letih od 1901 do 1910, ki so imeli v času, ko so bili umorjeni, 33 do 43 let. Kar tri četrtnine (75 odstotkov) pa je bilo

*1Če bi na podlagi ugotovljene strukture izračunali starostne skupine za celotno število pobitih ujetih partizanov, bi dobili naslednje približne podatke: od skupnega števila 2484 pobitih ujetih partizanov bi bilo rojenih v letih do 1900 približno 124, od 1901 do 1910 496, v letih od 1911 do 1920 844 in v letih od 1921 do 1930 kar 1020 partizanov.

tistih, ki so bili rojeni v letih od 1911 do 1930 in so imeli v trenutku, ko so jih pokončali, od 14 do 33 let.

11. Mladoletni ujeti partizani, ki so bili žrtve pripadnikov MVAC in slovenskega domobranstva

Posebej obravnavam tiste skupine letnikov žrtev, ki so bile rojene v letih od 1923 do 1930.

Mladoletni partizani, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci

Seznami in pregledi (deli knjige)	do 15 let	15-16 let	16-17 let	17-18 let	SKUPAJ
A. samostojno, poimenski (1. del)	3	3	12	29	47
skupine (4. del)	-	3	6	12	21
A SKUPAJ	3	6	18	41	68
B. z okupatorjevimi enotami, poimenski (2. del)	-	-	2	11	13
skupine (5. del)	-	2	2	7	11
B SKUPAJ	-	2	4	18	24
C taborišča	-	-	-	1	1
A, B in C SKUPAJ	3	8	22	60	93

Od skupaj 1142 pobitih ujetih partizanov, za katere so znani podatki o letnicah rojstva in smrti, je bilo torej 93 ali 8,14 odstotka takih, ki so bili ob svoji mučeniški smrti stari manj kot 15 do največ 18 let.*

Partizani ujetniki bi morali biti zaščiteni. Ne bi jih smeli kaznovati z drastičnimi kaznimi, še posebej ne s smrtno kaznijo. To še posebej velja za mladoletne vojne ujetnike, ki bi morali biti tako po mednarodnem vojnem pravu kot po splošno priznanem načelu pravičnosti pri vseh vsaj malo civiliziranih narodih sveta zaščiteni.

Pri pobojih mladoletnih partizanov je treba omeniti, da se okupatorjevi sodelavci prav tako niso menili za tiste, tako imenovane mlajše polnoletne partizane. Med te sem uvrstil stare več kot 18 in manj kot 20 let, čeprav se na primer po sedaj veljavnem kazenskem zakoniku Slovenije štejejo med tako imenovane mlajše polnoletne storilce kaznivih dejanj tudi stari od 19 do 21 let. V večini civiliziranih držav za omenjene mlajše polnoletne storilce kaznivih dejanj sodišča ne zahtevajo smrtne kazni niti za najhujša kazniva dejanja.

Seveda kaj takega domobranci in drugi okupatorjevi sodelavci še malo niso upoštevali, saj so na primer poleg omenjenih 93 ujetih in nato pobitih partizanov, mlajših od 18 let, pobili še 125 ujetih partiza-

* Če izračunani 8,14-odstotni delež uporabimo za izračun pobitih partizanov, ki so bili stari od nepolnih 15 do 18 let, za celotno do sedaj ugotovljeno število žrtev (2484), bi dobili ocenjeno število 202 žrtvi pobitih ujetih mladoletnih partizanov.

nov, ki še niso dopolnili 20 let. Med njimi je bilo kar 32 pobitih ujetih partizanov, ki so komaj dopolnili 18 let.

Zaradi statusa tako imenovane mlajše polnoletnosti so na primer takoj po vojni bivše vojne oblasti JA iz taborišča Teharje odpustile domobrance, ki so bili mlajši polnoletniki. Med njimi je bil del takih, ki so bili osumljeni številnih, po mednarodnem vojnem pravu kaznivih medvojnih dejanj.

Take milosti so bili mlajši polnoletni ujeti partizani zelo redko deležni, če so prišli v ujetništvo slovenskih domobrancev. Smrti jih je zvečine obvarovala predvsem intervencija italijanskih oziroma nemških zveznih oficirjev pri MVAC oziroma pri domobrancih. Posledice so znane: skoraj eno petino vseh ujetih in ranjenih slovenskih partizanov, ki so bili stari manj kot 16 do največ 20 let ali skupaj 218, za katere je znana starost ob njihovi smrti (1142), so pripadniki MVAC in domobranci neusmiljeno pobili.*

Njihovo mladost so njihovi krvniki - pripadniki MVAC in domobranci - pri izrekanju obsodb, če je do njih sploh prišlo, saj so večino pobili brez obsodb, prej šteli v oteževalne kot med olajševalne okoliščine.

Med pobitimi mladoletnimi partizani je bilo tudi 11 mladoletnih partizank, med pobitimi mlajšimi polnoletnimi (pod 20 let) pa še 14 partizank, skupaj torej 25, kar je skoraj ena tretjina pobitih ujetih partizank (oziroma točneje 31,2 odstotka) od 81 že ugotovljenih pobitih ujetih partizank, žrtev okupatorjevih sodelavcev.

12. Tudi ujete partizanke so pobijali okupatorjevi sodelavci

Naslednja preglednica je sestavljena iz podatkov, navedenih v seznamih - pregledih žrtev (1., 2., 4. in 5. del).

Na kakšen način so bile pobite ujete partizanke?

	ujete in ustreljene	ranje- ne	muče- ne	zakla- ne	zaž- gane	samo- mori	v tabo- riščih	SKUPAJ
v samostojnih ak- cijah okupator- jevih sodelavcev	34	15	15	4	2	1	-	71
v akcijah z okupa- torjevimi enotami	6	-	2				2	10
Skupaj	40	15	17	4	2	1	2	81

Kot je razvidno iz preglednice, je celo nekaj manj kot pol od skupnega števila ujetih partizank, ki so jih pokončali pripadniki MVAC

*Če bi upošteval omenjeni 20-odstotni delež pobitih ujetih partizanov, starih manj kot 16 do manj kot 20 let, od vseh do sedaj ugotovljenih, ki so jih - po podatkih - kot ujetnike pobili okupatorjevi sodelavci (2444), bi to pomenilo, da je bilo pobitih v resnici okoli 500 partizanov in partizank omenjene starosti.

in domobranci, tistih, ki so jih "zgolj" ujeli in nato ustrelili. Več kot polovica pa je tistih ujetih partizank, ki so bile ranjene in so jih zločinci prej mučili ali zaklali ali na drug način pokončali. To priča o njihovem zverinskem ravnanju s partizankami, ki je bilo še hujše kot s partizani. Treba je pripomniti, da je bilo najmanj trinajst partizank ali šestnajst odstotkov takih, ki so imele nedvoumen znak bolničarke. Sanitetno osebje pa je po mednarodnem vojnem pravu posebej zaščiten. To je bilo domobrancem sicer znano, vendar so kljub temu z njimi ravnali še posebej surovo, preden so jih pobili. Podatki o poboju ujetih partizank nikakor niso popolni. Zlasti v sestavi skupin pobitih ujetnikov v številnih primerih ni bilo podatkov o spolu pobitih ujetnikov.*

Za 81 ujetih in pobitih partizank je izračunana tudi poprečna starost v času njihove smrti. Imele so šele po 23 let ali le nekaj mesecev več, kar je skoraj štiri leta manj kot znaša poprečna starost partizanov, ki so jih kot ujetnike pobili pripadniki MVAC in domobranci.

13. Poklicni sestav partizanov, ki so jih ujeli in pobili okupatorjevi sodelavci

Najmanj podatkov je bilo na voljo ravno pri poklicih pobitih ujetih partizanov. Zbral sem poklice za 282 ali za 11,3 odstotka od skupnega števila žrtev.

Poklicna struktura

	delavci	kmetje in kmeč. delavci	obrniki in obrtni delavci	dijaki in uslužbenci študenti		SKUPAJ
ubiti v samostojnih akcijah	51	42	78	33	21	225
ubiti v akcijah skupaj z okupatorjem	6	11	28	5	6	56
SKUPAJ	57	53	106	38	27	281
struktura v %	20	19	37	14	10	100

Če upoštevamo, da je pod "kmetje in kmetijski delavci" kar 50 od 53 kmetijskih delavcev in da je bilo med obrtniki in delavci v obrti od 104 več kot polovica, to je 55, delavcev v obrti (vajencev in pomočnikov), je bilo delavcev skupaj z delavci industrije in prometa 163 ali 58 odstotkov skupnega števila žrtev, za katere je znan njihov poklic.**

* Če bi še za drugih 1136 neznanih pobitih ujetih partizanov upoštevali približno enak sestav po spolu, kot smo ugotovili za 1348 znanih, to je 6-odstotni delež partizank, bi po tej oceni bilo še okoli 68 pobitih ujetih partizank poleg že omenjenih in ugotovljenih 80. Skupaj bi torej bilo okoli 149 ujetih in pobitih partizank, žrtev okupatorjevih sodelavcev.

** Če bi upoštevali navedeni strukturni delež poklicev za izračun približne strukture vseh žrtev, bi to na primer pomenilo, da je bilo med pobitimi ujetimi partizani okoli 1415 delavcev (okoli 57 odstotkov od 2484 žrtev, vključno z umrlimi v taboriščih).

14. Območja rojstev pobitih ujetih partizanov

Podatki o občinah, v katerih so se rodili (oziroma izjemoma krajev, v katerih so živeli pred odhodom v NOV), so znani za skupaj 1184 pobitih partizanov. Zvečine gre predvsem za kraje rojstev, saj so od tam odhajali v partizane, izjema sta zlasti dve skupini žrtev: skupina primorskih emigrantov, ki so se rodili na območju sedanjih občin Slovenskega primorja, torej še pod oblastjo Italije in so pred odhodom v partizane večinoma živeli v Ljubljani. Podobno velja tudi za štajerske begunce, med njimi tudi nekaj tam živečih Primorcev, ki so bili rojeni na Štajerskem in so leta 1941 pred Nemci pribežali v Ljubljansko pokrajino, od koder so odšli v enote NOV.

Če bi upošteval ti pripombi, bi torej moral število pobitih partizanov, rojenih na Primorskem in Štajerskem, v preglednici nekoliko povečati.

Pokrajinska pripadnost žrtev

območja rojstev pobitih ujetih partizanov	v samostojnih akcijah okupator. sodelavcev ujeti in pobiti		v akcijah skupaj z okupatorjem ujeti in pobiti partizani		v koncentrac. taboriščih umrli ujeti partizani	SKUPAJ	Struktura %
	poimen-sko	sku-pine	poimen-sko	sku-pine			
Primorska	43	15	16	4	10	88	7
Gorenjska (z Litiijo)	127	46	25	38	1	237	20
Dolenjska in Notranjska z Ljubljano	472	119	58	41	15	705	60
Zasavje	49	23	2	6	11	91	8
Štajerska in Koroška	29	23	2	6	3	63	5
SKUPAJ	720	226	103	95	40	1184	100

Če pokrajinsko strukturo rojstev oziroma pripadnosti žrtev primerjamo s podatki pokrajin, v katerih so bile žrtve pobite, dobimo na prvi pogled neusklajene podatke.

Primerjava strukture pokrajinske pripadnosti

	Primorska	Gorenjska	Dolenjska z No-tranjsko in Ljubljano	Zasavje s Šta-jersko in Koroško
občine rojstev	7	20	60	1
občine, kjer so žrtve ubili	4	15	67	14
razlika	-3	-5	+7	+1

Primerjavi obeh preglednic po občinah kažeta, da je pri občinah, na območju katerih so bili pobiti ujeti partizani, tistih z Dolenjske in

Notranjske z Ljubljano za sedem odstotkov več, iz Zasavja, Štajerske in Koroške za odstotek več, pri vseh drugih območjih občin pa za osem odstotkov manj.

Prvih sedem odstotkov predstavljajo partizani, ki so bili rojeni na Primorskem, Gorenjskem in Štajerskem, ki so jih kot ujetnike pobili okupatorjevi sodelavci na Dolenjskem, Notranjskem in v okolici Ljubljane, ko so bili poslani iz svojih pokrajin, da bi dopolnili enote 7. korpusa. Za odstotek več pobitih partizanov na Štajerskem pa je iz vrst tistih, ki so prišli s 14. divizijo in bili pobiti kot ujetniki, zlasti v zimski ofenzivi 1944 na 1945.

15. Partizanski staž pobitih ujetih partizanov

Partizanski staž, to je doba, ki so jo pobiti ujeti partizani preživeli v enotah NOV in PO Slovenije od vstopa v partizane pa do svojih mučeniških zadnjih ur, je izračunan za nekaj manj kot četrtino žrtev, to je za 257 žrtev, za katere imam tudi druge osebne podatke.

Zaradi omejenega prostora namreč v knjigi v osebne podatke posameznih žrtev nisem prenašal iz virov v kartoteko podatkov o datumu vstopa v partizane in je zaradi tega njihovo število skromno, vendar kljub temu dovolj indikativno. Za boljšo preglednost sem sestavil naslednjo tabelo:

območje, na katerem so bili ujetniki pobiti	dolžina staža v enotah NOV in PO Slovenije v mesecih					SKUPAJ
	do 6 mes.	6-12	12-24	24-36	nad 36	
Dolenjska	88	52	33	9	-	182
Gorenjska	14	21	15	7	2	62
Štajerska in Koroška	3	8	-	-	-	11
Primorska	1	1	-	-	-	2
SKUPAJ	106	85	48	16	2	257
struktura v %	41	33	19	6	1	100

Po tej preglednici je bilo torej več kot 70 odstotkov ujetnikov pobitih na Dolenjskem in 24 odstotkov na Gorenjskem, kar se približno ujema s prejšnjimi ugotovitvami. Vidimo, da je bilo med ujetimi in pobitimi partizani največ tistih (74 odstotkov), ki še niso dopolnili eno leto partizanskega staža. Prav malo, le sedem odstotkov, pa je bilo starih partizanov z več kot dvema letoma partizanskega staža.

Teh je bilo namreč več z Gorenjske. Na Gorenjskem so bili v zadnjem letu domobranskega nasilja, ko so se večje partizanske enote premaknile drugam, stari partizani, ki so imeli posebne naloge, precej bolj izpostavljeni kot na Dolenjskem (obveščevalci, pripadniki OZNE,

kurirji in drugi) in so relativno pogosto padli - največkrat ranjeni - v domobranske zasede, ki so jih ujele.

Še bolj zgovoren podatek za 257 pobitih ujetih partizanov pa je izračunan poprečen partizanski staž. Ta je znašal devet in pol meseca. Po posameznih območjih pa je bil poprečen staž ujetih in pobitih partizanov naslednji: na Dolenjskem 8 in pol meseca, na Gorenjskem 12 mesecev in tri tedne, na Štajerskem in Koroškem pa 6 mesecev in tri tedne.

Ker je število primerov majhno, nisem primerjal poprečnega partizanskega staža za pobite na Štajerskem in Koroškem s tistimi na Primorskem.

Če primerjamo poprečni partizanski staž pobitih ujetih partizanov na Dolenjskem s poprečnim partizanskim stažem na Gorenjskem, lahko ugotovimo, da je staž na Dolenjskem skoraj za polovico krajši od izračunanega za Gorenjsko. Nedvomno je bilo torej na Dolenjskem pobitih precej več partizanov, ki še niso bili dolgo v partizanskih vrstah, kot pa na Gorenjskem. Prav gotovo je to odraz različne strukture partizanov v enotah na Dolenjskem in Gorenjskem, kjer je nekoliko več partizanov z daljšim partizanskim stažem kot pa na Dolenjskem. Na Dolenjskem so v zadnjem letu vojne pošiljali v zdesetkane brigade prostovoljce in mobilizirance, največ s Štajerske pa tudi Gorenjske in Primorske, zlasti iz Slovenske Istre. Prav teh je kar dobršen del v bojih ranjenih in ujetih ter pobitih partizanov na Dolenjskem.

16. Pobite družine

V pregledih partizanov, ki so jih kot svoje ujetnike pobili pripadniki MVAC in zlasti slovenski domobranci, sem navedel nekaj primerov pobojev celih družin ali več družinskih članov. Tudi s takimi zločinskimi dejanji so si umazali roke pripadniki MVAC in domobranci.

Z moritvami aktivistov in simpatizerjev OF in celih njihovih družin je krvoločnost pripadnikov MVAC in domobrancev dobila nadvse pošasten obseg, kar bom obravnaval v drugi knjigi.

Skupaj so domobranci, povečini v samostojnih napadih, po nepopolnih podatkih surovo pobili 27 družinskih članov ujetih partizanov.

17. Nekaj statističnih podatkov o tistih partizanih, ki so jih ujeli pripadniki MVAC in domobranci in so nato umrli v italijanskih in nemških koncentracijskih taboriščih

Število dosedaj ugotovljenih primerov ujetih partizanov, ki so jih okupatorjevi sodelavci predali Italijanom in predvsem Nemcem, ti pa so jih nato poslali v smrt v koncentracijska taborišča, je relativno majhno. Zato so statistični podatki nekoliko manj uporabni kot za 2444 drugih primerov smrti ujetih partizanov. Kljub temu pa je mogoče iz teh 40 primerov ugotoviti nekatere karakteristične kazalnike, ki se razlikujejo od tistih, ki sem jih ugotovil za 2444 primerov pobojev ujetih partizanov.

Tako je mogoče iz primerjave območij rojstev žrtev ugotoviti naslednje:

partizani, ki so jih ujeli okupatorjevi sodelavci in so umrli v tabori- šnih	Dolenjska	Primorska	Štajerska	Gorenjska	SKUPAJ
	14	12	13	1	40
struktura v %	35	30	33	2	100

Če primerjamo tabele, vidimo, da je struktura 2444 ujetih in pobitih partizanov precej drugačna, saj je bil tam delež rojenih Dolenjcev in Notranjcev še enkrat večji, precej večji je bil tudi delež Gorenjcev. Vse to gre pripisati dejstvu, da so iz enot 7. korpusa domobranci ujeli zlasti več partizanov s Štajerske in Primorske. V ujetništvu so se ti lahko nekako izgovarjali, da so jih partizani mobilizirali. Zato so tudi dostikrat ostali živi, čeprav v resnici ni bilo čisto tako (dostikrat je npr. šlo za tako imenovano dogovorjeno mobilizacijo in podobno). Na Gorenjskem pa so domobranci za ujete partizane vpeljali načelo: ali k nam ali v smrt! Zato je z Gorenjske relativno manj tistih, ki so jih poslali v nemška taborišča.

Poprečna starost partizanov, ki so kot domobranski ujetniki kasneje umrli v nemških koncentracijskih taboriščih, je nekaj nad 27 let in je torej približno taka kot pri 2444 žrtvah. Nekaj več je tistih, ki so bili rojeni do leta 1900 in nekoliko manj starostnih skupin, ki so bile rojene po letu 1921.

Več kot polovica ujetih in v taboriščih umrlih partizanov je bila iz sestava enot brigad, drugi pa iz prištabnih enot divizij in iz sestava odredov, za več kot četrtino pa enot nisem mogel ugotoviti.

Veliko večino, to je 31 ali skoraj 88 odstotkov od 40 ujetih in v taboriščih umrlih partizanov, so pripadniki MVAC in zlasti domobranci ujeli na Dolenjskem in Notranjskem. To je večji delež kot pri 2444 pobitih partizanih.

Ta delež se povsem ujema z deležem območja, na katerem so bili partizani, umrli v taboriščih, sicer ujeti. Prav tak je bil namreč delež ujetih na območju Dolenjske in Notranjske. Večino ujetih in v taboriščih umrlih partizanov so ujeli v letu 1944, teh je 33 ali skoraj 83 odstotkov in v letu 1945 še 3 ali dobrih 7 odstotkov, kar je tudi več kot pri 2444 ujetih in ubitih partizanih. Le dva partizana sta bila ujeta v letu 1942 in dva do kapitulacije Italije septembra 1943.

Večina partizanov, ki so jih ujeli MVAC in domobranci in so nato umrli v koncentracijskih taboriščih, ni v taboriščih preživela niti eno leto. Takih je bilo 33 ali skoraj 83 odstotkov; tistih, ki niso preživeli niti pol leta taboriščnih muk in lakote, pa je bilo 17 ali skoraj 43 odstotkov.

Le štirje so preživeli leto do leto in pol in le trije leto in pol do dve leti mučenja in lakote. Največji del partizanov, ki so jih ujeli MVAC in domobranci, je umrl v koncentracijskem taborišču Mauthausen, in sicer dvaindvajset, dvanajst jih je umrlo v Dachauu, šest pa v drugih taboriščih.

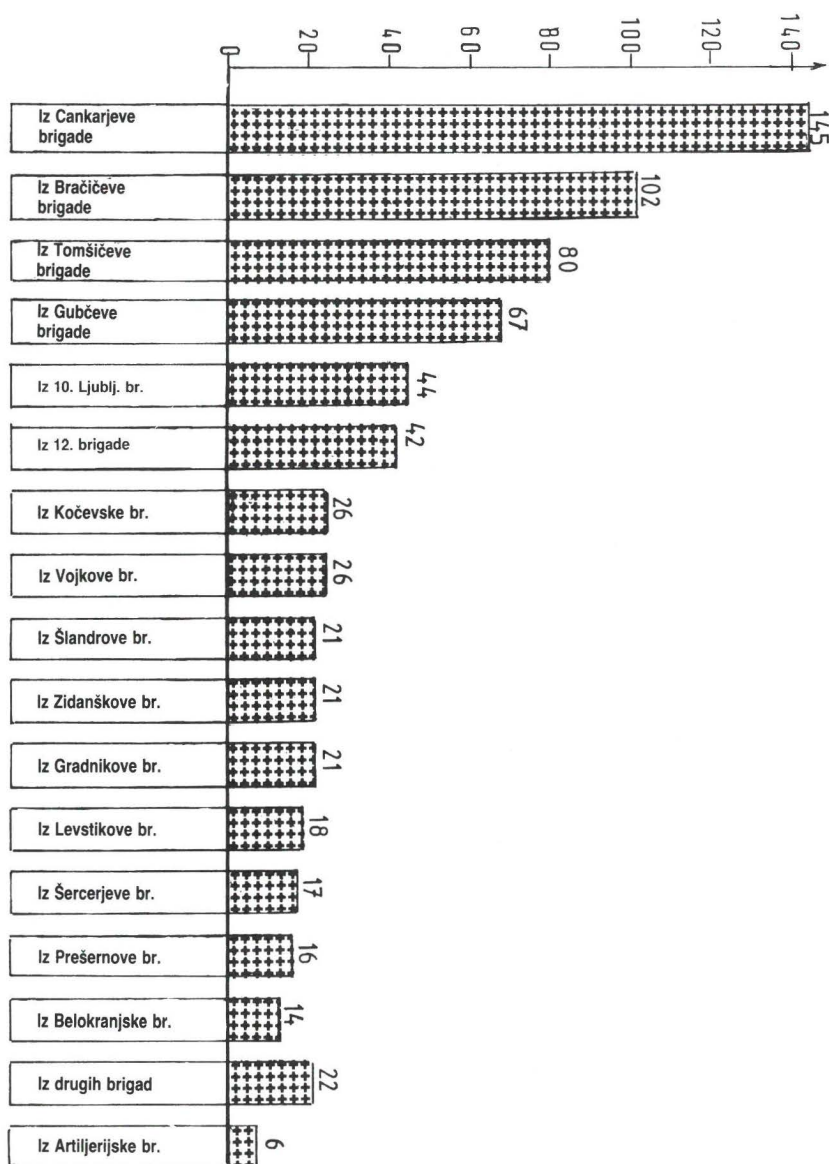
Verjetno bo z nadaljnjim raziskovanjem usode partizanov, ki so kot ujetniki pripadnikov MVAC in domobrancev končali v italijanskih in zlasti v nemških taboriščih, še bolj trden dokaz za odgovornost pripadnikov MVAC in zlasti domobranstva za tak način smrti ujetih slovenskih partizanov.

Grafikoni k analizi statističnih podatkov

Večino ugotovitev oziroma statističnih podatkov v analizi sem skušal bolj nazorno prikazati v naslednjih grafikonih.

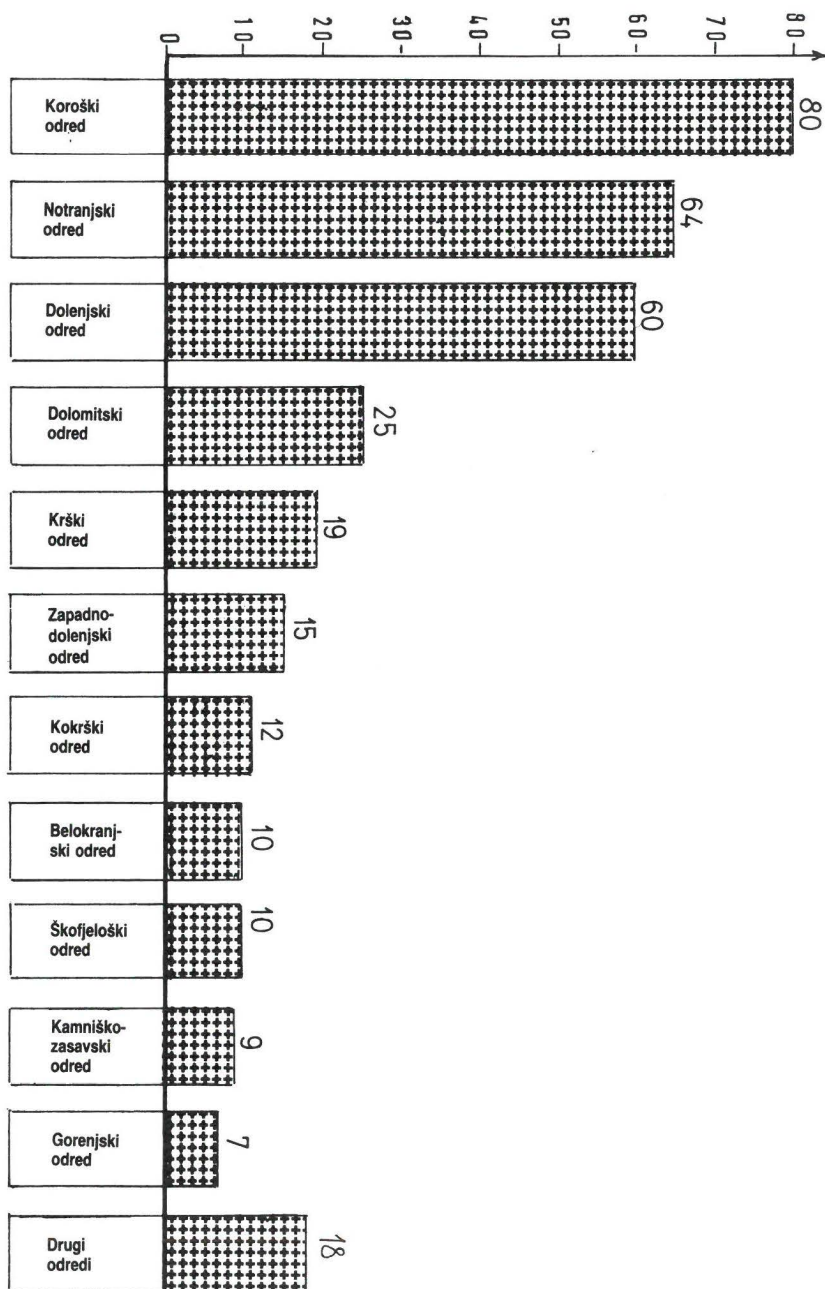
Grafikon št. 1
 (k besedilu na str. 391–392)

ŠTEVILO POBOJEV UJETIH PARTIZANOV IZ PARTIZANSKIH BRIGAD,
 KI SO JIH ZAGREŠILI OKUPATORJEVI SODELAVCI

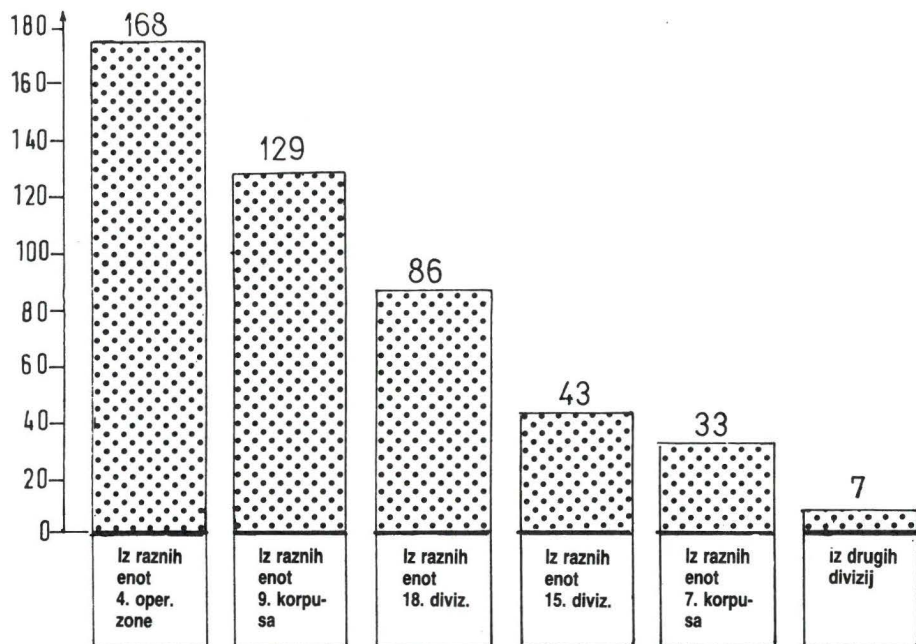
Grafikon št. 2
(k besedilu na str. 392–393)

ŠTEVILO POBOJEV UJETIH PARTIZANOV IZ PARTIZANSKIH ODREDOV,
KI SO JIH ZAGREŠILI OKUPATORJEVI SODELAVCI

Grafikon št. 3
(k besedilu na strani 392)

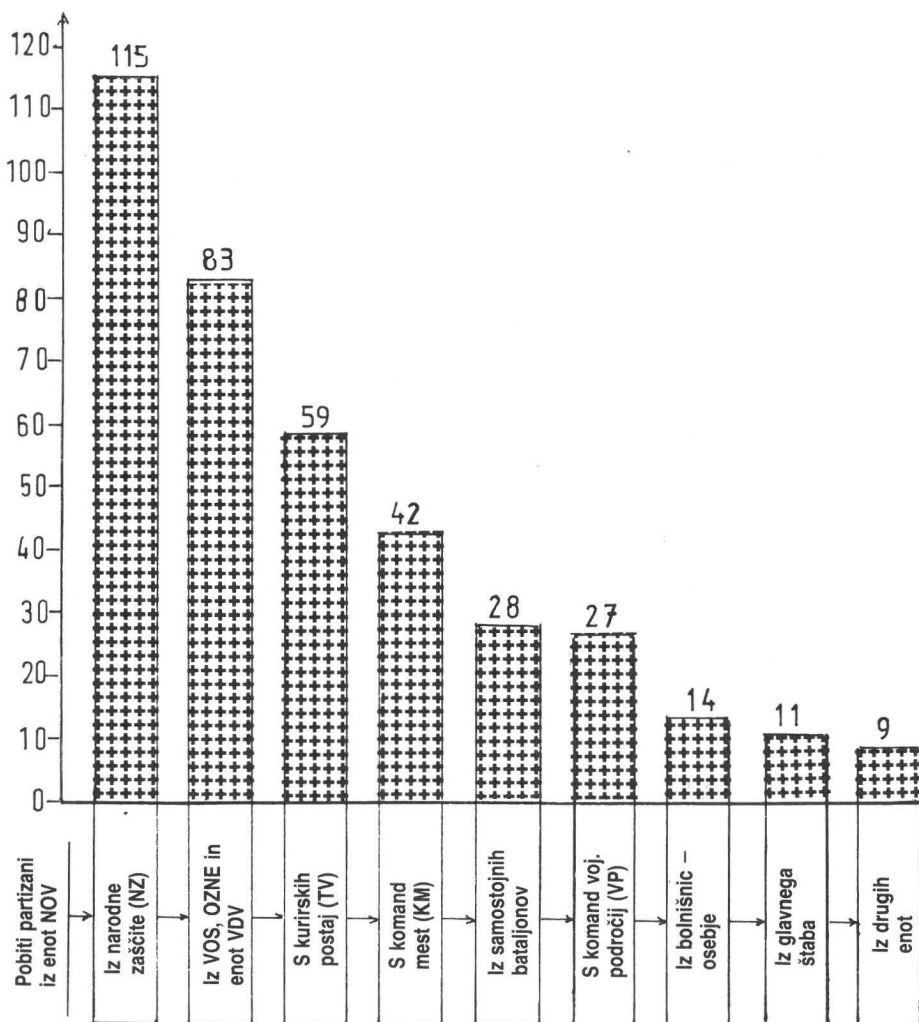
ŠTEVILO POBOJEV UJETIH PARTIZANOV IZ RAZNIH ENOT DIVIZIJ
IN KORPUSOV, KI SO JIH ZAGREŠILI OKUPATORJEVI SODELAVCI

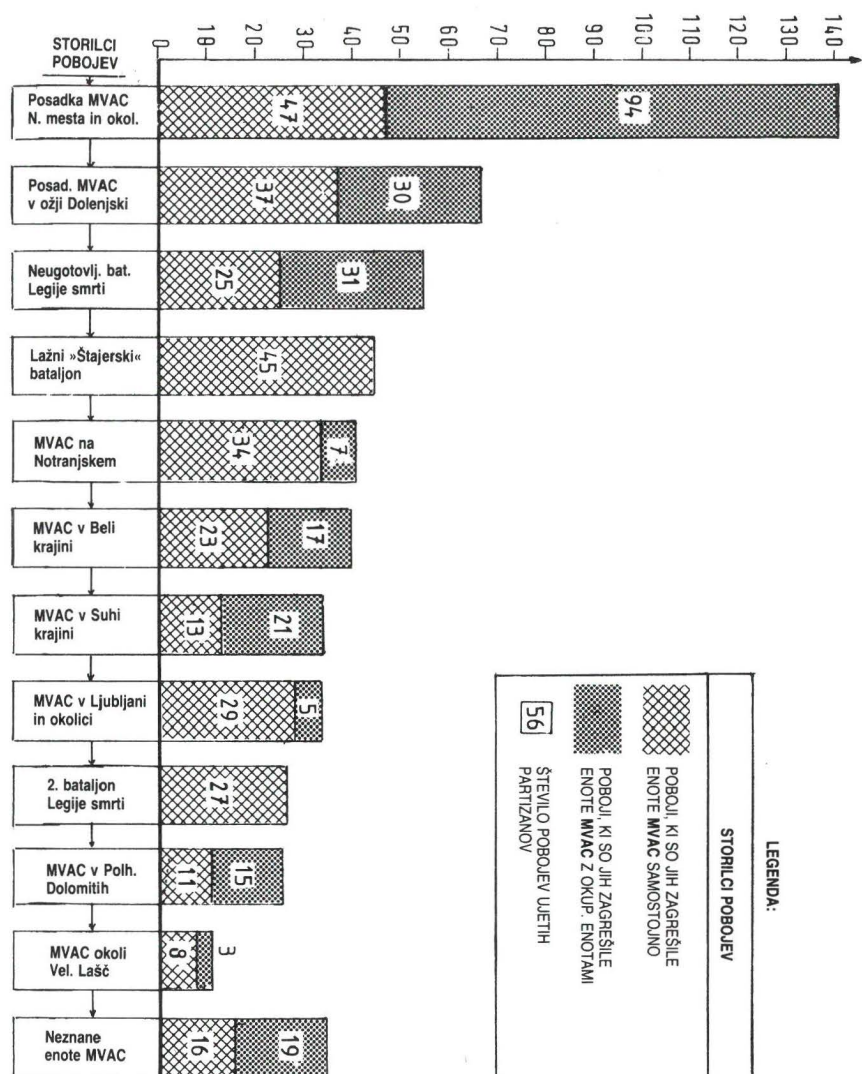

Grafikon št. 4
(k besedilu na strani 393)

ŠTEVILO POBOJEV UJETIH PARTIZANOV IZ NZ, VOS, KM, VP IN IZ DRUGIH MANJŠIH ENOT, KI SO JIH ZAGREŠILI OKUPATORJEVI SODELAVCI

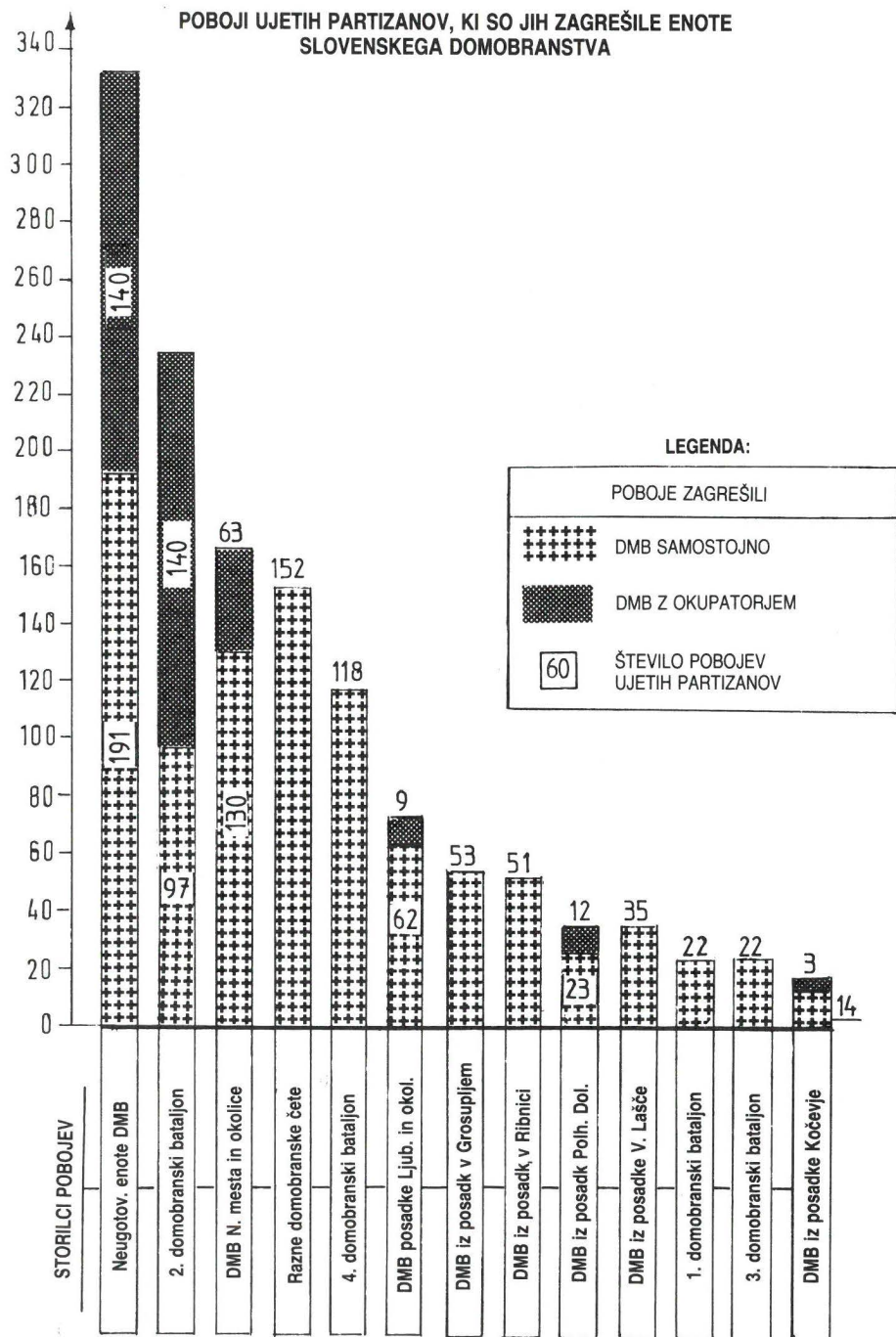

Grafikon št. 5
(k besedilu na straneh 396–404)

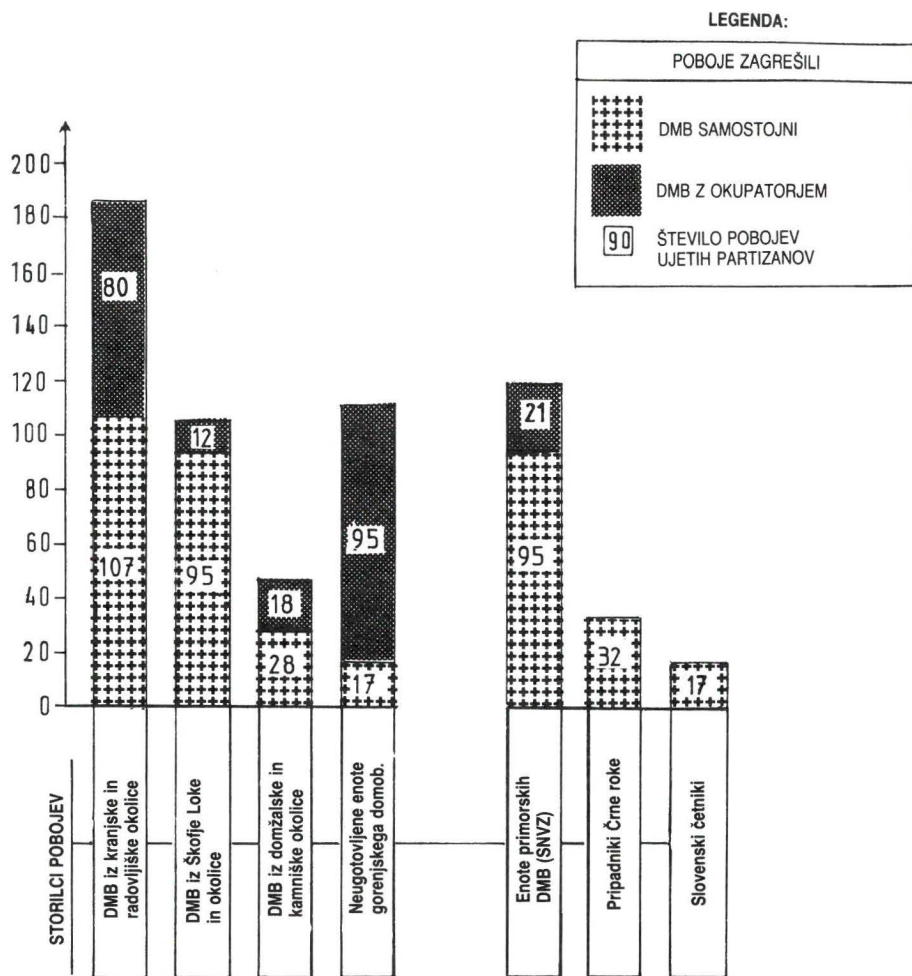
POBOJI ULETHIH PARTIZANOV, KI SO JIH ZAGREŠILE ENOTE MVAC

Grafikon št. 6
(k besedilu na straneh 408–412)

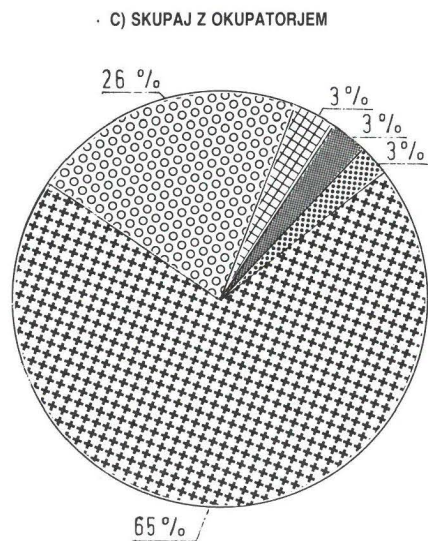
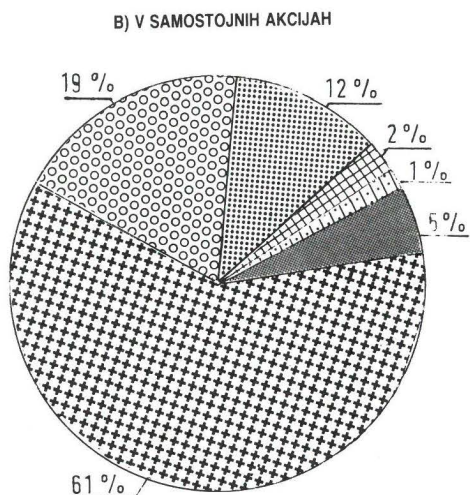
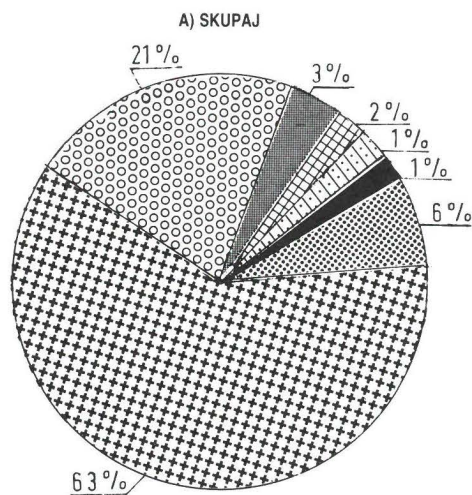
Grafikon št. 7
(k besedilu na straneh 413–414)

POBOJI UJETIH PARTIZANOV, KI SO JIH ZAGREŠILE ENOTE
GORENJSKEGA, PRIMORSKEGA DOMOBRANSTVA (SNVZ),
ČRNE ROKE IN SLOVENSКИH ČETNIKOV

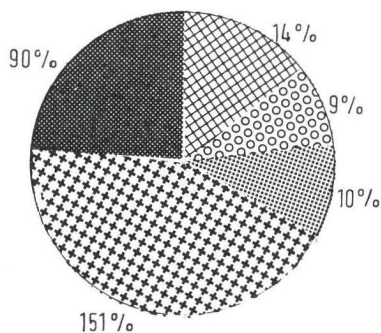
NA KAKŠNE NAČINE SO OKUPATORJEVI SODELAVCI POBIJALI
UJETE PARTIZANE?

LEGENDA

- UJETI IN USTRELJENI
- UJETI RANJENCI IN UBITI
- UJETI IN MUČENI TER UBITI
- ZAKLANI
- OBEŠENI
- POBITI NA DRUGE NAČINE (ZAŽGANI)
- SAMOMORI

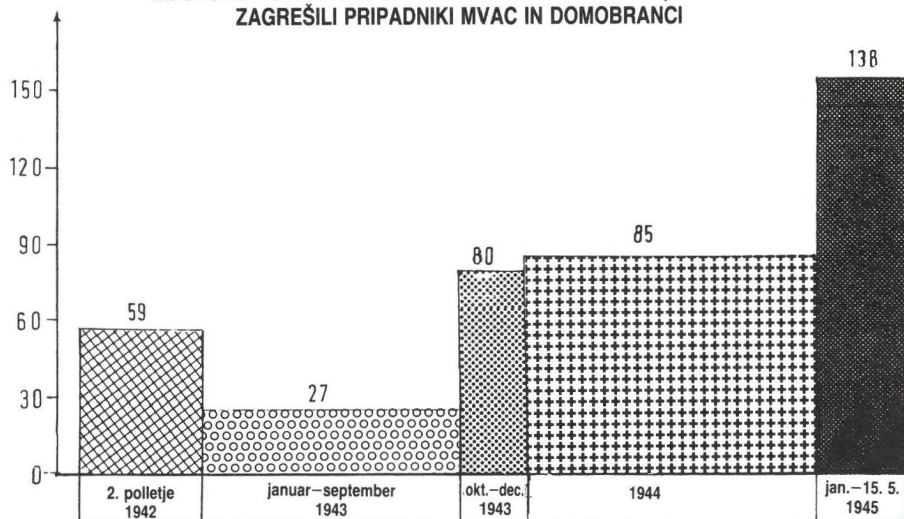
**OBDOBJA POBOJEV UJETIH PARTIZANOV, KI SO JIH ZAGREŠILI
PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI. STRUKTURA**

LEGENDA:

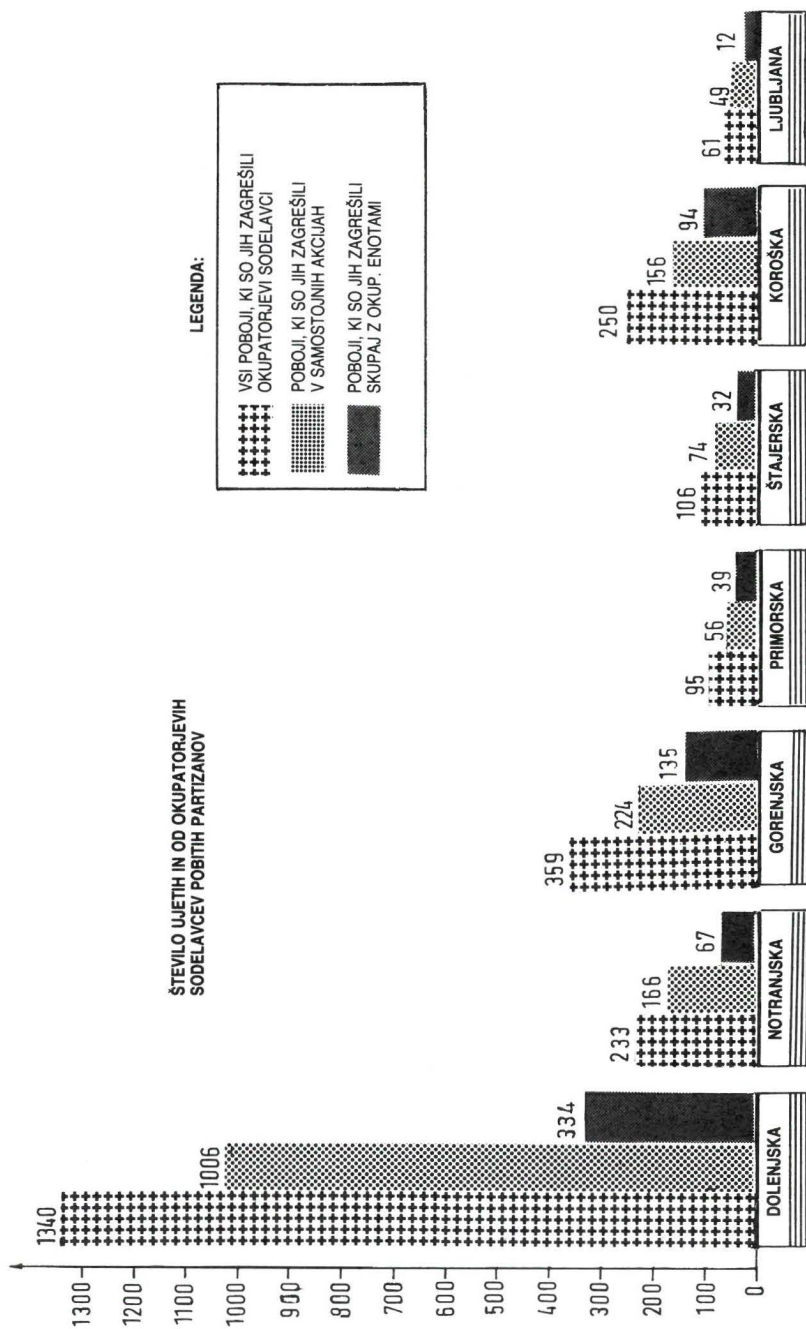
OBDOBJA POBOJEV	%	ŠT. POBITIH
2. POLLETJE 1942	14	348
1943 DO KAPIT. ITAL.	9	215
1943 PO KAPIT. ITAL.	10	240
1944	42	1019
1945 DO 15. MAJA	25	622

**MESEČNO POPREČJE POBOJEV UJETIH PARTIZANOV, KI SO JIH
ZAGREŠILI PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI**

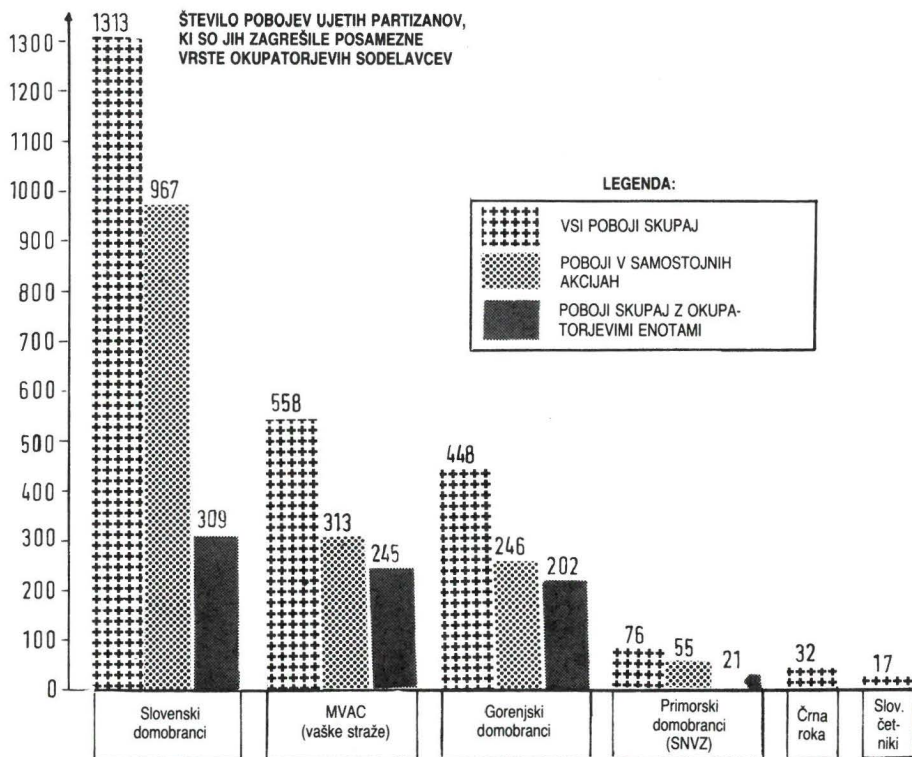
MESEČNO V POSAMEZNIH OBDOBJIH POBOJEV

POKRAJINE, KJER SO OKUPATORJEVI SODELAVCI ZAGREŠILI
POBOJE UJETIH PARTIZANOV

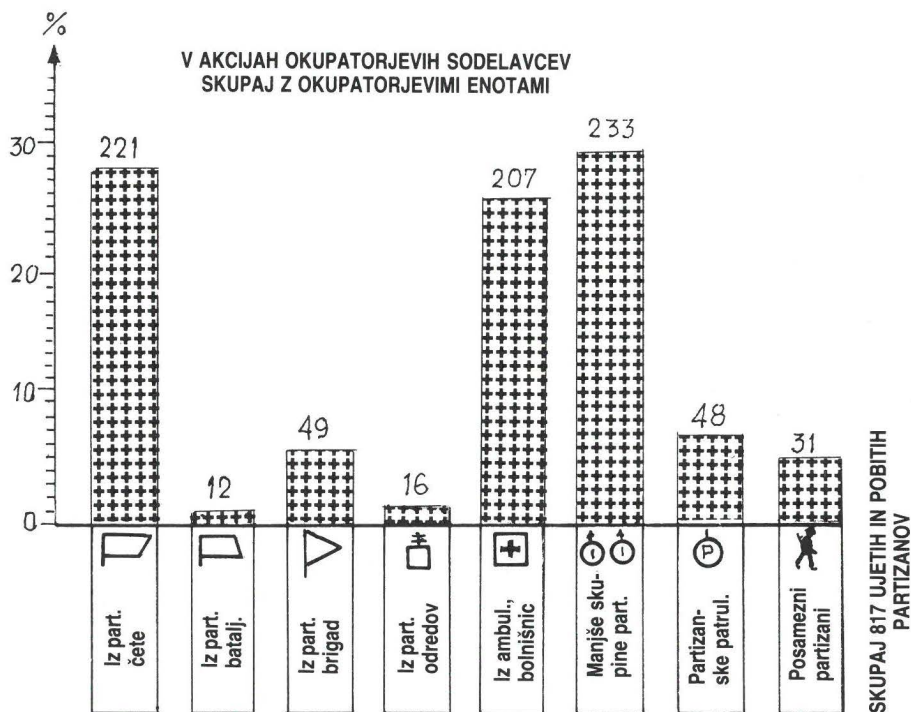
Grafikon št. 11
(k besedilu na straneh 436–437)

STORILCI, KI SO ZAGREŠILI POBOJE UJETIH PARTIZANOV

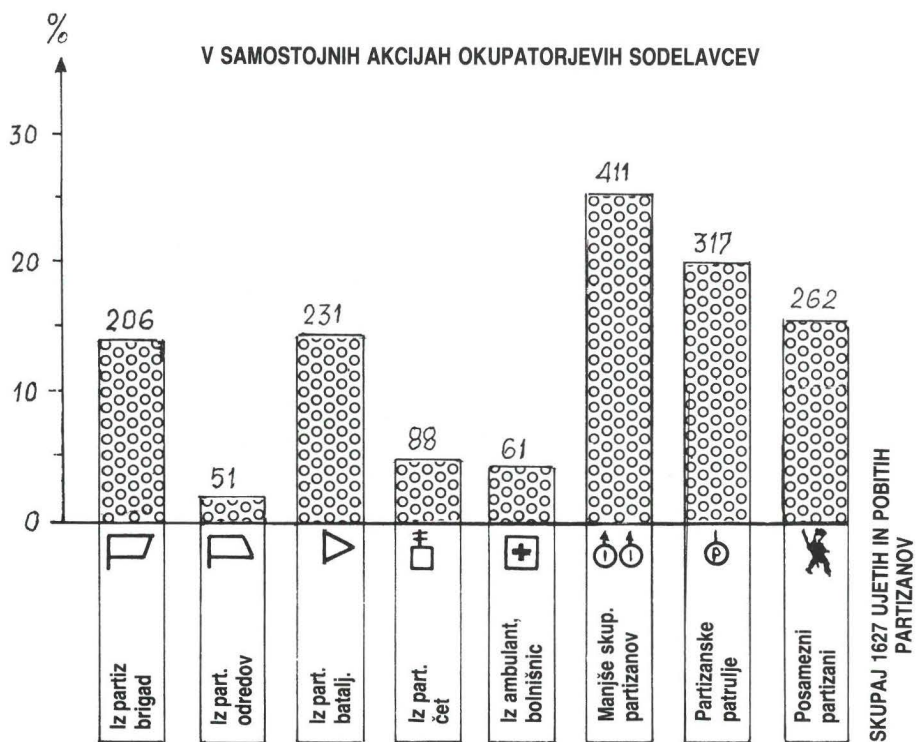

MOČ PARTIZANSKIH ENOT IN ŠTEVILO IZ TEH ENOT UJETIH
 IN OD OKUPATORJEVIH SODELAVCEV POBITIH PARTIZANOV

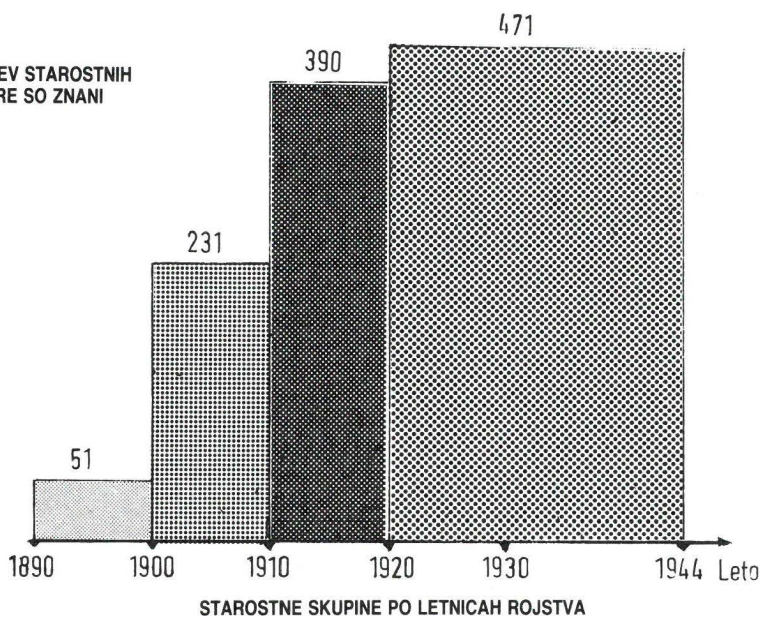
V SAMOSTOJNIH AKCIJAH OKUPATORJEVIH SODELAVCEV

Grafikon št. 13
(k besedilu na straneh 441–442)

STAROSTNE SKUPINE TISTIH UJETIH PARTIZANOV,
KI SO JIH POBILI SODELAVCI OKUPATORJA

SKUPAJ 1142 ŽRTEV STAROSTNIH
SKUPIN, ZA KATERE SO ZNANI
PODATKI

Sklepna beseda

Moj namen je, da objavim večino zločinov okupatorjevih sodelavcev nad pripadniki narodnoosvobodilnega gibanja. V treh knjigah bom strnil podatke o zločinih v čim bolj celovit mozaik.

Ta knjiga je prva iz obsežne monografije.

Druga knjiga bo obsegala umore, ki so jih zagrešili okupatorjevi sodelavci nad aktivisti in simpatizerji OF in drugimi rodoljubnimi Slovenci.

V tretji knjigi bom obravnaval primere smrti partizanov, ki so padli v bojih s pripadniki Prostovoljne protikomunistične milice, ki so jih vodili Italijani, in pripadniki Slovenskega domobranstva, ki so jih vodili Nemci, ter partizane, ki so padli v bojih z drugimi okupatorjevimi sodelavci. V tretji knjigi bodo tudi seznanjeni tistih ranjenih partizanov, ki so zaradi težkih ran umrli že med prevozom v bolnišnice ali pa v partizanskih bolnišnicah, potem ko so bili ranjeni v bojih z okupatorjevimi sodelavci.

Skoraj polovica pobojev, ki so jih zagrešili slovenski kvislingi nad partizani, je bila doslej zabeležena le v številnih arhivih. Javnost z zločini okupatorjevih sodelavcev ni bila seznanjena. Za nje so sicer vedeli številni soborci ali njihovi sorodniki, vendar je mnoge med njimi še vedno treba iskati med grobovi neznanih žrtev okupatorjevih sodelavcev.

Še vedno ni znano, kateri partizani in aktivisti ter simpatizerji OF so v skupinah še neidentificiranih žrtev in koliko je še partizanov in aktivistov ter simpatizerjev OF, ki niso še odkriti kot žrtve slovenskih kvislingov. Iz proučenega gradiva lahko trdim, da jih je še nekaj desetina odstotkov več kot sem doslej mogel odkriti.

Že doslej odkriti zločini okupatorjevih sodelavcev so grozljivo obsežni.

V sedmih letih sicer zelo intenzivnega dela nisem mogel raziskati vseh virov, v katerih so zabeleženi zločini slovenskih kvislingov nad ujetimi partizani in aretiranimi aktivisti, simpatizerji OF in drugimi Slovenci. Za popolnejšo raziskavo bi moral imeti dosti več pomočnikov - raziskovalcev. Navzlic temu pa lahko ugotovim, da so okupatorjevi sodelavci v Sloveniji v obdobju od junija 1942 do 11. maja 1945 večinoma v samostojnih akcijah, delno pa skupaj z okupatorjevimi enotami ujeli in pokončali ali na drugačen način zagrešili zločine nad 2444

slovenskimi partizani oziroma 2484, če upoštevamo evidentirane smrti tistih, ki so jih ujeli domobranci in so umrli v taboriščih.

Po doslej zbranih podatkih so okupatorjevi sodelavci razen tega povečini sami ali skupaj z enotami okupatorjev aretirali in nato pobili nad 3050 aktivistov in simpatizerjev OF ter drugih Slovencev. Podatek ni dokončen, ker preverjanje še teče.

Še bolj potrebno je preveriti zbrane podatke o partizanih, ki so padli v bojih z okupatorjevimi sodelavci. Kaže, da je v bojih z okupatorjevimi sodelavci padlo med 4500 do 5500 slovenskih partizanov. Bolj natančno pa bo njihovo število šele, ko bo izdelana kartoteka za vse žrtve - partizane Narodnoosvobodilne vojske in partizanskih odredov Slovenije, ki so padli v bojih z okupatorjevimi sodelavci.

Žal do sedaj še nimamo uradnega popisa žrtev vojne v Sloveniji 1941-1945. Zato tudi ni bilo znano, da so okupatorjevi sodelavci, predvsem pripadniki Prostovoljne protikomunistične milice, ki so jih vodili Italijani, in Slovenskega domobranstva ter Gorenjskega domobranstva, ki so jih vodili Nemci, in Slovenskega narodnovarnostnega zbora na Primorskem, sami ali ob sodelovanju okupatorskih enot zagrešili 95 odstotkov vseh zločinov. Samo pet odstotkov zločinov so zagrešili drugi okupatorjevi sodelavci. To skupaj pomeni med deset in enajst tisoč umorov partizanov in aktivistov oziroma zaradi njih ali od njih padlih partizanov v boju ali umrlih od ran, ki so jim jih zadali okupatorjevi sodelavci.

Število deset do enajst tisoč žrtev, za katere so krivi okupatorjevi sodelavci, sestavljajo: 2484 pobitih ujetih partizanov, nad 3000 pobitih aktivistov OF in 4500 - 5500 partizanov, ki so padli v bojih z njimi.

Seveda to niso končne številke, saj niso ugotovljeni zločini še nekaterih drugih okupatorjevih sodelavcev. Mednje štejem zločine čet in bataljonov Wehrmannschafta na Gorenjskem in še posebej na Štajerskem, ki so ga ustanovili Nemci. Sestavljali so jih povečini Slovenci. Tudi zločinci iz vrst tako imenovanih "Gegenband", ki so jih prav tako ustanovili Nemci, imajo na vesti okoli 1000 umorjenih in pobitih partizanov, aktivistov in simpatizerjev OF in drugih zavednih Slovencev zlasti na Gorenjskem in tudi na Štajerskem. Ugotovljeni niso niti zločini hrvaških ustašev, zlasti na območjih, ki so mejila z Neodvisno državo Hrvaško, kjer so jih zagrešili več kot 500. Prav tako niso evidentirani zločini srbskih četnikov in nedičevcev v zadnjem letu vojne, ki so jih zagrešili predvsem v Slovenskem primorju, kamor so se v domeni z nacisti umaknili iz Srbije. Vse to še čaka raziskovalce.

Čas in območja največjih zločinov nad ujetimi partizani

Znano je, da so prve žrtve okupatorjevih sodelavcev iz vrst ujetih partizanov padle že junija in julija 1942. Ujetnike so pobijali pripadniki lažnega "Štajerskega bataljona" pod Gorjanci, malo kasneje pa pripadniki MVAC tako imenovane Legije smrti, ki so jo organizirali, oborožili in plačevali italijanski okupatorji. Zadnje umore pa so zagrešili pripad-

niki gorenjskega domobranstva nad ranjenimi in ujetimi partizani v okolici Porezna in drugod po Škofjeloškem, in sicer v marčevski ofenzivi in tudi aprila 1945. Najbolj krvav in eden najbolj grozljivih pobojev, ki je bil obenem zadnji, pa je napad dveh domobranskih bataljonov na dva bataljona Bračičeve brigade in bataljon Koroškega odreda pri Borovljah 11. maja 1945, tri dni po uradni kapitulaciji nacistične Nemčije in vseh čet pod njenim poveljstvom, kamor so nedvomno spadali tudi slovenski domobranci.

Ponoviti je treba, na katerem območju so okupatorjevi sodelavci zagrešili največ zločinov nad ujetimi slovenskimi partizani. To je bilo na Dolenjskem in Notranjskem, kjer so izvedli kar 73 odstotkov pobojev, na Gorenjskem 16 odstotkov, v Zasavju in na Štajerskem ter Koroškem 7 odstotkov, na Primorskem pa 4 odstotke od dosedaj evidentiranih pobojev.

Dve tretjini ujetih partizanov so pobili okupatorjevi sodelavci sami.

Od dosedaj ugotovljenih pobojev ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov so pripadniki lažnega Štajerskega bataljona, Legije smrti, vaških straž, domobrancev, odredov tako imenovanih slovenskih četnikov in pripadnikov Črne roke zagrešili skoraj 67 odstotkov oziroma skupaj 1627 dosedaj evidentiranih pobojev. Drugo so poboji, ki so jih zagrešili skupaj z enotami okupatorjev. Teh je dosedaj evidentiranih skupaj 817. Sem je treba prišteti še 40 partizanov, ki so jih ujeli pripadniki tako imenovane Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC) in zlasti Slovenskega domobranstva ter jih izročili okupatorjem. Ti so jih poslali v koncentracijska taborišča, kjer so umrli predvsem v nemških taboriščih. Tovrstne zločine je bilo najtežje ugotavljati, ker primanjkuje podatkov, čeprav je znano, da je bilo takih primerov umorov ujetnikov precej več.

O dilemi: partizani in aktivisti OF

V prvo knjigo sem uvrstil poboje, ki so jih zagrešili sodelavci okupatorjev nad ujetimi partizani in pripadniki Narodne zaščite, ki so bili del partizanskih čet oziroma NOV in PO Slovenije, ne glede na to, ali so bili oboroženi ali ne.

V drugi knjigi pa bodo zbrani poboji, ki so jih zagrešili okupatorjevi sodelavci nad aktivisti in simpatizerji OF in drugimi rodoljubnimi Slovenci. Povečini so jih aretirali doma ali v okolici doma in neoborožene. Oboroženih je bilo zelo malo, bili so iz vrst tistih aktivistov, ki so bili v ilegali in živeli enako življenje kot partizani v vojnih enotah. Ker so delovali na terenu kot aktivisti OF, jih ni bilo mogoče uvrščati med partizane vojaških enot. To je eden pomembnejših razlogov za delitev na partizane in aktiviste OF.

Zame kot avtorja je bil pomemben tudi praktični razlog za to delitev. Gre preprosto za dejstvo, da bi priprava celotnega seznama žrtev nasilja okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi partizani ter aktivi-

sti in simpatizerji OF zahtevala precej več časa, knjiga pa bi bila preobsežna. Zato sem se takšnim željam, ki sem jih med delom slišal kar precej, odločno upiral. Delo sem nadaljeval, kot sem si ga prvotno začrtal.

Kateri vojni zločini okupatorjevih sodelavcev v knjigi niso zajeti?

Med zločini okupatorjevih sodelavcev, ki jih v knjigi le izjemoma obravnavam, so tudi zelo pogosti primeri ovajanja oseb, za katere so vedeli, da so bili sodelavci OF ali pa partizani na obisku doma ali na bolezenskih dopustih. Ti ljudje so prišli v roke vaškim stražam, kasneje pa domobrancem ali okupatorjevi vojski in bili pobiti.

Prav tako ne obravnavam večine tistih rodoljubnih Slovencev, ki so jih poslali v koncentracijska taborišča ali pa na sojenja, na katerih so jim izrekli smrtne obsodbe ali jih uvrščali med talce. Vse to so delali po posebnih seznamih, ki so jih za okupatorja sestavljali domači klerofašistični krogi. Tudi med temi so bili izdani partizani, ki so bili na obisku, ali ranjenci na zdravljenju doma ali pri sorodnikih. Prav tako niso ugotovljeni tisti zločini, ki jih lahko opredelimo kot moledovanje fašistov, naj bi "verne fante" vrnili iz internacijskih taborišč, da bi lahko vstopili v njihovo službo v enote Protikomunistične milice. Brezobzirno pa so v laških taboriščih pustili umreti tiste, ki niso bili označeni kot "naši". Za vse to je še premalo zanesljivih dokazov.

Prav tako niso navedeni vojni zločini skrajno sramotnega domobranskega ovaduštva, ki je povzročil smrt številnih nedolžnih prebivalcev vasi in trgov po Dolenjski in Notranjski pa tudi partizanov. Med primere ovaduštva, katerih posledica so bili nemški letalski napadi, je treba šteti zlasti tiste na Sodražico, Ribnico in Novo vas 25. januarja 1944, na Žužemberk v februarju 1944, na več vasi okoli Novega mesta pa tudi na Kozarišče in Babno polje na Notranjskem 25. februarja 1944, na vas Rob 28. marca 1944, ki so jo nato nemška letala z bombami skoraj popolnoma porušila, pa tudi na vasi Dane, Lipovščica, Glinice, Zapotok in Sv. Gregor, kjer so porušili tudi hiše domobrancev in njihovih svojcev. Po izdaji župnega upravitelja v Hinjah, F. K., so Nemci bombardirali vasi Hinje, Hrib, Lopato, Lipje in Žvirče 11. aprila 1944, pri čemer partizanske enote, ki so se zadrževale tam, niso imele škode, pod ruševinami pa je bilo pokopanih dvajset nedolžnih prebivalcev in uničenih mnogo hiš.

Podobno so nemška letala zaradi domobranskega ovaduštva bombardirala takrat tudi Budganjo vas in Reber pri Žužemberku ter Dišečo vas.^{*1}

Prav tako ne obravnavam požigov slovenskih vasi, zaselkov in posameznih hiš ter gospodarskih poslopij pripadnikov narodnoosvobodilnega gibanja, ki so jih zagrešili pripadniki MVAC in domobranci. Menim, da je še enkrat pomembno poudariti, da v knjigi med žrtvami,

^{*1}Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. 34, 36, 38, 42 in 47.

ki so jih pokončali pripadniki MVAC in domobranci, niso upoštevani tisti partizani, ki so padli v boju z njimi in ki so v resnici najštevilnejša skupina njihovih žrtev. Kot pravi dr. Makso Šnuderl: "...bi se tudi o tem dalo govoriti. Zakaj mi (to je partizani, opomba avtorja) smo v sveti domovinski vojni, oni pa so zavezniki okupatorjev, mi v pravični, oni v krivični vojni, v kateri so tudi vsa vojna dejanja celo po mednarodnem pravu vojni zločini."²

Dr. Šnuderl je tedaj menil, da "ta stvar naj zato ostane odprta". To pomeni, da naj se za vojne zločine domobrancev šteje tudi ustrelitev partizanov v boju. Menim, da v širšem kontekstu misel dr. Šnuderla še kako drži in da bi, ob upoštevanju teh razlogov, lahko šteli za vojne zločine pripadnikov MVAC in domobrancev tudi ustrelitve partizanov v bojih z njimi. Kljub temu, kot že rečeno, takih primerov nisem uvrstil v to knjigo, bodo pa uvrščeni v posebno knjigo domobrantskih zločinov.

Usoda okupatorjevih sodelavcev, ki so zagrešili vojne zločine nad ujetimi in ranjenimi slovenskimi partizani

Iz monografij partizanskih brigad in odredov in drugih podatkov, ki so mi bili dostopni, predvsem iz partizanskih virov, sem ugotovil, da so partizanska sodišča v času od junija 1942 do kapitulacije Italije obsodila na smrt in ustrelila 53 ujetih pripadnikov Prostovoljne protikomunistične milice in slovenskih četnikov od skupaj 230 ujetih ali 23 odstotkov.

Druge so partizanske enote izpustile ali so prestopili v enote NOV in PO Slovenije, za šest odstotkov teh pa usoda ni znana.

Za 53 na smrt obsojenih in nato ustreljenih je bila taka kazen izrečena, ker je bilo dokazano, da so pobijali ujete partizane in aktiviste in lovili posameznike ali skupine partizanov in aktivistov OF, ali samostojno ali v sodelovanju z italijanskimi okupacijskimi enotami. Nekaterim so dokazali še nekatere druge zločine proti partizanski vojski in proti organizacijam OF na terenu.

Po kapitulaciji Italije od 9. septembra 1943 do konca oktobra 1943 so enote MVAC in slovenski četniki doživeli totalno razsulo, saj jih je od 6.500 pripadnikov MVAC na tak ali drugačen način v partizanske roke prišlo več kot 4.000, okoli 2.000 pa se jih je pridružilo nemškemu okupatorju. Partizani tedaj nikakor niso kar vse vprek začeli maščevalno pobijati razoroženih sovražnikov. Prav to pa so ti na vsak način poskušali že med vojno in zlasti po njej naprtiti partizanom. Nekateri domobranci in njihovi nasledniki to poskušajo "dokazati" še danes.

Nasprotno, iz dosegljivih virov monografij brigad, odredov in divizij ter drugih partizanskih virov in dokumentov, ki niso upoštevani v monografijah, sem lahko ugotovil, da so partizanska brigadna, odredna in zlasti področna vojaška sodišča obsodila na smrt in ustrelila skupaj

²Dr. Makso Šnuderl, isti vir, str. 155.

159 ujetih pripadnikov MVAC in četnikov. V to število je vključenih tudi 16 obsojenih voditeljev oziroma poveljnikov slovenskih četnikov in MVAC na znanem kočevskem procesu. Velika večina obsodb je bila izrečena za dokazano odgovornost ali neposredno udeležbo pri umorih ujetih ali ranjenih partizanov oziroma aretiranih aktivistov OF pa tudi za druge vojne zločine.

Po precej nepopolnih podatkih so partizanske enote v času od novembra 1943 do maja 1945 ujele 283 domobrancev. Sem so všeti tudi tisti z Gorenjske in s Primorske, vendar le tisti, ki so prišli v ujetništvo po uspešno izvedenih partizanskih napadih na njihove utrjene postojanke. Tisti iz manevrskih bojev, bojev v zasedah in v diverzijah skorajda niso upoštevani. Od 283 ujetnikov so partizanska sodišča obsodila na smrt 100 (ali dobro tretjino).

Večina, ki je bila na smrt obsojena in ustreljena, je, podobno kot je poprej omenjeno za ustreljene pripadnike MVAC, bila na najstrožjo kazen obsojena od brigadnih in odrednih pa tudi področnih vojaških sodišč zaradi dokazanih jim umorov ujetih partizanov in aktivistov in zaradi drugih težkih vojnih zločinov.

Po osvoboditvi je bil manjši del vojnih zločincev iz vrst MVAC in zlasti domobranstva na podlagi dokazanih obtožb, ki so jih pripravila okrožna javna tožilstva, in dokazov organov OZNE ter Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov, obsojen na smrt. Nekatere med njimi so obesili oziroma ustrelili, marsikaterim pa so smrtno kazen omilili in zamenjali z dolgoletnim zaporom.

Med njimi niso bili le taki, ki so jih zahodni zavezniki vrnili Jugoslovanski armadi, ampak jih je precej ostalo v domačih gozdovih. Razen tega so del dolenjskih domobrancev ujeli pri Rimskih Toplicah in takoj poslali v Teharje.

Z domobranci, ki so jih zavezniki vrnili, se povečini ni ravnalo tako. Iz izjav izpuščenih ali pobeglih lahko sklepamo, da so preostale obsodili po kratkih zaslišanjih in to tajno. To seveda ni v skladu z mednarodnim vojnim pravom in načeli pravne države. Tako je dovolj jasno izpričano, da je torej velik del pripadnikov Slovenskega domobranstva in Gorenjske samozaščite, med katerimi je bilo nedvomno precej vojnih zločincev in so bili obsojeni in pobiti v Rogu in Teharjah, prestal standardna in precej splošna zasliševanja. Na podlagi zaslišanj so bili obtoženi vojnih zločinov. Poveljniški kader so izločili in na podlagi omenjenih obsodb ustrelili, vse seveda po nekakšnih predhodnih tajnih procesih. Mladoletne domobrance so povečini izpustili. Za ostale domobrance so pri obsodbah uporabili do takrat zbrane podatke komisij za ugotavljanje vojnih zločinov in poročila s terena.

Znano je, da je precejšnjemu delu slovenskih domobrancev in četnikov ter drugih okupatorjevih sodelavcev uspelo zbežati, še preden so zavezniki konec maja 1945 izročili nekaj več kot polovico domobrancev enotam JLA. Takrat je uspelo zbežati po svetu okupatorjevim sodelavcem, ki jih lahko uvrstimo v naslednje skupine:

- "skoraj vsa domobranska poveljstva, od četnih sestavov navzgor, Organizacijski štab in drugi organizatorji domobranstva in številni domobranci;
- skoraj ves domobranski propagandni aparat, uredništvo Slovenskega domobranstva in listov posameznih enot;
- nekoliko okrnjeni (po Grčaricah) četniški sestav;
- precej pripadnikov politične policije;
- slovenski gestapovci z gorenjskih in štajerskih izpostav;
- skoraj vsi meščanski politiki raznih smeri, ki so se pridružili tistim, ki so že med vojno živeli zunaj;
- politični propagandni aparat;
- del slovenske duhovščine z najvišjim cerkvenim vodstvom."^{*3}

Mnogi med njimi so bili vojni zločinci, ki so bili - še posebej tisti iz prve alinee prejšnjega odstavka - odgovorni ali pa kar neposredni izvajalci številnih pobojev ujetih in ranjenih partizanov. Bivša Demokratična federativna Jugoslavija jih je zaman zahtevala od zaveznikov.

V preteklih petdesetih letih jih je veliko umrlo v emigraciji. Živih naj bi bilo le nekaj več kot deset tistih, ki bi utegnili biti obtoženi za vojne zločine še danes, če bi se vrnili v Slovenijo. Težko verjetno je, da jih je le tako malo, a tudi malo verjetno je, da bi bili obtoženi in obsojeni.

Nedvomno je številnim vojnim zločincem, zlasti morilcem ujetih partizanov in aretiranih aktivistov OF, uspelo ubežati pred pravično kaznijo, ki bi jih doletela, če bi dosledno upoštevali določbe mednarodnega vojnega prava.

Eden redkih opisov kaznovanja vojnih zločincev - domobrancev iz ene njihovih postojank je opis Štefanije Ravnikar-Podbevšek o urhovskih morilcih.^{*4}

Med drugim je navedla, da so "partizanske enote ob osvoboditvi zajele v bližini Celja večje število domobrancev, zlasti iz dolenskih postojank. Med njimi je bila večina urhovske posadke, ki je hotela skupaj z okupatorjem zbežati v Avstrijo. Vsi so bili kot vojni zločinci

^{*3}Milica Strgar, Nekaj pogledov na skoraj petinštirideset let slovenskega političnega begunstva, Borec, št. 5-6, leto 1989, str. 608. Milica Strgar je v članku Beg nekdanjih domobrancev iz taborišča Vetrinji, v Borcu 1992, str. 382-386, o številu vrnjenih domobrancev navedla razne njihove in druge vire. Po teh virih naj bi bilo število domobrancev, ki so jih Angleži vrnili enotam JA med 7.100 in 11.000. Še bolj se razlikujejo podatki iz raznih virov glede števila v poletnih mesecih 1945 pobitih domobrancev (od 7.000 do 11.300). V Beli knjigi, ki jo je v emigraciji izdal tako imenovani odbor borcev Slovenskega protikomunističnega odpora, pa je poimensko navedenih nekaj nad 5.000 pobitih vrnjenih domobrancev. Približno točni podatki o številu vrnjenih in o številu pobitih domobrancev prav gotovo ne bodo znani tako kmalu. To se bo zgodilo šele takrat, če bo končno izveden popoln vsedrjavni popis vseh žrtev vojne 1941 do 1945, vključno s povojno likvidacijo domobrancev. Za sedaj pa lahko velja moja ugotovitev, da je bilo maja 1945 vrnjenih nekaj več kot polovica vseh domobrancev. Mislim na skupno število domobrancev - okoli 13.000 - in več kot 2.000 gorenjskih domobrancev, kar ustreza številu 7.000-9.000 vrnjenih.

^{*4}Štefanija Ravnikar - Podbevšek, Sv. Urh, XIV. poglavje; Odkritje zločinov in obračun, str. 585-612.

postavljeni pred vojaško sodišče. Po kratkem dokaznem postopku so bili med drugim obsojeni na smrt in takoj justificirani: Polde Selan, Ivan Cankar, Anton Jakoš, Nikolaj Korošec in Matija Prepeluh. Nekateri, proti katerim ni bilo dovolj dokazov ali so bili še mladoletni, pa so bili izpuščeni. Tako je bil zaradi mladoletnosti izpuščen Avgust Cankar, takrat star 19 let". Sicer pa je šel del domobranske urhovske posadke proti Ljubelju in so ga zavezniki iz Vetrinja vrnili.

Znano je, da so domobranci s Sv. Urha v svoji postojanki in njeni okolici pobijali predvsem aktiviste, pristaše OF, pa tudi zgolj osumljene za sodelovanje z OF, na vesti pa so imeli tudi nekaj desetih ujetih partizanov.

O nadaljnji usodi morilcev s Sv. Urha Štefanija Ravnikar - Podbevšek piše: "Po osvoboditvi je enemu delu urhovskih zločincev sodilo naglo partizansko sodišče na Teharjah, drugi del pa je ušel čez mejo. Med zločinci, ki so ostali doma in se skrili, sta bila tudi morilca velikega kova Alojzij Svetek in Filip Lampič, oba iz Bizovika. Prvega so zaprli, drugi se je leto dni skrival. Ko so ga na prijavo vaščanov prijeli organi oblasti, jim je z zvijačo ušel. Pretihotapil se je čez mejo in odšel za Ivanom Koroščem, Petrom Čarmanom in še za drugimi v Argentino."⁵

Decembra 1945 je bil v "božičnem" procesu pred okrožnim sodiščem v Ljubljani obsojen na smrt z obešanjem vojaški kurat Peter Križaj, ki je sodeloval pri številnih zločinih urhovskih domobrancev. Bil je edini slovenski duhovnik, ki je bil obsojen na smrt z obešanjem.

Nadalje Podbevškova navaja,⁶ da je bila od 11. do 16. marca 1946 pred okrožnim sodiščem v Ljubljani razprava proti skupini domobranskih zločincev, ki je vnovič pokazala, kako zagrizeni zločinci s sodelavci so se zbrali na območju okrog Sv. Urha. Takrat je bil obsojen na smrt z obešanjem vojni zločinec iz urhovske posadke Alojzij Svetek, pet obtožencev, med njimi cerkveni ključar na Sv. Urhu Jakob Jesih in Avgust Cankar, pa je bilo obsojenih na smrt z ustrelitvijo. Kasneje so vseh pet pomilostili na večletni zapor.

Toliko je znanega o kaznovanju vojnih zločincev - domobrancev iz posadke na Sv. Urhu.

Poskusi zmanjševanja obsega domobranskih pobojev ujetih in ranjenih partizanov in zanikanje izredne krutosti pri pobojih.

Pričakovati je bilo, da nasprotniki narodnoosvobodilnega gibanja in vsi aktivni pa tudi drugi okupatorjevi sodelavci ne bodo priznali zločinov domobrancev in drugih okupatorjevih sodelavcev, ki so jih izvrševali nad ujetimi partizani in aretiranimi aktivisti. Kjer pa njihovih zločinov enostavno ni bilo mogoče povsem zatajiti, so njihovi zagovorniki in preostali domobranci ubrali in še danes ubirajo drugo taktiko. Povsod, kjer gre za primere dokazanih pobojev, jih po obsegu

⁵Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 603-604.

⁶Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh, str. 606.

zmanjšujejo in zanje iščejo vse mogoče izgovore. Med najpogostejšimi izgovori, ki to niso, sodijo trditve, da je bila takrat pač državljanska vojna in da se razumljivo takrat take stvari dogajajo. Tako naj bi bili v državljanski vojni vojni zločini po njihovem menda dovoljeni. Gre torej za tezo, da je bila na Slovenskem (zlasti na Dolenjskem in Notranjskem) med NOB v resnici državljanska vojna. Za to tezo se ogrevajo in jo zagovarjajo poleg precejšnjega dela slovenskih politikov zlasti iz desničarskih strank tudi nekateri poklicni zgodovinarji. To je v prid tistim, ki hote ali ne hote zagovarjajo utemeljenost pobojev ujetih partizanov, ker so bili pač v "državljski vojni" na nasprotni strani.

Zagovornikov teze o državljanski vojni na Slovenskem še malo ne moti, da so morilci ujetih partizanov in aretiranih aktivistov vsi po vrsti od okupatorja prejeli plačo in posebne nagrade ter odlikovanja za svoje zločinsko delo, da jih je okupator oblačil, hranil in oboroževal, da so mu bili disciplinsko odgovorni in da so bili vseskozi, do njihovega preboja čez Dravo, pod poveljstvom okupatorskih oficirjev. V vrsto izgovorov za tu obravnavane vojne zločine okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi partizani sodi tudi njihova trditev, češ "vsi smo to počenjali". Ta trditev je prav tako lažna. Ujete okupatorjeve sodelavce so partizani usmrtili v veliki večini na podlagi obsodb vojaških sodišč NOV in PO Slovenije, ki so jo priznali zavezniki, za storjene zločine nad pripadniki te vojske in nad drugimi pripadniki narodnoosvobodilnega gibanja.

Trditve o obsegu domobranskih pobojev ujetih in ranjenih partizanov in aretiranih aktivistov OF domobranci na splošno zanikajo, pa tudi, da je pri umorih, ki so jih zagrešili, prihajalo do skoraj množičnih pojavov izjemne krutosti, surovosti in sadizma. To smo lahko ugotovljali tako v primerih zanikanja krutosti na morišču pri Sv. Urhu, kot tudi pri pobojih ujetih ali ranjenih partizanov 4. bataljona Cankarjeve brigade na Javorovici in v številnih drugih primerih. Res je namreč, da gredo dokazane domobranske krutosti bolj težko skupaj z domobranskimi vojnimi kurati - duhovniki pri domobranskih enotah, z njihovimi mašami, spovedmi in obhajili domobrancev, tudi takih, za katere je bilo ugotovljeno in splošno znano, da so bili notorni in sadistični morilci.

O grobovih in pokopih ter spomenikih in spominskih ploščah partizanom, ki so bili kot ujetniki ali ranjenci žrtve pobojev okupatorjevih sodelavcev.

Najprej je treba poudariti, da za številne pobite ujete partizane ni bilo mogoče najti groba, še več pa je v knjigi primerov, ko se za grobove pobitih partizanov ve, ni pa znano, kateri nesrečni ujeti partizani so v njih pokopani.

Številni so primeri, ko sem iz kartoteke padlih v Inštitutu za novejšo zgodovino v obvestilu o smrti, ki so mu dali naslov Za svobodo padli borec, ugotovil, da so pobitega ujetega partizana kasneje soborci pokopali na kako pokopališče, priča za pokop pa je župnik, kaplan ali kdo iz cerkvenega odbora (poleg prič, običajno dveh partizanov).

To pomeni, da so bili mnogi pogrebi cerkveni, če le ni bilo sovraštvo preveliko ali če se duhovniki niso zbali maščevanja. Neredko so okupatorjevi sodelavci sploh prepovedali cerkveni pokop partizanov in njihove pokope na pokopališča. Če so jih okupatorjevi sodelavci pokopali, so jih navadno zunaj pokopališč.

Mnogi pobiti partizani (pa tudi drugi padli) so bili začasno namerano skrivno pokopani, potem ko so jih našli pobite drugi partizani. Na skritih mestih so jih pokopali zato, da se nad njihovimi posmrtnimi ostanki ne bi znašali domači okupatorjevi sodelavci. Dogajalo se je namreč, da so domobranci uničevali že urejene in s cvetjem okrašene grobove partizanov.

Po osvoboditvi so svojci pobitih ujetih partizanov dostikrat sami ali s pomočjo Federalnega odbora za organiziranje prenosov posmrtnih ostankov padlih borcev pri Ministrstvu za notranje zadeve Narodne vlade Slovenije (skrajšano v tej knjigi: Federalni odbor za prenos posmrtnih ostankov padlih borcev) posmrtne ostanke pobitih ujetih partizanov prenesli na domača pokopališča v družinske grobnice ali pa na

tab XII. SMOG Brigade
29.VII.
položaj 44

ZA SVOBODO PADLI BORCI

Ime in ime Šmolcer Franc
Partizansko ime .....
Datum in kraj rojstva 22.V.1927.
Belče Vrh
borec.
Položaj in čin .....
28.II.1944.
V NOV vstopil .....
27.VII.1944.
Padel dne .....
Kje je padel Babna gora
Svojei obvesceni ne
Selce pri Dobrniču
Grob padlega pom. politkomisarja II. bataljona.
Priča .....
Opomba Spremo in orožje zaplenil sovražnik, bil je ranjen in ga je sovražnik ubil.

Smrť fašizmu - svobodo narodu!

Litkomisarja
Bjutarja Jovi
Nov Komandanta - Jovi
Kerikid

Stat. Kom. podofic. pole. . . . .
VII. Korpusa NOV in POJ
Položaj I.VIII. . . . . 1944.

ZA SVOBODO PADLI BOREC

Ime in priimek. BIČEK, T. o. m. o . . . . .
Čin in položaj. . . . .
Partizansko ime . . . . .
rojen dne . . . . . 20.II.1901. . . . .
v Ameriki . . . . . občina . . . . .
vstop v NOV . . . . . 9.IX.1943. . . . .
padel dne . . . . . 26.VII.1944. . . . .
v . . . . . Gaberju . . . . .
svojei obvesčeni, obvesceni in ga pol
pali . . . . .
grob padlega v . . . . . Gaberje . . . . .
priča Kmet Marija Mehovc-Podgrad . . . . .
opombe, rei, po material in re. med po
u-tevil doma, kje b so ga dobili beli
in ga zaklali . . . . .
Smrť fašizmu - svobodo narodu!

Politkomisar:
Cvetkov Jovi
Nov Komandanta:
Franc Jamb

Dva primera izpolnjenih obrazcev ZA SVOBODO PADLI BORCI, partizanskih osmrtnic, ki so jih izpolnjevali v poveljstvih enot NOV in PO Slovenije v letih 1944 in 1945.

domača pokopališča padlih borcev NOV. Za številne ubite to ni bilo možno, saj so jih njihovi morilci zakopali neznano kje ali pa so ostali neznan v skupnih grobnicah na mestih pobojev oziroma na najbližjem pokopališču.

O spomenikih in spominskih ploščah na grobovih pobitih ujetih partizanov ali pa spomenikih in ploščah na mestih, kjer so take poboje izvajali, lahko ugotovim, da se večina spominskih plošč, spomenikov in napisov ujema z resničnimi dogodki tako glede podatkov o mrtvih kot o datumih in krajih njihove mučeniške smrti z navedbo storilcev. Na spomenikih ali ploščah je največkrat navedeno, da so jih ubili MVAC, domobranci, okupatorjevi sodelavci ali domači izdajalci in podobno. Kljub tej splošni ugotovitvi je na nekaterih spominskih ploščah in spomenikih navedeno le, da so pobiti ujeti partizani "padli borci" brez navedbe storilcev. V nekaterih primerih pa je na ploščah in spomenikih napisano, da so pobiti ujeti partizani "padli od sovražnika" ali "od okupatorja", kar ni bilo res, ali pa so na napisih netočni podatki,

Štab X. SNOB Ljubljanske - XVIII. div.
 Položaj ... 1944.

ZA SVOBODO PADLI BOREC

Ime in priimek ... *Perce Jina*
 partizansko ime .....
 rojen dne ... 1927
 v ...
 v NOV vstopil ... 1944
 padel dne ... 1944
 padel v .....
 svojci obveščeni .....
 grob padlega v .....
 priča .....
 opomba .....
 Št. fašizma - Svoboda narodov
 Poltikomisar: ..... Komendant: .....

119.44.
 Položaj ... 1944.

ZA SVOBODO PADLI BOREC ✓

Ime in priimek ... *Tomaz Janez*
 partizansko ime .....
 rojen dne ... 1925
 v .....
 v NOV vstopil ... 1943
 padel dne ... 1944
 padel v .....
 svojci obveščeni .....
 grob padlega .....
 priča .....
 opomba .....
 S.F. S.N.I.
 BRIGADA XI
 Politkomisar: ..... Komendant - maj. *Matovc*
 NOV in PO SLOVENIJE

Še dva primera izpolnjenih obrazcev ZA SVOBODO PADLI BORCI, partizanskih osmrtnic, ki so jih izpolnjevali v poveljstvih enot NOV in PO Slovenije v letih 1944 in 1945.

da jih je pokončal okupator in njegovi domači sodelavci, čeprav je znano, da so bili storilci tistih pobojev izključno le okupatorjevi sodelavci.

Ko opozarjam, da je več primerov netočnega ali popolnoma napačnega pisanja na napisih, vklesanih na spomenike in spominske plošče, ki se nanašajo (tudi) na druge žrtve nasilja okupatorjevih sodelavcev, seveda ne mislim, da bi bilo treba zaradi tega izdelati nove spominske plošče za žrtve nasilja domobrancev in drugih sodelavcev okupatorja in jih z natančnim seznamom imen in priimkov žrtev vzdati v farne cerkve oziroma kapelice, kot to počne domobranska stran že nekaj let. Predlagam le, da se taki napisi na spomenikih in spominskih ploščah žrtvam nasilja okupatorjevih sodelavcev pri morebitni prenovi ustrezno popravijo.

V zvezi s postavljanjem nagrobnih plošč domobrancem naj navedem 10. točko Spomenice o stališčih in pogledih ZZB Slovenije: "V skladu z umiritvijo pa niso pojavi, ko se ob postavljanju nagrobnih plošč padlim domobrancem javno razglaša, da so padli kot nekakšni mučenci za vero. Sprašujemo se: ali se lahko slovenska katoliška Cerkev odpoveduje vsem tistim številnim kristjanom in tudi duhovnikom, ki so sodelovali v narodnoosvobodilnem boju ali ki so zaradi svojega prepričanja kot Slovenci in protifašisti izgubili življenje ali trpeli v fašističnih in nacističnih ječah ter taboriščih? Prepričani smo, da lahko prav slovenska katoliška Cerkev veliko pripomore, da ne bi prišlo do nadaljnjega poglobljanja sovraštva in delitev."⁷

Ko že navajam besedilo Spomenice, naj dodam, da je škoda, ker v njej ni podatkov - kot je zapisal Vladimir Kavčič - o žrtvah osvobodilnega gibanja. Podatki o teh so zbrani in dosegljivi. V Spomenici bi jih kazalo navesti in znova opozoriti mlade generacije, da je osvobodilno gibanje uživalo množično podporo. Podpora ni bila zgolj deklarativna ali celo izsiljena, ampak resnično povezana z velikim tveganjem, pogosto celo s smrtno nevarnostjo.⁸

Dodal bi še, da bi lahko pri tem uporabili tudi podatke, ki sem jih zbral in jih objavljam v tej knjigi.

Partizani, ki so jih ujeli in pobili okupatorjevi sodelavci so predstavljali številčno večji del žrtev slovenskega naroda med narodnoosvobodilnim bojem v velikem taboru svobodoljubnih sil sveta, kot je bilo znano doslej.

Boj slovenskega naroda proti okupaciji ter za narodno in socialno osvoboditev je potekal v okviru splošnega protifašističnega boja.

⁷SPOMENICA o stališčih in pogledih Zveze združenj borcev in udeležencev narodnoosvobodilnega boja Slovenije v zvezi s predvideno "obravnavo nekaterih odprtih vprašanj iz novejšje zgodovine" v Državnem zboru Republike Slovenije (Stališča in sklepi DZ z 12. seje, 23. septembra 1993), objavljena v Svobodni misli, TV-15 z dne 14. januarja 1994

⁸Vladimir Kavčič, O zgodovinski odgovornosti - Sestavljalcem Spomenice, Svobodna misel, TV-15, št. 24, z dne 23. 12. 1993, str. 23.

Glede tega bi opozoril na misel prof. Zdravka Klanjščeka: "Pomoč osvobodilnim gibanjem sosednjih dežel ter pomoč njihovih protifašističnih gibanj in delavnih ljudi slovenskemu osvobodilnemu boju, sodelovanje zavezniških armad, tako Sovjetske zveze kot zahodnih držav, ter podpora drugih naprednih sil zavezniških držav so bili izraz široke mednarodne solidarnosti. V narodnoosvobodilnem boju niso bili Slovenci osamljeni, temveč so bili del velikanskega tabora svobodoljubnih sil sveta, ki so svoje moči združile v boju za svobodo narodov in za demokracijo, jih strnile v naporih, da z obličja zemlje zgine nacionalno in rasno zatiranje, človeštvo pa začne novo zgodovinsko obdobje miru in napredka."⁹

V narodnoosvobodilnem boju se je večina Slovencev in Slovenk "uprla usodi, ki sta nam jo že krojila napadalni fašizem in nacizem" in se tako "s svojim bojem pridružila veliki zvezi držav in narodov v vojni proti fašizmu, za obrambo civilizacije in svobode, izrecno tudi verske" in je tako vztrajala "v tem boju, ki je bil tudi boj za priznanje pravice slovenskega naroda ne le do življenja in socialne pravičnosti, temveč tudi do samoodločbe, do državne suverenosti in združitve."¹⁰

Večina slovenskega naroda se torej ni opredelila za drugo dilemo, torej ni držala križem rok, se vdala okupatorju na milost in nemilost, oziroma ni "celo z okupatorji prostovoljno sodelovala - pa bodisi zaradi lastne malodušnosti in strahu bodisi zaradi političnih in ideoloških predsodkov, drugačne politične predstave o tem, kakšna naj bi bila prihodnost slovenskega naroda po izgonu zavojevalcev."¹¹

Vendar pa so slovenski sodelavci okupatorjev med NOB zagovarjali lažno dilemo, saj so navajali, da je bilo na Slovenskem po njihovem le vprašanje za ali proti komunizmu. Oni so se skupaj z okupatorjem odločili za boj proti komunizmu, v resnici pa še za zelo močno in okupatorju zelo dobrodošlo pomoč v boju proti slovenskemu narodnoosvobodilnemu gibanju. Slovenski kolaboranti so torej okupatorju omogočili in mu pomagali, da svoje "brezobzirne ukrepe za izničenje slovenskega naroda in za zadušitev narodnoosvobodilnega gibanja prikriva s plaščem boja proti komunizmu. Vsa svoja dejanja proti upornemu slovenskemu ljudstvu ... so vedno utemeljevali z razglasi, da gre za "komunistične" bandite, čeprav pretežna večina teh žrtev ni imela s komunizmom nobene zveze."¹²

Dosedaj neznano precejšnje število ujetih ali ranjenih in kasneje pobitih partizanov, ki jih navajam v tej knjigi, je bilo pobitih zvečine pod pretvezo, da vsako sredstvo opravičuje cilj boja proti "komunističnim banditom".

⁹Zdravko Klanjšček v Narodnoosvobodilni vojni na Slovenskem 1941-1945, str. 1018.

¹⁰Vsi trije navedki v odstavku so iz tretjega odstavka 4. točke SPOMENICE, navedene pod opombo št. 7.

¹¹Navedek iz SPOMENICE kot pod op. št. 10.

¹²Navedek je iz zadnjega odstavka 6. točke SPOMENICE.

Poboji ujetih partizanov, ki so jih zagrešili pripadniki MVAC in domobranci so bili pomemben dejavnik v sklopu okupatorsko - domobranskega terorja, ki je imel za cilj preplašiti in odvrniti Slovence od narodnoosvobodilnega boja.

Nedvomno sta italijanski okupator z enotami tako imenovane Prostovoljne protikomunistične milice na Dolenjskem in Notranjskem kot tudi nemški okupator še v znatno večjem obsegu z enotami Slovenskega domobranstva, pa tudi na Gorenjskem in Primorskem, poskušala zaježiti in uničiti narodnoosvobodilno gibanje na Slovenskem in zlasti njegovo partizansko vojsko.

"Da bi prebivalstvo ustrahovali in ga odvrnili od tega, da bi pomagalo osvobodilnemu gibanju in se ga udeleževalo, pa so postrelili, pomorili, obesili ali zažgali okrog 19.400 civilnih oseb obeh spolov in vseh starosti ..." Mednje spada tudi že dosedaj ugotovljenih okoli 3050 postreljenih, pomorjenih, obešenih ali zažganih aktivistov in simpatizerjev OF.^{*13}

Po statističnih podatkih KUVZ in popisa padlih borcev naj bi v NOB padlo 16.000 slovenskih partizanov (kar pa nikakor ne more biti končna številka). Ko bo izveden popis vojnih žrtev, bo število prav gotovo drugačno, saj so jih okupatorjevi sodelavci večji del sami, delno pa tudi z okupatorjevimi enotami, ujeli in nato postrelili, pomorili, obesili ali zažgali več kot 2440. Velika večina partizanov pa je padla v boju z okupatorjem in njegovimi domačimi sodelavci.

Dr. Makso Šnuderl je že jeseni 1944 v uvodu svoje knjige Fašistično domobranski teror nad Slovenci zapisal, da je v njej "opisano najbolj žalostno poglavje slovenske zgodovine, poskus peščice nekdanjih oblastnikov rešiti za vsako ceno svoje položaje z oboroženo borbo in zločinom zoper naraščajoče novo slovensko osvobodilno gibanje ob strani Velike Britanije, Sovjetske zveze in Zedinjenih Držav Amerike, rešiti z umorom, ropom in požigom in navsezadnje z najhujšim, kar si morejo zamisliti človeški možgani, s sramotnim izdajstvom lastnega naroda. Opisano bodi poglavje, ki se lahko postavi ob bok srednjeveški inkviziciji in najmračnejšim zablodam človeštva, ki bi potrebovalo čopiče Goye v "Disastr'ros de la Guerra", da bi se samo približalo strahoti, pod katero trepeče slovenski narod. Imenuje se DOMOBRANSKO-FAŠISTIČNI TEROR."^{*14}

Ves teror, ki so ga ne samo dovoljevali Nemci in slovenski klerofašistični voditelji, ampak ga sistematično vse bolj spodbujali in stopnjevali, je bil preračunan in usmerjen v en sam končni cilj. Šlo je za nemško in domobransko verovanje, da bo prišlo do razkola protifašistične koalicije na dva dela: na eni strani ZDA ter Velika Britanija in na drugi strani Sovjetska zveza. Računali so - na srečo večine rodoljub-

^{*13}Navedek je iz knjige Narodnoosvobodilna vojna na Slovenskem 1941-1945 iz dela, ki ga je na str. 1018 napisal profesor Zdravko Klanjšček.

^{*14}Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror, str. III. (Uvod).

nih Slovencev so se močno ušтели - da bodo prišli na oblast spet slovenski klerofašistični voditelji (saj vendar Slovenija pomeni vrata v Srednjo Evropo) in bodo vsi domobranski vojni zločini pozabljeni.

Zgodovinska distanca in vojni zločini

Ce sklenem: že v tej knjigi zločini nad ujetimi partizani odkrivajo temne zločinske plati slovenskih kvislingov, ki so jih med vojno prikrižali. Osvobodilna fronta njihovih zločinov, vsaj ne vseh, ni hotela objavljati tudi zato, ker se je bala, da bi to demoraliziralo partizane in partizanske enote pa tudi aktiviste in privrženca OF. Po končani vojni pa se je o tem vse premalo govorilo in pisalo, nikakor pa ni bilo poskusov celovitega prikaza pretresljivega obsega zločinov okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi partizani. Ko je bil leta 1950 izveden popis žrtev, ki bi lahko bil osnova za tako delo, ni bil nikoli dokončno obdelan in objavljen.

Po petdesetih letih pisati o vojnih zločinih domobrancev in drugih okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi slovenskimi partizani bi moralo biti dovolj, da bi se o tem pisalo bolj objektivno kot v prvih povojnih letih. Ali je to res? Ali je res mogoče popolnoma neprizadeto in nepristransko pisati o številnih, tudi najbolj zverinskih zločinih okupatorjevih sodelavcev, ki jih navajam v tej knjigi?

Ali lahko zločine drugače ocenim, kot sem jih v uvodnem in še posebej v sklepnem poglavju knjige? Ali bi moral biti le bolj pravičen, da ne rečem popustljiv, tudi do storilcev zločinov?

Taka in podobna vprašanja sem si pogosto zastavljal in si jih še danes, ko po sedmih letih zaključujem knjigo. Kako sem odgovarjal na sicer sebi zastavljena vprašanja? Lahko rečem, da so bili odgovori vsi po vrsti nikalni. Kot borec partizanskih brigad, zgodovinopisec določenih dogodkov in vprašanj, ki zadevajo našo narodnoosvobodilno gibanje, ne bi mogel pisati drugače, kot pišem v tej knjigi, ne prej ne kdaj pozneje.

Nekateri bodo menili, da sem bil v svojih komentarjih preoster, drugi spet, da sem povedal še premalo, skratka, da naloge, ki sem si jo naložil, nisem opravil najbolje niti pol stoletja po teh dejanjih.

Trudil sem se, da bi bil kar najbolj nepristranski. Tako sem skušal iz opisov dogodkov, to je posameznih zločinov, izločiti vse, kar je presehalo opis zločinskih postopkov domobrancev in drugih okupatorjevih sodelavcev. Seveda ne zaradi tega, da bi morda ta gnusna dejanja olepšal! S tem sem izpustil morda dragocena pričevanja in komentarje prič oziroma očividcev. Znano je, da številni, slovenski javnosti že znani, avtorji "opisov" partizanskih zločinov v nekaterih slovenskih tednikih in dnevnikih v zadnjih petih letih uporabljajo ravno take metode, ki je sam nisem hotel uporabiti. Menim, da mi je to uspelo. Storilcev zločinov v knjigi nisem omenjal z imeni, čeprav so v večini znana, oziroma jih navajam le z začetnicami. Menim, da to sodi k pomirjenju oziroma prispeva k temu, da se vsaj še bolj ne zaostrojujejo

že tako ne preveč dobri odnosi v vsakdanjem družbenem in političnem življenju na Slovenskem.

Kljub temu pa je jasno: vojni zločini nad ujetimi slovenskimi partizani in ranjenci ostajajo vojni zločini. Tudi če upoštevamo časovno oddaljenost, jih ne moremo uvrstiti med nepomembne dogodke in dejanja!

Zavezniški zvezni oficirji o zločinih okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi partizani

O slovenskem domobranstvu tudi angleški zvezni oficirji niso dali ugodne ocene. Tako je vodja angleške vojaške misije pri Glavnem štabu NOV in PO Slovenije podpolkovnik Peter Moore že konec avgusta 1944 poročal:

"...belogardisti so zaradi svojih akcij odkriti nasprotniki zaveznikov; njihov obstoj jemlje partizanom nujno potrebno moštvo in nezansko olajšuje nalogo Nemcev; vsak poskus, da bi jih pregovorili k dezertiranju, postaja zmeraj težji, kolikor bolj so vpleteni v nova grozodejstva." (podčrtal S. G.)^{*1}

Še mnogo bolj podrobne podatke o številnih zločincih iz vrst slovenskega domobranstva najdemo v istem viru na drugem mestu.^{*2}

Gre za poročilo, ki ga je pripravil dr. Vaclav Pišot, angleški informator v partizanskih vrstah.

"Slovensko domobranstvo

Moč teh čet ocenjujem na 25 000 do 30 000 oboroženih mož. Po podatkih dezertirjev so čete zelo demoralizirane, slabo hranjene in oblečene, v boj jih pošiljajo pijane, skoraj zmeraj jih od zadaj nadzorujejo Nemci, ki jih brezobzirno ženejo v boj. Toda med njimi je še dovolj fanatikov in s krvjo omadeževanih zločincev, ki se zavedajo, da zanje ni rešitve. Ti trdijo, da se bodo borili do zadnjega, oziroma upajo, da se bodo v primeru izkrcanja lahko vdali angleškim četam in si na ta način rešili življenje. Beli brezobzirno masakrirajo ujete in ranjene partizane, grozovito jih mučijo, pobijajo tudi zavezniške letalce, ki jim padejo v roke, NOV, o tem sem se prepričal, ne strelja ujetih ne ranjenih domobrancev. Prav tako ne uporabljajo dumdum krogel in eksplozivne municije. Pač pa sem pri domobranci in Nemcih ob vsakem spopadu lahko ugotovil uporabo le-teh. Velik del belih je bil prisilno mobiliziran. Zaradi tega naj bi bili po vojni obsojeni na smrt samo dokazani vojni zločinci. Zapeljani masi naj bi bila po ustrezni kazni omogočena pokora z delom." (podčrtal S. G.)

^{*1}Navedek iz poročila podpolkovnika Petra Moora v dok. PRO FO 371/44263 R 141117/8/92, naveden na str. 281 knjige ameriškega zgodovinarja Thomasa M. Barkerja Socialni revolucionarji in tajni agenti - Koroški slovenski partizani in britanska tajna služba, Ljubljana 1991.

^{*2}Ista knjiga, str. 207 in 286, PRO WO 202/309. Tajno 28. 3. 1945

V pojasnilih h knjigi piše, da so to poročilo, ki je bilo napisano v nemščini, ocenili v misiji angleškega brigadirja Macleana kot vir, ki je v glavnem zanesljiv.

Poboji ujetih in ranjenih partizanov, opisani v moji knjigi, v celoti potrjujejo medvojna poročila angleških zavezniških oficirjev o zločinih domobrancev nad ujetniki in dejstvo, da so zavezniki obravnavali domobranske poboje ujetih partizanov kot poboje borcev, ki so bili na strani velike protifašistične koalicije.

Sklepna opomba

Dovoljujem si, da po svoje priredim sklepno opombo iz knjige dr. Maksa Šnuderla Fašistično domobranski teror nad Slovenci.^{*15}

Ponovil bom njegovo trditev: "V tej knjigi ni nič izmišljenega."

Vsi opisi zločinov se opirajo na dokumente in vire, ki sem jih povsod navedel, včasih celo več virov za isti primer opisanega vojnega zločina. Žal moram, podobno kot dr. Šnuderl, poudariti, da knjiga o pobojih ujetih in ranjenih partizanov, ki so jih zagrešili okupatorjevi sodelavci, ni popolna, čeprav je naveden precejšen del njihovih vojnih zločinov do jeseni 1944, ki jih Šnuderl ni uspel opisati, bodisi zaradi omejenega obsega njegove knjige ali zaradi tega, ker Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov z njimi še ni bila seznanjena.

Prav gotovo se bo tudi pri meni počasi zbirala nova dokumentacija o tistih vojnih zločinih nad ujetimi partizani, ki jih v tej knjigi še nisem uspel evidentirati, ker zanje še sedaj ne vem.

Najbolj pa mi je primanjkovalo podatkov o tistih ujetih partizanih, ki so jih okupatorjevi sodelavci predali Nemcem in so umrli v njihovih taboriščih.

Žal mi zakon ni dovoljeval vpogleda v matične knjige umrlih. Osebne podatke o žrtvah, ki sem jih zbral, sem dobil od krajevnih, zlasti občinskih odborov ZZB in po raznih arhivih, ki vsi po vrsti temeljijo na medvojnih poročilih in drugih listinah. Prav mogoče je, da je prišlo glede tega in tudi opisov zločinov do nekaterih neskladij, ki jih bom, upam vsaj, v drugi knjigi popravil in dopolnil, če bom o tem dobil ustrezne nove in bolj točne podatke. Za številne zločine okupatorjevih sodelavcev nad ujetimi ali ranjenimi partizani, ki jih navajam v knjigi, se namreč sklicujem na vire, stare več kot petdeset let. Zato se vnaprej opravičujem za morebitne nenamerne netočnosti, nenatančnosti ali pa morda ne dovolj jasne podatke, ki jih bodo opazili bralci. Hvaležen bom vsakomur, ki me bo dobronamerno in hkrati dokumentirano opozoril na take pomanjkljivosti.

^{*15}Dr. Makso Šnuderl, Fašistično domobranski teror nad Slovenci, str. 153

Zločini okupatorjevih sodelavcev (avtorjev povzetek)

Zaradi izrednega obsega zločinske dejavnosti okupatorjevih sodelavcev, pripadnikov Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC) v italijanski službi in Slovenskega domobranstva v nemški službi kakor tudi drugih sodelavcev okupatorjev (slovenskih četnikov in pripadnikov Črne roke) je avtor načrtoval, da bo njihove zločine obdelal v treh knjigah.

V prvi knjigi, ki je sedaj pred slovensko javnostjo, je navedel ranjene, ujete in druge izven boja od okupatorjevih sodelavcev pobite partizane, tiste, ki so jih pokončali oni sami ali pa skupaj z okupatorjevimi enotami.

V drugi knjigi bodo opisani zločini okupatorjevih sodelavcev nad aktivisti Osvobodilne fronte in simpatizerji ter nad drugimi slovenskimi rodoljubi.

V tretji knjigi pa bodo navedeni tisti slovenski partizani, ki so v letih 1942-1945 padli v boju z enotami okupatorjevih sodelavcev ali v bojih, v katerih so poleg slovenskih kvislingov sodelovale tudi okupatorjeve enote.

Med žrtve okupatorjevih sodelavcev v prvi knjigi je avtor kot pobite partizane uvrstil: ujete partizane, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci; pripadnike Narodne zaščite, ki so jih okupatorjevi sodelavci prav tako ujete pobili; partizane, ki se okupatorjevim sodelavcem niso hoteli predati in so si rajši sami vzeli življenje; partizane, ki so jih zahrbtno napadli, ponavadi tudi preoblečeni v partizane, in nato pobili okupatorjevi sodelavci, zlasti ko so partizani počivali; partizane, ki so jih okupatorjevi sodelavci pobili, ko so poskušali pobegniti iz njihovega ujetništva; partizane, ki so kot ujetniki največkrat ranjeni, umrli v ujetništvu okupatorjevih sodelavcev; partizane, za katere se je v ujetništvu okupatorjevih sodelavcev izgubila vsaka sled.

V prvi knjigi je poimensko navedeno okoli 1500 slovenskih partizanov, žrtev zločinskega nasilja slovenskih sodelavcev okupatorjev. Med njimi je bila velika večina slovenske narodnosti (98 odstotkov).

Okoli tisoč žrtev, ki so jih pobili sodelavci okupatorja sami ali v sodelovanju z okupatorjevimi enotami, pa po imenih ni bilo mogoče identificirati. Za njih je bilo znano le njihovo število (kadar so bili pobiti v skupinah), kraj in čas, ko so bili pokončani, ter za večino, katere enote ali postojanke okupatorjevih sodelavcev so zagrešile njihovo nasilno smrt.

Avtor je na podlagi razpoložljivih virov podatkov ugotovil, da so kar dve tretjini v knjigi prikazanih pobojev ujetih in ranjenih slovenskih partizanov samostojno zagrešile enote slovenskih kolaboracionistov, ostalo tretjino pa skupaj z okupatorjevimi enotami.

Seveda pa v tej knjigi niso obravnavani poboji ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov, ki so jih v precej velikem številu sami zagrešili

pripadniki italijanskih okupacijskih enot in nemške nacistične soldateske.

Od 2448 v tej knjigi omenjenih ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov, ki so jih pokončali in na druge načine justificirali izven boja, je bilo kar 70 odstotkov v trenutku, ko so bili ujeti, bodisi samih ali v manjši patrolji oziroma skupini do največ čete, ki so bile skoraj po pravilu maloštevilne, saj so šteje od 30 do 50 partizanov.

Med narodnoosvobodilno vojno pa so v Sloveniji v skritih partizanskih bolnišnicah in zakloniščih - kljub izredno dobri konspiraciji, široko razpredeni partizanski obveščevalni službi in zavarovanju ter kljub požrtvovalnosti osebja bolnišnic - od prek 20.000 tam zdravljenih ranjencev in bolnikov pripadniki enot okupatorjevih sodelavcev bodisi sami ali z okupatorjevimi enotami pokončali prek 290 ranjencev in bolnikov ter del bolniškega osebja. Razen tega so več kot 200 ranjencev pobili, potem ko so jih ujeli med boji ali v zasedah, ko so ranjeni obležali na bojišču.

Skoraj ni bilo enote ali postojanke MVAC in kasneje Slovenskega domobranstva, ki ne bi zagrešila umorov ujetih ali ranjenih slovenskih partizanov ali ne bi vsaj sodelovala pri teh umorih z okupatorjevimi enotami. Še posebej so se pri tovrstnih vojnih zločinih "odlikovali" tako imenovani udarni domobranski bataljoni, med njimi zlasti 2. in 4. domobranski bataljon. Prav tako so bile pri tem zelo "aktivne" tudi nekatere posadke MVAC in Slovenskega domobranstva iz Novega mesta, Grosupljega, Velikih Lašč in Ribnice. O tem je avtor zbral posebej podatke v enem od poglavij sklepnega dela knjige. Podal je tudi posebno poglavje o partizanskih enotah, v katerih so bili partizani, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci kot ujetnike ali ranjence. Večino pobitih partizanov predstavljajo partizani iz tistih enot, ki so bile v ospredju vsiljenega jim boja z enotami okupatorjevih sodelavcev.

V sklepnem delu ima knjiga analizo statističnih podatkov o žrtvah. Avtor je s številnimi preglednicami natančno prikazal zločinsko dejavnost okupatorjevih sodelavcev pri pobijanju ujetih partizanov. Med drugimi podatki je navedel, da je bilo od sodelavcev okupatorja pokončanih nad 200 ujetih partizanskih starešin od okoli 1400, za katere so bili znani podatki o njihovem položaju v partizanskih vrstah.

Med partizani je bilo kar nekaj mladoletnikov. Od 1142, za katere so znani podatki o starosti, so pobili 93 mladoletnikov, od 1350 partizanov, za katere so znani podatki o spolu, je bilo pobitih od sodelavcev okupatorja 81 partizank, med katerimi je bil dober del mladoletnic in bolničark. V analizi je obilje drugih podatkov, ki vsi po vrsti govorijo o grozovitih podrobnostih množičnih zločinov okupatorjevih domačih sodelavcev nad ujetimi partizani med NOB na Slovenskem.

Skoraj polovica od skupnega števila 2484 pobitih ujetih partizanov je v tej knjigi prvič javno predstavljena slovenski javnosti. Podatki o njihovi mučniški smrti so bili doslej znani le njihovim svojcem, znancem, prijateljem in seveda bojnim tovarišem, v nekaterih prime-

rih pa niti oni niso vedeli zanje. Podatki o teh zločinih so bili zabeleženi po raznih arhivih in v drugih virih.

Če je že v tej prvi knjigi zločinov slovenskih sodelavcev italijanskih in nemških okupatorjev nad borci NOV in PO Slovenije, ki so se ves čas druge svetovne vojne odločno bojevali na strani armad Velike Britanije, Združenih držav Amerike in Sovjetske zveze zoper sile italijanskega fašizma in nemškega nacizma, dokumentirano prikazano tako veliko število zahrbtnih, zverinskih in banditskih dejanj slovenskih protipartizanskih sil, se že sedaj lahko zapiše, da je bilo podobnih in še hujših zločinov še več zagrešenih v primerih, ki bodo opisani v naslednji knjigi. V njej bodo navedeni opisi zločinov okupatorjevih sodelavcev nad v veliki večini neoboroženimi aktivisti in simpatizerji OF in drugimi poštenimi rodoljubi. Tako so pripadniki slovenskih protipartizanskih sil pokončali več kot 700 žensk aktivistk in simpatizerk OF.

Recenzent prof. Zdravko Klanjšček je v sklepnem poročilu o avtorjevi prvi knjigi zapisal naslednje: "Rokopis, ki ga je pripravil Silvo Grgič z veliko prizadevnostjo in tudi z izrednimi napori, je veliko delo, ki bo močno odmevalo v slovenski javnosti in bo imelo močan vpliv proti poskusom izničenja naporov slovenskih ljudi v narodnoosvobodilnem boju pred petdesetimi leti."

Crimes of the occupiers' collaborators (Autor's abstract)

The author planned to describe in this book the criminal activities of the occupiers' collaborators, members of the Voluntary Anti-communist Militia (MVAC) in the Italian service and the Slovene "domobranstvo" in German service, as well as other collaborators of the occupier (Slovene chetniks and members of the Black Hand), because of the exceptional extent of their crimes.

In the first book, which has now appeared before the Slovene public, he cites partisan wounded and captured and others killed outside battle by the collaborators of the occupier, whom they killed themselves or together with the occupier's troops.

In the second book, the crimes of the occupiers' collaborators against activists of the Liberation Front and sympathisers and against other Slovene patriots will be described.

In the third book will be cited those Slovene partisans who fell between 1942 and 1945 in fighting with units of the occupiers collaborators or in fighting in which the occupier's units were engaged as well as Slovene quislings.

Among victims of the occupiers' collaborators in the first book the author classifies as partisans killed: captured partisans who were killed by the occupiers' collaborators; members of the "Narodna zaščita" (National Protection), whom the occupiers' collaborators similarly killed; partisans who did not want to fall into the hands of the occupiers' collaborators and who preferred to take their own lives; partisans who were attacked from behind and killed, especially when the partisans were resting, normally by occupiers' collaborators dressed as partisans; partisans whom the occupiers' collaborators killed as they were trying to escape from imprisonment; partisans, who were usually taken prisoner wounded and who died as prisoners of the occupiers' collaborators; partisans who disappeared without trace while prisoners of the occupiers' collaborators.

In the first book, around 1500 Slovene partisans are mentioned by name, victims of the criminal violence of Slovene collaborators of the occupier. The great majority of these victims were of Slovene nationality (98 percent).

It was not possible to identify by name around 1000 victims who were killed by the occupiers' collaborators themselves or in cooperation with units of the occupying forces. Only their number, insofar as they were killed in groups, is known, together with the place and time of their death and, in most cases, which unit or military post of the occupiers' collaborators were responsible for their violent death.

The author has established on the basis of the available sources of data, that some two thirds of the slaughtered captured and wounded

Slovene partisans cited in the book were killed by units of Slovene collaborationists independently, and the remaining third together with occupier's troops.

Of course, this book does not deal with the deaths of captured and wounded Slovene partisans who were massacred in fairly large numbers by members of the Italian occupying forces and the German Nazi soldiery.

Of 2448 captured or wounded Slovene partisans who were exterminated or otherwise eliminated outwith fighting, some 70 percent were either alone or in small patrols or groups up to troop strength, which were generally small in number, numbering from 30 to 50 partisans, at the time they were captured.

During the national liberation struggle, despite the exceptionally good secrecy, widespread partisan intelligence service and protection, and despite the sacrifices of hospital personnel, members of units of the occupiers' collaborators either themselves or in cooperation with occupying troops exterminated more than 290 wounded and patients and hospital personnel, out of more than 20000 wounded and patients treated in hidden partisan hospitals and shelters. In addition, more than 200 wounded were killed when they were captured during fighting or in ambushes, when they were lying wounded on the battlefield.

There was almost no unit or post of the MVAC and later the Slovene "domobranstvo", which did not carry out the massacre of captured or wounded Slovene partisans or did not at least cooperate in such massacres with occupying forces. So called strike battalions of the "domobranstvo" were especially noted for this kind of war crime, including in particular the 2nd and 4th "home guard" battalions. Some posts of the MVAC and home guard were equally "active" in this: Novo mesto, Grosuplje, Velike Lašče and Ribnica, to mention only a few. The author has collected special data on this in one of the chapters in the concluding part of the book. He has also devoted a special chapter to partisan units in which served partisans who were killed by the occupiers' collaborators as prisoners or wounded. The majority of partisans killed were from those units which were in the forefront of the violence in the fighting with units of the occupiers' collaborators.

The final part of the book contains an analysis of statistical data on the victims. The author demonstrates exactly by means of a number of surveys the criminal activities of the occupiers' collaborators in massacring captured partisans. Among other data it is mentioned that more than 200 partisan officers were massacred by the occupiers' collaborators, of around 1400 officers whose position in the partisan ranks is known.

There were a fair number of young people among the partisans. Of 1142 whose age is known, 93 young people were killed, and for 1350 partisans killed whose sex is known, 81 were female, of which a good

proportion were girls and nurses. Other data is noted in the analysis, which speaks powerfully of the terrible details of the mass crimes of the domestic collaborators of the occupiers against captured partisans during the National Liberation Struggle (NOB) in Slovenia.

Almost half of the total number of 2484 killed captured partisans are first presented to the Slovene public in these books. Data on their painful deaths have only to date been known to their families, acquaintances, friends and of course comrades in battle, and in some cases even these were unaware of the facts. Data on these crimes were obtained from various archives and other sources.

If in this first book of the crimes of Slovene collaborators of the Italian and German occupiers against fighters of the NOB and PO of Slovenia, which throughout the second world war fought determinedly on the side of the armies of Great Britain, the USA and the Soviet Union against the forces of Italian fascism and German nazism, such a large number of behind the back, bestial and banditry activities of the Slovene anti-partisan forces are already documented, it can then be told how similar and even worse crimes were committed by those quislings, which will be described in the following books. Descriptions will be given here of the crimes of the occupiers' collaborators against for the most part unarmed activists and sympathisers of the OF and other honest patriots. Members of the Slovene anti-partisan forces thus massacred more than 700 women activists and sympathisers of the Liberation Front.

The critic, Prof. Zdravko Klanjšček wrote the following in the conclusion of a review of the first book: "The manuscript which Silvo Grgič has prepared with great commitment and also great effort, is a great work which will have a powerful impact on the Slovene public and will have great influence against attempts to nullify the efforts of the Slovene people in the national liberation struggle fifty years ago."

Seznam osnovne literature in drugih virov

- Ambrožič Lado-Novljan, Partizanska protiofenziva, Ljubljana 1965
- Ambrožič Lado-Novljan, Gubčeva brigada, Ljubljana 1972
- Ambrožič Lado-Novljan, Cankarjeva brigada, Ljubljana 1975
- Ambrožič Lado-Novljan, Petnajsta divizija, Ljubljana 1984
- Ambrožič Lado-Novljan, Pol stoletja pozneje, Ljubljana 1992
- Antifašistični odpor na Koroškem, izdala Zveza koroških partizanov, Celovec 1991
- Avbelj Franc (in Miroslav Stiplovšek ter Ivan Vidali), Pomniki revolucionarnega delavskega gibanja in narodnoosvobodilnega boja v domžalski občini, Domžale 1979
- Avsec Vanda, Ubili so mi očeta, Borec, 1958, str. 82
- Babnik Anton, Bili so žrtve izdajalcev, članek v TV-15, št. 13, 24. marca 1984
- Barker Thomas, Socialni revolucionarji in tajni agenti - Koroški slovenski partizani in britanska tajna služba, Ljubljana 1991
- Bavec Franjo-Branko, Bazoviška brigada, Ljubljana 1970
- Bela knjiga slovenskega protikomunističnega upora 1941-1945, ZDA 1955
- Benedikt Franc, Jamnik v NOB, Kranjski zbornik, 1985
- Boj pod Triglavom, zbornik, uredil Ivan Jan, Gorje pri Bledu 1966
- Bratož Hinko, Dnevnik partizana, Ljubljana 1959, 1961
- Butara Franc, Pred 14 leti na Javorovici, Borec 1958, str. 127-129
- Cesar Pavle in Krivoglav Albin, Spomin žrtev iz Mežiške doline 1941-1945, Ravne na Koroškem 1984
- Čerin Miha, Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji (Delavsko gibanje in NO boj v občini Ljubljana Bežigrad), Ljubljana 1985, 2. zvezek
- Črne bukve o delu komunistične osvobodilne fronte proti slovenskemu narodu, Ljubljana 1944, ponatis Ljubljana 1990
- Dežman Jože in sodelavci, Gorenjski partizan - Gorenjski odred 1942-1944, Kranj 1992
- Dobovšek Franc, Dvoje smrti, Borec 1958, str. 160-161
- Dokl Slavko, Tragedija pod Špilerjevo špico, Javorovica, Novo mesto 1987
- Fajdiga Mirko, Zidanškova brigada, Ljubljana 1975
- Ferenc dr. Tone, Kapitulacija Italije in narodnoosvobodilna borba v Sloveniji jeseni 1943, Maribor 1967
- Ferenc dr. Tone, Ljudska oblast na Slovenskem 1941-1945, 1. del Država v državi, Ljubljana 1987, 2. del, Narod si bo pisal sodbo sam, in 3. del, Mi volimo 1985
- Ferenc dr. Tone, Nacistična raznarodovalna politika v Sloveniji v letih 1941-45, Maribor 1968
- First Irena, Brestanica in okolica v NOB, 1982
- Fotografski dokumenti o boju KP Slovenije, II. in III. del 1959, 1963

Gerčar dr. Janez, Begunje, priča narodovega trpljenja, Ljubljana 1969
 Gestrin dr. Ferdo, Svet pod Krimom, Ljubljana 1993
 Glavni štab NOV in PO Slovenije, Dokumentacija o plavogardističnem narodnem izdajstvu, 1943
 Golob Ludvik, Ljudje izpod Mokrcra in Kureščka v NOB 1941-1945, Ljubljana 1983
 Grabeljšek Karel, Vrhnika in okolica v boju za svobodo, Nova Gorica 1968
 Gradišče - Oševljek v NOB 1941-1945, Nova Gorica
 Gradivo za topografijo NOB Bele krajine, 1. snopič Ljubljana 1988
 Gradivo za topografijo NOB Dolenjske, mapa Novo mesto 1961
 Gradivo za topografijo NO vojne v Poljanski dolini
 Gradivo za topografijo NOB na Kočevskem
 Gradivo za zgodovino NOB v občini Ljubljana Vič-Rudnik, Ljubljana 1979
 Grgič Silvo, Najbolj krvavi boj Bračičeve brigade, TV-15, 1980 (od 10.7. - 2/10) v trinajstih nadaljevanjih
 Grgič Silvo, Celovška zarota - vetrinjska tragedija, Sobotna priloga Dela z dne 16. junija 1990 in 11. avgusta 1990
 Grgič Silvo, Zakaj le ena resnica o medvojnih zločinih na Slovenskem?, sporočilo Društva piscev zgodovine NOB Slovenije, Sobotna priloga Dela z dne 22. 8. 1992
 Grgič Silvo, Dogodek izpred bitke, TV-15, prvo nadaljevanje objavljeno v št. 10 z dne 10. marca 1988 in nadaljevanja v treh številkah
 Guček Milan, Šercerjeva brigada, Ljubljana 1973
 Hribernik Rudolf-Svarun, Dolomiti v NOB, Ljubljana 1974
 Hudales Zoran, Občina Trebnje v NOB, Ljubljana 1975
 Hvala Franc, Življenje pod Bevkovo Kojco, Ljubljana 1990
 I. E. (Cankarjeva brigada), Samoten partizanski grob, spomini, pričevanja in odmevi, brošura ob 45. obletnici ustanovitve 15. divizije, Novo mesto 1988
 Ikoč Anton in Linasi Marjan, Koroško partizansko zdravstvo, Ljubljana 1985
 Isaković Radosav-Rade, Kosovelova brigada, Ljubljana 1973
 Iskra in plamen (zbornik prispevkov iz NOB občine Moste) Ljubljana 1988, 2. izdaja
 Jan Ivan, Kokrški odred, 1., 2. in 3. del, Ljubljana 1980
 Jan Ivan, Odstrte zavese, okupator in gorenjsko domobranstvo, Ljubljana 1992
 Jarc Janko, Partizanski Rog, Maribor 1967
 Jenko Ivan, Kronika padlih vaščanov v NO vojni 1941-1945 v KS Smladnik, Smladnik 1984
 Jenko Ivan, Mati je iskala sina, Obzornik 11/1981
 Jerič Vid, Samo dva sta se prebila, Borec 1962, str. 338-331
 Jerina-Lah dr. Pavla, Napadi na bolnišnice, TV-15, št. 52, 27. december 1973

Jurančič Vlado, Šmarjeta pri Novem mestu v NO vojni 1941-1945, Novo mesto 1985

Jurčič Metod in sodelavci, Pomniki NOB v občini Grosuplje, Grosuplje 1987

Južnič dr. Marjan, Sanitetna služba v NOV in PO Slovenije (1941- 1945), Sanitetska služba u narodnooslobodilačkom ratu Jugoslavije 1941-1945, knj. 3, Beograd 1989

Kališnik dr. Ivan, Zdravljenje ranjencev v SCVPB, Ljubljana 1975

Kamniški zbornik, letnik VII, članki Ivana Vidalijskega, Kamnik 1961

Kavčič Vladimir, Mladost v boju, Ljubljana 1980

Kiauta Ladislav, Na bojni črti Osemnajste, Ljubljana 1969

Klanjšček Zdravko in sodelavci, Narodnoosvobodilna vojna na Slovenskem 1941-1945, 3. izdaja, 1978

Klanjšček Zdravko, Narodnoosvobodilački rat u Sloveniji 1941-1945, Beograd 1984

Klanjšček Zdravko, Pregled narodnoosvobodilne vojne 1941-1945 na Slovenskem, 1989

Klešnik Roman, Rdeči Zalog, zbornik prispevkov za krajevno zgodovino Zaloga, Spodnjega Kašlja in Podgrada, Zalog 1985

Kocbek Edvard, Tovarišija, Naša beseda 1972

Korošec Ivan, Prva nacionalna ilegala - Štajerski bataljon, Ljubljana 1993

Kramar Vinko, Uporne Izlake, Zagorje 1982

Kraševac Velimir, Dolenjski puntarji - Zapadnodolenjski odred, Ljubljana 1985

Kraševac Velimir, Deveta, Kočevska brigada, Ljubljana 1991

Križnar Ivan, Slovensko domobranstvo, Ljubljana v ilegali, 4. knjiga, Ljubljana 1970

Kronika NOB, Ljubljana-Gradišče 1941-1945, Ljubljana 1987

Kronika NOB Rožna dolina, Ljubljana 1975

Kronika NOB terenov Tržaška c., Kozarje, Lado Miklavc, Brdo in Vrhovci, Ljubljana 1971

Kronika o ilegalnem delu OF, teren Ljubljana-Tabor, Ljubljana 1975

K spomenikom NOB v občini Postojna, Postojna 1981

Kumše Angela, Pripoved neke dobe (NOB na terenu Tomišelj), Ljubljana 1989

Lah Borivoj-Boris, Prva slovenska artilerijska brigada, Ljubljana 1975

Lah Borivoj-Boris, Ljubljanska brigada, Ljubljana 1990

Leskovec Karel, Križpotja, 1. in 2. del, Ljubljana 1967/1971

Liška Miklavž, Med Bočem in Bohorjem, Padli in žrtve iz občin Šmarje pri Jelšah in Šentjur pri Celju, Celje 1989

Litijski zbornik NOB, I. del, Ljubljana 1969

Ljubljana v ilegali, knjige 1 - 4, Ljubljana 1959, 1961, 1967 in 1970

Lotrič Tone, Škofjeloški odred, Ljubljana 1971

Malešič Matija-Ciril, Kratek časovni pregled važnejših dogodkov v sedanji občini Ribnica, Zbornik, Ribnica skozi stoletja, Ribnica 1982

Mihevc Mira, Pogumna zvesta četa, Ljubljana 1990
 Mikeln Miloš, Veliki voz, Ljubljana 1992
 Mikuž dr. Metod, Oris partizanske sanitete na Slovenskem, Ljubljana 1967
 Mikuž dr. Metod, Pregled zgodovine NOB v Sloveniji, knjiga 2, Ljubljana 1961, knjiga 3, 4 in 5, Ljubljana 1973
 Mikuž dr. Metod: Zgodovina slovenskega osvobodilnega boja, Ljubljana, 1970
 Mlakar mag. Boris, Domobranstvo na Primorskem, Ljubljana 1982
 Mrvič Stane in Kos Janez: Pomniki NOB v občini Sevnica, Novo mesto 1988
 Mučeniška pot k svobodi, Zbornik fotografij zločinov okupatorja in pomagačev, 1946
 Muser Erna, Spomeniki naj govore, Zbornik spominov v občini Novo mesto, Ljubljana 1972
 Novak Drago, Pomniki NO vojne v Slovenskih goricah in Prekmurju, Murska Sobota 1985
 Ob zori krvavi, Javorovica..., izdal Odbor skupnosti borcev Cankarjeve brigade, Ljubljana 1979
 Od spomenika do spomenika NOB v občini Tržič, Tržič 1981
 Ostrovška Milica, Kljub vsemu odpor, Maribor 1981
 Ožbolt Anton, Utrinki iz podzemlja, Ljubljana 1979
 Padli v ognju revolucije (ZZB Krško), Krško 1971
 Partizanska saniteta na Štajerskem, zbornik, Ljubljana 1982
 Pavlin Mile, Petnajsta brigada, Ljubljana 1969
 Pavlin Mile, Jeseniško-bohinjski odred, Ljubljana 1970
 Perovšek Janez-Pelko, Naprej! Osmo slovenska narodnoosvobodilna brigada Fran Levstik, Beograd 1968
 Peskar Jože, Dolenjski odred, Ljubljana 1975
 Petelin Stanko, Gradnikova brigada, Nova Gorica 1966
 Petelin Stanko, Gradnikova brigada, Nova Gorica 1967
 Petelin Stanko, Vojkova brigada, Nova Gorica 1968
 Petelin Stanko, Krajevna skupnost Podpeč-Preserje v NOB, Ljubljana 1983
 Petelin Stanko, Enaintrideseta divizija, Ljubljana 1985
 Podstudenšek Franc, Partizanske bolnišnice na Štajerskem, Borec 1954
 Podstudenšek Franc, Partizanska bolnišnica pod Velikim vrhom, Borec 1957
 Polič Radko, Čudežna pomlad, 1. del, in Žita zorijo, 2. del, Ljubljana 1959 in 1960
 Polič Radko, Belokranjski odred, Ljubljana 1975
 Pomniki NOB na Škofjeloškem, Ljubljana 1986
 Pomniki NOB v občini Kranj, Kranj 1975
 Porezen 1945-1980, Kranj 1980
 Ravbar Alojz, Primorski Turjak (Črni vrh), Borec 1961, str. 210-212
 Ravnika-Podbevšek Štefanija, Sv. Urh, Ljubljana 1966

Repe Božo, Mimo odprtih vrat, Ljubljana 1988
 Rob in okolica v NOB 1941-42, Ljubljana 1982
 Rob Ivan, Zbrano delo, uvod Ivana Snoja, Maribor 1965
 Rutar Miloš, Sodelovati in zmagati, Ljubljana 1985
 Saje Franček, Belogardizem, 2. dopolnjena izdaja, Ljubljana 1952
 Slovenke v NOB, 1. del, Ljubljana 1975
 Slovenska Istra v boju za svobodo, Koper 1976
 Slovenski zbornik 1945, uredil Juš Kozak, Ljubljana 1945,
 Smrdel Maks, Gradivo za zgodovino NOB na Pivki, Ljudje in kraji ob
 Pivki, Postojna 1975
 Spomeniki in spominska obeležja NOB v Rušah, Ruški delavec, Ruše 1986
 Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, Žalec
 Spomin je moč, Pomniki revolucije v občini Šiška, Ljubljana 1985
 S poti spominov, ZZB Radovljica, Radovljica 1990
 Srečanja 1978, KO ZZB Zelena jama, Ljubljana 1978
 Stiplovšek Miro, Pregled razvoja NOB v Mengšu in okolici, 800 let
 Mengša, Mengeš 1985
 Stiplovšek dr. Miroslav, Šlandrova brigada, Maribor 1971
 Stražar Stane, Kronika Doba, Dob 1970
 Stražar Stane, Svet pod Taborom (Kronika Ihana), Ihan 1974
 Stražar Stane, Ob bregovih Bistrice (Od Rodice do Duplice in Radomlja
 z okolico), Radomlje 1988
 Stražar Stane, Moravska dolina 1979
 Stražar Stane, Črni graben (od Prevoj do Trojan) 1985
 Strgar Milica, Nekaj pogledov na skoraj petinštirideset let slovenskega
 političnega begunstva, Borec št. 5-6, leto 1989
 Strgar Milica, Beg nekdanjih domobrancev iz taborišča Vetrinj, Borec
 leto 1992, str. 382-386
 Strle Franci, Partizanski volk samotar, Ljubljana 1975
 Strle Franci, Veliki finale na Koroškem, Ljubljana 1977
 Strle Franci, Tomšičeva brigada, 1. del, Ljubljana 1980, 2. del, Ljubljana
 1986, 3. del, Ljubljana 1989
 Strle Franci, Pregled razvoja in poveljniškega sestava notranjskih
 odredov, Cerknica 1986
 Strle Franci, Partizani, ustreljeni na obeh straneh in belogardisti v Loški
 dolini do jeseni 1942, Borec 3-5, 1991
 Suhi Drago, Peti bataljon (1. VDV brigade), Ljubljana 1964
 Šinkovec Črtomir, Uporni svet pod Snežnikom, Nova Gorica 1966
 Šnuderl dr. Makso, Fašistično domobranski teror nad Slovenci, 1944
 Šmicberger Djuro, Uporni Bežigrad, Delavsko gibanje in NOB v občini
 Ljubljana Bežigrad, 3. zvezek, Ljubljana 1989
 Štefe Franc-Miško in Erzin Franci, Samo tako živi narod (Pomniki
 predvojnega naprednega delavsko-kmečkega gibanja in NOB v
 Šenčurju in okolici), Šenčur 1989
 Štefe Franc-Miško, Šenčur z okolico v NOB, Kranjski zbornik, Kranj
 1990

Štampohar Anton, Črnomelj, Metlika, Novo mesto in Trebnje 1941-45, Novo mesto 1975

Štampohar Anton, Novo mesto skozi čas, Novo mesto 1990

Šturm Marjan in Zorec Črtomir, Padlim za svobodo, Pomniki protifašističnega boja na Koroškem, Celovec, Trst 1987

Šušteršič France, Na levem bregu Save, Delavsko gibanje in NOB v občini Ljubljana Bežigrad, 1. zvezek, Ljubljana 1982

Tekavec Jože, Dnevi preizkušnje, NOB na Blokah, Ljubljana 1977

Terčak Stane, Frankolovski zločin, Ljubljana 1971

Uprli smo se, KO ZZB Kolodvor, Ljubljana 1957

Velikonja Tine in Kralj Ivan, Javorovica, kaj se je tam v resnici zgodilo, Nova slovenska zaveza, Ljubljana 1993, št. 9

Velikonja Tine, Intervju, Slovenec 3. 5. 1993

Vidic Jože, Po sledovih Črne roke, 2. izdaja, Ljubljana 1976

Vidic Jože, Zločin pri Lenartu, Ljubljana 1973

Vidic Jože, Sedem krst za Ronkarjevo družino, Ljubljana 1978

Vidic Jože, Semenj v Bistrici, Ljubljana 1981

Vodnik po partizanskih poteh, Ljubljana 1978

Vodnik po poti spominov NOB občine Kamnik, Kamnik 1988

Vogrič Rudi, Boj Belokranjcev, Ljubljana 1973

Vresnik Drago, Druga brigada VDV, Ljubljana 1987

Vresnik Drago, Tretja brigada VDV, Ljubljana 1988

Zajc Alfonz: Vse žrtve II. svetovne vojne med Žirovci, Žirovski občasnik, št. 17/XI

Zakonjšek Rado, Partizanski kurirji, Ljubljana 1985

Zbornik dokumentov in podatkov o narodnoosvobodilni vojni narodov Jugoslavije, VI. del, Boji v Sloveniji, knjiga 3-17, Ljubljana 1956-1986

Zbornik dokumentov in podatkov sanitetne službe v narodnoosvobodilni vojni na Slovenskem 1941-1945, knjiga 1-4, Ljubljana 1982-1986

Zemljan Jože-Drejče, Šentjošt, gnezdo belogardizma na Slovenskem, Novo mesto 1969

Žnidarič Marjan, Železničarji in železnice v času okupacije in NOB na Slovenskem Štajerskem, Maribor 1990

Uporabljeni arhivski viri

Iz arhiva Inštituta za novejšo zgodovino

- Kartoteka padlih borcev NOV in PO Slovenije, zlasti za leti 1944 in 1945
- Kartoteka ranjenih borcev, ki so se zdravili v SVPB in so tam umrli
- Obvestila Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov okupatorjev in njegovih pomagačev in drugi dokumenti iste komisije
- Vesti TOS MVAC in TOS Slovenskega domobranstva
- Poročila domobranskih posadk in enot
- Italijanska in nemška poročila o sodelovanju z MVAC oziroma domobranstvom

Iz Arhiva Slovenije

- Gradivo Komisije za ugotavljanje vojnih zločinov
- Arhiv Federalnega odbora za organizacijo prenosov posmrtnih ostankov padlih borcev pri Ministrstvu za notranje zadeve Vlade Slovenije (iz let 1945 do 1947)
- Arhiv Republiškega odbora ZZB Slovenije

Iz arhiva Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije

- Viri o pobitih pripadnikih VOS, VDV, Narodne zaščite in drugih partizanov, ki so jih zakrivali MVAC in domobranci.

Kratice

A	Arhiv
CK KPS	Centralni komite Komunistične partije Slovenije
DO	Dolenjski odred
Dolom. odred	Dolomitski odred
DVP	Dolenjsko vojno področje
GAF	Guardia alla Frontiera, obmejna straža
GP	Glavno poveljstvo
GVP	Gorenjsko vojno področje
GŠ	Glavni štab
INZ	Inštitut za novejšo zgodovino
IO OF	Izvršni odbor Osvobodilne fronte
JA	Jugoslovanska armada
KNOJ	Korpus narodne obrambe Jugoslavije
KO	Kokrški odred
KUVZ	Komisija za ugotavljanje vojnih zločinov
KZO	Kamniško-zasavski odred
MNZ	Ministrstvo za notranje zadeve
MVAC	Milizia volontaria anticomunista
NDH	Neodvisna država Hrvatska
NO	Notranjski odred
NOB	Narodnoosvobodilni boj
NOO	Narodnoosvobodilni odbor
NOV	Narodnoosvobodilna vojska
NOV in POS	Narodnoosvobodilna vojska in partizanski odredi Slovenije
NVP	Notranjsko vojno področje
NZ	Narodna zaščita
OC	Obveščevalni center
OF	Osvobodilna fronta
OO	Občinski odbor (zveze borcev)
OZNA	Oddelek za zaščito naroda
RO ZZB	Republiški odbor Zveze združenj borcev
RO ZZBU	Republiški odbor Zveze združenj borcev in udeležencev NOB
SCVPB	Slovenska centralna vojna partizanska bolnica
SD	Slovensko domobranstvo
SKOJ	Savez komunističke omladine Jugoslavije (Zveza komunistične mladine Jugoslavije)
SNOS	Slovenski narodni osvobodilni svet
SNVZ	Slovenski narodni varnostni zbor (Primorsko domobranstvo)
SVPB	Slovenska vojna partizanska bolnica
VDV	Vojska državne varnosti
VOS	Varnostnoobveščevalna služba
ZZB	Združenje zveze borcev

Kazalo osebnih imen

- Adlešič Jože: 54
Andrejanovi: 318
Ahačič Fran: 54
Ahačič Jožef-Djuro: 54
Ahec Jože: 54, 55
Ahlin Franc: 41, 54
Aleksander: 420
Aleksič Maks: 315
Ali Aleksej: 228
Alič Ivan: 333
Alič Vinko: 55
Ambrožič Lado-Novljan: 17, 125, 149, 222, 258, 261, 272, 311, 317, 318, 320, 341, 343, 344, 346, 351, 352, 356, 358, 361, 408, 416, 417
Andolšek Anton: 315
Antončič Jože: 339
Antončič Ljubo: 55
Antonič Lojze: 55
Anžič Franc: 371
Anžič Jože-Beli: 55
Anžur Vinko: 319
Apih Anton: 349
Apih Luka: 303
Arh Jože: 56
Arhar Franc: 56
Arhar Vinko: 56
Arko Adolf: 56
Avsec Anton: 57
Avsec Filip: 57
Avsec Franc: 57
Avsec Frančiška: 57
Avsec Marija: 57
Avsec Niko: 57
Avsec Vanda: 57
Avsenak: 324
Avsenak Lojze: 57
Avžlahar Franc: 57
Ažman Ivan: 58
- B
- Babič Ladislav-Lado Dolenc: 59
Babič Rudolf: 272
Babič Stanko: 358
Babič Viktor: 272
Babnik Anton: 152
Bajc: 59
Bajc: 344
Balantič Franc: 59
Bambič Jože: 377
Banda Dušan: 59, 296
Bandelj Zdravko: 229
Banič Alojz: 60
Barbo Ivan: 60
Barker Thomas M.: 300, 301, 480
Bartolj Alojzij: 60
Bartolj Silvester: 347
Bartolj Stanko: 329
Batinica Angelca: 229
Bavdek Anton: 60, 71
Bavdek Stanko: 60
Bavdkovi: 313
Bazec Jakob: 345
Bedenk Rudolf: 60, 315
Benda Miha: 61
Benedičič Rudolf: 330
Benedik Minka: 320
Benedik Zdravko: 61
Berce Ivan: 61
Berčan Franc: 61
Berdajs Rudolf: 62
Bergant Ivan-Nejko: 229
Bergant Jože-Maks: 62
Bergant Vinko: 62
Bermež Marjan: 62, 90, 92
Bernard Stanko: 62
Bernik Franci: 62
Bernot Mirko-Mentor: 321
Beton Franc: 63
Bevčevi: 410
Biček Tomo: 63
Binder Rado: 63, 324
Bitenc Franc-Bogdan: 63
Bitenc Ivko: 321
Bitenc Jože: 63
Bizjak Franc-Viktor Lesjak: 63

Bizjak Stanislav: 356
Blatnik Jožef: 64
Blažetič Jože-Vinetou: 64
Blažič Leopold: 64
Bobnar Janez: 64
Bobnar Jože-Bolko: 230
Bohinc Anton: 65, 340
Bohorič Anton: 356
Bohte Jože: 65
Bojc Janez: 229, 359
Bojc Pavla: 40, 65
Bojec Nino: 65
Bolka Franc: 361
Bolta Jože-Filip: 65, 66
Bolte Jožef: 65
Boltežar Stane-Rudi: 321
Borin Vinko: 66
Boštjančič Jože: 339
Božič Albert: 66, 345
Božnar Janko-Maček: 66
Božnar Leopold: 66
Bračika Avgust: 360
Braida Andrijo-Kasando: 318
Bratož Hinko-Okni: 126, 229, 331,
337, 369, 420
Brec Viljem: 341
Bregar Franc: 66
Brejc Franc: 356
Brejc Ivan: 325
Breljih Branko: 67
Breljih Janez: 362
Brezec Lojze: 67, 176
Brilej Justin: 302
Brinovčar Janez: 67
Brinovec Franc: 67
Brišar Ignacij: 68
Brljavec Ivan: 68
Brnič Ilija: 316
Brodar Ivan: 68
Brodnik Jože: 341
Bučar Alojz: 333
Bučar Anton: 68
Bučar Franc: 68
Bukovec Miha: 346
Bunin Silvo: 335
Buland Paul: 69

Burjan Franc: 325
Butala Janez: 345
Butalič Matevž: 362

C

Cankar Avgust: 472
Cankar Ignac: 266
Cankar Ivan: 472
Cankar Leopold: 70
Cengle Ivan-Polanček: 70
Cerar Gvido-Polh: 70, 304
Cerar Stane-Julij: 304
Cerkvenič Ivan: 273
Cerovšek Franc: 356
Cesar: 425
Cesar Jože: 318
Cestnik dr. Ivan: 421, 422
Cestnik Leon: 70
Cetinski Andrej-Lev: 146
Cigale Ludvik-Ciro: 260
Ciglerič Jože: 360
Cigovec Jože: 356
Cimerman Janko: 70, 71
Cimperman Franc: 71
Cimperman Jožica-Pepca: 71
Cimperman Konrad: 72
Cink Vladislav: 72, 184
Ciril: 72
Cizej Alojz: 72, 341
Cof Emil: 411
Colarič Silvester: 40, 72
Cotman Mimi: 72, 298
Crnkovič Martin: 231
Cukjati Drago: 374
Cvar Feliks: 73
Cvikel Ivica: 73

Č

Čampa Anton: 74
Čampl Marija: 350
Čarman Peter: 472

Čas Ivan: 341
Čebular Franc: 367
Čemas Miha: 361
Čepe Marica: 342
Čerin Miha: 56
Černe Valter: 350
Černe Rihard: 74
Černe Zvonko: 232
Černec Dolfe-Piko: 74
Černelič dr. Stanko: 15
Černigoj Aldo-Tonček: 74
Červenka Ignac: 74
Česen Miha: 75
Češarek Vladimir: 75
Češka Franc-Nande: 75, 303
Čimžar Franc-Gustl: 75
Čirović Dragan: 374
Čmak Leopold: 348
Čobela Alojzij: 368
Čopar Alojz: 346
Čož Franc: 75
Črnugelj Franc-Zorko: 25
Črv Franc: 361
Čufar Jože: 75
Čuk Janez: 76
Čukajne Anton: 76

D

Dagarin: 235
Dajnovčevi: 368
Damjanović Milan: 77, 95, 352
Danijel Maks: 77, 313
Debeljak Anton-Debelko: 77, 78
Debeljak Frančišek: 233
Debec Alojz: 77
Debec Franc (ali Jože): 77
Debec Jakob: 328
Debec Jože: 328
Dečman Franc: 78
Dejak Ignac: 78
Demšar Ciril-Lukec: 233
Derganc Franc: 350
Dernovšek Ivan: 313
Deršek Rudi-Juš: 211

Dernovšek Lado: 361
Dežman Ciril: 78
Dežman Jože: 371
Dobovšek Franc: 78
Dobovšek Mihael-Avžlakar: 78, 194
Dobovšek Franc-Zdenko: 131
Dobravec Leopold: 351
Dobre Stanislav-Karel: 233
Dokl Slavko: 311
Dolenc Matevž: 308
Dolenc Milan: 362
Dolenc Oto: 328
Dolenc Vencelj: 213
Dolenc Viktor: 233
Doles Andrej: 78
Doles Anton: 79
Dolhar Jože: 79
Dolinar Edvard: 324
Dolinar Jože-Riko: 79
Dolinar Rudolf: 368
Dolinšek Ivan: 298
Dolinšek Zdravko: 79
Dolničar Lojze: 212
Dolničar Vladimir: 234
Dolšek Alojz: 79
Dolšek Anton: 345
Doltar Alojz: 79, 103
Doltar Lojze: 371
Dolžan Rado: 102
Domjo Jožef: 274
Dornik Ivan: 80
Dovc Ivan-Hasan: 80
Dovč Feliks: 298
Dovgan Franc: 80, 315
Dovžan Mihael: 80
Dragan Alojz: 80
Dragan Franc: 347
Dragar Franc: 80
Dragoš Anton: 377
Drašler Jože: 234
Drenšek Mima: 81
Drčar Peter: 372
Dremelj Anton-Ante: 86
Drnekovič Karel: 81
Drnovšek Valentin: 313
Drnovšek Vinko: 81

Drobež Karel: 274
Drobnič Alojz: 81
Drobnič Matevž: 335, 336
Drofenik Ivan: 356
Duček Nada: 81
Duh Stanko: 82
Dušek Ignacij: 234

E

Edmond Tomaž-Slavko: 325
Eniko Pavel: 83, 324
Erbežnik Franc: 372
Erjavec Alojzij: 306
Erjavec Janez: 83
Erman Robert: 83
Erpe Janez: 83
Eržek Miha: 83
Eržen Franc: 84
Erženovi: 254

F

Fabjančič Vladimir: 85
Faganel Ciril: 85
Fajdiga Andrej: 85
Fajdiga Mirko: 342, 357
Fajfar Tomaž: 85
Fakin Jože: 374
Fatur Anton-Gregor: 41, 85
Fatur Anton: 235
Fatur Francka: 320
Fatur Viktor: 85
Ferbežar France-Jovo: 86
Ferenc dr. Tone: 310
Ferjan Rudolf: 86
Ferjan Vinko-Cena: 86
Ferlež Jože: 86
Filčič Jože: 86
Filip Piko: 356
Filipič Danilo: 345
Filipič France: 13, 272, 279, 283,
285, 288, 289

Finec Tone: 297
Finžgar Janez: 324
Flis Anton: 335
Flisek Franc: 275
Florjančič Franc: 87
Florjančič Ignac: 87
Florjančič Matevž: 87
Fortin Avgust: 345
Forznarič Venčeslav: 235
France: 235
Franček: 88
Francič Ignac: 88
Franciškovič Anton: 87
Frank Franc: 345
Frank Pavel: 335
Franko Viktor: 88
Frece Viktor-Djuro: 88
Frelih Franc: 88
Frelih Franc: 237
Friškovič Jože: 235
Furar Martin: 89

G

Gabrijel Ludvik: 90
Gabrovšek Janez: 90, 92
Gale Janez-Lojze: 276
Gambara Gastone: 47, 401
Gande Aleksander-Saša: 276
Gantar Jože: 90
Gašper Franc: 90
Gavin: 370
Gerbec dr. Borut: 419
Gergolet Bruno: 90
Gerjol: 236
Germ Miroslav: 90
Gestrin dr. Ferdo: 61, 211, 251
Glač Alojzij: 377
Gliha Jože: 91
Globočnik Anton-Kamnikar: 91
Gnidovec: 297
Gobec Jože: 361
Godec Jože: 91
Golja Franc: 236, 237
Golob Jože: 91

- Golob Ludvik: 373, 420
 Golobič Martin: 91
 Golubovič Dušan: 91, 320
 Gombač Karel: 313
 Gorenc Jože: 346
 Goričan Mihael: 341
 Gorišek Anton: 372
 Gorjanc Alojz: 92
 Gorjanc Franc: 92
 Gorjup Engelbert: 246
 Gornik Franc: 92
 Goropečnik Franc: 245
 Gorše Jože: 92
 Gortner Franc-Črt: 236
 Gostiša Janez: 62, 90, 92
 Gostiša Stanislav: 92
 Govec: 425
 Goya Francisco de: 3, 478
 Grabec Franc: 93
 Grabnar Anton: 347
 Grabnar Janez: 93
 Grabnar Jože: 313
 Grabner Aleksander-Saša: 93
 Grabner Anton: 276
 Gradišek Slavko: 314
 Gradišnik Zorka: 93
 Grčman Jože: 372
 Gregor Stane: 356
 Gregorčič Stane-Pik: 236, 237
 Gregorič Anton: 342
 Gregorič Franc: 93
 Gregorič Janez: 94
 Gregorič Ludvik: 94
 Gregorin Andrej: 361
 Gregorin Ignac: 94
 Grgič Silvo: 60, 107, 183, 301, 357
 Gričar Anton: 94
 Gričar Franc: 94
 Gril Alojz: 374
 Gril Jože: 369
 Gril Jože: 276
 Grilj Slavko-Brdar: 94
 Grintal Slavko: 95, 352
 Grivec Jože: 317
 Grlica Anton: 372
 Grlica Franc-Drago: 372
 Grmar: 368
 Grmek Franc: 95
 Grmek Franjo: 372
 Grmovšek Tone: 95
 Grog Matija: 95
 Grom Vida: 95
 Gros France: 95, 212
 Grošelj Franc: 237
 Grošelj Hieronim: 237
 Grošelj Ivan: 96, 297
 Grošelj Stanko: 96, 97, 418
 Gruden Janko: 319
 Gruden Tone: 319
 Guček Milan: 79, 131, 205, 212, 317, 424
- H
- Habermut Boris: 369
 Habič Franc: 239
 Habič Ivan-Švabek: 98
 Habič Jože: 304
 Habjan Janez: 98
 Hace Frančiška: 98
 Hace Vinko: 98
 Hacin Alojzij: 98, 108, 109, 410
 Hafner: 239
 Hafner Franc: 98
 Hafner Ivan: 99
 Hafner Pepi-Toso: 99
 Hafner Vinko-Lazar: 239, 242
 Hančič Ivan-Janez: 377
 Handler Janez: 347
 Hautman Franc: 334
 Hauptman Jože: 100, 351
 Heberle Franc-Blaž: 356
 Herblan Janez: 304, 305
 Herblan Jože: 335, 336
 Hercog Bruno-Jon: 100
 Hervolj Alojz: 100
 Hiti Jože-Boncek: 100
 Hlebš Emil: 239
 Hočever Jože: 313
 Hočever Leopold: 277
 Hočever Matija: 346

Homšak Anton: 100
Hosta Metod: 101
Hrastar Franc: 101
Hrastnik Franc: 366
Hrenovec Vinko: 101
Hribar Anton: 101
Hribar Franc: 101
Hribar Franc: 101
Hribar Jože: 362
Hribar Jože: 102
Hribar Luka: 362
Hribernik: 425
Hribernik Franc-Stane: 102
Hribernik Francka: 102
Hribernik Rudolf-Svarun: 120,
175, 408
Hribljan Matija: 102
Hribovšek Bogo: 102
Hribovšek Stanislav: 368
Hrovat Zvonko: 102, 303
Hudales Zoran: 17, 94, 104, 125,
131, 162, 165, 177, 211, 221, 222,
332, 344, 359, 381
Hudavernik Miha: 335
Hudobivnik Peter: 313
Hudoklin Jože: 239, 255
Humer Franci: 102
Hutar Jože: 103
Hvala Franc: 357
Hvala Franc-Peter: 143
Hvala Ivan: 357
Hvalič Marija-Micka: 240

I

Igel Jože: 104
Ikvic Anton: 327
Ilija: 296
Ilnikar Jože-Žnidar: 104
Ilovac Tone: 104, 347
Inglíč Jože-Jože: 104
Intihar: 241
Intihar Franc-Lado: 335
Intihar Janez: 104
Intihar Rudi: 105

Ipavec Ivan: 241
Irner Franc: 341
Istinič Anton: 331
Istinič Ignac: 331
Ivančič Alojz: 304
Ivan Štajerc: 105

J

Jager Ernest: 106
Jager Ivan: 106
Jager Jurij: 378
Jagodic Janez: 312
Jakič Edvard: 106
Jaklič Anton-Adam: 107
Jaklič Franc: 107, 325
Jakopin: 107
Jakopin Artur (Artelj): 107
Jakopin Ivan: 359
Jakoš Anton: 472
Jakoš Anton st.: 239
Jakovčič Anton: 107
Jakovčič Janez: 372
Jakša Anton: 107
Jakša Alojz: 329
Jakše Anton: 109
Jakše Franc: 109, 176
Jama Jože: 239, 242, 254
Jamar Marjan: 329
Jamnik Albin: 307
Jamnik Mica: 350
Jamšek Janez: 109
Jamšek Stanko: 110
Jan Ivan: 70, 87, 88, 113, 114, 127,
128, 136, 139, 151, 153, 160, 168,
207, 213, 230, 233, 251, 257, 308,
319, 373, 394, 424
Janc Franc: 98, 108, 109, 110, 410
Jančar Lizika: 110
Jančar Lojze: 110
Jančigaj B.: 359
Janež Jože: 107, 122, 152, 156, 160,
177, 222, 287, 325
Janežič Jože-Diki: 111
Janežič Milan: 111

Janežič Rezika: 242
 Janežič Vida: 111
 Janko Radivoj: 110, 111
 Jankole Viktor: 377
 Jankovič Alojz: 278, 336
 Jankovič Rude: 242, 244
 Janževc Jože: 111
 Jarc Janko: 373, 419, 423
 Jarkovič Franc: 111
 Javornik Jakob: 111
 Javoršek Anton: 112
 Jazbinšek Viktor: 278
 Jelar Franc: 325
 Jelen Janez: 112
 Jelenc Ivan-Kolona: 112
 Jelenc Ivan: 112
 Jelenc Marjan: 244
 Jelenič Borivoj: 112
 Jelušič Herman: 113
 Jemc Anton: 113
 Jenčič Evstahij: 113
 Jenko Dušan: 113
 Jenko Ivan: 112, 263, 377
 Jenko Milan: 85
 Jenkole Viktor: 377
 Jeraj Alojz: 113
 Jerčin Franc: 340
 Jereb Dušan-Štefan: 381
 Jereb Jakob: 374
 Jereb Jože: 114
 Jeriček Jože: 114
 Jerina dr. Pavla: 65, 229, 253, 301,
 327, 359, 418, 422, 427
 Jerman Ivan: 351
 Jerman Justin: 244
 Jerman Ludvik: 115
 Jeromel Jožef: 356
 Jerovšek Andrej: 115
 Jeršin Franc: 115
 Jesenko Terezija: 315
 Jesenšek Anton: 351
 Jesih Josip: 472
 Jezernik inž. Jože: 331
 Jež Ferdinand: 115, 244
 Jež Filip-Dori: 244
 Jorinčič Peter: 116
 Jožica: 116
 Judnič Jože: 372
 Judnič Martin: 361
 Juh Luka: 116
 Juhart Franc: 116
 Jurančič Vlado: 64, 175, 254, 264,
 317
 Jurca Jakob: 244
 Jurčkovi: 332
 Jurejevčič Adolf-Rudolf: 305
 Jurglič Aleksander: 347
 Jurglič Ignac: 116
 Jurič Franc: 313
 Jurjevič Anton: 350
 Južnič dr. Marjan: 369, 417, 418,
 419, 422, 423, 424, 425, 426, 426

K

Kacun Ivan-Slavko: 372
 Kačun Jože-Čuček: 117
 Kalan Jože: 245
 Kalčič Jože: 117
 Kalčič Milan: 328
 Kamenšek Jože-Tomo: 372
 Kamke Moric: 117
 Kamnikar Viktor: 117
 Kandolf Mihael: 117
 Kaplan Tine: 118
 Kapš Peter: 296
 Kasetnik Matilda: 350
 Kastelic Lojze: 118, 157
 Kastelic Lojze: 118, 347
 Kaukler Franc: 356
 Kavalič Edvard: 279
 Kavalič Mirko: 279
 Kavčič Jožef: 118
 Kavčič Leopold-Svarun: 118, 259
 Kavčič Tone: 245
 Kavčič Vladimir: 54, 124, 203, 276,
 476
 Kavka Franc: 313
 Kavšek Milan: 333
 Kavšek Slavko: 119, 312
 Keber Franc: 319

Kelbelj Vinko: 119
 Kemperle Anton: 369
 Kengar: 119
 Kepa Franc: 315
 Kerše Jože: 119
 Kerševan Avgust: 119
 Kerševan Just: 381
 Keržar Janko: 119
 Kiauta Ladislav: 59, 191, 291, 306,
 366, 369, 417, 420
 Kirer Rudolf: 120
 Kisovic Jože: 372
 Klajderič Franc: 341
 Klančičar Jože: 120
 Klanjšek Zdravko: 13, 16, 25, 477,
 478
 Klanšek Avgust: 120
 Klavtičnik Janez: 377
 Klemenc Franc: 244
 Klemenc Joško: 120
 Klemenc Stanko: 120
 Klemenčič Mihael: 120
 Kleva Franc: 317
 Ključar Tone: 120
 Klobučar Alojz: 121
 Kljun Jože-Stojan: 121
 Klun Alojz: 121, 346
 Kmet Jože: 121
 Kmetič Janez: 313
 Knajter Anton: 121
 Knez Fani: 121, 302, 418
 Kobal Ljudmila: 302
 Kobal-Sokol: 314
 Kobe Alojz: 122
 Kobol Albin: 245
 Kocjan Franc: 122
 Kocjančič Franc: 372
 Kočevar Milan: 79, 122
 Kočman Jože: 122
 Kogovšek Vinko: 122
 Kojc Jože: 245
 Kokalj Franc: 346
 Kokalj Jože-Boris: 123, 330
 Kolenc Alojz: 123, 359
 Kolenc Jože: 123
 Kolenc Leopold: 123
 Koler Bogomir: 123
 Kolman Alojz-Marok: 123, 124
 Koman Srečko: 350
 Kopač Jože: 266
 Kopic: 361
 Kopriva Slavko: 325
 Koračin Marija: 317
 Koren Jože: 356
 Korenc Franc: 124
 Koreninškovi: 361
 Korošec Ivan: 66, 144, 324, 472
 Korošec Nikolaj: 472
 Korošec Zofka: 299
 Kos Anton: 124
 Kos Milenko: 124, 322
 Kos Štefan-Aleksej: 246
 Kosec Ciril: 246
 Kosec Metod: 246
 Koselj Rudolf: 125
 Kosirnik Franc: 125
 Kosmač Jože: 125
 Kosmatin Ludvik: 362
 Kostanjevec Vinko: 125, 341
 Košak Miha: 341
 Koščak Franc: 377
 Košir Milan: 306
 Košir Srečko: 369
 Košuta Boris: 125
 Kotar Anton: 125
 Kotar Anton: 125
 Kotličar: 246
 Kovač Julka-Tjaša: 126
 Kovač Oto: 126
 Kovač Vinko: 340
 Kovačič Alojzij: 367
 Kovačič Alojzij: 317
 Kovačič Anton: 127
 Kovačič Franc: 127, 246
 Kovačič Ivan: 127
 Kovič Jože-Krim: 127
 Kovič Marjan: 127
 Kovič Peter: 304
 Kozina Stanko-Longin: 127
 Kozlev: 361
 Kozlevčar Anton: 128
 Kozlevčar Franc: 128

Kožman Viktor: 128
 Kožuh Iva: 128
 Köchler Miran: 128
 Kragelj Viktor: 128
 Kragulj Djuro: 129
 Kraigher dr. Vito: 129
 Krajger Mirko-Luka: 356
 Krajnik Milan: 130
 Kralj Franc: 346
 Kralj Ivan: 311
 Kralj Ivan: 327
 Kralj Jože: 372
 Kranjc Franc: 130
 Kranjc Franc-Vili: 372
 Kranjc Franc: 130
 Kranjc Janez: 307
 Kranjčič Franc: 130
 Krašek Konrad: 279
 Kraševac Stanko: 130
 Kraševac Velimir-Igor: 72, 122, 127, 128, 150, 200, 204, 261, 298, 315, 332, 366, 381, 419, 423
 Kraševac Viktor: 130
 Kratič Jože: 349
 Kratky Anton: 130
 Kraupner Jože: 302
 Kravos Alojzij: 373
 Krčmar Radojka: 131, 317
 Kreča Leopold: 247
 Kregar: 373
 Kregar Dušan: 279
 Krek Franc: 157
 Kresal Franc: 131
 Krevs Franc: 131
 Križ Ladislav: 411
 Križaj Peter: 472
 Križman Franc-Smrekar: 131
 Križman Janez: 279
 Križman Srečko-Piži: 131
 Križnar Ivan: 25, 394
 Križnar Jože: 308
 Krmac Jožef: 132
 Krpan Albert: 247
 Krpan Matevž: 132
 Krogar: 420
 Krušec Ivan: 247
 Kryška Jaroslav: 247
 Krznarič Marko: 132
 Kržišnik Jože: 247, 248, 267
 Kübler Hans: 48
 Kučič Jože: 132
 Kumer Jože-Zorko: 132
 Kumer Vladimir: 314
 Kump Martin: 132
 Kumše Angela: 278, 340
 Kunaver Slavko-Lado: 334
 Kunc Franc: 304
 Kunstek Alojz: 133
 Kurnik Rado: 346
 Kus Franc: 133
 Kuzma Janez: 133
 Kveder Stanko: 133, 134
 Kveder Vinko: 327
 Kveder Žarko: 134

L

Lah Borivoj: 56, 59, 87, 192, 199, 296, 301, 320, 338, 369
 Lah Jože-Brane: 248, 266
 Lamberger Anton-Luka: 135
 Lampe Jernej: 135
 Lampič Filip: 472
 Lanišak Valentin: 135
 Lanišnik Albert: 135
 Lap Pavel: 136
 Lavrič Ela-Gabrijela: 136
 Lavrič Jože: 136
 Lavrin Franc: 341
 Laznik Emil: 136
 Laznik Feliks: 246, 247, 267
 Leander Mihael-Bogdan: 260
 Leban Emil: 381
 Lebar Jože: 374
 Lednik Boža: 136
 Lednik Viktor: 136
 Leeb Anton: 356
 Ledrar: 316
 Lenarčič Ivan: 314
 Lenardič Stane: 337
 Lenič Ivan: 341

- Leskovec Jože: 346
 Leskovec Karel: 95, 192, 345, 409
 Lešnjak Pavle: 63, 67
 Letner Maks: 40, 137
 Levar Frančiška: 307
 Levar Janez: 307
 Levičar Ivan: 137
 Levičnik Anton: 329
 Levičnikovi: 329
 Levstik Tone: 329
 Linasi Marjan: 59, 69, 159, 327
 Lisac Jože: 137
 Liška Miklavž: 219
 Ločnikar Vinko: 335
 Ločniškar Peter: 138
 Löhr Aleksander: 385
 Lojz: 138
 Logovilec Maks: 138
 Lončarič Ivan: 138
 Lončarič Stanko: 138
 Lorbek Ivan: 346
 Lotrič Štefan: 248
 Lovšin Franc: 346
 Lozar Jože: 138
 Lukač Jordan: 40, 139
 Lukančič Feliks: 346
 Lukančič Ivan: 246, 248, 267
 Lukec Stane: 139, 328, 382
 Lukek Henrik: 139
 Lukek Rafael: 248
 Lukin Ivan: 280
 Lunder Anton: 249
 Luznar Rafko-Osvetnik: 139
 Lužan Ivan-Slavko: 139
 Lužar Alojz: 315
 Lužar Franc: 140
 Lužar Lojze: 140
 Lužar Martin: 140
- M**
- Maclean Fitzroy: 481
 Magister Erna: 141
 Magister Janez-Žan: 141
 Magister Vinko: 372
 Mahovne Vinko: 141
 Majcen Jože: 142
 Majcen Lado: 141, 142
 Majcen Peter-Savo: 372
 Majcen Zora: 141, 142
 Majdič Franc: 351
 Majer Ignac: 250
 Majerle Anton: 281
 Majnik Maks: 315
 Makovec Alojz: 378
 Makšič Jože: 359
 Malavašič Andrej: 335
 Malavašič Milan-Miha: 335
 Malenšek Franc-Danilo: 142
 Males Ignac: 350
 Malešič Matija: 420
 Malnar: 195
 Malnarič Adolf: 143
 Malovšek Vili: 327
 Mandelj Peter: 324
 Mara: 145
 Marc Jože: 143
 Margon Rudolf: 143
 Marin Franc: 346
 Marincelj Anton-Janko: 419
 Marincelj Pepi: 143
 Marinčič Franc: 144
 Marinič Mara: 144
 Mario: 370
 Marjek Karel: 144
 Merkelj Franc: 250
 Markovič: 341
 Markovič: 144
 Marn Janez-Črtomir: 10, 303, 334
 Marn Marija: 362
 Martinc Jože-Čikago: 332
 Martinčič Alojz: 144
 Martinčič Jože: 335
 Martinčič Jožef: 144
 Maselj Ivan-Lado: 250
 Mastnak Jože: 145, 306
 Matečkovi: 229, 247, 256, 373
 Matija: 145, 190
 Matko Melhior: 250
 Matkovič Franc-Silvo: 145, 302
 Matoh Ivan: 346

Maver Jože: 335
 Mavern Marko: 250
 Mavrin Franc: 372
 Mavrin Franc: 145
 Mavsar Alojz: 145
 Meden Dušan: 145
 Medved Anton: 367
 Medved Cveto: 281
 Medved Jože: 347
 Medved Jože: 362
 Meglen Jože: 145
 Menart Ludvik: 362
 Mencinger Pavel: 356
 Meničanin Dušan: 412
 Merjasec Karel: 362
 Meserko Ludvik: 146
 Mesesnel Alojz: 146
 Mesojedec Jože: 347
 Mevec Jože: 146
 Mezek Ana: 196
 Mezgec Vinko: 341
 Mežek Janko: 146
 Mihelčič Anton-Tone: 146
 Mihelčič Franc: 147
 Mihelčič Franc: 193
 Mihelčič Zlata: 146
 Mihelič Franc: 147
 Mihelj Kosara: 306
 Mihevc Mira: 105
 Mikeln Miloš: 139
 Miklavčič Alojzij: 250
 Miklavčič Marija: 147
 Miklavž: 147
 Miklavž: 305
 Miklič Ivan: 105, 147
 Mikuš Franc-Marko: 147
 Mikuž dr. Metod: 196, 317, 327,
 342, 360, 417, 418, 423
 Mirt Franc: 368
 Mirtič Jože-Zidar: 148
 Mirtič Valentin: 148
 Mislej Danica: 148
 Mislej Ljubo-Ivan: 148
 Mivšek Rudolf: 149
 Mlakar Anton: 149
 Mlakar Boris: 394
 Mlakar Janez: 149
 Mlinar Danilo: 130
 Močilnikar Viktor: 321
 Močnik Ferdinand: 363
 Modic Anton: 150
 Modic Franc: 150
 Modrijan Ivan: 150
 Moore Peter: 480
 Moravec Janko: 150, 315
 Moškrič Jože-Ciril: 150, 239
 Mozetičevi: 370
 Možina Jakob: 150
 Mrak Janez: 151
 Mrak Jože: 281
 Mramor Franc: 151
 Mravlje Franc-Silvo: 151
 Mravlje Janko: 114
 Mravlje Milan: 151
 Mrhar Drago: 151
 Mrkut: 113
 Mrše Franc: 151
 Mrzelj Alojz: 152
 Muc Franc: 152
 Mulec Ivanka: 152
 Muren: 401
 Muren Miha: 152
 Murnik Božo: 12
 Murnik Božo: 12
 Muser Erna: 239, 255, 259
 Muset Drago: 350
 Muzenič Florjan: 346
 Muzovec Marijan: 351

N

Nabergoj Alfonz-Skala: 153
 Naglič Albin-Bine: 324
 Naglič Franc-Dane: 251
 Naglič Francka: 153
 Nagode Vinko-Boštjan: 153
 Nanut Boris: 282
 Narobe Lovrenc: 153
 Napret Jurij: 282
 Natek Franc: 153
 Nedoh Jože: 335

Nemanič Janez: 154
Nemec Alojz: 154
Nemgar Štefan: 154
Nosan Franc: 154
Nose Leopold: 40, 41, 154
Novak Anton: 251
Novak Bogdan: 155
Novak Emil: 317
Novak Jože: 372
Novak Jože: 251
Novak Karel: 10, 404
Novak Ludvik: 346
Novak Marijan: 347
Novak Otmar: 155
Novak: 370
Novikov Štefan: 347
Novšak Alojz: 104, 155
Novšak Feliks: 251

O

Obid Vika: 328
Oblak Anton: 283
Oblak: 74
Oblak Franc: 156, 335
Oblak Franc: 156
Oblak Ludvik: 317
Obu Anton: 327
Obu Vera: 327
Ocvirk Hinko: 321
Ograjšenšek Franc: 156
Ograjšek Slavko-Iztok: 252
Ogrinc Zdravko: 156
Okoliš Mirko: 156
Okoren Leopold: 157
Omahen Pavle: 157
Oražen Ignac: 157
Orel Stane: 157
Osenk Gustl: 356
Osredkar Ivan: 158
Ostane Lado: 341
Ostrovršnik Ivan: 158
Osvald Dušan: 350
Ošaben Ivan: 252
Ošaben Marjan: 158

Ovsenik Jože: 324

P

Pacek Franc: 159, 337
Pačnik Lovrenc: 159, 327
Pader Jože: 368
Padersič Rudolf: 253
Pajer Albin: 159
Pajer Luka: 159
Pajk Stanko: 160
Pajnič Anton: 160
Pakiž Marjan: 229, 253, 359
Palčar Ignac: 160
Palčič Janez-Mišmaš: 299
Panger Vladimir: 314
Panko Jože: 160
Pantar Franc: 160
Papež Mihael: 40, 160
Papler Franc: 161
Pasott F.: 262
Pate Franc: 161
Pate Jože: 161
Pavlič Aleks: 161
Pavlič Ladislav: 314
Pavlič Tone: 161
Pavlin: 162
Pavlin Franc: 161
Pavlin Mile: 67, 117, 190, 351, 412
Pavlina Vladislav: 333
Pavšič Erna-Mina: 162
Pečan Franc: 162
Pečar Stane: 338
Pečaver Matija: 162
Peček Alojzij: 162
Peček Lojze: 162
Pegam Lujo: 350
Pekol Viktor: 163
Pelan Franc: 163
Pelič Alfonz: 253
Pelko Josip: 264, 378
Penko Franc: 163, 317
Per Cveto: 163, 253
Per Franc: 164, 328
Permozar Franc: 164

Perovšek Janez-Pelko: 148, 369, 420
 Perše Jože: 164
 Peršin Alojz: 350
 Peršin Ciril-Gal: 242, 254
 Peruzzi Leander: 164
 Peskar Ivan: 164
 Peskar Jože: 77, 111, 117, 124, 303, 314, 322, 335, 351
 Pestotnik Franc-Aljoša: 164
 Petančič Alojz: 315
 Petavs Frančiška: 331
 Petavs Jakob: 331
 Petek Alojzij: 362
 Petelin Stanko-Vojko: 33, 48, 302, 314, 343, 371
 Peternel Minka: 320
 Petje Rudi: 165
 Petje Stane: 165
 Petkoš Alojz: 165
 Petrič Alojz: 242, 243, 254
 Petrič Anton: 254
 Petrič Ciril-Gal: 254
 Petrič Franc-Lute: 165, 166
 Pevc Anton: 349
 Pezdir Franc-Čort: 255
 Pezdirc Janez: 165
 Piko Filip: 356
 Pintar Slavica: 166
 Pipan Anton: 166
 Pipan Anton: 166
 Pirkovič Marija: 166
 Pirkovič Rudolf: 255
 Pirman Anton: 307
 Pirman Ludvik: 307
 Pirnat Mihael: 166, 304
 Pišot dr. Vaclav: 480
 Plahuta Rudolf: 256
 Planinšek Klemen: 358
 Plankar Albin: 360
 Platiša Jožef: 166
 Plečko Antonija: 337, 338
 Pleško: 339
 Pleskovič Franc: 166
 Plestenjak Ivan: 319
 Plut Anton: 167, 303
 Plut Ludvik: 167
 Podbevšek-Ravnikar Štefanija: 109, 119, 126, 150, 157, 209, 211, 216, 239, 245, 255, 321, 322, 328, 330, 337, 342, 348, 394, 400, 409, 471, 472
 Podgornik Adela: 256
 Podgornik Stanko: 256
 Podgoršek Franc: 167
 Podlesnik Franc: 303
 Podlogar Rudi: 350
 Podorek Jože: 167
 Podpečan Adolf: 314
 Podstudenšek France: 327, 362, 418, 421
 Pohar dr. Edvard: 362
 Polajnar Janez: 361
 Polak Mirko: 256
 Polanič Lovro-Ubo: 358
 Polc Janez: 346
 Polenšek Lovro: 256
 Poljanec Franc: 377
 Poljanec Marija: 302
 Pongarčič Anton: 356
 Popit Franc: 157
 Popit Jože: 167
 Popov Jože: 324
 Poprask Mira-Janja: 168
 Porenta Peter: 319
 Potočar Karel: 255, 284
 Potočar Viktor: 168
 Potočnik Franc: 168
 Potokar Anton: 168
 Potrebujež Jurij: 168, 308
 Povh: 423
 Povše Srečko: 93
 Povšnar Janez: 168
 Poznič Jože: 169
 Praček Alojz: 169
 Prašnikar Anton: 169
 Praprotnik Franc: 169
 Predovnik Jože: 374
 Prepeluh Matija: 472
 Prešeren Alojz: 169
 Prešeren Franc-Beno: 170
 Pretnar Miha: 256

Prevec dr. Slavko: 170, 338
Prezelj Alojz: 237
Prezelj Alojzij-Lovrač: 257
Preželj Milka: 318
Prijatelj Jože-Slobodan: 170
Prijatelj Jože: 170
Primožič Alojz: 284
Primožič Ivan-Vasilij: 171
Primožič Jože: 170
Primožič Marija: 171
Primožič Rado: 171
Primožič Tone: 171, 304
Pristov Jože-Lado: 172
Pritekelj Anton: 42, 172
Progar Alojz: 172
Pučl Hubert: 172
Puhar Leopold: 172
Pungerčar Franc: 173
Pungerčar Leopold: 173
Punter Janez-Lojze: 319
Pustavrh Gregor: 173
Pusteber Antonija: 112, 173
Puševc Andrej: 257
Pušnik Franc: 377
Pušnik Viktor: 303

R

Rabuder Franc: 359
Racman Angel: 346
Radmelič Franc: 337
Radovan Franc: 174, 215
Rajevec Gregor: 174
Rajk Janez: 174
Rak Jože: 174
Ramšak Ivan: 346
Ramz: 368, 421
Rangus Janez: 258
Ravbar Alojz: 258
Ravnik Franc: 174
Ravnik Janez: 174
Ravnik Janko: 335
Ravnikar Jože: 349
Ravnikar-Podbevšek Štefanija
(glej: Podbevšek-Ravnikar Štefanija)
Razboršek Mirko: 346

Reitmajer Bruno: 356
Reja Jože-Andrej: 176
Renko Nastja: 362
Repe Božo: 334, 357
Repež Anton: 175
Repše Ivan: 258, 261
Rifelj Franc: 175
Rigo: 235
Rihar Franc: 175
Riher: 425
Rihtar Franc: 346
Rijavec Benjamin: 175
Rjavšek Ciril: 85
Rob Ivan: 378, 379
Robotti Mario: 47
Rodič Franc: 176
Rodič Josip: 378
Rodičar Peter: 176
Rogelj Mirko: 176
Rojc Ivan: 341
Rojc Ruža: 176
Roje Ivan: 298
Romih Ciril: 176
Ronkarjevi: 374
Rösener Erwin: 21, 300, 310, 336,
407, 411
Rot Stanko: 176
Rovan Ivan: 177
Rozenberger Franc: 177
Rozman Andrej: 369
Rozman Franc-Stane: 342
Rozman Janez: 369
Rozman Jože-Izidor: 258
Rudi-Brko: 361
Rudolf Anton: 177
Rugelj Franc: 177
Runko Zvone-Pavel: 159, 178, 337
Rupar Anton: 178
Rupar Tone: 178
Rupnik Avgust-Cvetko: 258
Rupnik Leon: 48, 405
Rupnik Vuk: 409, 411
Rus Jože-Darko: 178
Rus Štefan: 356
Rusjan Alojz: 179, 297
Rutar Miloš: 150, 362

S

- Sabadin Alojz: 180
 Sabadin Severin: 180
 Sabrain Franc: 180
 Sadar Anica: 180
 Saje Franček: 93, 104, 110, 118, 125, 147, 149, 155, 177, 191, 193, 220, 222, 231, 246, 248, 249, 261, 262, 266, 316, 320, 322, 337, 339, 343, 347, 356, 358, 360, 363, 373, 374, 380, 381, 394, 396, 397, 400, 401, 408, 409
 Sajovic Gašpar: 374
 Sajovic Ivan: 180
 Salobir Jože: 335
 Sašek Alojz: 259
 Sedej Tilka: 181
 Sedelšek Franc: 181
 Seeler Werner von: 300
 Selan Janez: 181
 Selič Anton: 368
 Selivšek Franc: 351
 Semen Stanislav: 181, 324
 Semič Stanko-Daki: 298
 Senčar Franc: 181
 Senegačnik Emil: 182
 Seražin Jože: 374
 Serbat Martin: 317
 Serek Alojz: 182
 Sevnčnikar Anton: 182
 Sevnčnikar Martin: 182
 Sever Anton: 182
 Sever Anton: 183
 Sever Egidij: 321
 Siegel Stane: 183
 Silič Ivan: 259
 Simčič Mirko: 183
 Simončič Egon: 285
 Simončič Jože: 341
 Sintič Vladimir: 183
 Sirc Mihael: 183
 Sitar Stanko: 183
 Sivec Viljem: 372
 Skočaj Andrej: 356
 Skok inž. Stanko: 302
 Skubic Jože: 184
 Skubin Jožef: 259
 Slabe Franc-Jure: 184
 Sladek Fičko: 93
 Slak Jože: 184
 Slak Ludvik: 184
 Slak Stanislav: 367
 Slanovec Ivanka: 362, 363
 Slapar Franc: 184
 Slavko: 333
 Sluga Štefan: 184
 Smole Franc: 185
 Smolič Vinko-Džim: 185
 Smolinsky Milka-Darinka: 185
 Smrtnik Oskar: 185
 Sodec Anton: 185
 Sodec Franc: 362
 Sodnik Rudolf: 186
 Solar Anton: 356
 Somrak Jožef: 186, 285
 Sonc Meda-Sandra: 311
 Sorta Franc-Radovan: 187
 Sovdat Slavko: 187
 Spicer Slavko: 369
 Srebot Jože: 187
 Srečo: 239, 259, 255
 Srnak Alojz: 347
 Srobotnik Rihard: 187, 340
 Stamenković Mirosljub: 412
 Stancar Josip: 187
 Stanič Julij: 187
 Starešinič Jože: 188
 Starič Jože: 347
 Stariha Franc: 329
 Starman Adela: 373
 Starman Jože: 157
 Stipanič Ciril: 259
 Stiplovšek dr. Miro: 348
 Stojan: 188
 Stojan: 188
 Stojan Anton: 188
 Stopar Alojz: 188
 Stopar Engelbert: 189
 Stopar Jože: 189
 Stražar Ivan: 94, 189

Stražar Stane: 62, 63, 94, 127, 304,
 329, 362, 370, 374, 418, 421
 Strel Vinko: 356
 Strgar Milica: 25, 271
 Strgar Rudi: 341
 Strle Franci-Nino: 205
 Strle Franci: 55, 61, 65, 72, 77, 80,
 86, 88, 98, 106, 126, 132, 147, 151,
 156, 171, 190, 193, 198, 199, 203,
 207, 209, 210, 244, 247, 248, 249,
 250, 255, 259, 267, 279, 287, 290,
 297, 298, 301, 303, 304, 305, 314,
 336, 357, 359, 372, 374, 377, 382,
 391, 416, 419
 Strle Zinka: 369
 Strlič Ciril: 260
 Strmole Anton: 91, 189, 320, 334
 Strmole Ignac: 116, 189
 Strnad Alojz: 189
 Strnad Emil: 189
 Strnad Henrik: 190
 Strniša Anton-Luka: 190
 Strojan Ivan-Cene: 80, 190
 Suhadolnik: 424
 Suhi Drago: 308
 Surca Janez-Marko: 319
 Svetek Alojz: 472
 Svetek Franc: 190, 322
 Svoboda Vinko: 260
 Szopko Miroslav-Tine: 190

Š

Šali Jože: 191
 Šaraf Domov: 261
 Šavora Alojz: 191, 296
 Šenk Anton: 286
 Šenk Janez: 191
 Šetina Alojz: 191
 Šetina Anton: 191
 Ševjak Terezija: 316
 Šifrar Ivan: 286
 Šifrar Matevž-Matevžek: 192
 Šink Alojz: 192
 Šinkovec inž. S.: 349
 Šinkovec Črtomir: 302
 Šinkovec Mateja: 192
 Šklander Stanko: 192
 Škoda Alojzij: 192
 Škof Martin: 372
 Škrabar Ivan: 346
 Škrbec Lojze: 192
 Škrjanc Ivan: 369
 Škrjanc Jože: 304
 Škrjanc Mihael: 193
 Škrobut Stanislav: 193
 Škubic Angela: 307
 Škufca Jakob: 193
 Škvarc: 371
 Šlajpah Jožef: 193
 Šmajdek Albin: 193
 Šmicberger Djuro: 63, 67, 112, 119,
 231
 Šmolcer Franc: 193
 Šmon Franc: 327
 Šnuderl dr. Makso: 46, 47, 67, 74,
 86, 95, 101, 103, 107, 109, 120, 122,
 125, 145, 154, 157, 174, 180, 191,
 193, 196, 241, 265, 297, 307, 312,
 316, 331, 343, 344, 363, 366, 370,
 373, 468, 469, 478, 481
 Šober Franc: 316
 Šober Jože: 40, 194
 Šolar Franc-Trš: 194
 Šorli Ferdinand-Nande: 194
 Šorli Frančiška: 194
 Špelič Franc: 104, 195
 Šraj Franc: 195
 Štancer Ivan: 195
 Šteblaj Lado: 195
 Šteblaj Vid: 296
 Štefan: 372
 Štefančič Anton: 195
 Štefančič Franc: 347
 Štefančič Janez-Strelec: 346
 Štefančič Štefanija: 196, 317
 Štefanič Janez: 196, 311
 Štefanič Jože: 360
 Štefanič Štefan: 196
 Štefe Franc-Miško: 363, 425
 Šterk Jože: 196

Šterman Matevž: 261
Štibilj Albin: 196
Štibilj Karel: 373
Štilec Ivan: 329
Štrepelj Anton: 360
Štrichelj Alojz: 197
Štrubelj Anton: 357
Štrukelj Franc: 362
Štrumbelj Leopold: 261
Štukelj Anton: 197
Štupar Jože: 372
Šubic Jože-Bolte: 197
Šubic Peter: 197
Šukljan Alojz: 261
Šumrada Jakob: 372
Šuštar Ivan: 368
Šuštar Jakob: 198
Šuštar Jože: 198
Šuštaršič Anton: 198, 377
Šuštaršič Anton: 198
Šušteršič Jože: 198
Švajger Josip: 245, 261
Švegelj Franc-Radinko: 342
Švigelj Franc: 262, 322

T

Taborski Franc: 314
Taler Anton: 199
Tancek Franc: 199
Tašič Julij: 199
Tavčar Janez-Janko: 344
Tavčar Rado: 199
Tavčar Živko: 199, 315
Tehovnik Tine-Grabnar: 199
Tekavec Franc: 200
Tekavec Ivan-Lisjak: 200
Tekavec Jože: 331
Terčak Stane: 359, 422
Teršič Olga: 200
Tetičkovič Ivan: 341
Teveggio Dario: 335
Thuma Ludvik-Francelj: 200
Tollazzi Bojan: 336
Tollazzi Mitja: 336

Tomaž: 263
Tomažin Stanislav-Izidor: 201
Tomc Janez: 201
Tomc Jože: 201
Tomc Tone: 287
Tomc Vinko: 287
Tome Jože: 263
Tominc Franc: 320
Tominšek Ivan: 346
Tomšič Albert: 201
Tomšič Albin: 201
Tomšič Edvard: 184, 202
Tomšič Julka: 335
Tomšič dr. Ivan: 19
Tomšič Karel: 202
Toplak Rudolf: 356
Toporiš Ivan-Sine: 333
Tovornik Janez: 74
Trampuž Alojz: 202, 324
Trampuž Karel: 202
Tratar Anton: 339
Tratnik Feliks-Felče: 202
Tratnik Vinko: 202
Traven Rezka: 75, 116, 200, 205,
232
Trbovšek Štefan: 357
Trčak Stane: 327, 359, 422
Triler Stanislav: 330
Troha Viktor: 203
Trontelj Anton: 302
Tršar Ferdinand: 203
Tukovnik Rudolf: 203
Turk Alojz: 362
Turk Franc: 378
Turk Matija: 335
Turšič Jože: 203
Turšič Jože: 203
Tušar Alojzija: 363

U

Učkar Avgust-Mihče: 204
Udovč Alojz: 264, 378
Udovč Anton: 204
Udovč Tone: 204

Udovič Franc: 288
Udovič Milan: 204
Uje Edvard: 204
Ulčar: 362
Uljančič Stanko: 306
Ulrih Franc: 204
Umberger Miha: 360
Uranič Dušan: 205
Uranič Jože: 368
Uranič Stanislav: 327
Urbančič Anton-Kvirin: 205
Urbančič Jože: 205
Urbas Franc: 335
Urbič Anton: 328
Urbič Anton-Tomo: 205
Urh Franc: 332
Uršič Frančiška: 206, 207
Uršič Frančiška: 206, 207
Uršič Marija: 206, 207
Uzar Viktor-Saško: 207

V

Vadnjal Ivo: 80, 209
Valjevec Vinko: 209
Valte Franc: 359
Vane Vladimir: 265
Vašle Ferdo: 265, 377
Vehovec Stane: 207
Velikonja dr. Tine: 21, 301, 311
Velkavrh Franc: 209
Vendek Jože: 362
Vendramin Anton: 372
Verbič Alojz: 346
Verbič Alojz: 367
Veršnik Rok-Gašper: 210
Vesel Franc: 210
Vester Vinko: 349
Veškovo Alojz: 289
Vidervol Karolina: 210
Vidic Franc: 210
Vidic Jože: 54, 60, 71, 111, 138, 150,
169, 192, 222, 239, 246, 254, 282,
285, 290, 299, 321, 344, 361, 362,
368, 374, 394, 412, 413, 421

Vidmajer Tone: 265
Vidmar Ivan: 211
Vidmar Jože: 211
Vidmar Jože: 211
Vidmar Miloš: 357
Vihar Anica: 327
Vilfan Franc: 369
Vingorc Ivanka: 211
Višček Leopold: 211
Vodopivec Jože: 211
Voga Ivan: 357
Vogrič Rudi: 250
Vojsk Jože-Marko: 211
Volk Darko: 212
Volk Friderik: 265, 373
Volk Jože: 212
Volk Slavko: 212
Volmajer Jože: 341
Volmajer Konrad: 359
Vonta Vladimir: 314
Vovek: 212, 317
Vozel Tone: 314
Vranič Franci: 327
Vrbinc Anton-Nebošme: 330
Vrečko Julijan: 359
Vrenjak Feliks: 362
Vresnik Drago: 168
Vrhovnik Janez: 95, 212
Vrhovnik Mihael: 319
Vrhovnik Stanislav: 362
Vrhovšek Anton: 212, 333
Vrhovšek Anton: 213
Vrhunec Oto-Blaž Ostrovihar: 213
Vrtačnik Franci: 327
Vrtovšek Oto: 377

W

Wolfing Franc-Aco: 214, 335

Z

Zagoda Vinko: 215
Zagorc Franc: 215

Zagorc Vinko: 174, 215

Zajc Anton: 215

Zajc Anton: 215

Zajc Franc: 216

Zajc Ivan: 216

Zajc dr. Tine: 362, 421

Zajc Vinko: 245, 266

Zakonjšek Rado: 57, 74, 75, 94,

102, 110, 132, 157, 190, 194, 195,

197, 199, 200, 205, 216, 230, 231,

235, 239, 242, 244, 248, 251, 258,

260, 266, 276, 303, 333

Zakrajšek Franc: 216

Zakrajšek Ivan: 372

Zakrajšek Jožef: 216

Zakrajšek Mirko: 266

Zakrajšek Stanislav: 266

Zakrajšek Viktor: 377

Zakšek Ivan: 217

Zalar Drago: 217

Zalar Janez: 331

Zaletel Franc: 350

Zalokar Anton: 317

Zaman Anton-Blaž: 218

Zaplotnik Bogdan: 218

Zaplotnik Jernej: 218, 361

Zatler Franc: 290

Zatler Peter-Janez: 266

Zatler-Velušček-Urška: 218

Zavec Ema: 304

Zaviršek Franc: 377

Zavrtnik Franc-Tarzan: 290

Zbašnik Adolf: 219

Zdolšek Franc: 219

Zebič Pavel: 219

Zerbo Dušan: 219

Zibelnik Franc: 330

Zidar Matija: 219

Zrnc Metod: 324

Zupan Antonija: 219

Zupan Avgust: 290

Zupan Ciril: 381

Zupan Franc: 377

Zupan Ivan: 342

Zupan Jože: 220

Zupanc Slavko: 220

Zupanc Štefan: 357

Zupanc Štefan: 357

Zupančič Franc: 220

Zupančič Jože: 220

Zupančič Jože: 220

Zupančič Milan: 290

Zupančič Miroslav: 367

Zupanič Alojz-Pitja: 357

Zupanič Franc: 357

Ž

Žabkar Ivanka: 221, 317

Žagar Franc: 221

Žagar Jože: 221

Žarn Alojz: 314

Železnik Anton: 221

Žepič Janez: 291

Žezlin Mirko: 247, 248, 267

Žibret Angela: 221

Židanek Janez: 222, 347

Žitnik Alojz: 41, 54, 222

Žitomisl: 222

Živalič Franc: 267, 380, 422

Živec Mihael: 222

Žle Franc: 222

Žnidaršič Alojz: 359

Žnidaršič Janez: 222

Žnidaršič Jože: 222

Žnidaršič Lado: 223

Žukovič Andrej: 357

Žun Franc: 361

Žunter Stanko-Miran: 223

Župančič Avgust: 362

Žužek Karel: 223

Kazalo krajevnih imen

A

Adlešiči: 54, 377
Ajdovec: 56, 96, 140, 179, 296, 297, 400, 412
Ajdovščina: 195, 229, 256
Ambrus: 77, 78, 119, 297, 334, 400
Andol: 319
Andraž: 182, 265, 377
Andrej nad Zmincem: 257
Apnenik: 66, 144, 203, 345
Arclin: 134
Argentina: 472
Arja vas: 327
Augsburg: 282
Avče: 297
Avstrija: 154, 471
Azerbajdjan (biv. R SSSR): 228

B

Babna Gora (p. Polhovem Gradcu): 330
Babna Gora: 68, 77, 160, 161, 169, 187, 193, 212, 330, 332, 417
Babna Gorica: 141
Babna Polica: 147, 156, 203
Babno Polje: 261, 424, 468
Badgastein: 356
Bakar: 88, 200
Bakrc: 105
Baku: 228
Ban: 361
Banjaloka: 72, 143, 146, 298
Banja Luka: 129
Barje: 10, 40, 106, 141, 142, 211
Bašelj: 111
Bašlje: 87
Baškirska SSSR: 261
Batuje: 327
Begunje (na Gorenjskem): 91, 153, 156, 160, 201, 233, 244, 245, 263, 285, 330, 349, 361

Begunje (pri Cerknici): 67, 80, 132, 171, 184, 262, 298, 303, 305, 322, 356, 397
Bela Cerkev: 88, 101, 104, 122, 254, 314, 378, 400
Bela krajina: 20, 36, 67, 79, 134, 160, 188, 196, 219, 334, 378, 396, 400, 417, 424, 455
Belčji Vrh: 133, 193
Belica: 330
Beli Grič: 138
Belo (pri Polhovem Gradcu): 110, 256
Belo (pri Vojskem): 215
Beograd: 91, 252
Belška grapa: 64, 75, 234, 370, 409
Beričevo: 222
Bertoki: 139
Besnica: 66, 172, 304
Bezena: 356
Bezenica: 212
Bezgovce: 125
Bezuljak: 91, 328, 397
Bežigrad: 183
Bič: 193, 298, 367
Bilčovs: 356
Birčna vas: 90, 298, 303, 358
Bistra: 209, 356
Bistrica (r.): 362
Bistrica: 169
Bistrica (p. Črnomlju): 281
Bistrica v Rožu: 374
Bistrica (p. Šentrupertu): 136, 298, 341
Bistrica (p. Trebnjem): 57
Bitnja vas: 347
Bizovik: 106, 118, 157, 239, 298, 330, 400, 472
Blagovica: 346
Blata (p. Ribnici): 78, 92
Blato (p. Trebnjem): 299
Bled: 129, 165, 193, 201, 356
Blegoš (g.): 87

Bločice: 359
 Bloke: 132, 146, 171, 177, 181, 195,
 200, 204, 205, 216, 220, 248, 254,
 290, 299, 314, 381, 411
 Bloška planota: 57, 138, 203
 Bobovek: 191
 Boč: 188, 219
 Bodešče (p. Radovljica): 86
 Bodovlje: 178
 Bodoveljska grapa: 157
 Bohinj: 174
 Bohinjska Bela: 174
 Bohinjska Bistrica: 335, 361
 Bohinjska Češnjica: 56
 Bohor (g): 188, 219
 Borje (p. Marezigah): 272
 Boričevo (p. Novem mestu): 177,
 356
 Borovlje: 21, 30, 299, 300, 301, 305,
 356, 374, 385, 386, 392, 411, 436,
 467
 Borovnica: 118, 127, 144, 164, 182,
 209, 210, 335, 420
 Boršt (p. Kopru): 116, 305
 Bosna: 434
 Boštanj: 209, 265, 307, 357
 Braslovče: 67, 111
 Brdo (p. Kranju): 191, 418
 Brdo (p. Radovljici): 58
 Brdo (p. Slovenj Gradcu): 356
 Breg (p. Borovnici): 182, 209
 Breg (p. Ribnici): 55
 Breg (p. Komendi): 321
 Brezine (p. Brežicah): 128
 Brezova Reber (p. Ajdovcu): 148,
 189, 191, 204, 261, 296
 Brezova Reber (p. Semiču): 65
 Brezovica (p. Borovnici): 94, 328
 Brezovica (p. Podbočju): 100
 Brezovica (p. Radovljici): 58, 70
 Brezovica (p. Starem trgu): 197
 Brezovica (p. Stopičah): 81
 Brezovica (p. Zlatem Polju): 189
 Brezje (na Čemšeniku): 351, 368
 Brezje (na Gorenjskem): 129
 Brezje (gozd p. G. Straža): 152
 Brezje (p. Trebnjem): 74, 125
 Brezovo: 423
 Breže: 157
 Brežice: 128, 136, 217, 333
 Brdo (p. Kranju): 418
 Brdo (p. Ihanu): 361
 Brdo (p. Slov. Gradcu): 356
 Brkini: 188
 Brod (p. Novem mestu): 114
 Brod (p. Dolenjem Logatcu): 203
 Brunk (nad Radečami): 189
 Brusnice: 174, 188, 253
 Buchenwald: 286
 Buč: 362
 Bučka: 221
 Bučna vas: 191
 Budanje: 143
 Budimpešta: 197
 Budganja vas (p. Žužemberku):
 81, 468
 Buje: 351
 Bukovica: 154
 Bukovje: 173
 Bukovo (p. Cerknem): 357
 Bukovščica: 54, 187, 194, 198
 Bukov Vrh (p. Škofji Loki): 156
 Bušinja vas: 130
 Buzet: 335

C

Cegelnica: 74, 202
 Celje: 65, 72, 88, 153, 182, 219, 276,
 317, 329, 358, 359, 362, 369, 471
 Celovec: 233, 300, 385
 Cerklje: 54, 64, 78, 93, 98, 118, 135,
 162, 164, 221, 340, 361, 420, 424
 Cerkljanska Dobrava: 64
 Cerkljanski Vrh: 123
 Cerknica: 57, 67, 79, 100, 113, 115,
 120, 132, 144, 145, 146, 156, 161,
 163, 171, 190, 203, 214, 220, 248,
 262, 266, 301, 304, 307, 335, 372,
 382, 411
 Cerkno: 67, 139, 194, 314, 357

Cerkvišče: 188, 198, 377
Cerovec (p. Trebnjem): 131, 347
Cerovec (p. Semiču): 145, 302
Cerovec (p. Orehovici): 66, 95
Cesta (p. Velikem Gabru): 337, 367
Cicelj (p. Kamniku): 332
Cink: 17
Cirnik: 121, 302, 392, 418
Cleveland: 250
Col: 86
Crikvenica: 253
Crngrob: 139
Cuarti di Ponti (Italija): 335
Cvibelj (p. Žužemberku): 349

Č

Čatež (p. Trebnjem): 302, 348, 411
Čekovnik: 302, 394, 414
Čemše: 172
Čemšenik: 112, 220, 341, 368
Čepno (p. Košani): 163, 212
Čepulje (p. Škofji Loki): 72, 184
Češča vas (p. Novem mestu): 104, 147, 155, 347
Češnjica (p. Kranju): 63, 244
Češnjice (p. Moravčah): 70
Češnjice (p. Trebelnem): 189
Češnjice (v Tuhinski dolini): 156
Češnjice (v Selški dolini): 236, 369
Črmošnjice: 371
Črna: 77, 189, 345, 356
Črna vas (Barje): 211
Črnc (p. Brežicah): 217
Črnc (p. Sodražici): 195
Črneča vas: 132
Črniče: 119
Črni graben: 127, 362, 421
Črni Potok: 210
Črni Vrh
(nad Polhovim Gradcem): 81, 156, 246, 257, 413
Črni Vrh (p. Vranskem): 370
Črni Vrh (nad Idrijo): 34, 59, 111, 153, 173, 192, 258, 371

Črnomelj: 54, 65, 70, 71, 107, 120, 122, 132, 134, 143, 152, 154, 165, 167, 188, 191, 193, 196, 197, 199, 201, 219, 244, 345, 346, 351, 372
Črnuče: 95, 135
Čučja Mlaka: 111
Čurile: 154
Čužnja vas: 80, 93, 221

D

Dachau: 275, 276, 278, 279, 281, 284, 287, 290, 291, 336, 449
Dane (p. Sežani): 113
Dane (v Loški dolini): 154, 171, 397, 468
Davča: 236, 237, 357, 392, 417
Davški most: 219
Debenc: 125, 138, 242
Dečja vas: 184
Dedni dol: 303
Dekani: 346
Dekanovec (Hrv.): 99
Delnice (p. Škofji Loki): 324
Demokratska federativna Jugoslavija (DFJ): 471
Depala vas: 320
Deskle: 335
Dišeča vas: 468
Dob (p. Domžalah): 166, 303
Dob (p. Mirni): 177
Dobe (p. Kostanjevici): 317
Dobec: 184, 303, 322
Dobje (p. Poljanah): 318
Doblar: 361
Dobliče (p. Črnomlju): 133, 134
Doblička Gora (p. Črnomlju): 120, 121
Dobračeva (p. Žireh): 60, 172, 237, 260
Dobravica: 161
Dobrava (p. Novem mestu): 111, 318, 416
Dobrava (p. Dobrniču): 290
Dobrava (p. Komendi): 246

Dobrča: 57, 160
 Dobrljevo (p. Trojanah): 313
 Dobropolje: 251
 Dobropoljska dolina: 357, 397
 Dobrnič: 160, 164, 169, 177, 184, 187, 190, 194, 195, 198, 220, 345, 358, 372, 400
 Dobrova (p. Ljubljani): 110, 172, 202, 212, 220, 234, 370, 423
 Dobrunje: 39, 55, 150, 400
 Dobruška vas: 82
 Dol (p. Borovnici): 118
 Dol (p. Hrastniku): 281
 Dole (p. Idriji): 68
 Dolenjci (p. Črnomlju): 362
 Dolenja Brezovica: 66, 76, 92, 99, 264, 332, 400, 401, 419
 Dolenja Briga: 250
 Dolenja Nemška vas: 161
 Dolenja Stara vas: 101
 Dolenja Straža: 152, 347
 Dolenja vas (p. Mirni Peči): 93
 Dolenja vas (p. Podbrezju): 112
 Dolenja vas (p. Ribnici): 67, 109, 210, 219, 335, 397
 Dolenja vas (p. Škofji Loki): 198, 320
 Dolenje Jezero: 115, 146
 Dolenje Kališče (p. Velikih Laščah): 312
 Dolenje Kamence (p. Novem mestu): 100, 122, 166, 191
 Dolenje Kamenje (p. Novem mestu) 161
 Dolenje Mokro Polje: 161
 Dolenje Poljane: 192
 Dolenje Selce (p. Dobrniču): 77, 160, 169, 177, 187, 193
 Dolenje Sušice: 139
 Dolenji Lazi (p. Ribnici): 151
 Dolenji Logatec: 124, 203, 350
 Dolenji Podboršt (p. Trebnjem): 94
 Dolenji Vrh (g. p. Dobrniču): 198
 Dolenjske Toplice: 55, 123, 130, 152, 194, 197, 201, 215, 218, 252, 305, 358
 Dolenjska: 32, 34, 39, 92, 119, 154, 158, 159, 169, 174, 182, 204, 247, 276, 278, 281, 282, 299, 305, 312, 341, 348, 393, 396, 397, 400, 404, 408, 409, 412, 426, 427, 435, 436, 445, 446, 447, 448, 455, 466, 467, 468, 473, 478
 Dolge Njive (p. Škofji Loki): 219
 Dolina (v Davči): 237
 Dolina (p. Trstu): 335, 346
 Dolnja Težka Voda: 380
 Dolnja vas (p. Ravnah): 116
 Dolomiti: 175
 Dolsko: 372
 Dolž: 191, 215, 259, 303, 346
 Domžale: 63, 75, 94, 95, 127, 159, 166, 246, 302, 303, 314, 372, 414
 Draga: 149
 Draga (p. Beli Cerkvi): 104
 Draga (p. Šentrupertu): 101
 Dragatuš: 145
 Drašiči (p. Metliki): 360
 Drava (r.): 299, 300, 356, 374, 385, 386, 411, 473
 Dravlje: 400
 Dravograd: 341
 Dražgoše: 194
 Drečji Vrh: 180
 Drenov Grič (p. Vrhniki): 235
 Drešinja vas (p. Žalcu): 348
 Drežnica: 259
 Drganja sela: 102, 122, 244, 303
 Družinska vas: 223
 Duraj/Avstrija: 417
 Dunaj (p. Češnjicah): 304
 Dupeljne: 96, 420
 Dvor (p. Žužemberku): 167, 199, 251, 304, 315, 352,

E

Ebensee (Nemčija): 290
 Erzelj (p. Vipavi): 146, 195, 314

F

Fara (v Novi vasi): 57, 195, 248, 266, 304
 Farovška loka (p. Krki): 358
 Flunder (p. Ljubnem): 366, 418, 421
 Forme (p. Škofji Loki): 319
 Fram: 356
 Francija: 69, 83, 434
 Frankolovo: 325, 358, 413, 418, 422
 Fučkovci (p. Adlešičih): 377
 Fužine (p. Mirni): 165
 Fužine (p. Zagradcu): 346
 Fužine (na Žirovskem Vrhu): 233, 265

G

Gabrijele (p. Trebnjem): 102, 314
 Gabrje (p. Dobrovi): 175, 185
 Gabrje (p. Novem mestu): 63, 140, 174, 246, 302, 312
 Gabrje (p. Žalcu): 319
 Gabrovčec (p. Krki): 110, 377
 Gabrovka (prej Sv. Križ): 77, 124, 165, 211, 234, 314, 346, 375, 392
 Gabrška Gora: 124
 Galicija (p. Žalcu): 156, 327
 Gameljne: 187
 Gatina: 222
 Gažon: 180
 Gladki grič: 359
 Glažuta: 177
 Glina (Bloke): 171, 304, 305, 411
 Glinice: 368
 Glinje (avst. Koroška): 305, 385
 Globoka dolina (na Travni g.): 359
 Globoko: 204
 Godešič: 62, 319
 Godovič: 258, 345, 371
 Golek: 196, 311
 Golica (pl.): 176
 Golnik: 111, 218
 Golo (p. Igu): 61, 106, 296, 373

Golo (nad Granovem): 200
 Golobinjek: 92, 120, 123, 132
 Golo Brdo (p. Medvodah): 202
 Gombišče (p. Občinah): 159
 Gora (nad Idrijo): 172
 Gora (nad Sodražico): 136
 Gonars (Italija): 17, 381
 Gorenja Brezovica: 135
 Gorenja Loka: 362
 Gorenja vas (p. Mirni): 107, 146, 161, 188, 359
 Gorenja vas (p. Škofji Loki): 104, 174, 233, 265, 318, 413
 Gorenja vas (p. Trebnjem): 123, 305
 Gorenja Žetina: 113, 130
 Gorenje Blato: 157
 Gorenje Brezovo: 135
 Gorenje Dobravice: 178
 Gorenje Dole: 149
 Gorenje Gradišče: 305
 Gorenje Jesenice: 116, 128
 Gorenje Jezero: 115, 171, 200
 Gorenje Kamence: 347
 Gorenje Karteljevo: 151
 Gorenje Otave: 305
 Gorenje Selce: 250, 332
 Gorenje Sušice: 152
 Gorenje Vrhpolje: 126, 239, 258, 259, 284
 Gorenji Suhadol: 91, 92, 174, 253, 312
 Gorenji Vrh (p. Dobrniču): 220
 Gorenjska: 11, 13, 38, 49, 217, 299, 302, 312, 324, 349, 408, 413, 414, 415, 416, 434, 435, 436, 437, 445, 446, 447, 448, 460, 466, 467, 470, 478
 Gorica: 74, 141, 235, 241, 259, 370
 Goričane: 101
 Goričane (p. Polici): 152
 Goriča vas: 154
 Goriče: 212
 Goriška Brda: 228
 Goriška vas: 163, 168, 186, 204, 318
 Gorjanci: 139, 182, 290, 309, 344, 396, 466

- Gorje: 201, 328
 Gornja Bistrica (p. Ljutomeru): 304
 Gornja Lokvica: 185, 372
 Gornja Stara vas (p. Šentjerneju): 125
 Gornja Težka voda: 380
 Gornji Križ (p. Žužemberku): 112, 263
 Goropeke (p. Žireh): 114, 161
 Gosteče (p. Škofji Loki): 229
 Goteniški Snežnik: 250
 Gotna vas: 117, 220, 360
 Govejek: 324
 Gozd (p. Golniku): 151, 218, 233
 Graben (p. Velikih Laščih): 343
 Grabrovec (p. Meliki): 92
 Gracarjev turn: 111, 125
 Gračana: 261
 Gračišče (p. Kopru): 288
 Gradac: 259, 372
 Gradec (nem. Graz): 93, 362
 Gradenc: 306, 392, 412, 417
 Gradež (p. Turjaku): 307
 Gradinje: 188, 314
 Gradišče (p. Cerknici, gora): 132
 Gradišče (p. Raki): 64
 Gradišče (p. Vipavi): 381
 Grahovo (p. Cerknici): 113, 115, 130, 145, 156, 171, 184, 200, 203, 287, 307, 319, 397
 Grč Vrh (p. Mirni): 155
 Grčarice: 10, 55, 315, 408, 471
 Grča vas: 92
 Grčevje: 192
 Grčija: 434
 Gredice (p. Tržišču): 149
 Grgar: 333
 Grič (p. Črnomlju): 345
 Grič (p. Klevevžu): 64
 Grintavec (p. Zagradcu): 377
 Griže (p. Celju): 145, 276
 Grmada (p. Trebnjem): 131
 Grmovlje (p. Škocjanu): 82
 Grobelno: 141
 Gropada (p. Trstu): 346
 Grosuplje: 41, 43, 54, 75, 80, 93, 113, 119, 131, 142, 145, 150, 152, 185, 190, 192, 193, 216, 222, 232, 239, 249, 267, 307, 315, 344, 357, 400, 410, 456
 Gruškovec (p. Ptuj): 341
 Gunclje: 342, 422
 Gusen (Avstrija): 273, 274, 276, 279, 281, 288
- H
- Hartheim (Avstrija): 284, 285
 Herinja vas: 175, 188
 Hercegovina: 131
 Hinje: 74, 81, 83, 101, 138, 154, 155, 160, 183, 210, 278, 308, 360, 400, 468
 Hmeljčič: 93, 308
 Hmeljnik: 83
 Hočevje: 113, 172, 201, 360, 375, 376, 400
 Hom: 102, 142
 Horjul: 66, 85, 90, 209, 246
 Hotavlje: 62, 104, 115, 166
 Hotedršica: 95, 167, 212, 304
 Hotemaže (p. Predvdoru): 313
 Hramše (p. Galiciji): 327
 Hrastenice: 172
 Hrastje (p. Ljubljani): 143, 185
 Hrastje (p. Šentrupertu): 88
 Hrastnik: 100, 110, 117, 159, 182, 221, 275, 277, 278, 282, 284, 358
 Hrastno (p. Šentrupertu): 178, 204
 Hraše (p. Vodica): 236, 377
 Hraše (p. Lescah): 172
 Hrašče (p. Postojni): 74
 Hreljin (p. Starem trgu): 296
 Hrenovčev graben (Črni potok p. Dobrovi): 423
 Hrib (p. Dolskem): 372
 Hrib (p. Loškem potoku): 160, 195, 247, 397
 Hrib (p. Hinjah): 138, 308, 468
 Hrovača (p. Ribnici): 308

Hruševo (p. Dobrovi): 172
Hruševica: 267
Hruševje: 85
Hrušica: 212, 312, 320
Hrušovlje: 153
Hrvaška: 47, 59, 99, 345, 434, 466
Hrvaško Zagorje: 112
Hrvatska Straža: 132
Hudeje (p. Trebnje): 121
Hudi Konec: 343
Hudi Vrh: 57, 204
Hudo: 189, 334, 359
Humperk: 301

I

Idrsko: 187, 207
Idrija: 59, 68, 102, 153, 172, 180, 192, 215, 256, 302, 324, 335, 414
Idrske Krnice: 363, 364, 365, 427
Idršek: 362
Ig: 61, 106, 133, 154, 251, 286, 373, 400, 420
Iga vas: 152
Igla (v Zg. Sav. dolini): 425
Ihan: 159, 313, 361
Ilirska Bistrica: 41, 80, 85, 86, 101, 204, 235, 306
Ilova gora: 134
Innsbruck: 185
Irča vas (p. Novem mestu): 346
Istra: 68, 335
Iška: 71
Iška vas: 211, 251
Iški Vintgar: 256, 360, 419
Italija: 47, 159, 160, 162, 252, 287, 400, 404, 408, 414, 419, 423, 433, 445
Ivančna Gorica: 90, 136, 189, 334
Ivanje selo: 319
Izlake: 374
Izola: 317

J

Jablan (p. Mirni Peči): 140, 253, 361

Jakoponove rupe
(p. Malenskim Vrhom): 318
Jama (p. Dvoru): 77, 95, 167, 352
Jamnik: 91
Jamškovi Lazi: 63
Janče: 106
Jankoviči (p. Črnomlju): 244
Jarčja Dolina (p. Žireh): 83, 315
Jarše: 185
Jasenovac (Hrv.): 13
Javorje (p. Škofji Loki): 130, 168, 308
Javorje (p. Turjaku): 109
Javorovica: 30, 46, 89, 137, 160, 215, 309, 310, 311, 361, 391, 410, 412, 473
Javornik (p. Črnem Vrh): 371
Javornik (p. Kranju): 72, 109, 150, 330
Javornik (p. Jesenicah): 155, 162, 199
Javorski Pil: 196, 311
Jelenov žleb: 47
Jelovec: 312
Jelovica (pl.): 62
Jelšane (p. Ilirski Bistrici): 86
Jelševce (p. Trebelnem): 93
Jelševnik (p. Črnomelju): 165
Jeronim (p. Vranskem): 290
Jesenica (na Poreznu): 328
Jesenice: 68, 104, 146, 155, 176, 199, 202, 286, 324
Jesenovec (p. Mašuru): 94
Jevnica: 340
Jevšček (p. Idrskem): 187
Jezerko: 418
Jezerce (p. Tolminu): 259
Jordan Kal): 184
Jugorje: 140, 312
Jurka vas: 60, 145
Jurna vas: 95, 218

K

Kačja rida: 57

Kajndol (p. Škofji Loki): 70
 Kajzale (avst. Koroška): 356
 Kal (p. Novem mestu): 74, 140, 285, 346
 Kalce: 92
 Kališe: 312
 Kališče: 111, 165
 Kamenče (p. Braslovčah): 67
 Kamna Gora (p. Trebnjem): 74
 Kamna Gorica: 58, 70, 129
 Kamnje (p. Novem mestu): 101
 Kamnik: 62, 64, 66, 75, 123, 127, 194, 219, 246, 265, 312, 361, 377, 414, 420, 421
 Kamnik (pri Preserju): 254
 Kamniška Bistrica: 59, 312, 334, 377, 425
 Kamni Vrh (p. Ambrusu): 119, 312
 Kamni Potok (p. Trebelnem): 64
 Kamnitnik: 238, 245, 253, 260, 339
 Kanal ob Soči: 187
 Kandija (Novo mesto): 98
 Kapiteljski marof (Novo mesto): 40, 121
 Kapla (p. Žalcu): 274
 Kaplanovo (p. Velikih Laščah): 313
 Karlovčica (grapa pod Malenskim V.): 165, 166
 Karlovica: 182, 313, 397
 Karteljevo: 117, 122, 130
 Kašeljski hribi: 321
 Katarija (p. Vačah): 368
 Kavaliči (p. Dekanij): 346
 Kilovče (p. Ilirski Bistrici): 235
 Kitni Vrh: 125, 182
 Kladje (p. Škofji Loki): 244
 Klance (p. Gorenjem Jezeru): 171
 Klanec (p. Gabrovki): 77, 313, 392
 Klanec (p. Kranju): 186
 Klanec (p. Škofljici): 68
 Kleče: 266, 400
 Klenovik: 77, 120
 Klevevž: 64, 122, 127, 221, 317
 Klošter (p. Gradcu): 259
 Knape (p. Škofji Loki): 194, 198
 Knežak: 85
 Knežja Njiva: 175
 Kobarid: 187, 207
 Kobovt (p. Radovljici): 58
 Kočarija (p. Kostanjevici): 77, 318
 Koče (p. Kočevski Reki): 245
 Koče (p. Postojni): 150
 Kočevska Reka: 245
 Kočevsko: 36, 67, 72, 314, 316, 423
 Kočevje: 41, 88, 111, 137, 143, 145, 146, 158, 200, 204, 216, 229, 245, 291, 298, 312, 314, 318, 319, 338, 366, 410, 411, 417, 456
 Kočevske Poljane: 123, 201, 244
 Kočevski Rog: 320, 419
 Kočno (p. Podbočju): 314
 Kojca (g): 357
 Kokošnje (Morav. dolina): 63
 Kokra: 210, 218, 361
 Kokra (r.): 424
 Kokrica: 85, 164
 Količevo: 374
 Kolobje (p. Šentjurju): 219
 Kolombart: 91
 Kolovec: 361, 362, 420
 Kolovrat: 341, 347
 Komatevra: 97
 Komenda: 125, 245, 321
 Komendska Dobrava: 362, 363, 421
 Kompolje (p. Cirkniku): 121
 Kompolje (Dobropolje): 126, 279, 340, 357, 363
 Kopanj (p. V. Račni): 175
 Koper: 113, 116, 132, 155, 171, 180, 219, 256, 272, 273
 Koprivnica (Hrvaška): 304
 Koprivnik (p. Kočevju): 123, 124, 148, 314
 Koprivnik (p. Škofji L.): 315
 Korinj: 251, 291
 Korita: 116, 193, 195
 Korošica: 334
 Koroška: 136, 153, 172, 301, 357, 358, 374, 385, 386, 412, 426, 435, 436, 445, 446, 447, 460, 467
 Koroška Bela: 68

- Korte: 317
 Koseze: 130
 Kostanjevica: 63, 66, 77, 130, 138, 172, 177, 215, 258, 312, 318, 363, 380, 400, 419
 Kostrevnica (p. Zagorju): 313
 Košana: 163, 212
 Košenica (p. Ortneku): 66
 Kot (p. Sodražici): 109
 Kot (p. Semiču): 210
 Kot (p. Ribnici): 248
 Kotedrež (p. Zagorju): 313
 Kovor: 57, 112, 115, 170, 209, 316, 324
 Kozarišče: 106, 468
 Kozarje: 119, 158, 185, 212, 252, 248
 Kozel: 233
 Kozjak: 417
 Kozlarjeva gošča: 27, 40, 85
 Kozlove stene (p. Igu): 106
 Kožljek: 72, 164, 199, 262
 Kožlješki graben: 328, 411
 Krabinjak (Istra): 68
 Krašnja (p. Domžalah): 94, 189
 Kranj: 11, 27, 42, 54, 61, 63, 66, 72, 84, 93, 109, 111, 125, 131, 150, 159, 162, 172, 181, 183, 184, 191, 210, 221, 233, 237, 244, 247, 258, 263, 266, 282, 285, 290, 317, 325, 326, 330, 356, 366, 392, 413, 417, 418, 421, 424, 425, 426
 Kras: 267
 Krasinec: 350
 Kremenik: 156
 Kremenca (Bloke): 177
 Kremenjek (g.): 314
 Kren (p. Kočevju): 314, 416
 Kresnice: 173
 Krim (ZSSR): 346
 Krim (g.): 85, 133, 216, 245, 250
 Kriška planina: 424
 Kriška vas (p. Višnji G.): 41, 115, 329, 377
 Krivoglavice (p. Črnomlju): 201
 Križ (p. Žužemberku): 351
 Križe (p. Tržiču): 125, 207, 369
 Križ (p. Veliki Loki): 137
 Križada: 228, 369
 Križna gora: 113, 115, 203, 205, 335
 Križna Gora (p. Škofji Loki): 314, 349
 Krka (r): 91, 98, 180, 199, 215, 347, 349, 350, 396, 400
 Krka: 160, 172, 194, 210, 244, 315, 360
 Krmec (p. Marezigah): 180, 256
 Krn (pl.): 259
 Krnice (p. Rižani): 113
 Krnice (p. Masorah): 363, 364, 365
 Kronovo: 64, 138, 168, 242, 254
 Kropa: 56, 91, 219, 417
 Krška hosta: 178
 Krška vas: 377
 Krško: 100, 132, 142, 251
 Krtina (Moravska dol.): 173
 Krulec (v Moravški d.): 304
 Krušni Vrh: 80
 Krvava Peč: 315
 Krvavec: 424
 Krvavčji Vrh (p. Semiču): 162, 167
 Krzeti (p. Sodražici): 381
 Kurešček (g.): 373
 Kušljanov grad: 316
 Kuzarjev Kal: 140, 285
 Kvasica (p. Bakru): 87
 Kvasica (p. Gradcu): 346

L

- Lahovše (p. Komendi): 125, 246, 321
 Lajše (p. Škofji Loki): 417
 Lakovnice (p. Novem mestu): 366
 Laniše (p. Kamniku): 85, 135
 Laporje: 356
 Lapte: 132
 Lašče: 154
 Laško: 72
 Lavrica: 183, 223, 236, 241, 366

Laze (nad Krko): 91
 Laze (p. Cerknici): 115
 Laze (p. Logatcu): 119, 154
 Laze (p. Litiji): 110
 Laze (p. Robu): 60
 Lazec (p. Otaležu): 114
 Ledenice: 315
 Ledine (ob Idrijci): 297
 Legen (p. Slov. Gradcu): 346
 Lehne (p. Ribnici na Poh.): 303
 Lenart (nad Lušo): 192, 233, 256, 362
 Lenart (v Slovenskih Goricah): 129
 Lepi Stan: 77
 Lesce: 86, 172, 244, 349
 Lese (p. Krki): 80, 199, 315
 Lesično: 169
 Leskovec: 91
 Leskovec (p. Grosuplju): 159, 316
 Leskovec (p. Slov. Gradcu): 356, 357
 Lesno Brdo: 316
 Leše (p. Prevaljah): 159, 327
 Letuš: 325
 Levpa: 241
 Libeliče: 358
 Limovci: 290
 Linz (Avstrija): 286
 Lipa (p. Strugah): 182
 Lipje (p. Žužemberku): 316, 468
 Lipoglav: 255
 Lipovec: 296
 Lipovec (p. Ribnici): 299
 Lipnica: 70
 Lipnik: 83
 Lipovščica: 468
 Lipsenj: 205, 328
 Lisec (g.): 181, 184
 Lisičje: 55
 Litija: 61, 79, 110, 125, 173, 311, 313, 314, 345, 413, 421, 445
 Ljubelj: 300, 385, 479
 Ljubično: 356
 Ljubljana: 10, 39, 40, 55, 56, 59, 60, 62, 63, 65, 67, 75, 79, 80, 93, 106, 110, 112, 116, 124, 126, 127, 128, 130, 131, 137, 138, 141, 144, 148, 149, 151, 162, 166, 167, 168, 170, 175, 176, 178, 183, 190, 199, 210, 214, 217, 218, 232, 239, 245, 246, 247, 252, 253, 259, 261, 263, 278, 279, 285, 286, 291, 296, 297, 299, 307, 315, 329, 335, 337, 344, 350, 359, 360, 368, 369, 370, 371, 378, 394, 396, 397, 400, 409, 410, 413, 416, 435, 436, 440, 445, 446, 455, 456, 460, 472
 Ljubljana Bežigrad: 78, 81, 95, 112, 119, 185, 222, 246, 261, 413
 Ljubljana Center: 126, 183
 Ljubljana Šiška: 62, 64, 65, 79, 122, 127, 130, 169, 185, 240, 254, 413
 Ljubljana Moste-Polje: 65, 78, 86, 98, 109, 117, 139, 150, 163, 179, 187, 213, 239, 304
 Ljubljana Vič-Rudnik: 71, 79, 119, 158, 256, 313, 330
 Ljubljanica: 40, 150, 409
 Ljubljanski vrh: 132
 Ljubljansko barje: 62
 Ljubnica (p. Vitanju): 341
 Ljubno: 11, 325, 326, 359, 366, 413, 418
 Ljubno (p. Radovljici): 169
 Ločica (p. Vranskem): 342
 Ločna (p. Novem mestu): 104, 359
 Ločnik: 250
 Log (p. Ljubljani): 144, 172, 220, 235, 335
 Log (p. Škofji Loki): 158
 Logarski kot: 425
 Logarše: 95
 Logaške Žiberše: 153
 Logatec: 42, 119, 120, 154, 240
 Loka (p. Črnomlju): 111
 Loka (p. Črnem Kalu): 171
 Loka (p. Kovorju): 80, 112
 Loka (p. Mengšu): 359
 Loka (p. Šentjerneju): 316
 Loka (p. Zagorju ob S.): 169, 346
 Loke (v Tuhinjski d.): 316
 Lokovec: 166

Lokve (p. Otovcu): 194
 Lom (p. Tržiču): 115, 187, 233, 316
 Lome (p. Idriji): 153
 Lopata (v Suhi Kr.): 468
 Loška dolina: 57, 71, 94, 98, 130, 144, 145, 147, 149, 152, 156, 161, 163, 171, 192, 195, 203, 222, 249, 272, 287, 316, 325, 411, 423
 Loški Potok: 60, 192, 247
 Lovrenc na Pohorju: 341
 Lož: 115, 130, 163, 175, 205, 287, 335, 357, 369
 Ložine (p. Rakitnici): 131, 163, 213, 317
 Lučarjev Kal: 182
 Luče: 196, 317, 358, 417, 425
 Lučine: 413
 Lučka Bela (r.): 325, 418
 Lukovica: 70, 422
 Lukovek: 161
 Lutrško selo (p. Otočcu): 202
 Lužarji: 138, 161, 182, 220
 Luže (p. Kranju): 181

M

Mački: 86, 101, 130, 206, 207, 208, 211, 393
 Mačkin hrib: 317
 Mačkovec: 176
 Makoše: 279, 366
 Mala Bučna vas: 347
 Mala Grahovša (p. Laškem): 121
 Mala Kostrevnica: 313
 Mala Planina: 235
 Mala Poljana: 276
 Mala Račna: 377
 Mala sela (p. Vačah): 367, 368, 421
 Mala Slevica: 60, 107, 223, 246
 Mala Strmica (p. Klevevžu): 317
 Mala vas: 82, 250, 266
 Male Lašče: 318
 Male Pece: 367
 Male Vodenice: 42, 137, 172, 318
 Malenski Vrh: 165, 166, 318
 Mali Cirknik: 203, 248
 Malija: 317
 Malijevo Brdo: 111
 Maline: 221, 350
 Mali Log: 65
 Mali Osolnik: 54
 Mali Otok: 85
 Mali Slatnik: 169
 Mali Vrh (p. Mirni Peči): 64, 308
 Mali Vrh (p. Radovljici): 91
 Mali Vrh (p. Šmarju-Sapu): 86, 157
 Malo Črnelo: 333
 Malo Lipje: 193, 306
 Malo Mlačevo: 54
 Manče (p. Vipavi): 187
 Marezige: 180, 256, 272, 274
 Maribor: 59, 88, 110, 128, 136, 139, 149, 153, 176, 265, 341, 350, 356, 357
 Marinča vas: 157
 Markovec: 369
 Markovgrič: 139
 Markovščina (p. Sežani): 121, 188
 Marof (p. Volavčah): 162
 Marof (p. Dobravi): 318, 416
 Marolče: 319
 Maršiči: 158
 Martinjak: 163, 200, 203, 319
 Martinj Vrh: 87, 153, 248
 Mašun: 94
 Materija: 304
 Mauthausen: 239, 272, 273, 274, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 283, 284, 285, 286, 288, 289, 290, 362, 449
 Maverlen: 165, 191
 Medvedjek (grapa p. Škofji Loki): 319
 Medvedjek (p. Trebnjem): 113
 Medvedje selo: 83
 Medvode: 62, 101, 115, 202, 229, 254
 Meglenik (p. Trebnjem): 377
 Medjimurje: 99
 Meje: 341
 Melk (Avst.): 272

Mengeš: 112, 113, 135, 173, 246,
 319, 321, 362, 414
 Menina planina: 222
 Meniška vas: 98
 Mereče (p. Ilirski Bistrici): 80, 315
 Mestni Log: 184
 Meše: 361
 Metlika: 92, 107, 130, 145, 154, 167,
 178, 185, 329
 Metnaj: 91, 189, 320, 334
 Metulje: 57, 171, 195, 249
 Mežakla: 187
 Mežica: 204
 Migolica: 146
 Mihelja vas: 351
 Mihovo: 76, 144
 Miklarji: 317
 Miklavž (p. Žalcu): 174
 Milwaukee (ZDA): 221
 Miren: 259, 304
 Mirenska dolina: 183
 Mirna: 125, 128, 133, 144, 146, 155,
 161, 162, 163, 165, 185, 188, 189,
 218, 302
 Mirna (r.): 394
 Mirna Peč: 64, 93, 118, 128, 132,
 140, 172, 191, 204, 253, 297, 318,
 320, 369, 400, 401
 Mislinja: 356
 Mlaka (p. Škofji Loki): 192
 Mlaka (p. Kranju): 266
 Mlinše: 314
 Mokotove Laze (p. Kokošnjah): 63
 Mokronog: 87, 127, 138, 173, 203,
 360
 Mokrc: 79, 198, 245, 368, 369, 373,
 420
 Mokrica: 235
 Molnik: 370
 Montinjan (p. Bertokih): 139
 Moravče: 70, 90, 111, 124, 135, 213,
 234
 Moravško ali Moravska dolina: 63,
 112, 173, 304, 329, 418, 421
 Moravska Gora: 153, 165
 Moste pri Komendi: 321
 Mošnje (p. Radovljici): 91
 Motnik: 106, 276
 Moverna vas (p. Črnomlju): 250,
 259
 Mozelj: 423
 Mozirje: 413
 Mraševo (p. Dolenjskih Toplicah):
 197, 242, 244, 303, 366
 Mravljisce (p. Veharšah): 68, 172
 Mrzla dolina (v Kašeljjskih hribih):
 321
 Mrzla Rupa (p. Idriji): 102
 Mrzli Vrh (p. Škofji Loki): 210
 Muljava: 70, 142, 198, 333

N

Nadlesk (v Loški d.): 152
 Naklo (p. Kranju): 127
 Neblo (Goriška brda): 228, 369
 Nemčija: 21, 39, 40, 187, 271, 286,
 299, 300, 305, 361, 367, 385, 386,
 412, 422
 Nemška vas (p. Ribnici): 229
 Nemška vas (p. Trebnjem): 72, 170
 Nevlje: 334
 New York (ZDA): 144
 Njivice: 356
 Notranjska: 32, 33, 34, 39, 72, 83,
 132, 299, 316, 331, 393, 396, 397,
 404, 408, 426, 427, 435, 436, 445,
 446, 448, 455, 460, 467, 468, 473, 478
 Nova Gora: 302, 315
 Nova Gorica: 175, 247, 250
 Nova Gradiška (Hrvaška): 13
 Nova Oselica: 265
 Nova sela (p. Banjaloki): 72, 298
 Nova Štifta: 109, 176, 346
 Nova vas (na Blokah): 57, 102, 132,
 138, 195, 248, 254, 266, 397, 468
 Nova vas (p. Žireh): 118, 172, 199,
 245, 259
 Novi Log: 118
 Novo mesto: 38, 40, 42, 55, 60, 63,
 66, 68, 74, 83, 90, 93, 94, 95, 98, 100,

101, 102, 104, 108, 109, 117, 121,
123, 138, 140, 147, 149, 152, 153,
160, 161, 162, 163, 166, 168, 175,
177, 178, 183, 188, 189, 194, 215,
218, 220, 221, 222, 229, 232, 247,
254, 255, 259, 280, 285, 297, 298,
303, 305, 311, 318, 339, 343, 344,
347, 351, 361, 366, 380, 391, 394,
400, 401, 410, 412, 419, 423, 455,
456, 468
Nožice: 62

O

Občine (p. Trebnjem): 120
Obrh (p. Črnomlju): 291
Obrh (p. Novem mestu): 254
Obrh (p. Šmarjeti): 264, 378
Obrije (ob Savi): 162
Odrga (p. Trebnjem): 184
Ogalce: 129
Ogorelke (p. Tržišču): 258
Oklo (p. Ihanu): 313
Okroglo (p. Kamniku): 332
Okroglo (p. Naklem): 127
Olševak: 131, 362
Opovo (Hrvaška): 77
Orehak: 85, 328
Orehovica (p. Šentjerneju): 66, 161
Orešje (p. Sv. Križu): 322
Orkljevec (p. Mirni P.): 191
Orlaka: 66, 246, 261, 266, 369
Orle: 106, 190, 322
Ortnek: 73, 322
Osek (p. Vrhniki): 328
Oslica (p. Muljavi): 306
Osoje (kmetija na Osojniku): 60
Osoje (gozd p. Novi vasi): 118, 259
Osojnik (p. Semiču): 211
Osojnik (p. Škofji Loki): 60, 85,
125, 166
Osp: 155
Osredok (p. Katarini): 256, 423
Osredok (p. Litiji): 61
Osredok (p. Mirni): 189

Osredok (p. Velikih Laščah): 60, 71
Ostri vrh: 145, 229, 253
Ostrožno: 138
Oševljek (p. Prvačini): 381
Ošovca (grapa p. Škofji L.): 128,
139
Oštrc: 132
Otalež: 114
Otavec: 79
Otavice: 216, 322
Otiški Vrh: 341
Otoče: 192
Otočec: 202, 210, 347
Otok (p. Cerknici): 144
Otok (p. Metliki): 107
Otoki (p. Železnikih): 369
Otonice: 322
Otovec (p. Črnomlju): 122, 194
Ovsiše (p. Kranju): 63
Ozrenj (p. Renčah): 370

P

Padež (p. Cerknici): 132
Paha (p. Novem mestu): 192
Pajkovo: 147, 205
Palčje (p. Postojni): 143
Pance (p. Podlipoglavu): 63, 324
Pasja ravan: 111
Paška vas: 327
Pavičiči (p. Črnomlju): 65, 199
Peče: 329, 418
Pečnarica: 370, 418, 421
Peggau (Avstrija): 280
Pekel (p. Krnicah): 427
Pekel (p. Trebnjem): 234
Peluč (p. Crikvenici): 253
Pesje (p. Velenju): 204
Petkovec: 149
Petrinci (p. Sodražici): 381
Petrova vas (p. Črnomlju): 197
Petrovče (p. Celju): 317, 348
Petrušnja vas: 360
Pevno (p. Škofji Loki): 83, 181, 202,
323, 324

Pijava Gorica: 157, 307
 Pilštajn: 266
 Pilunga (p. Vidmu): 170
 Piran: 345
 Pirniče: 200
 Plače (p. Ajdovščini): 256, 373
 Planica (p. Podpeči): 65
 Planina (p. Ajdovščini): 195, 314
 Planina (pod Golico): 176
 Planina (p. Rakeku): 372
 Planina (na Rogu): 160
 Planinica: 185
 Plešivica: 222
 Plesko (p. Hrastniku): 377
 Pleterje: 144, 202, 324, 332, 345, 400
 Pobegi (p. Kopru): 273
 Podbenjek (pokopališče na Muljavi): 306
 Podbočje (prej. Sv. Križ): 72
 Podboršt (p. Vogljah): 237
 Podbrdo (p. Gorjah): 201
 Podbrezje (p. Tržiču): 112, 162, 324
 Podcerkev (v Loški d.): 94, 98, 107, 149, 161, 222, 325
 Pod Gabrovco (studenec na Mokrcu): 420
 Podgora (p. Horjulu): 345
 Podgora (p. Ložu): 130, 424
 Podgora (p. Novem mestu): 63
 Podgora (p. Šentvidu p. Lj.): 130
 Podgora (p. Žalcu): 170
 Podgorica (p. Videm-Dobropolju): 357
 Podgorica (p. Lj. Bežigradu): 78, 246
 Podgrad (p. Lj. Mostah): 213
 Podgrad (pod Gorjanci): 343
 Podgrad (p. Ilirski Bistrici): 345
 Podhojni Hrib (p. Robu): 332
 Podklanec (p. Ravnah): 250
 Podklanec (p. Vinici): 196
 Podkraj (p. Črnem Vrhu): 59
 Podkraj (p. Lukovici): 70
 Podkraj (p. Mežici): 204, 341
 Podkraj (p. Velenju): 182, 327
 Podlipa: 85
 Podlipoglav: 63, 150, 239
 Podlož (v Loški d.): 287
 Podnart: 63, 161
 Podpeca: 223
 Podpeč (p. Črni): 112, 185
 Podpeč (p. Ljubljani): 65, 150
 Podporezen: 237
 Podpesek: 240
 Podreča: 153, 258
 Podreber: 145
 Podslivnica: 156
 Podsmreka (p. Velikih Laščah): 325
 Podtabor (p. Tržiču): 324
 Podtabor: 357
 Podtrg (p. Velikih Laščah): 335
 Podturen: 55, 145
 Podutik: 151, 240
 Podveža (v Zgor. Savinjski d.): 425
 Podzemelj: 152
 Podvolovljek: 59, 69, 159, 325, 326, 327, 358, 359, 392, 413, 417, 418, 421, 422, 425
 Pogača (gozd nad Ložem): 287
 Pogled: 370
 Pogonik: 311
 Pogorelec: 423
 Pohorje: 359
 Pokojišče: 328, 393
 Polhograjski dolomiti: 10, 38, 151, 175, 185, 396, 401, 408, 409, 455, 456
 Polhov Gradec: 42, 64, 75, 101, 138, 172, 330, 370
 Poljčane: 356
 Poljane (p. Dolenjskih Toplicah): 79
 Poljane (v Loški d.): 156, 182
 Poljane (p. Mirni Peči): 317
 Poljane (p. Stični): 372
 Poljane (p. Škofji Loki): 123, 233
 Poljanska dolina: 62, 151, 258, 265, 318
 Polje (p. Ljubljani): 119, 139, 157, 316, 328, 409

Polica (p. Grosupljem): 128, 142, 150, 152, 238, 281, 331
 Polica (pr. Kranju): 244
 Poljubinj (p. Tolminu): 67
 Polom: 99
 Polzela: 265
 Polževo: 59, 88
 Pomjan (p. Kopru): 289
 Pondor (p. Žalcu): 247
 Ponikve: 151, 169, 327
 Porezen: 202, 328, 392, 467
 Postojna: 70, 74, 78, 85, 132, 143, 150, 153, 163, 173, 212, 235
 Potoki (p. Javorniku): 162
 Potov Vrh: 68
 Povelje (p. Trsteniku): 123, 139, 146, 183
 Požarče (p. Šentjanžu): 350
 Praga (Češka): 417
 Pragersko: 316
 Prapreče: 174, 215
 Praproče (p. Semiču): 329
 Praproška gmajna (p. Zakalu): 332
 Praprotno: 192
 Praprotno Brdo: 95
 Prebačevo: 251
 Prečna: 74, 346, 350
 Preddvor: 96, 153, 168, 424
 Predmeja: 258, 265, 373
 Predoslje: 85, 191, 251
 Prekopa: 327
 Prelesje (p. Trebnjem): 57, 116, 125, 341
 Premagovce (p. Kostanjevici): 360
 Prepolje (p. Mariboru): 357
 Presedle (p. Vranskem): 370
 Preserje: 126, 327
 Preska: 62, 229
 Pretrž (p. Pečah): 329, 370, 418, 421
 Prevalje: 159, 172, 189, 325, 346
 Prevoje (p. Domžalah): 75
 Prevole (p. Velikih Laščah): 92
 Pridvor: 279, 280
 Prigorica (p. Ribnici): 151
 Prikrnica (p. Moravčah): 90
 Primorska: 16, 33, 38, 119, 130, 187, 286, 299, 302, 340, 372, 381, 404, 408, 414, 415, 427, 435, 437, 445, 446, 447, 448, 460, 466, 467, 470, 478
 Primča vas: 105
 Primskovo: 120, 136, 174, 247, 248, 261, 267, 339, 400
 Primskovo (p. Kranju): 181
 Pristava (p. Orehovici): 161
 Pristava (v Poljanski d.): 151
 Pristava (nad Stično): 360, 372
 Pristava (p. Višnji G.): 329
 Prošč (p. Babni gori): 330
 Prvačina: 247, 314, 381
 Pstina (p. Škofji Loki): 237
 Pševo: 108, 150, 330
 Ptuj: 87, 341
 Pudob: 57, 122, 249, 250, 397, 424
 Pugled (g.): 239
 Pukovec: 105
 Purkače: 343
 Pusti Les (p. Sv. Vidu): 307
 Puštal (p. Škofji Loki): 102, 123, 157, 330
 Putera (v Sl. Benečiji): 261

R

Rab: 17, 55, 381
 Račeva (p. Žireh): 172
 Račje selo: 146
 Račice (p. Podgradu): 345
 Radeče: 74, 189, 358
 Radlek: 181, 199, 248, 266
 Radohova vas: 90, 177, 234, 330
 Radomlje: 221, 244, 362, 420
 Radovljica: 58, 70, 86, 91, 153, 169, 174, 413
 Raka: 63, 142, 251
 Rakek: 79, 86, 91, 94, 147, 184, 205, 252, 303, 319, 335, 372, 411, 423
 Rakitna: 118, 330, 331, 397
 Rakitnica: 131, 163, 212, 317
 Rakovnik (p. Šentrupertu): 372

Rapljevo: 279, 290
 Rastkovec: 372
 Rašica (p. Velikih Laščah): 72, 195
 Rašiško pogorje: 230, 236, 237, 251, 257, 373
 Rateče: 81, 319
 Ratečevo Brdo (p. Ilirski Bistrici): 85
 Ratje: 151, 176
 Raven: 345
 Ravensbrück: 369
 Ravne (v Bohinjski d.): 174, 335
 Ravne (v Davči): 328
 Ravne na Koroškem: 116, 223, 345, 346, 356
 Ravne (p. Žilcah): 100
 Ravne (p. Žireh): 229, 241, 247, 250, 257, 373
 Ravnik: 331
 Razbor: 422
 Razor (p. Podlipoglavu): 255, 331
 Rdeči Breg: 341
 Rdeči Kamen: 181
 Reber (p. Klevevžu): 317
 Reber (p. Žužemberku): 144, 351, 468
 Rečica (p. Bledu): 165, 193
 Rečica (ob Savinji): 168, 215, 279
 Regrča vas: 147, 193
 Renče: 370
 Repno: 357
 Repše: 71
 Ribnica (na Dolenjskem): 39, 42, 47, 55, 60, 65, 75, 78, 92, 116, 125, 131, 151, 154, 157, 170, 180, 192, 198, 210, 216, 217, 219, 229, 248, 253, 256, 279, 288, 291, 308, 312, 317, 331, 332, 334, 338, 359, 366, 375, 377, 397, 401, 410, 411, 419, 456, 468
 Ribnica na Pohorju: 303
 Ribnica (p. Postojni): 235
 Ribno (p. Lescah): 218
 Rigelj (g. pri Dolenjskih Toplicah): 218
 Rijavci: 265, 373
 Rihenberg: 349
 Rihpovec (p. Trebnjem): 346
 Rimske Toplice: 470
 Rižana (p. Kopru): 345
 Rob: 60, 73, 86, 101, 211, 332, 468
 Robanov kot: 159, 425
 Rodica: 176
 Rodine (p. Črnomlju): 122
 Rodine (p. Trebnjem): 161
 Rog: 24, 143, 423, 432, 470
 Rogaška Slatina: 86, 377
 Rogatec: 81
 Roje (p. Trebnjem): 147
 Rojnik (p. Šmarju): 101
 Rosalnice: 107, 313
 Rovt (p. Škofji Loki): 128
 Rovte (nad Horjulom): 114, 118, 149, 153, 175, 181, 192, 345, 408, 409
 Rovte (v Selški d.): 119
 Rož (dolina na Avstr. Koroškem): 305, 385
 Rožanec (p. Črnomlju): 244
 Rožendol: 138
 Roženpelj: 231, 266
 Rožna dolina: 170, 256
 Rožni Vrh: 184
 Rudež (grad): 125
 Rudnik (p. Kamniku): 62, 244
 Rudnik (Lj. Vič): 141, 142, 176
 Runarsko: 100
 Rusija: 434
 Ruše: 356
 Ržišče: 346

S

Sabadini (p. Kopru): 274
 Sadinja vas (p. Semiču): 103, 372
 Sadinja vas (p. Ljubljani): 190
 Salzburg: 211
 Samotnik: 332
 Samotorica: 90
 Sant Georgen (Avstr.): 276
 Sarajevo: 117, 124

Sava (r.): 157, 255
Sava: 40, 255, 348, 409
Savinja: 215, 425
Savinjska dolina: 11
Savlje: 56, 218, 246, 400
Sebenje: 207
Sekirišče: 137
Sela (p. Hinjah): 154, 183
Sela (p. Semiču): 79, 103, 138, 197
Sela (p. Šentrupertu): 204, 234, 332
Sela (p. Zburah): 135, 177
Sela pri Šumberku: 73, 190, 200, 212, 247, 248, 266, 267, 332, 333, 369, 373, 374, 400
Selce (p. Škofji Loki): 85, 139, 165, 213
Selca (p. Trebnjem): 88, 231
Seliše: 368, 421
Selo (p. Dobrniču): 68
Selo (v Mirenski d.): 93
Selo (p. Pancah): 324
Selo (p. Škofji Loki): 229, 247, 250, 256
Selo (p. Šentjoštu): 333
Selo (p. Vranskem): 341
Selo (p. Žalcu): 276
Selšček: 171, 304
Selška dolina: 219
Selške Lajše: 333
Semič: 65, 79, 83, 86, 91, 103, 122, 138, 145, 162, 170, 193, 197, 211, 250, 259, 276, 302, 329, 400
Senovo: 67
Senožeti: 78
Setnica (p. Polhovem Gradcu): 101, 138
Sevnica: 368
Sevno: 110
Sežana: 113, 121, 374
Sinja Gorica: 164, 328
Sive doline: 245, 373, 420
Skakači: 140
Skaručna: 167
Skorno: 366
Slap: 256
Slavski Lazi: 137
Slemena: 171, 333
Slevo: 265
Slivna: 374
Slivnica: 79, 85, 335
Slovenija: 10, 24, 25, 28, 46, 47, 393, 396, 401, 408, 427, 434, 442, 465, 466, 471, 473
Slovenj Gradec: 346, 356
Slovenska Benečija: 261
Slovenska Istra: 272, 273, 274, 447
Slovenska vas: 185
Slovenske gorice: 129, 329
Slovenske Konjice: 341
Slovensko primorje: 90, 445
Slunj (Hrvaška): 59, 296
Smlednik: 60, 93, 166, 200, 236, 260
Smrekovec: 118
Snebrje: 65
Sobrače: 61
Sodražica: 56, 121, 136, 151, 195, 333, 334, 381, 468
Solkan: 290
Solovski rajon (BASSR): 261
Sopot (p. Žireh): 315
Sopotnica: 157, 413
Sora: 62, 115, 199, 202
Sora (r.): 184, 202
Sostro: 55, 78
Soteska (ž post. na progi Bled-Bohinj): 201
Sovjetska zveza: 478
Sovodnje: 153, 282
Spodnja Besnica: 54, 98, 172
Spodnja Draga (p. Ivančni G.): 136
Spodnja Kokra: 168, 361
Spodnje Brdo: 174
Spodnje Jezersko: 96, 97
Spodnji Brnik: 61
Spodnji Dol (p. Podbočju): 314
Spodnji Kašelj: 80, 139, 179, 297
Spodnji Log (p. Litiji): 312
Spodnji Otok: 349
Spodnji Vrsnik (p. Idriji): 181
Srakovlje (p. Kranju): 276
Srasle (p. Šentrupertu): 183

Srbija: 434, 466
 Srebrniče (p. Novem mestu): 163, 356
 Središče ob Dravi: 191, 296
 Sredgora (na Rogu): 160
 Srednja vas (p. Bohinju): 56
 Srednje Brdo: 168
 Srobotnik: 87
 Stahovica: 194, 265, 334
 Staniše: 258
 Stara gora: 64, 75, 138
 Stara Loka: 99, 192, 211
 Stara Oselica: 197
 Stara vas: 118, 158, 180
 Stara Vrhnika: 90, 92
 Stare Žage: 107
 Stari Breg: 314, 416
 Stari Log: 370
 Stari Pisker (zapor v Celju): 358
 Stari trg: (ob Kolpi): 231
 Stari trg (v Loški d.): 71, 144, 157, 175, 250, 423
 Stari trg (p. Slovenj Gradcu): 356
 Stari trg (p. Pragerskem): 356, 357
 Stari trg (p. Trebnjem): 121, 197
 Staro Brezje: 423
 Staro Selo: 91
 Statenberg: 128
 Stehanja vas: 212, 374
 Stična: 90, 94, 116, 136, 144, 306, 402, 403, 411
 Stopiče: 81, 111, 112, 159, 173, 177, 183, 193, 259, 298, 334, 360, 396, 401
 Storžič (g.): 87, 111, 139, 146, 183, 221, 276
 Strahomer: 202
 Strane (p. Postojni): 85, 212
 Stranice: 326, 358, 359
 Stranje (p. Beli Cerkvi): 378
 Stranje (p. Kamniku): 235, 334
 Stranska vas (p. Črnomlju): 132
 Stranska vas (p. Grosuplju): 119, 218
 Straža (p. Domžalah): 166
 Straža (p. Mirni): 128, 218
 Straža (p. Novem mestu): 79, 350
 Stražišče: 61, 84, 129, 202, 266, 330
 Stražišče (p. Cerknici): 335
 Strmca (p. Cerknici): 161
 Strmec (p. Velike Lašče): 219
 Strmica (p. Škofji Loki): 196
 Struge: 112, 147, 182, 334
 Studenec (na Blokah): 335
 Studenci (p. Mariboru): 59
 Studeno: 102, 181, 184
 Sudokovec (p. Virovitica, Hrv.): 211
 Suha: 72, 184, 202
 Suhadol: 188
 Suha krajina: 38, 68, 81, 99, 105, 112, 138, 145, 151, 154, 176, 181, 190, 193, 211, 306, 375, 377, 380, 396, 397, 455
 Suhi dol: 165, 166, 413
 Suhor (p. Metliki): 167, 303
 Suhor (p. Novem mestu): 229
 Sušak (Hrvaška): 328
 Suša (p. Škofji Loki): 168
 Sušice (p. Dolenjskih Toplicah): 218, 358
 Sužid (p. Kobaridu): 187
 Sv. Ana (p. Tržiču): 115
 Sv. Ana (v Loški d.): 113, 156, 203, 214, 246, 278, 287, 335, 336, 393, 411
 Sv. Andrej (nad Zmincem): 66, 102
 Sv. Anton na Pohorju: 303
 Sv. Barbara (p. Škofji Loki): 257
 Sv. Duh (p. Semiču): 86, 91, 197
 Sv. Duh (p. Višnji G.): 344
 Sv. Florijan (p. Cerovcu): 95
 Sv. Gregor: 36, 90, 107, 150, 162, 183, 219, 332, 333, 334, 381, 397, 468
 Sv. Helena: 133
 Sv. Jakob (p. Koprivni): 59
 Sv. Janez: 362
 Sv. Jošt (p. Kranju): 84, 172
 Sv. Katarina (p. Ljubljani): 256
 Sv. Katarina (p. Trbovljah): 346
 Sv. Križ (sedaj Gabrovka): 83, 124, 136, 196, 201, 211, 337, 346, 375

Sv. Križ (p. Trstu): 125
Sv. Križ (p. Žužemberku): 60
Sv. Lenart (p. Cerkljah): 98
Sv. Lenart (p. Železnikih): 136, 256
Sv. Mihael (p. Koprju): 132
Sv. Mohor (p. Škofji Loki): 174
Sv. Neža (p. Tržiču): 169, 217
Sv. Ožbolt (p. Javorovici): 309, 310, 311
Sv. Ožbolt (pokop. v Lužarjih): 161
Sv. Peter (na Koroškem): 136
Sv. Primož: 188, 377
Sv. Rok (p. Novem mestu): 337, 356
Sv. Rok (p. Šentrupertu): 116, 159, 178
Sv. Štefan (p. Hrastniku): 117
Sv. Tri kralji: 114
Sv. Trojica (p. Domžalah): 159
Sv. Trojica (na Blokah): 220
Sv. Urh (Lj. Moste): 10, 27, 39, 75, 78, 126, 162, 189, 198, 211, 216, 239, 245, 255, 311, 328, 330, 337, 338, 348, 396, 400, 409, 472, 473
Sv. Urh (p. Zagorju): 346
Sv. Urh (nad Zavrhom): 147, 205
Sv. Vid (p. Vuhredu): 356
Sv. Vid (sedaj Žilce): 83, 100, 104, 147, 170, 177, 338, 397
Svetinje (p. Dobrničju): 104
Svetna vas (na Koroškem): 374, 386
Svilje: 361, 362
Svinjsko: 74, 189

Š

Šabene: 315
Šahovec: 195, 242
Šalka vas: 338
Šempas: 141, 235, 250
Šenčur: 263
Šentgotard: 374
Šentjanž: 138, 189, 248

Šentjernej: 82, 88, 99, 125, 126, 172, 180, 215, 239, 255, 259, 264, 312, 316, 346, 380, 400
Šentjernejska dolina: 39
Šentjošt (p. Stopičah): 111, 147, 177, 183, 339, 394, 396, 400
Šentjošt (nad Horjulom): 85, 95, 114, 231, 237, 238, 244, 245, 253, 260, 333, 339, 359, 408
Šentjur (p. Celju): 219
Šentjurij (p. Mirni Peči): 118, 128, 419
Šentjur (sedaj Podtabor): 75, 93, 250
Šentjurje (p. Velikem Gabru): 367
Šentlorenc: 95, 219
Šentpavel (p. Ljubljani): 370
Šentpeter (p. Novem mestu): 164
Šentrupert: 74, 81, 101, 128, 136, 142, 162, 177, 178, 183, 204, 218, 318, 341, 342, 394, 400
Šentrupert (p. Laškem): 335
Šenturška Gora: 75, 98, 125, 235
Šentvid na Glini: 417
Šentvid (p. Lukovici): 70, 90, 94, 127, 189, 304, 329, 414, 418,
Šentvid (Ljubljana Šiška): 245, 267
Šentvid (p. Stični): 110, 111, 128, 164, 261, 283, 298, 313, 322, 332, 341, 342, 349, 361, 373, 400, 412
Šentviška Gora: 67
Šibenik (Hrvaška): 121
Šimnove doline (v Loški d.): 250
Šinkov turn: 61
Škocjan (p. Grosupljem): 250
Škocjan (p. Koprju): 132
Škocjan (p. Šmarjeti): 60, 64, 77, 82, 111, 120, 135, 149, 175, 221, 222, 317, 335, 347, 378, 379, 380, 400
Škofja Loka: 62, 66, 70, 81, 83, 85, 87, 88, 98, 99, 102, 104, 115, 118, 119, 123, 139, 156, 157, 158, 165, 166, 168, 178, 181, 192, 194, 196, 198, 202, 211, 213, 229, 231, 237, 238, 239, 244, 245, 246, 260, 267, 304, 308, 323, 324, 380, 457

Škofjeloško: 123, 139, 157, 166, 168, 181, 192, 197, 199, 202, 210, 211, 213, 229, 233, 236, 237, 241, 244, 245, 247, 250, 308, 319, 328, 339, 349, 357, 413, 422, 467
Škofljica: 40, 55, 65, 68, 80, 118, 128, 157, 265, 339
Škrjanče: 114, 184, 356
Škrilje (p. Danah): 154
Škrilje (p. Golem): 65
Škrljevo (p. Šentrupertu): 74
Škufče (Bloke): 216, 266
Škvarč: 371
Šmarca: 66, 123
Šmarje Sap: 80, 86, 166, 190, 209
Šmarje (p. Dolenji Brezovici): 76, 99
Šmarjeta: 94, 101, 145, 164, 175, 176, 223, 254, 264, 317, 360, 378, 379
Šmarjeta (na Koroškem): 305, 385
Šmarna gora: 187, 236, 247
Šmartno (p. Brniku): 164
Šmartno ob Paki: 366, 368
Šmartno (p. Litiji): 314
Šmartno (v Tuhinjski d.): 150
Šmaver: 104, 164
Šmihelj (p. Stranah): 212
Šmihel (p. Novem mestu): 314, 339
Šmihel (p. Mozirju): 283
Šoštanj: 223
Špajhrib (p. Zagorici): 298
Špitalič: 100
Štajerska: 11, 13, 20, 38, 301, 327, 334, 341, 350, 359, 378, 385, 391, 416, 418, 421, 422, 426, 435, 436, 438, 445, 446, 447, 448, 460, 466, 467
Štampetov most: 104, 338
Štanjel: 267
Štefan (p. Trebnjem): 116
Štefanja Gora: 75, 93, 340
Štefanova dolina (na Polževem): 88
Štefin (p. Podkojnm hribu): 332

Štepanja vas (Ljubljana Moste): 371
Štore: 188
Štorovo: 220, 248
Štravberk (p. Mirni): 188
Štrekljevec (p. Semiču): 380
Štrukljeva vas: 424
Šujica: 234
Šutna: 139

T

Tabor: 174, 247, 362
Taborska jama: 171
Tacen: 247
Tarnova: 211
Teharje: 24, 182, 317, 443, 470, 472
Tekavnica: 136
Temenica: 61, 142, 189, 261, 302, 347, 400
Tenetiše: 63
Težka Voda: 90, 380
Tinjan: 219
Tinje: 149, 356
Tisovec: 145, 340, 357, 380, 400
Tlake: 80, 190, 209
Tolčane: 314
Tolmin: 67, 207, 259, 297
Tolsti Vrh: 215
Tolsti vrh (g.): 235
Tomaševo: 185
Tomažja vas: 176
Tomišelj: 102, 198, 199, 278, 336, 340, 400
Toplice (t. j. Dolenjske T.): 330
Topličiče (Hrv. Zagorje): 112
Topol: 254, 381, 397
Topola (p. Rogaški Slatini): 86
Topolc (p. Ilirski Bistrici): 306
Topolščica: 385
Topolje (p. Škofji Loki): 213
Torovo: 362
Trata pri Šentvidu: 56
Trata (pokopališče v Velesovem): 54

Travna gora: 65, 333, 359, 381, 319
 Travnik (p. Ribnici): 60, 141, 192, 210
 Travnik (na Rogu): 371, 419
 Trbinc (p. Mirni): 133, 162
 Trboje (p. Kranju): 65, 247, 340
 Trbovlje: 70, 73, 79, 80, 81, 101, 102, 106, 119, 120, 130, 135, 136, 160, 165, 173, 174, 176, 181, 201, 211, 215, 219, 220, 314, 346, 358, 368, 374, 377
 Trebanjski Vrh: 212, 302, 333
 Trpčane: 204
 Trebelnik: 100
 Trebelno: 17, 64, 80, 93, 117, 147, 197, 221, 272, 274, 341, 347, 381
 Trebija: 265
 Trebnje: 42, 47, 57, 71, 72, 74, 75, 81, 83, 90, 94, 102, 112, 113, 116, 120, 121, 123, 125, 131, 135, 137, 146, 147, 152, 159, 161, 184, 193, 211, 212, 219, 222, 231, 234, 242, 247, 248, 250, 254, 263, 266, 267, 341, 348, 359, 372, 400, 418, 423
 Trevča (p. Rihenbergu): 349
 Treviso: 381
 Triglav: 286
 Trnje (p. Pivki): 342
 Trnje (p. Postojni): 143
 Trnje (p. Radečah): 74
 Trnje (p. Škofji Loki): 98
 Trnovčr (p. Domžalah): 362
 Trnovec (p. Metliki): 346
 Trnovec (p. Rečici): 341
 Trnovo (p. Laškem): 72
 Trnovo (p. Novi Gorici): 175, 265, 342
 Trnovski gozd: 259, 427
 Trojane: 313
 Trst: 125, 179, 202, 252, 253, 346, 363, 378
 Trstenik (p. Trebnjem): 94
 Trstenik (p. Kranju): 111, 127, 183, 233
 Trška Gora: 110, 133, 150, 168, 205, 222, 258, 261, 318, 347, 416
 Trzin: 235, 314, 319, 362
 Tržič: 61, 115, 169, 187, 207, 217, 256, 316, 324, 356, 413, 424
 Tržišče: 56, 57, 89, 116, 149, 189, 218, 258, 344
 Tuhinj: 184
 Tuhinjska dolina: 100, 150, 156, 361
 Tuji Grm: 106
 Tunjice: 118, 135, 362
 Tupaliče: 111, 168, 342, 424
 Tušev Dol (p. Črnomlju): 122, 200
 Turjak: 10, 95, 109, 117, 129, 137, 160, 210, 342, 408
 Turn (v Loški d.): 175

U
 Udine (Videm): 318
 Ulaka (Bloke): 132, 200
 Unec: 86
 Uršna sela: 83, 101, 121
 Ušivc (p. Birčni vasi): 90
 Utik (p. Domžalah): 244

V
 Vače: 329, 414, 421
 Vadiče (p. Kovorju): 209
 Vahtenberg (v Moravški d.): 112
 Vam (Mežaklja): 187
 Vareje (p. Sežani): 372
 Varšava (Poljska): 260
 Vavta vas: 125, 145, 162, 358
 Veharše: 68, 114, 161, 172, 343, 414
 Velenje: 182, 204
 Velesovo: 54
 Velika Brda: 153
 Velika Britanija: 478
 Velika Bučna vas: 191, 361
 Velika Goba: 113
 Velika Ligojna: 80, 190, 209, 378
 Velika Loka: 137, 193
 Velika Mislinja: 356

Velika planina: 332
 Velika Poljana: 276
 Velika Račna: 175
 Velika Slevica: 397
 Velike Bloke: 102, 132
 Velike Brusnice: 215, 281, 312
 Velike Lašče: 10, 42, 54, 60, 70, 73, 74, 81, 86, 92, 95, 107, 112, 133, 137, 141, 150, 151, 169, 170, 182, 192, 195, 204, 206, 207, 208, 211, 217, 219, 246, 281, 307, 312, 313, 316, 325, 335, 338, 340, 343, 346, 368, 393, 397, 410, 411, 412, 413, 455, 456
 Velike Lese: 377
 Velike Poljane: 170
 Velike Vrhe: 88, 198
 Velike Žablje: 229
 Veliki Ban: 76
 Veliki Cerovec: 182, 343
 Veliki Cirknik: 203, 205
 Veliki Dol: 90, 177
 Veliki Gaber: 113, 152, 246, 261, 266, 337, 367
 Veliki Kal: 93, 191
 Veliki Kamen: 67
 Veliki Križ: 343
 Veliki Lipovec: 59, 191, 210, 296, 381
 Veliki Osolnik: 195, 382
 Veliki Podljuben: 90, 346
 Veliki Podlog: 159
 Veliki Videm: 95
 Veliki vrh (g.): 362, 420, 421
 Veliko Brdo: 78
 Veliko Lipje: 141, 346
 Veliko Tinje: 359
 Verd: 235, 245, 331
 Vesce: 200
 Vesela gora: 128
 Vešter: 196
 Vetrinje: 301, 471, 472
 Vevče: 135, 321
 Videm-Dobrepolje: 357
 Vinica (v Beli krajini): 196
 Vinice (p. Ribnici): 248
 Vinja vas: 344
 Vinje: 302
 Vinji Vrh: 122, 378
 Vinkov Vrh: 120
 Vintarji: 246
 Vipava: 143, 146, 187, 195, 314
 Vipolže: 175
 Vir (p. Domžalah): 95
 Vir (p. Stični): 320
 Virovitica (Hrvaška): 141, 211
 Visoko (p. Kranju): 87, 181, 221
 Visoko (p. Turjaku): 95
 Viševak (v Loški d.): 130, 149, 336
 Viševica: 98
 Višnja Gora: 39, 91, 167, 185, 189, 196, 221, 320, 344, 412
 Vitovlje: 265
 Vižmarje: 62, 166, 242, 254, 256
 Vnajarje: 157
 Vnanje Gorice: 184
 Vodenice (p. Kostanjevici): 130
 Vodice (p. Ljubljani): 61, 187, 200, 244
 Vodice (p. Črnem Vrh): 180, 371
 Voglje: 65, 167, 230, 237, 257, 340
 Vogljenska gmajna: 230
 Vojnik: 134
 Vojsko: 129, 215, 256, 302
 Voklo: 187
 Volavče: 162
 Volča (p. Škofji Loki): 123
 Volčja Jama (p. Žužemberku): 136
 Volčje (Bloke): 335
 Volčje jame (Turjaku): 129, 342
 Volčje Njive: 211, 344
 Volčji Potok: 176
 Volovljek: 235
 Vošče (p. Radovljici): 58, 129
 Vranji vrh (na Mokrcu): 420
 Vranoviči: 329
 Vransko: 181, 290, 341, 342, 370
 Vrbljene: 150, 369
 Vrbno: 357
 Vrbovec: 144
 Vrh (nad Pijavo G.): 307

Vrh (v Loški d.): 147
Vrh (p. Mokronogu): 173, 177
Vrh (p. Trebnjem): 90
Vrh (p. Žužemberku): 351
Vrhe (na Polževem): 59
Vrhnika: 62, 85, 90, 95, 104, 127,
132, 137, 144, 151, 164, 231, 235,
237, 244, 245, 260, 319, 328, 330,
331, 345, 372, 420
Vrhnika (v Loški d.): 57, 94, 130
Vrhole: 356
Vrhovo (p. Mirni P.): 204
Vrhpeč: 164
Vrhpolje: 126, 202, 239, 255, 258,
284, 345
Vrhtrebnje: 184
Vrsnik: 345
Vrsno: 259
Vrtovče: 187
Vrzedenc: 209

W

Wien Hintersbriche: 282

Z

Zabiče: 101
Zaboršt: 120
Zabrdje: 131, 211
Zabrekve: 213
Zabreznik: 374
Zabukovica: 145, 182, 325
Zabukovje: 101, 138, 368
Zadlog: 153, 215, 258
Zadolje: 60, 78
Zadraga: 125
Zadvor: 78, 245
Zafara: 117
Zagorica (p. Kamniku): 321
Zagorica (p. Velikem Gabru): 193,
298
Zagorje: 68, 169, 290, 298, 314, 341,
342, 346, 361, 362, 367, 369

Zagradec: 121, 180, 192, 205, 345,
346
Zajčji Vrh (p. Črnomlju): 107
Zajčji Vrh (p. Novem mestu): 149,
259, 346
Zakal: 332
Zakobilje: 173
Zakraj: 146
Zali Log: 87, 88
Zalisc: 112, 250, 263
Zalog (p. Ljubljani): 86, 183, 255,
321
Zalog (p. Komendi): 361, 362
Zalog (p. Kranju): 186
Zalog (p. Moravčah): 112, 135
Zalog (p. Novem mestu): 347
Zalog (p. Škofljici): 80, 347
Zamostec: 121
Zapotok: 81, 162, 346, 348, 349,
373, 468
Zaplana: 149, 347
Zaplaz (p. Čatežu): 41, 348, 411
Zaprvič: 328, 357
Zapuže: 349
Zasavje: 445, 446, 467
Zaselo (p. Idriji): 335
Zavodnje: 377
Zavrh: 147, 205
Završe (p. Sevnici): 123
Zbure: 64, 164, 175, 223
ZDA (Združene države Amerike):
171, 250, 478
Zdenska vas: 357
Zelena jama: 163, 187, 245
Zgornja Bukovica: 362
Zgornja Hrušica: 211
Zgornja Jablanica: 345
Zgornja Kokra: 184
Zgornja Savinjska dolina: 13, 27,
159, 317, 358, 413, 425, 426
Zgornja Šiška: 79, 144
Zgornja Zadobrova: 157
Zgornje Bitnje: 160
Zgornje Gorje: 286
Zgornje Pirniče: 256
Zgornje Stranje: 332

Zgornje Vetrno: 207
Zgornji Ig: 133
Zgornji Kašelj: 321
Zgornji Lom: 115
Zgornji Tuštanj: 70, 304
Zlato Polje: 362
Zloganje: 111, 347
Zminec: 66, 102
Znojile (p. Krki): 111, 145, 190
Znojile (p. Zagorju): 377

Žumberak: 419
Županov Laz (v Loški d.): 250
Žužemberk: 39, 60, 70, 77, 81, 86,
88, 91, 95, 100, 112, 117, 136, 144,
145, 148, 160, 165, 174, 179, 190,
193, 199, 209, 250, 253, 263, 276,
290, 306, 317, 349, 350, 351, 352,
393, 400, 412, 417, 468
Žvirče: 160, 176, 279, 468

Ž

Žabja vas: 165
Žablje: 373
Žabnica: 54, 84, 139, 333, 413, 417
Žaga Rog: 371, 419
Žale (pokopališče v Lj.): 138
Žalec: 145, 156, 170, 174, 247, 274,
324, 348
Žalovče: 104, 164, 378
Žažar: 176, 199, 209
Ždinja vas: 110
Žegnani Studenec (p. Ljubnem)::
325
Žegnani Studenec (p. Tržiču): 217
Železna Kaplja: 59, 69, 96
Železnica: 182
Železniki: 119, 136, 198, 213, 236,
248, 369
Železno: 198
Želimlje: 79, 145
Žerovnica: 115, 120, 304, 335
Žerjav: 112
Žerjavinska dolina: 175, 215
Žetina: 318
Žibrše: 167
Žimarice: 73
Žiri: 83, 114, 141, 161, 192, 199,
231, 237, 245, 247, 259, 345, 356,
373
Žirovska kotlina: 118
Žirovski Vrh: 158, 197, 231, 237,
238, 244, 245, 260, 339
Žukovo: 126

Kazalo vojaških enot, ustanov in organizacij

- Arhiv Dolenjskega muzeja, Novo mesto: 60, 76, 83, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 99, 111, 117, 120, 121, 126, 130, 140, 154, 161, 164, 166, 168, 172, 175, 189, 191, 192, 202, 221, 223, 255, 258, 259, 284, 317, 318, 346, 347
- Arhiv Federalnega odbora za organizacijo prenosov posmrtnih ostankov padlih borcev pri Ministrstvu za notranje zadeve Narodne vlade Slovenije: 22, 41, 60, 68, 75, 83, 86, 88, 93, 100, 102, 106, 112, 120, 121, 125, 128, 135, 136, 138, 142, 147, 166, 172, 173, 183, 194, 200, 216, 223, 229, 256, 303, 306, 315, 318, 327, 359, 373, 474
- Arhiv Ministrstva za notranje zadeve Republike Slovenije: 22, 25, 56, 60, 62, 74, 81, 85, 101, 104, 119, 123, 132, 133, 137, 143, 150, 155, 171, 176, 188, 195, 210, 228, 244, 247, 260, 261, 312, 316, 330, 339, 343, 351, 369
- Arhiv Inštituta za novejšo zgodovino v Ljubljani: 22, 25, 28, 39, 54, 56, 59, 60, 63, 67, 70, 71, 72, 74, 77, 78, 79, 81, 85, 87, 88, 91, 92, 104, 105, 106, 107, 109, 110, 111, 112, 116, 118, 119, 120, 122, 124, 127, 131, 133, 145, 150, 152, 160, 161, 163, 164, 166, 167, 170, 172, 175, 176, 180, 183, 187, 189, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 208, 209, 211, 212, 214, 215, 216, 217, 218, 302, 304, 306, 307, 311, 312, 319, 320, 322, 329, 333, 334, 338, 340, 342, 343, 344, 348, 349, 359, 372, 380, 381, 396, 413, 416, 423
- Arhiv Inštituta za novejšo zgodovino - kartoteka padlih borcev: 22, 56, 60, 63, 65, 68, 70, 71, 72, 73, 77, 79, 80, 85, 86, 90, 91, 92, 95, 96, 99, 101, 102, 103, 113, 117, 121, 123, 125, 128, 130, 132, 136, 141, 142, 145, 150, 151, 154, 156, 160, 162, 166, 169, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 184, 187, 188, 193, 194, 197, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 211, 212, 214, 215, 218, 219, 221, 253, 256, 258, 259, 261, 296, 298, 302, 303, 304, 311, 314, 320, 336, 346, 351, 352, 372, 418, 419
- Arhiv Muzeja za novejšo zgodovino v Ljubljani: 91, 140, 152, 161, 197, 250, 305, 318, 329, 339
- Armada:**
3. J.A.: 385
4. J.A.: 386
2. italijanska, višje poveljstvo za Slovenijo in Dalmacijo: 348, 363, 377
- B**
- Bataljoni**
Partizanski:
- Cankarjev (Ivana Cankarja - Gorenjski): 156
Delovni, 5. grupe odredov: 86
Delovni, Notranjskega vojnega področja: 107
Gorjanski: 66, 76, 126, 258
inženirski, 18. divizije: 80, 278, 315
jurišni, 15. divizije: 99
jurišni, 18. divizije: 205
Koroški: 159, 327
Krimski: 85
Pohorski: 13
Proletarski Toneta Tomšiča: 91, 135, 182, 279

Savinjski: 13
Slivniški (4. Notranjskega odreda):
57, 149, 156, 249, 250
Štajerski (1): 13, 80
Udarni, 18. divizije: 154
Zaščitni, 7. korpusa: 121, 128, 346
Zaščitni, 1. art. brigade: 253

Bataljona Narodne zaščite:

1. bataljon (Trebelno): 17, 381
Šišenski (Ljubljana): 62
1. bataljon VDV: 128

Bataljoni Prostovoljne protikomunistične milice (MVAC):

"Štajerski": 7, 27, 93, 118, 147, 159,
177, 178, 193, 194, 220, 222, 244,
330, 337, 339, 347, 394, 395, 396,
400, 455, 466, 467
1. bataljon MVAC (Legije smrti):
64, 75, 110, 175, 234, 256, 396
2. bataljon MVAC (Legije smrti):
66, 92, 99, 111, 112, 135, 173, 183,
248, 316, 332, 363, 378, 379, 381,
396, 400, 401, 419, 455
3. bataljon MVAC (Legije smrti):
65, 145, 302, 396, 400

Bataljoni Slovenskega domobranstva:

1. bataljon: 28, 41, 94, 144, 183,
306, 317, 320, 333, 343, 348, 352,
411, 417, 456
2. bataljon: 28, 39, 79, 83, 85, 86, 94,
107, 124, 130, 132, 144, 145, 154,
156, 163, 175, 192, 203, 205, 214,
216, 222, 266, 272, 301, 304, 307,
315, 319, 325, 331, 335, 338, 356,
411, 417, 423, 456
3. bataljon: 28, 167, 306, 344, 412,
417, 456
4. bataljon: 28, 36, 39, 42, 68, 77, 81,
86, 96, 106, 110, 145, 164, 193, 196,
200, 283, 299, 302, 306, 311, 313,
314, 317, 322, 339, 349, 351, 361,
392, 412, 417, 418, 456

"O" bataljon (kasnejši 4. bataljon):
341, 345, 346
5. bataljon: 28, 314, 316, 338
Bataljoni slovenskega domobranstva
(brez označbe bataljona): 36,
67, 79, 104, 121, 123, 134, 138, 143,
148, 160, 170, 196, 219, 356, 385,
411, 417

Bataljoni, italijanski:

posebni (1., 2., 3. in 4): 401
14. karabinjerski: 253, 404
2. bataljon 24. polka: 378

Nemški:

1. bataljon, 14. SS policijski: 309,
310, 311

Bojne skupine:

3. domobranska za obrambo okraja
Novo mesto: 77, 93, 160, 298,
311, 410

Italijanske:

Jurišna skupina črnih srajc XXI
Aprile: 28, 47, 401
XI. Skupina obmejne straže (GAF):
28, 370

Brigade, partizanske:

1. SNOUB Toneta Tomšiča: 26, 55,
59, 61, 65, 66, 72, 77, 78, 80, 87, 88,
132, 139, 151, 156, 171, 178, 185,
186, 190, 193, 194, 198, 199, 202,
204, 209, 210, 244, 247, 248, 255,
267, 290, 297, 298, 303, 305, 314,
325, 327, 334, 359, 366, 368, 371,
372, 375, 377, 382, 391, 416, 419,
451
2. SNOUB Ljube Šercerja: 79, 100,
117, 122, 131, 147, 151, 163, 205,
212, 223, 254, 256, 286, 317, 368,
372, 375, 391, 424, 451

3. SNOUB Ivana Gradnika: 60, 229, 235, 241, 247, 250, 256, 314, 315, 330, 371, 372, 373, 392, 419, 451
4. SNOUB Matije Gubca: 26, 82, 88, 101, 110, 117, 122, 128, 130, 133, 136, 138, 139, 140, 147, 149, 150, 161, 162, 166, 172, 181, 183, 185, 189, 191, 205, 212, 222, 234, 258, 261, 263, 264, 272, 274, 280, 281, 289, 298, 317, 318, 320, 333, 358, 372, 375, 378, 391, 416, 419, 451
5. SNOUB Ivana Cankarja: 26, 41, 46, 55, 60, 66, 72, 75, 77, 92, 104, 107, 113, 115, 120, 126, 130, 131, 137, 143, 144, 149, 160, 162, 164, 165, 166, 167, 183, 184, 189, 193, 196, 197, 201, 211, 220, 222, 242, 244, 259, 276, 303, 306, 308, 309, 310, 311, 324, 337, 338, 344, 345, 346, 358, 360, 361, 371, 372, 375, 377, 378, 379, 391, 410, 417, 419, 451, 473
5. Prekomorska: 81
6. SNOUB Slavka Šlandra: 11, 13, 174, 220, 221, 276, 327, 341, 348, 392, 411, 451
7. SNOUB Franceta Prešerna: 33, 62, 72, 114, 161, 173, 174, 181, 184, 192, 194, 198, 202, 345, 372, 392, 419, 451
8. SNOUB Frana Levstika: 68, 70, 90, 113, 120, 133, 145, 158, 169, 175, 176, 177, 182, 198, 216, 219, 223, 245, 288, 307, 319, 361, 368, 369, 392, 420, 451
9. SNOUB Kočevska: 42, 72, 83, 116, 128, 134, 141, 150, 167, 180, 183, 200, 218, 229, 261, 279, 298, 315, 322, 340, 366, 372, 392, 419, 451
10. SNOUB Ljubljanska: 56, 59, 65, 83, 86, 87, 94, 102, 120, 137, 191, 192, 199, 215, 256, 277, 279, 281, 296, 303, 331, 337, 368, 392, 412, 420, 451
11. SNOUB Miloša Zidanška: 13, 42, 46, 72, 80, 265, 341, 342, 358, 377, 392, 451
12. SNOUB Štajerska: 68, 72, 77, 94, 101, 131, 160, 169, 182, 187, 192, 193, 210, 211, 212, 221, 297, 320, 343, 344, 372, 392, 412, 417, 451
13. SNOUB Mirka Bračiča: 21, 26, 30, 299, 300, 301, 327, 356, 357, 374, 385, 386, 392, 411, 451, 467
14. Železničarska: 114, 124
14. Zaščitna Glavnega štaba NOV in POS: 55, 79, 123, 138
15. SNOUB "Belokranjska": 41, 66, 76, 92, 101, 117, 138, 140, 145, 167, 172, 174, 188, 190, 290, 329, 349, 392
1. artilerijska brigada: 392, 451
- Rabska brigada: 127
16. SNOUB Janka Premrla-Vojka: 68, 85, 153, 233, 265, 392, 451
19. SNOUB Srečka Kosovela: 153
158. Antonio Gramsci: 318

Bolnišnice in druge partizanske sanitetne ustanove:

- Ambulanta 8. in 10. brigade (Mokrec): 420
- Ambulantna "J" Kokrškega odreda v Komendski Dobravi: 362, 421
- Ambulanta "A" ("666") Kokrškega odreda: 424
- Bobovec (SVPB-B, postojanka Kremen): 417
- Bobovec (SVPB-B): 423
- Bolnišnica v Celovcu (ginekološki odd.): 300
- Brezovo, bolnišnična baraka Zapadnodolenjskega odreda: 423
- Civilna bolnišnica, Stari trg: 423
- Dolinska bolnišnica v Ribnici, ki se je umaknila na Ostri vrh: 65, 229, 253, 359, 419
- Hrenovčev graben (verjetno Dolomitskega odreda): 423

Krhlič, bolnišnica nad Lukovico: 422
Krtina, bolniška baraka 2. bataljona Zapadnokokrškega odreda, Jezersko: 418
Krvavice, Beceletova bolnišnica v Iškem Vintgarju: 360, 419, 423
Neznana bolnišnica v Rogu: 143, 423
Nova Štifta, bolnišnica v Podvolvljeku: 159
Okrevališče št. 2. bolnišnice Pavla (v Peklu): 427
Pečnarica, bolnišnica Kamniško-zasavskega odreda: 370, 421
Premična bolnišnica 18. divizije (Gradenc): 145, 306, 345, 412, 417
Premična bolnišnica Kamniško-zasavskega odreda: 367, 368, 421
Premična bolnišnica Kokrškega odreda (nad kmetom Suhadolnikom): 424
Premična bolnišnica Zapadnodolenjskega odreda (Sela): 332, 419
Premična bolnišnica Koroškega odreda: 425
Pretrž-bolnišnično zaklonišče: 418
Pugled, bolnišnica na Rogu: 371, 372, 419
Robanov Kot: bolnišnica Severozapadni center I. in II.: 425
SCVPB-centrala: 160, 193
Sive doline, bolnišnica na Krimu: 373, 420
Snežnik (SVPB-S) oddelka Podgora in Pudob: 424
SOK-Rok, Podvolvljek: 325, 326, 327, 358, 418, 421
Solčava (Podvolvljek): 325
SOVA, bolnišnica v Lučki Beli: 359, 418, 421
Spodnje Lašče, postojanka SVPB: 423
STOL, na Selski Jelovici: 58
Terenska apoteka Sever: 333, 417

Zavetišče bolnišnice Pavle na Škofjeloškem: 380, 422
Triglav, bolnišnica pod Velikim Vrhom: 361, 362, 420

C

cone

4. operativna za Štajersko in Koroško: 332, 385, 392, 426, 437, 438, 453
Dolenjska: 170
Nemška: operativna "Jadransko primorje": 48

Č

Čete - partizanske:

Borovniška: 262
Delovna Podstenice: 246
Delovna Komande mesta Sežana: 212
Inženirska 18. divizije: 199, 346
Rakovška: 91
Sanitetna 18. divizije: 345
Terenska četa, Barje: 106, 141, 142, 211
Transportna četa (s Primorske na Notranjsko): 146
Udarna: 144
Zaščitna Glavnega poveljstva: 150
Zaščitna 18. divizije: 54
Zaščitna 30. divizije: 199
Zgornjevipavska: 146
Za zvezo 7. korpusa: 117
Za zvezo 15. divizije: 350
Žirovska: 168

Slovenskega domobranstva:

4.: 412
15.: 348
16.: 110, 111, 306, 412
18.: 316

19.: 330, 412
22.: 329, 348, 412
23.: 307, 322, 412
24.: 42, 319, 412
25.: 92, 412
27.: 167, 412
28.: 298, 348
29.: 349
31.: 77, 121, 124, 137, 212, 306, 309,
310, 311, 313, 314, 337, 351, 391,
410, 412
32.: 62, 72, 121, 137, 212, 306, 309,
310, 311, 320, 341, 342, 391, 410,
412
36.: 318
38.: 320
39.: 77, 313, 314, 341, 342, 351, 412
41.: 330
46.: 59, 180, 412
47.: 113, 146, 203, 335, 336, 411,
412
50.: 320
51.: 77, 412
55.: 412
61.: 412
62.: 343
71.: 306, 348, 412
Gorenjskega domobranstva:
Udarne čete iz Kranja: 11, 42, 59,
63, 66, 69, 109, 127, 146, 150, 159,
160, 172, 181, 183, 186, 196, 218,
233, 244, 247, 266, 282, 285, 290,
317, 325, 326, 327, 330, 358, 359,
361, 362, 392, 413, 417, 418, 421,
422, 424, 425, 426, 457
Slovenskega narodnega varno-
stnega zbora:
7. (iz Pivke): 342
15. (iz Mravljinskega pri Večaršah):
258

Četniki, slovenski:

Grčarice: 55
Zaplana: 347
Notranjski četniški odred: 114,
123, 161

Odred majorja Novaka: 122, 127,
348, 404
Odred J. Melaherja-Zmagoslava:
168
Odred J. Marna-Črtomirja: 10, 222,
334

Črna roka: 7, 10, 11, 83, 106, 119,
138, 146, 193, 197, 220, 312, 316,
332, 412, 436, 457, 461, 467
Črna roka, Grosuplje: 316
Črna roka, Jesenice: 155
Črna roka, Kranj: 164
Črna roka, Ljubljana: 62, 94, 413
Črna roka, Logatec: 154
Črna roka, Rakek: 98, 413
Črna roka, Ribnica: 60
Črna roka, Škofja Loka: 210
Črna roka, Velike Lašče: 54, 60, 71,
105, 192, 325, 413

D

Divizije:

partizanske:

14.: 67, 94
15.: 34, 39, 72, 74, 95, 121, 218, 311,
317, 338, 343, 344, 346, 349, 350,
351, 360, 366, 392, 412, 453
18.: 73, 75, 93, 104, 109, 112, 157,
219, 291, 306, 308, 338, 343, 366,
369, 392, 417, 420, 453
30.: 166
31.: 33, 102, 113

1. VDV: 148

Italijanske:

Isonzo: 28, 176, 380
Cacciatori delle Alpi: 245, 262,
331, 334, 370, 402, 403, 423

Državni zbor Republike Sloveni-
je: 476

Društvo piscev zgodovine NOB
Slovenije: 25

G

Garnizija

italijansko-MVAC, Semič: 79, 86, 145, 193

Geheimstadtpolizei (gestapo):

Kamnik: 64

Glavni štab NOV in PO Slovenije (GŠ): 244, 314, 346, 351, 393, 417, 437, 480

obveščevalni oddelek GŠ: 39, 120

oficirska šola GŠ: 67, 96, 179, 297

radiotelegrafisti GŠ: 185, 218

sanitetni oddelek GŠ: 306, 426

zaščitna enota GŠ: 75

Glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet: 105, 159, 178, 337

grupe odredov NOV in POS:

3. grupa odredov: 316

K

Komande mest:

Cerkno: 67

Grosuplje: 80, 91, 189, 320

Kamnik: 251

Kočevje: 245

Kranj: 219

Ljubno: 359

Novo mesto: 92

Radovljica: 349

Ribnica: 151, 312

Senožeče: 85

Stična: 136, 209, 334, 367

Šempeter (Pivka): 342

Škofja Loka: 258

Trebnje: 71, 83, 90, 113, 117, 121, 144, 184, 197,

Velike Lašče: 60, 71, 101, 130, 136,

141, 206, 207, 208, 335, 349, 393

Komisija za ugotavljanje zločinov okupatorjev in domačih pomagačev (KUVZ): 11, 19, 20, 53, 54, 58,

61, 62, 63, 64, 67, 70, 71, 72, 74, 78, 79, 81, 83, 84, 85, 90, 96, 100, 101, 102, 104, 109, 111, 112, 118, 120, 122, 124, 127, 129, 130, 132, 134, 138, 141, 144, 146, 149, 153, 154, 158, 159, 161, 164, 165, 166, 167, 168, 172, 175, 176, 179, 184, 185, 187, 188, 190, 191, 192, 193, 195, 196, 198, 199, 200, 202, 207, 209, 210, 211, 212, 215, 217, 219, 220, 221, 223, 233, 235, 244, 246, 254, 257, 261, 266, 297, 298, 301, 302, 303, 305, 306, 307, 308, 312, 314, 315, 316, 318, 319, 324, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 337, 339, 340, 342, 347, 350, 351, 359, 362, 369, 372, 373, 381, 413, 423, 470, 478, 481

Korpus:

partizanski:

7.: 33, 63, 77, 81, 95, 125, 170, 188,

201, 314, 340, 344, 346, 351, 352,

360, 366, 392, 417, 426, 437, 453

9.: 59, 118, 172, 180, 181, 259, 265,

302, 315, 319, 324, 328, 357, 362,

392, 426, 437, 438, 453

Britanski:

5.: 300

Italijanski:

Armadni XI.: 46, 47, 348, 370, 377,

378, 401

Armadni V. in VI.: 47

Četniški:

liški: 16

srbski prostovoljni (Nedić): 16

korpusna skupina Werner von Seeler: 300

Krajevni odbor ZZB:

Brezovica (Vič-Rudnik): 158

Ig (Vič-Rudnik): 133, 207, 286

Pavičiči (Semič): 65

Podpeč-Preserje (Vič-Rudnik): 254

Rudnik (Vič-Rudnik): 106, 141

Semič: 103, 138

Škofljica (Vič-Rudnik): 68, 339, 347
Tomišelj-Vrbljene (Vič-Rudnik):
198
Turjak (Vič-Rudnik): 60, 109, 137,
169
Vnanje Gorice (Vič-Rudnik): 94,
184
Krojaška partizanska delavnica v
Lomu pri Tržiču (neugotovljene
enote): 316

L

Legija:

- Slovenska: 7

- Sokolska: 7

- Narodna: 7

Legija smrti (MVAC): 7, 33, 34, 394,
396, 397, 398, 399, 400, 401, 402,
403, 404, 433, 454, 466, 467

Italijanska črnih srajc 105.: 148

M

Milizia volontaria anticomunista
(MVAC): 7, 10, 11, 16, 17, 18, 19, 20,
21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30,
32, 33, 34, 455, 461, 465, 466, 467,
469

N

Narodna obramba (KNOJ): 128,
155

Narodna zaščita (NZ): 16, 17, 18,
56, 60, 74, 87, 90, 93, 94, 105, 111,
115, 116, 120, 125, 130, 137, 143,
161, 162, 164, 168, 170, 177, 187,
191, 198, 200, 219, 221, 248, 250,
319, 341, 356, 359, 393, 400, 437,
438, 454

Neznane partizanske enote, žrtve:
55, 57, 61, 62, 63, 64, 71, 74, 77, 79,

81, 87, 89, 90, 91, 94, 98, 99, 100,
101, 102, 106, 107, 109, 110, 111,
112, 115, 116, 118, 119, 120, 127,
130, 131, 132, 133, 135, 136, 138,
140, 142, 146, 147, 150, 151, 152,
153, 157, 158, 159, 160, 161, 162,
163, 164, 165, 166, 167, 168, 169,
173, 174, 175, 177, 178, 180, 181,
182, 183, 184, 185, 186, 187, 188,
189, 190, 191, 193, 195, 196, 197,
200, 202, 203, 204, 207, 211, 215,
216, 220, 222, 223, 231, 234, 236,
239, 241, 242, 244, 245, 246, 247,
251, 254, 257, 259, 260, 261, 263,
265, 266, 274, 275, 276, 281, 282,
284, 285, 287, 290, 298, 299, 302,
303, 304, 305, 307, 308, 309, 312,
313, 314, 315, 316, 317, 318, 319,
320, 321, 322, 324, 325, 328, 329,
330, 331, 332, 333, 334, 337, 339,
340, 342, 343, 344, 347, 348, 349,
351, 356, 357, 358, 360, 361, 362,
363, 366, 369, 370, 372, 373, 374,
375, 380, 381, 385

Neznani storilci iz vrst Gorenjske
samozaščite (domobranstva): 60,
62, 63, 66, 85, 87, 98, 111, 125, 136,
151, 156, 166, 167, 169, 176, 187,
194, 199, 200, 201, 213, 220, 221,
222, 233, 236, 239, 248, 256, 257,
276, 316, 340, 357, 367, 370, 373,
374, 377, 380

Neznani storilci iz vrst MVAC: 59,
65, 73, 77, 79, 87, 105, 116, 143,
146, 147, 149, 161, 169, 185, 186,
190, 193, 198, 203, 204, 209, 210,
212, 231, 234, 240, 255, 256, 287,
298, 316, 324, 359, 360, 374, 375,
381

Neznani storilci iz vrst Slovenske-
ga domobranstva: 54, 56, 57, 60,
61, 65, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 77, 78,
80, 81, 83, 86, 87, 88, 90, 92, 94, 95,
96, 99, 100, 101, 102, 104, 107, 109,
111, 113, 115, 116, 117, 119, 120,
121, 125, 127, 128, 131, 132, 134,

135, 136, 138, 140, 141, 142, 144,
145, 146, 151, 153, 154, 155, 157,
158, 159, 160, 162, 163, 164, 165,
166, 167, 169, 171, 172, 174, 175,
176, 177, 179, 180, 181, 182, 183,
184, 185, 187, 188, 189, 190, 193,
194, 195, 197, 198, 199, 201, 202,
203, 204, 205, 211, 219, 221, 222,
229, 241, 246, 247, 248, 250, 255,
257, 261, 263, 272, 273, 274, 275,
276, 277, 279, 281, 282, 284, 286,
289, 290, 296, 298, 299, 300, 301,
304, 305, 308, 315, 316, 320, 331,
337, 339, 341, 344, 351, 359, 367,
368, 369, 371, 372, 373, 374, 385,
456

Neznani storilci iz vrst Slovenske-
ga narodnega varnostnega zbora
(Primorsko domobranstvo): 85,
119, 143, 166, 187, 194, 212, 228,
265, 286, 297, 302, 357, 363, 365,
369, 373, 381

O

Občina:

Domžale: 70, 304, 362, 421
Grosuplje: 54, 83, 90, 110, 160, 189,
198, 216, 346, 358, 377
Kranj: 61, 63, 64, 75, 78, 87, 98, 112,
125, 127, 129, 164, 167, 168, 172,
181, 186, 187, 191, 194, 196, 210,
218, 251, 266, 340, 362, 418
Krško: 72, 188, 215
Ljubljana Moste-Polje: 96, 157,
190, 238
Ljubljana Šiška: 178
Ljubljana Vič-Rudnik: 359, 360
Novo mesto: 255, 259
Škofja Loka: 178
Šmarje pri Jelšah: 188, 219
Trebnje: 94, 104, 116, 121, 125,
162, 165, 177, 183, 189, 211, 221,
222, 344, 559, 381
Tržič: 207

Velenje: 204

Žalec: 67, 134, 170, 181, 182, 247,
276, 290, 327, 348, 370

Občinski odbor ZZB:

Celje: 88, 134

Cerknica: 57, 67, 115, 130, 132,
144, 146, 152, 156, 161, 163, 171,
177, 184, 190, 192, 200, 203, 205,
216, 220, 248, 249, 262, 266, 307,
328, 336

Črnomelj: 54, 107, 120, 122, 143,
162, 167, 188, 196, 197, 198, 210,
244, 281, 291

Domžale: 75, 95, 113

Grosuplje: 86, 91, 136

Hrastnik: 100, 110, 159, 182, 221,
275, 277, 278, 281, 282, 284, 342,
351

Idrija: 153, 181, 302

Izola: 317

Kamnik: 312, 321, 332, 334, 348

Koper: 171:

Kranj: 168, 187

Krško: 63, 66, 67, 68, 100

Ljubljana Bežigrad: 78, 151, 162,
183, 218, 222, 246, 266, 324

Ljubljana Center: 83, 128, 166, 183

Ljubljana Moste: 139

Ljubljana Šiška: 56, 60, 61, 62, 64,
65, 75, 79, 93, 116, 127, 130, 167,
169, 185, 200, 205, 211, 232, 254,
267, 380, 422

Ljubljana Vič-Rudnik: 117, 170,
256

Mozirje: 327, 366, 421

Nova Gorica: 370, 373

Novo mesto: 66, 68, 74, 77, 81, 82,
91, 114, 121, 122, 125, 147, 149,
154, 163, 167, 168, 174, 178, 193,
202, 210, 215

Postojna: 85, 153, 212

Radovljica: 86, 91, 153, 165, 170,
219, 244

Ribnica: 56, 65, 73, 75, 78, 92, 151,
154, 157, 170, 217, 219

Sevnica: 74, 189

Slovenj Gradec: 116, 204, 223, 276

Škofja Loka: 87, 88, 172, 199, 247, 318, 324, 380

Šmarje pri Jelšah: 169

Tolmin: 187, 207, 259

Trbovlje: 70, 73, 79, 80, 81, 102, 119, 120, 135, 136, 160, 165, 173, 174, 176, 201, 211, 215, 219

Trebnje: 57, 74, 75, 80, 81, 83, 87, 91, 94, 101, 102, 104, 107, 116, 123, 125, 131, 136, 137, 138, 146, 147, 152, 161, 162, 173, 177, 183, 184, 185, 188, 193, 198, 203, 205, 219, 220, 234, 242, 246, 251, 333, 347

Tržič: 207

Velenje: 153, 158, 182

Vrhnika: 60, 90, 92, 104, 140, 151, 176, 199, 209, 331

Žalec: 67, 145, 174, 265

Odredi, partizanski:

Belokranjski: 65, 71, 79, 103, 122, 130, 201, 204, 250, 252, 273, 393, 452

Dolenjski: 68, 77, 81, 100, 104, 106, 107, 111, 121, 123, 124, 142, 147, 155, 164, 174, 176, 188, 211, 215, 219, 222, 251, 283, 302, 313, 314, 322, 337, 351, 372, 378, 392, 418, 419, 452

Dolomitski: 62, 64, 70, 90, 92, 95, 110, 119, 120, 149, 154, 167, 175, 176, 199, 202, 209, 212, 220, 234, 240, 256, 307, 370, 393, 409, 452

Gorenjski: 60, 85, 123, 125, 166, 169, 393, 452

Jeseniško-bohinjski: 165, 267

Kamniško-zasavski: 63, 78, 119, 173, 213, 219, 368, 393, 452

Kokrški: 70, 84, 112, 127, 151, 160, 168, 201, 207, 217, 218, 221, 233, 236, 237, 393, 424, 452

Koroški: 21, 30, 125, 204, 299, 300, 301, 356, 357, 374, 385, 386, 392, 411, 452, 467

Krimski: 78, 161, 162, 171, 251, 262

Krški: 80, 93, 118, 125, 132, 173, 339, 347, 393, 452

Notranjski: 57, 79, 85, 95, 107, 113, 124, 132, 144, 152, 154, 156, 160, 164, 171, 203, 214, 252, 278, 287, 299, 304, 305, 319, 328, 335, 336, 393, 411, 452

Škofjeloški: 54, 111, 119, 165, 166, 174, 192, 213, 256, 393, 452

Vzhodnodolenjski: 76, 99

Vzhodnokoroški: 59

Zapadnodolenjski: 63, 95, 122, 123, 127, 148, 177, 178, 204, 324, 330, 381, 393, 423, 452

Zapadnokoroški: 96, 97

Odredi, četniški:

Centralni: 10

Janeza Marna-Črtomirja: 10, 303

Oklopna skupina motoriziranega odreda 4. armade: 374, 386

Odsek zaščite naroda (OZNA):

za Belo krajino: 121, 132

za Brkine: 85

za Cerknjško okrožje: 163

za Cerkno in Tribušo: 123

za Domžale: 244

za Jesenice: 176

za Kočevsko: 137

za Loško dolino: 175

za Medvode: 254

za Postojno: 143, 235

za Stiško okrožje: 119, 312

za Šmarješki rajon: 221

za Trebnje: 341

za 18. divizijo: 151

za 7. korpus: 341

Organizacijski štab slovenskega domobranstva: 59, 60, 81, 106, 127, 128, 164, 167, 172, 175, 180, 184, 304, 307, 311, 322, 330, 343, 344, 434

P**Polki:**

italijanski:

23. pehotni Como: 70, 165, 191

24. pehotni: 378, 379, 419

51. pehotni: 261

P o s a d k e :**Milizia volontaria anticomunista (MVAC):**

Ajdovec: 400

Ambrus: 77, 78, 297, 400

Begunje: 132, 171, 184, 262, 305, 322, 356, 397

Bela Cerkev: 88, 400

Bezuljak: 91, 397

Bizovik: 118, 157, 298, 400

Boštanj: 357

Čatež: 348

Črnomelj: 70, 71, 133, 165, 191, 196, 200

Dane: 171, 397

Dobec: 303

Dobrepoljska dolina: 88, 251, 357

Dobrníč: 358, 400

Dobrunje: 321, 400

Dolenja Brezovica: 76, 264, 400, 401

Dolenja vas (Ribnica): 397

Dravlje: 400

Grahovo: 115, 156, 200, 287, 397

Grosuplje: 80, 400

Hinje: 360, 400

Hočevje: 113, 201, 360, 375, 376, 400

Hotedršica: 167

Hrib, Loški Potok: 247, 397

Ig: 85

Karlovia: 182, 313, 397

Kleče: 400

Kompolje: 126, 279, 357, 363

Korinj: 91

Kostanjevica: 258, 380, 400

Krka: 358

Ljubljana: 138, 168

Log: 144, 220

Mala vas: 251

Metlika: 107, 154

Mirna Peč: 93, 320, 400, 401

Nova vas: 138, 397

Novo mesto: 90, 123, 132, 161, 164, 219, 303, 400, 455

Orle: 190, 322

Pleterje: 144, 324, 400

Podgorica: 357

Podpeč: 65, 150

Polica: 331

Podtabor: 357

Polje: 321

Primskovo: 261, 339, 400

Pudob: 57, 122, 149, 203, 249, 250, 397

Rakitna: 330, 397

Ribnica: 78, 198

Rovte: 409

Rudnik: 106, 141, 142

Runarsko: 100

Savlje: 56, 400

Sela pri Šumberku: 190, 212, 246, 247, 248, 261, 266, 332, 333, 369, 373, 374, 400

Semič: 79, 86, 91, 103, 122, 162, 193, 197, 211, 250, 259, 329, 380, 400

Stična: 334, 402, 403

Stopiče: 401

Sv. Gregor: 60, 107, 183, 333, 381

Sv. Urh: 63, 239, 337, 338, 400

Sv. Vid: 147, 177, 205, 397

Šentjernej: 126, 176, 380, 400

Šentjošt (p. Vrhniki): 95, 359

Šentrupert: 81, 204, 222, 400

Šentvid (p. Stični): 400

Škocjan: 64, 175, 222, 250, 400

Temenica: 61, 142, 302, 400

Tisovec: 357, 380, 400

Tomišelj: 340, 400

Topol: 254, 381, 397

Trebnje: 80, 107, 123, 131, 147, 161, 188, 234, 247, 248, 254, 267, 305, 400

Turjak: 342
Velika Slevica: 397
Velike Bloke: 290, 314
Velike Lašče: 246, 313, 397, 455
Veliki Osolnik: 382
Videm-Dobrepolje: 357
Vrhnika: 62, 90, 92
Zaplana: 149
Zdenska vas: 357
Žažar: 176, 199, 209
Žužemberk: 81, 112, 148, 263, 400

Posadke Slovenskega domobranstva:

Bela Cerkev: 101, 314
Borovnica: 118, 127, 164, 328, 420
Boštanj: 209
Grosuplje: 39, 41, 54, 75, 93, 128, 145, 150, 152, 175, 185, 192, 232, 307, 315, 344, 410, 456
Horjul: 66, 85, 345
Hotedršica: 95, 167, 212
Ig: 154
Kočevje: 41, 72, 87, 111, 158, 169, 204, 210, 216, 245, 298, 312, 314, 318, 366, 411, 416, 456
Kostanjevica: 63, 130, 188, 312
Kronovo: 64, 83, 138
Kušljanov grad: 316
Lavrca: 183, 223, 236, 265, 322, 366
Lisičje: 40, 55
Ljubljana: 56, 75, 117, 128, 129, 163, 168, 184, 189, 245, 342, 409, 456
Logatec: 119, 120
Novo mesto: 40, 55, 63, 66, 74, 79, 90, 91, 93, 95, 98, 100, 101, 108, 109, 110, 117, 121, 125, 128, 130, 137, 139, 140, 145, 149, 152, 162, 168, 172, 174, 178, 183, 184, 188, 189, 191, 195, 197, 201, 215, 218, 221, 223, 229, 242, 244, 259, 261, 280, 285, 298, 303, 308, 317, 318, 320, 339, 343, 344, 346, 356, 358, 360, 361, 366, 380, 409, 410, 456

Podpeč: 150
Polhov Gradec: 172
Polje: 40, 119, 139, 157, 328, 409
Ribnica: 39, 40, 42, 66, 116, 125, 151, 154, 162, 163, 180, 192, 216, 256, 279, 288, 291, 308, 312, 317, 322, 331, 332, 334, 337, 366, 411, 456
Rovte: 153, 315, 345, 408, 409
Sv. Urh: 10, 39, 40, 55, 75, 78, 162, 189, 211, 216, 239, 245, 328, 409, 471, 472, 473
Šentjernej: 82, 174, 180, 215, 312
Šentjošt (nad Vrhniko): 231, 237, 238, 239, 244, 245, 253, 260, 333, 339, 408
Škofljica: 347
Tomišelj: 340
Trška Gora: 133, 150, 205, 416
Tržišče: 57, 89, 116, 149, 189, 218, 344
Velike Lašče: 42, 74, 86, 92, 95, 101, 109, 112, 130, 133, 136, 141, 150, 151, 182, 195, 204, 206, 207, 208, 211, 212, 217, 219, 281, 299, 307, 312, 334, 335, 340, 343, 349, 410, 411, 456
Verd: 235
Vrhnika: 132, 420
Žužemberk: 39

Posadke Gorenjske samozaščite (Gorenjsko domobranstvo):

Cerklje: 54, 64, 78, 93, 98, 118, 135, 162, 164, 221, 340, 361, 362, 420, 424
Črni Vrh: 246, 257, 413
Domžale: 75, 159, 166, 246, 303, 414, 457
Gorenja Vas: 104, 174, 199, 233, 265, 318, 413
Goričane: 101
Jezersko: 418
Kamna Gorica: 58, 70, 91, 153, 165
Kamnik: 219, 235, 265, 312, 334, 414, 421, 457

Kovor: 57, 61, 112, 115, 170, 209, 316, 324

Kranj (glej pod čete: Udarna četa gorenjskega domobranstva Kranj):

Lahovče: 321

Lesce: 56, 349, 413

Litija: 173

Lučine: 413

Mengeš: 112, 135, 173, 319, 321, 414

Podvolovljek: 413, 425

Preddvor: 424

Smlednik: 200

Sopotnica: 157, 413

Suhi Dol: 165, 166, 413

Šentvid pri Lukovici: 70, 90, 97, 127, 189, 304, 329, 414, 418

Škofja Loka: 60, 62, 83, 87, 88, 102, 113, 115, 118, 119, 123, 124, 128, 130, 136, 139, 158, 168, 172, 178, 181, 184, 192, 198, 202, 211, 213, 219, 229, 233, 235, 236, 237, 247, 256, 259, 267, 308, 319, 323, 324, 328, 330, 369, 413, 457

Tržič: 207, 217, 324, 413, 424

Tupaliče: 111, 168, 342, 424

Vače: 329, 370, 414, 421

Vodice: 61, 244

Voklo: 187

Žabnica: 54, 84, 139, 333, 413, 417

Posadke slovenskega narodnega varnostnega zbora (primorsko domobranstvo):

Črni Vrh: 258

Gorica: 370

Idrija: 102, 153, 215

Kobarid: 207

Pivka: 70

Postojna: 78, 85, 143, 153, 173, 235

Tolmin: 67, 259, 297

Trst: 252

Veharše: 343, 414

Vipava: 195

R

Raztrganci (tudi protibandegenbande): 7, 11, 12, 466

Martin: 11

Ludvig: 11

Lux: 11

Philip: 11

Revs: 11

Stephan: 11

Republiški odbor ZZB Slovenije:

25, 57, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 85, 86, 87, 88, 90, 91, 92, 93, 95, 98, 100, 101, 102, 104, 106, 107, 115, 116, 119, 120, 125, 130, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 145, 146, 147, 151, 152, 153, 156, 157, 158, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 168, 169, 171, 172, 173, 174, 176, 177, 178, 181, 182, 183, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 192, 198, 199, 200, 201, 203, 204, 205, 207, 209, 211, 212, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 222, 223, 242, 246, 248, 254, 265, 266, 281, 282, 284, 286, 302, 307, 312, 317, 318, 321, 324, 328, 329, 332, 334, 336, 342, 351, 370, 373, 421

Republiški sekretariat za notranje zadeve: 25

S

Skupina nemških armad Jugovzhod: 385

Slovenski domobranci (slovensko domobranstvo): 7, 10, 11, 18, 19,

20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 434, 436, 456, 461, 465, 466, 467, 480

Slovenska narodna vojska: 21

Slovenski narodno varnostni zbor (SNVZ): 7, 34, 408, 414, 457, 461, 465, 466

Sodišča:

Dolenjskega vojnega področja: 356

okrožno v Ljubljani: 78, 112, 115, 118, 135, 148, 173, 203, 205, 307, 335, 472

okrožno v Novem mestu: 64, 104, 147

področno vojaško, Kočevje: 147, 193, 220

področno vojaško, Ribnica: 246

Vipavskega vojnega področja: 78

T

TV (terenski vodi in druge kurirske postaje):

TV 3, pri Stični: 98

TV 3/a, Znojile: 110, 111, 145, 190

TV 4, Šahovec: 195, 242

TV 5, nad Hmeljnikom: 83

TV 5/a, pri Radečah: 74, 189

TV 6, Križna gora: 115

TV 10, Radlek: 248, 266

TV 17, na Ljubljanskem vrhu: 132, 255

TV 18, G. Poljane: 192, 195

TV 18/a, Ostri vrh: 145, 222

TV 19, Golo-Grahovo: 200, 205

TV 22, Selo, Št. Jošt: 333

G3, Martinj Vrh: 248

G 9, Žirovski Vrh: 75, 197, 231, 237, 238, 244, 245, 260, 303, 339

G 11, Davča: 236, 237

G 12, Kolombrdo: 91

G 13, Gabrška Gora: 124

G 13/a, Bodoveljska grapa: 157

G 16, pod Dobrč: 57

G 18, pod Mokrico: 235

G 19, pod Storžičem: 87, 111, 276

G 21, Šenturška Gora: 75

G 23, Jezersko: 229

G 24, Vogljanska gmajna: 230, 251, 257

G 25, Medvode: 199

P 1, Jesenovec (Mašun): 94

P 5, Brezov grič (Črni Vrh): 258

P 12, Ozrenj (p. Renčah): 370

P 15, na Krasu: 153

P 25, pobočje Krna: 259

kurirska relejna linija Koroške: 239

1. kurirska relejna linija Goren.: 253

postaja D, Vrčica pod Kamno goro: 70

Tajna obveščevalna služba (TOS) MVAC: 56, 93, 113, 170, 176, 201, 333, 339, 357, 381, 396, 404, 423

Tajna obveščevalna služba slov. domobranstva TOS SDMB: 85, 105, 119, 163, 166, 212, 358, 361

U

ustaši: 13, 16, 466

V

Varnostnoobveščevalna služba (VOS):

za Bohinj: 56

za Goriško: 195

za Grosuplje: 185

za Jesenice: 155

za Kočevje (komanda mesta): 75

za Koroško: 69

za Kostanjevico: 63

za kranjsko okrožje: 131, 164

za Medvode: 62

za Novo mesto: 239, 255, 259, 317

za ribniško okrožje: 217

za Smlednik: 236

pod Storžičem: 139, 146, 183
za šenčurski okraj: 54, 167
za škofjeloško okrožje: 88, 330
za šmarješki rajon: 317
za Trebnje: 341
za velikolaško okrožje: 54, 55

Vaške straže (glej pod posadke MVAC):

Vod, minersko-sabotažni "Triglav": 286

Vojna področja:

Dolenjsko: 154, 222, 341, 345, 346, 349, 350

Gorenjsko: 83, 102, 104, 153, 168, 202, 315

Notranjsko: 136, 156, 195, 211

Ribniško: 245

Vipavsko: 78

Vojska državne varnosti (VDV):

1. brigada VDV: 54, 67, 74, 79, 107, 133, 134, 138, 171, 201, 261, 308, 334

2. brigada VDV: 86, 95, 176, 187, 209, 228, 246, 282, 285, 290, 360

3. brigada VDV: 325

za kranjsko okrožje: 65

za teren Smlednik: 93

v grapi Oševca: 139

neugotovljene enote VDV: 109, 188, 212

Vrhovni štab NOV in POJ: 306, 426

W

Wehrmannschaft: 13, 466

Izvor fotografij, ki so objavljene v knjigi

Večina fotografij je iz fototeke fotosekcije Muzeja novejše zgodovine v Ljubljani. Fotografij nisem posebej zbiral na terenu in po drugih virih. Uporabil sem fotografije iz raznih doslej objavljenih del, npr. iz monografij partizanskih enot: Franci Strle, Tomšičeva brigada 1. in 2. del; Lado Ambrožič, Cankarjeva brigada; Velimir Kraševac, Deveta, Kočevska brigada; Janez Perovšek, Naprej, 8. SNOB Fran Levstik; Ivan Jan, Kokrški odred, 2. in 3. del; Rudolf Hribernik; Dolomiti v NOB; Rado Zakonjšek, Partizanski kurirji. Uporabil sem fotografije tudi iz drugih del, ki obravnavajo NOB v Sloveniji: Slovenski zbornik 1945; Štefanija Ravnikar-Podbevšek, Sv. Urh; Ljubljana v ilegali 4. del; Jože Vidic, Po sledovih Črne roke; Franček Saje: Belogardizem; Vodnik po partizanskih poteh; dr. Marjan Južnič, Sanitetna služba v NOV in PO Slovenije; fotografije so tudi iz raznih kronik in pomnikov o NOB: Rudi Vogrič, Boj Belokranjcev; Kronika o ilegalnem delu OF terena Tabor; Padli v ognju revolucije (ZB Krško); Pomniki NOB v občini Kranj; Samo tako živi narod (pomniki NOB Šenčur in okolica), Pomniki NOB na Škofjeloškem; Srečanja 1978; (ZB Zelena jama); Kronika NOB Rožna dolina; Miha Čerin, Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji. Fotografije so tudi iz prvih letnikov revije Borec in iz Objav zvezne in republiške KUVZ ter občinskih odborov ZZB Črnomelj in Trzič.

V drugi knjigi nameravam v posebnem dodatku objaviti fotografije nekaterih žrtev, ki jih obravnavam sicer v prvi knjigi, vendar njihovih fotografij še nisem objavil. Objavil pa bom le tiste, ki jih bo posredovala pristojna občinska organizacija ZZB, ki bo potrdila njihovo avtentičnost.

Vsebina

Uvodno pojasnilo

Uvodni del

1. Predmet raziskave	7
2. O pomenu podatkov, objavljenih v tej knjigi	26
3. Splošna pojasnila o pobojih ujetih partizanov	27
4. O neodkritih domobranskih zločinih nad ujetimi partizani	32
5. Najpogostejši vzroki, da so partizani prišli v ujetništvo okupatorjevih sodelavcev	36
6. Domobranska prikrivanja pobojev ujetih ali ranjenih partizanov	38
7. Določbe mednarodnega vojnega prava, ki so jih kršili pripadniki MVAC in domobranci pri ravnanju z ujetimi partizani in ranjenci	44

1. del

SEZNAM UJETIH IN RANJENIH PARTIZANOV, KI SO JIH POBILI ALI NA DRUGE NAČINE IZVEN BOJA UMORILI PRIPADNIKI MVAC, DOMOBRANCI IN DRUGI SODELAVCI OKUPATORJA

Uvodno pojasnilo	53
Seznam	54

2. del

SEZNAM UJETIH ALI RANJENIH PARTIZANOV, KI SO JIH POBILI ALI NA DRUGE NAČINE IZVEN BOJA UMORILI PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI V SKUPNIH AKCIJAH Z OKUPATORJEVIMI ENOTAMI

Uvodno pojasnilo	227
Seznam	228

3. del

SEZNAM PARTIZANOV, KI SO JIH PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI PREDALI ITALIJANSKEMU ALI NEMŠKEMU OKUPATORJU IN SO NATO UMRLI V KONCENTRACIJSKIH TABORIŠČIH

Uvodno pojasnilo	271
Seznam	272

4. del

PREGLED SKUPIN IN POSAMEZNIH NEZNANIH UJETIH PARTIZANOV, KI SO JIH POBILI ALI NA DRUGE NAČINE IZVEN BOJA UMORILI PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI V SAMOSTOJNIH AKCIJAH (PO KRAJIH POBOJEV)

Uvodno pojasnilo	295
Pregled	296

5. del

PREGLED SKUPIN IN POSAMEZNIH NEZNANIH UJETIH PARTIZANOV, KI SO JIH POBILI ALI NA DRUGE NAČINE IZVEN BOJA UMORILI PRIPADNIKI MVAC IN DOMOBRANCI V SKUPNIH AKCIJAH Z OKUPATORJEVIMI ENOTAMI (PO KRAJIH POBOJEV)

Uvodno pojasnilo	355
Pregled	356

6. del

DOMOBRANSKI POBOJI IN SODELOVANJE PRI POBOJIH UJETIH, RANJENIH TER V BOJIH UBITIH PARTIZANOV PO KAPITULACIJI NEMŠKEGA RAJHA (PO KRAJIH POBOJEV)

383

Sklepni del

Uvodno pojasnilo	389
------------------	-----

Prvi sklop

1. Partizanske enote, iz katerih so bili pobiti ujeti ali na druge načine izven boja umorjeni slovenski partizani	390
2. Enote MVAC in slovenskega domobranstva, ki so pobijale in drugače izven boja umorile ujete slovenske partizane	394
3. Napadi MVAC in domobranski napadi na partizanske bolnišnice in zavetišča	416

Drugi sklop

Analiza statističnih podatkov o ujetih partizanih, ki so jih pobili ali na druge načine izven boja umorili okupatorjevi sodelavci:

1. Kako so sodelavci okupatorjev pobijali ujete partizane?	429
2. Samomori partizanov	431
3. Ujeti in na druge načine umorjeni partizanski starešine	432
4. Obdobja pobojev ujetih partizanov	433
5. Območja, na katerih so pobijali ujete partizane	435
6. Storilci pobojev ujetih partizanov	436
7. Katerim enotam so pripadali pobiti ujeti partizani	437
8. Moč partizanskih enot, iz katerih so bili kasneje ujeti in ubiti partizani	438
9. Okoliščine, v katerih so partizani padli v ujetništvo in so jih kot ujetnike nato pobili ali na druge načine izven boja umorili okupatorjevi sodelavci	439
10. Poprečna starost in starostne skupine ujetih in ubitih partizanov	441
11. Mladoletni ujeti partizani, ki so bili žrtve pripadnikov MVAC in slovenskega domobranstva	442
12. Ujete partizanke, ki so jih pobili okupatorjevi sodelavci	443
13. Poklicni sestav partizanov, ki so jih ujeli in pobili okupatorjevi sodelavci	444
14. Območja rojstev pobitih ujetih partizanov	445
15. Partizanski staž pobitih ujetih partizanov	446
16. Pobite družine	447
17. Nekaj statističnih podatkov o tistih partizanih, ki so jih ujeli pripradniki MVAC in domobranstva in so nato umrli v italijanskih in nemških koncentracijskih taboriščih	447

Sklepna beseda

- Že doslej odkriti zločini okupatorjevih sodelavcev so grozljivo obsežni 465
- Čas in območja največjih zločinov nad ujetimi partizani 466
- Dve tretjini ujetih partizanov so pobili okupatorjevi sodelavci sami 467
- O dilemi: partizani in aktivisti Osvobodilne fronte 467
- Kateri vojni zločini okupatorjevih sodelavcev v knjigi niso zajeti 468
- Usoda okupatorjevih sodelavcev, ki so zagrešili vojne zločine nad ujetimi in ranjenimi slovenskimi partizani 469
- Poskusi zmanjševanja obsega domobranskih pobojev ujetih in ranjenih partizanov in zanikanje izredne krutosti pri pobojih 472
- O grobovih, pokopih, spomenikih in spominskih ploščah partizanom, ki so bili kot ujetniki in ranjenci žrtve okupatorjevih sodelavcev 473
- Partizani, ki so jih ujeli in pobili okupatorjevi sodelavci, so predstavljali večji del žrtev slovenskega naroda med narodnoosvobodilnim bojem v velikem taboru osvobodilnih sil sveta, kot je bilo znano doslej 476
- Poboji ujetih partizanov so bili pomemben del okupatorsko-domobranskega terorja, katerega cilj je bil preplašiti in odvrniti Slovence od narodnoosvobodilnega boja 478
- Zgodovinska distanca in vojni zločini 479
- Zavezniški zvezni oficirji pri NOV in POS o zločinih sodelavcev okupatorja nad ujetimi partizani 480
- Sklepna opomba 481

- Zločini okupatorjevih sodelavcev - avtorjev povzetek	483
- Author's abstract	486

Priloge in kazala

Seznam osnovne literature in drugih virov	489
Uporabljeni arhivski viri	495
Kratice	496
Kazalo osebnih imen	497
Kazalo krajevnih imen	516
Kazalo vojaških enot, ustanov in organizacij	540
Izvor fotografij	554

Silvo Grgič
ZLOČINI OKUPATORJEVIH SODELAVCEV

Prva knjiga
IZVEN BOJA POBITI IN NA DRUGE NAČINE UMORJENI,
RANJENI IN UJETI SLOVENSKI PARTIZANI

Strokovni mentor
IVAN KRIŽNAR

Recenzent
ZDRAVKO KLANJŠČEK

Lektorirala
TATJANA ŠROL in PETER ŠTEFANČIČ

Oblikoval in tehnično uredil
DUŠAN LAZAR

Oblikovanje ovitka
ALMIRA BREMEC

Grafikone izdelal
VLADIMIR ŠTIMAC

Izdala
DRUŠTVO PISCEV ZGODOVINE NOB SLOVENIJE V LJUBLJANI
zanj FRANC ČRNUGELJ-ZORKO
in
TISKARNA NOVO MESTO-DOLENJSKA ZALOŽBA
zanjo FRANCI ŠALI

Natisnila
TISKARNA NOVO MESTO
NOVO MESTO 1995

Naklada
2000 izvodov

ZLOČINI OKUPATORJEVIH SODELAVCEV I je 15. knjiga Partizanskega knjižnega kluba in 87. knjiga Knjižnice NOV in POS, ki jo ureja Komisija za zgodovino pri Republiškem odboru Zveze združenj borcev in udeležencev NOB Slovenije

Po sklepu Ministrstva Republike Slovenije za znanost in tehnologijo, št. 415-01-1/95 z dne 9. januarja 1995, je knjiga uvrščena med proizvode, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Izdajo te knjige so podprli:

Ministrstvo za znanost in tehnologijo Republike Slovenije

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

Republiški odbor Zveze združenj borcev in udeležencev NOB Slovenije

OHK - Zgodovina

UNIVERZA V LJUBLJANI - FF

COBISS

Štab Kom. podof
VII. Korpusa

Položaj 1. VII

C 4797/15

940.540.56(497.12)

43000031680

ZA SVOBODO

Ime in priimek

Čin in položaj

Partizanske ime

rojen dne . . . . . 20. II. 1903. . . . .

v . Ameriki . . . . . občina . . . . .

vstop v NOV . . . . . 9. IX. 1943. . . . .

padel dne . . . . . 26. VII. 1944. . . . .

v . . . . . Gaberju . . . . .

svojci obveščeni, obvesceni in ga pokopali

grob padlega v . Gaberje : . . . . .

priča Kmet Marija Mehovec-Podgrad . . . . .

opombe, če po materialu in se nedotavljal doma, kjer so ga dobili beli in ga izskrali . . . . .

Smrt fašizma - svoboda narodu!

Politkomisar:

Gheorgiu Gheorghiu

Stan. Tomandanta
France Bombac

